MINEIUL LUNEI LUI NOEMVRIE

ÎNTRU SLAVA SFINTEI CEI DE O FIINȚĂ
ȘI DE VIEAȚĂ FĂCĂTOAREI ȘI NEDESPĂRȚITEI TREIMI

MINEIUL

LUNEI LUI

NOEMVRIE

TIPĂRIT

ÎN ZILELE PREA ÎNĂLȚATULUI NOSTRU REGE

CAROL I

Cu binecuvântarea Sfântului Sinod al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române.

EDIȚIA A II-a

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

1908.

Precuvântare făcută „către cetitori" de stareţul Neonil al Mânăstirei Neamţul la 1846.

Întârzierea de a rosti sufletească bucurie, ori şi când cineva vede săvârşirea unui lucru folositor, este nu numai mâhnitoare celui ce o simţeşte, dar poate încă şi păgubitoare celor cei aşteaptă folosul.

Deci iată şi al 3-lea tom de Minee eşit a doua ediţie, din Tipografia a aceştii Monăstire, potrivit publicaţiei făcute în anul trecut.

Aceasta este pe luna Noemvrie, adică luna a noua socotind dela Martie, precum am mai vorbit în Procuvântările lunilor trecute. Noemvrie este un cuvânt latin stricat însă de greci şi prin urmare şi de noi, spre pildă, din November lepădând pe v, rămâne Noem, şi prefăcând pe b în v grecesc, apoi mutând pe r latin lângă b, şi e schimbat în i să săvârşaşte Noemvrios, iară dupre Calindarul de astăzi, vedem că este luna a unsprezecea, dela Ianuarie.

Această lună de către Atinei se numiă Antestirion, adecă, florariul dela Antestiria, sărbări a lui Bahus, sau pentrucă duceau ei la morminte erburi şi flori, dupre Calendarul lor, însă eră luna a opta.

Luna Noemvrie sau Novembrie, ori şi cum, poartă cuvânt Român şi este însemnată mai cu samă pentru sărbătorile Născătoarei de Dumnezeu. A adunării Arhanghelilor şi a tuturor Puterilor cereşti, a cărora apărare şi rugăciune, O! de ne-am învrednici pururea ale aveà cu noi, pre lângă care iscălitul şi aici nu lipseşte a rugà pre dumnealor cinstiţii prenumeranţi şi pre toţi credincioşii a cărora plecare evlavioasă şi datorie creştinească îi face să citească această carte, ca să binevoiască a iertà la întâmplare, când s'ar întimpinà vreo greşală, de şi sîrguinţa de a nu se face a fost pre cât se poate de mare, precum însuşi lucrul dovedeşte. Dar totodată cu cea mai adâncă umilinţă roagă pre toţi sfinţii ce se cuprind într'insa ca să vă învrednicească de acel duhovnicesc folos, a căruia este scopul facerii sale.

Al dragostei voastre fierbinte rugător către Milostivul Dumnezeu pentru mântuirea voastră şi doritor de tot binele.

NEONIL Arhimandrit şi Stareţ Sfintelor Monastiri: Neamţul şi Secul, împreună cu tot Soborul.

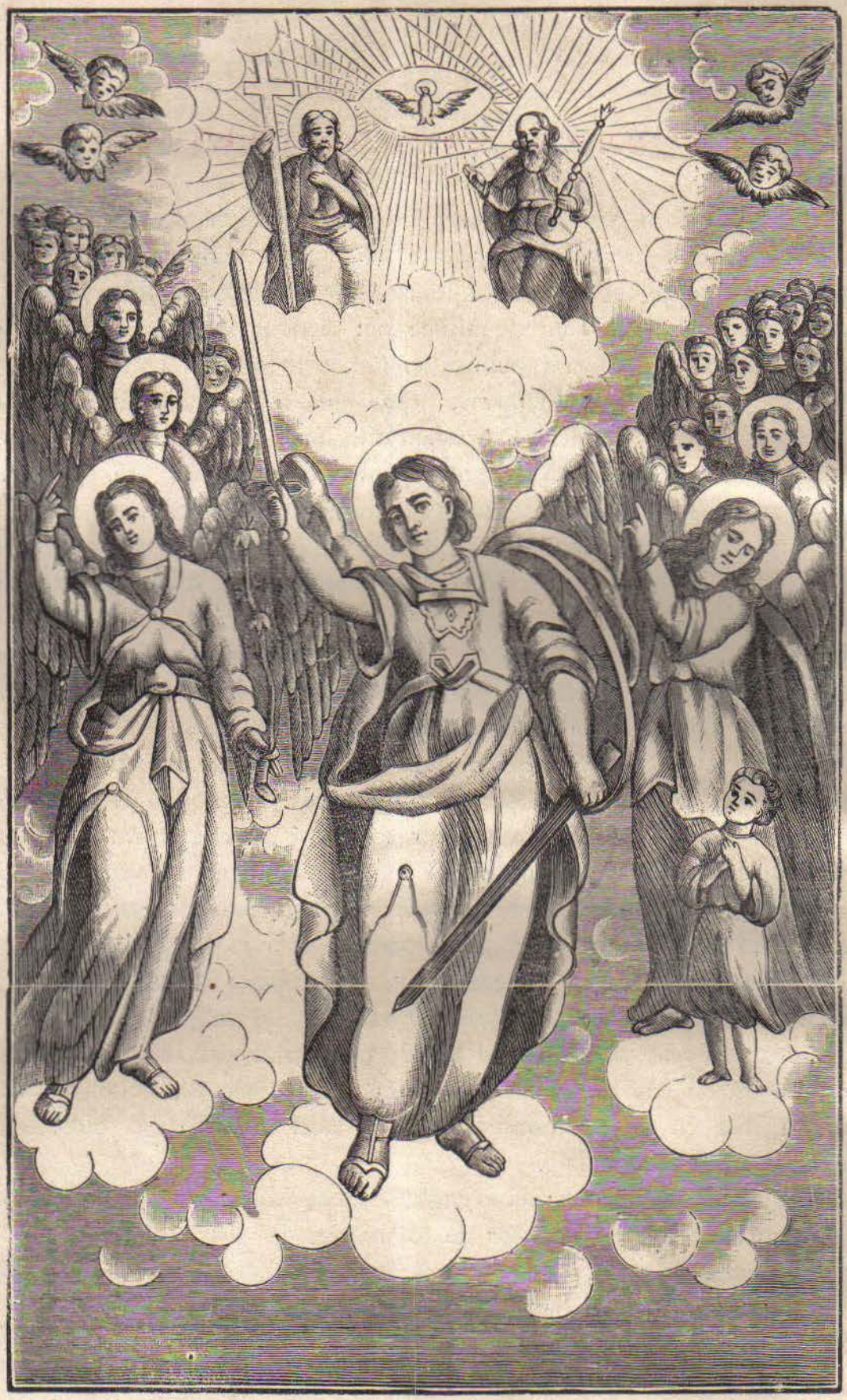

LUNA LUI

NOEMVRIE

ARE ZILE TREIZECI

ZIUA ARE CEASURI 10 ŞI NOAPTEA ARE CEASURI 14.

In ziua întâia, sfinţii şi făcătorii de minuni fără de arginţi: Cosmà şi Damian, cei din Asia.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6.

Glas 6, însăşi Podobia:

Toată nădejdea puindu-şi în ceruri, vistierie nefurată, loru-şi sfinţii ş'au strâns. In Dar au luat, în Dar dau, celor bolnavi tămăduiri. Aur sau argint, precum la Evanghelie, n'au agonisit, şi oamenilor şi dobitoacelor, faceri de bine au dat; ca prin toate fiind ascultători lui Hristos, cu îndrăzneală să se roage, pentru sufletele noastre. De două ori.

Lucrul cel stricăcios de pre pământ l-au urît, şi lăcuitori cereşti în trup ca nişte îngeri s'au făcut, petrecerea cea cu un gând dimpreună, însoţirea cea cu un năravşi cu un suflet a sfinţilor. Pentru aceasta tuturor celor ce pătimesc, tămăduiri le dăruesc, fără de argint dând facerea de bine celor ce le trebueşte. Pre carii cu aceste prăznuiri de preste an, să-i lăudăm dupre vrednicie, pre cei ce se roagă cu îndrăzneală, pentru sufletele noastre.

De două ori.

Toată Treimea întru sine sălăşluindu-o însoţirea cea pururea lăudată. Cosmà şi Damian de Dumnezeu înţeleptiţii; ca nişte izvoare izvorăsc din izvorul cel de vieaţă pur-

tător, ape de tămăduiri. Ale cărora moaşte vindecă patimile prin pipăire, şi numai singure numele depărtează boalele dela oameni. Tuturor celor ce aleargă la dânşii limanuri de mântuire întru Hristos fiind, şi cu îndrăzneală se roagă, pentru sufletele noastre. De două ori.

Slavă glas 6, a lui Anatolie:

Fără de sfârşit este Darul sfinţilor, care dela Hristos au luat. Pentru aceasta şi moaştele lor cu dumnezeească putere neîncetat lucrează minuni. Ale cărora şi numele cu credinţă chemându-se, izbăvesc de boale netămăduite. Prin cari Doamne şi pre noi, din patimile sufletului şi ale trupului ne mântueşte, ca un iubitor de oameni.

Şi acum, al Născătoarei:

Cu mintea alunecându-mă, şi cu amăgire fiind robit de tiranul, dumnezeească mireasă, la milostivirea ta cea prea minunată, şi la rugăciunea ta cea caldă, prea curată Fecioară, alerg eu cel mult ticălos. Pentru aceasta scapă-mă de ispite şi de nevoi, şi mă mântueşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană, de asuprelile drăceşti. Ca să te măresc şi cu dragoste să mă închin ţie, şi să te laud pre tine Stăpână, cea pururea fericită.

A Crucei a Născătoarei:

Sabie, precum a zis Simeon, prin inima ta a trecut prea curată Stăpână, când ai văzut pre cel ce a strălucit din tine cu cuvânt negrăit. De cei fărădelege ca un osândit, pre Cruce înălţat, şi cu oţet şi cu fiere adăpat, şi în coastă împuns, pironit la mâini şi la picioare. Şi tânguindu-te ai glăsuit strigând ca o maică: Ce este această taină nouă prea dulce Fiule.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului. Iară de voieşti zi aceste stihiri, glas 2, singur glasul.

Izvorul tămăduirilor, numai pre unul într'un an tămăduia, iară lăcaşul celor fără de arginţi, toată mulţimea celor bolnavi vindecă. Că ne împuţinată este şi necheltuită bogăţia sfinţilor. Pentru rugăciunile lor Hristoase miluieşte-ne pre noi.

A lui Teofan.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru....

Cu dragoste dumnezeească, şi cu dorirea celor ce vor să fie, cu lucrarea vieţuind, căile cele de mântuire le-aţi îndreptat. Pentru aceasta puterea sufletului neîntinată păzindu-o, de cele materialnice până în sfârşit v'aţi depărtat. Şi cu Duhul cel dumnezeesc

poliindu-vă, fără de aur cele bolnavi tămăduiri daţi. Insoţire sfântă, adunare strălucită, împreunare luminată dumnezeească, cei ce aţi fost fără de arginţi: Intru necazuri şi în boale cercetându-ne pre noi, şi neputinţele sufletelor noastre fără de argint tămăduiţi.

A lui Ghermano.
Stih: Sfinţilor celor ce sunt pre...

De mari daruri învrednicindu-vă prea lăudaţilor, cu smerită vieaţă pre pământ aţi vieţuit. Şi umblând pretutindenea, şi în Dar patimile boalelor tămăduind, v'aţi arătat împreună vorbitori cu îngerii, Cosmà împreună cu înţeleptul Damian, prea frumoşilor fraţi. Şi patimile noastre cu rugăciunile voastre le vindecaţi.

Slavă, glas 6.

Totdeauna având pre Hristos, lucrând întru voi sfinţilor cei fără de arginţi, faceţi minuni în lume, pre cei bolnavi vindecaţi. Pentrucă doftoria voastră este izvor neîmputinat. Şi scoţându-se dintr'însul, mai mult izvorăşte, şi vărsându-se, mai de prisosit este. In toate zilele se deşertează, şi mai mult se înmulţeşte. Tuturor dând, şi nescăzând; iară cei ce scot se satură de tămăduiri, şi acelaşi rămâne neîmputinat. Deci, ce vă vom numì pre voi? Doftori ce vindecaţi sufletele şi trupurile, tămăduitori de patimi nevindecate, carii în Dar tămăduiţi pre toţi, luând darurile dela Mântuitorul Hristos; cel ce dărueşte nouă mare milă.

Şi acum, al Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţei: Ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii cei fără de arginţi, şi cu toţi sfinţii, să miluească sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei.

Pre poporul cel prea fărădelege, cu nedreptate pironindu-te pre tine pre lemn, văzându-l Fecioara şi Curata maica ta, precum Simeon mai 'nainte a zis, s'a rănit la cele din lăuntru Mântuitorule.

Troparul, glas 8:

Sfinţilor cei fără de arginţi şi de minuni făcătorilor, cercetaţi neputinţele noastre, în Dar aţi luat, în Dar daţi-ne nouă.

Sau aceasta glas 1.

Doftorii cei înţelepţi ai lumii, dela Dumnezeu luând pre împreună pătimirea, rugativă şi acum pentru noi cei ce strigăm, Doamne mântueşte pre Regele şi ţara aceasta şi

mântueşte sufletele noastre de cumplitele nevoi, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, al Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicîne şi al sfinţilor pe 6.

Iară unde va fi hramul sfinţilor, canonul Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6. Şi ale sfinţilor două pe 8. CANONUL cel întâi.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cu cântări cinstesc pre înţelepţii cei fără de arginţi.

Facerea lui Ioan Damaschin.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Să cântăm toate popoarele, celui ce a mântuit pre I-„srail din robia cea amară „a lui Faraon, şi cu picioare „neudate prin adâncul mării „l-au povăţuit, cântare de bi-„ruinţă, că s'a prea slăvit.

Din Darul Treimei cei stăpânitoare, însoţire acea minunată şi cinstită luminată fiind, tuturor celor ce vin cu credinţă, tămăduiri le dă pururea izvorând.

In taină învăţaţi fiind cuvintelor celor de vieaţă purtătoare, ca nişte luminători în lume a-ţi strălucit, negura patimilor lesne gonindu-o, cu căldura credinţei prea fericiţilor.

Legii Mântuitorului plecându-se, toată dulceaţa patimii trupeşti au lepădat, şi cu faptele bune, sufletele mai strălucit luminându-şi, în lume au strălucit cei vrednici de minuni.

A Născătoarei:

Cel ce în pântecele tău s'a sălăşluit, Maica lui Dumnezeu, întru tot omul negrăit s'a îmbrăcat, Fiul cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, Dumnezeu cel prea înalt. Aceluia să-i cântăm că s'a prea slăvit.

Alt CANON, al sfinţilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mântueşte-mă pre mine doime a înţelepţilor fără de arginţi.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Pre voevozii cei tari...

Insoţire în chipul luminei a înţelepţiţilor celor fără de arginţi, Treimii cei cinstite, cu toţi cei aleşi stând înainte, roagă-te să se lumineze cei ce săvârşesc pomenirea ta cea de lumină purtătoare, cu Dumnezeeşti strălucirile Duhului.

Cu minte mai înaltă de cât cei materialnici arătându-vă, strălucirile cele fără materie ale Duhului aţi luat înţelepţiţilor sfinţi. Pentru aceasta, întunerecul boalelor dezlegaţi totdeauna cu dumnezeeştile cercetări, cei ce sunteţi fără de arginţi.

Slavă.

Nedormitorul ochiu al sufletului agonisindu-vă, spre plinirea dumnezeeştilor poruncilor lui Dumnezeu, pre cei ce dorm întru neputinţe, măriţilor, spre bunătate îi deşteptaţi cu Darul milostivirilor, de Dumnezeu purtători cei fără de arginţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Mântuitorul şi Dumnezeu, din curat sângele tău l-ai întrupat Curată, cel ce ne-a arătat nouă doftori patimilor noastre, Preacurată, mântuitori şi calzi folositori cu Duhul, pre cinstiţii cei fără de arginţi.

Peasna 3, Irmos:

Întăreşte-mă pre mine Hristoase pre piatra cea neclă-„tită a poruncilor tale, şi mă „luminează cu lumina feţii „tale; că nu este sfânt, fără „numai Tu, iubitorule de „oameni.

Pre izvoarele cele de tămăduiri, şi curgerile Dumnezeeştilor daruri, lăcaşurile cele prea strălucite ale luminii cei fără materie, toţi dupre vrednicie să-i lăudăm.

Ca cei ce vindecaţi patimile sufletelor şi ale trupurilor şi neputinţele celor ce vin la voi cu osârdie acum, prea cinstiţilor, ca nişte făcători de bine le vindecaţi.

Impodobiţi fiind cu fapte bune roditoare, toată dulceaţa vieţei cea stricăcioasă arătat o aţi lepădat, privind neîncetat spre frumuseţea lui Dumnezeu.

A Născătoarei.

In chipul nostru, cel mai 'nainte neînchipuit, s'a arătat Născătoare de Dumnezeu, împreunându-se Dumnezeirea cu trup în pântecele tău cel prea sfânt, dumnezeească mireasă.

Alt Canon, Irmos:

Nu întru înţelepciune...

Biserica voastră cea dumnezeească izvorînd cu sfinţenie mir cu bun miros de tămăduiri, prin ploile Duhului, patimile cele rău mirositoare le spală totdeauna.

In lăcaşurile cele cereşti sălăşluindu-vă totdeauna, cortul vostru îl arătaţi pururea izvor de tămăduiri sfinţilor, cu Darul celui Atotputernic.

Slavă

Patimile trupului cu zăbala înfrânării înfrânându-le, aţi luat razele Duhului prea de prisosit. Pentru aceasta aţi îmbogăţit lumea cu vindecările.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai frumoasă între femei

pre tine Dumnezeu te-a ales, şi din tine trupeşte, Curată, a se naşte bine a voit, cel ce se odihneşte întru sfinţii săi.

Irmos:

Nu întru înţelepciune, şi „în putere, şi în bogăţie ne lă„udăm; ci întru tine înţelep„ciunea Tatălui cea ipostat„nică Hristoase. Că nu este „sfânt afară de tine, iubito„rule de oameni.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Din Cer luând dela Hristos Darul tămăduirilor cu strălucire, toate patimile vindecaţi totdeauna. Că întru voi s'a arătat Darul Duhului, lucrând puterea dumnezeeştilor tămăduiri. Pentru aceasta şi bogăţia bunătăţilor celor nestricăcioase prin credinţă aţi dobândit, cu gând nepriimitor de argint, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă asemenea.

Dătători de tămăduiri, făcători de minuni, şi sfeşnice purtătoare de lumina luminilor, tuturor v'aţi arătat cu Darul Duhului. Că văpaia patimilor cu credinţa răcorindu-o, gândul credincioşilor într'ânsa încălziţi. Pentru aceasta, doftorie de suflete câştigând dumnezeească Biserica voastră, la dânsa scăpăm, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi. Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Impărăteasa Maica Ziditorului tuturor, veniţi toţi credincioşii cu glasuri să o mărim, şi lăudându-o să strigăm: Ceea ce eşti pricina bucuriei, Fecioară cu totul lăudată: Pre cei ce te cinstesc pre tine mântueşte-i, şi-i acopere cu rugăciunile tale; că ai ca o Maică a lui Dumnezeu îndrăzneală, a te milostivi, şi a da vindecare de boale. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, să dăruiască iertare robilor tăi, celor ce cu cuviinţă se închină Preacuratei naşterei tale.

A Crucei, a Născătoarei.

Pre Mieluşelul şi Păstorul, pre Cruce dacă l-a văzut spânzurând, cea Curată, la cele din lăuntru se rumpea ca o Maică grăind: Vai mie lumina lumei, Dumnezeul meu şi Domnul. Pentruce suferi a-

cestea de bună voie acum, vrând pre toți pământenii să-i mântuești, și la dumnezeeasca viață să-i muți, stricat fiind chipul tău? Slăvesc patimile tale, cela ce ești fără de răutate Doamne. Că dupre îndelunga răbdare ai suferit pentru milostivirea îndurărilor, durerile tuturor cu ranele tale vindecându-le.

Peasna 4, Irmos:

Cunoscut-am Atotputernice iconomia ta, și cu fricâ „te-am prea slăvit pre tine „Mântuitorule.

Zicerii dumnezeești luminat urmând, nici străluciri de aur, nici argint, dumnezeeștilor nu ați agonisit.

Strălucind cu dumnezeești minuni cei fără de arginți, tuturor le faceți bine, Dar dăruindu-le.

Doftori înțelepți v'ați arătat la durerile patimilor, mâini fără de răutate tinzând.

A Născătoarei:

Să se bată acum fețele celor ce nu te mărturisesc pre tine de Dumnezeu Născătoare, Preacurată Stăpână.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce șade în mărire...

Cu lucrările cele purtătoare de viață, și cu toate dările, patimile cele de moarte aducătoare oamenilor le vindecați, cei ce sunteți stâlpi luminoși, turnuri neclătite, dumnezeești vițe ale viei cei adevărate.

Tâțele Bisericei, care varsă lapte de tămăduiri, luminații cei fără de arginți, cei ce hrănesc pre toți cu dumnezeești bucate, să se laude cu cântări de bucurie.

Slavă:

Tămăduire s'a arătat Biserica voastră sfinților. Celor viforiți liman neviforît și de mântuire. La care alergând toți, luăm liniște și mântuire de cele rele.

Și acum, a Născătoarei.

Invrednicește-ne Fecioară, milostivirei tale celei ce este întru tine, ceea ce ai născut pre Cuvântul unul cu adevărat cel prea îndurat; cel ce pre sfinți milostivi tămăduitori i-a arătat, și de minuni făcători marginilor.

Peasna 5, Irmos:

De noapte mânecând te lăudăm pre tine Hristoase, „cela ce ești împreună fără „de început cu Tatăl, și Mân„tuitorul sufletelor noastre, „pace lumei dăruește, iubito„rule de oameni.

Ca niște izvoare de Dumnezeu pornite, izvorîți credin-

cioşilor apele facerei de bine, tămăduind boalele sufletului şi ale trupului, măriţilor cei fără de arginţi.

Izvorul Darului, cinstiţilor cei fără de arginţi, deschizându-l tuturor, bună întărire împărţiţi, celor ce cu credinţă şi cu dragoste la voi acum aleargă.

Stelele cele prea luminoase şi prea înţelepte, care pământul luminat l-au făcut Cer, cu urmarea strălucirii îngereşti, neîncetat ne luminează pre noi.

A Născătoarei:

Mai înaltă te-ai arătat, pre făcătorul tuturor cel împreună fără de început cu Tatăl, zămislind, Maică Fecioară, şi născând lumii pre Mântuitorul şi Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Cu dumnezeeşti străluciri arătat fiind străluciţi, toată lumea aţi încungiurat, pre toţi oamenii luminând, întunerecul patimilor gonind, pre draci scoţând, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi.

Ca doi luminători, luminaţi partea cea de sub Cer, de Duhul mişcându-vă purtătorilor de Dumnezeu, toată făptura încungiurând, şi pre cei din patul durerilor cercetând, şi din nevoi ridicându-i.

Slavă:

Celor bolnavi vindecare, dând tămăduire de patimi fără de argint, tuturor v'aţi arătat mari folositori, tuturor ajutători după Dumnezeu, tuturor sprijinitori, de Dumnezeu purtătorilor cei fără de arginţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatnică ai născut, Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ceea ce pre sfinţi prea înţelepţi i-a arătat. Prin cari întărâtarea celui înţelept în răutate au căzut, şi meşteşugirile cele cumplite.

Peasna 6, Irmos:

Pre proorocul l-ai mântuit „din chit, iubitorule de oa„meni, şi pre mine mă scoate „dintru adâncul păcatelor ro„gu-mă.

Pre tămăduitorii cei de mântuire, pre făcătorii de bine cei de Dumnezeu înţeleptiţi, pre dumnezeeştii Cosmà şi Damian, cu osârdie să-i cinstim.

Curăţia păzind şi cu mintea împodobindu-se dumnezeeştii Cosmà şi Damian, împreună cu Hristos se bucură.

Cu un gând vieţuind, cu un suflet pustnicind, împre-

unâ tămăduiri a ne da nouă vi s'au încredințat.

A Născătoarei.

Lumina cea neapropiată o ai născut cu trup Preacurată, care luminează lumea toată cu razele dumnezeirei.

Alt Canon, Irmos:
Jertfi-voi ție cu glas...

Nu cu meșteșug omenesc, ci cu dumnezeescul Dar curățiți boalele oamenilor măriților. Pentru aceasta dupre datorie lăudându-vă pre voi, vă fericim.

Cu dragostea către Hristos, de Dumnezeu purtătorilor fiind legați, toată răutatea dracilor o dezlegați cu dumnezeescul Dar. Pentru aceasta săvârșim pomenirea voastră.

Slavă:

Ca cei ce sunteți odraslele viei cei dumnezeești, vin de tămăduiri nouă celor ce suntem întru mâhnirea boalelor izvorând, de veselie ne umpleți cei fără de arginți.

Și acum, a Născătoarei:

Biserică pre tine Curată te-a lucrat Stăpână, Cuvântul cel prea curat. Carele dumnezeească casa celor fără de arginți, o mărește pururea, cu semne și cu minuni.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri-„gă către tine, de sângele dra-„cilor curățindu-se, cu sân-„gele cel curs prin milosti-„vire din coasta ta.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Dar de tămăduiri luând, tindeți sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriți doftori făcători de minuni. Deci, cu cercetarea voastră îndrăsnirile oștitorilor împrotivă le surpați, lumea tămăduind cu minunile.

ICOS.

Toată înțelegerea și înțelepciunea, o covârșaște cuvântul înțelepților fără de arginți, și tuturor știință le dau. Că Darul celui prea înalt luând, nevăzut sănătate dăruesc tuturor. De unde și mie, mi s'a dat Dar de grăire, a-i lăudà, ca pre niște purtători de Dumnezeu, bine plăcuți lui Dumnezeu și slugi, carii dau mulțimi de tămăduiri; că de dureri pre toți îi isbăvesc, lumea tămăduind cu minunile.

Luna lui Noemvrie, are zile treizeci. Ziua are ciasuri 10, și noaptea ciasuri 14. Intru întâia zi pomenirea sfinților și făcătorilor de minuni fără de arginți, Cosmà și Damian, fiii Teodotei cei din Asia.

Stih: De și societatea celor fără de arginți pământul l-a părăsit;

Dar iarăși îl umplu de minuni ca și mai 'nainte negrăit.

Strălucitii doftori în întâia zi a lui Noemvrie,

S'au mutat de pre pământ la nespusa veselie.

Acești sfinți se trăgeau de neam din pământul Asiei, din tată elin, și din maică creștină, căreia numele îi erà Teodota. Carea rămâind văduvă de către bărbatul său, și aflând bună vreme îi învățà pe deplin tot felul de faptă bună și fiind iscusiți de toată știința, lăsând altele, iubirà pre ceea ce da tămăduirea cea sufletească și trupească, tămăduind toată boala și toată slăbiciunea; nu numai oamenilor folosind, ci și dobitoacelor. Drept aceea nu au vrut să ià ceva dela cinevà, ci în Dar tămăduind și fără de plată. Petrecându-și așà bine vieața lor, și cu bună credință în pace săvârșindu-se, s'au așezat cinstitele lor moaște la locul ce se chiamă Fereman.

Intru această zi, pomenirea sfintelor mucenițe femei, Chiriena și Iuliana.

Stih: Ca și Chiriena prin foc cu bucurie ș'a dat duhul:

Decàt toată suflarea pre Domnul cel mare cinstindu-l.

De dragostea ta, Mântuitorule înfocată fiind; Iulianei arderea focului erà cu bucurie suferind.

Acestea au pătimit pre vremea împăratului Maximian. Și erà Chiriena de la Tars, din eparhia Ciliciei, iară Iuliana erà din cetatea Rosonilor. Deci prinzându-se ele de domnul Marchian, și silindu-se, nu s'au lepădat de Hristos. Pentru aceea Chirienei, i-au ras capul, și slujitorii cei fără de omenie o purtau despoiată prin cetatea Tarsului, încungiurându-o de patru ori. Și aducându-o la cetatea Rosonilor, o au aruncat în foc cu sfânta Iuliana. Și așà și-au săvârșit mucenia lor.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici, Chesarie, Dasie și a altor cinci.

Stih: Impreună cu șase împreună nevoitori, prieteni ai adevărului...

Pre Chesarie îl taie prietenii minciunei și slugile vicleanului.

Acești sfinți fiind prinși la Damasc, și dându-li-se strânsoare cu multe feluri de munci, mai pre urmă ș'au primit moartea prin sabie.

Intru această zi, sfinții sfinților mucenici Ioan Episcopul, și Iacov Preotul

Stih: Impreună cu Iacov jerfitorul lui Hristos cel iubit...

Ioan jertfitorul lui Hristos sabie a suferit.

Aceștia au fost pe vremea lui Savorie împăratul Persilor, învățând cuvântul credinței, și îndemnând pre mulți spre buna cinstire. Au fost prinși de slugile împăratului; și muncindu-i cu multe feluri de munci, ș'au luat sfârșitul prin sabie, dându-și sufletele la Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Erminingheld.

Stih: Erminingheld de văpseaua înșelăciunei spălându-se...

Prin suferirea junghierei, cu stropirea prafului sânge văpsindu-se.

Acesta a fost născut din tată ce se chemà Liuvingheld, Regele Goților celor mai dinlăuntru, carele cu tot neamul lui erà arian. Deci, învățându-se dreapta credință, dela Leandru Episcop ortodox, și mâniidu-se tatăl său pentru întoarcerea sa, avea despre dânsul multe supărări, luându-l și cu bine și cu rău în toate zilele, și el erà neschimbat și nebiruit. Pentru care lucru întâi îl lipsì tatăl său de moștenirea împărătească, și legându-i mâinile și picioarele, îl închise întru o temniță întunecată. Deci fiind praznicul Paștilor, trimise tatăl său pre popa cel arienesc ispitindu-l ca să se plece să-l cuminece cu tainele arienești; iară el nu se plecă, ci scârbindu-se pre dânsul îl gonì. Deci aceasta înștiințându-se, Liuvingheld tatăl lui cel mai înrăutățit decât hiarele, porunci să-i taie capul acolo în temniță, unde se aflà legat. Și după ce-l tăiară se pogorîrà cântări și versuri îngerești împrejurul trupului fericitului cu făclii, care minune înfricoșată porni pre toți credincioșii spre frica lui Dumnezeu, iară pre ucigaș îl spăimântă, și-l turburà, și-l sileà ca să se pocăiască, pentru păgânătatea ce a făcut. Și nu trecù multă vreme, până îl lovì o boală, care îl scoteà din minte. Deci chemând pre Leandru bine cin-

stitorul Episcop, şi ridicând împărat pre fiiul său cel mai mic Rechader, îl rugă să-l înveţe şi pre el asemenea, precum învăţase şi pre mucenicul Ermininghеld, şi zicând acestea murì. Iară Rechader priimind sămânţa ortodoxiei, întoarse şi pre cei de sub stăpânirea lui să fie şi ei ortodocşi cu dânsul. Şi vezi Pronia lui Dumnezeu; că lăsă să se omoare Ermininghеld pentru evlavie, şi prin mijlocirea morţei lui, aduse pre tot neamul la credinţa ortodoxă.

Sfinţii mucenici Chiprian şi Iuliani prin foc s'au săvârşit.

Stih. Cu Iuliani ceea ce focul a-l vedeà răbdà...
Impreună răbdător şi viteazul Chiprian erà.

Pomenirea sfântului cuviosului, noului mucenic Iacov cel nou, împreună şi cu doi ucenici ai lui, Iacov Diaconul şi Dionisie Monahul, carii prin sugrumare s'au săvârş't la anul o mie cinci sute douăzeci.

Stih. Omoară prin sugrumare pre cei trei cuvioşi părinţi...
Vrăjmaşii sfintei Treimi cei prea înrăutăţiţi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem credincioşii. Că precum a mântuit „pre cei trei tineri cel prea „înalt, şi pre mine (tot omul) „în pântecele tău m'a înnoit, „Dumnezeul părinţilor cel „lăudat, şi prea slăvit.

Cu totul ai lui Dumnezeu v'aţi arătat, cu dumnezeească înţelepţie, cu totul încăpători de Dumnezeu. Că lumea toată pentru Dumnezeu aţi lăsat, urmând urmelor Mântuitorului prea măriţilor cu dumnezeească cuviinţă, pre Dumnezeul părinţilor cinstind.

Doftori prea aleşi, vindecaţi mai pre sus de fire toate ranele celor neputincioşi, cu meşteşugurile cele de taină ale doftoriei. Scoateţi leacuri de mântuire din vistieriile cele dumnezeeşti, şi lăudaţi pre Dumnezeu cel prea slăvit.

Cu cununa împărăţiei tale Stăpâne, şi cu stemă luminată ai împodobit cu bună cuviinţă, pre cei ce au iubit strălucirea cea nemăsurată a frumuseţei tale Hristoase. Iară credincioşilor pre aceştia i-ai arătat făcători de bine.

A Născătoarei:

Auroră prea frumoasă şi cu totul luminată a răsăritului celui ce s'a ivit de sus pre pământ, Preacurată te-ai arătat; carea luminezi lumea cu razele curăţiei, şi neîncetat trimiţi credincioşilor strălucirile minunilor.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor tinerii lui Avraam...

Deschizând sfinţii izvorul cel de Dumnezeu dat, tuturor izvorăsc rîuri de curate tămăduiri, spălând spurcăciunile patimilor, şi răutatea dracilor cea a tot pierzătoare.

Insoţirea cea vrednică de laudă a celor fără de arginţi,

întărită fiind cu Darul cel întăritor al Duhului, sănătate celor neputincioşi totdeauna dărueşte, Cuvinte al lui Dumnezu, înţelepciunea şi puterea.

Slavă.

Unul eşti sfânt, cel ce prea măreşti pre sfinţii tăi, că printr'înşii scapi lumea de nevoi, şi luminezi pre cei ce strigă: Bine eşti cuvântat în Biserica slavei tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Toiag din rădăcina lui Iessei ai răsărit Marie, ceea ce ai odrăslit floare pre Hristos, cel ce a împodobit ca cu nişte flori cu minunile pre ai săi slujitori, cei fără de arginţi.

Peasna 8, Irmos.

In cuptor tinerii lui Israil, ca „întru o topitoare, cu podoa„ba bunei credinţe, mai cu„rat decât aurul au strălu„cit, grăind: Binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Omorându-vă celor frumoase ale lumei aceştia, şi boala iubirei de argint tăindu-o, v'aţi numit înţelepţilor, fără de arginţi, de toţi cei ce strigă: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

V'aţi făcut părtaşi vieţei celei veşnice arătat. Că cele frumoase ale vieţei cei stricăcioase le-aţi lăsat, cu un glas strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi şi l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stăpâne Hristoase mântueşte pre toţi de neputinţele cele cumplite, pentru rugăciunele celor fără de arginţi, şi îi învredniceşte pururea ca cu un glas să strige către tine: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei.

Bucurându-ne toţi credincioşii, şi cu Darul întărindune, cei ce suntem mântuiţi prin cel născut al tău, Maică Fecioară! neîncetat strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, lăudaţi şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

Goli de toată răutatea vrăjmaşului v'aţi arătat sfinţilor, prin dumnezeescul Duh, nouă făcându-vă îmbrăcăminte de mântuire, şi haină de iertare, şi de cele rele schimbare, celor ce strigăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Prin credinţă făcându-vă fii lui Dumnezeu, dupre îm-

părtășire, Damiane și Cosmà, acum ați aflat părinteasca moștenire, și cereasca desfătare, și cu adevărat luminată lucrarea minunilor, și strigați: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Cu picăturile voastre cele de Dumnezeu lucrătoare, spurcăciunea noastră cea sufletească o spălați și depărtați boalele cele cu durere sfinților, împrăștiind pornirile dracilor ca niște folositori, ca niște tămăduitori ai noștri prea milostivi.

Binecuvântăm pre Tatăl....

Ca niște crini, ca niște flori înțelegătoare, ca niște trandafiri cu Duhul împodobiți, nouă v'ați arătat sfinților, dând bună mireasmă din voi și depărtând mirosul greu al patimilor dela cei ce strigă: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei:

Omorîtu-s'a moartea întru tine, că ai născut viața cea ipostatnică, pre Hristos Domnul, Preacurată, cel ce a arătat folositor vieței noastre, pre tămăduitorii cei fără de arginți, cari strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-și Da-
„niil, gurile leilor cele deschi-
„se în groapă le-a încuiat, iară
„tinerii cei iubitori de buna
„credință au stins puterea fo-
„cului, încingându-se cu fapta
„bună și strigând: Binecuvân-
„tați toate lucrurile Domnu-
„lui pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine făclia cea luminoasă și Maica lui Dumnezeu, „mărirea cea prea strălucită „și mai înaltă decât toate făp-„turile, cu cântări te mărim.

Neîncetat să fericim cu cântări însoțirea cea înțeleaptă, care strălucește raza luminei cei înțelegătoare și dă luminare tuturor.

Întărind sănătatea sufletească a credincioșilor și vindecați patimile trupului cele încredințate vouă, ca niște mântuitori; pentru aceasta și sunteți pururea lăudați dupre vrednicie.

Luminătorii cei de Dumnezeu luminați, duhovnicește luminează Cerul cinstitei Biserici, strălucind acum cu revărsarea luminei.

Întărindu-se de cinstita Treime, doimea cea de Dumnezeu chemată, varsă tuturor, celor ce cu dragoste o fericim, daruri de vindecări.

A Născătoarei:

Pre tine norul luminei şi sfântul sicriu, aurora cea cu totul luminată a soarelui celui înţelegător, ca pre ceea ce eşti Născătoare de Dumnezeu, cu cântări te mărim.

Alt Canon, Irmos:
Eva adică prin boala...

Iată acum ce este mai bun sau ce este mai frumos precum este scris, fără numai a lăcuì fraţii într'un gând, în locuri luminoase în lăcaşurile cereşti, în slava cea neveştejită. Pre cari acum dupre vrednicie îi fericim.

Cât este de mare această casă, împodobită fiind în toate zilele cu minuni, unde pururea viind, Cosmà şi Damian, cei ce sunteţi vrednici de minune, celor ce le trebueşte sănătate daţi. Pentru aceasta dupre vrednicie vă fericiţi.

Astăzi împreună se bucură cu noi fericiţilor, întru pomenirea voastră îngerii, dumnezeeştii apostoli, proorocii, cuvioşii şi toţi drepţii, cu cari împreună cu bucurie sălăşluindu-vă, pentru lume vă rugaţi.

Slavă.

Doime dumnezeească şi de lumină strălucitoare, cei fără de arginţi, purtători de Dumnezeu prea cinstiţi, cereţi iertare de greşale, şi îndreptare vieţei şi scăpare de toate cele rele, celor ce vă laudă pre voi totdeauna.

Şi acum, a Născătoarei:

Te-ai făcut lăcaş curat luminei celui ce toate le-a luminat şi pre sfinţii purtători de lumină i-au arătat, cei ce întunerecul patimilor celor stricătoare de suflet, acum l-au stricat cu Duhul, Preacurată, una mult lăudată.

Irmosul:

Eva prin boala neascultă„rei, a adus blestem înlăuntru; „iară tu Fecioară, de Dum„nezeu Născătoare, prin o„drasla purtărei în pântece ai „înflorit lumei binecuvânta„rea; pentru aceasta toţi te „mărim.

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Aţi luat Dar de tămăduiri dela Dumnezeu, fericiţilor cei fără de arginţi, a vindecà boalele şi a tămăduì pre toţi cei ce aleargă cu credinţă la dumnezeeasca Biserica voastră. Pentru aceasta cu un glas fericim dupre vrednicie, cinstită pomenirea voastră.

A Născătoarei:

Născut-ai Preacurată pre Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu, cel de mântuire lumei,

carele a săvârşit înţelepţeşte rânduiala cea prea bună. Pentru aceasta pre tine toţi cu cântări te lăudăm dupre vrednicie, ca pre ceea ce te rogi către dânsul, să ne mântuiască pre noi de boale, şi de toate primejdiile.

A Crucei, a Născătoarei:

Patima ta cea mântuitoare, văzându-o Mântuitorule, ceea ce te-a născut fără de sământă, tânguindu-se, a strigat: Cum pătimeşti acestea Fiul meu? Insă laud patimile tale.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).
Stihirile pe 4, glas 1.
Ale lui Anatolie.

Cei a toată lumea fără de arginţi, luând dela Dumnezeu Darul tămăduirilor, vindecaţi fără de argint patimile sufletelor şi ale trupurilor noastre. Pentru aceasta prin voi Hristos, dând credincioşilor sănătatea ceea ce se dă, luminători ne înşelători pre voi v'au arătat lumei. Pre acela rugaţi-l să mântuiască sufletele noastre.

Dela rânduiala cea de sus luând noianul tămăduirilor, tuturor credincioşilor izvorîţi vindecări cei fără de arginţi. Că mai pre sus de fire vindecaţi patimile celor bolnavi, cu doftorii de taină, din vistieriile Duhului, puind înaintea celor ce se chinuesc doftorii de mântuire. Deci făcându-vă lăcaş cinstit Treimei celei de vieaţă începătoare, carea s'a sălăşluit arătat întru voi. Rugaţi-vă ei să mântuiască sufletele noastre.

Ale lui Ghermano, glas 2.

Bucură-te ceata sfinţilor în veci; că împărăţia cerurilor au moştenit; moaştele lor priimindu-le pământul, bună mireazmă din sine dă, slugi lui Hristos s'au făcut, sălăşluindu-se în vieaţa aea veşnică.

Doftorii celor neputincioşi, vistieriile cele de tămăduiri, mântuitorii credincioşilor, întru tot măriţilor cei fără de arginţi, pre cei ce strigă întru nevoi, şi pre cei ce se chinuesc tămăduiţi-i, împreună cu Teodota; rugaţi pre Dumnezeu cel prea bun, să ne izbăvească pre noi de cursele vrăjmaşului.

Slavă, glas 4. A lui Teofan.

Izvorul tămăduirilor având sfinţilor cei fără de arginţi, vindecări daţi tuturor celor ce le trebuesc. Că de prea mari Daruri v'aţi învrednicit, dela izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului Hristos. Că a zis către voi Domnul, ca către cei împreună următori cu apostolii:

Iată v'am dat vouă putere împrotiva duhurilor celor necurate, ca să le scoateți pre ele, și să vindecați toată boala și toată neputința. Pentru aceasta întru poruncile lui bine vieţuind, în Dar ați luat, în Dar dați, vindecând patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Dat-ai semn...

Bucură-te scăparea creștinilor și puterea; bucură-te scară cerească; bucurăte vistieria fecioriei; bucură-te Născătoare de Dumnezeu, sicriul cel cuvântător al dumnezeeștei slave; bucură-te lauda lumei și întărirea, chemarea celor căzuți, cortul cel cu totul luminat, sfânt și prea frumos.

A Crucei a Născătoarei, asemenea.

Răstignit văzând pre Hristos iubitorul de oameni, și în coastă împuns cu sulița, cea Preacurată a strigat: Ce este aceasta Fiul meu? Ce ți-a răsplătit ție poporul cel nemulțumitor, în loc de cele ce le-ai făcut lor bine, și te grăbești, să mă lași fără de fiu, prea iubite? Mă spăimântez îndurate de răstignirea ta cea de bună voie.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a sfinților, glas 8:

Cine nu se va mira, cine nu va prea mări, cine nu va lăuda cu credință, minunile înțelepților și măriților celor fără de arginți? Că și după sfântă mutarea lor, tuturor celor ce aleargă la dânșii le dau din destul tămăduiri. Și cinstitele și sfintele lor moaște, izvorăsc Dar de vindecări. O însoțire sfântă! O capete cinstite! O înțelepciunea și slava Darului ce s'a dat vouă dela Dumnezeu. Pentru aceasta cu cântări să cântăm lui Dumnezeu de bine făcătorului, celui ce a arătat pre aceștia, spre vindecarea sufletelor, și a trupurilor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciunile robilor tăi și ne mântuește pre noi, de toată nevoia și necazul.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Mucenicii tăi Doamne...

Nu pot suferi Fiule văzându-te pre lemn adormit, pre tine cel ce dai priveghere tuturor: Ca celor ce de demult pentru rodul neascultării adormise cu somn de pierzare, să le dai dumnezeească și mântuitoare privighere, Fecioara a grăit plângând, pre carea o mărim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Octoih, şi din Canonul sfinţilor Peasna a 3, pe 4. Prochimen glas 4. Sfinţilor celor de pre pământul lui: Stih: Mai înainte am văzut pre Domnul înaintea mea: Apostolul către Corinteni: *Fraţilor voi sunteţi trupul lui Hristos, si mădulări din parte....* Aliluia glas 2. Iată ce este bun s'au ce este frumos: Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea, chemând Iisus pre cei doisprezece ucenici ai săi...*

CHINONICUL

Bucuraţi-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 2 ZILE.

Sfinţii mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, şi Anempodist.

La Doamne strigat-am... Stihirile glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ceata cea cu numărul de cinci a mucenicilor să o lăudăm, pre înţeleptul Achindin şi pre Pigasie, Elpidifor şi Aftonie, şi pre Anempodist, pre vitejii pătimitori, şi fierbinţii ajutători, cari izvorăsc Dar neoprit, şi dau îndestulare de nădejde fără de primejdie, celor ce cer cu bună credinţă.

Nici foamea, nici primejdia, nici vieaţa, nici moartea, nici fierberea căldărilor, nici crăpăturile pământului, nici gurile hiarelor, nu au putut să despartă de dragostea lui Hristos, pre vitejia voastră, cugetătorilor de răbdare, că uitându-vă neîncetat către dânsul, şi numai de dânsul dorind, aţi biruit pre vrăjmaşi.

Cei ce vă îndestulaţi de desfătare, şi sunteţi plini de lumină, şi moşteniţi vieaţa cea veşnică, mântuiţi de primejdii, pre cei ce scapă către voi, şi de legături, şi de temniţa cea din locul răutăţilor, având îndrăsneală către Dumnezeu, şi arătând milostivirea cea următoare lui Hristos, cu adevărat.

Slavă glas 6, a lui Antonie

Astăzi adunarea mucenicilor cea de cinci lumini, ca o adunare de stele luminoase, luminând pre credincioşi, i-a chemat spre veselie de taină. Că astăzi slugile soarelui celui înţelegător, şi surpătorii dogmelor celor persesti, pre cei ce cinstea pre soarele cel văzut, şi se închinau focului, pre aceia i-au îndreptat către buna credinţă. Umplând cu sângele lor paharul cel răbdător de patimi, care s'a vărsat pentru Hristos, s'au încununat, şi ne îndeamnă pre noi zicând: Cei ce sunteţi iubitori de buna credinţă, veniţi de vă ospătaţi din nevoinţele noastre, şi vedeţi cununile şi cinstea; că cel ce va

răbdà până în sfârşit acela se va mântuì, precum a zis Hristos adevărul, ca să vă faceţi părtaşi cununilor noastre şi să ne aveţi pre noi rugători către Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Scoate-mă Stăpână din pântecele chitului, al păcatului celui rău, ceea ce ai încăput în pântece pre cel neîncăput. Scapă-mă de viforul cel cumplit al ispitelor, răpeşte-mă Fecioară din furtuna păcatelor, uscând noianul fărădelegilor mele, şi încetând năvălirile taberei cei drăceşti, cu bunătatea ta cea dumnezeească Preacurată, ca neîncetat să te măresc pre tine cea pururea fericită.

A Crucei, a Născătoarei:

Mieluşaua cea nespurcată şi Stăpâna cea fără de prihană, dacă ş'a văzut Mieluşelul său odinioară înălţându-se pre Cruce, se văità ca o Maică, şi mirându-se strigà: Ce vedere nouă este aceasta şi străină Fiule prea dulce? Cum te-au dat poporul cel nemulţumitor la judecata lui Pilat? Şi te-au osândit cu moarte, pre tine carele eşti viaţa oamenilor? Ci laud pogorîrea ta cea negrăită cuvinte.

STIHOAVNA din Ohtoih apoi această stihiră, Glas 1.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi.

Strălucit-au razele mucenicilor, celor încincit strălucitoare întocma cu numărul fecioarelor. Căci văzând vredniciile lor, ne strălucim, împărtăşindu-ne întru pomenirea lor. Pentru aceasta cu rugăciunile lor Hristoase Dumnezeule, păzeşte sufletele noastre, de vrăjmaşul, fără primejdie. Şi cu mijlocirile lor, întăreşte viaţa noastră nepizmuită, ca cel ce izvorăşti neîncetat milele tale cele bogate, cu neoprire celor ce te slăvesc pre tine, avându-şi nădejdea întru tine. Cu rugăciunile lor dărueşte sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glas 2:

Veniţi să ne veselim în Domnul astăzi, întru pomenirea răbdătorilor de patimi, o iubitorilor de prăznuire. Veniţi să lăudăm pre dânşii cu laude de taine zicând: Bucură-te Achindine, bucură-te Pigasie, bucură-te Anempodiste, bucură-te Elpidifore, bucură-te Aftonie, cari aţi cufundat în prăpastie înşelăciunea idolilor, şi pre Hristos Domnul l-aţi propoveduit luminat, în mijlocul priveliştei. Pentru aceea prea fericiţilor, şi mult pătimitorilor, nu încetaţi a vă rugà, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre

tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperemântul tău.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Văzându-te cea neispitită de bărbat pre tine Iisuse, spânzurat pre lemnul Crucei, plângeà și ziceà: Fiule prea dulce, pentruce m'ai lăsat pre mine singură ceea ce te-am născut, cela ce ești lumina cea neapropiată a Tatălui celui fără de început? Grăbește, și te prea mărește, ca să câștige dumnezeeasca mărire cei ce slăvesc dumnezeeștile tale patimi.

Troparul, glas 2.

Purtătorilor de chinuri ai Domnului! fericit este pământul carele s'a adăpat cu sângele vostru și sfinte lăcașurile care au priimit trupurile voastre. Că în privelişte pre vrăjmași ați biruit, și pre Hristos cu îndrăzneală ați propoveduit, pre dânsul ca pre un bun rugați-l, să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței...

LA UTRENIE

Amândouă Canoanele din Octoih, și ale sfinților pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Acoperiți-mă pre mine cu rugăciunile voastre mulțimea mucenicilor.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, și se va umpleà de Duh, și „cuvânt voiu răspunde împă-„rătesei Maicei, și mă voiu a-„rătà luminat prăznuind, și „voiu cântà minunile ei, bucu-„rându-mă.

Apărătorilor ai prea sfintei Treimi fericiților, întru o unire v'ați arătat închinători cinstitei Treimi, și stați înaintea scaunului, cei ce sunteți sprijinitori celor ce aleargă la voi.

Neîncetat izvorîți Darul fără de primejdie sfinților, dându-l tuturor celor ce se apropie de voi cu credință, îmblânzind toată primejdia și toată întristarea și furtuna și turburarea.

Slavă:

Fiind încinși cu puterea cea nebiruită sfinților, nu ați socotit slăbiciunea trupului, și arătându-vă cugetul nespăimântat, ați îndrăznit focului și chinurilor.

Și acum, a Născătoarei:

Tu singură mireasă a lui Dumnezeu, ai purtat în brațe pre cel ce s'a făcut trup, și șade întru cele dintru înălțime. Că tu te-ai arătat, din toate veacurile lăcaș vrednic Atotțiitorului.

Peasna 3, Irmos.

Nu întru înţelepciune...

Întărindu-vă cu puterea lui Hristos prea aleşilor, şi cu cuget întărit pătimind, aţi trecut prin foc şi prin apă către cele cereşti.

Întărindu-vă cu nădejdea cea neschimbată a celor ce vor să fie, aţi defăimat cele de acum cu dureri; cu cuget bărbătesc prea lăudaţilor mucenici.

Slavă:

Întocma cugetând cu cei trei tineri prea lăudaţilor, v'aţi arătat stingând focul trufiei celei persești, fiind rouraţi cu roua Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine câştigându-te folositoare ştiută, Maica lui Dumnezeu, la tine puindu-ne nădejdile ne mântuim, şi către tine scăpând suntem păziţi.

Irmosul:

Nu întru înţelepciune şi „în putere şi în bogăţie ne lă„udăm; ci întru tine înţelep„ciunea Tatălui cea ipostat„nică Hristoase. Că nu este „sfânt afară de tine, iubito„rule de oameni.

CONDACUL, glas 2.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari...

Pre mucenicii cei bine credincioşi, şi de Dumnezeu purtători, ca pre cei ce toate cele de pre pământ le-au defăimat, i-ai priimit întru desfătarea bunătăţilor tale şi odihna: Pre Achindin, Pigasie, Anempodist, cu dânşii şi pre Aftonie şi pre Elpidifor, însuţi cela ce eşti prea bun.

Sedealna, glas 4:

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Spăimântatu-s'au odinioară popoarele celor fărădelege, văzând bărbăţia sufletelor voastre mucenicilor, şi crezând în Domnul strigà: Slavă ţie Hristoase Atotputernice, că tu eşti Dumnezeu, şi afară de tine nu ştim pre alt Dumnezeu. Cel ce lucrezi minuni prea slăvite întru sfinţii tăi mucenici. Cu ale lor rugăciuni, Mântuitorul lumei, luminează pre cei ce te laudă.

Slavă, glas 8:

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Fără de primejdii au săvârşit călătoria cea de bună credinţă, pătimind în privelişte, cei cu bună laudă, fiind întăriţi cu nădejdea cununilor, că pre cei împrotivnici i-au omorît de tot, săvârşindu-şi biruinţa lor neoprit. Drept aceea totdeauna izvorăsc din destul mulţime de tămăduiri, celor ce cer cu credinţă, cărora să strigăm cu credinţă:

Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare greşalelor, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-l negrăit, Maica lui Dumnezeu, lumei ai născut, pre cela ce ţine lumea; şi în braţe ai avut, pre cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor şi făcătorul făpturei şi Domnul. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, şi cu credinţă te măresc, ca să mă izbăvesc eu de greşale, când voiu vrea să stau înaintea feţei Zidităorului meu, Stăpână Fecioară Curată, al tău ajutor atuncea să-mi dărueşti, că poţi câte voieşti.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Mieluşelul şi Stăpânul şi Mântuitorul, văzându-l Mieluşaua pre Cruce fără dreptate spânzurând, strigà tânguindu-se: Lumea se bucură mântuindu-se, iară pântecele meu arde văzând omorîrea ta, carea rabzi pentru milostivirea milei, îndelung răbdătorule Doamne. Adâncul milei. Ci înviază din morţi, şi apără turma ta de toată primejdia, ca un Dumnezeu Atotputernic.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă pre scaunul Dumnezeirei, pre „nor uşor, a venit Dumne„zeu cel prea înalt, prin palmă „curată, şi a mântuit pre cei „ce strigă: Slavă Hristoase „puterei tale.

Luminându-vă cu frumuseţea pătimirei celei alese, v'aţi arătat luminători luminaţi, mucenicilor ai lui Hristos. Luminând cu raze prea luminate pre cei ce strigă: Slavă Hristoase puterei tale.

Jertfelnic s'a făcut sângele mucenicilor, şi adevărată jertfă cu bun miros lui Dumnezeu, carele dă tuturor neîncetat izvorul tămăduirilor, cel ce izvorăşte fără de primejdie.

Cu rugăciunile voastre cele către Hristos, goniţi năvălirea supărărilor şi a primejdiilor celor de multe feluri, dela cei ce săvârşim cu osârdie prea sfinţită, şi de toţi prăznuită pomenirea voastră, vrednicilor de laudă.

Slavă:

Surpând nedumnezeirea înşelăciunei idolilor, şi arătând cu fapta lucrarea Dumnezeului tuturor, cea făcătoare de vieaţă, strigaţi deapururea cinstiţilor: Slavă Hristoase puterii tale.

Şi acum, a Născătoarei.

Armă prea tare te punem înainte împrotiva vrăjmaşilor la toată nevoia, şi gonind vătămarea primejdiilor celor cumplite, şi de viforul eresurilor scăpăm Maica lui Dumnezeu.

V Peasna 5, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà slava ta Hristoase, „dar noi pre tine unul născut „strălucirea slavei dumne„zeirei Tatălui, de noapte „mânecând te lăudăm, iubi„torule de oameni.

Pre tine te-ai adus lui Dumnezeu, Aftonie, înfruntând cu tărie cugetul cel fără de Dumnezeu al tiranilor mărite, şi ai alergat către lumina credinţei veselindu-te.

Invăţându-te patima lui Hristos, Aftonie, pentru dânsul ţi s'a tăiat capul prea bunule, şi te-ai sârguit către veselia cea fără de sfârşit, şi către desfătarea cea nemuritoare.

Fiind întărit pre nădejdea cea neclătită, şi defăimând cele veselitoare de pre pământ prea înţelepte Elpidifore, te-ai întraripat cu dragostea frumuseţei cei curate.

Slavă...

Invrednicitu-te-ai mărite mucenice Achindine de sfârşit fericit şi de desfătare negrăită, în corturile cele din ceruri, că neabătut ai alergat pre calea pătimirei.

Şi acum, a Născătoarei.

Răsărind din tine Soarele cel înţelegător, către toţi ş'a tins razele dumnezeirei sale luminat, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, pentru aceea toţi te mărim.

V Peasna 6, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Defăimând cele trecătoare şi stricăcioase, v'aţi învrednicit a vedeà cele nestricăcioase; ci scăpaţi de supărări şi de nevoi, pre cei ce vă chiamă pre voi întru ajutor, nebiruiţilor.

Milostiviţi-vă cu rugăciunile voastre prea mărităilor mărturisitori, ai Treimei cei stăpânitoare, să se dezlege cei legaţi cu cumplire, şi cuprinşi în temniţe fără de scăpare.

Slavă:

Dându-se pre sine vitejii pentru tine la moarte Mântuitorul meu, au găsit nemurire; şi s'au făcut mântuitori celor înviforaţi şi celor din primejdii şi din nevoi.

Şi acum, a Născătoarei.

Rumpe zapisul greşalelor mele Fecioară, dăruindu-mi

scăpare de întristare şi de patimile care m'au cuprins; şi păzindu-mă totdeauna fără de vătămare Stăpână.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri- „gă către tine, de sângele dra- „cilor curăţindu-se, cu sângele „cel curs prin milostivire din „coasta ta.

CONDAC, glas 4:

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Cu podoaba Treimei strălucind, dumnezeească ceata, cea cu cinci raze a celor pătimitori, năvălirile tiranilor cele cumplite le-au tâmpit, fără de pizmă, fără primejdie, fără de sminteală, Darul tuturor izvorându-l cu nădejde dumnezeeşte, celor ce vin cu dragoste printr'înşii la Ziditorul tuturor, Hristos Dumnezeul nostru.

ICOS.

Sufletul meu cel întinat, curăţeşte-l cu izvorul milei iubirei tale de oameni îndurate, şi cu lumina ceea ce pururea străluceşte luminează-l, ca să laud ceata cea în cinci numărată, adunarea mucenicilor tăi, pre Achindin, şi pre dumnezeescul Pigasie, împreună cu Elpidifor şi cu Aftonie, pre viteazul Anempodist, pre cinstiţii purtători de chinuri. Carii toată asupreala muncilor bărbăteşte cu dragostea ta arătat o au suferit cuvinte, jertfă cuvântătoare aducându-se pre sine ţie, Ziditorului tuturor lui Hristos Dumnezeului nostru.

Intru această lună, în 2 zile, nevoinţa sfinţilor mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor şi Anempodist.

Stih: Pre Achindin focul l-a omorît;
Iară ceilalţi patru, unii de foc, iară alţii de sabie s'au săvârşit.
In două zile a celor patru şi a lui Aftonie Nevoinţa le-au fost, prin foc şi sabie.

Aceşti sfinţi fiind din pământul Persiei; şi fiind mai de frunte şi mai de cinste lângă Savorie împăratul Perşilor, erau întăriţi întru buna credinţă. Deci prinzându-i, au fost bătuţi, spânzuraţi şi arşi la coaste. Deci începând împăratul a huli pre Hristos, îl făcură sfinţii mut, şi iară îi dezlegară gura. Apoi îi întinseră pre paturi de fier arse în foc, şi pogorîndu-se ploaia stinse focul, şi surpară jos pre idolul lui Die prin rugăciune. Pentru aceea îi băgară în căldări pline de plumb topit, şi rămâind neatinşi, traseră pre Aftonie către credinţa lui Hristos, şi numai decât i se tăie capul. Băgându-i în burduşe de boi şi aruncându-i în mare, ieşiră sănătoşi. In urmă traseră spre credinţa în Hristos, pre Elpidifor, carele eră cel mai întâi al sfatului, împreună şi cu alţi şapte mii, cărora li s'au tăiat capetele. Iară Achindin, Pigasie, şi Anempodist, se aruncară într'o groapă plină cu hiare şi rămâind nevătămaţi, traseră şi pre maica împăratului la credinţă. In fine băgându-i într'un cuptor ars de foc, îşi primiră sfârşitul nevoinţei lor.

Intru această zi, sfinţii cei din adunarea sfatului, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Cei din adunarea sfatului răsplătire nestricăcioasă dorind;
Tăindu-se răsplătirile sfatului au tăgăduit

Intru această zi, sfinţii mucenici Evdoxie, Agapie, şi alţi opt sfinţi.

Stih: Bunii nevoitori zece, focul au suferit.

Şi au venit câte zece spre cel mai bun sfârşit.

Aceştia erau ostaşi în Sevastia pe vremea împăratului Lichinie. Şi fiind cercetaţi de căpetenia oraşului Avxanie, şi de Marchel ducele şi Marcu Agricolae, şi supunându-se la munci nebiruite, au fost daţi focului, întru carele şi sufletele lor ş'au dat lui Dumnezeu.

Sfintele mucenice Chiriachi, Domnina şi Doamna, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Chiriachi, Domnina, şi cinstita Doamna de un cuget fiind...

Prin sabie au aflat câte trele, prea cinstit sfârşit.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Marchian cel dela Kir.

Stih: Pământ fiind Marchiane, în pământ te dezlegi...

Porunca Ziditorului neputând să o treci.

Acest cuvios părinte al nostru Marchian, era de loc din Kir. Şi lăsându-şi patria şi strălucirea neamului său, s'a dus la mijlocul pustiei, şi acolo făcându-şi o chilioară atâta de mică, încât să-i acopere numai trupul, s'a închis într'însa purtând haine de păr de capră. Iară hrana sa era în toată seara douăzeci şi patru de dramuri de pâine. Beà încă şi apă atât de puţină, încât numai să trăiască. Şi după ce a trecut câtva timp a câştigat doi ucenici, pre Evsevie, carele a şi rămas moştenitor colibei sale, şi pre Agapiton, carele această îngerească petrecere o a sădit de al doilea la Apamia. Căci şi aceşti doi, ş'au făcut mici colibi, şi se linişteau întru ele. Acest cuvios închis fiind pururea, n'a câştigat nici odată sfeşnic, ci lumină dumnezeească îi străluceà lui pe timpul nopţei, şi-i arătà alcătuirea literilor, în cât vedeà şi citeà. Avea cu sine şi o mică Psaltirie spre citire. Dar fiindcă odată a ieşit din megeşitul pustiu un balaur prea mare, carele îl îngrozeà, că are să pricinuiască moarte şi stricăciune, pentru aceasta sihastrii cei împreună cu el s'au turburat. Iară sfântul cu degetul său, a însemnat cruce preste balaur, iară cu gura a suflat spre el, şi o minune! Precum paele ce rămân în ţarină după seceră, se topesc de foc, asemenea şi balaurul acela, degrab în mai multe bucăţi s'a sfărâmat. Odată a mers către el Flavian episcopul Antiohiei şi episcopul Kirului şi alţi oarecarii episcopi şi însemnaţi bărbaţi şi cuvântăreţi, carii puindu-i lui înainte multe ziceri din dumnezeeasca Scriptură, îl rugà pre el ca să iasă afară din chilie, pentru folosul fraţilor. Iară sfântul nici a le auzi acestea a suferit, ci a rămas în chilie închis. Acesta a întors pre mulţi din feluri de eresuri la adevărata credinţă.

Odată sora sfântului cea dupre trup, luând din cetatea Kirului oarecare bucate potrivite la acest fel de pustnic, şi luând împreună şi pre fiul ei, s'au dus la cuviosul. Iară el pre sora sa n'a voit să o vază, iară pre fiul ei şi nepotul său, l-a priimit cu bucurie, fără să priimească dela ea vreun dar cevà. Iară nepotul său, cu stăruinţă îl rugà ca să priimească cele ce i-a adus. Drept aceea l-a întrebat pre el Cuviosul: Când veneaţi către mine, câte mânăstiri şi colibi pustniceşti aţi trecut? Şi cărora aţi dat din darurile voastre? Iară nepotul i-a răspuns, nimănui nu am dat nimic. Atuncea cuviosul i-a zis, mergeţi înapoi având cu voi cele ce mie aţi adus. Căci pentru fireasca rudenie, şi nu pentru dragoste şi apropierea cea către Dumnezeu, aţi adus mie acestea. Minunatul acesta Marchian a stătut către toţi mare şi vestit, nu numai la cei de aproape cu lăcuinţa fiind dorit, ci şi la cei mai de departe. Şi fiindcă a aflat, că mulţi se luptau şi se certau ca să ia trupul său după moarte. Şi'şi gătise şi lăzi şi sicrie, ca să-l pue pre el, şi biserici întru numele său zidise. Pentru aceasta a jurat pre întâiul său ucenic Evsevie, să ascunză după moarte trupul său în loc tainic, departe de chilia sa; şi acestea aşezându-le, s'a mutat către Domnul.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam, şi „ai ucis pre haldei, carii fără „dreptate vânà pre cei drepţi, „prea lăudate Doamne: Bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinţilor noştri.

Precum ai izbăvit din văpaie pre cei trei tineri cu bună credinţă, aşà şi acum ai păzit pre pătimitori în cuptorul focului, carii strigau cu un cuget către tine: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Imparţi daruri din destul, şi izvorăşti minuni mucenicilor tăi Hristoase, lucrând dimpreună cu ei, şi ajutorindu-i ca un milostiv, şi arătându-te celor ce-ţi cântă ţie: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Mulţime a mucenicilor, adunându-vă cu adevărată credinţă, v'aţi adus lui Hristos, şi faceţi arătare de minuni prea mărite, cântând: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind mântuiţi prin tine de blestemul strămoşilor, şi mutaţi către desfătarea cea veşnică, strigăm ţie: Bucură-te prea mărită Stăpână, ceea ce ai născut nouă pre Dumnezeu întrupat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi...

Sosit-a praznicul cel cuvios al mucenicilor, lumea cu bucurie luminând, pre toţi veselind şi strălucind, luminează pre cei ce cântă cu credinţă: Pre Domnul lăudaţi lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Hiarelor celor sălbatece şi prăpastiilor şi chinurilor, aţi îndrăznit fericiţilor, având întru ajutor pre Domnul slavei cel nebiruit, căruia acum strigăm: Pre Domnul lăudaţi lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Pre voi vitejilor purtătorilor de chinuri, Achindine, Pigasie, Aftonie, Anempodiste şi pururea pomenitule Elpidifore, având-vă zid nemişcat, pre Domnul lăudăm neîncetat, şi-l prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Impodobindu-vă cu cununa biruinţei şi strălucindu-vă cu diadema frumuseţei, după fericitul sfârşit, aţi luat în ceruri strălucirea cea neînserată mucenicilor, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu gura şi cu mintea socotindu-te, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pre tine cea fără de prihană. Că ai născut Preacurată pre făcătorul şi Domnul şi împăratul Hristos, îmbrăcat cu trup. Pentru aceea te lăudăm pre tine Fecioară şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine cre-
„dincioşi în cuptor, naşterea
„Născătoarei de Dumnezeu
„i-a mântuit. Atuncea fiind
„închipuită, iară acum săvâr-
„şită, pre toată lumea ridică
„să-ţi cânte ţie: Pre Domnul
„lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea
„înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:
Eva adică prin boala...

Ostenelele voastre cele de pre pământ, le-a priimit veselia cea cerească, unde cetele mucenicilor şi oştile celor fără de trup şi toată adunarea celor întâi născuţi, se veselesc împreună întru cele cereşti.

Din scârbele cele nesuferite şi din nevoi, izbăviţi prea tericiţilor, pre toţi cei ce prăznuesc cu credinţă sfântă pomenirea voastră, cerându-ne pace şi linişte şi mântuire prea cinstiţilor.

Slavă:

Fiind luminaţi cu lumină din destul şi străluciţi cu Darul răbdătorilor de patimi, rugaţi-vă dătătorului de bine, să se dea dezlegare păcatelor dimpreună şi grijelor, celor ce s'au îndulcit de ospăţ împreună cu noi, cari aleargă către voi.

Şi acum, a Născătoarei.

Eva s'a izgonit dela lemnul vieţei, fiind oprită de gustarea lui, iară tu Născătoare de Dumnezeu, ai născut lumei vieaţa cea mai 'nainte de veci, dăruindu-ne prin credinţă lucrarea cea purtătoare de vieaţă.

Irmosul:

Eva prin boala neascultă-
„rei, blestem înlăuntru a a-
„dus; iară tu Fecioară Nă-
„scătoare de Dumnezeu, prin
„odrasla purtărei în pântece,
„ai înflorit lumei binecuvân-
„tare. Pentru aceasta toţi te
„mărim.

SVETILNA

Podobie: Femei ascultaţi glas...

Fără de primejdie izvoriţi Darul tămăduirilor neoprit şi cu îndestulare celor ce cu nădejde săvârşesc pomenirea voastră sfinţilor. Ci şi acum izvoriţi-ne tămăduiri

prea lăudaţilor, celor ce cu dragoste vă cinstim pre voi purtătorilor de chinuri, cei cu numărul de cinci.

Slavă, asemenea.

Pre Achindin şi pre Pigasie şi pre Elpidifor, dimpreună cu Aftonie, să-i lăudăm cu cântări şi pre Anempodist. Că defăimând înşelăciunea Perşilor cea deşartă şi rane şi bătăi pentru Hristos răbdând, negrăită mărire au câştigat.

Şi acum, a Născătoarei:

Innoit-ai firea strămoşului ceea ce erà stricată, zămislind mai pre sus de fire, şi născând fără ispită de bărbat, pre Ziditorul a toată firea, de care întărindu-se cetele mucenicilor au pătimit, lăudându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti începătura mântuirei noastre.

A Crucei a Născătoarei.

Stând lângă Cruce Preacurată şi văzând pre Fiul tău pre lemn întins fără de suflet, tânguindu-te ca o Maică, te văitai plângând şi zicând: Ce minune este aceasta? Că tu Ziditorul lumei, ai suferit a te suì pre Cruce.

STIHOAVNA din Octoih.

Apoi însuş glasul, glas 2.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţi săi...

Cu izvorârea sângiurilor vărsindu-ţi trupul, fără de primejdii ai trecut pre calea muceniei, răbdătorule de patimi Achindine. Pentru aceea încingându-te cu dumnezeească putere, ai tăiat meşteşugirile vrăjmaşului. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu pentru noi, ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glas 4.

Făclia cea cu cinci lumini a pătimitorilor, ca întru o pădure de lemne, precum zice David, cu toporul a tăiat înşelăciunea vrăjmaşului, şi mărturisind pre Hristos înnaintea împăraţilor, neîncetat se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Fericimu-te Preacurată, care ai răpit pre om dintru adâncul răutăţii şi al desnădăjduirei, te laud pre tine mireasă a lui Dumnezeu cea pururea fericită, şi măresc prea curată naşterea ta cea negrăită, că ai născut pre Mântuitorul lumii, şi ai mântuit omenirea din blestemul cel strămoşesc Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre Cruce pironit Doamne, mielusaua şi Maica ta, se mirà şi strigà: Ce vedere este aceasta prea

iubite Fiule! Acestea ţi-a dat ţie răsplătire, poporul cel necredincios şi fărădelege? Care s'a îndestulat de multe minunile tale. Insă slavă pogorîrei tale cei negrăite Stăpâne.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glas 4: Sfinţilor carii sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul înaintea mea pururea... Apostolul către Efeseni: *Fraţilor întăriţi-vă în Domnul...* Aliluia glas 4: Strigat-au drepţii... Stih: Multe sunt scârbele... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-au Domnul ucenicilor săi: iată eu trimit pre voi...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 3 ZILE.

Sfinţii mucenici, Achepsimà Episcopul, Iosif Preotul şi Aitalà diaconul. Şi înnoirea bisericei sfântului marelui mucenic Gheorghie, cea din Lida, unde este pus cinstitul lui trup.

La Doamne strigat-am. Stihirile pe 6, ale mucenicilor 3, şi ale înnoirei 3, stihirile mucenicilor, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te treime a Treimei, lăcaşurile cele curate ale bunătăţilor, paharele care revarsă vinul bunei credinţe, care veselesc inimile noastre, ţâţele, care izvorăsc laptele vindecărilor, stelele care luminează lumina adevărului, şi marginile lumei le strălucesc cu luminări; mucenicilor cei cu nume mare, cei ce aţi micşorat noaptea necunoştinţei, şi aţi luminat cugetele tuturor. Rugaţi-vă lui Hristos să deà sufletelor noastre mare milă.

Bucură-te sfinţite Achepsimà, Aitalà, şi Iosife, vrednicilor de laudă, cei ce prin cunoştinţă dumnezeească cu dumnezeescul foc aţi stins rătăcirea necredincioşilor, prin cari cei ce slujesc soarelui şi stelelor, afară din lege, de tot s'au înnecat, şi au încetat isteţimea vrăjitorilor. Mucenici cei pururea cinstiţi, cei ce aţi fost apărători Treimii, lumina celor dintru întunerecul necunoştinţei, jertfe ale Arhipăstorului cel adevărat, a lui Hristos, carele s'a jertfit, şi a dat lumei mare milă.

Toată năvălirea relelor o aţi suferit cu gând prea viteaz, puindu-vă înţelepţilor pre cai, ca pre o povară vă duceà către multa ispită a muncilor. Pentru aceea tăindu-vă, şi cu toiege bătându-vă, şi cu chinurile topindu-vă cumplit, nu v'aţi supus, nu v'aţi lepădat de Dumnezeu. De aceea vi s'a adus cununa biruinţei, şi v'aţi numărat în cetele mucenicilor luminat. Cu cari dimpreună ce-

reți, să deà sufletelor noastre mare milă.

Alte stihiri ale sfântului Gheorghie, glas și Podobie asemenea.

Bucurându-te ai mers la lupte, cu mișcări de sineți pornite; și spăimântând tot cugetul cu răbdarea ta, și semețiile tiranilor călcându-le, te-ai mutat către petrecerea cea luminată a îngerilor, dănțuind împrejur împreună cu ei și veselindu-te; și cu folosirile tale prea fericite mucenice Gheorghie, mântuind totdeauna pre cei ce te cinstesc pre tine cu credință, și din milostivire plecându-te spre tânguirele săracilor, te rogi lui Hristos, celui ce dărueşte lumei mare milă.

Vino către noi cei ce te lăudăm, și suntem scârbiți, ca să ne fii ajutător, ușurând ostenelele supărărilor celor cumplite, și ridicând greutatea; cârmuindu-ne și păzindune, și mântuindu-ne Gheorghie, și aducându-ne către Domnul prin credință, și îndreptându-ne către poruncile celui ce ne-a zidit; ca prin bunătatea lui viețuind, toți să câștigăm dumnezeeștile răsplătiri în ceruri, lăudând pre Hristos, carele dă lumei mare milă.

Mare și minunat cu adevărat, se propovedueşte lauda muceniei tale cei nespuse, mărite mucenice. Căci ca un biruitor luminat, alergi în toată lumea, vrednicule de laudă Gheorghie. Și fiind împodobit cu dumnezeeștile faceri de minuni, și vindecând boalele, și pre cei ce pătimesc tămăduindu-i cu rugăciunile tale. Pentru aceea te cunoaștem ca pre un ajutor fierbinte și făcător de bine prea fericit, celor robiți scăpare. Roagă-te lui Hristos, să deà sufletelor noastre mare milă.

Slavă glas 6.

Dupre vrednicia numelui ai viețuit viteazule Cheorghie. Că luând Crucea lui Hristos pre umere, bine ai lucrat pământul cel înțelenit de înșelăciunea cea diavolească. Și credința idolilor cea spinoasă desrădăcinându-o, ai sădit vița dreptei credințe. Pentru aceea izvorăști vindecări credincioșilor celor din toată lumea, și te-ai arătat drept lucrător al Treimei, rugămu-ne ție: Roagă-te pentru pacea lumei și pentru mântuirea sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei, a Invierei.

Cine nu te va fericì prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà Preacurată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără

de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaşi din tine cea Curată a ieşit negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără de amestecare fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile sfântului Gheorghie, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz între...

Răbdătorule de patimi Gheorghie, împreună vorbitorule cu îngerii, şi împreună locuitorule cu mucenicii, scăparea scârbiţilor totdeauna; liman de mângâiere fie'mi mie, celui ce sunt în noianul vieţei, şi îndreptează vieaţa mea rogu-mă; ca cu credinţă fără îndoială să fericesc nevoinţele tale cele mai pre sus de fire.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori...

Pre mine cel ce înnot în mare, şi pre cale călătoresc, şi când adorm în noapte păzeşte-mă, priveghind luminează mintea mea Gheorghie, şi mă îndreptează a face voia Domnului, ca să aflu mântuire la ziua judecăţei, pentru cele ce am făcut în vieaţă, alergând la acoperemântul tău.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi Dumnezeul lui Israil...

Cu platoşa credinţei şi cu pavăza Darului, şi cu sulița Crucei fiind îngrădit, te-ai făcut nebiruit de împrotivnici Gheorghie. Şi ca un ostaş dumnezeesc, biruind taberile dracilor, dănţueşti împreună cu îngerii; iară pre credincioşi păzindu-i îi sfinţeşti, şi mântueşti pre cei ce te chiamă.

Altă Stihiră glas 6, a lui Efrem Carias.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pre pământul lui, minunate a făcut...

Tinerii cei trei, carii s'au păzit în Persida nearşi, s'au făcut închipuire unirei voastre cei cu trei lumini, şi a muceniei pentru Hristos, şi pentru Treimea cea negrăită, mai pre sus de fiinţă. Că precum aceia au îndrăznit văpăiei, nefăcând necinste lui Dumnezeu, asemenea şi voi nu v'aţi lepădat a murì, nedespărţindu-vă de dragostea lui Hristos. Şi precum pre aceia i-au răcorit în văpaie cel de al patrulea ce s'a arătat, întru acestaşi chip şi pre voi Hristos cel ce este unul din Treime, v'a priimit în loc răcoros. Achepsimà, dimpreună cu Iosif şi Aitalà, de Dumnezeu priimitorilor, rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Slavă, glas 1.

Purtătorule de chinuri Gheorghie, dupre Mântuitorul Cuvânt, ca un grăunte de grâu căzând pre pământ prin

sfârşitul cel mucenicesc, şi dupre singură numirea, lucrând pământul cu Darul lui Dumnezeu cel ce s'a sălăşluit întru tine, astăzi ca un spic frumos, rod mult roditor ne-ai dat. Daruri izvorînd prin mutarea cinstitelor tale moaşte din mormânt, dând tămăduire celor ce se închină lor cu credinţă. Şi nouă celor ce te cinstim, cerându-ne pace şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugăciunile păcătoşilor priimindu-le, nu trece cu vederea suspinurile celor scârbiţi, rugând pre cel din curate sângiurile tale, ca să ne mântuiască pre noi prea sfântă Fecioară.

Troparul, glas 4.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, a sfântului asemenea.

Ca un izbăvitor al celor robiţi, şi celor săraci folositor, neputincioşilor doftor, împăraţilor ajutător; purtătorule de biruinţă mare mucenice Gheorghie, roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, Troparul Născătoarei al Invierei.

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După întâia Stihologhie, Sedealna glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Dumnezeescul biruitor şi viteazul diamant, Gheorghie pre noi împreună ne chiamă, să lăudăm dumnezeeasca lui nevoinţă şi arătarea cea de a doua din mormânt, a dumnezeeştilor lui moaşte, din care izvorăşte vindecare tuturor sufletelor, împreună şi trupurilor. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Priimeşte Curată, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, pre dumnezeescul nevoitor şi al nostru apărător, pre măritul Gheorghie, şi amândoi rugaţi-vă Domnului, să deà nouă pace şi unire, şi sufletească mântuire, şi îndreptare vieţei.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas 3.

Podobie: De frumseţea fecioriei...

Iarăşi a răsărit pomenirea ta cea de preste an, mucenice Gheorghie mult nevoitorule, şi veseleşte inimile credincioşilor, prea lăudate. Deci pre tine te rugăm, cei ce săvârşim pomenirea ta, roagă obişnuit pre Domnul cel îndurat, să se deà nouă curăţire de greşale, şi mare milă.

Slavă, glas 4.

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Pomenirea cea prăznuită pretutindenea Gheorghie, de cinstită aşezarea moaştelor tale, a ajuns la marginile lumei. Deci toţi adunându-ne

împreună, cu fețe luminate, cu cântări de Dumnezeu grăitoare, lăudăm pre Mântuitorul, cel ce te-a dăruit pre tine nouă, folositor prea bun.

Și acum, a Născătoarei:

Sfântă a lui Dumnezeu mireasă, Maică neispitită de bărbat, neîncetat roagă pre Fiul tău și Dumnezeu, să-i fie milă de robii săi. Căci după Dumnezeu, cu a ta folosință ne îmbogățim, și pre tine neîncetat, Maică Fecioară întru cântări lăudându-te, cu credință te mărim.

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, și ale sfinților 2, pe 8:

CANONUL mucenicilor.

Al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Voiu lăudà pre florile cele mirositoare ale mucenicilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Fiind luminați mucenicilor, cu strălucirile celui în trei lumini, izbăviți-ne de întunerecul păcatului și de patimi, pre noi cei ce cinstim cu bună credință, această prea sfințită pomenirea voastră.

Fiindu-vă gândul plecat prea sfinților, cu legile Stăpânului și Dumnezeului, bărbătește v'ați abătut dela legile cari poruncesc a face fărădelege. Drept aceea pătimind, dupre lege, ați câștigat mărire.

Adusu-v'ați jertfe prea curate lui Hristos, cu junghiere de bună voie, prea fericiților mucenici, făcându-vă slujitori sfințiți, și jertfitori celui ce cu a sa junghiere de bună voie, a înviat lumea.

A Născătoarei.

Ceea ce ai născut pre Dumnezeul cel necuprins, cuprins în trup, făcându-se trup din multa bunătate Fecioară, roagă-l pre el să mântuiască din primejdii pre robii tăi.

Alt CANON, al sfântului marelui mucenic Gheorghie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Prea cinstitul între mucenici cu cântări laud înțelepțește.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Celui ce a povățuit...

Lipsa și neputința gândului meu, cu cinstită rugăciunea ta cea fierbinte prefă-o sfinte, făcându-o desfătată, ca să laud prea sfântă prăznuirea ta.

Cel ce este înălțat întru amândouă bunătățile, a faptei și a cuvântului, nu poate să laude minunile tale Gheorghie. Că ești viteaz prea ales și ostaș nebiruit.

Slavă:

Pătimirea ta cea cinstită, nu se poate cuprinde cu nici un fel de laude pătimitorule.

Că mă întunec şi mă tem şi nu mă pricep, şi mă sfiesc a mă atinge cât de puţin de faptele tale, purtătorule de chinuri.

Şi acum, a Născătoarei:

Născând pre Mântuitorul tuturor ceea ce eşti bună, ai îndreptat căderea vieţei; că ai născut pre vieaţa carea ne pricinueşte nouă tuturor iertare păcatelor, cu rugăciunile tale.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos

Insuţi cela ce ştii neputinţa...

Arzând patimile cu focul strălucirei, prea sfinţite Achepsimà, mai 'nainte de ispita pătimirei, te-ai jertfit de cei fărădelege, ca un berbece prea ales, sfinţind mulţimile credincioşilor, cu curgerile sângiurilor.

Fără de dreptate chinuindu-te înţelepte, şi sfărâmându-te cu toiege, şi cumplit sfâşiindu-te cu chinurile, nu te-ai lepădat de dumnezeescul nume, n'ai jertfit focului, Iosife prea alesule, fiind înfierbântat cu rîvna credinţei.

Bătându-te pre spinare şi pre piept fără de milă, răbdai Aitalà, ca şi cum ar pătimì altul, că cu gândul desăvârşit priviai mucenice către Dumnezeu, cel ce poate mântuì, pre cei ce cred cu tot sufletul întru el, prea lăudate.

A Născătoarei.

Din tine ne-a răsărit nouă Soarele cel neapus, ceea ce eşti fără prihană, cu străluciri luminătoare luminând lumea cea biruită de întunerec, care era la pierzare de înşelăciunea vrăjmaşului, prea sfântă Fecioară mireasa lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce întăreşti tunetul...

Nesuferind a vedeà focul înşelăciunei vâlvâind sfinte, ca răvnitorul Ilie înfruntând pre cel fărădelege, ziceai: Nu este alt Dumnezeu, ca Dumnezeul nostru.

Focul Cuvântului carele a venit să puie în toată lumea fericite, atingându-se de sufletul tău, nu te lăsà nici cum a răbdà, şi cu fierbinţeală strigai: Hristos este întărirea mea.

Slavă:

Arătându-ţi feluri de munci tiranul, a socotit că doară va înfricoşà sufletul tău cel neînfricoşat, gânditorule de Dumnezeu, iară tu strigai cu tărie: Hristos este întărirea mea.

Şi acum, a Născătoarei:

Văzându-te proorocul munte înalt, având vârful mai în-

nalt decât toți munții, decât cetele îngerești, ziceà, că va naște Fecioară mai pre sus de pricină.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cele dumnezeești de taină le-ai învățat înțelepte cu cinste, jertfă priimită ai fost de Dumnezeu fericite. Că paharul lui Hristos ai băut cu mărire sfinte Achepsimà, cu cei împreună pătimitori cu tine, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

ICOS.

Inima mea cea uscată de multe greșale, Iisuse Atotputernice, cu ploile bunătății tale, arată-o de roadă aducătoare prin fapte bune; și dă luminare cunoștinței gândului meu, ca să laud bucurându-mă, pre Ierarhul și de chinuri purtătorul Achepsimà cel mare, împreună cu Aitalà viteazul, și cu Iosif prea fericitul. Că întru tine nădăjduindu-se, spre feluri de munci bărbătește au îndrăznit. Pentru aceasta dau celor bolnavi tămăduiri, ca cei ce au luat Dar, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

Sedealna mucenicilor, glas 8.

Podobie: Pre înțelepciunea și...

Iosif viteazul luptător, Achepsimà pierzătorul înșelăciunei, și Aitalà măritul pătimitor cel nebiruit, stelele cele luminoase ale credinței, să se laude astăzi întru cântări, cu adevărat dupre vrednicie. Că aceștia au întunecat înșelăciunea Perșilor, neslujind soarelui, nici închinându-se focului, către cari cu credință să strigăm: Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să deà iertare greșalelor, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea voastră.

Slavă, a sfântului Gheorghie.

Fiind întrarmat cu semnul Crucei, cu acela ai surpat toată puterea tiranilor bărbătește, ca un luptător pentru credință, și cununile biruinței ai luat dela Dumnezeu. Iară acum prin cinstitele moaștele tale, le vindeci de trei ori fericite, toate patimile sufletelor și ale trupurilor, tuturor celor ce aleargă la tine cu credință și cu dragoste, pururea pomenite biruitorule Gheorghie; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Laudă de mulțumită dupre datorie aduc ție Stăpână, ca văduva aceea doi fileri, pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperemânt și a-

jutor, scoţându-mă totdeauna din ispite şi din scârbe. Pentru aceea ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie, izbăvindu-mă de cei ce mă necăjesc, strig către tine din inimă: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi, rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşale să mi se deà, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

Peasna 4, Irmos:

Munte umbrit cu Darul...

Cu cuvintele dumnezeeştei cunoştinţe, tare ai biruit pre vrăjmaşii cei biruiţi de întunerecul necunoştinţei, înţelepte Achepsimà, nespăimântându-te de chinurile cele ce se aduceau de dânşii dumnezeescului tău trup fericite.

Prin viclenire te sileau cu foc cei ce se închinau focului, să-i aduci cinste lui. Iară tu fiind cu gândul înfierbântat de dragostea lui Dumnezeu, de tot te-ai lepădat a slujì focului, luând mângâere, care te întăria pre tine Iosife.

Fiind plin de dumnezeeştile ape ale Duhului Aitalà, ai scăpat de apele cele turbure şi amare ale necredinţei; şi în curgerile sângiurilor tale celor vărsate, ai înnecat pre vrăjmaşii cei nevăzuţi.

A Născătoarei.

Podoabă sfinţită te-ai arătat sfinţilor mucenici Fecioară cu adevărat, şi scăpare credincioşilor, zid şi întărire, şi mântuire desăvârşit. Pentru aceea cu mare glas te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Dumnezeule auzul tău...

Să dai tuturor lăudătorilor tăi măritul şi cinstitul tău ajutor, şi sprijineala, prea fericite Gheorghie, ca unul ce ai îndrăznit către Domnul.

Având putere nebiruită, dăruită ţie dela Hristos Dumnezeu, risipeşte degrab năvălirea vrăjmaşilor, cu rugăciunile tale.

Slavă:

De toate părţile mă cuprinde noaptea supărărilor, şi neîncetat mă împinge către prăpastia patimilor Gheorghie. Ci apucând înainte mântueşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei:

Numai tu ai avut în pântecele tău, pre cel ce cuprinde toată lumea. Numai tu ai născut pre cel ce se înţelege cu necuprindere de minte, Născătoare de Dumnezeu Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai luminat...

Fericiţi v'aţi arătat, că aţi propoveduit pre Cuvân-

tul cel fericit în privelişte cu bărbăţie, pururea pomeniţilor, pre cel ce v'au împreunat cu cetele fericiţilor, căci aţi biruit prea lăudat.

Turnuri neclătite v'aţi arătat credinţei, meşteşugurile vrăjmaşului cu totul pierzându-le, Iosife dumnezeescule, Achepsimà sfinţite tăinuitorule, şi Aitalà prea sfinţite.

Sfărâmându-se de bătăi trupurile mucenicilor, au sfărâmat puterea cea neputincioasă a nedumnezeirei, şi a arătat foarte bine dragostea sufletului cea tare către Stăpânul şi Domnul.

A Născătoarei:

Cel ce te-a păzit Fecioară nestricată ca mai 'nainte de naştere, pre tine cea fără de prihană, sălăşluindu-se în pântecele tău fără de sămânţă, a ieşit Dumnezeu şi om, îndumnezeind firea, carea o a luat pentru bunătatea sa.

Alt Canon, Irmos:

Răsare-mi mie Doamne...

Biruit-ai tabăra cea neîmblânzită a dracilor, mucenice, slujindu-te cu arma Crucei, ca cu o dumnezeească suliţă, cu carea ai pătruns şi ai surpat la pământ, pre mai marii oştilor cei întunecaţi.

Cu puterea Atottiitorului întărindu-te Gheorghie, şi cu purtarea de grijă, ceea ce ocârmueşte toate povăţuindu-te, ai mântuit luntrea sufletului nebiruită de valuri, către limanul vieţei.

Slavă:

Ce te nădăjdueşti să mă strămuţi de către dragostea Hristosului meu cu momele? ziceai făcătorului de rele sfinte, ca şi cum ai fierbe o piatră, şi ca şi cum ai scrie pre apa mărei, şi ai săgetà Cerul.

Şi acum, a Născătoarei:

Surpă pre ereticii cei mândri, cari fără de milă năvălesc către poporul cel drept măritor, ceea ce eşti fără de prihană. Că ai putere întocmai cu voirea, ca o Maică a lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Inconjuratu-ne-au pre noi...

Înălţându-se tare valurile muncilor, nu au acoperit bărbăţia voastră, şi buna tărie înţelepţiţilor. Că cu dumnezeească cârmuire aţi ajuns la limanul cel lin al mântuirei veselindu-vă.

Cu picăturile sfinţitelor voastre sângiuri sfinţilor, roşindu-vă dumnezeeasca haină fericiţilor, şi cu cuviinţă îmbrăcându-vă într'însa, împărăţiţi împreună cu Impăratul cel nemuritor.

Frumoşi v'aţi făcut cu podoabele nevoinţelor, şi împreună aţi mers înlăuntru în cămara cea de mire sfinţilor; îndumnezeindu-vă luminat, v'aţi arătat fii dupre Dar cu toată lauda, ai Tatălui luminilor, cei ce sunteţi vrednici de minuni.

A Născătoarei.

Omorîtu-s'a vrăjmaşul cu naşterea ta, cea purtătoare de vieaţă Fecioară curată, şi a înviat Adam, fiind omorît de demult din neascultare, gustând din pom. Pentru aceea te laudă şi te fericeşte pre tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Viforul gândurilor...

Trupul tău dându-l la chinuri, sufletul l-ai păzit fără de vătămare de Dumnezeu fericite, ajutorul cel de sus având-u-l pază purtătoare de grijă întru războaie Gheorghie.

Milostiv tă pre Stăpânul totdeauna cu rugăciunile tale, celor ce săvârşesc cu dragoste pomenirea ta, şi păzeşte-i nevătămaţi de viforul vrăjmaşilor celor văzuţi, şi celor nevăzuţi.

Slavă:

Minţile cele de sus s'au mirat văzând bărbăţia ta, în ce chip cu arme de aproape luptându-te, ai biruit pre vrăjmaşul cel fără de trup, pre cel ce odinioară a lovit pre începătorii neamului în rai.

Şi acum, a Născătoarei:

Ţesut-ai haină mohorîtă Impăratului tuturor, cu ţesătura cea negrăită Preacurată, prin bună voirea Tatălui, şi a dumnezeescului Duh, îmbrăcându-l cu trupul tău neschimbat, şi neamestecat.

CONDAC, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Către folosinţa ta cea apărătoare şi caldă, alergând noi credincioşii, ne rugăm ca să ne mântuim, nebiruite purtătorule de chinuri. Ci ca cela ce ai îndrăzneală, mântueşte-ne pre noi acum de toate primejdiile, şi de răutăţi, ca să strigăm: Bucură-te mucenice Gheorghie.

ICOS.

Mare folositor te-ai arătat pre pământ sluga Domnului şi prietene! Că pre poporul cel credincios cercetând, îl mântueşti pururea mărite. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste strigăm către tine, mult pătimitorule: Bucură-te, prin carele se luminează lumea. Bucură-te, prin carele oastea se străluceşte. Bucură-te, scăparea credincioşilor celor robiţi. Bucură-te, grabnică to-

losirea celor legați. Bucură-te, înălțimea celor ce din credință aleargă la tine cu căldură. Bucură-te, bogăția celor ce te iubesc pre tine și întru necaz veselia. Bucură-te, că ești zid Impăratului. Bucură-te, că dai biruință întru războaie. Bucură-te steaua, care luminezi pre cei ce umblă pre ape. Bucură-te, dezlegătorul a toată dosădirea. Bucură-te, la carele tot credinciosul aleargă. Bucură-te, prin carele se laudă Ziditorul. Bucură-te, mucenice Gheorghie.

Intru această lună în 3 zile, pomenirea sfinților mucenici, Achepsimă, Iosit și Aitală.

Stih: Pre Achepsimă îl omoară prin bătăile toiegelor,
Iară pre prietenii lui Achepsimă, cu împroșcările pietrilor.
Pre Achepsimă în a treia zi cu toiege l-au bătut,
Iară pre împreună nevoitorii lui cu pietre i-au împroșcat.

Aceștia au fost pre vremea lui Savorie împăratul Perșilor și al lui Constantin cel mare ce împărăția preste Romani. Deci erà sfântul Achepsimà episcop la Anità, fiind bătrân de optzeci de ani. Deci prinzându-i au stătut de față la întrebare, înaintea lui Andrahoshar stolnicului celui mare. Și îndată sfântul Achepsimà, a fost bătut cu bețe de trandafir. Iară pre sfântul Iosif l-a pus de l-a bătut atât de mult, cât i s'a risipit carnea până la oase și l-a băgat la închisoare legat. Iară pre sfântul Aitalà legându-l de mâini și de picioare pe sub genunchi ghemuit, îl bătură până s'a desnodat de prin încheeturi, și l-a băgat în temniță. După acestea, aducând iarăși pre sfântul Achepsimà, a fost bătut de treizeci de ostași, până s'a dat sufletul. Iară pre Iosif spânzurându-l cu capul în jos, îl uciseră cu pietre. Pre Aitalà, tinzându-l și bătându-l patruzeci de ostași, l-au spânzurat și pre el cu capul în jos, și așà s'a dat sfârșitul său în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, înnoirile bisericei sfântului marelui mucenic Gheorghie cei din Lida, adecă așezarea sfintelor sale moaște într'însa.

Stih: Făptura acum cu bucurie cinstește mucenice,
Punerea moaștelor tale, și înnoirea cinstitei biserici.

Acest mare mărturisitor al lui Hristos Gheorghie, erà pe vremea lui Diocliția, din tată capadochian, iară din maică palestinean; și dobândind creștere minunată și de fire bună fiind, și rădăcină cinstită și sfântă, căci părinții lui din veci din strămoși erau împodobiți cu bunul neam, și cu buna credință, s'a făcut prea viteaz și prea strălucit întru războaie. Pentru care s'a făcut și de către Diocliția tribun vestit Numerie, începând atuncea să fie de vârstă. Și după aceea pentru bărbăția lui cea covârșitoare și Comit, tăinuindu-se până atuncea, și necunoscându-se că erà creștin. Și împlinind douăzeci de ani ai vârstei sale, a rămas orfan de tatăl său, lăsându-și acela viața sa întru luptele bunei cinstiri. Iară sfântul purcezând cu maică-sa din Capadochia, au trecut în Palestina, dintru care erà ea; că acolo aveà multe lucruri și multă moștenire. Deci fiindcă s'a întâmplat a muri și maică-sa întru acea vreme, i-a rămas multă avuție și multă bogăție de lucruri, dintru care luând avere cu sinești din destul, s'a dus la Diocliția, poftind să ia mai mare stăpânire decât cea dintâiu. Dar văzând pre păgâni având atâta pornire asupra creștinilor și neputând a le vedeà pre acestea, a hotărît întâiu să-și împărțiască la săraci averile sale, acelea care le purtà cu sinești, apoi să se vestească pre sinești înaintea lui Diocliția că este creștin, și la tot sfatul și divanul; care lucru l-a și făcut în degrab. Deci împărțind averile cele cu sinești cât mai degrab la săraci, și dând libertate sclavilor săi, și făcând așezământ și rân-

dueală pentru averile cele rămase în Palestina, întru a treia zi a sfatului (că făceà sfat cu toți stăpânitorii de prin toată stăpânirea Romanilor, ca să scoată din mijloc pre creștini). Atuncea a venit singur de sineși în mijlocul divanului și al sfatului, fiindcă se aflà atuncea acolò și Dioclițian. Deci propoveduind arătat pre Hristos Dumnezeu și Fiu al lui Dumnezeu, ș'a arătat la iveală buna credința sa. Pentru aceasta prinzându-se, s'a dat la toate felurile de nemăsurate munci. Că s'a împuns cu sulița în pântece. S'a pus pe o roată, s'a bătut cu vine de bou de multe ori, și într'o groapă plină de var s'a aruncat. Și păzit fiind nevătămat de toate prin Darul lui Hristos, a tras către credința cea întru Hristos pre împărăteasa Alexandra femeea lui Dioclițian și afară de dânsa și pre oare carele Glicherie, și pre altul cu numele Atanasie, pentru că a învieat pre unul din morții cei de demult, și pre un bou a celuilalt l-a înviețuit, și nenumărată mulțime de oameni a adus la credința lui Hristos Dumnezeu, făcând multe minuni numai cu chemarea lui Hristos.

Deci făcând el acestea, a fost închis în temniță prin porunca lui Dioclițian legat cu lanțuri de fier. Și întru acea noapte i s'a arătat lui în videnie Hristos, bine vestindu-i bunătățile cele ce îl așteaptă pre dânsul. Și deșteptându-se, a mulțămit foarte lui Dumnezeu, și a rugat pre păzitorul temniței, ca să libereze pre slujitorul cel obișnuit lui să vie la dânsul. Și făcând păzitorul temniței dupre voia lui, a intrat robul, căci stà acolo afară de temniță, care a arătat și scrisorile cele aducătoare aminte ale sfântului cu tot felul de sârguință. Deci văzând pre stăpânul său în legături, și închinându-se lui zăceà jos plângând. Iară sfântul ridicându-l pre el, îl îndemnà să fie cu inimă bună. După aceea i-a arătat lui și videnia, și lângă acestea i-a și poruncit cu deadinsul, ca după moartea sa, să ia trupul lui, și diata pre care o aveà făcută mai 'nainte de a fi prins, și să-l ducă la casa patriei sale care erà în Palestina, și să se teamă de Dumnezeu, și să nu lipsească de a nu face vre una din câte sunt scrise acolo în diată. Și fiindcă și el i s'a făgăduit și s'a învoit a face cu lucrul toate acelea câte i-a poruncit, a luat binecuvântare și iertare și s'a dus dela sfântul. Iară a doua zi adus fiind sfântul iarăși la întrebare și neplecându-se a jertfì lui Apolon, ci mai vârtos zdrobind cu rugăciunea și ca niște praf zdrumicând idolii cari erau în capiște, i s'a tăiat capul. Iară robul lui acela luând prea cinstit trupul sfântului împreună cu diata lui, s'a dus în Palestina; unde împreună cu alți creștini cu multă cinste și evlavie sfântul acela și mucenicescul trup l-a îngropat. Și a săvârșit ca un rob bine cunoscător și mulțămitor, și pre celelalte toate câte îi erau poruncite de sfântul.

După aceasta n'a trecut multă vreme și a strălucit buna credință și luând împărăția deapururea pomenitul și marele împărat și întocma cu apostolii Constantin și aflând vreme slobodă aceia cari iubeau buna cuviință și pre mucenicul, i-au zidit biserică sfântului prea veselă și prea frumoasă în Lida și ridicând și mult pătimitul și sfântul acela trup al mucenicului din locul acela nevederat întru carele zăceà și aducându-l l-a pus acolo la arătare, pre cel vrednic de multă lumină și de mai multă arătare. Și printr'însul a făcut înnoire bisericei aceea, care erà atuncea din nou zidită de dânșii, fiind atuncea în trei zile ale lunei lui Noemvrie. De unde isvorăsc isvoare deapururea curgătoare și daruri de minuni acelora cari se închină lui cu credință. Că Dumnezeu prea mărește pre cei ce îl prea măresc pre dânsul. Deci de atuncea a luat biserica lui Dumnezeu în fiecarele an întru aceeași zi, a prăznuì aducerea moaștelor sfântului mucenic, întru slava și lauda lui Hristos adevăratului Dumnezeului nostru și a însuși marelui mărturisitor Gheorghie.

Intru această zi, pomenirea pre cuviosului părintelui nostru Achepsimà.

Stih: Cu înfrânarea și cu ostenelele pre sine s'a topit,

Achepsimà şi unde nu sunt ostenele s'a mutat.

Acesta erà pe vremea lui Teodosie cel mare, la anul trei sute optzeci şi doi şi închizându-se pre sine într'un loc săpat, acolo a petrecut şasezeci de ani fără să-l vază cineva, şi fără să vorbească cu vre un om. Ci întorcându-şi mintea sa către inima sa, priveà gânditor pre Dumnezeu şi dela el priimeà toată mângâerea. Iară locul acela nu erà săpat drept, ci erà alcătuit pieziş, şi cu întorsături precum este clima viei. Mâncarea sa erà linte muiată cu apă. Şi ieşià de două ori pe săptămână şi îşi luà apa ce erà din destul, din izvorul ce erà acolo aproape, fără să se vază de vre un om. Deci acesta făcând multe minuni şi vrednicia preoţiei cu sila priimindu-o, în pace adâncă s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, preacuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Teodor, episcopul Aghirei şi sfinţii mucenici Sever, Androna, Teodot şi Teodota, carii s'au săvârşit de sabie.

Stih: Tu te dăruesti cetăţei Aghirei dar,
O Teodore dela Dumnezeul tuturor.
Fie şi femee împreună muceniţă cu bărbaţi pătimind,
Cu cei patru ce s'au tăiat împreună tăiată fiind.

Intru această zi, preacuviosul părintele nostru Ilie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Ilie prin carul bunătăţilor înaintând,
S'a apropiat de Cer ca alt Ilie fiind.

Intru această zi, sfinţii nouă mucenici de sabie s'au săvârşit.

Stih: De mâinile înşelătorilor cei neschimbaţi cu sufletele s'au tăiat,
Cei nouă bărbaţi şi înşelăciunea au răsturnat.

Intru această zi, sfinţii douăzeci şi opt de mucenici, în foc s'au săvârşit.

Stih: Să ard cu foc bărbaţii de două ori cinci şi de două ori doi fiind,
Cu carii împreună să ard două cincimi şi două doimi.

Intru această zi, sfântul Ahemenid Persul mărturisitorul.

Stih: Ahemenid pre Dumnezeu Cuvântul dorind,
Mărirea părintească şi muncile este necruţînd.

Ahemenid a stătut pe vremea lui Izdigherd fiul lui Gororan împăratul Perşilor şi pe vremea lui Teodosie cel mic împăratul Romanilor în anii patru sute zece, bărbat minunat, fiu domnitorului cetăţei. Acesta lăsând credinţa tătânesău, a crezut în Hristos; de care aflând împăratul, mult s'a nevoit, ca să-l întoarcă la credinţa lui cea dintâi; şi fiindcă n'a putut, l-a golit pre el de bogăţia ce aveà, de hainele ce purtà şi de cinurile ce-l împodobià; şi a poruncit ca gol să-l tragă cămilele oastei sale având numai o încingere preste mijloc. Iară dupăce a trecut multe zile, s'a plecat împăratul din cămară şi a văzut pre prea bunul acela bărbat, că se ardeà de soare şi erà plin de mult praf. Deci şi'a adus aminte de strălucirea şi slava, ce aveà dela tatăl său şi a poruncit să vie să îmbrace cămaşe. Apoi socotind că s'a muiat din aspra vieţuire cea din nainte şi de ruşinea ce a suferit, i-a zis lui: Acum poate te-ai mai gândit, leapădă pre fiul teslarului, adică pre Hristos. Iară sfântul umplându-se de râvnă a sfâşiat cămaşa ce-l îmbrăcase şi aruncându-o pre ea împăratului a zis: Dacă tu socoteşti pentru cămaşa aceasta, să-mi las eu evlavia mea, aibi-o pre ea împreună cu necredinţa ta. Această îndrăzneală văzându-o împăratul l-a gonit pre el gol din palat. Deci acesta cu temere de Dumnezeu şi cu evlavie petrecându-şi vieaţa, în pace a adormit de trei ori fericitul şi a luat cununa mărturisirei.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu...

Strălucind din pământul persesc, ca nişte stele luminoase, Iosif şi Aitalà, cu strălucirile patimilor au luminat lumea, cu bună credinţă strigând: Dumnezeul cel prea

lăudat al părinților și prea slăvit.

Cu multe ostenele ați câștigat viață fără de osteneală, mucenici ai lui Hristos. Pentru aceea cu rugăciunile voastre, ușurați toată osteneala, și supărarea totdeauna, dela cei ce strigă prea lăudaților: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Pre Achepsimà cel prea sfințit și pre minunatul Iosif și pre marele Aitalà, pre sfinții mucenici, cu cuvinte sfințite acum să-i lăudăm, strigând: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

A Născătoarei.

Dumnezeească podoabă a ierarhilor și cunună pătimitorilor celor cu bună laudă, te-ai făcut cu adevărat Preacurată și întărire celor ce cântă totdeauna: Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Alt Canon, Irmos:

Cel ce ai mântuit pre tineri...

Dorind numai de cele înțelegătoare fericite și veselindu-te numai de bunătățile cele nădăjduite, cele de acum le-ai socotit ca un vis, strigând: Prea lăudate Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Făcându-ți gândul stăpân patimilor, mărite, precum este legea lui Dumnezeu cea prea bună la toată zidirea, a biruì cele mai bune, pre mișcările celor mai rele, cu Darul cel dumnezeesc.

Slavă:

O cât este de fierbinte către Dumnezeu dragostea ta prea fericite, cum ai socotit avuția ca o țărână, strigând: Nu am socotit a fi toată lumea vrednică de potriva dragostei Stăpânului tuturor, măcar de ar fi aur.

Și acum, a Născătoarei:

Fecioară Maica lui Dumnezeu, sfărămă semețiile vrăjmașilor, și sfaturile celor fără de credință, supune-le celor bine credincioși, și cornul drept credincioșilor, înălțându-l cu laudele vitejiei.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor coconii lui Israil...

Fiind socotiți înaintea vrăjmașilor, ca niște urîți prea înțelepților, vă mutați din loc în loc, pentru ispita a multor bătăi, strigând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Pre trupul gol luând voi rane, ați rănit pre vrăjmașul cel fără de trup prea lăudaților cu sulița răbdării, cântând: Toate lucrurile Domnu-

lui pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

Fiind uciși cu pietre, ca odinioară cel întâiu între mucenici, nu v'ați lepădat de piatra cea cu adevărat nesfărâmată Hristos, cei ce sunteți cu nume mare, cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați și-l prea înălțați întru toți vecii.

Ca pre o unime dupre fire neamestecată, iară dupre fețe Treime, să slăvim pre Tatăl cel mai 'nainte de veci fără de început, pre Fiul și pre sfântul Duh, cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați-l și-l prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

Iacov te-a văzut odinioară scară Fecioară, prin care cel mai pre sus de ființă s'a pogorît pre pământ, iară pre noi ne-a suit către înălțime. Pre acesta neîncetat îl lăudăm Născătoare de Dumnezeu și-l prea înălțăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

Pământul și toate cele...

Cu toiagul cuvintelor tale celor sfințite ai înfrânt mulțimea dracilor, și ai izbăvit turma credincioșilor de stricăciunea lor, carii cântau lui Hristos: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul și-l prea înălțați întru toți vecii.

Intinzându-ți ochiul la Cer, ți-a răsărit ție lumina de dimineață, cum a făgăduit Dumnezeu; că încă rugându-te tu, a venit strigându-ți: Venitu-ți-am ție întru ajutor nu te teme, leapădă toată frica, îmbărbătează-te în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Năvălirea ta o a arătat Hristos înfricoșată viclenilor, și trufașilor ostași, că măestriile acestora le-ai sfărîmat ca o țesătură de păianjeni Gheorghie, strigând: Pre tine bine te cuvintez Hristoase în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Pornirea cea tără de stare, și stricăciunea morței le-au stricat nașterea ta Curată, și a dat tuturor oamenilor viață, celor ce-l laudă pre el ca pre un Dumnezeu al tuturor și Domn, și-l prea înalță întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Chipul nașterei tale...

Ca niște suișuri și scări, suindu-vă pre voi către Cer, s'au arătat mulțimile pietrilor, fericite Iosife și Aitală prea măriților, prin care omorîndu-vă, v'ați învrednicit nemuririi prea lăudaților.

Să stăm cinstind cu bună

credință, pre dumnezeescul sfințitul mucenic Achepsimà, pre prea alesul de cele sfinte lucrători Iosif și pre slujitorul tainelor lui Hristos, pre marele Aitalà, pre slugile lui Dumnezeu cele cu bună laudă.

Acum fiind sălășluiți aproape de Dumnezeu, și învrednicindu-vă de lumină negrăită, și unindu-vă cu cetele îngerești, și fiind împreună cu oștile mucenicilor, cu aceștia purtătorilor de chinuri împreună rugați-vă totdeauna pentru noi.

A Născătoarei.

Taina cea înfricoșată a nașterei tale, nu poate nici cum limba să o spue, că ai întrupat pre Domnul Cerului și a toată zidirea, sărăcindu-se cu trup, Maică Fecioară curată, pentru aceea cu un glas împreună te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Nașterea ta nestricată...

In muntele muceniei te-ai suit, și cunună ai luat din mâna Domnului purtătorule de chinuri; că acesta este Darul mucenicilor, pentru aceea toți dupre vrednicie te mărim.

Pierzare de păcate dăruești, și boalele trupului le gonești departe purtătorule de chinuri, și cu totul mă faci deplin, pentru aceea cu dragoste îmbrățișez chipul tău.

Slavă:

Ca unul ce te porți în ceruri pătimitorule, și stai înnaintea scaunului Impăratului tuturor, trimite către mine raza cea de lumină, care risipește norul păcatelor, cela ce cu dragoste am alcătuit ție cântare.

Și acum, a Născătoarei.

Fiul cel întocma la chip, carele s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl cel nenăscut, și iarăși în vremile cele mai de pre urmă prin Duhul sfânt viind din Fecioară, sărăcindu-se cu trupul, a îndumnezeit omenirea.

SVETILNA Sfântului Gheorghie.

Podobie: Femei auziți...

Iată iarăși trage către sine, prăznuirea ta cea mărită purtătorule de nevoință, mulțimile iubitorilor de Hristos, vrând a face bine dupre obiceiu, vrednicule de laudă Gheorghie de Dumnezeu cinstite, viteazule mucenice al Domnului, pierzătorule al dracilor.

Alta:

Podobie: Cu ucenicii să...

Ca un soare a strălucit în toate marginile pământului, prea cinstită punerea măritelor tale moaște, Gheorghie

purtătorule de nevoință; pentru aceasta dezlegare de greșale dă-ne nouă robilor tăi, ostașule al Domnului, celor ce săvârșim strălucită și purtătoare de lumină pomenirea ta, cu cântări de Dumnezeu priimite, prea fericite mucenice.

Slavă:

Măritul Achepsimà, Iosif viteazul și Aitalà înțeleptul, cu puterea lui Hristos au pătimit, și surpând rătăcirea Perșilor, se roagă pentru noi sfintei Treimi. Pre cari lăudându-i cu bună credință, ca pre niște sfințiți mucenici, prăznuim luminat strălucita lor pomenire.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o Maică a Cuvântului lui Dumnezeu, te lăudăm pre tine cu dragoste, întru cântări de Dumnezeu însuflate, prea sfântă Fecioară, cei ce ne-am mântuit prin tine, ci, Dar să ne dai nouă robilor tăi celor nevrednici, Născătoare de Dumnezeu, curăție, pace și luminare. Că poți câte voiești Fecioară, ca una ce ești Stăpână tuturor, lauda drept credincioșilor.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile sfântului Gheorghie, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Pre pământul cel lucrat al lui Hristos, pre viteazul între mucenici, pre înțeleptul Gheorghie să-l lăudăm, pre propoveduitorul adevărului, vița cea pururea vie a viei, carea a odrăslit roada vieței și a izvorît vinul bunei credințe, și veselește pre cei ce săvârșesc cu credință pomenirea lui cea de preste an.

De două ori.

Ca pre o stea mult luminoasă, ca pre un soare ce luminează întru întunerec te știm pre tine, ca pre un mărgăritar de mult preț, ca pre o piatră luminoasă, ca pre un fiu al zilei, ca pre un ajutor credincioșilor întru primejdii te lăudăm, săvârșindu-ți pomenirea, purtătorule de biruință Gheorghie.

Pre mare înnotând, pre cale umblând, noaptea dormind păzește-mă, priveghind ferește-mă, prea fericite Gheorghie, și mă învrednicește a face voia Domnului, ca să aflu la ziua judecății dezlegare celor ce am făcut în vieață, eu carele alerg la acoperemântul tău.

Slavă, glas 4.

Diamantul răbdării cel înțelegător, duhovnicește să-l lăudăm fraților, pre măritul mucenic Gheorghie, pre carele ca pre cel aprins cu dragostea pentru Hristos, primej-

diile l-au bătut, şi muncile l-au strujit, şi feluri de chinuri i-au topit trupul cel din fire stricăcios. Că a biruit dorul pre fire, prin moarte îndemnând pre doritorul, să meargă la doritul Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

De toate primejdiile păzeşte pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te slăvim pre tine nădejdea sufletelor noastre.

SLAVOSLOVIA (Doxologhia) cea mare.

Ecteniile şi Otpustul, Ceasul întâi şi cel desăvârşit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfântului Gheorghie, Peasna 3 şi a 6, pe 8. Prochimen, Apostol: *Fraţilor întăriţi-vă în Domnul...* Aliluia, Evanghelia dela Lucă: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Nimic nu este acoperit...* CHINONICUL.

Bucuraţi-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 4 ZILE.

Prea cuviosul părintele nostru Ioanichie cel mare, şi sfinţiţii mucenici Nicandru episcopul Mirelor, şi Ermeu preotul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale Cuviosului 3, şi ale Mucenicilor 3. Stihirile Cuviosului, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu săgeţile postirei ai rănit pre vrăjmaşul, şi taberile lui le-ai pierdut. Pentru aceea ai luat darurile biruinţei dela însuş Hristos, carele te-a întărit pre tine cu tărie fericite. Pre carele roagă-l, să mântuiască din stricăciune şi de primejdii, pre cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta, cea pururea cinstită.

Suindu-te la vederea cea mai înaltă prea fericite, toate cele pământeşti şi trecătoare, în trup fiind le-ai trecut cu vederea; şi ai ales vieţuirea fără de materie pre pământ, pururea fericite; povăţuindute cu dumnezeescul Duh părinte, te-ai făcut povăţuitor şi îndreptător şi pildă sihastrilor lăudat întru credinţă.

Luminându-te cu strălucirile cele dumnezeeşti ale darurilor Duhului, gânditorule de Dumnezeu Ioanichie, te-ai arătat luminător marginilor lumei; gonind durerile răutăţilor şi întunerecul patimilor cu rugăciunile tale; şi tămăduind tot felul de boale, şi scăpând de primejdii, pre cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea ta cea pururea fericită.

Alte Stihiri ale sfinţilor, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Din chemarea cea întocma cu numele îmbogăţindu-te, din purtarea de grijă a lui Dumnezeu, o ai întărit pre aceasta

cu faptele fericite, şi o ai adeverit. Că cu răbdarea ta ai biruit adunarea vrăjmaşilor, şi ceata varvarilor. Pentru aceasta luând cununa biruinţei, cu credinţă ai strigat: Slavă puterei tale celei nebiruite, iubitorule de oameni.

Ale tămăduirilor miruri cu bune mirezme, ne izvorăşti nouă astăzi Nicandre, întru dumnezeească pomenirea ta, şi goneşti înţelepte ceaţa scârbelor, şi patimile cele trupeşti, şi umpli cu bogate daruri adunarea tuturor celor ce strigă lui Hristos: Tu eşti mirul cel nedeşertat, care prea miroseşte, celor ce te laudă pre tine.

Având îndrăzneală către Hristos, cel ce singur este slăvit întru sfinţii săi, pre acela roagă-l cuvioase Nicandre. pentru cei ce săvârşesc cu dragoste pomenirea ta, şi laudă isprăvile tale, ca să ne facem părtaşi bunătăţilor celor negrăite, şi slavei celei nestricăcioase cu rugăciunile tale.

Slavă, glas 2:

Săvârşind calea cea sihăstrească cu cuget bărbătesc, ai trecut nevoinţa bunătăţilor cu osârdie, omorînd sălbătăcirea patimilor, şi ai păzit pre cel dupre chip nevătămat, şi făcându-te păzitor cămărei Duhului, ai văzut mai 'nainte cele de departe, ca şi când ar fi de faţă, şi te-ai arătat făcător de minuni, purtătorule de Dumnezeu părintele nostru Ioanichie; şi stai înaintea scaunului celui dumnezeesc, şi te rogi neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei.

Podobie: Când de pre lemn...

Altă scăpare cu tărie, şi turn de putere, şi zid nebiruit cu adevărat nu avem, fără numai pre tine Preacurată; şi către tine scăpăm şi ţie strigăm: Stăpână ajută-ne, să nu perim. Arată către noi Darul tău, şi avuţia puterei tale, şi slava milostivirei tale.

A Crucei, a Născătoarei.

Multe dureri suferind întru răstignirea Fiului şi Dumnezeului tău Preacurată, suspinând lăcrămai, şi strigai: Vai mie dulcele meu Fiu, cum mori fără dreptate, vrând să mântueşti pre pământenii cei din Adam. Pentru aceea Preacurată Fecioară ţie ne rugăm cu credinţă: Fă nouă pre acela milostiv.

STIHOAVNA din Octoih, iară de voieşti zi aceste stihiri, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor...

Cu frumuseţea înfrânării

împodobindu-ți sufletul, te-ai logodit cu Darul curăției înțelepțește, și născând fiu bunătățile, Ioanichie cuvioase, ai intrat în cămara lui Hristos, ca un mire prea frumos.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul...

Ridicat fiind în muntele pustniciei cel gânditor, ca Moisì acela, ai intrat în norul dumnezeeștei nepătimiri; și învățându-te duhovnicește cele mai dumnezeești, legiuești, și înveți și povățuești, către pământul vieței cel îmbunătățit.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori...

Stea de Dumnezeu luminată, pre tine te cunoaștem Părinte, care strălucești lumea, cu gânditoarele raze, și pierzi întunerecul relelor turburări cei drăcești; pentru aceasta cu credință prăznuim fericite, pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Slavă, glas 6.

Rănindu-ți-se cugetul de dragostea lui Hristos, te-ai suit în munte înalt Ioanichie, și ai luat multe feluri de daruri, a tămăduì boalele celor ce laudă cu dragoste Dumnezeească adormirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Toată Nădejdea...

Cu curăția gândului de departe a spus Isaia, că vei să naști Fecioară pre făcătorul lumei. O cinstită și Preacurată! Că numai tu te-ai arătat din veac cu totul fără prihană. Pentru aceea mă rog ție, curăță inima mea cea spurcată, și mă fă pre mine părtaș dumnezeeștei străluciri a Fiului tău Fecioară, și stărei deadreapta lui, când va ședeà să judece toată lumea, precum este scris.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

Judecătorii lui Israil Fiule, cu judecată de moarte aducătoare a te judecà te-au osândit, ca pre un vinovat puindu-te înaintea divanului, pre tine cel ce judeci viii și morții Mântuitorule, și înaintea lui Pilat te-au pus, și spre pierzare te-au judecat călcătorii de lege, vai! mai 'nainte de alegerea judecății, și văzându-te mă rănesc, și împreună mă pedepsesc Doamne. Pentru aceasta mai bine voiesc a murì decât a fi vie întru suspinuri, Născătoarea de Dumnezeu a strigat, unule mult milostive.

Troparul Cuviosului, glas 8:

Cu curgerile lacrămilor tale...

Slavă a mucenicului, glas 4.

Mucenicul tău Doamne Nicandru...

Și acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor 2 pe 8, CANONUL Cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Te voiu lăudà pre tine următorul Mergătorului înainte.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duhul, şi „cuvânt voiu răspunde Im„părătesei maicei, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà minunile ei bu„curându-mă.

Fiind luminat cu lumina Darului Cuvioase, luminează pre cei ce prăznuesc cu credinţă pomenirea ta, şi cu rugăciunele tale scoate-i din întunerecul păcatelor, Ioanichie.

Călătorit-ai neabătut, pre calea care duce către cetatea cerească Ioanichie, că te-a povăţuit Duhul sfânt, carele s'a odihnit întru inima ta.

Avut-ai smerire, care înnalţă Ioanichie, pentru aceea ne rugăm ţie: Milostiveşte-te spre smerirea noastră Cuvioase, şi uşurează toate durerile inimilor noastre.

A Născătoarei:

Chemarea celor căzuţi, şi întărirea celor ce stau, eşti cea cu totul fără prihană. Pentru aceea mă rog ţie, îndreptează gândul meu cel căzut prin păcat, ca să te slăvesc Stăpână.

Alt CANON al mucenicilor.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Cetele Israilitenești...

Praznic cinstit al cinstiţilor pătimitori, pomenire sfinţită a sfinţiţilor mucenici săvârşind astăzi, prea sfinţită Biserica lui Hristos, cu cântări sfinţite să înfrumuseţează, lăudându-i pre dânşii.

Fiind uns cu ungere cinstită a preoţiei Ierarhe Nicandre, prin credinţă o ai făcut mai cinstită cu vopselele cele din sângiurile tale, strigând cu veselie: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a prea slăvit.

Slavă:

Trecând calea muceniei, şi întru aceasta aevea arătând veselia cea adevărată, v'aţi îmbogăţit cu Darul minunilor, şi cu dăruiri cereşti, mucenicilor cu un glas strigând: Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a prea slăvit.

Şi acum, a Născătoarei.

Cel necuprins cu scrisul în sânurile Tatălui, se cuprinde cu trupul în sânurile Maicei sale Hristos, păzindu-o pre dânsa după naştere adevărată Fecioară, mai pre sus de gând. Căruia cu un glas strigăm:

Să cântăm Dumnezeului nostru, că s'a prea slăvit.

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreți Născătoare de Dumnezeu. Ceea „ce ești isvor viu și îndestulat, „carii s'au împreunat ceată „duhovnicească întărește-i, și „întru dumnezeească slava ta, „cununilor mărirei învred-„nicește-i.

Cu înțelepciune ai schimbat cele trecătoare cu cele stătătoare, luându-ți Crucea ta Ioanichie, și te-ai osebit depărtându-te în munți neumblați, ca marele Ilie.

Însoțirea a doi părinți, ți-a arătat ție calea cea foarte dorită, carea o ai aflat fiind ascuns întru mulți ani în munți, luminându-te cu Dar prooroc esc fericite.

Fiind clătiți de multe feluri de patimi, cu credință alergăm la acoperemântul tău Ioanichie, ca să ne cercetezi pre noi pre toți, cu mijlocirile tale cele sfinte, rugând pre iubitorul de oameni.

A Născătoarei.

Cu picăturile milei tale Fecioară, stinge cărbunii păcatelor mele de Dumnezeu dăruită, și aprinde sfeșnicul inimei mele cel stins, ceea ce ești sfeșnic de aur cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:
Biserica cea stearpă...

Intinzând mrejile cuvintelor, ai vânat pre cei din rătăcire făcând minuni, și aducându-i pre ei Dar de mult preț, celui ce a strălucit din Fecioară, Nicandre.

Viță foarte bine roditoare te-ai făcut, din grădina lui Tit luminătorului Critenilor, care ne aduce struguri cuvântători, din care ne izvorăște nouă dulceață de mântuire, Nicandre fericite.

Slavă:

Impreună cu dumnezeescul Ermeu, ați ogorît cu plugul Crucei inimi înțelenite înțelepților, și le-ați făcut roditoare Nicandre, pentru aceea vă fericiți.

Și acum, a Născătoarei:

Nici gând îngeresc, nu poate tâlcui nașterea ta cea mai pre sus de gând, că ai zemislit în pântece pre Cuvântul gândului celui dintâiu, Preacurată, carele a întărit toate cu cuvântul.

Irmosul:

Biserica cea stearpă a născut din păgâni, și adunarea „cea cu mulți fii a slăbit; mi-„nunatului Dumnezeului no-„stru să-i strigăm: Sfânt ești „Doamne.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Prin dumnezeească ungere a preoției cu adevărat, și prin sângele cel cu adevărat sfințit al muceniei, fiind străluciți măriților, v'ați împreunat cu cetele îngerilor celor netrupești bucurându-vă: Pentru aceasta prăznuim cinstită pomenirea voastră, rugându-vă ca să se deà curățire tuturor, cu rugăciunile voastre sfinților.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Curățind întunerecul patimilor, și luând lumina poruncilor lui Hristos cu adevărat te-ai strălucit cu post, și omorîndu-ți trupul, te-ai înviat prin Duhul, călcând cursele vrăjmașului fericite. Pentru aceea te-ai făcut părtaș cu îngerii cei de sus fără de trupuri, prin Darul Duhului fericite Ioanichie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare greșalelor să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Altă Sedealnă, glas 3.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Veselia lumei cu osârdie o ai părăsit, și ai urmat Stăpânului tău, rănindu-ți-se sufletul de dumnezeească dragoste Ioanichie. Pentru aceasta și cuptorul patimilor l-ai stins, cu roua Duhului sfânt prea fericite. Drept aceea dănțuești acum împreună cu îngerii, următor făcându-te vieței acelora.

Slavă, a sfântului, asemenea.

Fiind cu numirea biruinței mucenice, ai biruit împrotivirea bărbaților celor fără de Dumnezeu, și închinăciunile lor le-ai stins Nicandre, având nevoitor împreună cu tine pre mărit Ermeu, și dimpreună cu el, ai răbdat toată munca fericite; și acum moșteniți odihnele cele nemuritoare, rugându-vă să ne mântuim noi.

Și acum, a Născătoarei:

Toată vieața mea a trecut întru multă lenevire Preacurată, și acum m'am apropiat, de vremea ieșirei mele, și mă tem de vrăjmașii mei. Să nu-mi răpească sufletul meu, și să mă trimită la adâncimea periciunei. Ci milostivește-te spre robul tău Fecioară, și mă izbăvește de osânda lor, mireasă a lui Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Moarte de ocară îndurate ai răbdat de bună voie prin răstignire; pre carele văzându-te ceea ce te-a născut Hristoase, se rănià. Și rumpându-și inima se tânguià ca o

Maică. Cu ale căreia rugăciuni pentru milostivirea milei tale, îndură-te şi mântuieşte lumea, cela ce ai ridicat păcatul lumei.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel nedurmat, al celui prea înalt, „al întrupării tale celei din „Fecioară, proorocul Avva- „cum înţelegându-l a strigat: „Slavă puterei tale Doamne.

Ajungând la munţi prea înalţi cu smerenia ta, ai smerit vârfurile dracilor cele înalte înţelepte şi ai făcut vitejie împrotiva lor, lauda şi întărirea sihastrilor.

Intrarmându-te cu frica lui Hristos ca cu o sabie cu două ascuţişuri, ai biruit cu înţelegere şi cu simţire pre balaurul cel împrotivitor fericite, lăudându-te cu sfinţită biruinţă.

Infierbântându-te cu totul de dumnezeescul Duh Părinte, ai suferit gerul întru mulţi ani, vieţuind în pustietăţi şi căutând pre Domnul, carele te încălzià pre tine, cu dumnezeescul Dar.

De neputinţele noastre cele sufleteşti fiind clătiţi Părinte, şi cu credinţă chemându-te, acopere-ne cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, ca cu bună credinţă să te cinstim.

A Născătoarei:

Pre tine curăţitoarea oamenilor cu credinţă te rog, şi mă cuceresc binecuvântată, fă-mi milostiv pre Judecătorul Fiul tău, ca dupre datorie să te măresc.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Căruţă v'aţi arătat Cuvântului. purtându-l pre dânsul cu cugetul. Pentru aceea fiind legaţi de cai şi târîţi cu cumplire, nu v'aţi lepădat de el, nu v'aţi biruit, grăbindu-vă arătat către cărarea cea cerească.

Fiind închişi în temniţe, şi legaţi cu lanţuri, aţi mântuit cetatea şi poporul din legăturile rătăcirei, şi i-aţi legat cu legătura dragostei, celui ce s'a legat trupeşte pentru noi din bunătatea sa.

Slavă:

Fiind închişi mucenicii, slăviau pre Stăpânul împreună cu îngerii, cei pururea lăudaţi, hrănindu-se cu pâine cerească. Pentru aceea nu se îngrijiau de durerile trupului, fiind mai tari decât chinurile.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce şade pre scaun înalt cu înfricoşare, făcându-se prunc şade în braţele Mai-

cei, îndreptând chipul cel căzut, şi dăruind îndumnezeire celor din Adam.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava ta: „că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, „şi ai născut Fiu pre cel fără „de ani, tuturor celor ce te „laudă pre tine pace dăruin„du-le.

Umblat-ai Cuvioase pre calea cea strâmptă şi de întristare, făcându-ţi lăţime cu dumnezeeşti suişuri ale inimei, şi cu privirile minţei; şi dupre Dar îndumnezeindu-te arătat, lăcueşti acum în cetatea cea cerească bucurându-te.

Curăţind ochiul sufletului Cuvioase, ţi s'a dat ţie Dar de proorocie, ca să spui cele ce vor să fie, ca cum ar fi de faţă, şi a vedeà cele de departe, ca cum ar fi aproape, o Ioanichie cu Darul duhului.

Izbăveşte-mă din patimile păcatelor şi ale scârbelor, potoleşte patima inimei mele, şi dă-mi dezlegare greşalelor, având pre dătătorul de bine Dumnezeu, carele ascultă cinstitele tale rugăciuni, o Ioanichie.

A Născătoarei:

Curăţeşte uimirea gândului meu, ceea ce eşti cu totul fără prihană, tămăduieşte patima sufletului meu, goneşte întunerecul lenevirei, ca să te laud pre tine cu cântări pururea fericită, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:

Lumina ta Doamne...

Către lumina credinţei, ai povăţuit noroadele, care au părăsit întunerecul nebuniei idoleşti, şi s'au făcut fii luminei, prin mijlocirea ta Nicandre.

Strălucind cu luminile cele luminătoare ale Duhului, au trecut întunerecul chinurilor fără stricăciune, risipind negura nedumnezeirei, luminătorii cei slăviţi.

Slavă:

Făcându-se Tit plin de apele lui Pavel, te adapă pre tine arătându-te rîu, carele înneci pâraele cele turburi ale nedumnezeirei Nicandre.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce ai născut pre Mielul şi Domnul cu trup, Fecioară singură, cort nespurcat, dumnezeescule sicriu, sfeşnic cinstit, luminează sufletul meu.

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârşind acest praz-

„nic dumnezeesc, şi cu totul „cinstit al Maicei lui Dumne„zeu, veniţi să pleznim cu mâi„nile slăvind pre Hristos, cel „ce s'a născut dintru dânsa.

Veştejind patimile trupului, te-ai arătat ca un pom înnalt, carele face rodurile minunilor, şi isprăvile cele de cinste, prea sfinţite Ioanichie.

Vindecatu-te-a pre tine Domnul cu arătarea mucenicului Evstatie, când ai pătimit, bând otrava cea de pierzare prea fericite, din mâna celui nedrept.

Pătimit-ai mii de dureri aflându-ţi-se trupul întru slăbiciune Ioanichie. Pentru aceea cu credinţă strig ţie, potoleşte durerile boalelor mele.

A Născătoarei.

Ceea ce singură eşti ajutătoare tuturor, ajută-ne nouă, cari suntem în primejdii, şi ne dă mâna de ne scoală: Şi ne îndreptează către limanurile mântuirei, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Alt Canon, Irmos:

Strigat-au mai 'nainte...

Pironindu-se cu piroane trupurile mucenicilor, s'au arătat răvnitori patimilor Mântuitorului celui ce s'a pironit pre Cruce, şi a mântuit lumea din stricăciune.

Luciul chinurilor l-aţi trecut mucenicilor, cu cârmuirea sfântului Duh celui atotputernic prea lăudaţilor, şi aţi ajuns către limanul cel dumnezeesc, umplându-vă de slavă.

Slavă:

Ca unul ce porţi numele biruinţei, ai biruit toată împrotivirea bărbaţilor celor ucigaşi, Ierarhe Nicandre, pururea pomenite, şi ai luat cununile slavei stând înaintea lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei.

Pierdut-ai Fecioară ocara strămoaşei, născând pre cel ce ne încununează pre noi cu binecuvântări, şi ai prefăcut ceea ce eşti bună, întristarea ei întru bucurie.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà „în chit rugându-se: Din stri„căciune mă scapă, Iisuse îm„părate al puterilor.

CONDAC, glas 8:

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Stea prea luminoasă te-ai arătat pre pământ luminând în lume, şi pre cei ce sunt în negura patimilor strălucindu-i, şi doftor prea tare celor bolnavi; ci ca cela ce ai luat Dar de tămăduiri, celor ce te

rugăm pre tine, dă-ne toată vindecarea, ca să strigăm: Bucură-te părinte Ioanichie.

ICOS.

Strălucit-a în lume de Dumnezeu priimită vieața isprăvilor tale, prea fericite, și a gonit toată negura patimilor sufletești, și lumină fără materie a strălucit celor ce-ți strigă ție cu credință și cu dragoste unele ca acestea: Bucură-te lauda cea frumoasă a călugărilor. Bucură-te luminătorule cel strălucit al lumei. Bucură-te mângâerea cea grabnică a celor bolnavi. Bucură-te razimul cel neclătit al celor sănătoși. Bucură-te că gonești oastea cea de pre pământ. Bucură-te că cu cele cerești ai schimbat cele stricăcioase. Bucură-te păzitorul dumnezeeștilor fapte cu adevărat. Bucură-te însuți lucrătorule de minuni negrăite. Bucură-te stricarea tuturor patimilor. Bucură-te folositorul nostru cel prea cald. Bucură-te izbăvitorul patimilor cel prea gata. Bucură-te scăparea a toată lumea. Bucură-te părinte Ioanichie.

Intru această lună în 4 zile, pomenirea Cuviosului părintelui nostru Ioanichie cel mare dela Olimp.

Stih: Pre Ioanichie îl ia de pre pământ...
Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce a întemeiat pământul prin Cuvânt.
Ioanichie trupul tău cel lăudat.
In a patra zi l-a îngropat.

Acest fericit s'a născut la douăzeci și patru de ani ai tiraniei lui Leon Isavrului luptătorului de icoane, născându-se în țara Vitiniilor din tată carele se numià Miritrichie, și din maică ce se chema Anastasia. Ajungând la măsura vârstei, adică la patruzeci și trei de ani ai vârstei sale, și mergând cu împăratul la oaste asupra Bulgarilor, a făcut vitejie mare, și a tăiat pre mulți din Bulgari, păzind pre cei de un neam cu dânsul, ce stau înaintea împăratului. Deci lăsând cinstea și mărirea, carea socotià împăratul să-i deà, se duse la muntele Olimpului. Auzind un glas dumnezeesc, merse și mai la înălțimea muntelui, și acolo găsì doi monahi ce se pustnicise patruzeci de ani, pre carii nu-i văzuse nimenea niciodată, îmbrăcați cu rase de păr și hrăniți cu burueni sălbatece; și auzì dela dânșii de toate cele ce aveà el în cuget. Luând dela dânșii o haină de binecuvântare, și ducându-se de acolo, ajunse la muntele Trihalicului, după aceea la Monastirea Avgarilor, apoi la munții Cunduriei. Și învățând treizeci de Psalmi, îi cântà cu oareși ce tropar întru acestași chip alcătuit: «Nădejdea mea este «Dumnezeu, scăparea mea este Hristos, «acoperemântul meu Duhul cel sfânt». Acest fericit umblând multe locuri, și făcând multe minuni și spuind înainte cele viitoare, și mergând la Monastirea lui Antidie, a răposat în Domnul întru adânci bătrânețe, căci erà de nouăzeci și patru de ani.

Intru această zi, pomenirea sfinților sfințiților mucenici, Nicandru Episcopul Mirelor, și Ermeu Preotul, ce a fost hirotonisiți de sfântul Apostol Tit.

Stih: Pre amândoi mucenicii carii doriau de Hristos viețuind,
Cu amar îi îngroapă în mormânt încă trăind.

Acești sfinți, dezlipind pre mulți de la idoli, și apropiindu-i de Hristos, au fost pârâți la Libanie Comitul cetății, și acesta legându-i de caii lui cei de război, și pornindu-i îi muncià. Și trăgându-se sfinții mult, li se rumpea carnea de pre trup, cât se roșise pămân-

tul de sângele lor. Deci, iarăşi porunci de-i spânzurară şi-i săbiară, şi-i băgară în cuptor ars de foc, şi rămâind nevătămaţi din voia lui Dumnezeu, porunci rătăcitul acela să le bată piroane prin inimi şi prin capete, şi pântecele sfinţilor. Şi încă fiind cu suflete, îi băgară într'o groapă şi-i acoperiră cu pământ. Şi aşă cu acea cumplită şi nesuferită silă, ş'au dat sfintele lor suflete la Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul mucenic Porfirie. Cel dintre Mimi.

Stih: Porfirie, bine se împodobeşte prin tăierea sabiei,

Fiind împodobit prin strălucită porfira sângelui.

Acesta eră pre vremea împărăţiei lui Aurelian, din cetatea Efesului, eră crescut în teatru împreună cu actorii. Acesta mergeà pre urma comitului Alexandriei, cu carele împreună a şi mers la Chesaria. Şi odată închipuind sfântul Botez creştinesc, s'a botezat de un alt actor mincinos fătărnicindu-se acela că este Episcop. Căci amândoi luau în râs, şi-şi băteau joc de Tainele noastre. Iară după ce s'a botezat acesta, s'a îmbrăcat şi cu haină albă, dupre obiceiul celor ce se botează. Şi o minune! a priimit desăvârşit legea creştinească cu Darul lui Hristos. Căci după ce s'a botezat, s'a arătat înaintea lui îngerii, cari l-a învăţat să se închine spre răsărit, şi să însemneze pe frunte şi preste tot trupul lui cinstita Cruce. Pentru aceasta din asemenea minune, mulţi au crezut în Hristos. Şi prin nor fiind botezaţi, s'au apropiat la Biserică. Şi dar fiindcă acel comit a poruncit sfântului Porfirie, să lepede credinţa creştinească, şi el n'a voit, pentru aceasta i-a tăiat capul. Şi aşà a luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, pomenire la plângerea proorocului Ieremia pentru Ierusalim şi pentru robirea lui, şi pentru uimirea lui Avimeleh.

Stih: Ce plângi înzadar cetatea cea desfătătoare,

O tu carele eşti decât proorocii tânguitor prea mare.

Acest prooroc mare, Ieremia, eră din satul Anatot. A proorocit multe pentru Ierusalim şi Vavilon. Asemenea şi pentru iconomia întrupărei Fiului lui Dumnezeu. Intru care se vede toată puterea şi stăpânirea proorociei. Pre acest prooroc tare l-a bătut odată Pashor fiul lui Emir, purtătorul de grije al casei Domnului. Şi în groapă l-a băgat, pentrucă se tânguià şi se scârbeà pentru robia, ce eră să pătimească Ierusalimul. Dar fiindcă pronià lui Dumnezeu a scăpat pre proorocul din groapă, pentru aceasta izbăvindu-se, a proorocit şi a spus lui Pashor: «Numele «tău se va face nemernic şi strein din «pământul acesta al Ierusalimului. Şi tot «odată te va mustrà nemernicia ta. Căci «blestemat este omul acela, carele face «lucrul Domnului cu lenevire». (Ieremia, 48, 10).

Iară în zilele împăratului Ioachim, Ieremia plângeà Ierusalimul. Iară proorocii cei mincinoşi, îndemnau pre preoţi să-l ucigă pre el. Insă fiul lui Safan Hirachicam, fiind împreună cu Ieremia, opreà să nu-l omoare. Atuncea a zis Domnul către Ieremia «Fă ţie legături «de lemne, şi punele în gâtul tău. Şi «te voiu trimite pre tine la împăratul «Moavului şi al Idumeii şi al Tirului şi «al Sidonului». Şi făcându-le acestea proorocul, le-au pus pre ele în gâtul său. Atuncea Anania fiul lui Azor mincinosul prooroc, s'a sculat, şi luând legăturile dela gâtul Ieremiei, le-a zdrobit pre ele înaintea ochilor norodului, zicând: Aşà a zis Domnul către mine, voiu zdrobì jugul împăratului Vavilonului, dela gâtul tuturor neamurilor. Atuncea a zis Ieremia către mincinosul prooroc:

Viclene sunt buzele tale, şi inima ta izbucneşte otravă, căci acestea zice adevărul şi Dumnezeu. Ai zdrobit legăturile cele de lemn? In locul acestora voiu face legături de fier, zice Domnul Atotţiitorul, şi le voiu pune pre ele în gâtul neamurilor. Iară tu Ananie, degrab îţi vei lepădà sufletul tău. Şi o minune! Lucrul a urmat cuvântului proorocesc. Căci după multe luni a murit

acela. Iară în anul al optsprezecelea al împărăţiei lui Sedechie împăratul Iudei, Ieremia se tânguià pentru Ierusalim. Deci pentru pricina aceasta a fost pus în temniţă, când haldeii şi vavilonenii erau aproape de Ierusalim. Nu ştiu însă cu ce chip proorocul a ieşit afară din temniţă, şi s'a dus în pământul lui Veniamin pentru neapărată trebuinţă ce aveà. Şi acolo prinzându-l norodul haldeilor şi bătându-l, l-a aruncat în temniţă.

Şi după ce a petrecut acolo în destulă vreme Ieremia, a trimis împăratul Sedechie, şi pe tainà l-a scos pre el din temniţă. Şi apoi ia zis lui: Fiindcă ai văzut bine dela mine, spune-mi ceea ce va să se întâmple în vremea împărăţiei mele. Atuncea răspunzând proorocul, i-a zis. Nu sunt eu carele îţi vorbesc ţie împărate; ci este Duhul lui Dumnezeu, carele vorbeşte prin mine, şi cele ce am scris, am scris: Adică cele ce am scris, sunt adevărate şi neschimbate. Drept aceea, iarăşi se pune proorocul în temniţă şi iarăşi pârîşii lui, supăra pre împăratul zicând: Că Ieremia şi în temniţă aflându-se, răceşte inimile ostaşilor, pentrucă nu propoveduieşte pace, ci războiu şi turburare. Pentru aceasta mai bine este să se omoare unul pentru scăparea a mai multora. Iară împăratul a zis către dânşii· Iată el în mâinile voastre se află. Deci atuncea a aruncat pre Ieremia în lacul lui Melhie şi în împuţiciunea morţilor.

Deci înştiinţându-se de aceasta Avimeleh, a zis către împăratul: Pentruce ai făcut rău o împărate lui Ieremia? Răspuns'a împăratul: n'am făcut aceasta cu voia mea, ci pentru frica poporului. Deci, ia împreună cu tine treizeci de oameni puternici, şi du-te de-l scoate pre el din lac. Şi ducându-se Avimeleh, degrab l-a scos pre Ieremia nevătămat cu puterea lui Dumnezeu. Atuncea împăratul luându-l lângă el, i-a zis: Nu ascunde de mine ceea ce voiu să te întreb; iară Ieremia i-a răspuns: Pentruce urăşti adevărul o împărate? Eu nu sunt propoveduitor minciunei, de şi mă vei omorî de multe ori. Iară împăratul s'a jurat, zicând: Viu Dumnezeul părinţilor mei! Nu te voiu omorî, pentru tot cuvântul ce-mi vei spune, nici te voiu da pre tine în mâinile bărbaţilor vărsători de sânge. Aşà dar Ieremia a zis împăratului: De vei păzì sfatul meu o împărate, şi ieşind vei priimì pre vavilonenì, să ştii că vei scăpà vieaţa ta, şi cetatea aceasta a Ierusalimului nu se va pierde. Iară de le vei stà împrotivă, să ştii că nu vei scăpà din mâinile lor, ci şi cetatea aceasta se va pierde de foc. Deci fiindcă împăratul a socotit bârfele cuvintele proorocului, pentru aceasta n'a scăpat de războiu şi de năvălirea vavilonenilor. Căci viind ei, au încungiurat cetatea Ierusalimului, şi oprind cele spre hrană ce veneau de afară înlăuntru, au pricinuit în cetate mare foamete.

Atuncea împăratul temându-se ca să nu se omoare înlăuntrul cetăţei, a fugit noaptea împreună cu oamenii săi, iară haldeii gonindu-l din urmă, l-au prins, şi au omorît pre fii lui înaintea ochilor lui. Iară Impăratului Sedechie i-a scos ochii, şi legat l-a pogorît la Vavilon, şi l-a băgat întro moară, avându-l pre el ca o jucărie. Şi în pedeapsa aceasta s'a aflat până la cele mai de pre urmă zile ale vieţei sale. Iară Nabuzardan, întâiul bucătar al lui Navuhodonosor împăratul, intrând în Ierusalim, l-a ars pre el, şi Biserica lui Dumnezeu o a făcut cenuşă, dupre cuvântul lui Ieremia. Iară după şaptezeci de ani, iarăşi s'a dezlegat robia Ierusalimului, precum înainte se va arătà. Iară cum a stătut luarea şi robia Ierusalimului şi care sunt cele vorbite de Domnul către Ieremia, le spunem acum aicea:

In zilele acelea, a grăit Domnul către Ieremia zicând: Ieremie, ieşi afară din cetate împreună cu Varuh; căci voiu să o pierd pre ea, pentru mulţimea păcatelor oamenilor ce lăcuesc într'însa. Căci rugăciunile voastre sunt ca nişte stâlpi neclătiţi în mijlocul cetăţei aceştia, şi o încunjură pre ea ca un zid de diamant. Pentru aceasta ieşi afară dintr'însa, mai 'nainte de o a încunjurà puterea şi oastea haldeilor. Atuncea a grăit Ieremia către Dumnezeu, zicând: Rogu-te Doamne,

iartă-mi mie robului tău ca să grăiesc înnaintea ta; și a zis Domnul grăiește. Atuncea a zis Ieremia: Doamne, cetatea aceasta o dai în mâinile haldeilor, ca să se laude ei și să zică, că o a biruit pre ea; Domnul meu, de este voința ta să se piearză cetatea aceasta, piarză-se de mâinile tale, iară nu de haldei. Și a zis Dumnezeu, tu scoală-te și ieși afară dintr'însa, iară haldeii nu se vor lăudà. Căci de nu le voiu deschide eu lor porțile Ierusalimului, ei singuri nu pot intrà într'însul. Du-te și spune lui Varuh, acestea ce-ți zic. Și la al șaselea ceas din noapte, veniți la zidurile cetăței și vedeți. Că de nu voiu deschide eu haldeilor, singuri ei nu pot intrà în Ierusalim. Și după ce a zis acestea Domnul, s'a despărțit de Ieremia. Iară Ieremia s'a dus la Varuh, și i-a arătat lui aceasta. Și mergând amândoi în Biserică, ș'au rumpt hainele lor, și ș'au pus cenușă preste capetele lor și plângeau pentru cetatea Ierusalimului. Iară la al șaselea ceas din noapte viind el la zidurile cetăței, au auzit glasuri de trâmbiți. Căci îngerii din Cer au venit ținând făclii în mâinile lor, și au stătut preste zidurile cetăței. Și văzându-i pre ei Ieremia și Varuh, au plâns și au zis: Acum este adevărat cuvântul carele l-a grăit Dumnezeu. Și au zis îngerilor, rugămu-vă pre voi, să nu se strice cetatea, până vom grăi lui Dumnezeu.

Atuncea Ieremia a grăit, zicând: Rogu-mă ție Doamne, poruncește să grăiesc înaintea ta. Și a zis Domnul, grăiește; și a zis Ieremia, iată ne-am încredințat, că vei să dai Ierusalimul în mâinile vrăjmașilor lui, și poporul tău Israil, va merge rob în Vavilon. Deci ce să facem sfintele vase ale Bisericei tale? Și a zis Domnul: Dați-le pre ele în pământ, zicând: Ascultă pământule glasul lui Dumnezeu, cel ce te-a zidit pre tine preste ape, și te-a pecetluit cu șapte peceți și cu șapte vremi. Și după acestea vei lua frumusețea ta. Păzește sfintele vase ale slujirei, până ce se va adunà poporul cel iubit. Apoi a grăit iarăși Ieremia, zicând: Rogu-te Doamne, ce voiu face lui Avimeleh Etiopului, că multe faceri de bine a făcut mie robului tău? Căci acesta m'a scos din lacul împuțiciunei, întru care mă băgase; și nu voiu să vază pierzarea cetății, ca să nu se sperie și să moară de frică, fiind fricos și mic la suflet. Și a zis Domnul către Ieremia: Trimite-l pre el la via lui Agrippa; și-l voiu acoperì pre el sub umbra muntelui, până se va întoarce poporul din robie.

Atuncea dar Ieremia a luat sfintele vase ale slujirei, dupre porunca lui Dumnezeu, și le-au băgat pre ele într'o piatră, pecetluindu-o pre ea cu inelul său, în numele lui Dumnezeu: Adică Iehova, care dupre tâlcuitorii cei șaptezeci se înțelege, Domnul. Și o minune! Tiparul peceței s'a făcut atât de adânc, ca și când ar fi fost săpat cu o unealtă de fier. Iară piatra a acoperit-o un nor, pentruca să fie anevoie cunoscută oamenilor. Se află însă piatra aceasta în pustia, în care mai întâiu Moisì a alcătuit Chivotul lui Dumnezeu. Iară dimineața zice Ieremia lui Avimeleh: Ia coșnița aceasta Fiule, și du-te la via lui Agrippa, pre drumul muntelui, și adu smochine, ca să mănânce bolnavii poporului, că spre tine este veselia lor, și preste capul tău stă slava lor. Și îndată s'a dus la vie.

Și acesta ducându-se acolo și soarele apunând ziua, iată puterea haldeilor viind, a încungiurat cetatea Ierusalimului, și a trâmbițat marele înger zicând: Să intre în cetate toată puterea haldeilor, căci s'au deschis vouă porțile. Atuncea Ieremia luând cheile Bisericei, a ieșit afară din cetate, și aruncându-le pre ele înaintea soarelui, a zis: Ia-le pre acestea și le păzește până la ziua întru care te va cercetà Domnul pentru ele; căci noi n'am fost vrednici să le păzim. Iară Varuh ieșind afară din cetate, a rămas șezând într'un mormânt. Și Avimeleh luând smochinele pe arsura soarelui, și apropiindu-se de un copaciu, a șezut sub umbra lui să se odihnească puțin, și plecându-și capul lângă coșniță, a dormit șaptezeci de ani. Și aceasta s'a făcut, dupre porunca lui Dum-

nezeu, pentru cuvântul ce a zis Ieremiei, că eu îl voiu acoperi pre el.

Și după ce s'a sculat, dulce am dormit, a zis, însă puțin, și pentru aceasta este îngreuiat capul meu că nu s'a îndestulat de somn. Și descoperind smochinele, a aflat că picà lapte din ele, ca și când cu puțin mai 'nainte le-ar fi culeș, și a zis: Aș vrea să dorm încă. Dar fiindcă cu grăbire m-a trimis Ieremia, de voiu dormì mă voiu zăbovì, și pentru aceasta el se v'a mâhnì; că doară nu este osteneală și arsură toată ziua; să mă duc mai curând, și acolo voiu dormì. Și luând smochinele a venit la Ierusalim, și nu cunoștea nici Ierusalimul, nici casa sa, nici pre o rudenie, sau prieten. Și a zis, bine este cuvântat Domnul, uimire mi s'a făcut mie astăzi. Nu este cetatea aceasta Ierusalimul? S'a înșelat mintea mea, pentrucă nu m'am săturat de somn. Și a ieșit afară din cetate; și luând seama dupre semne, ziceà: Aceasta este cetatea, nu m'am înșelat. Și intrând iarăși în cetate, și cercetând, n'a aflat pre cineva dintre rudenii sau din prietenii săi. Și a zis: Bine este cuvântat Domnul, mare uimire mi s'a făcut mie, și ieșind afară, a rămas scârbit, neștiind ce să facă. Și puind jos coșnița a zis: Aicea am să șez, până când Domnul îmi va ridicà uimirea. Și șezând el, iată un bătrîn venea din țarina sa, către carele a zis: Ție zic bătrânule, care cetate este aceasta? Iară bătrânul i-a răspuns: Ierusalimul fiule, și a zis Avimeleh: Unde este Ieremia proorocul și preotul lui Dumnezeu, și Varuh citețul, și tot poporul cetății? Căci nu i-am aflat pre ei. Și a răspuns bătrânul. Nu ești din cetatea aceasta? că astăzi ți-ai adus aminte de Ieremia și de popor, și întrebi pentru el după atâția ani? Poporul este în Vavilon fiule acum de șaptezeci de ani, fiindcă s'a robit de împăratul Navuhodonosor, și cum tu tânăr fiind, și nenăscut încă atuncea, întrebi acum de cele ce nici odată le-ai văzut? Și auzindu-le acestea Avimeleh, zicea bătrânului: De nu ai fi fost bătrân, și pentrucă nu este iertat omului lui Dumnezeu a ocărî pre mai marele său, ași fi rîs de tine și ți-ași fi zis că ești nebun, zicându-mi că poporul s'a dus rob în Vavilon. Dacă și jgheaburile Cerului s'ar fi deschis și îngerii lui Dumnezeu ar fi venit să ia pre ei cu putere și stăpânire, încă nu ar fi putut ajunge așà degrab la Vavilon.

Căci puțin ceas este, de când m'a trimis părintele meu Ieremia la via lui Agrippa pentru puține smochine, ca să dăm celor bolnavi din popor; și ducându-mă sub un copaciu, pentru arsura soarelui am dormit puțin; și socotind că m'am zăbovit și descoperind smochinele, am aflat că picà lapte din ele precum s'a cules, și tu îmi spui că s'a robit poporul la Vavilon? Și ca să cunoști și însuți, că eu nu min, ia smochinele și vezi. Și văzând bătrânul smochinele, a zis: O fiule, tu ești fiu al dreptului om și n'a voit Dumnezeu să-ți arate ție pustiirea cetății aceștia, ci a adus spre tine uimirea aceasta. Iată șaptezeci de ani, are poporul de când s'a robit în Vavilon, și ca să afli că acestea ce-ți grăesc sunt adevărate, caută la țarini și vezi, că nu s'a ivit încă creșterea semănăturilor, vezi și smochinele că nu le este încă vremea, și cunoaște și însuți și te înduplecă mie celui ce-ți vorbesc adevărul. Atuncea Avimeleh, ca din beție deșteptându-se și deslușind cu deamăruntul pământul și copacii din el, a zis: Bine ești cuvântat Dumnezeul Cerului și al pământului, odihna sufletelor drepților. După aceea zise bătrânului, care lună este aceasta? Și i-a spus lui, a douăsprezece fiule și luând dela el bătrânul smochine, s'a dus, binecuvântându-l pre el.

Sfântul și bine credinciosul împărat Ioan Duca Vataț milostivul, carele în Magnesia cu pace s'a săvârșit.

Stih: Purtătorule de cunună jos mai 'naainte fiind împărat,
O slavă! Sus iarăși împărat acum te-ai arătat.

Pentru rugăciunile sfinților tăi, Hristoase Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit tăpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără „ră numai Făcătorului. Ci în„grozirea focului bărbăteşte „călcându-o, se bucurau cân„tând. Prea lăudate Domnul „părinţilor şi Dumnezeule, bi„ne eşti cuvântat.

Făcându-ţi inima ta lăcaş Treimei, ai zidit trei biserici întru care prin dumnezeescul Dar, isvorăşti mirul spre luminare şi curăţirea celor ce cu credinţă se apropie către tine Ioanichie.

Sufletul tău fiind luminat pururea cu strălucirile dumnezeescului Duh, cunoştea sfaturile sufletelor celor ce veniau cu credinţă către tine fericite, luminându-le cu mai 'nainte cunoştinţa cea proorocească.

Inviforându-mă pre mine boale sufleteşti şi trupeşti, izbăveşte-mă, mă rog, cu rugăciunile tale fericite şi mă fă a cântà: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei.

Ceea ce singură ai născut pre Domnul neschimbat, carea eşti dăruită de Dumnezeu, roagă-te Curată ca cu dreapta lui, să-mi schimbe gândul către cele mai bune, că sunt răsvrătit de grijile vieţei.

Alt Canon, Irmos:

Coconii lui Avraam oarecând...

Haina ta cea sfinţită văpsindu-o fericite întru văpsele de sângiuri, o ai făcut mai luminoasă Nicandre, strigând pururea: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Impreunându-vă cu foc din dragostea cea fără îndoială către Ziditorul, nu v'aţi ars fericiţilor, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Văpaia cuptorului care erà gătită vouă spre muncă, o aţi întors spre rouă, cu Duhul cel ce lucrează toate, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul cel ce s'a întrupat negrăit, ai născut Preacurată Fecioară, carele isbăveşte din moarte pre cei ce strigă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumnezeu „i-a mântuit. Atuncea fiind „închipuită, iară acum săvâr-

„șită; pre toată lumea ridică „să-ți cânte ție: Pre Domnul „lucrurile lăudați-l, și-l prea „înălțați întru toți vecii.

Stând deasupra muntelui, ca făclia pe sfeșnic Cuvioase, ai luminat cu credință cugetele tuturor, arătând foarte bine cărarea vieței cu cuvintele și cu faptele Ioanichie. Și suindu-i pre ei cu dumnezeescul cuvânt către înălțimea nepătimirei.

Cu Domnul Atotțiitorul ai vorbit, carele a curățit gândul tău cu nepătimirea. Și fiind învățat dela dânsul cele negrăite Cuvioase, ai spus mai 'nainte proorocește, luminând sufletele ca un mare prooroc prea fericite. Pentru aceasta cu un glas te lăudăm pre tine credincioșii.

Impresuratu-m'au pre mine ranele cele nesuferite, și boale de multe feluri mă învăluesc; scapă-mă de acestea rogu-mă Părinte, ca unul ce ai luat dela Dumnezeu Dar a vindecà patimile, și a ușurà durerile credincioșilor Ioanichie.

A Treimei:

Dimpreună cu toate oștile cele de sus, lăudând pre Tatăl, pre Fiul, și pre Duhul Sfânt, Treime nedespărțită, Dumnezeire nezidită, să strigăm cu bucurie: Sfânt, Sfânt, Sfânt, o putere, o stăpânire, și o împărăție.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai mai pre sus decât îngerii, întrupând pre Dumnezeu negrăit. Deci pre acesta roagă-l Stăpână cea cu totul fără prihană, ca să mă fac eu mai pre sus de patimile cele trupești, întru înaltă smerenie a minței, cântând Darul tău cel prea mare.

Alt Canon, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Ajuns-ai a fi cinstit Ierarh, nu cu sânge strein, ci cu al tău, intrând în Biserica cea de sus Nicandre, și cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

In scaunul preoților lăudând pre Domnul, măritul Ermeu, și împodobindu-se cu sângele muceniei, strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Slavă:

Cu sfințenie săvârșind mai 'nainte cele sfinte, v'ați arătat jertfe cinstite, și v'ați adus spre miros de bună mireazmă Domnului, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei.

Usucă noianul răutăților

mele, ceea ce ai născut noianul milostivirei, pre Mântuitorul şi Domnul Fecioară, căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pre Domnul.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mântuitorul tuturor Atot-„puternice, pre cei ce se ţi-„neau de buna credinţă, în „mijlocul văpăiei pogorân-„du-te, i-ai învăţat să cânte: „Toate lucrurile binecuvân-„taţi şi lăudaţi pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc, să sălteze cu Duhul fiind lu-„minat, şi să prăznuească fi-„rea minţilor celor fără de „trup, cinstind sfinţita prăz-„nuire a Maicei lui Dumnezeu, „şi să strige: Bucură-te prea „fericită, Născătoare de Dum-„nezeu, curată pururea Fe-„cioară.

Putut-ai birui patimile întărindu-ţi Dumnezeu gândul. Pentru aceea ai ajuns tu Părinte a fi înger în trup, şi dimpreună cu îngerii lăcueşti în ceruri, stând înaintea scaunului slavei totdeauna, şi umplându-te de lumină neînserată.

Ca în ceruri ai lăcuit în munţi şi în peşteri Cuvioase, pentru aceea s'au împăcat cu tine hiarele cele sălbatece, că ai supus patimile sufletului, cele ce cu anevoie se opresc, şi te-ai făcut drept. Pentru aceea credincioşii te lăudăm pre tine Ioanichie.

Cinstitele şi sfinţitele tale moaşte zăcând în mormânt; vindecă boalele, şi ard taberile dracilor totdeauna, prin dumnezeescul Dar înţelepte Ioanichie, şi izvorăsc vindecări, tuturor celor ce cu credinţă, pururea te fericesc pre tine.

Apropiindu-te acum de Hristos, mai luminat şi mai curat Ioanichie, adu-ţi aminte de cei ce te pomenesc pre tine cu credinţă. Cerându-ne nouă iertare de greşale, şi vindecare de toate boalele, şi unire cu împărăţia cea cerească.

A Născătoarei.

Luminează ochii sufletului meu Curată, ceea ce ai născut lumina, să nu mă ajungă întunerecul cel mai adânc al păcatului, nici să mă acopere adâncimea deznădăjduirei. Ci tu mă mântueşte şi mă îndemnează către limanul dumnezeeştei voiri.

Alt Canon, Irmos:
Eva adică prin boala...

Intinzându-te pre lemn cu tărie înţelepte, şi cu făclii arzându-te, ai priimit roua ce-

rească, prin mână îngerească mucenice Nicandre; iară pre cei ce ardeau i-ai dat morței, cu rugăciunile tale cele purtătoare de viață.

Arătatu-v'ați priveală înfricoșată, fiind desbrăcați, și de cai legându-vă, și prea mult târându-vă, și arătându-vă sănătoși, și dându-vă focului v'ați arătat nearși, fiind păziți cu dumnezeescul Duh, purtătorilor de chinuri.

Astăzi sfințita Mitropolie a Mirelor prăznuește chemând toată cetatea la ospăț, întru această pomenire a voastră prea lăudaților, întru care ați săvârșit sfințita nevoința voastră, cu cuget viteaz.

Slavă:

Deschisu-s'au vouă Cerul, și îngerii la intrarea voastră au dat glas de bucurie. Cetele cuvioșilor și ale dreptilor s'au bucurat. Cu carii împreună sălășluindu-vă, aduceți-vă aminte de cei ce vă pomenesc pre voi sfinților.

Și acum, a Născătoarei:

Luminează-mă cu lumina ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, carea ai născut lumina cea neapropiată. Risipește norii sufletului meu, și mă scoate din întunerec, rogu-mă; și mă învrednicește dumnezeeștei mântuiri, ca să te laud pre tine, ceea ce ești pururea lăudată.

Irmosul:

Eva prin boala neascultă-
„rei, blestem înlăuntru a adus;
„iară tu Fecioară de Dumne-
„zeu Născătoare, prin odrasla
„purtărei în pântece, lumei
„binecuvântare ai înflorit.
„Pentru aceasta toți te slăvim.

SVETILNA

Podobie: Femei ascultați,..

Cu bună minte ai supus gândului celui singur stăpânitor, patimile trupului părinte înțelepte Ioanichie. Pentru aceea ai ajuns la dorirea cea desăvârșită. Și ai câștigat dumnezeeasca mărire, rugându-te pentru noi neîncetat prea fericite.

Slavă, a mucenicilor.

Sad al prea fericitului Tit, te-ai arătat Nicandre, de carele te-ai uns Arhiereu dumnezeesc al cetății Mirelor, cuvioase Părinte. Intru care săvârșindu-ți și mucenia pentru Hristos, prea înțelepte, dinpreună cu Ermeu împărățești în ceruri.

Și acum, al Născătoarei:

Dupre închipuire sărut, și cu dragoste dau închinăciune cu credință și cu frică Preacuratei și dumnezeeștei tale Icoane, ceea ce ești fără prihană, din care izvorăsc vin-

decări sufletelor şi trupurilor, celor ce te laudă pre tine Stăpână, cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei:

Înălţat pre Cruce văzând pre Hristos, ceea ce eşti neispitită de nuntă, tânguindute ai zis: Apus-ai Soarele măririi dela ochii mei, luminând pre cei dintru întunerec.

LA LĂUDĂRI (Hvalite)

Stihirile, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Strălucindu-te cu dumnezeeasca lumină, când cu curăţia minţei ai privit, şi potrivit ai deslusit, din cele trecătoare pre cele veşnic stătătoare; atuncea Părinte primind foc întru inima ta, ca un cerb te-ai aprins de dumnezeeasca dragoste; şi uitându-ţi trupul şi sângele, te-ai întrarmat cu bucurie, către ostenelele pustniciei, prin care patimile trupeşti, le-ai supus sufletului tău.

Intru dumnezeeştile suişuri, ai lăcuit vârfurile munţilor, nesmerindu-te părinte Ioanichie, de silnicile nevoi ale acestui trup smerit; şi cu stăruinţele privegherei, şi cu rugăciuni de toată ziua, împreunându-te cu Dumnezeu, te-ai strălucit şi ai luat Darul proorociei, văzând pre cele de departe, ca pre cele de aproape, şi mai 'nainte spuind credincioşilor cele ce vor să fie. Pentru aceasta te mărim pre tine ca pre un prooroc dumnezeesc.

Arcele dracilor şi săgeţile, cu tărie le-ai tâmpit, prin rugăciunile cele din protivă. Şi împrotiva lor ai câştigat, cu puterea lui Dumnezeu biruinţi, vrednicule de laudă. De aicea ţi-a dăruit ţie Părinte, prea bunul, răsplătire minunile, odihnindu-se întru smerenia inimei tale. Pentru aceasta şi cinstitele tale moaşte izvorăsc mir prea mirositor, căci te-ai arătat bună mireasmă lui Hristos Ioanichie.

Slavă, glas 6:

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale, taberile dracilor ai pierdut, cetele îngerilor ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat, îndrăsneală având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Pre mine cel neîndreptat, îndreptează-mă cu rugăciunile tale Născătoare de Dumnezeu, nădejdea creştinilor, şi

mă izbăveşte de chinuri, şi de toată munca, şi de focul cel veşnic.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

După ce te-a văzut pre tine Hristoase, spânzurat pre lemn, ceea ce te-a născut, strigă cu plângere: Fiul meu şi Dumnezeul meu, cum mori acum pre Cruce? Cum şi în mormânt te pui.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Cuviosului glas 6.

Pre cel dupre chip păzindu-l nevătămat, mintea stăpân preste patimile cele păgubitoare pustniceşti puindu-ţi, spre cel dupre asemănare cât este dupre putinţă te-ai suit. Că bărbăteşte firea silindu-ţi, te-ai nevoit pre cel mai rău a-l supune celui mai bun, şi pre trup a-l face rob duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, cetăţean pustiei, celor ce bine călătoresc povăţuitor, îndreptător de fapte bune prea adevărat. Şi acum în ceruri, oglindele deslegându-se, fericite părintele nostru Ioanichie, curat vezi sfânta Treime, şi te rogi fără mijlocire, pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste, te cinstec pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţei. Ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu cuviosul Ioanichie, şi cu toţi sfinţii, să miluească sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Poporul cel prea fărădelege, cu nedreptate pironindu-te pre lemn Iisuse, văzându-te Fecioara şi Maica ta precum mai 'nainte Simeon a zis: la cele din lăuntru Mântuitorule s'a rănit.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glas 7. Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului? Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada duhului este dragostea...* Aliluia, glas 6. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui: Evanghelia dela Matei: *In vremea aceea mergeau dupre Iisus popoare multe...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 5 ZILE.

Sfinţii mucenici Galaction şi Epistimi.

La Doamne strigat-am... Stihirile glas 8.
Podobie: O prea slăvită minune...

Fiind hrănit cu laptele credinţei, prin multe chinuri şi nevoi, te-ai făcut următor lui Hristos Galactioane; făcându-te jertfă

plăcută şi junghiere deplin, cu îndrăznire de bună voie fericite. O! cât este de adeverită şi întărită credinţa! Prin carea îndumnezeindu-te, acum ai aflat pre Dumnezeu mai desăvârşit.

Cu ştiinţă deplină, ai căutat izvorul bunătăţilor, dorirea cea desăvârşit; luminându-ţi-se şi sufletul şi cugetul cu luminările lui, fericită de Dumnezeu, şi ai surpat pre balaurul cel învechit cu multe măestrii, cu împrotivirile tale cele tari, ceea ce eşti dumnezeească podoaba sihastrilor, Muceniţă mult pătimitoare.

Doi luminători prea aleşi ai răsăritului celui înţelegător strălucesc prin Dar, şi toată făptura o luminează prin buna credinţă, cu lumina prea aleasă a patimilor, şi cu străluciri dumnezeeşti de vindecări. Al cărora praznicul cel prea luminat cinstindu-l, slăvim pre Hristos, carele sfinţeşte pre toţi prin mijlocirea lor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Vino suflete al meu suspinând, izvorînd din inimă pârae de lacrămi, strigă către Fecioara şi Maica Dumnezeului nostru: Pentru mulţimea îndurărilor tale Preacurată, izbăveşte-mă de iadul cel groaznic, şi mă sălăşlueşte unde este odihna şi bucuria cea veşnică, şi desfătarea.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

O prea slăvită minune! O taină înfricoşată! O lucru de spăimântare! ziceà Fecioara, dacă te-a văzut spânzurat pre Cruce în mijlocul a doi tâlhari, pre tine carele te-a născut fără de durere minunat. Plângeà zicând: Vai mie Fiule prea iubite! Cum te-a pironit pre Cruce poporul cel cumplit, şi nemulţămitor.

Tropar, glas 4.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Şi acum, al Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al sfinţilor pe 4.

Peasna 1, glas 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, „pre gonaciul Faraon văzân„du-l înnecat, a strigat: Lui „Dumnezeu cântare de biru„inţă să-i cântăm.

Pre cuvântătorii luminători cei neînseraţi, pre cerurile cele cuvântătoare, care au strălucit mai mult decât soarele pre pământ; pre mucenicii cei dumnezeeşti ai lui Hristos, cu cântări duvovniceşti, şi cu credinţă să-i cinstim.

Din rădăcina elinească cea stearpă, ai răsărit odraslă bine înflorită de Dumnezeu dăruită, Galactioane, puind înaintea lumei rodurile credinței celei neschimbate.

Slavă:

Cu știință desăvârșit căutând credința cea către Hristos, ai alergat spre cunoștința lui. Și aflând Dar dumnezeesc, ca o mireasă te-ai logodit cu el, Epistimi.

Și acum, a Născătoarei:

Innecatu-m'am ticălosul întru adâncimea multelor mele fapte, ci către tine scap Maica lui Dumnezeu cea bună: Dă-mi mână de ajutor și mă mântuește.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum...

Cu dorirea de vieața cea mai bună, și de îndulcire negrăită, ai defăimat cele peritoare, și toate cele veselitoare ale celor curgătoare, urmând lui Hristos cu bună plecăciune Galactioane, dimpreună cu Epistimi.

Isbăvindu-vă de lațurile cele trupești, și de multe feluri de patimi prin sihăstrie, v'ați legat de dragostea lui Hristos, și v'ați adus jertfă curată prin mucenie.

Slavă

Lepădându-vă de lume, v'ați legat mai vârtos de dumnezeească dragostea lui Hristos cu duhul pătimitorilor, și prin multe chinuri v'ați învrednicit dumnezeeștei împărății.

Și acum, a Născătoarei:

Nu este niminea care ar fi născut către acoperemântul tău, și să nu fi luat îndurările tale cele multe Fecioară. Pentru aceea mă rog, să aflu și eu ajutorul tău.

Irmosul:

O Nu este sfânt precum Tu „Doamne Dumnezeul meu, ca„rele ai înălțat cornul credin„ciosilor tăi Bunule, și ne-ai „întărit pre noi pre piatra „mărturisirei tale.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Infrumusețându-ți cugetul sufletului tău cu postul, luminezi pre credincioși cu razele pătimirei, Galactioane fericite. Pentru aceasta săvârșind cu credință, sfântă și de lumină purtătoare ziua ta, strigăm către tine cu credință: Ca unul ce ai îndrăzneală către Hristos, roagă-te să ne mântuim noi.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Fecioară cu totul fără prihană, care ai născut pre Dumnezeu cel mai pre sus de ființă, roagă-te lui neîncetat îm-

preună cu cei fără de trup, să ne deà iertare de greşale, şi îndreptare vieţei mai 'nainte de sfârşit, nouă celor ce cu credinţă şi cu dragoste te lăudăm pre tine dupre datorie, însăţi prea lăudată.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Dacă te-a văzut pre tine înălţat pre Cruce, preacurată Maica ta, Cuvinte al lui Dumnezeu, tânguindu-se ca o Maică ziceà: Ce minune nouă şi streină este aceasta Fiul meu? Cum te împreuni cu moartea, vieaţa tuturor? Vrând să înviezi pre cei morţi ca un milostiv.

Peasna 4, Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cin-„stita Biserică cu dumnezeea-„scă cuviinţă cântă, strigând: „Din cuget curat întru Dom-„nul prăznuind.

Purtarea de grijă a lui Dumnezeu, te-a arătat pre tine odraslă de bunătăţi din pântece sterp, înmulţind rodurile, şi arătând roditoare, cu învăţăturile pre soţia ta.

Pre Hristos l-ai iubit, lumea ai urît, avuţia o ai defăimat, slava, desmerdarea şi cinstea nu le-ai socotit; schimbând cu adevărat în locul celor pieritoare, cele nepieritoare prea fericite.

Slavă:

Pre urmele lui Hristos ai urmat neabătut Galactioane, dimpreună cu cinstita Epistimi slăvite. Pentru aceea te-ai învrednicit dela dânsul slavei şi cununilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaşul trupului meu rău l-am spurcat, prea sfântă Fecioară. Ceea ce eşti lăcaşul cel curat al lui Dumnezeu, curăţeşte-mă de toată spurcăciunea patimilor mele, cu rugăciunele tale.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele „celor ce mânecă la tine cu „dragoste, mă rog lumineaz-„ă-le, ca să te vază cuvinte „al lui Dumnezeu, pre tine „adevăratul Dumnezeu, pre „cela ce chemi din negura greşalelor.

Luminându-te cu dumnezeească lumină, şi strălucindu-te cu podoabele nestricăciunei, Galactioane înţelepte, ai plecat pre soţia ta, să fie curată împreună cu tine, luând jugul cel uşor al lui Hristos.

Infierbântându-vă cu focul ispitelor, aţi stins focul poftelor, şi focul a multor dumnezei, amândoi unindu-vă cu-

getele spre cele de folos, întru dureri de multe feluri ale sufletului, şi ale trupului.

Slavă:

Plecându-vă legei lui Dumnezeu, şi ridicând Crucea pre umere, aţi ales vieaţa cea fără de prihană, şi v'aţi împodobit cu cununi îndoite, strălucind dupre lege, cu nevoinţele sihăstriei.

Şi acum, a Născătoarei:

Căruţă luminoasă a Soarelui, curăţeşte spurcăciunea sufletului meu, a robului tău rogu-mă. Grăbeşte Darul milostivirei tale, şi mă vindecă pre mine fiind bolnav, Fecioară mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţei văzându-o...

De silnicia vieţei scârbindu-vă arătat, aţi ales vieaţa cea fără de prihană, ca nişte silitori firei, şi strălucind întru nevoinţe îndoite, v'aţi împodobit cu cununi îndoite.

Răbdând despărţirile trupurilor cu unirea sufletelor prin credinţă, aţi surpat mai 'nainte pre vrăjmaşii cei fără de trup. Şi iarăşi arătându-se i-aţi biruit, cu puterea Dumnezeescului Duh.

Slavă:

Dupre lege au făcut vitejie, Galaction cel lăudat, şi soţia lui cea cugetătoare de Dumnezeu, Epistimi, bărbăteşte şi cu tărie. Pentru rugăciunile lor dăruieşte Cuvinte tuturor milele tale.

Şi acum, a Născătoarei:

Prefă întru bunătăţi Stăpână sufletul meu, carele este înrăutăţit în multe greşale, şi te roagă lui Dumnezeu, dătătorului tuturor bunătăţilor, să mă învrednicească împărăţiei celei de sus.

Irmosul:

O Marea vieţei văzându-o „înălţându-se de viforul ispi„telor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune viea„ţa mea mult milostive.

CONDACUL, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cu adunările mucenicilor lui Hristos împreună v'aţi numărat. Cu tari nevoinţe luminat nevoindu-vă, Galactioane slăvite, cu cinstită soţia ta, şi împreună pătimitoarea Epistimia; nu încetă rugându-te unuia Dumnezeu pentru noi toţi.

ICOS.

Pre viteazul între mucenici Galaction, cu cântări de laudă să-l lăudăm, împreună cu prea lăudata soţia lui, numita Epistimia. Că aceştia au surpat

întărîtarea vrăjmaşului, şi nedumnezeireaidolilorau vădit; iară credinţa lui Hristos au propoveduit. Pentru aceasta luminat luând dela dânsul cununile nestricăciunei, neîncetat se roagă pentru noi toţi.

Intru această lună în 5 zile, pomenirea sfinţilor mucenici Galaction şi Epistimi.

Stih: Pre însoţirea cea neîmpreunată sabia i-au omorît:
Pre cei ce însoţirea sufletească au iubit.
Fu tăiaţi în a cincea zi.
Galaction şi Epistimi.

Galaction şi Epistimi, au fost pre vremea împărăţiei lui Dechie, şi a lui Secund ighemonul. Insă Galaction era fecior lui Clitofont şi Levchipei, amândoi fiind elini. Se învăţară buna credinţă dela oarecarele monah Onufrie cu numele, şi se botezară. Asemenea şi Epistimi, fiind şi ea din părinţi elini, şi măritată după Galaction, se boteză de dânsul. Deci păzindu-şi amândoi fecioria nevătămată, se călugăriră. Şi suferind tot felul de aspră petrecere, şi patimă rea, au fost prinşi de stăpânitorul Ursul. Şi aducându-se la întrebare, fură bătuţi rău, şi cu trestii ascuţite pe sub unghii înţepaţi, li se tăiară mâinile şi picioarele, iară după aceea şi capetele. Şi era sfântul Galaction de treizeci de ani, iară sfânta Epistimi de şasesprezece ani.

Intru această zi, sfinţii apostoli din cei şaptezeci, Ermeu, Lin, Gae, Filolog şi Patrova.

Stih: Ermeu, Patrova şi Gae trei împreună fiind.
Apostolii cei ce iubesc Treimea se văd murind...
Aşezând Iisus mreaja dumnezeeştei cunoştinţe,
Line te prinde viu, şi te mută din vieaţă.
Filolog iubindu-te pre tine Cuvinte al lui Dumnezeu.
Plineşte cuvintele tale, şi murind petrece cu tine, făcătorul său.

Aceştia toţi erau din cei şaptezeci de ucenici ai lui Hristos. Şi Patrova, de care aminteşte şi dumnezeescul Apostol Pavel, în Epistola sa către Romani, s'a făcut Episcop la Potiola, pre mulţi botezându-i, şi lui Hristos aducându-i. Iară Ermeu, de carele aminteşte şi pentru acesta sfântul Pavel în Epistola către Romani, s'a făcut Episcop Filipenilor. Iară Lin, după Petru Verhovnicul, a stătut Episcop al Romei cei mari. Iară Gae de carele iarăşi aminteşte Apostolul, după prea sfântul Timotei, a fost Episcop Efesului. Iară Filolog (şi de acesta aminteşte Apostolul) s'a aşezat Episcop la Sinopi de Andrei cel întâiu chemat. Aceştia episcopind întru arătatele cetăţi, şi multe ispite şi necazuri suferind pentru cuvântul bunei credinţe şi pre mulţi învăţând, şi lui Hristos aducându-i, s'au săvârşit în Domnul.

Intru această zi, sfântul Domnin în foc s'a săvârşit.

Stih: Domnin focul gheenei socotind.
Nici cum de focul de aicea nu s'a îngrozit.

Intru această zi, Timotei, Teofil şi Teotim, de pumni ucişi s'au săvârşit.

Stih: Pre Timotei, şi doi împreună nevoitori prea buni,
Cu pumnii îi omoară, şi cuvântul lui Dumnezeu îi cinsteşte cu cununi.

Intru această zi, Sfântul Doroteu presviterul, fiind dat hiarelor s'a săvârşit.

Stih: Doroteu hiarelor fiind dat,
S'a adus lui Dumnezeu dar priimit.

Intru această zi, sfântul Evpsihie, şi Carterie, părţile cele ascunse tăindu-li-se, s'au săvârşit.

Stih: Lui Carterie testiculele i s'au tăiat.
Şi împreună cu Evpsihie, cu suflet răbdător au suferit.

Intru această zi, sfântul Silvan, în baie de metal băgându-se s'a săvârşit.

Stih: In băile de metal Silvan băgat fiind,
Lasă băile vieaţa schimbând.

Intru această zi, sfântul Pamfil strujit şi închis în temniţă s'a săvârşit.

Stih: Obosit de temniţă, şi mai 'nainte de temniţă, de strujire,
Pamfil dupre cuviinţă ia îndoită cunună prin chinuire.

Aceştia erau pre vremea lui Maximian tiranului şi al lui Urban Domnului Palestinei. Deci mult nevoindu-se

fericitul Domnin, şi mai 'nainte de săvârşirea muceniei, iară multe şi multe şi aproape de sfârşitul său, a fost osândit încă, şi la munca cea prin foc. Iară pre Timotei, şi pre Teotim, şi pre Teofil, cei ce erau în floarea tinereţelor, frumoşi şi plăcuţi la feţe, i-au osândit tiranul, la lupta cea de pumni. Iară pre Doroteu, cucernicul şi sfântul bătrân, spre mâncarea hiarelor l-au dat. Iară pre Carterie, şi Evpsihie, cari aveau vârsta întregilor bărbaţi, i-au prefăcut în ceata scopiţilor, tăindu-li-se testiculile. Iară pre Silvan, l-a osândit la baie în locul ce se zice Fanon. Iară pre trei fecioare le-au dat la desfrânate curvăsării, şi pre altele le-au pus la închisoare. Şi toate acestea într'un singur ceas le-a lucrat tiranul. Iară Pamfil cel împodobit cu toată înţelepciunea şi cu fapta bună, prea cumplit fiind bătut odată şi de două ori şi împreună cu alţi mărturisitori fiind aruncat în temniţă, sfârşitul muceniei a luat, săvârşindu-se în Hristos.

Intru această zi, pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Grigorie Arhiepiscopul şi mărturisitorul Alexandriei.

Stih: Pre ochiul ortodoxiei cel deşteptat,
Cuvinte, cum să-l trec neîncununat.

Acest întru sfinţi părintele nostru Grigorie, din tânără vârstă a iubit pre Hristos, şi s'a împodobit pre sine cu toate faptele bune cele dupre Dumnezeu. Drept aceea după săvârşirea prea sfântului Papă al Alexandriei, din dumnezeească pronie s'a hirotonit Arhiepiscop Alexandriei, de către Episcopii ce se adunase împreună, şi de către iubitorul de Hristos popor. Şi s'a făcut dascăl ortodoxiei prea ales, fiind blând, smerit, milostiv, părinte sărmanilor, sprijinitor văduvelor, povăţuitor rătăciţilor, doftor bolnavilor, mângâere celor scârbiţi. Şi se puteà vedeà că toţi se bucurau şi se veseleau pentru dânsul. Dară lucrătorul de sminteală diavol, intrând în împăratul acelei vremi Leon luptătorul de Icoane, şi însuflându-i socotinţe prea spurcate, l-a îndemnat plecat să trimită să aducă pre sfântul legat dela Alexandria la Constantinopol. Şi aceasta făcându-se, şi înfăţişându-se sfântul înaintea lui, l-a mustrat înaintea a tot singlitul, numindu-l eretic, şi fără de Dumnezeu, şi rău credincios. Iară tiranul, nesuferind ocările acestea, i-a sfâşiat trupul cu ranele, bătându-l cu vine de bou. Iară sfântul cu mulţămită suferind bătaia, zicea către cei de faţă: Pentru sfânta Icoana Hristosului meu, gata sunt a suferì tăiere preste toate părţile trupului meu. Acestea auzindu-le spurcatul acela împărat, a poruncit să se surgunească Sfântul. Şi mergând fericitul în surgunie, şi ani câţi-va acolo petrecând, ş'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfinţii mucenici Castor, şi Agatanghel, prin sabie s'au săvârşit

Stih. Castor dezlegarea ta prin foc nu este departe,
Ci arătând cuvântul, cununa este aproape.

Stih: Înger bine vestitor lui Agatanghel fiind,
Hotărîrea sfârşitului cea prin sabie luând.

Pentru ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri. Iară pre haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pre muncitorul l-a plecat a strigà: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Darul Duhului cel dătător de rouă, prea înţelepţeşte vă răcoria pre voi, cei ce vă ardeaţi cu focul ispitelor, şi al ostenelelor de sihăstrie. Şi iarăşi întru răbdarea chinurilor, carè cu tărie aţi suferit întru mucenie.

Pentru dragostea curăţiei, şi a sihăstriei, aţi poftit osebire întru unirea sufletului, şi prin credinţă tare fiind legaţi, iarăşi v'aţi unit la luptele cele de pătimire cuvioşilor mucenici.

Slavă:

Prea lăudatul Galaction plecându-se la poruncile Impăratului tuturor, poruncile păgânilor le-a socotit ca nişte bârfeli. Pentru aceea a luat moştenire împărăţia cerurilor întru Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai aleasă ai fost cea cu totul fără de prihană, decât puterile cele de gând. Că pre acela pre carele acelea nici de cum nu îndrăznesc a-l vedeà, l-ai ţinut în braţele tale. Pentru aceea cu glas de mulţămită te slăvim.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Având dragoste mai fierbinte către Hristos decât către pofta firei, cu tot gândul v'aţi lepădat, a nu vă fi aminte de trup şi de sânge; înţelepţeşte depărtându-vă de averea cea materială.

Minunat v'aţi depărtat de dragostea trupului, şi dumnezeeşte v'aţi unit cu dragostea curăţiei, şi v'aţi alcătuit cu dragostea lui Hristos; cei ce sunteţi lauda celor ce vieţuesc întru însoţire, şi mare minune celor fără soţie.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vrând să câştigi împărăţia cea de sus, dumnezeescule mucenice, o ai cuprins pre ea, cumpărându-o cu sângiurile voastre Galactioane, dimpreună cu Epistimi, ceea ce bine s'a nevoit cu tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Porţi ca un scaun de foc, ceea ce eşti cu totul fără prihană, pre cel ce se odihneşte în sânurile părinteşti; pre carele roagă-l pentru noi Născătoare de Dumnezeu, ca să scăpăm de osânda cea veşnică.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie cuvioşilor rouă „ai izvorît, şi jertfa dreptu„lui cu apă o ai ars; că toate „le faci Hristoase cu singură „voirea. Pre tine te prea înăl„ţăm întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-l vedeà nu este...

Fiind înfierbântaţi cu dragostea lui Hristos, răceala vieţei şi a dragostei firei, şi legăturile trupului le-aţi rumpt, pentru Treimea cea întru o dumnezeire mucenicilor, biruind amândoi materia trupului.

Dănțuind în ceruri cu cetele mucenicilor, și cu cetele fecioarelor, și veselindu-te întru lumină dimpreună cu soția ta Epistimi, dă-ne nouă Galactioane deslegare de rele, biruință binecredincioșilor creștini, pace lumei și mare milă.

Slavă:

Unindu-se întru una prin credință foarte cu tărie, prea lăudatul dumnezeescul Galaction prea înțeleptul, fiind legat dimpreună cu cinstita Epistimi, s'au nevoit întru o unire de cuget vitejește. Cu rugăciunile lor milostivește-te spre noi, ca unul ce ești prea bun, Cuvinte al lui Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei.

Cu glasuri de mulțămită te lăudăm pe tine, cei ce prin mijlocirea ta am dobândit îndumnezeirea cu adevărat, și strigăm ție: Bucură-te cea fără de prihană; bucură-te cea bine cuvântată; bucură-te palatul Impăratului tuturor și Dumnezeu; bucură-te Maică Fecioară.

Irmosul:

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putință oamenilor, „spre carele nu cutează a căutà „cetele îngerești. Iară prin „tine Preacurată, s'a arătat oa„menilor Cuvântul întrupat; „pre carele mărindu-l cu o„știle cerești, pre tine te feri„cim

SVETILNA

Hrănindu-te cu laptele credinței mucenice Galactioane dimpreună cu cinstita Epistimi, te-ai nevoit până la sfârșit. Cu rugăciunile voastre cele sfinte, să ne izbăvim de gheena, rugativă.

A Născătoarei:

Cu laude de mulțămită mărindu-te pre tine Fecioară, împreună cu îngerul strigăm ție: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu; bucură-te cea fără de mire Maica Impăratului slavei.

A Crucei, a Născătoarei:

Dintru tine Fecioară se naște Dumnezeu, ca să îndumnezeească pre om, și se răstignește, și gustă moarte; prin Cruce omorând pre cel ce m'a omorît pre mine mai dinainte.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 6 ZILE.

Cel dintru sfinți părintele nostru Pavel, Arhiepiscopul Constantinopolei și mărturisitorul.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6. Glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Pavel grăitorul de Dumnezeu, te-a ales pre tine următor lui,

cel numit într'un nume cu dânsul, şi împodobit cu obiceiurile lui prea fericite, şi cu cinstire de Dumnezeu, şi cu bărbăţia sufletului, şi cu răbdarea primejdiilor, şi aprins cu râvnă, apărătorule al ortodoxiei. Cu carele dimpreună şi acum eşti slăvit în lăcaşurile cele cereşti. De două ori.

Pre Arie cel fără de Dumnezeu şi pre Machedonie cel cu rea credinţă, i-ai sugrumat cu vinele cele tari ale dogmelor tale. Iară cu cuvântul cel drept al învăţăturei, ai întărit mulţimea drept măritorilor, sfinţite tăinuitorule fericite. Pentru aceasta priimind mărturisirea ta cea prea luminoasă iubitorul de oameni, te-a făcut părtaş împărăţiei sale. De două ori.

Pre tine cel ce ai săvârşit călătoria şi credinţa ai păzit, fericite Ierarhe, Hristos te-a încununat cu cununa cea luminoasă a dreptăţei, şi a împodobit mărturisirea ta, vrednicule de minune. Pentru aceea luând moştenirea cea cerească, roagă pre Mântuitorul, pentru cei ce te laudă pre tine.

Pavele prea fericite, cel cu numele de mărturisire, făcându-te folositor celor ce cu fierbinţeală te laudă pre tine, izbăveşte de toată primejdia, şi de tot păcatul şi de viforul patimilor şi de tirănie Părinte; ca un Mucenic nebiruit, şi ca un Ierarh bine priimit, ca cel ce ai câştigat îndrăsneală către Hristos Dumnezeul nostru.

Slavă, glas 1, a lui Ghermano.

Cu podoaba arhieriei fiind îmbrăcat, Cuvioase părinte, ai râvnit lui Pavel celui cu numele tău numit, răbdând goniri şi primejdii; şi cu ostenelele tale ai ruşinat dogmele cele hulitoare ale lui Arie. Că pătimind pentru Treimea cea fără de început şi de o fiinţă, ai surpat pre Machedonie cel cu credinţă rea, ce se lupta împrotiva Duhului; iară credinţa drept credincioasă luminându-o tuturor, eşti lăcuitor împreună cu îngerii cei fără de trup; cu carii împreună şi acum roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Veselia cetelor celor cereşti, ajutătoarea cea tare a oamenilor celor de pre pământ, Preacurată Fecioară! Mântueşte-ne pre toţi cari alergăm la tine; că spre tine neam pus nădejdile dupre Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei:

Pentru noi a suferit Fiul tău a pătimi, ca cu patima sa să dea tuturor nepătimire Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea roagă-l pre el totdeauna, să ne scape de toate patimile trupului şi ale sufletului, ceea ce eşti prea lăudată.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă glas 2, a lui Vizantie.

Înnotând noianul cel adânc al pustniciei, cu vetreala înfrânării, ai scăpat de vitorul patimilor Cuvioase. Pentru aceea fiind numit cu numirea dumnezeescului Pavel, ai răbdat goniri şi primejdii, pătimind rău de limbile cele hulitoare ale ereticilor. Pentru aceea ai surpat părerile lui Arie, şi biruind eresurile lui Nestorie, te-ai arătat râvnitor Bisericei lui Hristos. Pre acela roagă-l Ierarhe fericite, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: Când de pre lemn...

Alergând ca la un liman, sub sfântul tău acoperemânt, Fecioară Maică curată, mă rog milosteveşte-te, nu mă lepădà, ci mă mântueşte pre mine robul tău, de nevoia care acum a venit asupra mea, ca una ce din fire ai milostivire, Maica lui Dumnezeu celui prea înalt, rugându-te totdeauna, mântueşte pre robii tăi de toată primejdia.

A Crucei, a Născătoarei asemenea.

Ceea ce ai născut strugurul vieţei, carele nelucrat a răsărit din pântecele tău, dacă l-ai văzut pre el spânzurat pre lemn, tânguindu-te te văitai, şi strigai: Fiul meu izvorăşte vin, prin care se va ridică toată beţia patimilor, făcătorule de bine, pentru mine, ceea ce te-am născut pre tine, ca un milostiv.

Troparul glas 3, însăşi Podobia.

Pentru mărturisirea dumnezeeştei credinţe, alt Pavel pre tine Biserica te-a arătat râvnitor între preoţi. Strigă împreună cu tine şi Avel către Domnul, şi sângele cel drept al Zahariei, Părinte cuvioase. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei...

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicîne şi al sfântului pe 6, CANONUL sfântului.

Al cărula acrostih la Greci este acesta:

Laud cu înţelepciune pre tainicul lucrător Pavel.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duhul, şi

„cuvânt voiu răspunde Im-
„părătesei Maicei şi mă voiu
„arătà luminat prăznuind şi
„voiu cântà minunile ei bu-
„curându-mă.

Întărire credinţei, învăţător Bisericei şi stâlp nemişcat al mărturisirei şi luminător cu multe lumini ale Darului, şi gură de foc suflătoare, te propoveduim pre tine Pavele.

Pavel, soarele cel prea mare al lumei, te arată pre tine de trei ori fericite, al doilea Pavel, ca pre un foc ce arde toate eresurile, şi ca o secure ce taie nedumnezeirea.

Slavă:

Dupre lege te-ai nevoit grăitorule de Dumnezeu, nevoi răbdând pentru dumnezeeasca cuvântare, ca un Ierarh credincios. Şi cu vinele dogmelor tale, ai sugrumat pre Arie cel cu mintea deşartă, ca pre o hiară.

Şi acum, a Născătoarei:

Veniţi să lăudăm toţi pre prea curata Maria, carea singură a împodobit omenirea, pre ceea ce a născut pre Dumnezeu întrupat, şi a rămas Fecioară curată.

Peasna 3, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Făcându-te fiu prin dumnezeescul Dar, pre Fiul cel din fire singur, pre cel dinpreună fără de început cu Tatăl, nu l-ai pogorît întru zidire Pavele, urmând dogmelor lui Pavel, purtătorului de Dumnezeu.

Cu gura şi cu limba, şi cu inima ai propoveduit tu pre Hristos: Înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu, şi Cuvânt Ipostatnic Pavele gânditorule de Dumnezeu cuvioase, defăimând pre Arie cel cu credinţă rea.

Slavă:

Pre Duhul lui Dumnezeu cel sfânt, al puterei cei mai pre sus de fiinţă, prin carele noi ne îndumnezeim, cu dreaptă cugetare prea înţelepte, l-ai mărturisit Dumnezeu din fire, a toate lucrător şi atotputernic.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul Tatălui celui fără de început, şi mai pre sus de cât toată începătoria, acum a luat început întrupându-se din tine Curată, şi s'a făcut sub vreme, cel mai pre sus de toţi anii.

Irmosul:

Pre ai tăi cântăreţi, Nă-
„scătoare de Dumnezeu, ceea
„ce eşti izvor viu şi îndestu-
„lat, cari s'au împreunat ceată
„duhovnicească întăreşte-i, şi
„întru dumnezeească slava ta,

„cununilor slavei învrednice-
„şte-i.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre înţelepciunea şi Cuvântul...

Ca unul ce eşti la nume şi următor vasului celui ales Părinte, ai răbdat primejdii şi goniri pentru credinţă, şi ai ajuns la Roma precum şi el Cuvioase, propoveduind pretutindenea cinstea cea întocma a Treimei. Drept aceea săvârşind călătoria, în Armenia dupre vrednicie ai luat cununa dela Domnul, ruşinând pre Machedonie, şi pre Arie cel fără de Dumnezeu. Pentru aceasta roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă glas 3:

Podobie: Pentru mărturisirea...

Întărind dogma cea dumnezeească, ai zdrobit graiul cel fără de Dumnezeu, Pavele de Dumnezeu înţelepţite, ruşinând pre Arie. Că ai propoveduit pre Fiul de o fiinţă cu Tatăl, întărind pre credincioşi. Părinte cuvioase, pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum a Născătoarei:

Nu s'a despărţit de firea cea dumnezeească întrupându-se în pântecele tău, ci făcându-se om a rămas Dumnezeu, cel ce după naştere te-a păzit pre tine maică Fecioară, ca mai 'naintea naşterei Preacurată, însuş Domnul. Roagă-l pre el neîncetat, să ne dăruiască nouă mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Mielușaua cuvântului cea nespurcată, Fecioara maica cea fără de stricăciune, văzând pre Cruce spânzurat pre cel ce a răsărit dintru dânsa fără de dureri, tânguindu-se precum se cădeà ca unei maici strigà: Vai mie Fiul meu! cum pătimeşti? Vrând să scapi pre om din necinstea patimilor.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea înalt „al întrupărei tale cei din „Fecioară, proorocul Avacum „înţelegându-l, a strigat: Sla„vă puterei tale Doamne.

Cinstea cea nepreţuită, a pus ziditorul, cu dreapta sa cea purtătoare de vieaţă, pre creştetul tău cununa mărturisirei, ca unui purtător de biruinţă; Pavele arătătorule de Dumnezeu fericite.

Precum te-ai nevoit pentru dogmele cele de bună credinţă prea înţelepte, ai luat răsplătirile acum, dobândind lemnul vieţei fericite Pavele,

arătătorule de Dumnezeu minunate.

Slavă:

Invrednicitu-te-ai a dănţui în pământul cel ceresc, unde dănţuesc picioarele celor blânzi, fiind nevoitor luminat şi apărător adevărului prea cinstite Pavele.

Şi acum, a Născătoarei:

De o fiinţă cu Tatăl ca un fiu văzându-te Mântuitorule, întrupându-te te-ai născut din Fecioară, de o fiinţă cu noi, vrând să mântueşti neamul omenesc.

Peasna 5, Irmos.

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava ta. „Că tu Fecioară neispitită de „nuntă, ai avut în pântece pre „Dumnezeu cel preste toate, „şi ai născut fiu pre cel fără „de ani; tuturor celor ce te „laudă pre tine, pace dăruin„du-le.

Semănătura şi putrejunea eresului ai încetat, puind doftorie prea lucrătoare de Dumnezeu înţelepţite Părinte, mărturisirea ta, lumina dogmelor tale, curăţirea gândului, şi rîvna cea dumnezeească.

Cu îndestulare s'a vărsat Darul sfântului Duh, în buzele tale prea fericite, aflându-te cu adevărat apărător tare ortodoxiei; de aceea ai luminat adunările cele dumnezeeşti ale drept măritorilor.

Slavă:

Nedumnezeirea lui Arie, şi hula lui Machedonie, azvârlindu-le Pavele, cu împleticirile dogmelor, şi învăţăturilor tale cele de Dumnezeu însuflate, precum David de demult pre cel de alt neam, i-ai sugrumat pre aceştia, şi cu tărie i-ai osândit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul cel fără de început, şi împreună veşnic, acum s'a făcut sub vreme, luând trup însufleţit şi înţelegător, din tine Fecioară curată, neispitită de nuntă; dăruind pace tuturor celor ce te laudă pre tine.

Peasna 6, Irmos:
Venit-am întru adâncurile...

Arie cel ce a grăit către cel prea înalt cuvinte de hulă, şi pre Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu l-a micşorat întru făptură, s'a osândit ticălosul, de tine purtătorule de Dumnezeu.

Machedonie cel fără de minte şi fără de Dumnezeu, şi fără de pricepere, carele a micşorat pre dumnezeescul Duh, s'a surpat prin împrotivirea ta cea tare, descoperi-

torule de cele dumnezeeşti Părinte.

Slavă:

Şarpele cel amăgitor, înmulţitorul cetei eresurilor s'a omorît cu cuvintele tale cele înviitoare, Arhiereule al lui Dumnezeu prea fericite, grăitorule de cele dumnezeeşti prea sfinţite.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăudăm Fecioară Maica lui Dumnezeu, naşterea ta cea mai pre sus de fire, şi curăţia ta cea nespurcată. Că întru tine cu minune s'a adunat fecioria şi naşterea nestricată.

Irmosul:

Venit-am întru adâncurile „mărei,şi m-a înnecat pre mine „viforul păcatelor mele celor „multe. Ci ca un Dumnezeu, „scoate dintru adânc vieaţa „mea, mult milostive.

CONDAC, glas 2:

Podobie: Căutând cele de sus...

Luminând pre pământ ca o stea din Cer luminătoare, luminezi acum Biserica cea a toată lumea, pentru carea şi pătimind, sufletul tău Pavele ţi-ai pus, şi ca al Zahariei şi al lui Avel, arătat strigă sângele tău către Domnul.

ICOS.

Stâlp mărturisirei eşti, şi întocma la nume cu Pavel luminătorul pământului, întocma cu năravul, şi întocma pătimitor, ranele lui Iisus purtându-le pre trupul tău, Pavele de sfinţenie tăinuitorule, şi într'însele îndulcindu-te şi bucurându-te totdeauna, înaintea împăraţilor celor rău măritori ai stătut, şi îngrozit fiind mai vârtos te-ai întărit. Pentru aceasta mai arătat strigă sângele tău către Domnul.

Intru această lună în 6 zile, pomenirea celui dintru sfinţi, părintele nostru Pavel Arhiepiscopul Constantinopolei mărturisitorul.

Stih: Pavel pentru sugrumarea în închisoare lăudându-se;

Desleagă sugrumarea prin adâncimea cuvintelor, bucurându-se.

Pavel pentru mărturisirea lui Dumnezeu celui adevărat;

In a şasea zi de cei rău credincioşi s'au sugrumat

Marele mărturisitor Pavel, a fost din Tesalonic, fiind notar şi scriitor sfântului Alexandru Patriarhul Constantinopolei, şi Diacon aceleaşi biserici. Pre carele ortodocşii creştini, după moartea lui Alexandru, îl puseră Patriarh Constantinopolei. Impăratul Constantie fiind arian, întorcându-se dela Antiohia, îl scoase din scaun şi puse în locul lui pe Evsevie al Nicomidiei. Deci sfântul mergând la Roma, află pre marele Atanasie fiind şi el scos din scaunul său de acelaşi Constantie. Deci cu cărţile împăratului Consta şi a lui Iulie Papa, îşi luară amândoi scaunele sale. Şi iarăşi cu sfaturile arienilor se scoaseră de Constatie. Atuncea scrise Consta la frate-său Constantie, că de nu-şi vor luă scaunele, voiu veni cu putere asupra ta. Deci şi-a luat dumnezeescul Pavel scaunul puţin timp, şi după moartea lui Consta se izgoni la Cucuson în Armenia. Şi fiind închis unde era lăcaşul de făceau slujbă, îl sugrumară arianii cu omoforul său, şi aşa s'a dat sufletul în mâinile Domnului.

Intru această zi, pomenirea pulberei ce a căzut cu Dumnezeească iubire de oameni, pe timpul lui Leon celui mare.

Stih: Ingrozeşti cu arderea, dar iarăşi nearzând.
Pre urgia, cu îndelungă răbdare cuvinte amestecând.

In anul al optsprezecelea al împărăţiei lui Leon cel mare, carele se numia şi Marcel, în şase zile a lunei lui Noemvrie, în ceasul de amiază zi, tot Cerul s'a acoperit de nori. Iară obişnuită întunecarea norilor, prefăcându-se în roşeaţă, se părea că are să arză toată lumea. Atâta a înspăimântat pre toţi oamenii, în cât din singură privirea Cerului, socoteau toţi, ca de va cădeà ploaie, din acest fel de nori roşiţi, negreşit ploaia aceea va fi foc şi pară, care are să arză, precum ploaia aceea de foc ce a căzut şi a ars Sodoma. Aşa dar pentru aşteptarea aceasta cu îndoială, toţi creştinii năzuiau la sfintele biserici, şi se rugau lui Dumnezeu, cu rugăciune şi cu plângere. Deci iubitorul de oameni Dumnezeu, amestecând pedeapsa cu bunătatea sa, a poruncit norilor, şi a ploüat o ploaie neobişnuită şi străină, care pricinuia frica între cei păcătoşi. Căci începând ploaie de cu seară, a ţinut până la miezul nopţei.

Iară ploaia ce cădeà erà o pulbere neagră, şi ardeà foarte, asemenea cu cenuşa din cuptorul cel cu foc. Şi atâta de multă a căzut, în cât s'a aflat pe dasupra pământului, şi preste cărămizile caselor, mai multă decât o palmă bărbătească. Şi a ars, şi a pârjolit toate erburile pământului, şi sadurile, şi copacii. Erà încă şi foarte greu de spălat. Insemnând cu aceasta atât mânia lui Dumnezeu, cât şi păcatul cel greu de spălat. Căci după aceasta, au căzut multe şi cumplite ploi în multe zile, şi abia însă au putut spălà pulberea aceea. Aceasta erà pildă. Căci fiindcă păcatul se află întru noi, ca o pulbere înfocată şi neagră, şi mănâncă ca focul sadurile bunătăţilor. Pentru aceasta avem trebuinţă ca de ploaie, de multe lacrămi izbucnite de jos, din adâncul inimei, cu suspin, şi amărăciunea sufletului. Ca cu acestea cenuşa cea arzătoare, a răutăţei adică să o spălăm, şi să adăpăm pământul cel bun al minţei noastre, şi să-l facem pre el roditor de fapte bune. Şi aşà prin acestea, să scăpăm de munca gheenei, care arde sufletele şi trupurile noastre, şi să dobândim împărăţia cerurilor.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Lucà.

Stih: Lucà cele plăcute lui Dumnezeu cuvântul făcând,
După moarte, partea celor bine plăcuţi eşti câştigând.

Acest fericit Lucà, erà din cetatea Tavromeniei, ce se află în ostrovul Siciliei. Şi când erà de optsprezece ani, cu sârguinţă mergeà des pe la sfintele biserici. Şi nu numai asculta dumnezeeştile cuvinte cu tresvire, ci şi le făceà pre ele. Dar fiindcă părinţii lui au voit să-l căsătorească, pentru aceasta el a fugit noaptea, şi s'a dus la un loc neumblat, unde petreceà împreună cu hiarele. Şi stăruind acolo patruzeci de zile întru postire, s'a învrednicit, de dumnezeească cercetare prin înger. Deci mergând la o monastire, s'a îmbrăcat cu îngereasca shimă a monahilor; şi de atuncea şi în urmă, întrebuinţà vieaţă mai aspră. Căci optsprezece luni au trecut, în care vreme a treia zi, şi a patra zi, mâncà numai pâine, şi beà numai apă, fără să priimească vre-o odihnă trupească.

Şi de acolo, ieşind, s'a dus împreună cu un monah, la muntele Etnii, şi acolo îşi aveà hrana, buruenile muntelui. Dormeà puţin, aveà numai o haină şi fără de încălţăminte, aveà hotar şi canon, să nu iasă din chilia sa, dacă mai întâiu n'ar fi cetit toată psaltirea. Apoi citeà ciasul al treilea, şi după acestea, îşi luà lucrul său, şi lucrà până la al şaselea cias, şi după ciasul al şaselea se îngrijà pentru hrana aceea puţină ce mâncà. Asemenea şi pentru cealaltă slujbă. Drept aceea întru acestea nevoindu-se, s'a învrednicit fericitul, să ia prea mare Dar dela Dumnezeu, şi să deslege cuvintele cele neînţelese ale

dumnezeeştilor scripturi; întru cât oare cari nedumerindu-se, ziceau pentru el: «De unde ştie acesta carte neînvăţând? După acestea s'a dus la un alt loc, povăţuit de dumnezeească descoperire. Şi acolo aducând doisprezece ucenici, le purtă lor de grije. După aceea mergând la Vizantia, şi după ce a încungiurat pre la chiliile monahilor, şi a descoperit părinţilor de acolo cugetările sale, s'a întors şi s'a dus la Corintul Peloponesului. Deci acolo lăcuind întru un sat ca la şapte luni, a adormit în pace.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Nicandru.

Stih: Nicandru vrăjmaşul înşelăciunei junghiere a răbdat.
Şi biruinţă împrotiva bărbaţilor înşelători a ridicat.

Intru această zi, sfântul Pavel ce se făceà nebun pentru Hristos, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Făţărnicindu-se Pavel pe pământ nebunie îşi preface.
Şi după moarte, împreună cu ceata cugetătorilor de Dumnezeu petrece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetătorii de Dumnezeu, fără „numai Făcătorului, ci îngro„zirea focului bărbăteşte căl„cându-o, se bucurau cântând: „Prea lăudate Domnul părin„ţilor, şi Dumnezeule bine „eşti cuvântat.

Mutatu-te-ai gânditorule de Dumnezeu Pavele, către lăcaşurile cele cereşti, şi apropiindu-te către Dumnezeu, fiind îndumnezeit prin împărtăşire te-ai făcut dumnezeesc, cântând Cuvioase: Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Luând învăţătură dela cuvintele tale Pavele, prea lăudate, ne-am învăţat a cinsti netăiat Dumnezeirea cea în trei sori nedespărţită, căreia şi cântăm: Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Slavă:

Cât este de sfinţită dumnezeească şi plăcută lui Dumnezeu mărturisirea ta; că lămurindu-te ca aurul, te-ai adus lui Dumnezeu jertfă bine priimită Cuvioase, veselindute cu urmarea patimilor Mântuitorului nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Tuturor oamenilor una te-ai arătat mijlocitoare a dumnezeeştei mântuiri, născând pre Mântuitorul tuturor, ceea ce eşti cu totul fără prihană, căruia toţi strigăm: Prea lăudate, Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:
Pre tinerii cei bine credincioşi...

Izvoarele dogmelor tale curg, şi adapă toată Biserica, iară cu cinstitul tău sânge Părinte, ai sfinţit pre cei ce ţi-au urmat ţie cu credinţă drept măritoare, şi strigă: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l

prea înălţaţi întru toţi vecii.

La limanul cel lin ai ajuns acum, lepădându-te de întreitele valuri ale vieţei, că ai avut cârmuitor pre Domnul, carele îndreptă toată călătoria ta, Pavele prea fericite, pre cel ce cu ameninţarea toate le face; pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sălăşluindu-se întru tine lumina cea cu trei străluciri, a dumnezeeştei Treimi, te-a făcut pre tine lumină a doua, carele luminezi adunarea ortodocşilor, iară ceata ereticilor o întuneci Părinte, şi strigi: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei.

Urmând graiurilor proorocilor Fecioară, te vestim pre tine Născătoare de Dumnezeu, că ai născut prunc mai vechiu decât toţi, carele s'a chemat Emmanuel, căruia şi strigăm: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine cre„dincioşi în cuptor, naşterea „Născătoarei de Dumnezeu „i-a mântuit. Atuncea fiiind „închipuită, iară acum săvâr„şită, pre toată lumea ridică „să-ţi cânte ţie. Pre Domnul „lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:
Tot neamul pământesc...

Cu totul mă aduc pre mine dumnezeescule, la dumnezeescul tău acoperemânt. Că tu ca un sfinţit mucenic, luând dela Hristos putere a deslegà greşalele, rumpând lanţul greşalelor mele, mântueşte-mă cu rugăciunile tale, şi mă luminează cu lumina cea dumnezeească.

Aprinzându-te cu râvnă Pavele prea alesule, te-ai arătat minte, făcându-te acum ascultător cuvintelor celor negrăite, şi ca un părtaş obiceiurilor, în raiu te-ai făcut părtaş şi numirei, luând cununa împărăţei lui Hristos cea prea frumoasă.

Slavă.

Ca un viteaz ostaş, te ai arătat defăimător a tot eresul, dumnezeesc apărător al ortodoxiei sfinţite mucenice, fiind luminat arătat cu razele Darului, pururea lăudate Pavele, şi strălucit cu lumina Treimei cei nezidite.

Şi acum, a Născătoarei:

Imbrăcându-se Cuvântul cu trup din tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi întrupându-se a vieţuit în lume ca

un milostiv, rămâind nu mai puțin decât întâiu fără de trup. Și pre cel ce odinioară a muncit pre toți, l-a surpat cu dumnezeească putere.

Irmosul:

Tot neamul pământesc, să „sălteze cu Duhul fiind lumi„nat, și să prăznuiască firea „minților celor fără de trup, „cinstind sfințita prăsnuire „a Maicei lui Dumnezeu, și „să strige: Bucură-te prea „fericită, Născătoare de Dum„nezeu, curată pururea Fe„cioară.

SVETILNA

Podobie: Femei auziți...

Urmând lui Pavel propoveduitorului credinței, și semănând dogmele înțelepciunei cei de sus, toate eresurile le-ai tâmpit, cela ce ești podoaba Ierarhilor, Pavele prea fericite! Pentru aceea te-ai și arătat stâlp mărturisirei, gânditorule de Dumnezeu.

A Născătoarei.

Pre Dumnezeu carele l-ai născut cu trup roagă-l Marie, mireasă a lui Dumnezeu, pentru noi cei ce te cinstim cu dragoste pre tine și lăudăm Icoana ta și a Fiului tău Preacurată, să ne mântuiască de iad și de nevoile cele veșnice, pre cei ce ne rugăm ție cu ferbințeală.

A Crucei a Născătoarei, asemenea.

Văzându-te Maica ta, ceea ce nu știe de nuntă, Cuvinte, înălțat pre Cruce, și împungându-te cu sulița, strigà: Vai mie Fiul meu cel mai înainte fără de început, cum rabzi acum fără dreptate prea drepte, dela poporul cel nemulțămitor, necunoscător, și făcător de rele?

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, glas 7, a lui Anatolie:

Uitându-te la adâncurile Duhului, și viețuind pre pământ ca un fără de trup, de acolo ai scos avuția dumnezeeștei cunoștințe, și ai îmbogățit pre oameni cu ortodoxia, prin învățăturile tale cuvioase Părinte.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână ceea ce ai născut dupre trup pre Stăpânul meu, scapă-mă de stăpânirea și de robia celui strein.

A Crucei a Născătoarei.

Dacă te-a văzut cea fără prihană, pironit pre Cruce de bună voie, tânguindu-se ca o Maică, lăudà puterea ta.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului și ale sfântului, Peasna 3, pe 4, Prochimen glas 7. Lăudase-vor cuvioșii întru slavă.... Stih:

Cântaţi Domnului cântare nouă... Apostolul către Evrei: *Fraţilor, Arhiereu ca acesta avem...* Aliluia, glas 2. Preoţii tăi se vor îmbrăca întru dreptate... Evanghelia, dela Lucà: *Zis'a Domnul ucenicilor săi: Tot cela ce va mărturisì întru mine....*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 7 ZILE.

Sfinţii 33 de mucenici, cei din Meletin. Şi prea cuviosul părintele nostru şi făcătorul de minuni Lazăr, cel ce s'a nevoit în muntele Galisiului.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale mucenicilor 3. Şi ale Cuviosului 3, Stihirile mucenicilor, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ceata cea de Dumnezeu adunată, sfinţita oştire, adunare dumnezeească, popor sfinţit. Ceata mucenicilor cea de Dumnezeu încununată, adunare frumoasă, ajutorinţă nedespărţită, v'aţi arătat cu adevărat vrednicilor de laudă, şi vieţuitori Mitropoliei cei de sus dupre vrednicie, pentru aceea dupre datorie vă fericim.

Împreună cu Nicandru, pre Isihie, pre Atanasie, pre Mamant, pre dumnezeescul Varahie, şi pre Calinic, şi pre Teaghen, şi pre Nicon, pre Longhin, pre Teodor, pre Valeric împreună şi pre Xantia, pre Teodot, şi pre Calimah, şi pre Evghenie, dimpreună cu dumnezeescul Teodul, şi cu Ostrihie, adunându-ne cu toţi să-i cinstim.

Pre viteazul Ieron, pre măritul Epifanie, pre Maximian, dimpreună cu Dulchitie, Claudian şi Teofil, pre dumnezeescul Ghigantie şi pre Doroteu cu credinţă, pre Diodot, pre Castrichie şi pre Anichit, împreună cu Temelie şi Evtihie, cu un glas să-i lăudăm, ca pre mărturisitorii adevărului.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glas 6.

Podobie: Toată nădejdea puindu-şi...

Lepădând toată necuvântarea patimilor şi trupul supuindu-l Duhului, te-ai făcut canon faptelor bune, întărire sihastrilor, chip postnicilor, podoaba cuvioşilor. Şi acum privind frumuseţea cea negrăită a Ziditorului tău, te desfătezi pururea cu duhul întru frumuseţile cele cereşti. Pentru aceasta adunându-ne cu cântările cântărilor celor dulci, lăudăm pomenirea ta cea cinstită şi prăznuită.

Lepădând toată greutatea cea grea a materiei, şi valurile cele mult înviforate ale trupului, ai umblat pre cărarea vieţuirei cei înalte, suindu-te cu bună podoabă, şi

înălțându-te la vârful a toată bunătatea, și biruind pre înprotivnicul vrăjmaș cel fără de materie, cu materia trupului. Pentru aceea te-ai sălășluit împreună cu cetele îngerilor celor fără materie, părinte Lazăre! rugându-te pentru sufletele noastre.

Lepădându-te de lume și de trup, și urând patimile împreună cu supărările lor Cuvioase, te-ai făcut bun păzitor Lazăre poruncilor Domnului și următor prea ales. Pentru aceea a făcut lăcaș întru tine dimpreună cu Tatăl și cu Duhul și din destul dă ție, darurile cele mai pre sus de fire, făcându-te însuți lucrător de minuni prea ales, și izbăvitor prea fierbinte celor din nevoi.

Slavă, glas 5.

Cuvioase părinte, nu ai dat somn ochilor tăi nici genelor tale dormitare, până ce ți-ai slobozit sufletul și trupul de patimi, și pre tine însuți te-ai gătit lăcaș Duhului; că viind Hristos cu Tatăl, sălășluire întru tine a făcut. Și Treimei cei de o ființă slugă făcându-te, vestitorule de lucruri mari Lazăre părintele nostru, roagă-te pentru sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:
Podobie: Bucură-te cămara...

Strălucește-mi lumina ta mie, carele mă aflu la întunerecul relelor, ceea ce ai zemislit pre lumina adevărului, și ai născut pre Dumnezeu cu trup Maică Fecioară; scoate-mă degrab dintru adâncimea desnădăjduirei și pe piatra viețuirei cei neclătite, întărește pașii sufletului meu pe piatră de vieață, fără de greșale. Judecă pre dracii ce mă necăjesc neîncetat. Contenește degrab durerea ticăloasei inimei mele, ceea ce ești nădejdea marginilor, care dăruești lumei mare milă.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând lângă Cruce, ceea ce te-a născut pre tine Iisuse tânguindu-se, se văită strigând: Nu sufer Fiule a te vedeà răstignit pe lemn, pre tine, pre cela ce te-am născut eu, și am scăpat de dureri, ca una ce sunt fără de bărbat; și cum acum sunt cuprinsă de întristare, și mă rănesc la inimă, ceea ce sunt fără de prihană? Că acum s'a plinit cuvântul, carele a zis Simeon, că va intrà în inima mea sabie. Ci o Fiul meu! Scoală-te acum și mântuește pre cei ce te laudă.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă a Cuviosului, glas 6.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestirea isprăvilor tale, pentru aceea în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale. Taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat, având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai înviat...

Ochiul inimei mele întinz către tine Stăpână, nu trece puţina mea suspinare, în ceasul când va judecà Fiul tău lumea, fie-mi mie acoperemânt şi ajutătoare.

A Crucei a Născătoarei, asemenea:

Pironitu-m'am ca un om pre lemn, şi m'am omorît, şi în mormânt m'am pus ca un muritor. Iară ca Dumnezeu, o Maică! voiu învià pre cei morţi şi cu scularea mea, te voiu slăvì pre tine.

Troparul, glas 4.

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, al Cuviosului, glas 8.

Cu rugăciunile cele cu priveghere, întru curgerile lacrămilor stâlpul ţi-ai udat, şi cu suspinurile cele dintru adâncuri, spre însutite ostenele l-ai făcut roditor. Şi ai fost păstor, tuturor dând iertare, cuvioase părintele nostru Lazăre! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.
Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor 2, pe 8:
CANONUL mucenicilor.
Al căruia acrostihul la Greci este acesta:
Lauda mucenicilor Hristoase să se laude.
Facerea lui Ioan Monahul.
Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos „Dumnezeu celui ce a des„părţit marea, şi a trecut pre „poporul, pre carele la scă„pat din robia Eghiptenilor, „că s'a prea slăvit.

Veniţi toţi credincioşii cu mâinile să plesnim, şi cu cântări de Dumnezeu grăitoare, să prăznuim patimile mucenicilor, slăvind pre Hristos că s'a prea slăvit.

Armă dumnezeească şi laudă s'a dat nouă biruinţa Mântuitorului, toată întrarmarea Crucei cea nespusă, prin care purtătorii de biruinţă s'au încununat.

Sabie şi foc, şi groapă şi Cruce şi moarte au adus, pururea pomeniţilor mucenici,

gonitorii de Dumnezeu, la vieaţă mai bună trimiţându-i pre dânşii.

A Născătoarei:

Pâinea vieţei cea cerească, ai născut pre Cuvântul Tatălui cel cu un Ipostas, carele s'a întrupat, Preacurată. Pre carele adunările mucenicilor îl slăvesc.

Alt CANON al cuviosului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Lazăre fericite, priimeşte cântările mele.

Peasna 1, glas 4, Irmos.
Deschide-voiu gura mea...

Luminătorule de Dumnezeu luminate, cel cu chipul de lumină Lazăre, goneşte întunerecul cugetului meu, luminându-l cu razele dumnezeeştei lumini, ca să laud isprăvile tale.

Strălucind ca soarele, luminezi pre cei de sub soare, fiind lăcaş luminei Lazăre, răsărind şi apuind. Şi făcându-te dumnezeească lumină cu minunea naşterei, şi a adormirei.

Slavă:

Dorind de vieaţa cea veşnică, şi mai bună, cu dreptate nu ai băgat în seamă de vieaţa cea trecătoare, depărtându-te de rudenia cea trupească, şi omorându-te împreună cu Hristos şi vieţuind dimpreună cu el.

Şi acum, a Născătoarei:

Aflându-te curat Stăpâna cea prea curată, prea cuvioase Lazăre, viind către tine, ca către o slugă mulţumitoare te-a mângâiat. Cu care dimpreună, îmblânzeşte nouă pre iubitorul de oameni.

Peasna 3, Irmos:

Pre piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura „mea asupra vrăjmaşilor mei, „că s'a veselit Duhul meu a „cântà: Nu este sfânt ca Dum„nezeul nostru, şi nu este „drept afară de tine Doamne.

Surpat-au bunii biruitori ostaşi nedumnezeirea înşelăciunei mulţimei dumnezeilor, întărindu-se cu dumnezeească patima ta, cu credinţă strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru şi nu este drept afară de tine Doamne.

Cu picăturile dumnezeescului sânge curăţindu-vă, şi cu sângiurile voastre săvârşindu-vă, nu v'aţi spurcat cu jertfe drăceşti, purtătorilor de chinuri, strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine Doamne.

Pre tine tot câştigându-te, lăcuind în inimile sale purtătorii de chinuri, au lărgit creştinătatea strigând: Nu este

sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine Doamne.

A Născătoarei:

Pre tine una numai Fecioară fiind după naştere, te cinstim cu credinţă dumnezeească, Fiului tău celui ce s'a născut strigând: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de tine Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Întărindu-te cu puterea Stăpânului, meşteşugirile vrăjmaşului cele împrotivă, le-ai arătat, ca nişte săgetături de prunci înţelepte, ale căruia meşteşuguri întăreşte-ne şi pre noi să le biruim, cu rugăciunile tale.

Slavă:

Înger în trup te-ai arătat, slujind lui Dumnezeu, dimpreună cu îngerii, fiind mai pre sus de greutatea trupului şi de fire Lazăre, luminându-te dumnezeeşte, şi mărindu-te minunat.

Şi acum, a Născătoarei:

Fii-mi mie mijlocitoare, acoperemânt, şi părtinire Născătoare de Dumnezeu, îndreptându-mi cele ce sunt ale vieţei, pre vrăjmaşi oprindu-i, şi cu milostivirea mântuindu-mă, şi cu Fiul tău împăcându-mă.

Irmosul:

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea „ce eşti izvor viu şi îndestu-„lat, carii s'au împreunat cea-„tă duhovnicească întăreşte-i, „şi întru dumnezeeasca slava „ta, cununilor slavei învred-„niceşte-i.

CONDACUL mucenicilor, glas 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Ceata mucenicilor cea strălucită şi purtătoare de lumină, răsărind dupre înţelegere, a luminat Biserica astăzi cu razele minunilor. Pentru aceasta prăznuind cinstită pomenirea lor, cerem Mântuitorul nostru, cu rugăciunile lor să ne mântueşti pre noi din nevoi, ca un milostiv Dumnezeu şi de oameni iubitor.

Sedealna mucenicilor, glas 4.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Ieron măritul, şi dimpreună cu el ceata mucenicilor cea dumnezeească, stingând focul nedumnezeirei cu sângiurile, moştenesc desfătările cele veşnice, şi vindecă durerile celor bolnavi, cu rugăciunile lor Hristoase, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, a cuviosului, slas 8.

Podobie: Pre înţelepciunea şi...

Pre luminătorul cel mare

şi luminat, pre cel prea blând şi milosârd, pre cel ce ş'a biruit firea, şi ş'a înfrînat toate mişcările trupului, pre pururea pomenitul Lazăr, carele a slujit lui Hristos cu dragoste nemărginită, şi carele s'a făcut moştenitor împărăţiei sale împreună cu el. Toţi credincioşii să-l lăudăm, că se roagă lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască ertare greşalelor, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea lui.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Laudă de mulţumită dupre datorie aduc ţie Stăpână, ca văduva aceea doi fileri, pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperemânt şi ajutor, scoţându-mă totdeauna din ispite, şi din scârbe. Pentru aceea ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie mântuindu-mă de cei ce mă necăjesc, strig către tine din inimă: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi! Rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, ertare de greşale să mi se deà; că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşeaua văzându-l pre Cruce, a suspinat din inimă lăcrămând, şi a zis: Lumea se bucură mântuindu-se, iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea ta, care rabzi pentru milostivirea milei, Dumnezeule prea bunule, cela ce eşti fără de păcate şi mie prea doritule Doamne. Carele voieşti ca un Dumnezeu, să mântueşti făptura ta din stricăciune; însă slavă îndelung răbdării tale iubitorule de oameni.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne prea slăvită iconomia ta, şi am „slăvit, iubitorule de oameni, „necuprinsă puterea ta.

Doamne urmat-au patimii tale cei dumnezeeşti, cu osârdie la moarte dându-se pre sine, purtătorii de chinuri ai tăi.

Doamne priimeşte pre pătimitorii cei ce se roagă; şi dezlegare de greşale şi de ispite dă-ne nouă, pentru rugăciunile lor.

Tăcut-a toată înşelăciunea drăcească Doamne. Că mucenicii te-au mărturisit pre tine dupre adevăr, Dumnezeu adevărat.

A Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu te-au cinstit pre tine pătimitorii, pre Fiul tău întrupat, Stăpână, vestindu-l.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce șade în slavă...

Ai scăpat din robia, care ți se găteà ție cu vicleșug, și celui ce te-a scăpat, i-ai slujit ca o slugă mulțumitoare, cu nevoință neîncetat, mântuindu-ți sufletul din robia patimilor, dumnezeescule Lazăre.

Se aruncă în iad lovindu-se de surpături pietroase, neascultătorul învățăturilor tale Lazăre. Și pentru dulceață de miere, culege amărăciune de moarte prea ticăloasă, ticălosul.

Slavă...

Suitu-te-ai la vârful cel prea înalt al bunătăților, apropiindu-te de Dumnezeu în munte neumblat Părinte, ca Moisì și ca Ilie, a cărora mărire ai câștigat, ca unul ce ai rîvnit vieței acelora.

Și acum, a Născătoarei:

Arată-te Născătoare de Dumnezeu, mântuind turma ta de toată asupreala, și împrotivirea cea cumplită, de cei ce nici cum nu propoveduesc adevărul, și dă să biruiască moștenirea ta cea drept măritoare.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, și făcătorul veacurilor Dom-
„nul, întru lumina poruncilor
„tale povățuește-ne pre noi,
„că afară de tine pre alt Dum-
„nezeu nu știm.

Cu haină prea frumoasă roșită, prin buna credință cu sângele mucenicesc, și țesută cu Darul tău, acum Hristoase ai tăi purtători de chinuri s'au îmbrăcat.

Darul și mila Atotputernicului Dumnezeu, încununează pre nevoitorii, cari cu dragoste ș'au dat tărie unul altuia; prin care purtători de biruință s'au arătat mucenicii.

Toiag de putere ai dat Crucea ta purtătorilor de biruință, și i-ai făcut pre dânșii să stăpânească preste vrăjmași. Pentru aceasta lăudăm Hristoase Dumnezeirea ta.

A Născătoarei:

Trăgându-te din David, ai născut pre Hristos, purtătorul de sfințenie. Pentru aceasta Curată, preoția mutându-se, trebuià și legei să se facă mutare.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Ce este mai rău l-ai supus la ce este mai bun, Lazăre, cu lucrările cele de fapte bune ajungând privirea cea desăvârșit. Drept aceea îndumnezeindu-te prin împărtășire, te-

ai arătat însuți făcând minuni alese.

Urmând pre căile Mergătorului înainte, ai lăcuit în pustiu neumblat, cugetătorule de Dumnezeu, și iară te-ai arătat la ai tăi Părinte, ca acela odinioară la Israil cel nemulțămitor, îndreptându-i spre pocăință.

Slavă:

Înțelepciunea lui Dumnezeu cea înființată și vie, te-a întărit pre tine părinte Lazăre, a fi casă cu șapte stâlpi, șapte suflări ale Duhului, întru care s'a odihnit împreună cu Tatăl și cu Duhul.

Și acum, a Născătoarei:

Fiind strâmtorat de nevoi, și cuprins de patimi, pre tine cea mai desfătată decât cerurile, te rog Maică a Dumnezeului celui viu, dă-mi lungime de vieață pașnică, și înălțime de nepătimire cu rugăciunile tale.

Peasna 6, Irmos:

Adâncul cel mult al păcatelor m'a încungiurat, și „strig ție, urmând proorocu-„lui, din stricăciune Doamne „scoate-mă.

Cu glas de trâmbiță să strige inima cea duhovnicească dupre vrednicie, din buze cuvântătoare laudă înălțând, și cântând luptele mucenicilor.

Să se rănească inimile necredincioșilor și ale vrăjmașilor. Că Hristos întinzându-și Crucea ca un arc a slobozit pre mucenici, ca pre niște săgeți ascuțite.

Cu armele credinței și ale dreptății, vitejii s'au întrarmat prea bine spre lupta vrăjmașilor celor fără de trupuri, și desăvârșit i-au pierdut pre ei.

A Născătoarei:

Purtătorii de chinuri știindu-te că ești Maica lui Dumnezeu, pre Dumnezeu cel ce s'a răstignit lumei l-a propoveduit, dându-și sufletele la moarte.

Alt Canon, Irmos:

Gugetătorilor de Dumnezeu...

Izbăvit-ai pre Fecioară și ai mântuit pre iubitorul curăției fără de stricăciune ca și nerobit. Pentru aceea izbăvește-mă pre mine, carele mă primejduesc de robie silnică și de necazuri.

Pre doi învățători de cele sfinte, i-ai mântuit de împresurarea muerilor celor spurcate. Pre unul, Părinte, cu strigarea ridicându-l dela faptă, și pre celălalt cu socoteală adevărată înțeleaptă.

Slavă:

Cel ce a pus hotare apelor, cel ce a hrănit prin îngeri pre slugi, te-a adăpat pre tine cu minune cu apă, prin înger hrănindu-te el cu mărire prea multă.

Şi acum, a Născătoarei.

Cetele îngereşti te laudă pre tine, şi te măresc adunările oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, ca pre una ce ai pierdut pre draci, şi la toată lumea ai dat mântuire.

Irmosul:

Cugetătorilor de Dumne„zeu, săvârşind acest praz„nic dumnezeesc, şi cu totul „cinstit al Maicei lui Dumne„zeu, veniţi să plesnim cu „mâinile, slăvind pre Hristos, „cel ce s'a născut dintru dânsa.

CONDACUL Cuviosului, glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Cele mai pre sus de fire ale tale dureri înţelepte şi nevoinţele, singuri îngerii văzându-le s'au spăimântat, prin care ai luat dela Dumnezeu şi cunună. Ci ca cela ce ai îndrăzneală către Domnul, de toate primejdiile mântuieştene, ca să strigăm: Bucură-te Părinte, păstorul nostru.

Inger din oameni de Dumnezeu purtătorule te-ai făcut, de pre pământ la cele cereşti ajungând. Pentru aceasta împreună cu cetele cele fără de trupuri, pre tine Cuvioase văzându-te vorbind, mă spăimântez, şi cu frică strig către tine cu dragoste unele ca acestea: Bucură-te canonule nerătăcite cel de un obiceiu; bucură-te grădina faptei bune cea de suflete hrănitoare. Bucură-te rugătorul sufletelor cel nerușinat; bucură-te cetaşul îngerilor, cel împreună lăcuitor. Bucură-te că tu ai înmulţit adunarea turmelor; bucură-te că tu o ai păzit pre aceea în lăuntrul Edemului. Bucură-te că tu ai dat cu Dumnezeu pâinea îndestulărei; bucură-te gonitorul semeţiei dracilor. Bucută-te izvorul minunilor cel pururea curgător; bucură-te credincerul desfătării ce va să fie. Bucură-te strălucitorul a toată Asia; bucură-te luminătorul cel povăţuitor al monahilor. Bucură-te Părinte păstorul nostru.

Intru această lună, în 7 zile, pomenirea celor treizeci şi trei de mucenici din Meletin, Ieron şi cu ceilalţi.

Stih: O cum Ieron prin îndrăzneala cea cu bărbăţie.
Nimic n'a văzut neîndrăzneţ, nici josit către sabie.
Ieron nu se ascunse.
In a şaptea zi, prin sabie gâtul tăindu-se.
Prin sabie a omorît bărbaţii cei înrăutăţiţi.
De trei ori zece şi o societate de bărbaţi.

Aceşti sfinţi s'au nevoit pe vremea împăraţilor Diocliţian şi Maximian. Şi eră acest Ieron, viteaz şi puternic la trup şi blând la suflet. Şi fiind el plugar,

îl găsiră într'un loc slujitorii idoleşti, şi vrând să-l ucigă ca nişte tâlhari, nu putură. Că scoţând sfântul fierul plugului, luă grindeiul în loc de armă, şi se porni asupra lor de îi goni pre toţi, scăpând ei cu sudori, şi cu sânge. Deci merse sfântul de bună voia sa la Domn, şi stând la întrebare, i s'a tăiat mâna dreaptă din cot. Iară pre ceilalţi sfinţi puindu-i jos, îi bătură cu vine de bou. Şi dimineaţa iarăşi bătându-le trupurile câteva ceasuri, le tăiară capetele afară din cetatea Melitinei.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, cel ce s'a postit în muntele Galisiului.

Stih: Defăimând mărirea şi desfătarea cea stricăcioasă.
A aflat Lazăr slava cea nestricăcioasă.

Acest de trei ori fericit părintele nostru Lazăr, erà din pământul Asiei, dintr'un sat ce erà aproape de Magnisia, în anul o mie treizeci, numit cu numele Născătoarei de Dumnezeu, şi aveà părinţi prea evsevioşi: Nichita şi Irina cu numele. Iar când erà să se nască, a făcut Dumnezeu să se arate din Cer o dumnezeească lumină, care a umplut toată casa sa cea părintească. Din a căreia strălucire de lumină, spăimântându-se femeile cele adunate, au ieşit afară, şi a rămas singură maică-sa. Iară după ce s'a născut pruncul, o minune! A stătut îndată drept, şi s'a închinat spre răsărit, avându-şi mâinile cu bună rânduială strânse la piept. Mai nainte arătând Dumnezeu prin aceasta curăţenia Cuviosului şi sârguinţa, prin care sufletul lui era să priimească dumnezeeasca strălucire. Şi când s'a făcut de cinci ani, l-au dat la un dascăl ca să înveţe sfintele Scripturi. Şi în puţină vreme a covârşit pre toţi copiii. Drept aceea şi de toţi erà lăudată ascuţimea minţei sale, şi când a ajuns la vârstă, a luat dumnezeesc dor în sufletul său, ca să meargă la Ierusalim, şi să vază sfintele locuri unde a pătimit Hristos; şi dar pre ascuns de toţi mergeà în dorita lui călătorie, şi cu oarecari monahi, amestecându-se pre sine, călătoreà. Deci ajungând la sate şi cu alt monah împreunându-se, se duceà la Ierusalim. Şi ajungând la Atalia, pomenitul monah, a pus vicleşug în mintea sa împotivă-i, ca să-l vânză pre el. Iară cu pronia lui Dumnezeu, unul din călători a făcut cunoscut tânărului, şi aflând a fugit călătorind pe calea sa cea mai din 'nainte. Şi ajungând la sfintele lăcaşuri, şi încungiurându-le pre toate, şi închinându-li-se, s'a întors la biserica sfintei Învieri, şi a fost găzduit de arhidiaconul ei, şi prin el a fost aşezat în mânăstirea sfântului Sava. Deci văzându-l pre acesta, proistosul, că este împodobit cu toată înţelepciunea, şi fapta bună, (căci mai pre toţi cei de acolo i-a întrecut, slujind bine, şi ridicând jugul ascultărei) şi trimiţându-l la patriarhul Ierusalimului, s'a hirotonit de el preot. Şi după ce s'a zăbovit în mânăstire mai mulţi ani, până la ridicarea Agarenilor, carii au stricat toată Palestina, şi sfânta mânăstire de acolo, având ei povăţuitor, pre spurcatul Aziz, carele pre înfrumuseţata biserica sfintei Învierei o a surpat, şi Crucea cea din turlă o a sfărâmat, şi o a aruncat la pământ, şi multe a hulit împrotiva lui Dumnezeu. Deci acestea văzându-le Cuviosul cu ochii săi, împreună şi cu ceilalţi părinţi, au hotărît să meargă la Roma; şi ajungând la Efes, şi închinându-se iubitului de Dumnezeu cuvântător şi Evanghelist, aude sfântul glas de sus, carele îi arată lui vederat, să se sue la muntele cel din preajma Efesului carele se chiemà Galisiul, neumblat fiind de mulţi pentru asprime, şi către dorita lui linişte îndemânatic.

Deci suindu-se într'însul, şi mai pre sus de om nevoindu-se, şi suferind ispite nenumărate dela dracii cari năvăleau la el ziua şi noaptea, simţitori şi gânditori; cu puterea lui Dumnezeu pre aceştia i a surpat. Iară oare când, săvârşindu-şi el rugăciunea pre la miezul nopţei, i s'a arătat stâlp de foc întins dela pământ la Cer, şi a văzut mulţime de îngeri, carii cu dulceaţă cântau: Să învie Dumnezeu, şi să se risipească vrăjmaşii lui. Drept aceea acolo a zidit biserica Învierei, unde a văzut temelia stâlpului celui de foc, pentru care şi biserica se

chiamă sfânta Înviere, ridicată fiind de împăratul Constantin Monomahul; care a trimis dela sine atuncea mulţi bani, împreună cu două scrisori ale sale, şi sfinte odoare, şi cinstitul lemn, şi sfânta Evanghelie împodobită cu aur, şi dumnezeeşti icoane, şi a afierosit în destule mitohuri, şi sate la mânăstirea aceasta, cu scrisori împărăteşti; căci multă credinţă şi evlavie aveà împăratul către părintele Lazăr. Căci fiind împăratul surghiunit la ostrovul Lisveei, mai 'nainte cu trei ani, prin oarecari ucenici ai săi i-au vestit, şi scăparea din surghiunie, şi chemarea de a doua oară la împărăţie. Deci făcându-şi sfântul de-a dreapta bisericei, stâlp descoperit, s'a suit de asupra lui, hrănindu-se cu buruieni crude, şi cu apă; şi aceasta, odată sau de două ori pe săptămână, purtând fiare, şi ticăloşindu-se pre sine cu gerul nopţei şi cu arşiţa zilei; însă aveà de sus acoperemânt pre Preacurata Născătoarea de Dumnezeu, care stà deasupra capului său. Pentru aceasta nici zăpadă, nici arsură nu se atingeau de creştetul său.

Deci erà săvârşind fericitul şi minuni prea mari. Şi ajungând la vârful faptei bune, şi învrednicindu-se Darului proorociei, şi mai 'nainte cunoscându-şi sfârşitul său; iară fiind, că cu lacrămi îl rugau pre el fii săi cei duhovniceşti, şi cereau ca să mai rămâie încă în vieaţă, spre mai mare folos şi sporirea lor, a cerut dela Născătoarea de Dumnezeu, adăogire vieţei sale cinsprezece ani, şi câştigându-şi cererea, şi văzându-şi ucenicii cu numărul preste nouă sute, şi fiind plin de zile, şaptezeci şi doi de ani vieţuind. Şi de vreme ce se săvârşise şi anul al cinsprezecelea, ce i s'a fost dat lui de Născătoarea de Dumnezeu, s'a mutat către Domnul. Iară Dumnezeu, precum naşterea sa, asemenea şi adormirea, cu minunată minune o a mărit, strălucind stâlpul cu dumnezeească lumină, şi pre din lăuntru şi pre din afară, pentruca şi ucenicii, cari petreceau prin peşteri şi prin munţi şi alţi pustnici, să afle de sfârşitul Cuviosului, şi să jelească sirmănia lor. Deci după ce au aflat că a murit Părintele lor, fără să lase aşezământ în scris, mai mult se tânguiau şi plângeau, şi cu lacrămi şi cu suspinuri, ziceau acestea către sfântul: Cu adevărat nu se va pogorî trupul tău de pre stâlp, nici se va da îngropărei dacă nu vei lăsà nouă fiilor tăi oarecare mângâiere. Iară mai vârtos decât toţi, era scârbit ucenicul ce-l slujeà, Grigorie cu numele. Deci prea mare minune şi atuncea a arătat marele acesta. Căci în vremea când se tânguiau fiii săi precum s'a zis, mortul cel fără de suflare, o minune! s'a arătat că erà viu şi cu suflare, şi băgând mâna în sân, şi scoţând o hârtie, o a dat ucenicilor săi, şi după aceasta, se vedea iarăşi fără suflare ca şi mai 'nainte. Deci citind ucenicii cele scrise, tot odată cu înspăimântare şi cu bucurie, după ce n'au aflat la sfârşitul aşezământului, obişnuita iscălitură a mâinei Cuviosului, iarăşi tânguindu-se către Părintele lor ziceau: De nu vei adeverì hârtia prin iscălitura sfintei mâinei tale, şi noi aicea vom murì. Iară sfântul, o minune! Iarăşi ridicându-se şi şezând, şi cu mâna sa ţiind condeiul a săvârşit iscălitura, şi aşa a dat aşezământul fiilor săi; apoi iarăşi culcându-se a adormit, umplând sufletele tuturor de prea mare minune. Iară sfintele lui moaşte cele vrednice, cinstindu-le ucenicii lui cu cântări de laude şi cu miruri şi cu făclii, le-au aşezat în sicriul cel de mult preţ aproape de stâlp, carele lucrează şi după moarte tot felul de minuni, întru slava adevăratului Dumnezeu şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, căruia se cuvine cinstea şi lauda în vecii vecilor. Amin.

Intru această zi, sfinţii mucenici, Melasipp, Casina şi Antonie.

Stih: Nu erau trupuri, ci oarecum netrupeşti cu fire.

Melasipp şi Casina către strujire.

Stând Antonie priimeşti tăierea bucurându-te.

Şi iată dumnezeescul loc cel de bucurie este priimindu-te.

Aceşti sfinţi au mărturisit pe vremea lui Iulian Paravatul, în anii trei sute şasezeci şi unul, în cetatea Anghira, creştini fiind ei din strămoşii lor. Deci

sfântul Antonie a fost pus în închisoare. Iară Melasipp și Casina, spânzurați fiind, s'au strujit, și cu foc s'au pârjolit. După aceea sfântului Melasipp, i-au tăiat picioarele din genunchi; iară sfintei Casinei i-au tăiat țâțele. Iară pre sfântul Antonie spânzurându-l, l-au sfâșiat. Pentrucă el a scuipat în fața lui Iulian, și își fericeà părinții săi. Pre sfântul Melasipp zic și pre sfânta Casina, cari spânzurați fiind pre lemnul cel de muncă, ș'au dat sufletele lor în mâinile lui Dumnezeu. După aceasta, i-au găurit cu sfredelul glesnele lui Antonie, și i-au spânzurat de picioare pietre grele. Iară mai la urmă l-au pus pe un scaun de fier roșit în foc, apoi i-au ras capul, și i-au spânzurat de gât o piatră, și așa l-au purtat pre el prin cetate spre ocară și rușine. După aceasta iarăși l-au spânzurat pre el și l-au strujit; și după acestea, l-au trimis pre el la ducele Agripin, carele l-a pus pre el într'un cuptor înfocat, și pre urmă l-a aruncat hiarelor spre mâncare. Deci fiind că din toate acestea a fost păzit Sfântul nevătămat cu Darul lui Dumnezeu, pentru aceasta a tras la credința lui Hristos patruzeci de tineri, cărora îndată li s'au tăiat capetele de către slujitorii împăratului. După aceasta au întins pre Sfântul pre un pat roșit în foc, și l-au bătut cu toiege. Apoi tăindu-i mâinile, l-au băgat în cuptorul cel cu foc, din carele nevătămat fiind păzit, prin minunea aceasta pre mulți i-a tras la credința lui Hristos. Și în sfârșit i s'a tăiat capul, și a luat pururea pomenitul, cununa muceniei.

Intru această zi, sfinții mucenici Avct, Tavrion și Tesalonichi.

Stih: Avct și Tavrion doritul sfârșit având.
Prin sabie tăiați ca niște tauri ai Domnului fiind.
Osândită fiind din locul cel părintesc la surghiunie.
Tesalonichi a lăcuit în locul cel cu verdeață și plin de bucurie.

Aceștia s'au nevoit în Amfipoli a Machedoniei. Și Tesalonichi era fiică oarecărui popă idolesc, ce se numeà Cleon, bărbat vestit pentru bogăția lui; ci bogățiile acestea pre tânără nu o au împuținat, nici s'a despărțit de credința creștinească. Căci mult rugându-o pre ea tatăl său, nimic a isprăvit. Pentru aceasta desbrăcându-o, o au bătut patru oameni, cu vine de bou crude, și i s'au zdrobit coastele, și înstreinată fiind de toate ale ei, fu surghiunită departe, de către însuși tatăl său. Ci și așà necontenind a mărturisì pre Hristos, intru acea surghiunie ș'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară Avct, și Tavrion multe vorbind, împrotiva barbarului și crudului aceluia, fură pârîți de el către Torivie Ipatul că sunt creștini; și îndată desbrăcânduli-se hainele, fură bătuți cu toiege în cât toată fața pământului s'a roșit cu sângele lor, și cu pietre au fost împroșcați, și în cuptor foarte ars s'au aruncat. Și ieșind nevătămați au fost săgetați cu mai multe săgeți. Dar nerănindu-se nicidecum de acestea, au fost aruncați în iezerul ce erà acolo aproape, și iarăși cu voința lui Dumnezeu au scăpat la uscat nevătămați. Drept aceea umplându-se tiranul de nedomerire, a poruncit să li se taie capetele cu sabie, care făcându-se, au aflat sfârșitul nevoinței.

Intru această zi sfântul mucenic Atinodor.

Stih: Pre Atinodor dela pământ îl chiamă îngerii.
Către darurile cele îngerești ale Domnului.

Intru această zi, pomenirea sfântului Grigorie frate al sfântului Grigorie făcătorul de minuni.

Stih: Lui Grigorie fratele făcătorului de minuni.
Care dupre numire a viețuit, îndoită îi este mărirea și mulțime de cununi.

Intru această zi, sfântul mucenic Alexandru cel din Tesalonic, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Alexandru odraslă din pământul Tesaliei răsărind.
A întins odrasla nevoinței prin sabie tăiat fiind.

Acesta a fost în zilele împăratului Maximian, trăgându-se din cetatea Tesalonicului. Deci stând înaintea lui în divan, și lovind jertfelnicul cu piciorul și răsturnând jertfele dracilor, ce erau d'asupra lui, își luă sfârșitul prin sabie.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deirà cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat po„runca cea prea fără de Dum„nezeu, și fiind aruncați în „mijlocul focului, răcorindu„se au cântat: Bine ești cu„vântat Dumnezeul părinți„lor noștrii.

Trupul lui Daniil nu l-au biruit oarecând gurile leilor, așà nici moartea pre mucenicii tăi. Că în mâna ta Doamne viează sufletele drepților bucurându-se, și cântând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Văpaia a rourat celor trei tineri în Vavilon oarecând; iară purtătorilor de chinuri cuptorul mulțimei dumnezeilor l-a stins. Pentru aceasta înșelăciunea idolească văzându-o întoarsă în cenușă a strigat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Spre dragostea ta Hristoase, fiind îndemnați ai tăi purtători de chinuri, ca cu o îmbrăcăminte trupească fără de durere îmbrăcându-se, nu au băgat seamă de durerile muncilor întru tine bucurându-se, și strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Oât erà de bine țesută și înfrumsețată ceata purtătorilor tăi de chinuri, și mult cinstită, și de Dumnezeu aleasă adunarea aleșilor tăi, care întru Duhul tău săltează, și cu bună cuviință dănțuește strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

A Născătoarei:

Biruește-se întru tine tot hotarul firei, și legea laudelor Fecioară neispitită de nuntă. Căci tu fără de sămânță ai zemislit, și ai născut fără de stricăciune, pre Cuvântul Tatălui cel pururea vecuitor. Pre carele lăudându-l cu bună cuviință, pre tine te fericim.

Alt Canon, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Veselește-te Cerule împreună cu oamenii, să se bucure cu ei astăzi și oștile îngerilor, că acum se prăznuește om ceresc, înger pământesc, cugetătorul de Dumnezeu Lazăr, întru cinstea Dumnezeului tuturor.

La înălțime ridicându-te prin bunătăți, și mai pre sus de Cer, prea înțelepte Lazăre, cu viețuirea ai fost, cu cuget smerit mai mult decât

toți. Pentru aceea și Dumnezeu te-a înălțat mai mult de cât pre toți, prea minunate.

Slavă:

După ispita cea de față, și după biruința cea arătată cu isteține, se ispiteà cu înșelăciune, să te amăgiască prin cele deadreapta prea vicleanul satana, în chip de înger. Dar și așà ai rușinat măestriile lui, Lazăre.

Și acum, a Născătoarei:

Pornirea morții cea mâncătoare o ai încetat Curată cu nașterea ta. Iară pre oameni i-ai înălțat Fecioară către viață, cântând Ziditorului: Prea înălțate Doamne, Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Peasna, 8 Irmos:

Cuptorul cel cu foc oare când în Vavilon, lucrările „și-au despărțit cu dumneze-„easca poruncă pre haldei ar-„zând, iară pre credincioși ră-„corind, pre cei ce cântau: „binecuvântați toate lucruri-„le Domnului pre Domnul.

Iuțimea cea cu anevoe de oprit a tiranilor celor cumpliți, purtătorii de chinuri o au surpat, cu bună cuviință cântând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Trezviți-vă înșelătorilor, și cunoașteți pre Dumnezeu dupre adevăr, mărițiii purtătorii de chinuri au strigat: binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

A grăi împodobit, nici cum nu s'au învățat mucenicii lui Hristos; ci umplându-se de dumnezeescul Duh, au strigat: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei.

Pre Dumnezeu, Cuvântul cel ce s'a născut din Tatăl cel fără de început mai 'naainte de veci, și mai pre urmă a răsărit din Fecioară; bine-l cuvântați neîncetat toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

Ascultă pruncă Fecioară...

Șarpele a izgonit odinioară pre începătorul neamului, pre Adam, din Edem, cu înșelăciunea Evei. Iară de tine înțelepte lovindu-se, cu viclenire prin năvălirea luptei cei de ocară s'a rușinat, și s'a biruit cu împrotivirea ta cea tare. Pentru aceea acum bucurându-te strigi: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Materia care pururea iubește a se pornì în jos, ca o pământească, trecându-o tu, la Ceruri o ai înălțat dimpreună cu tine pre stâlp, ducân-

du-o pre sus înţelepte, şi mijlocind pentru lume, cu căldură către Stăpânul tău, şi strigând împreună cu îngerii: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre părtinitorul întunerecului l'ai surpat Părinte, cu lumina dumnezeeştilor porunci ale Stăpânului tău. Că tu păzindu-le pre ele, cu adevărat ai umblat pre calea cea strîmtă; cu bună cuviinţă luminându-te cu razele Duhului, şi cântând totdeauna: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Priimeşte Fecioară glasurile celor din legături. Pentrucă nu au spurcat credinţa cea curată cu spurcăciunile ereticilor, şi dă biruinţă binecredincioşilor, ce se roagă ţie împreună cu robul tău, prietenul Lazăr, pentru noi cei ce cu bună credinţă strigăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Ascultă pruncă Fecioară „curată, să zică Gavriil sfa„tul celui prea înalt, cel de „demult adevărat, fii gata spre „priimirea lui Dumnezeu; că „prin tine cel necuprins, cu „oamenii va să petreacă. Pen„tru aceasta şi bucurându-mă „strig: Binecuvântaţi toate lu„crurile Domnului pre Dom„nul.

Peasna 9 Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele „cu negrăită înţelepciune a „venit să înnoiască pre Adam, „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupân„du-se pentru noi credincioşii, „cu un gând întru laude îl „slăvim.

Înşelăciunea idolească ceea ce crescuse ca o pădure de demult în inimile oamenilor, Hristoase tu cu focul Dumnezeirei o ai ars, cetele mărturisitorilor bunei credinţe adunându-le; carii dupre vrednicie cu cântări neîncetat te slăvesc pre tine.

Mărirea cea curgătoare, şi bogăţia cea nestătătoare, mucenicii lăsându-o pre pământ, Hristoase, pre tine strălucirea slavei, şi bogăţia cea nemişcată aflându-te, moştenesc veşnicile bunătăţi, dupre vrednicie cu cântări fără de tăcere slăvindu-te.

Firea omenească cea slobodă, ceea ce se supusese de

demult sub jugul înşelăciunei, după ce te-a născut cea Curată mai pre sus de fire, pre tine Stăpânul tuturor, pre mucenici i-a scos din sine arătat, ca pre nişte pământeşti propoveduitori ai mântuirei noastre.

A Născătoarei:

Mireasă şi Maică Fecioară, priimeşte adunările sfinţilor celor ce se roagă Fiului tău, ceea ce eşti singură nădejdea credincioşilor, şi dă pace lumei, şi biruinţă iubitorilor de Hristos, şi mântuire nouă, celor ce te lăudăm pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Ca de un sicriu însufleţit...

Binecuvântând aria, spicul cel neroditor îl face dătător de roadă. Hiara carea a îndrăznit a mâncà asinul ucenicilor tăi ai omorît-o. Drept aceea mântueşte-mă de nerodire, omorînd cu rugăciunile tale, hiarele care se pornesc asupra mea.

Blânzi ca mieii se apropiau de tine, şi leii şi urşii Lazăre, temelia şi podoaba cuvioşilor. Pentru aceea ne rugăm ţie noi fiii tăi, înfrânează toată pornirea tuturor celor ce ne împresoară pre noi, ca nişte lei.

Slavă

Incredinţatu-ne-ai că nu ai murit, ci şi mort trăeşti întru vieaţa cea ascunsă, încredinţându-ne nouă, şi după sfârşit poruncile cele însemnate, cu însăşi mâinile tale, Lazăre cel dintâiu al părinţilor. Pentru aceea, mântueşte-ne şi pre noi fiii tăi, de moarte.

Şi acum, a Născătoarei:

Stricatu-s'au de mulţi păstori via turmei tale, Preacurată Fecioară, ceea ce ai născut pre Păstorul cel bun. Răpeşte-o pre ea din stricăciunea lor, fiind tu Preacurată rugătoare dimpreună cu păstorul Lazăr pentru dânsa şi părtinitoare.

Irmosul:

Ca de un sicriu însufleţit „al lui Dumnezeu, nicidecum „să nu se atingă mâna necre„dincioşilor, iară buzele cre„dincioşilor, fără tăcere gla„sul îngerului cântând, cu bu„curie să strige Născătoarei „de Dumnezeu: Bucură-te cea „plină de Dar, Domnul este „cu tine.

SVETILNA mucenicilor.

Podobie: Femei auziţi...

Ceei ce staţi înaintea scaunului lui Hristos celui cu totul îndurător, treizeci şi trei de turnuri ale Bisericei cei nesurpate; cu rugăciunile voastre sfinţilor păziţi toată lumea, şi pre cei ce vă cinstesc

pre voi şi săvârşesc luminată pomenirea voastră pătimitorilor.

Slavă, a Cuviosului.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Din pântecele maicei tale te-a sfinţit pre tine Ziditorul, şi te-a făcut lăcaş Duhului Sfânt. Pentru aceea te-a arătat luminător sihastrilor, gânditorule de Dumnezeu, îndreptându-i din întunerecul greşalelor, către lumina poruncilor lui Dumnezeu Lazăre, şi aducându-i către Hristos; căruia roagă-te, să mântuiască pre cei ce te laudă pre tine.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Munte te-a văzut odinioară proorocul Fecioară, din carele s'a tăiat piatra fără de mâini omeneşti, şi a sfărâmat capiştile idolilor şi stâlpii dracilor, dumnezeească Mireasă. Pre carele roagă-l, ca să sfărame şi pre idolii cei pătimicioşi ai minţei mele, şi să ridice cu înţelegere în inima mea chipul ei.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre cei ce se închină cu neîndoită inimă patimilor Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, şi cu toată cucernicia se umilesc, părtaşi măririi, şi lăcuitori raiului îi arată.

LA LĂUDĂRI (Hvalite).

Stihirile pe 4, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cel ce este încins pre trupul său cu moartea cea vie a Domnului, cea cu miros de mir, ca un alt Lazăr şi prea iubit, şi îmbrăcat cu haina, carea încă miroseşte din sudorile şi din ostenelele sale. Acum este pus înaintea noastră spre ospăţ necheltuit şi spre laudă. Veniţi să-l cinstim pre el cu un glas toţi, ca pre un chivernisitor şi slugă a Domnului şi Dumnezeului nostru, mulţimea sihastrilor şi adunările iubitorilor de praznice.

De două ori.

Ca întru o cămară plină de lumină ai stătut pre stâlp o prea sfinţite, şi împrejurul lui ai pus ca nişte slugi întrarmate faptele tale Cuvioase, ca să oprească pornirile patimilor; şi ai intrat în cămara de mire cea dumnezeească fericite, stând acum cu îndrăzneală înaintea Mirelui tău şi Dumnezeului nostru, îndulcindu-te de frumuseţea lui. Pre carele roagă-l, să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Cuviosul Lazăr, cel sfinţit din pântecele maică-sa, carele s'a făcut jertfă şi jertfitor curat lui Hristos; acum

a chemat la ospățul pomenirei lui, pre toți bine mirosindu-i duhovnicește. Veniți dar să ne adunăm și să ne împărtășim binecuvântărei cei din dumnezeeștile lui moaște și să slăvim pre Hristos Dumnezeul nostru, carele cu adevărat se minunează întru sfinții săi, și odihnește întru dânșii.

Slavă, glas 6:

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieșit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a cărora viață fără prihană ai urmat; având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești prefacerea celor scârbiți și mântuire celor neputincioși, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuește cetatea și poporul, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, una folositoarea credincioșilor.

A Crucei, a Născătoarei.

Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Preacurata dacă te-a văzut pre Cruce spânzurat, tânguindu-se, strigà ca o Maică: Fiul meu și Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu! Cum suferi patimă de ocară.

STIHOAVNA din Octoih.

Slavă, a Cuviosului, glas 8.

Mulțimile călugărilor, pre tine îndreptătorule te cinstim, Lazăre părintele nostru; că prin tine pre cărarea cea dreaptă a umblà am cunoscut. Fericit ești, că lui Hristos ai slujit și ai biruit puterea vrăjmașului. Cela ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu drepții și cu cuvioșii împreună lăcuitor, cu carii roagă-te Domnului să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Acoperemântul tău de Dumnezeu Născătoare Fecioară, doftorie sufletească este, că întru dânsul scăpând, de neputințele sufletești ne vindecăm.

A Crucei, a Născătoarei.

Nu pot răbdà Fiule văzându-te pre tine adormit pre lemn, cel ce dai tuturor deșteptare. Pentruca să dăruești dumnezeească și mântuitoare deșteptare celor de demult, pentru neascultarea cea pentru roadă, celor ce au adormit cu somnul cel pierzător, Fecioara grăià tânguindu-se, pre carea o mărim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostolul către Galateni: *Fraţilor, roada Duhului este dragostea...* Aliluia, glas 6. Fericit bărbatul carele se teme de Domnul... Stih: Puternică pre pământ va fi sămânţa lui... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea, mergeau după Iisus popoare multe.*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi dreptul...

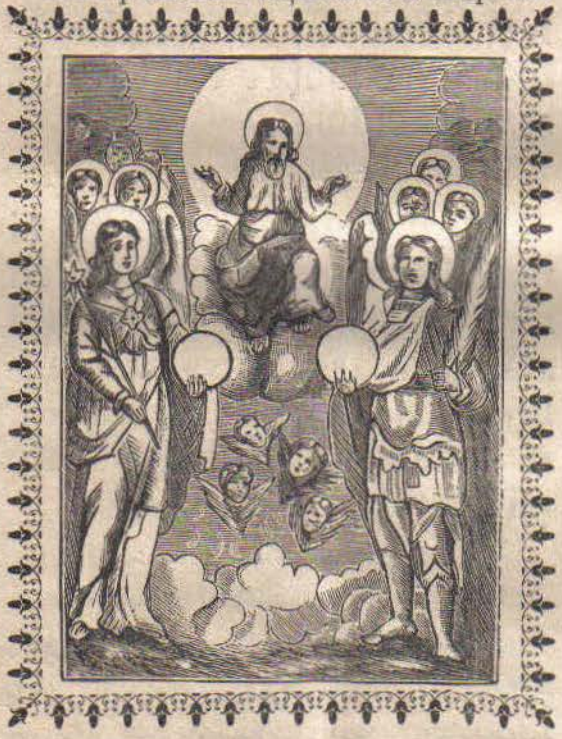

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 8 ZILE.

Soborul mai marilor Arhistratigi, Mihail şi Gavriil şi al tuturor puterilor cereşti, celor fără de trupuri.

De este hramul, sau de va voi cel mai mare, facem privighere.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am: punem Stihirile pe 4. Glas 1.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Îngeri fără de trupuri, cei ce staţi înaintea scaunului lui Dumnezeu, şi cu toată lumina străluciţi fiind, strălucindu-vă de lumina cea veşnică, şi petrecând cu lumina cea de a doua; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă. De două ori.

Îngeri fără de trupuri, vieaţă cu adevărat fără de moarte, luând din vieaţa cea dintâiu fericiţilor, curatei slavei celei pururea fiitoare, pre voi totdeauna văzători arătându-vă, umplându-vă de lumină; şi lumini cu închipuirea, şi cu împreunarea numindu-vă; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Începătorule Mihaile cel mai 'nainte stătător, stând înaintea scaunului, cu ceilalţi fără de trupuri arhangheli, şi îngeri, începătorii şi scaune, domnii şi serafimii cei cu câte şase aripi, şi dumnezeeştii heruvimi cei cu ochi mulţi, vaselе înţelepciunei, puteri, şi dumnezeeşti stăpâniri; lui Hristos rugaţi-vă, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă glas 4.

Începătorul rânduelilor şi cetelor îngereşti, în ceruri stând înaintea scaunului Dumnezeirei cei cu trei străluciri, şi bogat strălucindu-te cu lu-

mina Dumnezeirei şi de acolo neîncetat slobozindu-te. Pre noi cei ce suntem pre pământ, carii cu bucurie cântăm cântarea cea întreit sfântă, mântuieşte-ne de patimile cele întunecate, Mihaile mai marele îngere, rugătorule pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Fără de sămânţă ai zemislit, şi negrăit ai născut, pre cela ce a surpat pre cei puternici de pre scaune, şi a înălţat pre cei smeriţi, şi a ridicat cornul credincioşilor săi, al celor ce slăvesc Crucea lui Hristos şi îngroparea, şi slăvita Inviere. Pentru aceea pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca pre pricinuitoarea atâtor bunătăţi, cu netăcute cântări te fericim, pre ceea ce pururea te rogi, să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 6.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Puterile îngereşti stând înaintea scaunului tău, rugându-se pentru neamul omenesc. Pentru ale lor rugăciuni, surpă întărîtarea neamurilor, dăruind pace tuturor credincioşilor.

Stih: Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri, şi slugile tale pară de foc.

Imprejurul scaunului Împăratului tuturor, pururea dănţuind cetele îngerilor păziţi-ne pre noi, cei ce cu credinţă vă chemăm pre voi, şi ne scăpaţi de munci.

Stih: Lăudaţi pre el toţi îngerii lui; lăudaţi pre el toate puterile lui.

Tatăl, carele este preste toate Dumnezeu, minţile şi puterile cereşti gânditoare şi nematerialnice, i-au adus cântăreţi slavei sale cei în trei străluciri, şi o fiinţă a Cuvântului, şi a Duhului.

Slavă, glas 1.

Mai marilor voevozi ai puterilor îngereşti, cei ce staţi neîncetat înaintea scaunului stăpânesc, rugaţi-vă Domnului, pace lumei să dăruiască, şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Pre păcătoasa şi pre desfrânatul, pre tâlharul şi pre vameşul, i-am întrecut eu cu păcatele, iar pre Nineviteni i-am covârşit. Vai mie ce mă voiu face! Cum voiu fugi de munci eu ticălosul? Deci către tine cad Preacurată, îndură-ţi spre mine mila ta, precum spre aceia Fiul tău, şi mă mântuieşte.

Troparul, glas 4.

Mai marilor voevozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă pre

voi noi nevrednicii; ca cu rugăciunile voastre să ne acoperiți pre noi, cu acoperemântul aripilor slavei voastre cei netrupești, păzindune pre noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: Mântuiți-ne din nevoi, ca niște mai mari preste cetele puterilor celor de sus.

Slavă, Și acum a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...

Caută la sfârșitul cărței.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul... Slavă dintâiu: La Doamne strigat-am.

Stihirile pe 8. Glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Al Dumnezeirei cei întreit luminătoare, înainte stătător prea luminat, Mihaile mai marele voevodule, arătându-te, cu puterile cele de sus strigi, bucurându-te: Sfânt ești Părinte; sfânt ești Cuvinte cel împreună fără de început; sfânt ești și Duhule sfinte. O slavă, o împărăție, o fire, o Dumnezeire și o putere. De două ori.

Chipul tău de foc și frumusețea minunată, Mihaile întâiule îngere, că străbați marginile cu firea cea fără de materie, plinind poruncile Făcătorului tuturor. Puternic întru tăria ta cunoscut fiind, și izvor de tămăduiri Biserica ta făcându-o, ceea ce cu chemarea ta cea sfântă se cinstește.

Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri, precum este scris; și pre cei ce slujesc ție, pară de foc, în mijlocul cetelor tale celor îngerești, mai întâiu a fi ai arătat Doamne pre Mihail mai marele voevod, cel ce se supune voilor tale Cuvinte, și cântare întreit sfântă, cu frică strigă slavei tale.

Alte Stihiri, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai 'nainte de veci, a doua lumină te-a așezat pre tine Gavriile, carele cu împărtășiri dumnezeești luminezi toată lumea, și ne descoperi nouă taina cea din veac dumnezeească și mare cu adevărat, pre cel ce s'a întrupat în pântecele fecioresc, carele a fost fără de trup și s'a făcut om, ca să mântuiască pre om. De două ori.

Inaintea scaunului Dumnezeirei cei întreit luminătoare stând, și din destul fiind strălucit cu dumnezeeștile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pre cei ce dănțuesc pre pământ cu bucurie, și te laudă pre tine, de negura patimilor mântuește-i, și cu luminare îi strălucește,

Gavriile mai marele voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfăramă întărîtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc. Potolește despărțirile Bisericei. Potolește viforul ispitelor celor fără de măsură. Mântuește de nevoi și de primejdii, pre cei ce cu dragoste te cinstesc pre tine, și sub acoperemântul tău aleargă, Gavriile mai mare voevod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă, glas 6: Facerea lui Vizantie.

Bucurați-vă împreună cu noi, toate căpeteniile cetelor îngerești. Că cel mai 'nainte stătător al vostru, și al nostru folositor marele Arhistratig, în ziua de astăzi, întru cinstită Biserica lui, cu prea mărire arătându-se sfințește. Pentru aceasta dupre datorie cântându-i lui, să-i strigăm: Acopere-ne pre noi cu acoperemântul aripilor tale, mai mare Mihaile Arhanghele.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Bucurați-vă împreună cu noi toate cetele fecioarelor; că folositoarea noastră și mijlocitoarea, acoperemântul și scăparea cea mare, în ziua de astăzi, întru cinstită Biserica ei, cu prea mărire arătându-se sfințește. Pentru aceasta dupre datorie cântându-i ei, să-i strigăm: Acopere-ne pre noi, cu acoperemântul aripilor tale, Preacurată de Dumnezeu Născătoare Stăpână.

VOHOD, Lumină lină.

Prochimenul zilei și citirile.

Dela Isus a lui Navi citire.

Cap. 5, 13

Fost-a când era Isus al lui Navi în Ierihon; căutând cu ochii săi, a văzut un om stând înaintea sa, și sabia lui goală în mâna lui. Și apropiindu-se Isus a zis lui: Al nostru ești, au din protivnicii noștri? Iară el a zis lui: Eu Voevodul puterei Domnului, acum am venit. Și a căzut Isus cu fața la pământ, și a zis lui: Stăpâne, ce poruncești robului tău? Și a zis Voevodul Domnului către Isus: Dezleagă încălțămintea dela picioarele tale; că locul pre carele tu stai sfânt este, și a făcut Isus așă.

Dela judecători citire.

Cap 6, 11.

Fost-a în zilele acelea; întăritu-s'a Madiam asupra fiilor lui Israil. Și aceia strigau către Dumnezeu. Și iată îngerul Domnului a venit, și a șezut sub un stejar, carele era în Efrata lui Ioas. Și Ghedeon feciorul lui Ioas îmblătiă grâu în arie, și se grăbiă să fugă cu dânsul dela fața lui Madiam. Și s'a arătat lui îngerul Domnului, și a zis către dânsul: Domnul cel puternic întru tărie este cu tine. Și a zis către el Ghedeon: Intru mine este Domnul meu? Și de este Domnul cu noi, pentruce ne-au aflat pre noi toate relele acestea? Și unde sunt toate minunile lui câte ne-au spus nouă părinții noștrii; zicând: Au nu din Eghipet ne-au scos pre noi, și ne-au dat în mâna lui Madiam. Și a căutat spre el îngerul Domnului, și a zis lui: Mergi întru puterea ta aceasta, și vei mântui pre Is-

rail din mâna lui Madiam. Iată eu te-am trimis pre tine. Și a zis către el Ghedeon: Intru mine ești Doamne, cu ce voiu mântui pre Israil? Iată mia mea mai slabă este întru Manasi; și eu sunt mai mic în casa tătâne-meu. Și a zis către dânsul îngerul Domnului: Domnul este cu tine, și vei bate pre Madiam ca pre un om. Și a zis către el Ghedeon: De am aflat har înaintea ochilor tăi, și să-mi faci mie astăzi toate câte ai grăit cu mine, nici să te duci de aicea, până ce voiu veni la tine, și voiu aduce jertfa mea, și o voiu jertfi înaintea ta. Și a zis îngerul Domnului: Eu sunt, și voiu ședeà, până ce te vei întoarce tu. Și Ghedeon a intrat, și a fiert un ied din capre, și a făcut dintr'o baniță de făină patru azime. Și le-a pus cu carnea într'o coșniță, și zeama o a turnat în oală, și le-a dus la dânsul sub stejar, și s'a închinat lui, și a zis către dânsul îngerul Domnului: Ia carnea și azimile de pâine, și le pune pre acea piatră, și zeama o toarnă deasupra. Și a făcut așà; și a tins îngerul Domnului vârful toiagului, care erà în mâna lui, și s'a atins de carne și azime, și s'a aţâţat foc din piatră, și a mistuit carnea și azimele, și îngerul Domnului s'a dus dela ochii lui. Și a văzut Ghedeon că a fost îngerul Domnului, și a zis Ghedeon: Vai mie Doamne Doamne, că am văzut pre îngerul Domnului față către față. Și a zis lui Domnul: Pace ție, nu te teme, nu vei murì. Și a zidit Ghedeon acolo altar Domnului, și l-a numit pre el, pacea Domnului, până în ziua aceasta.

Din Proorocia Isaiei citire.

Cap. 14, 7.

Așà grăește Domnul: Tot pământul să strige cu veselie, și lemnele Livanului să se veselească de tine, și Chedrii Livanului vor zice: De când tu ai adormit, nu s'a suit cel ce ne taie pre noi. Iadul jos s'a amărît întâmpinându-te pre tine. Viind tu, ridicat-au asupra ta pre toți uriașii cei ce au stăpânit tot pământul. De s'ar sculà de pre scaunele sale toți împărații neamurilor; toți vor răspunde și vor grăi ție: Și tu te-ai robit ca și noi, și nouă te-ai asemănat. Pogorîtu-s'a în iad mărirea ta, și multă veselia ta. Sub tine vor așterne gunoiu, și acoperemântul tău viermi. Cum a căzut din Cer luceafărul carele răsăria dimineața. Zdrobitu-s'a pre pământ, cel ce trimeteà la toate neamurile. Că tu ziceai întru cugetul tău: In Cer mă voiu suì, deasupra stelelor Cerului voiu pune scaunul meu, ședea-voiu pe muntele cel înalt, preste munții cei înalți, cari sunt spre meazănoapte. Și mă voiu suì deasupra norilor, și mă voiu asemănà celui de sus. Iară acum în iad te vei pogorî în temeliile pământului. Cei ce te vor vedeà pre tine, se vor mirà de tine, și vor zice: Acesta este omul cela ce turburà pământul, și sfărâmà pre împărați. Cela ce a pus lumea toată pustie; și cetățile ei a surpat, și pre cei din robie nu i-a lăsat la casele lor. Toți împărații pământului au adormit cu cinste, omul în casa sa, iară tu te vei lepădà în munți ca un mort urît, cu mulți morți tăiați de sabie, carii se pogoară în iad, în ce chip haina în sânge încruntată nu este curată, așà nici tu nu vei fi curat, pentrucă pământul meu l-ai pierdut, și poporul meu ai omorît, și nu vei fi în vreme veșnică.

LA LITIE.

Stihirile glas 1, a lui Chiprian.

Mai marilor voevozi ai puterilor celor de duhuri, stând neîncetat înaintea scaunului stăpânesc, rugați-vă către Domnul, pace lumei să dăruiască, și sufletelor noastre mare milă.

A lui Arsenie.

Mai marele cetelor puterilor celor de sus, Mihail cel mai întâiu stătător al dumnezeeștilor cete, astăzi pre noi la prăznuire împreună ne-a che-

mat, cela ce totdeauna cu noi umblă, şi ne păzeşte pre toţi de toată asupreala diavolului. Veniţi dar iubitorilor de praznice, şi iubitorilor de Hristos, flori de fapte bune luând, cu curate gânduri şi cu ştiinţă bine statornicită, soborul Arhanghelului să-l cinstim, că acesta neîncetat înaintea lui Dumnezeu stând şi întreită cântare sfântă cântând, se roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Glas 2, a lui Studit.

Fiinţei cei fără materie, a puterilor celor înţelegătoare căpetenii fiind, şi prin strălucirile slavei cei întreit luminătoare luminând lumei, mai marilor voevozi, cu neîncetat glas întreit sfântă cântare cântaţi. Pentru aceasta rugaţi-vă să mântuiască sufletele noastre.

A lui Arsenie.

Scaunul cel fără materie încunjurând, fiinţe înţelegătoare, dumnezeeşti, fără de trupuri, întreită cântare lui Dumnezeu îndreptătorului cu buze de văpaie cântaţi: Sfinte Dumnezeule, Părinte cel fără de început; Sfinte tare, Fiule cela ce eşti împreună fără de început; Sfinte fără de moarte, Duhule cel împreună de o fiinţă; cel împreună cu Tatăl şi cu Fiul prea slăvit.

A lui Anatolie.

Cu buze fără de trup, şi cu guri de duhuri, cetele îngereşti, neîncetat cântare aduc dumnezeirei tale celei neapropiate Doamne; şi minţile cele curate şi slujitorii slavei tale te laudă pre tine Stăpâne. Cu carii împreună Mihail cel fără de trup, şi Gavriil cel prea cuvios şi mai întâiu stătător al puterilor celor de sus, mai marii voevozi ai îngerilor, ospătători ai noştrii astăzi sunt; cântările cântărilor poruncindu-ne nouă să cântăm, slavei tale cei neapropiate iubitorule de oameni, căria se roagă neîncetat, pentru sufletele noastre.

Glas 4, a lui Efrem Carias

Cu razele cele fără materie, ale dumnezeeştei lumini, fiind străluciţi mai marilor voevozi, luminaţi căpetenii ai cetelor celor fără de materie, ca o lumină la chip luminaţi fiind întru cei de sus, cu focul Dumnezeirei cei neapropiate străluciţi în lume. Pentru aceasta şi întreit sfântă cântare, cu buzele de văpaie neîncetat cântaţi: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeul nostru, slavă ţie.

Glas 6.

Îngerii tăi Hristoase, în-

naintea scaunului slavei cu frică stând, şi cu a ta vărsare de lumină pururea străluciţi fiind cântăreţii întru cele prea înalte, şi slujitorii voiei tale, dela tine fiind trimişi, dau luminare sufletelor noastre.

Slavă, glas 4.

Cu buze de foc te laudă pre tine heruvimii Hristoase Dumnezeule, şi cu guri netrupeşti fără tăcere, te slăveşte pre tine ceata arhanghelilor; şi Mihail mai marele voevod al puterilor celor de sus, cântare de biruinţă neîncetat aduce slavei tale, că acesta ne-a luminat pre noi astăzi spre strălucită prăznuire, a strigà dupre vrednicie ca Psalmistul lauda cea întreit sfântă, cu buze de tină. Că toate de lauda ta s'au umplut, şi dăruieşti lumei printr'însul mare milă.

Şi acum, a Născătoarei.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu în Biserica Domnului se aduce, şi Zaharia pre dânsa o priimeşte. Astăzi sfânta sfintelor se bucură, şi ceata îngerilor cu taină prăznueşte. Cu carii împreună şi noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce eşti plină de Dar, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Ingereşte cei din lume prăznuind, lui Dumnezeu celui ce şade pre scaunul slavei, să-i strigăm cântare: Sfânt eşti Părinte ceresc, sfânt eşti Cuvinte cel împreună veşnic, şi Duhule prea sfinte.

Stih: Cela ce face pre îngerii săi duhuri şi slugile sale pară de foc.

Celor cereşti mai mare, fiind întru îndrăzneală multă, şi stând înaintea scaunului celui înfricoşat întru slavă, însu-ţi văzătorule al celor negrăite, mântueşte-ne Mihaile mai marele voevod. pre noi cei ce suntem întru nevoile primejdiilor şi ale ispitelor, cu rugăciunile tale rugămu-ne.

Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

Îngerilor celor fără de trup, mai întâi eşti cu adevărat şi slujitor dumnezeeştei aceia vărsări de lumină şi însu-ţi văzător şi tăinuitor, Mântueşte-ne Mihaile mai marele voevod, pre noi cei ce te cinstim în toţi anii cu cuviinţă, şi lăudăm Treimea cu credinţă.

Slavă, Şi acum, glas 8, a lui Ioan Monahul.

Ca cela ce eşti mai mare cetelor şi apărător, şi îngerilor îndreptător şi mai mare voevod, mântueşte din toată nevoia şi necazul, din boale

şi din cumplitele păcate, pre cei ce te laudă cu tot adevărul, şi te roagă pre tine mărite; ca cel ce fără de materie fiind, cu adevărat vezi pre cel fără materie, şi cu lumina cea neapropiată, a slavei Stăpânului eşti strălucit. Că acela cu iubirea de oameni, trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuiască pre om.

La binecuvântarea pâinilor.
Troparul sfinţilor îngeri.

Mai marilor voevozi... De două ori.

Caută-l la Vecernia mică.

Şi Născătoare de Dumnezeu Fecioară... Odată. Şi citire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul. Troparul de 2 ori.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
După întâia Stihologhie, Sedealna glas 4.
Podobie: Cela ce te-ai înălţat pre Cruce...

Mai marele voevod al slujitorilor celor fără de trupuri, carele stai înaintea lui Dumnezeu, şi cu strălucirile cele de acolo eşti strălucit, luminează, sfinţeşte pre cei ce te laudă pre tine cu credinţă, şi izbăveşte de toată tirănia vrăjmaşului, şi vieaţă paşnică cere nouă, şi tuturor popoarelor.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà niciodată Născătoare de Dumnezeu, a lăudà cu bună mulţumită din inimă milele tale Stăpână, noi robii tăi, strigând şi zicând: Prea sfântă Fecioară, grăbeşte şi ne izbăveşte de vrăjmaşii cei nevăzuţi şi văzuţi, şi de toată îngrozirea, că tu pre robii tăi îi mântueşti pururea de toate cele cumplite.

După a doua Stihologhie, Sedealna glas 4.
Podobie: Cela ce te-ai înălţat pre Cruce...

Heruvimii şi Serafimii cei cu ochi mulţi, oştile Arhanghelilor celor slujitori cu Stăpâniile, Scaunele, Domniile, Îngerii, Puterile şi Căpeteniile te roagă pre tine Făcătorul nostru şi Dumnezeul şi Stăpânul, să nu treci cu vederea rugăciunea poporului celui ce a greşit, Hristoase mult îndurate. De două ori.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Degrab ne întîmpină pre noi mai 'nainte, până ce nu ne robim, când vrăjmaşii te hulesc pre tine şi ne îngrozesc pre noi Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea ta pre cei ce se luptă cu noi; ca să cunoască cât poate credinţa drept credincioşilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

După Polieleu, Sedealna glas 8.
Podobie: Porunca cea cu taină...

Povăţuitorii celor cereşti şi mai întâi stătători ai în-

naltelor şi înfricoşatelor scaune ai dumnezeeştei slave, Mihaile şi Gavriile mai marilor voevozi, căpeteniile cetelor îngereşti, împreună cu toţi cei fără de trupuri, şi slujitorii Stăpânului. Pentru lume totdeauna rugându-vă, cereţi iertare nouă de greşale, şi milă şi har, să aflăm în ziua judecăţei. De două ori.

Slavă, şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, curată binecuvântată, pre cel ce s'a născut din tine pentru milostivirea îndurărilor, împreună cu puterile cele de sus, şi cu Arhanghelii, şi cu toţi cei fără de trupuri, pentru noi roagă-l neîncetat, să ne dăruiască nouă mai 'nainte de sfârşit iertare, şi curăţire de păcate, şi îndreptare vieţei, ca să aflăm milă.

Deci Antifonul cel dintâiu al glasului al 4. Prochimen, glas 4.

Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri; şi slugile tale pară de foc...

Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritute-ai foarte... Toată suflarea... Evanghelia de la Matei.

Zis'a Domnul căutaţi să nu defăimaţi pre vre unul dintru aceşti mai mici.

După Psalm. 50. Slavă glas 2.

Pentru rugăciunile celor fără de trup milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glas 6.

Ingerii tăi Hristoase, înnaintea scaunului slavei cu frică stând, şi cu a ta vărsare de lumină pururea strălucitii fiind, cântăreţii întru cele prea înalte, şi slujitorii voiei tale, dela tine fiind trimişi, dau luminare sufletelor noastre.

CANOANELE.

De va fi Duminecă, cântăm al învierei cu Irmosul pe 4. Şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 2. Şi ale sfinţilor îngeri, două Canoane pe 8. Iară de va fi în celelalte zile, cântăm al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Şi ale sfinţilor îngeri pe 8.

CANONUL

Născătoarei de Dumnezeu. Al căruia acrostihul cel de pre margine la Greci este după Alfa Vita.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Intru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Fa„raon puterea cea prea în„trarmată, iară întrupându„se Cuvântul, a pierdut pă„catul cel prea rău, Domnul „cel prea slăvit, că cu slavă s'a prea slăvit.

Ca pre o frumoasă, ca pre o împodobită toată, ca pre cea fără prihană între femei, Dumnezeu pre tine alegându-te, în pântecele tău cel fără prihană s'a sălăşluit. Pre carele roagă-l ceea ce eşti cu totul fără prihană, de prihana greşalelor să mântuiască pre toţi cei ce te laudă pre tine.

Precum zice Psalmistul Curată, deadreapta ca o împărătească, a Impăratului celui ce a răsărit din pântecele tău ai stătut. Pre carele roagă-l ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca stătător deadreapta să mă arate în ziua răsplătirei, dumnezeească Mireasă.

Firea cea uscată a oamenilor prin toate cele netrebnice, ceea ce ai născut ploaia cea cerească, toată o ai înnoit. Ci mă rog şi brazda sufletului meu cea uscată, arată-o aducătoare de roadă, dumnezeească Mireasă.

CANOANELE sfinţilor îngeri.
Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

1 Să cântăm Domnului...

Toţi credincioşii să lăudăm pre ceea ce cârmueşte pre toate căpeteniile cele fără de trupuri, ale cetelor celor de sus, pre Treimea cea nezidită, strigând: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeule Atotţiitorule.

Pus-ai începătură făpturilor, fiinţa cea fără de trup a îngerilor Făcătorule, carea prea curat scaunul tău încunjură strigând către tine: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeule Atotţiitorule.

Bucură-te Gavriile de taină vestitorule al întrupării lui Dumnezeu, şi Mihaile mai marele cetelor celor fără de trup, carii neîncetat strigaţi: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeule Atotţiitorule.

A Născătoarei.

Strămoaşa Eva oarecând prin călcarea poruncei pre tot neamul omenesc l-a supus blestemului; iară tu Fecioară Mireasă a lui Dumnezeu, născând pre Ziditorul, l-ai întors către binecuvântare.

Alt CANON, facerea aceluiaş, al căruia acrostihul la Greci este acesta:

Laudă aduc mai marilor voevozi a netrupeştilor îngeri.

Iară în ale Născătoarei. A lui Climent.

Peasna 1, glas 8. Irmos:

2 Pre Faraon cel ce se purtà...

Pre cetele cele înţelegătoare ale rânduelilor celor fără de trup, cu cântări ca pre nişte slujitori dumnezeeşti veniţi să-i lăudăm, ceată împreunându-ne, pre cei ce pentru mântuirea noastră neîncetat se roagă, şi pentru pocăinţa noastră împreună se bucură.

Voevozii îngerilor, şi cei mai aleşi, şi căpeteniile cetelor cei luminaţi, pre minţile cele fără de trup, astăzi le ridică spre săvârşirea de praznic a pomenirei lor cei strălucite; cu cari împreună se bucură oamenii, cântare Treimei aducând.

Slavă:

Să ne veselim împreună cu îngerii noi oamenii, duhovniceşte întru bucurie; că Gavriil iarăşi acum bine vesteşte unirea Bisericei, şi surparea a tot eresului celui protivnic, întru venirea pomenirei lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Cuvântul Tatălui cel mai pre sus de fire Preacurată, carele întru tine s'a sălăşluit, întru Duhul sfânt, pre cel ce este adică cu două firi, şi cu două voi, întru un Ipostas neschimbat; al cărui chip îl sărutăm.

3 Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Înflorit-a pustia ca crinul Doamne, Biserica păgâni„lor cea stearpă prin venirea „ta, întru carea s'a întărit i„nima mea.

Îmbrăcându-se întru mine omul, din pântecele tău a ieşit Făcătorul, ceea ce eşti cu totul fără prihană; haina nestricăciunei dăruind, celor ce s'au golit prin multe lucrări netrebnice.

Pre Cuvântul lui Dumnezeu cel prea cinstit l-ai născut Stăpână, pre carele cu osârdie roagă-l, să se milostivească spre smeritul meu suflet, cel mâhnit pentru ocările dulceţilor.

Ranele sufletului meu vindecă-le Preacurată, şi smerită inima mea cea otrăvită cu veninul şarpelui, cu doftoria ta cea lucrătoare o vindecă.

Alt Canon, Irmos:

4 Frica ta Doamne o sădeşte...

Cu tărie ai aşezat nemuritorule pre cei puternici, carii săvârşesc întru tot sfântă voia ta, întru cele de sus, înnaintea ta pururea stând.

Pre tăinuitorii întrupărei tale şi ai cinstitei scularei, pre mai marii îngerilor Hristoase carii se roagă pentru noi primeşte-i.

Ingeri ai pus păzitori oamenilor ca un milostiv, şi slujitori mântuirei slugilor tale ai arătat Hristoase.

A Născătoarei:

Negrăit ai zemislit pre Domnul şi Mântuitorul, dumnezeească Mireasă, cel ce ne scapă din stricăciune, pre noi cei ce întru adevăr pre tine te chemăm.

Alt Canon, Irmos:

5 Tu eşti întărirea...

Ingerilor mai întâiu, şi de la Treime a doua lumină te-ai arătat Mihaile voevodule, nouă celor ce cu credinţă te lăudăm pre tine.

Cu raza dumnezeescului Dar, Gavriil prin credinţă a umplut tot pământul, propoveduind pogorîrea cea în trup a lui Dumnezeu.

Slavă:

Împreunare pururea pomenită şi însoţire luminoasă fără de materie, lumini dumnezeeşti, pre cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea voastră, mântuiţi-i.

Şi acum, a Născătoarei.

Lăudat-a Isaia naşterea ta cea mai pre sus de minte, Curată, laud şi eu, ca să dobândesc curăţirea aceluia.

Catavasie: Pre ai tăi cântăreţi...

Sedealna, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Sfintelor cete ale celor fără de trupuri, carii cântaţi lui Dumnezeu cu gânditoare limbile voastre, neîncetat laudă, rugaţi-vă pentru noi cei greşiţi.

Slavă, glas 8:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Cetele celor fără de trup dorind a le lăudà noi ceşti de pre pământ, să urmăm cât se poate a lor sfinţenie, omorându-ne toate mădulările trupului, rugându-i ca pre nişte apărători şi păzitori, să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş, pre noi cei ce îi lăudăm pre dânşii, ca să aflăm milă.

Şi acum, a Născătoarei asemenea:

Mulţumim ţie pururea Născătoare de Dumnezeu şi te mărim pre tine Curată, şi ne închinăm ţie, lăudând pre cel născut al tău, ceea ce eşti plină de Dar, strigând neîncetat: Mântueşte-ne pre noi Fecioară prea milostivă ca o bună, şi dela draci ne scoate, şi din răspunsul cel înfricoşat, în ceasul întrebărei, ca să nu ne ruşinăm robii tăi.

Peasna 4, Irmos:

Venit-ai din Fecioară nu sol nici înger, ci tu însuţi „Domnul te-ai întrupat, şi m'ai „mântuit pre mine tot omul. „Pentru aceasta strig ţie: Sla„vă puterei tale Doamne.

Picătură de umilinţă roureză-mi mie Stăpână, scoţând toată arderea inimei mele, şi a întristăciunei mele, şi adăogirile cele înşelătoare potolind.

Pre mine cel vătămat cu arma desfătărei şi carele zac rănit, Preacurată nu mă trece cu vederea, ci mă vindecă cu sulita şi cu sângele Fiului tău şi Dumnezeului nostru, celui ce s'a răstignit.

Ceea ce te-ai îmbogăţit cu stăpânia a toată făptura, pre

mine cel rău sărăcit, dumnezeescului Dar mă învrednicește, ca să te slăvesc pre tine ca pre folositoarea mea cea bună, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:
Șezut-ai pre cai...

Ζ Șezut-ai pre îngeri ca pre niște cai iubitorule de oameni și ai apucat cu mâinile tale frâul lor, și mântuire s'a făcut călătoria ta, celor ce strigă neîncetat: Slavă puterei tale Doamne.

Acopere pre îngeri bunătatea ta iubitorule de oameni, și umple marginile pământului de slăvită dumnezeească lauda ta, cela ce ești fără de început, carii împreună cu dânșii strigăm ție: Slavă puterei tale Doamne.

Ieșit-ai Indurate spre mântuirea poporului tău Hristoase, și împreună chemi pre prietenile puterile tale, și veselie s'a făcut venirea ta celor ce cu credință strigă ție: Slavă puterei tale Doamne.

A Născătoarei:

Fecioară și Maică mai pre sus de fire te-ai arătat Preacurată, ca ceea ce pre Hristos Dumnezeu acelaș și om l-ai născut, căruia cu frică strigă cetele îngerești: Slavă puterei tale Doamne.

Alt Canon, Irmos:
Tu ești tăria mea Doamne...

Η In Ierihon s'a arătat mai marele voevod al puterei, oștindu-se de demult Isus al lui Navì, biruință făcând, și izbândind, marele Mihail Voevodul celor fără de trupuri; dela carele luând putere sluga Domnului, prin armă robi a luat pre cei protivnici.

Mai marele puterilor celor fără de trupuri oarecând s'a arătat aducând bunele vestiri de față preotului Zaharia, marele Gavriil și dumnezeescul cu adevărat arhanghel. Pentru aceasta născându-se, glasul Cuvântului, Ioan părintelui său glas i-a dat.

Slavă:

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind sfântă pomenirea Arhanghelilor tăi Dumnezeule, a dumnezeescului Mihail și a lui Gavriil de Dumnezeu înțeleptitului. Impreună se bucură și toată ceata îngerească, căci se mântuește lumea prin acoperemântul lor.

Și acum, a Născătoarei:

Numai tu una Curată ai fost și după naștere, numai tu te-ai arătat fără de bărbat, cu lapte hrănind pre Cuvântul cel adevărat al Tatălui, carele prin Duhul Stânt a luat

chip de rob precum suntem noi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Pre carele dumnezeeasca asemănare a chipului lui cinstind, îl lăudăm.

Catavasie.

Sfatul cel neurmat...

Peasna 5, Irmos:

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor „Hristoase Dumnezeule. Că „prin tine Stăpâne, către Pă„rintele tău începătorul lu„minei, din noaptea necuno„ştinţei, aducerea am aflat.

Ceea ce ai născut calea vieţei Preacurată, povăţueştemă la cale dreaptă pre mine cel surpat acum fără pricepere, întru ne calea şi prăpastia cumplitelor căderi.

Instreinându-mă nebuneşte fără pricepere dela Dumnezeu Fecioară, desfrânat am vieţuit în laturea patimilor cea depărtată rătăcind. Ci mă întoarce şi mă mântueşte cu mângâerile tale.

Cu apele tale cele de viaţă curgătoare, adapă pre robul tău, pre cel aprins de văpaia păcatelor şi ars de năvălirile dracilor, Fecioară Maică Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

De noapte mânec...

Cu dragoste nemutată pururea spre tine Hristoase purtându-se, spre înălţimea cea mai pre deasupra tuturor dorirîlor, puterile îngereşti, ne încetat pre tine te slăvesc.

Tu înţelegători dupre fiinţe nestricaţi, cu Darul tău Hristoase, aşezând cântăreţi slavei tale, pre îngerii tăi dupre chip i-ai făcut, cela ce eşti necuprins.

Tu neplecaţi spre ce este mai rău cu apropierea cea către tine Hristoase, pre slujitorii tăi ai păzit. Că izvorul bunătăţei fiind, faci bine celor ce slujesc ţie dupre vrednicie.

A Născătoarei.

Ceea ce după naştere eşti Fecioară, numai tu carea nu ştii de nuntă, curată Marie prea cinstită, la limanul tău îndreptează-ne pre noi, din nevoi povăţuindu-ne la mântuirea cea veşnică.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat.

Neplecându-se de demult cuvintelor lui Dumnezeu celor negrăite şi dumnezeeşti, Valaam vrăjitorul; s'a arătat îngerul în răspintii asinului, şi înfricoşat l-a mustrat, cuvântător pre dobitoc arătându-l, i-a schimbat cunoştinţa firei.

Prins fiind Petru, şi în

temniță rămâind, i s'a arătat îngerul lui Dumnezeu, scăpându-l din mâinile lui Irod, din legături și din moarte. Pentru aceasta veniți toți ca pre niște dumnezeești păzitori ai sufletelor și ai trupurilor, pre înțelepții Arhangheli să-i cinstim.

Slavă:

Impărechierile războaielor, și eresurile Bisericei, și toate smintelele, îngeri, arhangheli dumnezeești, puteri ale lui Dumnezeu, stricați-le cu rugăciunile voastre, cele deapururea către Dumnezeu, și pre noi în pace ne păziți.

Și acum, a Născătoarei:

In două ființe pre tine unul Dumnezeul făpturei te știm, întru amândouă lucrările și voile, fiind neamestecat Fiul lui Dumnezeu, cel ce ai luat trup din Fecioară; al căreia chip pre Icoane îl cinstim.

CATAVASIE.

Spăimântatu-s'au toate...

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul greșalelor fiind încunjurat, chem adân-„cul milostivirei tale cel ne-„urmat, din stricăciune Dum-„nezeule scoate-mă.

Să nu mă arăți dracilor spre bucurie la judecata ce va să fie Stăpână; ci cu bună voință să cauți spre mine, pre judecătorul și Fiul tău rugându-l.

Cu gândurile te-am mâniat Doamne, și cu faptele mele cele viclene și fărădelege, spre rugăciune aduc pre Maica ta, îndurându-te Mântuitorule.

Scapă-mă de osândă Stăpână, pre mine cel ce însu-mi m'am osândit cu greșalele mele, ca ceea ce ai născut pre Ziditorul și Dumnezeul tuturor, cu totul lăudată.

Alt Canon, Irmos.

Ca Iona din chit Doamne...

Cu dumnezeească cuviință din cele ce n'au fost Doamne, cu Cuvântul tău ai adus ființele cerești și nemuritoarelor oști, luminoși făcându-i pre dânșii.

Tăinuitori cinstiți ai laudei lui Dumnezeu v'ați făcut, cei ce sunteți fără de trupuri, cetățeni dupre adevăr cerescului și dumnezeescului cort, Făcătorului dupre vrednicie slujind.

Intelegătoarele cete ale celor fără de trupuri, pre tine Fiul lui Dumnezeu cel fără de început te laudă neîncetat, și te prea măresc ca pre Făcătorul și Ziditorul a toate.

A Născătoarei:

Pre cela ce împreună cu Tatăl întru cele prea înalte,

fără de început șade Preacurată, în brațele tale a-l purtà te-ai învrednicit. Pre carele Curată, milostiv dă-l nouă robilor tăi.

Alt Canon, Irmos.

Curățește-mă Mântuitorule...

Pre cei fără de trupuri, ce sunt ca niște foc și văpaie și lumină, din stricăciunea cea trupească mintea ridicându-ne, cu buze de lut pre cei fără de materie, cu frică întru cântări să-i cinstim.

Potoliți viforile patimilor, Arhangheli, și alinați împreună cu acelea toate smintelele credinței, sfinților mai marilor voevozi ai Treimei, cei ce sunteți în chipul focului.

Slavă:

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trupuri, cu folosirile voastre de tot eresul mântuiți-ne pre noi, Mihaile Voevodule și Gavriile mai marii îngerilor.

Și acum, a Născătoarei:

Din pântecele celeia ce nu știe de bărbat, te-ai arătat de bună voie întrupat, cela ce ești fără de trup ca un Dumnezeu Hristoase. Și purtător de trup, ca un om ai fost; al căruia chipul asemănărei, credincioșii îl cinstim.

CATAVASIE.

Înțelepții lui Dumnezeu...

CONDAC, glas 2.

Mai marilor voevozi ai lui Dumnezeu, slujitorilor dumnezeeștei slavei, povățuitorii oamenilor, și căpeteniile îngerilor, ceea ce este de folos cereți nouă și mare milă, ca niște mai mari voevozi ai celor fără de trupuri.

ICOS.

Zis-ai iubitorule de oameni întru Scripturile tale; că mulțimea îngerilor se bucură în Cer, pentru un om ce se pocăește, cela ce ești fără de moarte. Pentru aceasta noi cei ce suntem întru fărădelegi unule știutorule de inimi, cela ce ești fără de păcat, pre tine a te rugà pururea îndrăznim ca pre un milostiv, ca să te înduri, să ne trimiți nouă celor nevrednici umilință Stăpâne, dându-ne nouă iertare; că pentru noi toți se roagă ție mai marii voevozi, ai celor fără de trupuri.

Intru această lună în 8 zile Soborul mai marilor Arhistratigi Mihail și Gavriil, și al tuturor cereștilor fără de trupuri puteri.

Stih: Mihaile cântare potrivită ție a-ți cântà voiam:

Insă ce a cântà cuviincios, nematerialnic nu am.

Văzând pre Gavriil marele înger al bucuriei binevestitor.

Mai vârtos de el mă bucur și mă întraripez cu al lui dor.

In a opta zi cu laude se slăvesc;

Voevozii cetelor cerești, și se cinstesc.

La adunarea celor nouă cete, Serafimii, Heruvimii, Scaunele, Domniile, Stăpâniile, Incepătoriile, Puterile, Arhanghelii, și Ingerii.

Stih: Cuviincios ceva celor nouă cete îngerești și de ar voi,

Care frământătură de nouă luni ar puteà vorbi?

Mihail prea încuviințatul mai marele preste cetele puterilor celor fără de trupuri, și în legea veche, și în cea nouă a arătat ce este Darul Evangheliei, și arată multe faceri de bine neamului omenesc. Că de vreme ce pizmașul și luptătorul mântuirei noastre înălțându-se s'a mândrit împrotiva Ziditorului său, și a zis: Pune-voiu scaunul meu deasupra norilor, și lăudându-se, că voiu fi asemenea cu cel înalt, a căzut din cinstea arhanghelicească, precum grăește Domnul: (Văzut-am zice pre satana, ca fulgerul din Cer căzând). Asemenea cu dânsul și ceata ce erà sub dânsul înălțându-se, a căzut. Acest deapururea lăudat, păzind ca o slugă credincioasă credința către Stăpânul, și arătând multă nevoință spre neamul nostru, a fost rânduit de Atotputernicul Dumnezeu ca să fie mai mare preste cetele cele înțelegătoare. Că văzând că a căzut vicleanul, strâns'a cetele îngerești, și a zis: Să luăm aminte: Lăudat-au cu glas pre Domnul ţuturor, ca cum ar fi zis: Să luăm aminte noi cei ce suntem ziditi, ce au pătimit cei ce erau cu noi? carii până acum au fost lumină, și acum s'au făcut întunerec. Pentru aceasta o adunare ca aceasta s'a numit soborul îngerilor, adică luarea aminte, și împreunare și unire. Aceasta dar marele folositor, și de binefăcător mântuirei noastre, înmulțind, și întinzând spre mulți multe faceri de bine mântuirei, s'a arătat la mulți văzându-se. Că s'a arătat lui Avraam, și lui Lot la pustiirea și pierderea Sodomei. Arătatu-s'a lui Iacov, când fugea de frate-său. Mers'a înaintea taberei fiilor lui Israil, când se mântuià, și a scăpat de robia și de chinul Eghiptenilor. Arătatu-s'a lui Valaam, când mergeà să blesteme pre Israil. Și către Isus a lui Navì a zis, când l-a întrebat: Eu Arhistratigul puterilor Domnului acum am venit. Acesta a cufundat de tot și râurile ce se revărsase de păgâni asupra agheazmei și a Bisericei. Se află și altele multe ce se zic pentru dânsul în istoriile sfintei Scripturi. Pentru aceasta și noi având pre acesta ajutor, și păzitor vieței noastre, prăznuim astăzi prea cinstitul lui praznic. Impreună cu sfântul arhanghel Mihail prăznuim astăzi și pre prea frumosul și prea veselitorul arhanghel Gavriil. Pentrucă și acesta multe faceri de bine a făcut neamului omenesc, atât în legea veche cum și în cea nouă. Căci în proorocia lui Daniil se pomenește însuși numele lui, când tâlcuește Daniil visul ce a văzut pentru împărații Mezilor și ai Persilor și ai Elinilor «Ga«vriile, zice, fă-l pre acela (adecă pre «Daniil) să înțeleagă vedenia». (Daniil 8, 16). Și iarăși acestaș Gavriil a arătat aceluiaș Daniil, că după șaptezeci de săptămâni de ani, adică după patru sute nouăzeci și șapte de ani, are să vie Hristos. «Și iată zice bărbatul Ga«vriil, pre carele l-am fost văzut la în«ceputul vedeniei zburând, și s'a atins «de mine ca în ceasul jertfei de seara. «Și m'a făcut să înțeleg, și celelalte», (Daniil, 9, 21). Acesta este carele a binevestit femeei lui Manoe, că are să nască pre Samson. Acesta este carele a binevestit lui Ioachim și Annei că vor să nască pre Doamna și Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea.

Iară în legea nouă, acesta a binevestit Zahariei, stând deadreapta altarului tămâerei, cum că va naște pre marele Ioan înainte Mergătorul. Acesta a hrănit și pre pururea Fecioara Maria doisprezece ani în lăuntru în sfintele sfintelor cu hrană cerească. Acesta însuși, și cine se îndoește? A binevestit Născătoarei de Dumnezeu, că va naște dela Duhul Sfânt pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta s'a arătat lui Iosif în vis, precum zic mulți, și i-a zis să nu se teamă, ci să ià pre Mariam femeia sa, că ce s'a zemislit într'însa este delaDuhul Sfânt. Acesta s'a arătat și păstorilor și bine le-a vestit, că s'a născut Hristos Mântuitorul lumei. Acesta și în vis a zis lui Iosif să ia Pruncul și pre Muma lui și să fugă în Eghipt. Și iarăși acesta însuș i-a zis să se întoarcă în pământul lui Israil.

Mulți însă din sfinții învățători și din scriitorii de cântări socotesc, cum că dumnezeescul Gavriil a fost și îngerul acel îmbrăcat în veșmânt alb, carele pogorându-se din Cer, a răsturnat piatra de pre ușa mormântului lui Iisus dătătorului de viață, și a șezut deasupra ei. Și el a fost carele a binevestit mironosițelor Învierea Domnului. Și ca să zicem mai cuprinzător, dumnezeescul Gavriil a slujit la iconomia tainei întrupării Cuvântului lui Dumnezeu din început până în sfârșit. Pentru aceasta și Biserica lui Hristos îl prăznuește pre el împreună cu arhanghelul Mihail, și chiamă Darul și ajutorul lui. Rugându-i ca prin ajutorul și rugăciunile lor, și în veacul de acum să aflăm scăpare de rele, și în cel ce va să fie să ne învrednicim bucuriei cerești și împărăției. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului ce-„lui călcător de lege, înaltă „văpaie a ridicat; iară Hri-„stos a tins cinstitorilor de „Dumnezeu tineri, roua Du-„hului, cela ce bine este cu-„vântat și prea mărit.

Tăria mea și lauda, și mântuire și folositoare, și zid nebiruit fiind Stăpână, pre dracii cei ce se oștesc asupra mea bate-i, carii totdeauna caută să mă omoare pre mine.

Pre Dumnezeu întrupându-l din feciorescul tău sânge, ai îndumnezeit Fecioară omenirea. Pentru aceasta mă rog ție, pre mine cel spurcat cu patimile, și stricat cu meșteșugirile vrăjmașului, mă izbăvește cu rugăciunile tale.

Cuptorul mai 'nainte a închipuit nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană; că pre tineri nu i-a ars, precum nici pântecele tău focul cel nesuferit. Pentru aceasta mă rog ție, scapă de focul cel veșnic pre robul tău.

Alt Canon, Irmos:

Coconii evreești în cuptor...

Celui ce-i stau înainte neîncetat mulțimile îngerilor cele slujitoare, vederea feței neputând să o vază, strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeule în veci.

Lumină ai arătat îndurate, ființa îngerilor tăi cea fără de materie, carii plini fiind de lumina cea negrăită, neîncetat strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeule în veci.

Cu Cuvântul tău cel ipostatnic, mulțimea îngerilor ai făcut, și sfințindu-o cu dumnezeescul Duh, o ai învățat Dumnezeu să numească pre Treime, Dumnezeule în veci.

A Treimei:

Trei fețe cunoscând, slăvim ființa cea nehotărîtă, pre Tatăl, pre Fiul, împreună cu Duhul, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Alt Canon, Irmos:

Din Iudeia venind tinerii...

Cu cetele celor fără de trupuri şi neamul omenesc, veniţi să ne veselim întru această vestită zi, săvârşind pomenirea Arhanghelilor ai lui Hristos cântând: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeul părinţilor noştrii.

Ca nişte iubitori de streini de demult, Avraam de Dumnezeu văzătorul, şi Lot mărit ul, a ospătat pre îngeri, şi a aflat împărtăşire cu îngerii, strigând: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Dumnezeul părinţilor noştrii.

Slavă:

Lui Manoe viteazului, şi lui Tovit prea înţeleptului s'au arătat îngerii, răsplătindu-le nevoinţele vieţei dupre vrednicie; şi tinerilor celor ce erau în cuptorul cel cu foc, îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată firea noastră din Fecioară o ai purtat fără schimbare Iisuse, cu firile îndoit, şi cu un Ipostas, ca Părinţii pre tine te mărturisim. Al căruia şi chipul cu credinţă îl cinstim zugrăvindu-te.

Catavasie: N'au slujit făpturei.

Peasna 8, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon, lucrările „ş'au despărţit cu dumneze„easca poruncă, pre Haldei ar„zând, iară pre credincioşi „răcorind, pre cei ce cântau: „Binecuvântaţi toate lucru„rile Domnului pre Domnul.

Suflete al meu rîvneşte cele bune, prin purtarea ta de grijă de lucruri dumnezeeşti, depărtându-te dela cele rele; căci ai pre Maica lui Dumnezeu rugându-se pentru tine, şi folositoarea tuturor cea nerusinată, ca pre o milostivă şi de oameni iubitore.

Dezlegat-ai de legătura osândirei cei de demult omenirea, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ţie, dezleagă toată legătura inimei mele, Preacurată, legându-mă cu dumnezeeasca dragoste a Ziditorului.

Raza slavei Tatălui născându-o, inima mea ceea ce se mâhneşte pentru ocara greşalelor, Născătoare de Dumnezeu luminează-o, şi slavei cei pururea veşnice mă arată părtaş, ca cu credinţă să te măresc.

Alt Canon, Irmos:

Pre Domnul cel ce în munte...

Vieţei îngereşti să rîvnim, şi gândurile să ne ridicăm la înălţime, şi cu dânşii netrupeşte să cântăm, pre

Domnul lăudându-l, și prea înălțându-l întru toți vecii.

Dănțuitorii dănțuirei cerești, carii încunjură scaunul slavei, și împrejurul lui Dumnezeu pururea se întorc, îngerii î-l laudă, și-l prea înnalță întru toți vecii.

Treimei cei ce a făcut pară de foc fără materie, pre cei ce slujesc întru înălțime neîncetat, să ne închinăm, și să o prea mărim întru toți vecii.

A Născătoarei.

Căruia în Cer îi stau cu cutremur mulțimi de îngeri și de arhangheli, pre acela în brațe te-ai învrednicit a-l purtà. Pre carele de Dumnezeu Născătoare, roagă-l să mântuiască pre cei ce-l prea măresc pre el întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos.

De șapte ori cuptorul...

Mai mare îngerilor este Mihail arhanghelul. Dar se prea mărește dupre vrednicie împreună cu dânsul mai luminat, Gavriil tăinuitorul Darului, și vestitorul Fecioarei cel cinstit, voevodul celor fără de trupuri, mai 'nainte bucurie vestind, celor ce strigă: Popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Cetele îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechiil, mai 'nainte spuind a propoveduit. Intru carii Serafimii cei cu câte șase aripi înainte stau, și Heruvimii cei cu ochi mulți încunjurau, cu carii pre arhanghelii cei prea luminați a văzut, pre Hristos prea mărindu-l întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cum că înfricoșată va să fie venirea judecății tale, arătată făcându-o Daniil, mai 'nainte a grăit: Că scaunele s'au pus, și cel vechiu de zile a șezut și mii de îngeri a adus, carii stau înainte cu trică, și cu glasuri fără tăcere strigau Treimei întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei.

Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, de bună voie s'a arătat din Fecioară, și cu noi de un chip, neamestecând una întru alta, cele ce sunt ale înfricoșatei uniri; că unul același întru amândouă se arată. In două firi, și într'un Ipostas, al căruia acum chipului asemănării ne închinăm.

Catavasie:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre tinerii cei bine credincioși...

Peasna 9, Irmos:

Fiul Părintelui celui fără de început Dumnezeu și

„Domnul, întrupându-se din „Fecioară s'a arătat nouă, ca „să lumineze cele întunecate „şi să adune cele risipite. Pen„tru aceasta pre Născătoarea „de Dumnezeu cea prea lă„udată o slăvim.

Gustând mâncare necuvioasă Adam, moarte din pom cu amărăciune a cules. Iară Fiul tău pre lemn pironindu-se, dulceaţa nemurirei a izvorît Preacurată. Pentru aceasta pre tine te cinstim.

Impărătească eşti a Impăratului şi Domnului, mai pre sus de cuvânt născând pre cel ce a stricat împărăţiile iadului. Pre carele Fecioară cu osârdie roagă-l, împărăţiei cei de sus, să învrednicească pre toţi cei ce te cinstesc pre tine.

Imbunătăţează Stăpână smerită inima mea, cea înrăutăţită prin potopurile desfătărilor, ca ceea ce ai născut pre cel bun şi ca o prea bună mă bagă prin uşile cele bune ale pocăinţei.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu...

Pre tine cel ce ai împreunat negrăit Hristoase, cu cele cereşti, cele pământeşti, şi o Biserică ai făcut îngerilor şi oamenilor, neîncetat te slăvim.

Ingeri şi Arhangheli, Scaune, Stăpânii şi Domnii, Căpetenii şi Puteri, Heruvimi şi Serafimi, cu Născătoarea de Dumnezeu, pentru lume rugaţi-vă.

Folositori tuturor arătându-vă Mihaile cu Gavriil, cercetaţi pre cei ce din dragoste cinstesc întru tot prăznuită pomenirea voastră, şi pre cei ce cântă cu credinţă, mântuiţi-i de toată încunjurarea.

A Născătoarei:

Pre Cuvântul cel fără de început l-ai priimit, cel ce a voit firea mea a o înnoi, şi pre acesta întrupat l-ai născut Fecioară. Pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat te slăvim.

Alt Canon, Irmos:

Cu adevărat de Dumnezeu...

Celor ce bolesc, şi celor ce umblă pre apă, şi celor din nevoi, spre mântuire ajutători v'aţi arătat, mai marii celor fără de trupuri, Mihaile şi Gavriile.

Impreună cu cetele Heruvimilor şi ale Scaunelor dănţuind, ca un voevod al îngerilor, şi tăinuitor al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi Mântuitorului, Mihaile.

Slavă:

Ca nişte păzitori ai lu-

mei, şi ai Bisericei, şi mai mari cetelor puterilor celor de sus, rugaţi-vă pentru noi Mântuitorului.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu un glas de Dumnezeu Născătoare pre tine te prea mărim; că din patimi şi din primejdii ne mântueşti pre noi, şi rugăciunile noastre întru cele bune le plineşti.

Catavasie:

Tot neamul pământesc...

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul în Biserică...

Ca pre un apărător şi dătător de bunătăţi neamului omenesc, şi prea bun povăţuitor dumnezeescule voevod, te-a arătat pre tine Făcătorul şi Dumnezeu, şi cu slava negrăit pre tine te-a cinstit, spre a strigà neîncetat cântarea cea de biruinţă cea întreit sfântă şi dumnezeească.

Altă Podobie: Femei auziţi...

Negrăit fiind luminat cu dumnezeeştile străluciri, ale prea luminatei Treimi, încunjuri toată făptura, ca un fulger Arhanghele, plinind dumnezeeasca poruncă, Mihaile, cela ce eşti în chipul fulgerului, apărând şi păzind şi acoperind, pre cei ce luminat te laudă pre tine.

Slavă:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Stăpâniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Ingerilor, Domniilor, Scaunelor şi Căpeteniilor, mai mare dela Dumnezeu eşti pus, dumnezeescule voevodule Mihaile prea slăvite. Deci stând înaintea scaunului celui nesuferit, acopere, apără, păzeşte, mântueşte pre toţi cei ce cu credinţă te cinstesc pre tine, folositorul lumei.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai cinstită eşti decât măriţii Heruvimi şi înfricoşaţii Serafimi, prea lăudată, şi fără de asemănare mai slavită şi de cât toţi sfinţii îngeri mai sfântă Preacurată; că pre Ziditorul tuturor negrăit cu trup l-ai născut Născătoare de Dumnezeu. Pre carele roagă-l să dăruiască robilor tăi mântuire.

LA HVALITIE.

Stihirile pe 4, glas 1.

Podobie: Cea ce eşti bucuria cetelor...

Ca pre un povăţuitor al cetelor cereşti, şi al oamenilor celor de pre pământ, tare folositor, păzitor şi mântuitor, pre tine te lăudăm cu credinţă, Mihaile mai marele voevod, rugându-ne, de toată durerea de stricăciune făcătoare să ne mântueşti pre noi.

De două ori.

Mai mare cetelor dumnezeeştilor puteri celor de sus,

astăzi împreună chiamă cetele omenești, împreună cu îngerii o prăznuire luminată să facă, a soborului lor celui dumnezeesc, și împreună să cânte lui Dumnezeu, cântarea cea întreit sfântă.

Sub acoperemântul dumnezeeștilor tale aripi, păzește-ne pre noi cei ce cu credință alergăm, Mihaile dumnezeească minte, și ne acopere în toată vieața și în ceasul morței, Arhanghele tu ne fii ajutor milostiv nouă tuturor.

Slavă, glas 5:

Unde umbrează Darul tău Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului. Că nu suferă să rabde lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgeţile lui cele de foc purtătoare, cele pornite asupra noastră, stingele cu mijlocirea ta, apărîndu-ne pre noi de smintelele lui, vrednicule de laudă Mihaile Arhanghele.

Și acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii dupre datorie, cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

Slavoslovia cea mare, Ecteniile și Otpustul. Ceas 1. Și cel desăvârșit Otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul cel dintâi. Peasna 3 pe 4. Și dintru al doilea, Peasna 6 pe 4. Prochimen, glas 4. Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri... Stih: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul... Apostolul către evrei: *Fraților, de vreme ce s'a făcut adevărat Cuvântul ce s'a grăit prin îngeri...* Aliluia glas 2. Lăudați pre Domnul toți îngerii lui... Stih: El a zis și s'a făcut... Evanghelia dela Lucà: *Zis'a Domnul ucenicilor săi: Cela ce ascultă pre voi, pre mine mă ascultă...*

CHINONICUL

Cela ce faci pre îngerii tăi duhuri, și slugile tale pară de foc.

ÎNTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 9 ZILE.

Sfinții mucenici Onisifor și Porfirie și cuvioasa maica noastră Matroana. Și cuvioasa Theoctista cea din Lesvi.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6, ale mucenicilor 3, Și ale Cuvioasei 3, Stihirile mucenicilor, glas 8.

Podobie O prea slăvită minune...

Fericite mucenice pătimitorule Onisifore, mărturisit-ai pre Hristos Dumnezeu, pătimind foarte tare înaintea divanului celui fărădelege. Și ai suferit rane de bătăi, și arsuri preste tot trupul. Pentru aceasta te-ai încununat cu cununa biruinței, cu mâna cea începătoare de vieață prea lăudate.

Mucenice pătimitorule Porfirie, cu văpselele sângiu-

rilor tale, ți-ai văpsit porfiră prin Darul și puterea Duhului. Cu carele îmbrăcându-te te ai arătat prea luminat, împărățind dimpreună cu însuș Impăratul Dumnezeul nostru în veacuri, mărite. Pre carele neîncetat roagă-l totdeauna, să ne mântuim noi toți.

Mucenicilor vrednicilor de laudă, pentru vieața tuturor omorându-vă sfințit, v'ați întins pre grătar ars bucurându-vă și târându-vă legați de cai, ați priimit dumnezeesc sfârșit. Pentru aceasta vă măriți și vă fericiți, rugându-vă pentru noi totdeauna fericiților.

Alte Stihiri ale Cuvioasei, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Săltările trupului le-ai supus sufletului înțeleapto, prin ostenelele postniciei, și ai urmat lui Hristos, lăcuind în mijlocul postnicilor prea cu cucernicie, o Matroano! stingând aprinderile dezmierdărilor, cu dumnezeești ploile lacrămilor, și aprinzând mai tare dorirea cea către Zidi-torul.

Zidit-ai lui Dumnezeu lăcaș sfințit, spre folosul tuturor, făcându-te lăcaș Duhului prea înțeleapto prin curățiа sufletului, și ai povățuit suflete către nevoințele cele postnicești ale postniciei, și le-ai adus pre ele mântuite, ca o zestre Stăpânului; cu care dimpreună cu credință te cinstim.

Fecioarele au iubit pre Mirele și Domnul, ascultând de învățătura ta și lepădând neputința trupului prin Duhul, au biruit patimile cu osârdie întru bună credință, și au intrat dimpreună cu tine Matroano, în cămara cea cerească a Mirelui bucurându-se totdeauna.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Ceea ce ai încăput în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, carele s'a făcut om pentru iubirea de oameni, și a luat din tine frământătura noastră, și cu adevărat ne-a îndumnezeit; nu mă trece cu vederea Preacurată, acum pre mine cel scârbit, ci milostivește-te degrab, și mă izbăvește de toată vrăjmășia, și vătămarea vicleanului.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre tine Doamne pironit pre Cruce, Mielușaua și Maica ta, mirându-se a strigat: Ce vedere este aceasta Fiule dorite? Acestea au răsplătit ție norodul cel necredincios, și călcător de lege, carele s'a îndestulat de multe minunile tale? Dar sla-

vă pogorîrei tale cei negrăite Stăpâne.

Troparul mucenicilor, glas 4:

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, a cuvioasei, glas 8:

Intru tine Maică cu osârdie...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfântului 2 pe 8, CANONUL mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Folos aduci celor ce te laudă pre tine fericite...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos.

Cânta-voi ţie Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pre „norod din robia Eghiptului, „şi ai acoperit pre Faraon cu „căruţele lui, şi puterea lui.

Sosit-a pomenirea ta cea cinstită, aducând celor ce te laudă cu credinţă, folosire dumnezeească, întru carea te rugăm, adu-ţi aminte pentru noi toţi, fericite.

Având cugetul tău cel viteaz plin de îndrăzneală, de Dumnezeu însuflate, nu ai băgat în seamă porunca cea fără de socoteală, căci bucurându-te ai pătimit fericite.

Întărindu-te cu putere cerească Onisifore, ai mers către munci cumplite, şi ai biruit toată puterea împrotivnicului.

A Născătoarei:

Încetat-a tirănia morţei, născând viaţa cea nemuritoare lumei, pre Hristos Ziditorul şi Mântuitorul nostru, Fecioară neispitită de nuntă.

Alt CANON al Cuvioasei

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt lauda Matroanei, cu înţelepciune...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnului toate...

Fiind totdeauna îndumnezeită cu cetele îngereşti, prin împărtăşirea cea dumnezeească Matroano, mântueşte cu rugăciunile tale, pre cei ce te cinstesc pre tine.

Aprinzându-te cu totul de dumnezeeasca dragoste, cu ploile înfrînării, ai stins văpaia desmierdărilor, celor pierzătoare de suflet.

Slavă:

Arătatu-te-ai vas cinstit al Stăpânului Matroano, curăţindu-ţi inima de patimile trupului prin postnicie.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut lumei dumnezeească mântuire, şi chemare din nou, mântueşte cu rugăciunile tale pre cei ce aleargă cu credinţă către tine Preacurată.

Peasna 3, Irmos:

Arcul celor puternici a slăbit, şi cei neputincioşi „s'au încins cu putere. Pen- „tru aceasta s'a întărit întru „Domnul inima mea.

Mărturisind mucenicii în privelişte pre Cuvântul întocma cu Tatăl, şi cu Duhul, bărbăteşte au lepădat întreitele valuri ale chinurilor.

Intărindu-ţi mucenice picioarele tale fără de greşală pre piatra credinţei şi a mărturisirei, nu te-ai clătit Onisifore de vânturile celor fără de lege.

Cu tot gândul mergând către Hristos cel dorit fericite mucenice, nu simţiai durerile cele de bătăi prea fericite.

A Născătoarei:

Caută Preacurată să mă mântuesc, că prin dumnezeească voire, ai întrupat pre cel ce toate le face, pre Dumnezeu Cuvântul, mai pre sus de cuvânt şi de cuget.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor...

Cu toiagul dumnezeeştei credinţe, ai tăiat marea patimilor, dumnezeeşte arătând sufletelor calea trecerei cei drepte.

Arătatu-te-ai înfrumusetare sihastrilor, cu adevărat prea cinstită, dobândind viaţa sihastrilor cea curată şi fără de prihană.

Slavă...

Dezbrăcatu-te-ai de omorîrea patimilor celor făcătoare de stricăciune mărită, şi prin vieţuirea cea cu bună credinţă ai dezbrăcat pre vrăjmaşi.

Şi acum, a Născătoarei:

Impreunatu-s'a în pântecele tău Ziditorul trupului Preacurată, rămâind cel ce a fost şi mai 'nainte, ca să dăruiască oamenilor cele bune.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul „meu.

CONDAC, glas 2:

Podobie: Căutând cele de sus...

Doimea cea de mucenici, tare pătimind, mândria vrăjmaşului pre pământ o a surpat, luminându-se cu Darul Treimei cei nezidite, măriţilor Onisifore şi Porfirie, rugaţi-vă neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Intăritu-s'au cu dumnezeeasca putere, împuternicitu-s'au ostaşii lui Hristos, a surpà sfaturile cele viclene ale vrăjma-

şilor, împreună fiind legaţi de cai neînvăţaţi, cer dela Dumnezeu iertare greşalelor, şi dezlegare de ispitele cele viitoare, şi mântuire de cele cumplite. Pentru aceasta îi lăudăm totdeauna, ca pre nişte plăcuţi lui Dumnezeu, carii neîncetat se roagă pentru noi toţi.

Sedealna mucenicilor, glas 1.

Podobie: Mormântul tău..

Aprinzându-vă cu focul dorirei cei dumnezeeşti, nici decum nu v'aţi ars fericiţilor, de atingerea focului celui simţitor; iară înşelăciunea o aţi ars. Şi târându-vă fără de milă purtătorilor de chinuri, aţi luat sfârşitul cel pururea pomenit, şi aţi dobândit mărire.

Slavă, a Cuvioasei, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Amăgind cugetele vrăjmaşului cu cuget bărbătesc Matroano, ai alergat către viaţa cea duhovnicească, bucurându-te cu adevărat, şi neabătut săvârşind călătoria, ai luat dela Hristos Darul Duhului, ceea ce eşti gânditoare de Dumnezeu. Drept aceea verşi rîurile vindecărilor, celor ce cu dragoste cinstesc pomenirea ta, pururea pomenită, lauda sihastrilor. Roagăte lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Laudă de mulţumită dupre datorie aduc ţie Stăpână, ca văduva aceea doi fileri, pentru toate darurile tale. Că tu te-ai arătat acoperemânt şi ajutor scoţându-mă totdeauna din ispite, şi din scârbe. Pentru aceea ca din mijlocul cuptorului celui cu văpaie mântuindu-mă de cei ce mă necăjesc, strig către tine din inimă: Născătoare de Dumnezeu ajută-mi! Rugându-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşale să mi se deà, că pre tine te am nădejde eu nevrednicul robul tău.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

Pre Mieluşelul şi Păstorul şi Mântuitorul, Mieluşaua văzându-l pre Cruce a glăsuit lăcrămând, şi cu amar a strigat: Lumea se bucură luând mântuire; iară pântecele meu se aprinde văzând răstignirea, carea rabzi pentru milostivirea milei, Dumnezeule prea bunule, îndelung răbdătorule Doamne, către carea să strigăm cu credinţă: Milostiveşte-te spre noi Fecioară, şi ne dăruieşte iertare de greşale nouă, celor ce ne închinăm cu credinţă patimilor lui.

Peasna 5, Irmos:

Milostive, pentru dragostea chipului tău ai stă„tut pre Crucea ta, şi s'au to„pit neamurile; că tu eşti iu„bitorule de oameni, tăria „mea şi lauda.

Lumina cea strălucitoare a ostenelelor tale mucenice Onisifore, a tras cu dragoste pre dumnezeescul Porfirie să pătimească împreună cu tine pentru credinţă.

Puind tiranii pre grătar ars, au întins pre mucenicii lui Hristos; carii s'au bucurat arzând cu Duhul.

Ca o junghiere săvârşită şi ca o jertfă curată, bucurându-vă v'aţi adus Stăpânului tuturor, răbdătorilor de patimi, pentru aceasta vă fericiţi.

Pre tine cel ce te-ai plecat cu cugetul Stăpânului, nici decum nu a putut să te înşale graiurile cele viclene Porfirie, gânditorule de Dumnezeu prea fericite.

A Născătoarei:

Intrupat ai născut pre Dumnezeu Cuvântul Fecioară, binevoind ca să se asemene cu toţi pentru milostivirea milei, Stăpână cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne taina...

Cu picăturile lacrămilor tale ai adăpat inima ta, şi prin dumnezeescul Dar, ai crescut spic însutit al faptelor celor bune, o Matroano.

Intărindu-ţi urmele cugetului către Hristos, nu te-ai clătit de supărările dracilor celor vicleni, vrednico de laudă.

Slavă:

Cu cuget viteaz lăsându-ţi soţul, şi turburarea vieţei, ai poftit jugul lui Hristos, şi ai mers pre urma lui.

Şi acum, a Născătoarei.

Ne părăsind cele cereşti Dumnezeu, se smereşte în pântecele tău, şi se măsoară cel nemăsurat, Preacurată, risipind greşalele lumei cele nemăsurate.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru în„tunerecul necunoştinţei pre „cei ce te laudă pre tine cu „credinţă.

Stâlpii Bisericei lui Hristos, cei neclătiţi, s'au arătat nestrămutaţi de clătirea muncilor cu puterea Duhului.

Chipurile dumnezeilor celor spurcaţi, le-aţi subţiat şi

v'ați arătat chip de bună credință și de bărbăție, cinstiților mari mucenici.

Cu armă adevărată v'ați încins dela Dumnezeu, lepădându-vă cu credință de vrednicia cea vremelnică; și bucurându-vă ați pătimit.

A Născătoarei.

Sălășluitu-s'a întru tine încăpând cel neîncăput și te-a arătat mai desfătată decât cerurile, pre tine Fecioară; pentru aceasta te fericim.

Alt Canon, Irmos:
Mânecând strig către...

Imbrăcându-te cu închipuirea cea sfântă, o Matroano! Pre vrăjmașul cel făcător de rău l-ai îmbrăcat cu rușine.

Cu cele trecătoare ai schimbat cele ce vor să fie, și în locul soțului, ai dobândit pre logodnicul cel fără de moarte, pre luminătorul sufletelor noastre.

Slavă:

Aducând rugăciune de toată noaptea Stăpânului Matroano, ai adormit desmerdările trupului.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut pre Stăpânul celor morți și celor vii, omoară patimile inimei mele ceea ce ești cu totul fără prihană.

Peasna 6, Irmos:

Venit-am întru adâncurile mării și m'a înnecat pre „mine viforul păcatelor mele „celor multe; ci ca un Dum„nezeu scoate dintru adânc „vieața mea, mult milostive.

Răbdând durerile chinurilor mucenice Onisifore, ai săvârșit călătoria mărturisirei și făcându-te biruitor, ai luat darurile cele cerești.

Fiind legați cu credință unul de altul, legându-vă pre amândoi și târându-vă, ați răbdat dezlegarea trupului, ca niște tari pătimitori, împreunându-vă cu Domnul.

Fiind legați de cai și târâți în silă dela judecătorul cel cu obiceiu prea rău; măriți mucenici ai Domnului, v'ați învrednicit dumnezeescului sfârșit.

A Născătoarei.

Ai născut Fecioară pre Dătătorul de lege, pre cel mai pre sus de legile firei, carele a înnoit firea noastră cea stărâmată, pre carele roagă-l să mă mântuiască pre mine cel stărâmat de păcate mari.

Alt Canon, Irmos:
Rugăciunea mea voiu vărsà...

Ca o pasăre cu bun viers, cântând cu dulceață în câmpul postniciei, ca pre niște paseri înțelegătoare, ai tras

adunare de sfinţite femei, scăpând de vânăturile vrăjmaşului Matroano cu duhul.

Trupul ţiind cu dragostea înţelepciunei şi înfrînând patimile prea cuvioasă, iară frumseţea sufletului, luminat înfrumseţând lui Hristos, te-ai arătat frumoasă şi bine împodobită Matroano de Dumnezeu înţelepţită.

Slavă:

Vieaţa cea îngerească ai poftit pre pământ, lăudând neîncetat pre cel ce s'a întrupat pentru noi, din sfânta Fecioară, pentru mulţimea bunătăţei, şi firea femeească a întărit asupra vrăjmaşului celui viclean.

Şi acum, a Născătoarei:

Robită eră firea oamenilor la păcat. Dară o ai slobozit pre ea dintru acea robie rea, tu Născătoare de Dumnezeu, născând pre Stăpânul tuturor; carele ne-a arătat nouă uşile vieţei, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de rău„tăţi şi vieaţa mea s'a apro„piat de iad şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din stri„căciune scoate-mă.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Trupul tău cu postul ţi-ai topit, în mijlocul bărbaţilor lăcuind Matroano, la rugăciuni te-ai zăbovit, Stăpânului dumnezeeşte slujind. Pentru carele toate le-ai lăsat, cu cuviosie vieaţa săvârşindu-ţi.

ICOS.

Deschide-mi gura mea Hristoase al meu, ca să laud şi să spui bune nevoinţele Cuvioasei tale iubitorule de oameni. Că toate lăsându-le şi iubindu-te pre tine unul Mirele său, cele de pre pământ, toate ca nişte stricăcioase le-a socotit. Şi chipul Crucei cei de vieaţă purtătoare întru sine închipuindu-l, semeţiile dracilor a surpat, şi până în sfârşit pre dânşii i-a pierdut, cu cuviosie vieaţa săvârşindu-şi.

Intru această lună în 9 zile, sfinţii mucenici Onisifor şi Porfirie.

Stih: Cu cai Onisifore către Dumnezeu alergând;
Ai şi pre slugă împreună călătorind.
La lăcaşul cel ceresc v'aţi suit;
A noua zi o nevoitorilor şi v'aţi odihnit.

Aceşti sfinţi Onisifor şi Porfirie, fiind goană asupra creştinilor, au fost pâriţi, că sunt creştini, şi aducându-se înaintea judecăţii, au stătut tare şi fără de frică, mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat, făcător al Cerului şi pământului. Deci pentru această mărturisire, au suferit multe rane de bătăi, şi arsuri preste tot trupul. De aceea i-au pus pre un grătar de fier ars, şi întru toate muncile acestea uitându-se la câştigarea binelui celui veşnic, mă-

car că pătimiau de cei fără de Dumnezeu, dar se ușurau dela Dumnezeu. Iară păgânii aceia și nemilostivii, văzând, că nu pot strică sfinților nimic, spre mai multă turburare se întindeau și legându-le cinstitele picioare de cai sălbateci, îi goneau slujitorii, trăgându-i multe ceasuri preste spini și ciulini, și locuri colțoroase de le rumpeà carnea. Și așà și-au dat sufletele la Dumnezeu. Atuncea niște creștini, luând pre ascuns sfintele lor moaște, le-au pus în satul Pangheanilor, slăvind și binecuvântând pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuvioasei maicei noastre Matroanei.

Stih: Matroana de vieața viitoare s'a învrednicit;

Ca ceea ce în vieață cu cuviință pentru aceasta a trăit.

Aceasta a fost în zilele împăratului Leon celui mare, din Perghia Pamfiliei. Și măritându-se își dobândì o fiică, și se duse la Constantinopol cu bărbatul ei, fiind de cincisprezece ani, și cunoscându-se cu o fecioară anume Evghenia, și rîvnind nevoința ei, nu lipsià dela biserici, ci petreceà toată noaptea, îndeletnicindu-se în postiri și privigheri. Aprinzându-și mai cu căldură dragostea credinței spre Dumnezeu, lăsă pre fiica sa pre seama unei femei anume Susana. Și ea îmbrăcându-se în port bărbătesc, se duse la mânăstirea sfântului Vasian; și prefăcându-se că este eunuc, o primiră monahii. După aceea aflând prea cuviosul Vasian, de cele pentru ea din dumnezeeasca arătare, o trimise la cetatea ce se chiamă Emesia, la o mânăstire de femei. Și de acolo trecù la Ierusalim. După aceea la muntele Sinai, și apoi la Berit, unde prin rugăciune scoase izvor de apă într'un loc sec și uscat. De aceia răbdând multe ispite dela draci, dintr'o arătare și vedenie se duse iarăși la Constantinopol. Și văzându-o iarăși sfântul Vasian, o rânduì să șază la mânăstirea ce s'a numit dela dânsa până astăzi adecă, a Matroanei. Și trăind până la o sută de ani, cu pace către Domnul a răposat.

Intru această zi, pomenirea cuvioasei Teoctistei Lesviança.

Stih: Creșterea Lesvului fecioara Teoctista fiind;

De Ziditorul Dumnezeu ca o mireasă frumoasă se apropie viind.

Aceasta era din cetatea Metimna. Fiind dată de copilă la casa de fecioare, s'a făcut călugăriță. Deci ajungând în vârstă de optsprezece ani, s'a dus la satul ce erà acolo aproape, ca să vază pre sora sa. Tot în acea noapte s'a întâmplat să viè la Mitilina tâlhari criteni, al cărora căpitan era vestitul Nisiris. Deci aceștia luând robi pre toți ceilalți cetățeni, au luat împreună și pre Cuvioasa și s'au dus. Iară a doua zi, s'au oprit la insula Paros, și după ce au scos robii la uscat afară, ședeau și socoteau, câte cât să vânză pre fiecarele. Cuvioasa Teoctista, găsind bun prilej, a fugit pre ascuns în pădure, scăpând cu aceasta din mâinile lor. Deci de atuncea rămâind acolo, a petrecut treizeci de ani fericita, cu rea pătimire, luptându-se cu foamea, cu gerul, cu arsura, și hrănindu-se cu erburi, și cu verdețuri sălbatice, și nici odată văzându-se de vre un om în vremea aceasta. Ci numai cu Dumnezeu și cu prea curata Născătoarea de Dumnezeu (cărora le și viețuià) vorbind prin rugăciune.

Iară după ce s'au împlinit treizeci și cinci de ani, dupre dumnezeească iconomie, s'a dus la Paros oarecarii vânători, ca să vâneze în locul acela fiind pustiu, unde petreceà Cuvoiasa; iară unul dintre ei despărțindu-se și urmărind locul ca să afle vânat, a intrat într'o biserică a Născătoarei de Dumnezeu ce se aflà acolo, ca să vază cele ce erau într'însa. Și după ce a văzut cele din biserică și s'a închinat, a ridicat în sus ochii săi, și iată vede deadreapta parte a sfintei mese, ca o țesătură de pânză de păianjeni, ce se clăteà de vânt; și fiindcă a voit să meargă mai 'nainte ca să cunoască bine ceea ce se vedeà, a auzit un glas ce-i ziceà: Stăi omule și nu te apropià, căci mă rușinez a mă arătà ție femee fiind

goală. Iară vânătorul înspăimântându-se de năpraznicul glas și temându-se căută să fugă, căci se ridicase perii capului său, și stau drepți ca spinii. Iară după ce abia, și cu greu și-a venit în sinești, întrebă pre ceea ce a strigat, cine și de unde este? Iară sfânta i-a răspuns, aruncă haina ta ca să mă acoper cu ea, și apoi îți voi povesti cele pentru mine. Și vânătorul a făcut îndată dupre poruncă. Iară Cuvioasa luând haina și îmbrăcându-se, s'a pecetluit pre sine cu semnul Crucei, și așa s'a arătat vânătorului, vedere minunată și înspăimântătoare.

Căci perii capului ei erau albi, iară fața ei negricioasă, cărnuri însă cu totul nu se vedeau la ea, ci numai o piele, care ținea și cuprindea legătura vinelor și a oaselor. Și în scurt zicând, tot trupul ei nu se vedeà trup ci umbră de trup. Deci după ce a povestit sfânta toată întâmplarea ei, s'a rugat vânătorului ca întorcându-se iarăși în insulă, ca să vâneze, să-i aducă parte din sfântul trup al lui Hristos. Deci când s'a întors vânătorul, a adus cu sine dumnezeeștile Taine; care luându-le Cuvioasa, și făcând rugăciune, s'a împărtășit, mulțumind lui Dumnezeu. Iară vânătorul ducându-se la vânat, degrab s'a întors iarăși la Cuvioasa, pre carea o a aflat zăcând moartă. Deci săpând în pământ precum a putut, și mult rugându-se sfintei, ca să mijlocească pentru el către Domnul, o a îngropat pre ea în locul acela, unde o aflase, slăvind și binecuvântând pre Dumnezeu.

Cuviosul părintele nostru Simeon Metafrast cu pace s'a săvârșit.

Stih: Biserica Simeoane cu Dar îți este datoare;
Pentru a vieților sfinților tâlcuire.

Cuviosul acesta Simeon era născut în Constantinopol, fiind pre vremea evseviosului împărat Leon cel înțelept în anii optsute optzeci și șase. Deci pentru faptele cele bune și înțelepciunea sa, s'a suit la vrednicia de magistru și logofăt, și aveà multă cinste la împăratul. Deci oarecând au mers a Crit Arabii cu armată, și au prădat oarecare sate și cetăți. Atuncea împăratul a ales voevod pre marele acela și viteazul Imerie. Cu carele împreună a trimis și pre cuviosul acesta Simeon Metafrast, să meargă soli către Arabii carii stăpâneau Critul. Dându-le acestora amândorora stăpânire, că sau cu bine să supue pre Arabi la împărăție (Constantinopolei), sau să-i piearză cu arme prin război. Precum de aceasta povestește acestaș Metafrast, scriind vieața mai sus pomenitei cuvioasei maicei noastre Teoctistei Lesvianca, carea se prăznuește întru această zi. Deci cu toate că și împăratul îl iubià pre Cuviosul și-l cinsteà, atât pentru înțelepciunea și fapta bună a lui, cât și pentru firească bărbăție, și priceperea și socotința, ce aveà în războaie. Insă cu toate acestea pururea pomenitul Simeon nu aveà plecare spre aceste amăgitoare. Ci cugetà foarte mult să părăsească lucrurile lumei aceștia și să se facă monah. Deci a zis către împăratul, că dacă se va întoarce biruitor dela Crit, să-i facă un dar pre care are a-l cere; iară împăratul i-a făgăduit, că fără de grăire împotivă îi va plini cererea. Deci mergând la Crit împreună cu Imerie, au vorbit ca niște soli înaintea stăpânitorilor Arabilor, și atâta i-au îmblânzit pre ei cu cuvintele sale cele înțelepte, încât fără de război i-au biruit, și i-au supus să plătească bir la împăratul.

Deci întorcându-se biruitori la Constantinopol, s'au închinat împăratului, și l-au rugat ca să-i dea darul ce i l-a făgăduit. Iară împăratul, neștiind ce are a cere, a dat lui Simeon mâna și a sărutat-o, socotind că are a cere aur sau altă oarecare cinste mai mare, precum poftesc iubitorii de lume. Iară Simeon iubitorul de Hristos, mai vârtos decât iubitorul de avuție, n'a cerut altă dăruire dela împăratul, decât ca să-l lase a se face monah. Atuncea împăratul s'a mâhnit, pentrucă aveà a să lipsi de un așa de înțelept bărbat și viteaz ostaș. Deci neputând a-și călcà făgăduința sa, a îmbrățișat cu lacrămi pre dumnezeescul Simeon și l-a sărutat zicându-i: «Mergi fiule cu mila lui Dumne-

«zeu, căruia roagă-te și pentru păca-«tele mele». Apoi Cuviosul după ce s'a făcut monah și a scăpat de turburarea lumei, atuncea a scris viețile sfinților câte le-a aflat. După aceea ca unul ce erà bogat și aveà putere și închipuire, a trimis oameni în feluri de cetăți și locuri; și i-au adus câte vieți ale sfinților au aflat. Pre care el iarăși le-a tâlcuit cu prea dulci ziceri. Pentru care lucru din pricina aceasta s'a numit Metafrast (adică tâlcuitor). Și toate câte a scris sunt adevărate și fără greșală. Pre care și învățătorii italienilor le-a tâlcuit în limba italienească. Și-l au pre cuviosul acesta Simeon și în sinaxarele lor, și-l prăznuesc ca pre un sfânt. Fiind că mult s'a ostenit atât pentru Domnul cât și pentru sfinții lui.

Intru această zi, pomenirea sfintelor femei Eustolia și Sopatra.

Stih: Toată bună tu către Dumnezeu Cuvântul ducându-te;
Eustolie cu sufleteștile podoabe îmbrăcându-te.
Sopatra la Scaunul Părintelui Cuvântului și Duhului;
Stă față dându-și trupul pământului.

Sfânta Eustolia era pe vremea lui Mavrichie împăratul, fiică de părinți evlavioși, și carii lăcuiau în Roma. Și din cruda ei vârstă, dându-se pre sine cucerniciei, se zăboveà în postiri și privigheri. Fiind învăpăiată de dumnezeeasca dorință, și lăsând Roma, s'a dus la Constantinopol, unde cercetând dumnezeeștile cinstite lăcașuri, și plinindu-și dorința, s'a întâlnit cu Sopatra fiica împăratului Mavrichie, care mergeà la biserica Născătoarei de Dumnezeu cea din Vlaherne. Și fiindcă fapta bună, nu se poate ascunde, Sopatra rugà pre fericita Eustolia, ca să o aibă pre ea maică duhovnicească și păzitoare trupului și sufletului. Și dar lăsând pururea pomenita Sopatra împărăția, și îmbrăcându-se cu schima călugărească, a sporit întru nevoințe, și ostenele duhovnicești. Deci cerând dela tatăl său împăratul oarecare loc îndemănatec, și zidind casă de rugăciuni, petreceà acolo împreună cu sfânta Eustolia. Pentru aceasta multe fecioare și femei evlavioase mergând către ele, petreceau împreună viața cea aspră și ostenicioasă. Iară fericita Eustolia nevoindu-se întru mai mulți ani, și multora făcându-se pricină de mântuire, s'a dus către Domnul cu pace, lăsând în locul său pre fericita Sopatra, carea asemenea ca duhovniceasca ei maică nevoindu-se și la vârful faptelor bune ajungând, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Antonie.

Stih: Pre dumnezeescul Antonie cu lemne omorându-l;
Înșelătorii cei ce lemnul ca pre Dumnezeu sfânt cinstindu-l.

Acesta era din satul Siron, tăietor de pietre cu meșteșugul. Deci văzând pre Elini că mergeau la capiștea idolilor și jertfeau, i-au sfătuit pre ei să se depărteze de aceea, și nefiind ascultat, mâhnindu-se, s'a dus la pustietate, și acolo a aflat pre un rob al lui Dumnezeu, care iarăși fugise din lume, Timotei cu numele, și împreună cu el petrecând trei ani, și luând dela el bunele cuvântări, s'a pogorît iarăși către poporul rătăcit din satul său. Și aflându-i pre ei că săvârșeau serbarea dracilor, intrând în capiștea lor, a zdrobit pre toți idolii. Deci prinzându-se de ei, a fost bătut cumplit. După aceasta s'a dus la Apamia Siriei, și rugându-se cuviosului episcop, ca să-i deà voie să zidească o biserică întru cinstea sfintei Treimi, a început a o zidì. Înștiințându-se cei din satul lui de aceasta, și năvălind noaptea cu săbii și cu ciomege, fără de milă l-au omorît pre el, și așà și-a dat duhul său lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul Christofor și Mavra, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Mavra prin tăiere de sabie se vede înșelăciunea întunecând;
Iară Christofor vede lumina lui Hristos tăiat fiind.

Intru această zi, prea cuviosul Ioan Colovul, cu pace s'a săvârșit.

Stih: A ascuns pre Ioan mic loc de pământ;
Carele de și mic cu trupul, mare însă cu lucrarea s'a văzut.

Intru această zi, cuviosul Eladie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: De şi din această vieaţă Eladie te-ai mutat;
Insă canon de bunătăţi ai rămas celor din vieaţă neuitat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Narsi şi Artemon.

Stih: Narsi împreună cu Artemon de sabie fiind tăiaţi;
Amândoi împreună şi cununile au priimit.

Intru această zi, cuvioşii şi de Dumnezeu purtătorii părinţii noştri Evtimie şi Neofit, ctitorii mânăstirei Dohiarului, cu pace s'au săvârşit.

Stih: Cinstesc pre Evtimie, împreună cu Neofit;
Pre cei ce mânăstirea Arhanghelilor au zidit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii lui Avraam oarecând în Vavilon, văpaia „cuptorului au călcat, cu la„ude strigând; Dumnezeul „părinţilor noştri, bine eşti „cuvântat.

Arătându-ţi obiceiurile sufletului tău celui de bun neam, ai mărturisit înaintea tiranilor, pre Dumnezeu întrupat, mucenice Onisifore.

Dorind de desfătarea cea dumnezeească şi veşnică, te-ai chinuit asemenea ca şi Stăpânul tău, ca o slugă bine ascultătoare. Şi cu dânsul dimpreună dănţueşti Porfirie prea fericite.

Cu dumnezeeştile voastre sângiuri, stingând văpaia cea arzătoare a nedumnezeirei, strigaţi prea lăudaţilor: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Ca să vă învredniciţi slavei cei fericite şi nemuritoare, aţi răbdat fericită moarte, cei ce sunteţi stele luminate de Dumnezeu, ale Soarelui celui înţelegător.

A Născătoarei.

Născut-ai pre Cuvântul întrupat din sângiurile tale Fecioară, carele bine a voit să îndumnezeească pre pământenii, cei ce cântă: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:

Coconii evreeşti în cuptor...

Ca o turturea prea frumoasă, ţi-ai păzit lui Dumnezeu buna feciorie a întregei înţelepciuni, prin nerodirea patimilor fericită, îmbogăţind adevărat pre cei ce s'au mântuit prin tine.

Slavă.

Lăsând lumea şi cele cinstite ale lumei cu nădejdea cea întru Dumnezeu, ţi-ai împodobit acum moştenirea cea mai pre sus de lume, ca ceea ce ai fost adevărat podoaba sihastrilor, Matroano.

Şi acum, a Născătoarei.

Dezlegând blestemul Evei, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, ai născut Fecioară

pre Dumnezeul tuturor, negrăit zemislindu-l, şi mai pre sus de minte născându-l, pre cela ce este mântuirea oamenilor.

Peasna, 8 Irmos:

Pre cela ce s'a pironit cu trupul pre Cruce, şi ne-a „arătat nouă armă de mân„tuire; tineri prea înălţaţi pre „Hristos Dumnezeul nostru „în veci.

Dându-vă mădulările spre rumpere, aţi rumpt inima vrăjmaşului cea fără de minte, rămâind cu gândul neclătiţi, purtătorilor de cununi cei cu nume mare.

Cu sângiurile voastre s'a stins focul necredinţei, pătimitorilor. Iară credincioşilor tuturor aţi adăpat inimile şi sufletele, odrăslind cunoştinţă de Dumnezeu.

Valuri de chinuri cumplite aţi trecut, cu ocârmuirea lui Hristos; şi v'aţi odihnit la limanul dumnezeeştei împărăţiei Cerurilor, întru nestricăciune.

Jeratece aprinse de focul Mângâitorului s'au arătat mucenicii, arzând înşelăciunea vrăjmaşului, şi luminând toată lumea.

A Născătoarei:

Floarea cea aleasă, aflându-te Fecioară în văile vieţei, a iubit frumseţea ta Cuvântul lui Dumnezeu, şi întrupându-se a umplut lumea de bun miros.

Alt Canon, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul...

Infrumseţându-ţi sufletul cu obiceiurile bunei credinţe Matroano, cu Duh dumnezeesc ai adus lui Dumnezeu ceată de fecioare, care cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ploile sudorilor tale, prin dumnezeescul Dar, usucă ploile patimilor cele turbure Matroano, şi adapă totdeauna inimile celor ce aleargă cu credinţă către tine: Pentru aceasta te cinstim pre tine întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Intrarmându-te pre sine-ţi cu armele credinţei, şi ale înfrânării, nu te-ai rănit de săgeţile dezmierdării, petrecând în mijlocul bărbaţilor; iară pre acela ce a rănit odinioară pre Eva, l-ai rănit cu sulita întregei înţelepciuni, fericită Matroano.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată Fecioara, precum zice Isaia cu Duhul, a luat în pântece, pre cel ce ne-a mântuit pre noi din pântecele iadu-

lui, carii strigăm cu bună credință: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cei ce s'au făcut cu Darul „tău biruitori tiranului și vă„păiei, tinerii cei ce au păzit „foarte poruncile tale, au stri„gat: Binecuvântați toate lu„crurile Domnului pre Dom„nul.

Peasna 9, Irmos:

Eva prin boala neascultărei, blestem înlăuntru a „adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtărei în pântece, „lumei blagoslovenie ai înflo„rit. Pentru aceasta toți te „slăvim.

Intărindu-se cu puterea lui Hristos, au putut biruì cu trupul pre cel fără de trup, diamantele cele viteze, stâlpii credinței și acum se veselesc în ceruri, împreună cu cei ce au pătimit din veac.

Fiind ca o căruță sfințită a Cuvântului, ați fost legați de cele necuvântătoare, și ați ajuns către limanul cel ceresc bucurându-vă, și luând darurile biruinței. Pentru aceea dupre vrednicie vă fericiți dumnezeeștilor mucenici.

Orașul cel mărit Pangheanon, având acum trupurile voastre dumnezeeștilor mucenici, s'a îmbogățit prin voi, folositorilor și doftori, cei ce tămăduiți boalele trupurilor și ale sufletelor, celor ce aleargă totdeauna către voi cu credință.

Doimea cea dumnezeească, și vărsătoare de lumină, purtătorule de chinuri Porfirie pururea pomenite și Onisifore cel cu cuget viteaz, rugați-vă prea sfintei Treimi, să dăruiască sufletelor noastre pace și mântuire de cele rele.

A Născătoarei:

Imbrăcându-se cu totul întru mine, prin voie Stăpânul, iese ca un Mire din pântecele tău cel dumnezeesc, cu totul fără prihană, și se hrănește cu lapte, cel ce hrănește toată zidirea cu voirea sa, binecuvântată pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:
Înfricoșatu-s'a tot auzul...

Tu ca o porumbiță dumnezeească, cu aripi poleite de bunătăți, mărită Matroano, ai zburat în sus. Și acum te odihnești unde sunt cetele prea cuvioșilor, adunarea dreptilor, veselia cea veșnică și bucuria cea nespusă.

Dorind de Soarele cel neapus, carele a strălucit din femee pentru milostivirea îndurărilor, lesne ai trecut curată calea postniciei cea arzătoare, şi cu anevoe trecătoare, arzând pre draci, şi patimile trupului uscându-le.

Slavă:

Dumnezeească pomenirea ta ne-a răsărit nouă, mai luminat decât soarele, luminând inimile şi cugetele noastre. Intru carea adu-ţi aminte de noi cei ce o săvârşim pre dânsa cu credinţă prea cinstită Matroano, ca una ceea ce ai adevărat îndrăzneală către Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce porţi în mâini pre cela ce cu ameninţare poartă toate, scapă-mă de mâna celui strein, cu a ta mijlocire, şi cu lumina ta luminează gândul meu, şi îl înstrăinează de patimile cele ce se luptă cu mine neîncetat.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul „de nespusa lui Dumnezeu „pogorîre; căci cel prea înalt „de voie s'a pogorît până şi „la trup, din pântece fecio„resc făcându-se om. Pentru „aceea pre Preacurata Născă„toarea de Dumnezeu, credin„cioşii o slăvim.

SVETILNA mucenicilor.

Să cinstim pre mucenicii cei ce au strălucit cu patimile, şi au luminat lumea cu luminările muceniei, pre măritul Onisifor, şi dimpreună cu dânsul pre Porfirie, că se roagă pentru noi, cei ce cu dragoste săvârşim pomenirea lor.

Slavă, a Cuvioasei.

Înălţându-ţi tot gândul tău dela averea de pre pământ Matroano, ai umblat pe calea poruncilor Mântuitorului, fără de întoarcere înapoi. Drept aceea roagă-te pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu glasuri prea sfinţite te-au vestit pre tine cinstiţii prooroci Fecioară, că vei să fii Maică lui Dumnezeu. Pentru aceea ştiindu-te Născătoare de Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste te cinstim.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzând Stăpâna, vieaţa noastră pre Cruce pironită, ca o Maică plângând a strigat: Cum rabzi de bună voie patimă de ocară? Vrând să mântueşti pre pământenii cei din Adam prin patima ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 10 ZILE

Sfinţii apostoli Olimpa, Rodion, Sosipatru, Terţiu, Erast, Quart şi sfântul mucenic Orest.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6. Ale Apostolilor 3 şi ale Mucenicului 3. Stihirile Apostolilor, glas 1.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Ca nişte vulturi întraripaţi trecând luminat împlinirea lumei sfinţiţi propoveduitori, pre cei ce erau vânaţi de vrăjmaşul, i-aţi adus la credinţa cea fără prihană. Pentru aceasta rugaţi-vă, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Pre măritul Terţiu şi Sosipatru să-i cinstim cu glasuri sfinţite, pre Olimpa şi Rodion, împreună cu dânşii pre Erast tăinuitorul celor sfinte şi pre dumnezeescul Quart, slăvind pre Hristos Dumnezeul nostru şi rugându-l pre dânsul, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Neamurile aţi adus către Hristos Dumnezeu fericiţilor, mântuite cu sângele celui ce bine a voit a se naşte pre pământ şi cu voie să rabde Cruce şi moarte, căruia rugaţi-vă acum prea înţelepţilor, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Alte Stihiri, ale mucenicului, asemenea.

Oreste prea fericite, cu văpselele sângelui tău, ţi-ai văpsit ţie porfira, cu carea împodobindu-te şi cu cununa biruinţei încununându-te, stai înaintea lui Hristos celui nemuritor, pre carele roagă-l să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Cu focul pătimirilor tale înţelepte, ai ars rătăcirea; şi cu picăturile sângelui ai înnecat toate taberile vrăjmaşilor şi ai adăpat inimile credincioşilor, care odrăslesc buna credinţă. Şi acum roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Zori ai răsărit strălucind toată lumea, cu razele pătimirilor tale, Oreste mărite, lauda mucenicilor şi cu Darul gonind întunerecul nedumnezeirei. Pentru aceea roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te auzire streină Preacurată. Bucură-te lemn sfânt al raiului sădit de Dumnezeu. Bucură-te pierderea dracilor celor vicleni. Bucură-te sabie cu două ascuţişuri, carea tai capul vrăjma-

şului cu naşterea ta cea streină. Prea sfântă cu totul fără prihană, chiamă-ne pre noi din nou, pre cei înstreinaţi.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Dacă a văzut Mieluşaua şi Stăpâna cea fără prihană, pre Mieluşelul său pre Cruce, neavând chip nici frumseţe, ziceà tânguindu-se: Vai mie! Unde ţi-a apus frumseţea ta prea dulce? Unde este buna cuviinţă? Unde-ţi este Darul chipului tău carele strălucià? Fiul meu prea iubite.

Troparul Apostolilor, glas 3:

Sfinţilor Apostoli...

Slavă a Mucenicului, glas 4:

Mucenicul tău Doamne Orest...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor 2, pe 8.

CANONUL sfinţilor Apostoli.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu tărie pre grăitorii de Dumnezeu ucenici...

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumneze-„ească cuviinţă, întru tărie s'a „prea slăvit. Că aceasta ne-„muritoare, ca o puternică a „toate pre protivnici a zdro-„bit, Israiltenilor prin adânc „cale nouă făcându-le.

Fiind ucenici dumnezeeşti ai Dumnezeului nostru, carele s'a întrupat pentru milostivire, rugaţi-l pre el să dăruiască iertare greşalelor, celor ce săvârşesc pomenirea voastră fericiţilor.

Oglinzi ale lui Dumnezeu, arătătoare de lumină, încăpătoare darurilor lui v'aţi arătat fericiţilor, cu bună dare împărţind tuturor credincioşilor luminile cele de mântuire, văzătorilor de Dumnezeu Apostoli.

Scoţând izvorul strălucirei, au vărsat tuturor lumină măritul Terţiu, Erast şi Olimpa, Rodion şi Sosipatru, împreună cu Quart, pre carii cu bună credinţă să-i fericim.

A Născătoarei:

Neamul omenesc ai înnoit cu naşterea ta Fecioară, că ai născut pre Cuvântul Tatălui cel ce s'a îmbrăcat cu trup stricăcios, şi ne-a arătat nouă căile nemurirei.

Alt CANON, al mucenicului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Nevoinţele tale mucenice Oreste voiu lăudà.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm:

Fiind strălucit totdeauna cu dumnezeeştile raze prea lăudate, luminează pre cei ce cinstesc prăznuirea ta cea purtătoare de lumină; şi-i mân-

tueşte de întunerecul relelor.

Dumnezeeasca dragoste a lui Hristos te-a aprins, şi te-a făcut puternic, arzând materia cea lesne arzătoare a nebuniei idoleşti, mucenice prea alesule.

Slavă:

Cu răbdare şi cu tărie, ai înfruntat pre cei fărădelege, cari te sileau să cinsteşti lucruri de mâini omeneşti, idoli fără de suflet, purtătorule de chinuri Oreste.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine lăcaşul lui Dumnezeu cel prea curat te rog, pre ceea ce eşti fără prihană, curăţeşte cu mijlocirea ta inima mea cea spurcată cu dezmierdări necurate.

Peasna 3, Irmos:

Însu-ţi cela ce ştii neputinţa firei omeneşti, şi du-„pre milostivire te-ai închi-„puit într'însa, încinge-mă cu „putere de sus, ca să strig „ţie: Sfântă este Biserica cea „însufleţită a slavei tale cei „nepovestite, iubitorule de „oameni.

Pre Cuvântul ca pre un luminător purtând, apostolilor, aţi trecut toată zidirea plecându-vă lui Dumnezeu, risipind întunerecul aceia, şi arătând fii luminei prin Dar, pre cei ce dormeau în noaptea necunoştinţei.

Vestirea cea de mântuire a cuvintelor voastre, a ieşit în toată lumea, precum zice proorocul, şi arătarea cea luminată a lucrurilor, a încunjurat tot pământul, luminând sufletele grăitorilor de Dumnezeu, Apostoli ai Domnului.

Sălăşluind în sufletele voastre înţelepţilor, prea sfântul Duh, le-a făcut cu totul în chip dumnezeesc. Pentru aceasta trecând prin toată lumea, aţi surpat capiştele idolilor cu Darul, şi aţi zidit lui Dumnezeu biserici.

A Născătoarei:

Pre Fiul cel singur născut al Tatălui, carele mai'naainte a fost fără de maică, cunoscându-l că s'a născut dintru tine fără de tată, te mărturisim pre tine Maică a lui Dumnezeu, carea ai născut fără stricăciune, şi ai rămas Fecioară mai pre sus de cuvânt, Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Irmos.
Pre piatra credinţei...

Întărindu-te cu puterea Mângâitorului, ai stătut înaintea judecătorului celui fărădelege şi l-ai ruşinat pre el cu puterea cuvintelor tale, prea fericite, şi cântând ziceai, că

nu este sfânt afară de tine Doamne.

Cuvântul tău fiind luminat cu vieața, și vieața ta fiind strălucită cu cuvântul, pre mulți ai mutat către lumina bunei credințe, Mucenice mult pătimitorule; cu carii dimpreună cântai, că nu este sfânt afară de tine Doamne.

Slavă:

Înălțându-se nelegiuirea din trufie, o ai surpat cu bărbăție și cu răbdare, și te-ai înălțat către Domnul purtătorule de chinuri, Oreste mărite, și cântând, ziceai: Că nu este sfânt afară de tine Doamne.

Și acum, a Născătoarei:

Zemislit-ai în pântecele tău Maica lui Dumnezeu, pre Ziditorul tău și Domnul tuturor, și l-ai născut pre el mai pre sus de cuvânt, făcându-se trup. Pentru aceasta strigăm către tine: Că nu este curată afară de tine Stăpână.

Irmosul:

Pre piatra credinței întă-„rindu-mă, lărgit-ai gura mea „asupra vrăjmașilor mei, că „s'a veselit duhul meu a cântà: „Nu este sfânt ca Dumnezeul „nostru, și nu este drept a-„fară de tine Doamne.

CONDACUL sfinților Apostoli, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Arătatu-s'a astăzi cinstită prăznuirea Apostolilor, dând arătat iertare de greșale, tuturor celor ce săvârșesc pomenirea lor.

Sedealna, glas 1:

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Cu un glas să cinstim pomenirea lui Erast, a lui Olimpa, a lui Terțiu și Sosipatru, împreună și a lui Rodion și a lui Quart, strigând către dânșii: Dumnezeeștilor propoveduitori și slugi ale Cuvântului, mântuiți sufletele noastre din munca cea veșnică, cu rugăciunile voastre.

Slavă, a mucenicului, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat pre Cruce...

Tăierea mădulărilor și munca focului cea cumplită suferind mucenicește te-ai nevoit, și ți-ai împletit cununa nestricăciunei, prea fericite, stând înaintea scaunului sfintei Treimi. Pre carea roagă-o să ne mântuim noi de rele, cei ce cu credință te lăudăm pre tine mucenice Oreste.

Și acum, a Născătoarei:

Mulțimea cugetelor mele celor necurate, și întunerecul gândurilor celor fără de cale, cine le va putea spune Preacurată? Și pornirile vrăjmașilor mei celor fără de trup,

şi răutatea lor, cine le va putea povesti? Ci cu a ta rugăciune ceea ce eşti bună, dărueşte-mi scăpare de acestea de toate.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzându-te Hristoase ceea ce te-a născut cu trup în vremile de pre urmă spânzurat pre Cruce; pre tine carele te-ai născut din Tatăl fără de început, strigà: Vai mie prea dorite Iisuse! Cum tu cel ce eşti slăvit de îngeri ca un Dumnezeu, te răstigneşti acum Fiule, de oameni fărădelege? Te laud pre tine îndelung răbdătorule.

Peasna 4 Irmos:

Munte umbrit cu Darul cel dumnezeesc, privin-
„du-te Avvacum cu ochii cei
„de departe văzători, mai'na-
„inte a vestit pre sfântul lui
„Israil ce vrea să iasă din-
„tru tine spre mântuirea noa-
„stră şi înnoirea.

Făcându-vă întărire celor de demult, cu învăţăturile voastre cele date de Dumnezeu, aţi surpat întărâtările vrăjmaşilor cele de multe feluri, şi le-aţi dat pustiirei, apostoli ai Mântuitorului, văzătorilor de Dumnezeu.

Cu mărime propoveduim măririle lui Hristos, marilor propoveduitori, şi luminând îndestul pre oamenii ce se depărtase cu totul, i-aţi făcut arătaţi cu mărimea Darului, dumnezeeştilor apostoli.

Să se laude cu cântări dumnezeeşti, Olimpa şi Rodion, împreună cu el să se mărească cu bună credinţă, că şi-au săvârşit călătoria mucenicește, dimpreună cu Petru propoveduitorul de Dumnezeu, tăindu-li-se capetele la Roma.

A Născătoarei:

Minune nouă, carea s'a făcut întru tine, s'a arătat de faţă mai pre sus decât toate minunile, ceea ce eşti cu totul fără de prihană; că ai născut pre Dumnezeu cu trup, carele pentru milostivire, s'a unit cu oamenii întru unime neamestecată, Mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:
Venit-ai din Fecioară...

Nu au mişcat turnul sufletului tău, rîurile chinurilor cele pornite mucenice Oreste fericite; că ai fost întărit pre piatra dragostei Domnului vrednicule de laudă.

Nu a putut tiranul să se uite drept la lumina graiurilor tale, umblând în noaptea necunoştinţei; pentru aceea chinuindu-te te-a făcut fiu luminei şi zilei.

Slavă:

Te întăreà pre tine Iisus Hristos cu dumnezeescul Dar când te necăjeai cu muncile şi te topeai de chinuri, şi când te întindeau tără de milă, purtătorule de chinuri, pururea pomenite.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine Curată te scrie Avvacum munte umbros, din carele a venit însuş Domnul Cuvântul, întrupându-se şi făcându-se om, din prisosirea milostivirei, iubitorul de oameni.

Peasna 5, Irmos:

Cela ce ai luminat cu luminarea venirei tale Hri„stoase, şi ai strălucit cu Cru„cea ta marginile lumei, lu„minează cu lumina cunoştin„ţei Dumnezeirei tale, inimile „celor ce te laudă cu dreaptă „credinţă.

Înţelepciunea Tatălui, carea a înfiinţat toată lumea, v'a trimis pre voi învăţători în lume, întru înţelepciunea Duhului, şi întru arătarea adevărului, carii aţi luminat pre toţi dumnezeeşte.

Aruncând undiţa cuvântului prea înţelepţilor, aţi scos dintru adâncul necunoştinţei cu Darul, pre cei ce erau mai fără de glas decât peştii, şi pre cei ce au crezut i-aţi adus Domnului.

Să luăm pre Olimpa şi pre marele Rodion, pre Terţiu şi pre Sosipatru dimpreună cu dânsul şi Erast, şi pre dumnezeescul Quart, pre propoveduitorii lui Hristos, şi tuturor celor bine credincioşi ajutători.

A Născătoarei:

Zemislit-ai prin cuvânt pre Cuvântul, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi ai născut mai pre sus de gând şi de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, pre Dumnezeu şi omul. Pentru aceasta cu cuvinte de Dumnezeu însuflate, pururea pre tine te fericim.

Alt Canon, Irmos:

Lumina celor din întunerec...

Sfărâmându-ţi-se tot trupul cu toiege fericite, ai stătut ca un diamant, arătând răbdare prea cu credinţă tare Oreste mărite, şi strigând: Pre alt Dumnezeu afară de tine nu ştiu.

Trimiţând pre dumnezeii elinilor la pierdere, cu prea sfinţitele tale rugăciuni către Ziditorul, Oreste, ai răbdat munci foarte tari, chinuindute şi luându-ţi-se pielea trupului.

Slavă, a Treimei:

O strălucire în trei iposta-

suri cinstind, o fiinţă, o domnie propoveduind, a Treimei cei mai pre sus de dumnezei, şi nezidită, ai sfărâmat pre dumdezeii cei cu numele mincinos şi ai surpat până la pământ lăcaşurile idolilor.

Şi acum, a Născătoarei.

Maică te-ai arătat a răsăritului Soarelui slavei, carele s'a născut cu îmbrăcămintea fiinţei omeneşti ce-i lepădate şi luminează pre toţi, scoţându-i din noaptea răutăţilor.

Peasna 6, Irmos:

Inconjuratu-ne-a pre noi adâncul cel de desupt, şi nu „este scăpare, socotitu-ne-am „ca oile de junghiere, mân„tueşte pre norodul tău Dum„nezeul nostru. Că tu eşti ce„lor neputincioşi tărie şi în„dreptare.

Aruncându-vă prea cinstiţilor, ca nişte pietre la pământ, aţi adunat către buna credinţă, pre cei ce cu obiceiu înşelător au slujit pietrilor celor nesimţitoare, văzătorilor de Dumnezeu, şi tăinuitorii Cuvântului, prea fericiţilor.

O unime în trei feţe netăiată, neamestecată, propoveduind aţi surpat de pre pământ înşelăciunea mulţimei dumnezeilor, Apostoli ai lui Hristos cei adevăraţi; şi pre cei de tot rătăciţi, i-aţi îndreptat către lumina cunoştinţei de Dumnezeu.

Cu cugete împodobite aţi surpat neînţelegerea celor nepricepuţi prea înţelepţilor apostoli, şi i-aţi întărit a crede lui Dumnezeu, unuia Impăratului tuturor, cel ce înfrumseţează toată făptura, cu vărsările dumnezeeştei lumini.

A Născătoarei:

Ca alt Cer mai înalt de cât cel dintâiu, arătându-te Stăpână, te slăvim pre tine, din carea ne-a răsărit nouă Soarele dreptăţei, şi care a gonit adâncimea întunericului necunoştinţei.

Alt Canon, Irmos:
Întru adâncul greşalelor...

Cu stropirea prea cinstitelor tale sângiuri, a încetat sângele cel spurcat, care din vătămarea minţei se aduceà prinos dracilor, purtătorule de chinuri al lui Hristos, prea viteazule.

Avându-te pre tine mucenice, bun doftor sufletelor şi trupurilor, ne mântuim de patimi, de supărări şi de scârbe, cu rugăciunile tale cele bine priimite şi dumnezeeşti.

Slavă:

Cu dezbrăcarea trupului

luând îmbrăcăminte ţesută din Darul cel de sus, ai golit taberile vrăjmaşilor, fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Învredniceşte-mă dumnezeeştei iertări, pre mine cel nemilostiv, şi biruit de răutate, carele zac întru dezmierdări, prea sfântă Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Intru adâncul greşalelor „fiind încunjurat, chem adân„cul milostivirei tale cel ne „urmat; din stricăciune Dum„nezeule scoate-mă.

CONDACUL apostolilor, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Cu dumnezeeasca lumină mintea luminându-vă, împletiturile ritorilor, cu înţelepciune le-aţi risipit, şi toate limbile vânând măriţilor apostoli, Stăpânului le-aţi adus, învăţându-i să slăvească pre dumnezeeasca Treime.

ICOS.

Ca nişte ucenici ai Stăpânului a toate, cu mrejile rugăciunilor voastre cele văzătoare de Dumnezeu, scoateţi smeritul meu suflet din adâncul greşalelor, carele este prins cu laţurile viclenilor draci; ca bine petrecând cealaltă vreme a vieţei mele, să vă laud pre voi cu dragoste şi să vă prea măresc vieaţa voastră cea fără prihană, care aţi petrecut pre pământ. Luminând pre cei cumplit întunecaţi, şi învăţându-i să slăvească pre dumnezeeasca Treime.

Intru această lună în 10 zile, sfinţii Apostoli din cei şaptezeci: Olimpa, Rodion, Sosipatru, Erast şi Quart.

Stih: Laud cu cuvinte cincimea tainicilor Cuvântului cu adevărat,
Carea prin cuvânt pre oameni de necuvântare i-au dezlegat.
Cincimea apostolilor prea cinstită,
In ziua a zecea a lăsat vieaţa aceasta.

Aceştia au fost din cei şaptezeci. Deci Olimpa şi Rodion, urmând sfântului apostol Petru, amândurora li s'au tăiat capetele, în cetatea Romei de către Neron. Iară Sosipatru de carele pomeneşte sfântul Pavel în Epistola către Romani, fiind episcop Iconiei, cu pace s'a săvârşit. Şi poate fiecine să afle pre Apostolul pomenind de dânsul în multe locuri în Epistoliile sale. Asemenea şi Erast, carele şi de dânsul pomeneşte în Epistolă fericitul Pavel, fiind iconom bisericei din Ierusalim, şi apoi episcop Paneadei, cu pace s'a săvârşit. Iară Quart fiind episcop Beritului şi multe pătimind pentru buna credinţă şi pre mulţi elini spre Domnul întorcându-i, s'a săvârşit şi el cu pace.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Orest.

Stih: Oreste pentru alergările tale cele cu nevoinţă.
Aşteaptă multe răsplătiri purtătoare de biruinţi.

Acest sfânt a fost din cetatea Tianilor, din ţara Capadochiei, doftor cu meşteşugul. Deci mărturisind pre Hristos, a fost prins de Maximin ighemonul, pe vremea împărăţiei lui Diocliţian. Şi nesupunându-se a jertfi la idoli, ci mărturisind cu îndrăzneală pre Hristos Dumnezeu, a fost bătut cu toiege a-

tâta de rău, cât i se sparse pântecele de i se vedeau mațele. Deci l-a dus la capiștea idolilor, și suflând el asupra idolilor, se făcură ca praful. Apoi l-a închis în temniță și după șapte zile stând înaintea judecății lui Maximin, și iarăși silindu-se ca să jertfească, și nesupuindu-se, îi pătrunseră glesnele cu piroane lungi. Și legându-l cu lanțuri de un cal sălbatec, îl luară în goană repede și târându-l douăzeci și patru de mile, din cetatea Tianilor în laturi și-a dat sufletul.

Intru acestă zi, cuviosul părintele nostru Teostirict, cel în Simvoli.

Stih: Teostirict întărind temelie lui Dumnezeu cu adevărat,
De Dumnezeu întărit prin fapte s'a arătat.

Intru această zi, cuviosul părintele nostru Nonn, carele a botezat pre sfânta Pelaghia

Stih: Nonn cu totul plin de cunoștința lui Dumnezeu eră,
Știind și pre cele mai rele întru bune ale schimbă.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfințitului mucenic Mil episcopul, și cu doi ucenici ai săi.

Stih: Pre Mil împreună cu doi ucenici, vrăjmașii omorându-i,
Pre el adică prin tăiere, iară pre ucenici cu pietre împroșcându-i.

Acest sfânt părintele nostru Mil, s'a născut, într'o cetate persască; și după ce s'a botezat, a învățat sfintele Scripturi. Vrând el să ostășască împăratului persilor, după ce a ajuns în vârstă, l-a oprit dela aceasta o înfricoșată vedenie de noapte ce a văzut; și de atuncia petreceà întru feciorie și nevoințe, rugându-se lui Dumnezeu, și pentru sine și pentru tot neamul său. Iară după câți-va ani lăsându-și cetatea sa, s'a făcut monah, și a lăcuit în locul acela, întru carele proorocul Daniil a văzut vedeniile și s'a învrednicit a se hirotonisì episcop prea sfintei biserici, prin mâna lui Ghenadie episcopul, carele s'a făcut mărturisitor și mucenic. Și mult ostenindu-se acolo sfântul, mustrând și cu faptele, și cu cuvintele pre cei ce făceau călcări de lege; mai în urmă bătut fiind de ei și izgonit, după ce cunoscându-i pre ei că rămân neîndreptați, mai 'nainte vestindu-le urgia ce eră să vie asupra lor de la Dumnezeu, s'a dus. Iară după ce au trecut trei luni de zile, și boierii cetății aceiea, din oarecare a lor greșală au căzut în urgia împăratului și trimițând împăratul ostași, împreună cu trei sute de elefanți, cetatea adică cu totul o au sfărâmat; iară pre lăcuitorii ei i-au omorît cu sabia. Atuncea sfântul s'a dus la Ierusalim, și a aflat pre Amonie, ucenicul marelui Antonie, unde zăbovindu-se doi ani, s'a întors iarăși la Persia. Când se întorceà, s'a dus la un monah, carele lăcuià acolo într'o peșteră, și văzând că a intrat în acea peșteră un balaur înfricoșat carele eră lung ca de treizeci și doi de coți, a zis către el: Ajunsu-te-a, o balaure, urgia Domnului, și pecetluindu-l pre el cu semnul cinstitei Cruci, și suflând spre el, o minune! îndată a crăpat balaurul și a murit.

După aceasta ducându-se sfântul la eparhia sa, a zidit acolo o biserică, spre iertarea păcatelor poporului său celui nesupus, pre carele împăratul îl pierduse cu amară moarte. Și dupăce a petrecut acolo multă vreme, s'a dus la cetatea Ctisifonta, întru care a aflat adunare de episcopi și stând în mijlocul lor, a mustrat pre episcopul acela, împrotiva căruia se făcuse acel sinod. Iară episcopul acela, micșorà și-și bătеà joc de sfântul mândrindu-se, întru răspunsurile și înțelepciunea sa; către carele a răspuns sfântul: Fiindcă stai neîndreptat, trufindu-te împrotiva arhiereilor Domnului meu, pre carii i-au adunat Duhul sfânt, pentru aceasta te-a ajuns acum urgia lui Dumnezeu. Carele iată te face acum pe jumătate uscat pentru mulți ani, ca prin pătimirea ta aceasta, să se înțelepțească și să se îndrepteze ceilalți. Și o minune! împreună cu cuvântul sfântului a căzut fulger din Cer, și l-a făcut pre el jumătate uscat, și întru asemenea stare a petrecut doisprezece ani întregi, și în urmă s'a săvârșit.

Iară sfântul ieșind de acolo s'a dus

la o altă cetate, al căreia ocârmuitor, pătimeà de o cumplită boală de doi ani. Deci aflând el de venirea sfântului a trimis la el și l-a rugat, ca să meargă să-l cerceteze ca pre un bolnav, și să-i deà binecuvântarea sa. Deci fiindcă omul trimis, stăruià către sfântul să meargă cu grăbire, sfântul a răspuns către dânsul așà: Du-te și spune cu mare glas, bolnavului ce te-a trimis: «Acestea îți zice episcopul, întru nu-«mele lui Iisus Hristos, pre care îl pro-«poveduesc eu prostul și nevrednicul; «leapădă deia tine toată boala ce te «supără, și încingând mijlocul tău, vino «umblând cu însuși picioarele tale, ca «să te văz». Iară trimisul întorcându-se, îndată ce a zis cuvintele acestea, o minune! S'a însănătoșit stăpânul său, și atâta s'a întărit, în cât n'a rămas mai mult întru el, vre-o rămășiță sau semn de boală. Deci s'a sculat și s'a dus la sfântul umblând cu picioarele sale, și aruncându-se pre sine la cinstitele urme ale sfântului, și apucând picioarele lui cu amândouă mâinile, le sărută pre ele tăvălindu-se pe pământ. Și mulțumind slăveà pre Dumnezeu, cel ce l-a mărit pre el asemenea. Această prea mărită minune a sfântului pre mulți necredincioși a adus la credința lui Hristos.

Acolo aflându-se sfântul, a alungat mulți draci din cei ce pătimeau. Și pre o femee ce zăceà în pat și erà slăbănoagă de nouă ani, apucându-o de mână o a ridicat sănătoasă. Și pre un om carele cu nedreptate silniceà pre altul și cu nebăgare în seamă încredință nedreptatea prin jurământ, pre acesta zic, fiindcă defăimà, și nu ascultà cuvintele sfântului, l-a făcut prin rugăciunea sa ca să ià lepra lui Ghiezi preste tot trupul său, spre îndreptarea și a altor mulți. In cât dintru aceasta, mulțime nu puțină, din acel oraș au venit la sfântul și au cerut ca să priimească credința creștinească. Și alte încă multe minuni în feluri de locuri a făcut sfântul acesta, care răspândindu-se a ajuns la boierul Vasilisc. Fiind chemat sfântul și stând el înaintea lui împreună cu doi ucenici ai săi, după ce a văzut credința lor cea întru Hristos curată și neclătită, multe pedepse și munci le-a arătat lor neomenitul. Apoi aprinzându-se de mânie, a scos însuși sabia și a lovit pre sfântul în piept. Asemenea și fratele lui Vasilisc într'o unire cu dânsul a lovit și acela pre sfântul în inimă. Iară episcopul Domnului și nevoitorul, viu încă fiind, a zis către ei: Fiindcă voi amândoi v'ați unit, ca să mă omoriți pre mine nevinovatul, pentru aceasta mâine chiar în ceasul acesta se va vărsà sângele amândurora de însuși mâinile voastre; adică vă veți ucide unul pre altul, și maica voastră va rămânea fără de fii. Și acestea zicând și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară pre cei doi ucenici ai sfântului suindu-i păgânul Vasilisc deasupra a doi munți, acolo i-au ucis cu pietre.

Deci a doua zi necredinciosul Vasilisc, a ieșit împreună cu fratele său la vânat, fără să socotească întru ceva proorocia sfântului; căci o socoteà pre ea ca o bârfire. Și aflând un cerb singuri ci amândoi frații, au stătut unul în dreptul celuilalt adică, unul despre o parte de cerb și celălalt de cealaltă, și izbind amândoi sulițele ca să omoare cerbul. Iară ele purtându-se cu repejune, s'au înfipt în inimile amândurora, și așà în silă și-au lepădat sufletele, omorându-se amândoi. Iară moaștele sfântului Mil și ale ucenicilor lui au fost îngropate de către creștini. Iară ei viețuesc pururea viața cea nesfârșită și veșnică, și se roagă pentru noi către Domnul.

Intru această zi. sfinții mucenici Caliopie, Nir și Orion.

Stih: Caliopie la sabie capul tău plecând,
Frumsețea lui Dumnezeu Cuvântul, neabătut ești privind.

Stătut-a nouă capul tău Nire, ca un stâlp neclătit,

Capul tău al dumnezeescului mucenic prin sabie s'a tăiat.

Mucenicul Orion și viețuind în pământ a fost îngropat.

Și mai mult decât luceafărul de pre Cer strălucește negrăit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne şi ne mântueşte pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor înţelegător te cunoaştem credincioşii; că precum a mântuit pre cei trei tineri cel prea înălţat, şi pre mine tot omul în pântecele tău m'a înnoit, Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

Pre tine Eraste, scriind Pavel Apostolul, te-a vestit şi sfinţit Ierarh Bisericei lui Hristos cei din Ierusalim; cu care dimpreună cinstindu-te, cântăm: Dumnezeul părinţilor noştrii cel lăudat şi prea slăvit.

Cu răbdarea supărărilor şi a scârbelor şi a gonirilor fiind ispitit, şi înfrumseţându-te cu ranele lui Hristos, Eraste prea fericite, cu glas mare strigai: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

Legei cei nouă te-ai arătat vestitor Quarte, depărtând de nelegiuirea cea veche pre cei cu cugetele streine, şi aducându-i către înnoirea vieţei, pre cei ce strigau: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi prea slăvit.

A Născătoarei.

Pre Cuvântul Tatălui cel pururea înfiinţat, carele s'a arătat oamenilor, l-ai întrupat Fecioară, şi l-ai născut cu trup făcându-se om, ca să mântuiască pre om; Dumnezeul părinţilor noştri cel lăudat şi prea slăvit.

Alt Canon, Irmos:

Chipului celui de aur...

Cu izvoarele sângiurilor stingând focul nedumnezeirei, totdeauna răcoreşti cu ploile minunilor pre cei topiţi de patimi, vrednicule de minune; carii strigă şi cu credinţă cântă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Adâncime de minuni, rîu de vindecări, izvor revărsător de toată sănătatea, de toată iertarea, de întristări, s'a arătat purtătorule de chinuri mucenice Oreste, sicriul moaştelor tale căruia închinându-ne cu bună credinţă, pre tine te fericim.

S'avă

Dezlegându-te de patimile trupului înţelepte prin chinuri, te-au legat de dobitoc, ca să te ducă, şi cu cruzime să te târască; pentru aceasta de trup te-ai dezlegat pre sine-ţi Mucenice, şi de Dumnezeu te-ai legat, mai curat şi mai desăvârşit.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel din fire Dumnezeu, luând fire omenească din tine Curată, s'a arătat cu trup mai presus de gând pentru multa bunătate, vrând să mântuiască pre oameni; pre carele lăudându-l strigăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Peasna 8, Irmos:

In cuptor tinerii lui Israil, „ca întru o topitoare, cu po„doaba bunei credinţe, mai cu„rat decât aurul au strălucit, „grăind: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre „Domnul, lăudaţi-l şi-l prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Arătându-vă ca nişte stâlpi neclătiţi Bisericei lui Hristos; aţi surpat de tot zidurile credinţei cei rele, iară pre credincioşi ca nişte pietre i-aţi întărit pre piatra credinţei, pre cei ce strigă: Toate lucrurile pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Dătători de lege v'aţi arătat voi, scriind în inimile credincioşilor legea Duhului prea fericiţilor, prin carea luminându-se, strigau: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Înfrumseţatu-te-ai fericite Olimpa, în ziua carea a luat sfârşit marele Petru, săvârşindu-te cu adevărat, împreună cu Rodion prin sabie, din porunca lui Neron împăratului cel fărădelege, şi v'aţi împreunat cu cetele cele cereşti.

A Născătoarei.

Năstrapa, carea purtà odinioară manna, pre tine te însemnà Curată, că ai purtat în pântece pre Hristos dulceaţa noastră, şi l-ai născut cu trup; carele a mântuit de toată amărăciunea greşalelor celor necuvioase, pre noi cei ce-l înălţăm pre el în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a...

Mai mult decât vieaţa cea vremelnică, iubind pre cea veşnică înţelepte, nici cum n'ai părtinit trupului celui muritor şi pieritor, prea fericite Oreste. Pentru aceea ai răbdat vitejeşte muncile.

Pre tine mielul lui Hristos, vicleanul junghiindu-te ca un lup, cu chinurile gonaciul, te-a făcut sfântă jertfă priimită, şi junghiere dumnezecască vrednică de masa împărăţiei cea de sus.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Făcându-te căruţă Cuvân-

tului, l-ai avut pre el purtat pre tine prea fericite. Pentru aceea legându-te de cai cu ducere rea, şi cu târâtură silnică, ţi-ai dat duhul, şi ai ajuns la locul cel neîmbătrânitor, bucurându-te.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu glasuri prea sfinţite, te-au vestit pre tine mai 'nainte cinstiţii prooroci ai lui Dumnezeu, că vei să fii Maică, cu naştere streină, celui ce stăpâneşte toate zidirile. Pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorît în cuptorul cel cu foc „la tinerii evreeşti şi văpaia „întru răcoreală o a prefăcut, „ca pre Domnul lăudaţi-l lu„crurile, şi-l prea înălţaţi în„tru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Chipul naşterei tale cei curate, l-a arătat rugul cel „ce ardeà nears. Şi acum te „rugăm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asu„pra noastră, ca să te slăvim „pre tine Născătoare de Dum„nezeu neîncetat.

Intocma săvârşind călătoria, întocma îmbogăţindu-vă de cuvântul Stăpânului, întocma învrednicindu-vă daruilor Duhului, şi daruri aţi priimit întocma, Apostoli ai Domnului cei ce sunteţi luminători inimilor noastre.

Ca nişte stele cereşti, aţi luminat tot pământul cu semne dumnezeeşti, gonind întunerecul cel adânc al necunoştinţei, şi pre cei robiţi de demult cu meşteşugurile vrăjmaşului, i-aţi arătat fii zilei.

Adunarea celor cu gând rău aţi pierdut, care de demult a aruncat întru adânc noroadele şi limbile, iară mulţime de cei mântuiţi aţi adus către Dumnezeu, fiind împreunaţi cu cetele puterilor celor fără materie, prea aleşi înţelepţi Apostoli.

Ajungând către cele mai pre sus de lume, marele Olimpa şi Sosipatru, dimpreună şi cu prea lăudatul Rodion, Terţiu şi Quart şi Erast prea sfinţitul. Şi acum se roagă Mântuitorului pentru lume.

A Născătoarei:

Indură-te spre norodul tău Doamne, mântuindu-ne pre noi de năvălirea vrăjmaşilor şi de păcate, de năpăşti şi de munca cea veşnică, prin rugăciunile Preacuratei Fecioarei, ceea ce te-a născut pre tine, şi a măriţilor tăi Apostoli.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Biruind pre tirani, după multele munci te-ai mutat către Dumnezeu cu bucurie, primind darurile biruinței, ca un întrarmat viteaz, ca un biruitor mare, ca un ostaș ales al lui Hristos, Oreste prea fericite.

In ceruri dănțuești împreună cu îngerii prea fericite, și cânți dimpreună cu ei bucurându-te: Sfânt, sfânt, sfânt este Tatăl Atottiitorul, Fiul cel de o ființă cu Tatăl și sfântul Duh, Treimea cea atotputernică.

Slavă:

Fiind dimpreună cu cetele apostolilor, cu ale mucenicilor, cu ale cuvioșilor, cu ale proorocilor, cu ale ierarhilor, roagă-te împreună cu ei să deà iertare de păcate, celor ce cu dragoste te cinstesc și scăpare de toate primejdiile, mucenice Oreste.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre o Maică a lui Dumnezeu, mai aleasă decât Heruvimii Preacurată Fecioară te rog, tămăduește patimile cele cu durere ale ticăloasei inimei mele, și mă scapă de foc la ziua judecății, pre mine cel vrednic de osândire.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înțelepciune a ve„nit să înnoiască pre Adam „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupân„du-se pentru noi credincio„șii, cu un gând întru laude „îl slăvim.

SVETILNA

Podobie: Femei auziți glas...

Rodion și Sosipatru și Olimpa și Terțiu și Erast, dimpreună cu Quart, să se laude acum luminat dupre datorie, ca niște apostoli și ucenici ai lui Hristos. Rugându-se pentru noi cei ce săvârșim sfințită pomenirea lor.

A Născătoarei:

Marie Preacurată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încăperea Dumnezeirei cei neîncăpute, întru carea Tatăl bine a voit și Fiul s'a sălășluit, iară Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzându-te pre tine Fecioara și Maica ta Iisuse, răstignit pre lemn, lăcrămând suspină; pentru ale căreia rugăciuni mântuește-ne de toate supărările cele rele.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 11 ZILE.

Sfinții mucenici, Mină, Victor și Vichentie. Și pomenirea sfintei mucenice Stefanidei. Și cuviosul părintele nostru și mărturisitorul Teodor Studitul.

La Doamne strigat-am.. Stihirile pe 6 ale mucenicilor 3; și ale cuviosului 3, Stihirile mucenicilor, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Râvnind patimei celui fără de patimă, te-ai dat pre sine-ți ca un miel spre junghiere de bună voie, purtătorule de chinuri prea lăudate Mină. De mânia tiranului nu te-ai spăimântat; de chinurile trupului nu te-ai slăbit. O ce împrotivire tare de luptele tale! Prin care ai surpat la pământ pre cel mândru, Mucenice.

Rănindu-te cu bătăi, și fiind întins pre lemn, ca mai 'nainte Stăpânul; și strujindu-ți-se coastele în toate părțile cu fier, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos, fiindu-ți ochii sufletului către el. Către carele uitându-te neîncetat, Sfinte, ai suferit durerile trupului, Mină fericite.

Mucenice Mină pururea pomenite, tu pentru dragostea lui Hristos ai părăsit negura lumei și oștirea cea pieritoare, și întunericul idolilor, și staturile păgânilor, numărându-te împreună cu oștirea celor aleși ai lui. Pentru aceasta te-ai și arătat foarte cu adevărat nebiruit, Mucenice, pătimind pentru dânsul.

Alte Stihiri ale Cuviosului, asemenea.

Părinte Teodore, luând daruri cerești mai pre sus de gând, asemenea numirii cu adevărat, cu bună credință le-ai împărțit celor ce te iubesc pre tine. Și înmulțind talantul, fericite, ai auzit dumnezeescul glas, care te chemă pre tine înlăuntru cămărei, unde acum viețuești lângă scaunul Impăratului tuturor, vrednicule de minune.

Părinte al părinților Teodore, tu ai adus lui Hristos mulțime de sihastri, făcându-te următor lui Hristos, pricinuitor de mântuire, strălucindu-te cu învățătura, și împodobindu-te cu folosințele sufletelor, și arătându-te gură Domnului, ca un prooroc prea înțelept; căruia acum stând înainte, adu-ți aminte de noi.

Darul cel îndestulat al Duhului, s'a vărsat prin buzele tale, sfințite tăinuitorule înțelepte, izvorînd izvoare de învățături Teodore, și arătându-te apărător bunei credințe, și tare ajutător adevărului, stâlp și întărire credinței cei

drept mărităoare, şi îndreptător desăvârşit vieţei monahiceşti, prea înţelepte.

Slavă, glas 6, a lui Vizantie.

Iarăşi ne-a răsărit nouă pomenirea cea de preste an, a luminătorilor lumei, a lui Minà, a lui Victor şi a lui Vichentie, luminând inimile credincioşilor, carii s'au luptat pentru Hristos şi pentru Crucea lui. Pentru aceasta pre Hristos Dumnezeul nostru, cel ce i-a încununat pre dânşii cu slavă şi cu cinste, să-l slăvim întru cântări.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

De mari daruri te-ai învrednicit curată Fecioară singură Maica lui Dumnezeu, că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos dătătorul de vieaţă, spre mântuirea sufletelor noastre.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Fecioara şi Maica ta Curata, văzând pre norodul cel fărădelege, că te pironeşte pre Cruce fără dreptate, i se răneà inima Mântuitorule, precum a zis mai 'nainte Simeon.

STIHOAVNA din Octoih.

Iară de voieşti zi şi aceste de faţă, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Impungându-te cu spini, bătându-te cu vine de bou, topindu-ţi-se trupul de foc, nu te-ai lepădat de numele lui Hristos cel Mântuitor, nu te-ai biruit la minte, nu ai jertfit idolilor, ci te-ai făcut de bună voie junghiere şi jertfă curată şi desăvârşit, Stăpânului tău, mucenice Minà.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi, Dumnezeul lui Israil.

Impungându-ţi-se ochii, şi pre lemn spânzurându-te, şi de toate părţile arzându-te cu făclii, şi din cumplirea judecătorului tăindu-ţi-se vinele, şi tăindu-ţi-se capul cu sabia, te bucurai slăvite Victore pătimitorule al Mântuitorului, carele ai biruit taberile vrăjmaşului, cu ajutorul Duhului.

Stih: Sfinţilor celor de pre pământul lui, minunate...

Incununatu-te-a Domnul cu cununa darurilor, Stefanido mult pătimitoare, de voia ta te-ai dat pre sine-ţi la munci, cu vitejia sufletului; că legându-te de doi finici, te-ai despicat în două părţi, şi ai zburat către Domnul ca o pasăre, lăsându-ţi trupul în mâinile vânătorilor, ceea ce eşti vrednică de minune.

Slavă glas 6.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestirea minunilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără

prihană ai urmat. Având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Ochiul inimei mele către tine îl tind Stăpână, nu trece amărîta mea suspinare. In ceasul când va judecà Fiul tău lumea, fii mie acoperemânt şi ajutătoare.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Văzându-te răstignit Hristoase ceea ce te-a născut, strigà: Ce tainà streinà este aceasta care văz Fiul meu? Cum mori spânzurat pre lemn cu trupul, dătătorule de viaţă.

Troparul mucenicilor, glas 4.

Mucenicii tăi Doamne...

Sau acesta asemenea.

Ca cel ce eşti împreună vorbitor cu cei fără de trupuri, şi cu purtătorii de nevoinţă împreună petrecător, adunându-ne cu credinţă, te lăudăm pre tine Minà, cerşind pace lumei, şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, al Cuviosului, glas 8:

Al dreptei credinţe îndreptătorule...

Şi acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârşitul cărţei...

LA UTRENIE

După întâia Stihologhie, Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Frumseţea mucenicilor şi lauda cuvioşilor, minunatul Minà, cu sfinţenie să se laude; căci ca un soare a strălucit cu razele minunilor, şi a luminat cugetele credincioşilor. Acesta astăzi îndeamnă pre iubitorii de prăznuire spre lauda Ziditorului.

A Născătoarei:

Curată prea tără prihană, Fecioară prea sfântă, roagăte lui Hristos Stăpânului tuturor, căci pre el l-ai născut, şi ca pre un prunc cu lapte l-ai hrănit; ca să ne mântuiască pre toţi, din nevoia de faţă, şi să ne învrednicească stărei celor aleşi, pre cei ce cu credinţă te lăudăm pre tine.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas 8.

Podobie: Porunca cea cu tainà...

Lepede-se de sine, arătat zice singur unul născut Fiul lui Dumnezeu şi Cuvântul, cel ce voieşte a-i urmà lui. Care marele între nevoitori, mucenicul Minà, mai întâiu săvârşindu-o prin pustnicie, şi a doua prin nevoinţe, a strălucit ca o stea, luminând lumea cu strălucirile minunilor.

A Născătoarei:

Cel ce s'a născut din Tatăl împreună vecuitor, Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, cu cuvânt negrăit, în vreme

purtător de trup, din tine Născătoare de Dumnezeu s'a născut, ca să mântuiască ca un bun lumea, de răutatea înşelătorului. Deci, cu multă cinstire, pre tine cunoscându-te pricina acestor daruri, te lăudăm Preacurată, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu.

CANOANELE

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor 2 pe 8. CANONUL mucenicilor.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cinstescu-te pre tine mucenice Mină, cu cuvintele credinţei.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duhul, şi „cuvânt voiu răspunde Impă„rătesei Maicei, şi mă voiu a„rătà luminat prăznuind şi „voiu cântà minunile ei bucurându-mă.

Mie celui ce cinstesc pomenirea; roagă-te să mi se trimiţă de sus strălucire de lumină dătătoare, gonind norul necunoştinţei mele.

Dorind a vedeà nemurirea ceea ce va să fie, ai voit a murì mucenice muncindute, râvnind patimilor celui ce cu moartea a surpat pre moarte, Minà fericite.

Nesuferind pururea pomenite a vedeà ocărând pre Dumnezeu, te-ai depărtat petrecând în munţi, gătindu-te pre sine-ţi spre chinuire, şi spre nevoinţe, care le-ai săvârşit cu gând întărit.

A Născătoarei.

Ca o masă însufleţită ai încăput întru tine pâinea vieţei noastre, ca un rug nu te-ai ars ţiind focul, şi ca o vie neadăpată odrăsleşti strugurul cel nelucrat; ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt CANON al Cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre mărìtul Teodor cu cântările acestea îl încununez.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Pre călăraşii lui Faraon...

Luminându-te cu strălucirile Duhului Sfânt, cele dătătoare de lumină Părinte, te-ai făcut stâlp cu totul luminos, de Dumnezeu grăitorule, povăţuind către pământul făgăduinţei, pre cei ce se sîrguesc către el, tăinuitorule al celor negrăite Teodore.

Cu toată bucuria mergând către Dumnezeu, prin voirile cele neîncetate, mai 'nainte de sfârşit, te-ai arătat îmbrăcat cu moarte purtătoare de vieaţă, Cuvioase, şi acum dupre vrednicie ai luat vieaţa cea neîmbătrânită, Părinte purtătorule de Dumnezeu, Teodore.

Biruind săltările patimilor bărbăteşte, ai defăimat toate pornirile tiranilor, arătând

bărbăție de Dumnezeu priimitorule, învățând să cinstească Teodore, icoana lui Hristos, și chipurile sfinților.

Slavă:

Cu cuget curat cetind prea înțelepte Scripturile cele de Dumnezeu însuflate, ai adunat avere de bunătăți și dogme de bună credință, îmbogățindu-te cu știința și cu strălucirea vieței, strălucind întru amândouă Cuvioase.

Și acum, a Născătoarei.

Născut-ai pre Cuvântul lui Dumnezeu întrupându-se cel mai 'nainte neîntrupat, pre cel ce a viețuit în lume ca un Dumnezeu și om, mai pre sus de fire, ceea ce ești fără de prihană, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceea toți te cinstim, ca pre ceea ce ești după Dumnezeu folositoarea noastră.

V Peasna 3, Irmos:

Nu întru înțelepciune, în putere și în bogăție ne „lăudăm; ci întru tine înțe„lepciunea Tatălui cea ipo„statnică Hristoase. Că nu e„ste sfânt afară de tine iubi„torule de oameni.

Întărîtându-se tiranul de cuvintele tale cele prea înțelepte, te chinuià pre tine fără de milă, cu vine de bou crude, socotind că te va plecà cu acelea, Minà fericite.

Uitându-te cu ochii cei de gând către Domnul, ai suferit asprimea chinurilor trupului, cele cu multă greutate, cu vitejia gândului Minà fericite.

Nespăimântându-te de durerea cea mare a muncilor, având râvnă dumnezeească, ai mers către nevoințe, strigând: Necăutându-mă nimenea, am venit de sine-mi chemat.

A Născătoarei.

Din porțile iadului m'a scos cel ce s'a întrupat din tine, priimind moarte de bună voie, fiind eu omorît de mâncarea cea rea a lemnului; ceea ce ești cu totul fără prihană.

V Alt Canon, Irmos:
Cel ce ai întărit dintru...

Intrarmându-te cu toată întrarmarea lui Hristos prea fericite, ai suferit durerile bătăilor, chinuindu-te cumplit, și închizându-te în temniță, și ca un părtaș patimei lui, te-ai împărtășit și împărăției.

Fiind purtat de Dumnezeu arătat, și aprins de râvnă, ai risipit spurcatele învățături ale celor fără de minte, cu învățăturile tale, prea

înțelepte; că te-ai îmbogățit cu Darul dela Dumnezeu Teodore.

Slavă:

Intru știință lucrător, în fapte teolog, ai fost nouă de Dumnezeu grăitorule, sihastru, învățător slăvit, sfințit mucenic, stâlp ortodoxiei, și întărire Bisericei.

Și acum, a Născătoarei:

Dumnezeu Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, vrând să înnoească pre începătorul neamului, l-a luat pre el dupre ipostas din tine, aflându-te pre tine mai sfântă decât pre toți, Maica lui Dumnezeu.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru „început cerurile întru price-„pere, și pământul pre ape „l-ai întemeiat, pre piatra po-„runcilor tale Hristoase mă „întărește; că nu este sfânt a-„fară de tine, unule iubito-„rule de oameni.

CONDACUL Cuviosului, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Vieața ta cea singuratică și întocma cu îngerii, cu vitejești lupte o ai luminat, și împreună cu îngerii lăcuitor, de Dumnezeu fericite Teodore te-ai făcut, cu carii împreună lui Hristos Dumnezeu roagă-te neîncetat, pentru noi toți.

Alt Condac al Cuviosului glas 8.

Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Luminătorul Bisericei cel prea luminat, și povățuitorul monahilor cel prea îndumnezeit, să se încununeze acum cu flori de cântări, alăuta Mângâitorului cea dumnezeește glăsuitoare; turnul cel neclătit al ortodoxiei, și să auză: Bucură-te părinte Teodore.

ICOS.

Om de cele cerești gânditor, dela Dumnezeu dăruit fiind nouă celor pământeni, de Dumnezeu purtătorule. Căci cu învățăturile tale noi cești muritori, de cele cerești gânditori ne aflăm. Pentru aceasta către tine strigăm fiii tăi cu credință unele ca acestea: Bucură-te prin carele ne închinăm Treimei. Bucură-te prin carele Dumnezeu se laudă. Bucură-te canonul călugărilor cel drept. Bucură-te cela ce mustri pre cei fărădelege prea tare. Bucură-te înălțimea umilinței, cea cu anevoie de suit multora. Bucură-te adâncul chibzuirei cel cu anevoie de aflat multora. Bucură-te că te-ai făcut al lui Dumnezeu dumnezeesc jertfitor. Bucură-te că aduci la Dumnezeu pre cei ce

se mântuesc. Bucură-te cu mucenicii lui Dumnezeu împreună lăcuitorule. Bucură-te cu cinstiții cuvioși împreună vorbitorule. Bucură-te prin carele cei rău credincioși se pierd. Bucură-te prin carele credincioșii se întăresc. Bucură-te părinte Teodore.

Sedealna mucenicului, glas 8.
Podobie: Pre Înțelepciunea...

Eghiptul care mai 'nainte era biruit de cumplitul întunerec al necunoștinței, de Dumnezeu înțelepțite mucenice Mină; pre tine te-a răsărit luminător a toată lumea, carele goneşti cu tot deadinsul noaptea nedumnezeirei fericite, cu razele dumnezeeştilor tale pătimiri. Pentru aceea luminat prăznuind ziua ta cea purtătoare de lumină şi cinstită, cu osârdie strigăm ție, podoaba pătimitorilor: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşale, celor ce cu credință prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, a Cuviosului, glas 3.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Imbogățindu-te cu dogmele cele dumnezeeşti, ai păzit credința ortodoxă. Pentru dânsa mai 'nainte pătimind Teodore, chinuindu-te cu izgoniri şi cu bătăi, în temniță răbdând cu rea pătimire, Părinte cuvioase, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort dumnezeesc al Cuvântului, ceea ce eşti una prea curată Fecioară Maică, întrecând cu curăția pre îngeri, curățeşte-mă cu apele cele dumnezeeşti ale rugăciunilor tale pre mine cel ce sunt țărână, carele m'am spurcat cu păcate trupeşti mai mult decât toți, dându-mi Curată, mare milă.

A Crucei a Născătoarei, asemenea.

Mieluşaua Cuvântului cea nespurcată, Maica cea nestricată, văzând spânzurat pre Cruce pre cel ce a odrăslit dintr'însa fără de durere, tânguindu-se, strigă ca o Maică: Vai mie Fiul meu! Cum pătimeşti? Vrând să mântueşti din patimile necinstei pre om.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă, pre scaunul Dumnezeirei, pre „nor uşor, a venit Iisus cel „mai pre sus de Dumnezeire, „prin palmă curată, şi a mân„tuit pre cei ce strigă: Slavă „Hristoase puterei tale.

Cu stropirea sângiurilor tale ai stins jeratecul multor dumnezei, tabăra dracilor s'a cufundat, iară Biserica lui

Dumnezeu s'a adăpat mucenice prea fericite Minà, vrednicule de laudă.

Cu spânzurarea pre lemn închipueşti patima Crucei, care a omorît pre şarpele cel amar, Mucenice; iară şuviţerile răbdându-le, pricinuesc ţie desfătările cele din Cer, prea viteazule.

Luat-ai ispită de dureri preste fire pătimitorule, că cu dragostea cea dumnezeească biruindu-ţi firea ta, nu-ţi făceai uitare Minà, îndemnându-te a sîrguì către chinuri bucurându-te.

A Născătoarei:

Născut-ai pre Dumnezeu, carele s'a întrupat negrăit, zidindu-şi casă din sângiurile tale, pre cela ce se cunoaşte în două firi, şi în două voiri, dupre cuviinţă dumnezeească; ceea ce eşti neispitită de nuntă.

℣ Alt Canon, Irmos.

Tu eşti tăria mea Doamne...

Dar al lui Dumnezeu te-ai dat lumei, ca unul ce porţi numele Darului, luminându-te cu daruri bogate, ca unul ce ai cu adevărat izvorul strălucirilor, fericite Teodore. Pentru aceea te-ai învrednicit a dănţuì cu mulţimile dascălilor, cu ale sihastrilor, şi cu ale mărturisitorilor.

O cât este de tare şi de putincioasă împrotivirea ta, cu carea ai călcat semeţia tiranilor, prin care de faţă tu ai ajuns fericirea cea desăvârşit mai pre sus de gând a stăpânirei cei prea bune, de Dumnezeu înţelepţite cântând împreună cu cei fără de trup: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Slavă:

Sălăşluindu-se întru tine arătat Cuvântul lui Dumnezeu, izvorăşte din destul rîurile dogmelor, prea înţelepte Teodore, cu care acum îndulcindu-ne noi ucenicii tăi, de Dumnezeu însuflate, strigăm cu glasuri de mulţumită neîncetat: Slavă puterei tale, iubitorule de oameni.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu totul înnoeşte pre om întru tine Preacurată, unindu-se tot cu totul, cela ce n'a părăsit sânurile cele părinteşti şi a priimit să locuiască în pântecele tău, cela ce pentru bogăţia milostivirei s'a sărăcit de bună voie, şi a îmbogăţit lumea cu Dumnezeirea.

℣ Peasna 5, Irmos:

Necredincioşii nu vor vedeà slava ta Hristoase, „dar noi de noapte mânecând „te lăudăm pre tine unule născut, strălucirea slavei dum-

„nezeirei Tatălui, iubitorule „de oameni.

Strălucit-ai cu razele cele luminoase ale muceniciei, întunecând nedumnezeirea cea împâclată prea înțelepte, și ai luminat plinirile credincioșilor, pătimitorule Minà prea lăudate.

Pierdutu-s'a toată gândirea vrăjmașilor cu răbdarea ta cea tare; că nici foamea, mărite, nici bătăile, nici arsura, nici iuțimea spinilor n'au tâmpit osârdia ta.

A Născătoarei.

Născându-se din tine Mântuitorul mai pre sus de fire, mă înnoește pre mine cel stricat, mântuindu-mă din blestemul cel de demult, Maică a lui Dumnezeu Preacurată, pre carele roagă-l ca să ne mântuim noi.

V Alt Canon, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Curățindu-ți gândul și sufletul și trupul cu Cuvântul, te-ai făcut lăcaș cinstit, viu și însuflețit Dumnezeului tuturor, aducându-te pre tine lui Hristos, Părinte, cu totul jertfă de bun miros, făcându-te jertfitor și jertfă.

Luminându-te fericite cu razele Duhului, tuturor ai luminat lumina cea curată a Treimei, cu limbă bine grăitoare de Dumnezeu, și taina cea negrăită a întrupării ceii mai pre sus de gând a lui Dumnezeu Cuvântul, Părinte.

Slavă:

Petrecând împreună cu îngerii acum cu gândul, roagă-te lui Hristos, să se mântuiască de patimi și de primejdii, cei ce te fericesc pre tine, și cinstesc prea cinstită și întru tot mărită și dumnezeească pomenirea ta, prea fericite părinte Teodore.

Și acum, a Născătoarei:

Cu chip negrăit Fiul lui Dumnezeu sălășluindu-se întru tine Fecioară, se face om cel ce mai 'nainte de veci a strălucit din Tatăl, mântuind pre om din stricăciune, scoțându-l către vieața cea nestricăcioasă ca un milostiv.

V Peasna 6, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte închipuind îngroparea ta cea de „trei zile, proorocul Ionà în „chit rugându-se: Din strică„ciune mă scapă, Iisuse Im„părate al puterilor.

Fără de dureri rămâi arzându-te în foc, și frecându-ți-se coastele cu târsâni de păr; că fiind împreună cu tine Darul cel dumnezeesc, te întărià pre tine Minà.

Stătut-ai înaintea divanu-

rilor celor tirăneşti judecându-te, şi vădind înşelăciunea, Minà pururea pomenite, iară pre sine-ţi te-ai dat a fi stâlp de bună credinţă credincioşilor.

Cu sudorile patimilor tale, ai uscat înşelăciunea idolilor, şi pre sine-ţi te-ai făcut lăcaş cinstitei Treimi, purtătorule de chinuri, vrednicule de minune Minà.

A Născătoarei.

Vindecă patimile cele nevindecate ale sufletului meu Preacurată, cu doftoria bunătăţei tale, ceea ce ai născut celor ce sunt în lume, pre bunul şi Mântuitorul Hristos.

Alt Canon, Irmos:
Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Cu curăţie ţi-ai săvârşit vieaţa fericite Teodore, cu dreptatea, cu bărbăţia şi cu înţelepciunea împreunându-te, şi înfrumseţându-te, pre tine însu-ţi căruţă veselitoare încărcată de fapte bune te-ai arătat, gânditorule de Dumnezeu Cuvioase.

Cu bună cuviinţă mirosesc dumnezeeştile tale cuvinte, ale dogmelor, scoţând dintru adâncul necunoştinţei eresurilor pre toţi, către săvârşirea cea înaltă a ortodoxiei, prea înţelepte.

Slavă:

Răsăritu-ţi-a ţie Părinte acum lumină, şi însoţirea ei veselia cea luminată de faţă; că ai înflorit ca un finic, prea fericite Teodore, şi ca un chedru te-ai înmulţit, vrednicule de minune.

Şi acum, a Născătoarei:

Să ne izbăvim de cumplitele greşale cu rugăciunile tale Născătoare de Dumnezeu Preacurată, şi să dobândim cu adevărat dumnezeeasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, carele s'a întrupat dintru tine negrăit, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuito-
„rule, că multe sunt fărăde-
„legile mele, şi mă ridică din-
„tru adâncul răutăţilor, rogu-
„mă. Căci către tine am stri-
„gat, şi mă auzi Dumnezeul
„mântuirei mele.

CONDACUL sfântului mucenic Minà, glas 4.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Din oastea cea vremelnică te-a răpit şi părtaş celei nestricăcioase te-a arătat pre tine purtătorule de chinuri Minà, Hristos Dumnezeul nostru, cela ce este mucenicilor cunună nestricăcioasă.

ICOS.

De mare veselie solitoare este nouă pomenirea muceni-

cilor, împrotiva patimilor, vitejie şi biruinţă asupra vrăjmaşilor arătându-ne, întru luminat şi cuvios Darul mărturisirei. Veniţi dar întru aceasta iubitorilor de praznic toţi să ne veselim, cea mai bună decât veselia cea vremelnică, şi mai desăvârşit pomenirea lui Minà purtătorului de chinuri săvârşind, şi luând Darul dezlegărei de patimi. Că dătătorul acestora Hristos Dumnezeu este, cela ce este Mucenicilor cunună nestricăcioasă.

Intru această lună în 11 zile, pomenirea sfântului marelui mucenic Minà cel din Cotiani.

Stih: Eghiptul cu adevărat, când naşte mare este născând;
O arată cu adevărat aceasta Minà tăiat fiind,
Minà întru a unsprezecea zi a priimit;
Prin sabie vesel sfârşit.

Acesta a fost pre vremea împărăţiei lui Maximian, din Eghipt. Oştindu-se în cohorta ce se chemà Rutalia sub Arghirisc în Cotianul Frighiei Salutariei. Deci nesuferind ca să vază cinstindu-se rătăcirea idolilor, se suì în munte de se curăţì pre sine cu postiri şi cu rugăciuni. Şi întărindu-se de ajuns şi aprinzându-i-se sufletul cu dumnezeescul dor către Hristos, se pogorì din munte şi stând în mijlocul idololatrilor, propoveduì pre Hristos. Pentru aceea începù la munci, frecându-i trupul cu târsini şi dându-l prin arsuri de foc şi trăgându-l preste ciulini fără de milă, de i-a spart trupul, în urma cărora îşi primì sfârşitul prin sabie.

Din minunile sfântului Minà.

Mergând odată un creştin ca să se închine la biserica acestui sfânt Minà, a găzduit la o casă de streini; iară stăpânul acelei case cunoscând că găzdutul aveà bani în sânul său, s'a sculat în miezul nopţei şi l-a omorît. Apoi tăindu-l bucăţi, le-a pus într'o coşniţă şi o a ascuns în cămara sa cea mai dinlăuntru aşteptând ca să se facă ziuă. Deci în vremea ce ucigaşul se află întru nevoinţă şi întru îngrijire, cum şi unde şi când să se ducă să ascunză părţile ucisului, ca să nu-l înţeleagă cineva; iată se arată la el sfântul Minà, călare în chip de ostaş şi cercetându-l ce s'a făcut streinul ce a găzduit acolo; iară ucigaşul adevereà, că nu ştie nimic. Atuncea sfântul pogorându-se de pre cal, a intrat în lăuntrul casei cei mai ascunse şi aflând coşniţa, şi scoţând-o, s'a uitat la ucigaş cu o căutătură grozavă şi sălbatecă şi-i zice: Cine este acesta? Iară ucigaşul de fricà, fără de glas şi ca un uimit făcându-se, s'a aruncat pre sineşi jalnică cădere la picioarele sfântului. Iară sfântul alcătuind toate membrele ucisului şi făcând rugăciune a înviat mortul şi i-a zis lui: Dă laudă lui Dumnezeu. Iară mortul ridicându-se ca din somn şi cugetând cele ce a pătimit dela găzduitor şi cum de a doua oară a câştigat vieaţa, a slăvit pre Dumnezeu şi mulţumeà şi se închinà ostaşului celui ce se arătà, carele l-a înviat. Şi după ce s'a ridicat de jos ucigaşul, a luat sfântul banii dela el şi i-a dat omului celui ce-l înviase, zicându-i lui: Du-te frate in calea ta. Şi întorcându-se către ucigaş, l-a bătut precum i se cădeà, apoi sfătuindu-l şi lângă acestea iertând greşala lui şi făcând rugăciune pentru dânsul, a încălecat calul şi s'a făcut nevăzut.

Alt creştin iarăşi bogat, s'a făgăduit să facă sfântului un disc de argint. Deci mergând la argintar, i-a zis să facă două discuri şi pre unul să scrie numele sfântului, iară pre celălalt numele său. Şi după ce le-a făcut pre amândouă, fiindcă discul sfântului se părea mai strălucit şi mai de plăcere, pentru aceasta creştinul acela, a oprit discul sfântului pentru sine, fără să bage în seamă de scrisoarea numelui sfântului. Şi s'a întâmplat să facă călătorie pre mare. Deci pe când cinà, a adus sluga la masă discul sfântului plin de bucate, iară ne-

simțitul acela și neevlaviosul creștin, mâncà din bucatele cele din disc, fără vre-o sfială și cucernicie. Deci dupăce s'a ridicat masa, a luat sluga discul ca să-l spele în mare. Iară discul alunecând, nu știu cum, din mâinile slugei, a căzut în adâncul mărei. După aceea sluga înspăimântându-se și mult temându-se, încă și cu totul amorțind și buimăcindu-se a căzut și el în mare. Aceasta văzându-o stăpânul său, tânguindu-se ziceà: Vai mie ticălosului! căci dorind discul sfântului, pre lângă disc mi-am pierdut și sluga. Ci ție Doamne, dau făgăduința aceasta, că de voiu aflà numai trupul slugei mele, voiu dà mucenicului tău sfântului Minà, împreună cu celălalt disc și prețul discului sfântului ce s'a cufundat în mare. Deci ieșind din caic, se uità pre țărmurile mărei, așteptând și nădăjduind să vază mort trupul slugei ce-l căutà. Așà dar acolo unde luà aminte cu sârguință, o minune! Vede sluga sa vie, că ieșià din mare ținând în mâinile sale discul sfântului. Deci văzându-l pre el s'a spăimântat, și a strigat cu mare glas propoveduind minunea sfântului. Iară cei ce erau în caic, au ieșit toți afară și văzând pre slugă că ținea în mâini discul, s'au minunat mult și au slăvit pre Dumnezeu. Și-l întrebau pre el, cum a scăpat din mare. Iară sluga le povesteà zicând: Indată ce am căzut în mare, a venit un om frumos și alți doi împreună, și m'au apucat și umblând împreună cu mine, eri și astăzi am venit până aicea.

Și o femee oarecare, ducându-se la sfântul și silită fiind de către oarecine spre amestecare de rușine, chemând ea pre sfântul într'ajutor, nu o a trecut cu vederea; ci pilduind pre cel ce o silniceà, nevătămată a păzit femeea; căci acela legându-și calul de piciorul său, sileà pre femee. Iară calul sălbătăcindu-se împrotiva stăpânului său, nu numai l-a împedecat pre el dela nelegiuita faptă, ci și l-a târît pre el pre pământ, nevrând a se oprì, până ce a ajuns la biserica sfântului. Și acolo cu mare glas nechezà; în cât pre mulți oameni i-a făcut să iasă afară și să vază. Căci sărbătoare fiind atuncea, mulțime de oameni se adună acolo. Deci cel ce a pătimit aceasta, de o parte văzând adunarea norodului; și de altă parte pre cal că mai mult se sălbătăcește, și pre sineși fără de nici un ajutor dela nimenea, temându-se ca nu cumva să sufere ceva mai rău dela calul său, fără de rușinare înaintea tuturor își mărturisì păcatul său și îndată calul contenind, a stătut îmblânzit. Iară călărețul dezlegându-se a intrat în biserica sfântului și căzând se rugà lui, ca să nu fie încă mai mult pedepsit.

Și un șchiop oarecând și o femee mută, stăruind în biserica sfântului împreună cu alții mulți spre a se vindecà, în miezul nopței toți fiind cuprinși de somn, s'a arătat sfântul și a zis șchiopului: Du-te acum când este liniște și apucă-te de haina mutei și te vei vindecà; iară el ducându-se și apucând-o pre ea de haină, turburându-se ea a strigat, bătându-și joc oarecum de șchiop și s'a vindecat dezlegându-i-se limba. Iară șchiopul rușinându-se, îndată s'a sculat și a început a fugì. Și înțelegând amândoi minunea ce s'a făcut, au slăvit pre Dumnezeu.

Un evreu oarecarele, având prieten pre un creștin, când voià a călătorì undeva departe, de multe ori lăsà la el mulți bani. Acestuia oarecând lăsându-i o pungă cu cinci sute de nomisme, cugetà creștinul în inima sa, ca să tăgăduiască amanetul, care o a făcut și prin faptă. Căci viind evreul și cerându-și banii dupre obiceiul lor, creștinul n'a voit să-i deà, zicându-i: Tu această dată n'ai lăsat nimic la mine, ce cei dela mine? Iară evreul auzind aceasta fără de nădejde, s'a turburat cu totul, și mai pre urmă viindu-și întru sine, a zis către creștin: Fiindcă nimenea n'a văzut când ți-am dat banii, jurământul să dezlege pricina noastră, și cereà ca prin sfântul să se vădească carele este mincinosul. Deci, cu învoire s'au dus amândoi la biserica sfântului Minà, și îndată creștinul a făcut jurământ și adevereà tăgăduirea amanetului. Și după jurământ, au ieșit amân-

doi din biserică și și-au încălecat cai. Iară calul creștinului mergeà cu neorânduială și se sălbătăceà împrotiva stăpânului său și mușcând zăbala, îngrozeà că va pricinui amară moarte călărețului; și deodată l-a aruncat jos la pământ, însă nu i-a vătămat trupul ci și-a pierdut numai basmaua, împreună cu o chee și cu pecetea lui cea de aur. Apoi iarăși încălecând, mergeà împreună cu evreul, carele nesuferind paguba se întristà foarte pre cale și oftà din adâncul inimei. Atuncea creștinul zice către evreu: O prietene, fiindcă locul acesta este îndemănatic, să ne pogorîm de pre cai și să mâncăm pâine. Iară după ce a început să mănânce, iată după puțin vede creștinul pre sluga sa viind și ținând cu o mână punga evreului și cu cealaltă cheea împreună cu basmaua sa; care văzându-le s'a înspăimântat. Și a zis către slugă: Ce este aceasta? Iară sluga a răspuns: Un înfricoșat oarecarele a venit la doamna mea și dându-i ei cheea împreună cu basmaua ta, a zis către dânsa: Cu mare grăbire trimite punga evreului, ca să nu se primejduiască bărbatul tău. Și iată luând-o am venit către tine dupre poruncă. Atuncea evreul umplându-se de bucurie, s'a întors împreună cu creștinul la sfântul. Și acesta adecă se rugà ca să se boteze, ca cel ce a stătut însuș văzător la acest fel de minune. Iară creștinul cereà să ià iertare, pentrucă a mâniat pre Dumnezeu prin jurământ mincinos. Deci amândoi priimind precum au cerut, unul botezul și celălalt iertare, s'au întors la ale lor bucurându-se.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Victor.

Stih: Nu se înfricoșà nici Victor către sabie mergând,
Toată frica departe dela inima sa lepădând.

Acesta s'a nevoit, pre vremea lui Antonin împăratul Romanilor și a lui Sevastian ducele Italiei. Că silindu-l ca să se lepede de Hristos și nevrând ca să se supue, mai întâiu i-a sfărâmat degetele, după aceea îl băgară într'un cuptor aprins și ținându-l trei zile într'însul, a ieșit sănătos. Apoi îl silirà să beà băuturi otrăvite și nestricându-i nimica, crezu în Hristos și cel ce amestecase otrava; și după acestea îi scoaserà vinele din trup, și-l băgară într'o căldare cu untdelemn fierbinte, apoi spânzurându-l l-au ars cu făclii, după aceia l-au silit să beà oțet cu cenușă, apoi îi scoaserà ochii și-l ținură trei zile spânzurat cu capul în jos. Iară mai pre urmă îl despoiară de piele, și atuncea ș'a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Vichentie diaconul.

Stih: Vichentie se bagă în temniță închizându-se;
Aleargă sus, din temnița trupului dezlegându-se.

Acest sfânt Vichentie aflându-se în Avgustopoli, cetate în Ispania, învățând poporul împreună cu Valerie episcopul, diacon fiind Vichentie, pre carii prinzându-i îi aduserà la divanul domnului Datian; care îndată băgându-i în obezi, porunci de-i duserà în orașul ce se chiamă Valenția, de-i băgară într'o temniță infectă; și preste puține zile scoțând pre Vichentie, porunci de-l frecară cu țesală, și-l răstignirà pre o Cruce, și dându-i munci prin toate membrele; și iarăși pogorându-l de acolo, îl mai chinuirà și-l mai băturà, și-i arserà coastele. Și deznodându-l de toate închieturile, îl băturà pe piept cu bețe de fier arse în foc. Și rămâind nevătămat, l-au băgat în temniță, unde aflându-se sfântul, se învrednicì dumnezeescului și îngerescului ajutor, și îndată și-a dat sufletul la Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniță Stefanidei.

Stih: Fiind legată Stefanida, de copaci de finic.
In mijlocul mucenicilor a înflorit ca un finic.

Aceasta era soție unui ostaș, și credeà în Hristos din început dela strămoșii săi, însă murindu-i bărbatul, rămase văduvă. Deci văzând ea pre sfântul Victor, că pătimeà mai pre sus de om, îl fericeà pre el, și pentru bărbăția sa, și pentru cununile ce erà să ia dela Dumnezeu. Drept accea pentru o pri-

cină ca aceasta, s'a adus și ea la ighemonul; și fiindcă a mărturisit în privelişte pre Hristos Dumnezeu mai 'nainte de veci, pentru aceasta i a legat mâinile ei de doi copaci de finic, carii cu mare silă îi îndoise. Iară în urmă dându-le drumul și întorcându-se cu repejune la starea lor cea dintâiu, au spintecat pre sfânta în două bucăți. Și așà fericita și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Teodor egumenul Studiților mărturisitorul.

Stih: Ca cel ce bine ai vieţuit Teodore de trei ori fericite;

Mutându-te din viaţă, răsplătiri aşteaptă multe.

Acesta a fost pe când împărăția Constantin Copronim, din părinți evlavioși, anume Fotinò și Teoctista. Deci alegându-și de mic vieața cea bună, și învățând carte, s'a suit la înălțimea cunoștinței. Deci călugărindu-se și plinind tot felul de faptă bună, s'a învrednicit Darului preoțesc dela sfântul Tarasie, patriarhul Constantinopolei. Și aflându-se atunci egumen la mânăstirea Studitului prea cuviosul Platon, și paretisindu-se de igumenie, priimì fericitul acesta igumenia, povățuind bine și cu plăcere dumnezeească turma cea încredințată lui, și păstorind-o la păşunea mântuirei. Iară fiindcă a mustrat cu îndrăzneală pre împăratul Constantin, feciorul Irinei, împreună cu sfântul Tarasie, căci și-a lepădat pre legiuita sa femee și a luat pre alta. Pentru aceasta, unul din aceştia, adică sfântul Tarasie a fost scos dela scaunul său. Iară pre marele Teodor bătându-l, îl izgonì la Tesalonic. Apoi Constantin orbindu-se, se lipsì și de împărăție. Deci atuncea a fost chemat Teodor dela surghiunie. Insă când s'a făcut împărat Nichifor Patrichie, carele se numià și Stavrachie, iarăși s'a izgonit sfântul la Tesalonic. Iară dupăce a împărățit Leon Armeanul, și căută să lepede sfintele icoane (atuncea mustrând cu îndrăzneală fericitul Teodor pre împăratul pentru sfintele icoane), a fost izgonit de către dânsul la ezerul Apoloniadei, și de acolo iarăși se trimise spre partea răsăritenilor, unde priimind vre-o sută de toiege pre spinare, le suferì cu vitejie. Și iarăși fu muncit de mai marele oastei cu grele bătăi. Și de acolo îl trimiseră la Smirna de-l închiseră într'o temniță, puindu-i picioarele în lemnul cel de munci. De aceea dacă luă Mihail Trailul împărăția, a fost scos din legături marele Teodor și chemat din surghiunie. Și având puțină odihnă, se află cu prietenii săi și cu bună nădejde a răposat întru Domnul. Era însă om uscățiv, galben la față, plăviț, avea peri cărunți și cam pleşuv la cap.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne și ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam, și ai „ucis pre Haldei, carii fără „dreptate vânau pre cei drepți; „prea lăudate Doamne, bine „eşti cuvântat Dumnezeul pă„rinților noștrii.

Cu ranele împreună ai lepădat hainele cele de piele ale păcatului, și te-ai îmbrăcat cu podoaba care nu mai priimeşte învechime, fericite, pre carea o a ţesut Darul cel ce s'a arătat.

Cu aprinderea nevoințelor tale celor tari și cinstite, s'a făcut cenuşă nedumnezeirea cea spinoasă și vicleană, și cu curgerile sângiurilor tale, se stinge văpaia necunoștinței cei înălțate, prea fericite.

Având daruri îndestulate,

izvorăşti şi faceri de minuni celor ce săvârşesc cinstitul tău praznic, Minà vrednicule de minuni, şi dimpreună lucrezi celor ce cântă: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei:

Bine este cuvântat rodul cel binecuvântat al pântecelui tău, pre carele bine-l cuvintează toate puterile cereşti, şi adunările pământenilor; carele ne-a mântuit pre noi din blestemul cel de demult, Binecuvântată.

Alt Canon, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Cel ce cunoaşte mai 'naainte, văzându-ţi curăţia gândului, te-a pus pre tine povăţuitor oilor celor cuvântătoare, Părinte prea fericite Teodore, căruia îi strigi acum: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Inchipuirei chipului celui dumnezeesc, al omenirei lui Hristos te închinai, de trei ori fericite, împrotivindu-te luptătorilor de Dumnezeu până la sânge, şi cântând Teodore: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Slavă:

Cuvântul tău s'a arătat îndulcit cu sare, prea fericite, şi vieaţa ta Părinte, luminată cu raza Duhului, căruia acum strălucind strigi veselindu-te: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată acum s'a plinit dumnezeeasca proorocie a dumnezeescului David; că cu adevărat se închină feţei tale, Născătoare de Dumnezeu Curată, cei ce au câştigat bogăţia Darului, şi acum binecuvintează pre Dumnezeul părinţilor noştrii.

Peasna 8, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioşi în cuptor, na„şterea Născătoarei de Dum„nezeu i-a mântuit; atuncea „fiind închipuită, iară acum „săvârşită, pre toată lumea ri„dică să-ţi cânte ţie: Pre Dom„nul lucrurile lăudaţi-l, şi-l „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Arătatu-te-ai ca o pâine, cocându-te în mijlocul focului celui aprins, ca o jertfă fără prihană, ca o junghiere deplin arzându-te, ca o jertfire însufleţită, şi dând dumnezeească bună mirezmă, care Dumnezeu o a mirosit, Minà slugă a lui Dumnezeu.

Târându-te mucenice şi cu spini înghimpoşi împungându-te, ai stărâmat bolduriile vrăjmaşului, şi cu sabia tăindu-te ca într'o uimire, cu

armele credinței ai tăiat capetele celor fărădelege, cântând: Binecuvântați pre Hristos în veci.

Dezlegându-te de trup cu tăierea sabiei, mai desăvârșit te-ai legat mucenice cu dragostea Stăpânului tău, și îndumnezeindu-te acum, îl vezi față către față Mină, și lui îi cânți: Pre Domnul lăudați făpturile și-l prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei.

Sălășluește-se în pântecele tău mai pre sus de cuvânt, cela ce cu cuvântul a zidit toată lumea, și se vede prunc, născându-se din tine Preacurată, cel născut din Tatăl mai 'nainte de veci; pre carele toată lumea bine-l cuvintează, și-l prea mărește întru toți vecii, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:
De șapte ori cuptorul...

Arătat-ai răspândiți pre scornitorii eresurilor celor cu rea credință, purtătorule de Dumnezeu Teodore, învățând a cinsti prea curatul chip al lui Hristos, și a i se închină cu cinste gânditoare de Dumnezeu, și a cântă Stăpânului: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați-l întru toți vecii.

In toată viața ta de Dumnezeu purtătorule Teodore ai fost povățuitor, dreptei credințe luminător prea luminat, învățător de cunoștința lui Dumnezeu, chip călugărilor, ales scriitor de lege, învățând a cântă: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Nevoitu-te-ai pre pământ prea fericite, făcându-te apărător bunei credințe, și detăimător al nedreptății nemincinos, și în ceruri te-ai încununat, cu cununa dreptății prin Darul lui Dumnezeu, săvârșind călătoria, și păzind credința, înălțând pre Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl....

Cu cunoștința ți-ai luminat gândul, cu curăția pofta, și cu bărbăția te-ai încins Teodore prea înțelepte, îndreptându-ți puterile sufletului cu dreptate, precum se cade sfinției, cântând cu glas: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Binecuvântată Stăpână, curățește ranele sufletului meu, și ale păcatelor mele, ceea ce ai născut din pântece fecioresc pre Dumnezeu, cel ce este preste toți, Fecioară Curată, neispitită de nuntă;

pre carele tinerii bine-l cuvintează, preoții îl laudă, noroadele îl prea înalță întru toți vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De șapte ori cuptorul, „muncitorul Haldeilor l-a ars „nebunește, cinstitorilor de „Dumnezeu. Iară văzându-i „pre aceștia cu putere mai „bună mântuiți, Făcătorului „și Mântuitorului, au strigat: „Tineri bine îl cuvântați, pre„oți lăudați-l, noroade prea „înălțați-l întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Eva prin boala neascultărei, blestem înlăuntru a „adus; iară tu Fecioară de „Dumnezeu Născătoare, prin „odrasla purtărei în pântece, „ai înflorit lumei binecuvân„tarea. Pentru aceasta toți te „mărim.

Irmos:

Pământul a acoperit acum trupul tău cel tare, care s'a chinuit fericite. Iară Cerul îți poartă duhul veselindu-se cu sufletele mucenicilor, și luminându-se cu mărire luminată. Pentru aceea cu toții te fericim pre tine Minà.

Impreună cu îngerii lăcuești întru lumină, că ai iubit vieţuirea întocma cu îngerii Minà, și cu gând curățit vezi veselia Domnului, luminându-te din destul cu vărsările de lumină cele de acolo; vrednicule de laudă.

Văzând pre Hristos, de carele ai dorit prea lăudate, te îndumnezeești, și ajungând la dorirea cea desăvârșit, ai încetat de a mai dorì Minà. Adu-ți dar aminte de noi, cei ce săvârșim cu dragoste pomenirea ta cea prea sfântă.

A Născătoarei:

Născut-ai nouă Maică Fecioară pre Dumnezeu Cuvântul cu trup dupre Ipostasul nostru, pentru aceea te propoveduim cu inima și cu limba adevărat, Născătoare de Dumnezeu, și grăim către tine glasul lui Gavriil, strigând: Bucură-te Stăpâna tuturor.

Alt Canon, Irmos:
Spăimântatu-s'a Cerul...

Cu curgerile lacrămilor tale ca un sihastru, și cu izvoarele sângiurilor, ca un mărturisitor al lui Hristos luminându-te, strălucești despre amândouă părțile, luminat fiind îmbrăcat cu dreptate ca un preot Cuvioase, în cetele cele dumnezeești petreci acum luminat, de trei ori fericite părinte Teodore.

Cu toată viața bună petrecându-ți călătoria, acum în lăcașurile cele sfinte ale sfin-

ţilor vieţueşti, luând cununa cea înfrumseţată, şi îmbrăcămintea împărăţiei cea de mare cuviinţă şi sfinţită; întru carea fiind acum luminat Teodore, stai înaintea Stăpânului tău, îndulcindu-te de Dumnezeire.

Invrednicitu-te-ai a vedeà izvorul bunătăţilor, purtătorule de Dumnezeu Teodore, ca unul ce ai petrecut vieaţă cu adevărat îndumnezeită, şi lepădând grijele lumeşti prin vieaţa cea curată, te-ai făcut mărturisitor, şi de chinuri purtător sfinţite.

Slavă:

Vestirea cuvintelor tale cea din Darul lui Dumnezeu, auzită s'a făcut nouă prea lăudate la marginile lumei, ca un tunet, şi ca nişte izvoare izvorăsc învăţăturile scrierilor tale Teodore. Pentru aceea ca pre un dumnezeesc grăitor de Dumnezeu, acum dupre vrednicie te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai o Fecioară Maică lui Dumnezeu, născând mai pre sus de fire cu trup, pre bunul Cuvânt, pre carele Tatăl l-a izbucnit din inima sa mai 'nainte de toţi vecii ca un bun; pre carele acum îl înţelegem mai pre sus de trupuri, măcar de şi în trup s'a îmbrăcat.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pămân„tului s'au minunat, că Dum„nezeu s'a arătat oamenilor „trupeşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat decât ce„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor înge„reşti şi omeneşti te mărim.

SVETILNA mucenicilor.

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Pre ceruri le împodobesc stelele Iisuse îndurate; iară Biserica o împodobesc: Minà, Victor, Vichentie şi Stefanida. Prin carii mântueştene pre noi cei ce te lăudăm.

Slavă, a Cuviosului, asemenea:

Pentru dumnezeeştile icoane ai răbdat toată scârba, munci şi izgoniri. Pentru aceea ai luat îndoită cunună din dreapta celui prea înalt, Cuvioase părinte.

Şi acum, a Născătoarei.

Intru tine prea curată Fecioară, s'a văzut cu adevărat căile Domnului care povăţuesc pre oameni, unde sunt cetele îngerilor, şi adunările tuturor sfinţilor.

A Crucei, a Născătoarei:

Ceea ce eşti fără de prihană Născătoare de Dumne-

zeu, prunc nou ai născut pre cel ce este desăvârşit, pre cel ce a plătit cu Crucea şi cu bunătatea toate câte sunt.

LA LĂUDĂRI (Hvalite). Stihirile, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce..

Ca un trandafir neveştejit, cu mirosirile bunului miros al darurilor tale mărite, umplând marginile, le luminezi cu dumnezeească cuvinţă, Minà purtătorule de nevoinţă, şi cu fulgerile minunilor străluceşti toată lumea. Pentru aceasta săvârşim prea mărită pomenirea ta, lăudând pre Mântuitorul cel ce cu strălucire te-a mărit pre tine.

Focul şi toată munca vrăjmaşilor, prea fericite, ca un nimic socotindu-le, rănit fiind de dragostea Stăpânului, prea minunatule Minà, viteazule cugetător, pentru care te-ai nevoit cu tărie, surpând pre mult meşteşugareţul. Drept aceea te fericim pre tine ca pre un nevoitor prea viteaz, şi apărător prea cald, săvârşind pomenirea ta.

Arătatu-te-ai lăcaş dumnezeescului Duh prea mărite, cu strălucirile bunătăţilor, înţelepţeşte pururea pomenite, trecând cu vederea pre ceste de aicea, Minà de Dumnezeu cuvântătorule, ai dobândit cele cereşti, prea luminat mucenice, împreunându-te cu Ziditorul tău. Pentru aceasta prăznuim nevoinţa ta cea mai pre sus de lumină, slăvind pre Mântuitorul, ca pre un Dumnezeu Atotputernic.

Pre voi cei ce aţi săvârşit călătoria, şi aţi păzit credinţa Minà, Victore, Vichentie, Hristos v'a încununat cu strălucitele cununi ale dreptăţei, şi a înfrumseţat mărturisirea voastră, măriţilor mucenici. Pentru aceasta primind cerească moştenire, rugaţi-vă Domnului, pentru cei ce vă laudă pre voi.

Slavă, glas 5.

Cel împreună fără de început şi împreună vecuitor, Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, precum prin Evanghelie mai 'nainte a zis: Cel ce mă va mărturisì pre mine înaintea oamenilor, şi eu îl voiu mărturisì pre el înaintea Tatălui meu celui ceresc. Asemenea prea lăudaţii purtători de nevoinţe, Minà cu cei împreună cu el nevoitori înfierbântându-se, au propoveduit înaintea împăraţilor şi a tiranilor, mântuitorul nume al Stăpânului. Pentru care şi nevoindu-se, cu cununi neveştejite de el s'a încununat; şi acum în ceruri se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Fericimu-te pre tine de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te mărim credincioşii dupre datorie, ceea ce eşti cetate neclătită, zid nebiruit, folositoarea cea tare, şi scăparea sufletelor noastre.

STIHOAVNA din Octoih.

Apoi zicem, Stih:

Sfinţilor celor de pre pământul lui, minunate au făcut Domnul...

Şi cântăm această Stihiră, glas 2.

Veniţi iubitorilor de pătimitori, să cinstim ceata cea cu trei lumini a mucenicilor, pre Minà, pre Victor şi pre Vichentie, că au dat sângiuri şi au cumpărat vieaţa cea veşnică. Pentru aceea şi răspundeau împrotivă cu tărie, către aflătorii de rele: Nu alegem mai de cinste cele stricăcioase decât cele nestricăcioase. Nu ne vom face ostaşi împăratului celui muritor şi pământesc, ci ne vom ostăşì Impăratului celui viu, carele pururea strigă credincioşilor: Cel ce crede întru mine, de va şi murì, viu va fi.

Slavă, glas 1, a lui Anatolie.

Pre viteazul lui Hristos, pre Minà cel pururea pomenit, adunându-ne credincioşii, să-l lăudăm cu laude mucenicesti şi cu cântări duhovniceşti. Că acesta purcezând la războiul cel către vrăjmaşii cei nevăzuţi, şi nevoindu-se dupre lege, ca un vrednic, a luat Darul biruinţei; şi acum dănţueşte împreună cu îngerii în ceruri, întru dănţuirea cea nestricată, cerând lumei pace şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Singură tu Curată, te-ai învrednicit a fi lăcaş luminei care a strălucit din Tatăl. Pentru aceea strig ţie: Luminează cu lumina bunătăţilor sufletul meu cel întunecat de patimi, şi-l sălăşlueşte în lăcaşurile cele luminoase, la ziua judecăţei Preacurată.

A Crucei a Născătoarei:

Văzând prea curata Fecioară junghierea ta cea fără dreptate Hristoase, tânguindu-se strigà ţie: Fiul meu prea dulce, cum de pătimeşti fără dreptate? Cum spânzuri pre lemn, cela ce ai spânzurat tot pământul pre ape? Nu mă lăsà singură Făcătorule de bine mult milostive, pre mine Maica şi roaba ta, rogu-mă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, Apostol: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul...* Şi al Cuviosului: *Fraţilor, ascultaţi pre învăţătorii voştri...* Aliluia, Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Dom-*

nul ucenicilor săi: Tot cela ce mă va mărturisì pre mine... Şi a Cuviosului, tot dela Mateiu: *In vremea aceea mergeau după Iisus noroade multe.*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 12 ZILE.

Cel dintru sfinţi părintele nostru Ioan cel milostiv patriarhul Alexandriei, şi cuviosul părintele nostru Nil pustnicul.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pe 6. ale Ierarhului 3, şi ale Cuviosului 3. Stihirile Ierarhului, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Risipit-ai şi ai dat celor lipsiţi pâinea ta, Ioane minunate, râvnind milei Stăpânului celui prea milostiv, prea cuvioase. Pentru aceea rămâne cu adevărat în veci pomenirea ta sfinte; iară pre cei ce o prăznuesc cu credinţă, păzeşte-i cu rugăciunile tale, de supărări şi de scârbe, Ierarhe prea fericite.

Curăţia şi dreptatea gândului tău, şi obiceiul îndumnezeit, văzându-le cela ce vede cele ascunse, te înalţă pre scaun prea înalt, ungându-te şi săvârşindu-te pre tine înţelepte cu mir, şi de faţă dându-ţi în mână cârmele turmei, care o ai îndreptat către limanurile voiei cei dumnezeeşti, de Dumnezeu grăitorule Ioane.

Toate cererile inimei tale, ţi le-a dat Domnul, vrednicule de minune, că ai păzit toate punerile de lege cele mântuitoare, pentrucă desăvârşit ai iubit pre Dumnezeu, şi pre cel de aproape ca însu-ţi pre sine-ţi de Dumnezeu fericite. Şi pre cei ce au avut trebuinţă, i-ai ajutat; pentru aceea astăzi te cinstim Ioane.

Alte Stihiri ale Cuviosului, glas 8.

Podobie: Ce vă vom numì pre voi...

Ce te vom chemà acum sfinte? Rîu care ieşi din Edemul cel înţelegător; pârîul darurilor, care se dau dela Dumnezeu; vărsare de învăţăturile Darului! Paharul înţelepciunei şi al ştiinţei; rugător prea tare, învăţător şi lucrător? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numì Cuvioase? Lucrător de pământ al sadurilor celor nemuritoare, prea fericite; săditor de pomii cei credincioşi ai raiului celui înţelegător; prea iscusit în legile cele date de Dumnezeu. Ştiutor de dogmele cele însuflate de Dumnezeu. Tâlcuitor prea iscusit, şi învăţător prea îndestulat. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom zice acum minunate? Puitor de aşezământ-

tul însoţirei, îndreptător curăţiei, învăţător călugărilor, povăţuitor fecioriei. Dreaptă cumpănă a amândurora, ca unul ce amândouă cu cercare le-ai petrecut. Multe sunt vredniciile tale, şi nevoinţa ta cea dumnezeească. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glas 2; a lui Anatolie.

Izvorul milei, varsă îndurări de milostiviri, celor ce au trebuinţă, Ioan următorul lui Hristos, păstorul şi luminătorul cel mare al Alecsandrenilor. Veniţi să ne săturăm cei săraci cu Duhul, urmând blândeţelor lui; că cu dragoste iubitoare de milostivire, priimind ca pre un om strein pre Hristos, prin mijlocirea săracilor s'a învrednicit fericirei, ca Avraam odinioară. Şi cu îndrăzneală se roagă, să se miluiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Ce-ţi voiu aduce eu ticălosul Stăpână a lumei? Fără numai izvoare de lacrămi, şi mărturisire de cele ce am făcut. Ci cu ochiul tău cel milostiv Fecioară, caută spre slăbiciunea smeritului meu suflet, şi risipeşte norii patimilor mele, şi mă mântueşte de negura care m'a cuprins, pre mine robul tău, rogu-mă.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre lemnul Crucei văzându-te Iisuse pironit cea neispitită de nuntă, plângeà şi ziceà: Fiule prea dulce! Pentruce m'ai lăsat singură pre mine, ceea ce te-am născut? Cela ce eşti lumina cea neapropiată, a Tatălui celui mai 'nainte fără de început. Grăbeşte de te prea măreşte, ca să dobândească dumnezeeasca slavă, cei ce laudă dumnezeeştile tale patimi.

STIHOAVNA din Octoih.

Iară de voieşti, zi aceste de faţă, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te luminătorul Bisericei, lauda lumei cea văzută de toţi, fala Alexandriei, temelia dreptei credinţe, cumpăna ajunării, îndreptarea sihăstriei, limanul celor înviforaţi, scăparea celor din primejdii, turn de tărie şi apărător de greşale, plinitorul legei, noianul facerei de bine, dătător prea blând, carele dai tuturor cele trebuincioase din destul, celor ce aleargă către tine cu credinţă; roagă-te lui Hristos, să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Bucură-te hrănitorul celor flămânzi, dătătorul cel bogat al celor ce au trebuinţă, izvorul milostivirei, fântâna

milei, sprijineala celor căzuți, folositorul văduvelor, cercetătorul bolnavilor, îmbrăcămintea celor goli, părintele sărmanilor, îndreptare celor căzuți, acoperemânt mântuitor celor streini, mângâitorul celor ce plâng, apărătorul celor nedreptățiți, ajutorul celor nepricepuți. Roagă-te lui Hristos, să deà sufletelor noastre mare milă.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate cele ce ne-a dat nouă...

Bucură-te cela ce ești povața orbilor, învățătorul celor tineri mărite, toiagul bătrâneților, păstorul celor rătăciți, îndreptarea păcătoșilor, grădină foarte bine mirositoare, vas de mir al Duhului, rîu pururea curgător, sălășluire cinstită a sfintei Treimi. Adu-ți aminte de cei ce te laudă, mântuindu-i de nevoi, și de primejdii și de boale și de iadul cel veșnic; rugându-te lui Hristos celui ce dă lumei mare milă.

Slavă, glas 6.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieșit vestirea isprăvilor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale, taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns; a cărora viață fără prihană ai urmat. Având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieței; ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu cuviosul Ioan, și cu toți sfinții, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Văzându-te răstignit Hristoase ceea ce te-a născut, tânguindu-se strigà ca o Maică: Fiul meu și Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimă de ocară.

Troparul Ierarhului, glas 8:

Intru răbdarea ta, ți-ai agonisit plata ta, Părinte cuvioase, întru rugăciuni neîncetat răbdând, pre săraci iubind, și pre aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Ioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, al Cuviosului, asemenea...

Cu curgerile lacrămilor tale.

Și acum, a Născătoarei:

Caută-le la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

După obișnuitele Stihologhii, Sedealna Octoihului, și Psalm 50.

CANOANELE.

Din Octoih, unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților două, pe 8.

CANONUL Ierarhului. Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Cel tăiat pre cea netăiată o a tăiat, și a văzut Soa-

„rele pământul pre care nu-l „văzuse. Pre pierzătorul vrăj-„maș apa l-a înnecat, și cea „neumblată o a trecut Israil, „și cântare s'a cântat: Dom-„nului să-i cântăm, că cu sla-„vă s'a prea slăvit.

Luminându-ți-se gândul cu milostivire și umblând întru dragostea lui Hristos Părinte, strălucind cu luminile milelor, te-ai făcut lăcaș prea curat, al însuș milostivului Dumnezeu, Ioane, pentru aceea te fericim.

Privind cu înțeleaptă gândire la cele veșnice, Părinte prea sfințite, ai schimbat cele stricăcioase luminat pre cele nestricăcioase; și acum petreci în ceruri cu cetele celor fără de trup, strigând: Domnului să cântăm, că cu slavă s'a prea slăvit.

Dătătorul milei, umplându-ți de Dar cugetul cel milostiv Cuvioase, a miluit pre mulți cu dumnezeească mijlocirea ta; că te-ai făcut mângâierea sufletelor, și purtare de grijă săracilor, Ioane prea înțelepte, cugetătorule de Dumnezeu prea sfințite.

A Născătoarei:

Ca să împreune pre cei de jos, cu cei de sus, însuș Dumnezeul tuturor, s'a sălășluit în pântece neispitit de nuntă, și arătându-se întru asemănare de trup, ridicând păretele cel din mijloc al vrajbei, a mijlocit pace, și a dat vieață, și dumnezeească mântuire.

Alt CANON, al cuviosului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Mă adapă pre mine Nil cu înțeleaptă a tot felul de rodire.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 8. Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Cu adăpările tale cele de taină fericite, adăpând din destul cugetul meu cel uscat, învrednicește-mă cu rugăciunile tale, să-ți aduc ție laudă ca niște spice.

Curgerile cuvintelor tale, prea fericite Nile, ieșind ca din Edem, aievea adapă toată fața Bisericei neîncetat.

Slavă:

Rîul dogmelor și al cuvintelor tale grăitorule de cele dumnezeești, răvărsându-se, adapă inimile credincioșilor; iară adunările celor cu credință rea le înneacă.

Și acum, a Născătoarei:

Vărsat-a vrăjmașul și pierzătorul veninul cel pierzător de suflete în urechile Evei; iară tu Maica lui Dumnezeu născând pre Hristos, ai tămăduit stricăciunea aceluia.

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele deasupra sferei cerești,

„şi ai zidit Biserica, tu pre „mine mă întăreşte întru dra„gostea ta, că tu eşti margi„nea doririlor, şi credincio„şilor întărire, unule iubito„rule de oameni.

Ca o Fecioară cu bună cuviinţă purtând cunună de maslin, s'a arătat ţie vrednice de laudă, Darul milostivului cel cu îndurare, trăgându-te pre tine către dumnezeeasca milă.

Şezând pre scaunul cel sfinţit din voia lui Dumnezeu, mărite părinte Ioane, ai vieţuit ca un înger, aducând jertfe sfinţite de pace, celui cu totul îndurător.

Cu milostivirea cea multă Părinte, urmând milostivului Dumnezeu, carele pentru milostivire a sărăcit cu trupul, ai îndestulat pre săraci, ai adunat pre cei streini şi fără de acoperemânt, făcându-te împlinitor poruncilor celor dumnezeeşti.

A Născătoarei:

Întru tine Prea sfântă voind s'a sălăşluit pricinuitorul a toată lumea, pentru mulţimea milostivirei, şi a sfinţit firea oamenilor, care era alunecată mai dinainte, pentru călcarea poruncei.

Alt Canon, Irmos:
Tu eşti întărirea celor ce...

Gândul tău Părinte, purtând Darurile Duhului, goneşte gândurile cele viclene.

Insuflatu-ne-ai nouă mir, foarte cu miros bun al rugăciunei, lucrătorule de cele sfinte, alcătuindu-l cu ştiinţa şi cu fapta.

Slavă:

Izvorît-ai învăţături cereşti prea înţelepte ca dintru un izvor şi ai îmbogăţit pre fiii Bisericei.

Şi acum, a Născătoarei:

Omoară cugetul trupului „nostru Preacurată, ceea ce „ai izvorît oamenilor izvorul „nemurirei.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă Duhul „meu.

CONDACUL Cuviosului, glas 8.
Podobie: Apărătoarei Doamnei...

Zburdările cele aprinzătoare ale patimilor dela trup despărţindu-le Nile fericite, cu priveghetoare rugăciunea ta le-ai tăiat. Ci ca cela ce ai îndrăzneală către Domnul, scapă-mă din toate primejdiile ca să strig ţie: Bucură-te Părinte a toată lumea.

ICOS.

Cine din pământeni va puteà Nile, să spue nevoinţele petrecerei şi trudele cele nemăsurate ale vieţei tale, şi multe ostenelele tale, care pre pământ ca un fără de trup le-ai săvârşit? Ci însă iată strig ţie aşà: Bucură-te rîul darurilor lui Dumnezeu; bucură-te izvorul învăţăturilor lui Hristos. Bucură-te paharul înţelepciunei şi al cunoştinţei; bucură-te lucrarea nemuritoarelor saduri. Bucură-te învăţătura cea prea lucrătoare a cuvintelor celor de Dumnezeu însuflate; bucură-te prea iscusite tâlcuitorule al legei celei de Dumnezeu date. Bucură-te săditorule al raiului celui înţelegător; bucură-te al fecioriei mare păzitorule. Bucură-te frumoasă alăuta Duhului; bucură-te sabie tăietoare de rădăcinile patimilor. Bucură-te razimul bărbaţilor celor drepţi; bucură-te al credincioşilor pământeni folositorule. Bucură-te Părinte a toată lumea.

Sedealna Ierarhului, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Luând năravde milostivire te-ai arătat milosârd, ajutând pre săracii cei lipsiţi, Ioane de Dumnezeu însuflate. Pentru aceasta te-ai numit cu numirea asemenea lucrărei, mai mult decât toţi sfinţii, fericite. Drept aceea, dătătorul milei mult te-a îmbogăţit, de Dumnezeu înţelepţite, şi luminat te-a strălucit, Ierarhe prea fericite. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă a Cuviosului, glas 8.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Înfrumseţându-ţi gândul cu ştiinţa, ai izvorît rîuri de teologhie, adăpând inimile celor ce cu credinţă primiau băutura cea curată şi limpede, a învăţăturilor tale, şi cinstesc pomenirea ta cea luminoasă şi cinstită, Nile purtătorule de Dumnezeu, frumseţea cuvioşilor şi lauda părinţilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu rugăciunea ta cea curată şi limpede către Ziditorul, Maică a lui Dumnezeu, mântueşte de toată nevoia şi primejdia, pre cei ce cinstesc cu credinţă, prea sfântă naşterea ta; şi arată către Fiul tău îndrăzneală ca una ce eşti Maică a lui, să-l îmblânzeşti pre el, ca să avem noi iertare păcatelor care am făcut în vieaţă.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre cel întrupat din cu-

rate sângiurile tale şi mai pre sus de gând născut din tine Curată, văzându-l spânzurat pre lemn în mijlocul a doi tâlhari, te răniai la inimă şi ca o Maică tânguindu-te strigai: Vai mie Fiul meu! Ce rânduială dumnezeească şi negrăită este aceasta? Prin carea ai înviat zidirea ta, laud milostivirea ta.

Peasna 4, Irmos

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înţeles-am „lucrurile tale şi am prea slă„vit Dumnezeirea ta.

Lăcaş curat te-ai arătat sfintei Treimi prea cuvioase şi bogăţie dumnezeeştei Biserici şi vârful Arhiereilor.

Luând aminte Domnul cel prea milostiv, la multa milostivirea ta, a sfinţit sufletul tău, părinte Ioane prea sfinţite.

Făcutu-te-ai lucrător neruşinat poruncilor a tot îndurătorului şi te-ai umplut de binele lui, petrecând în lăcaşurile sfinţilor.

A Născătoarei.

Vindecă Curată ranele inimei mele şi îndreptează mişcările sufletului meu Fecioară, către voile lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Scoate-mă prea înţelepte din robia patimilor, ca o mântuire şi preţ aducând lui Dumnezeu rugăciunile tale.

Intoarce prea înţelepte robia patimilor mele, ca un folositor vrednic aducându-mă lui Dumnezeu cu rugăciunile tale.

Vrând ca să aşezi sfinţite dogmele înţelepciunei cei întru Hristos, te-ai curăţit pre sine-ţi mai 'nainte cu postirea prea fericite.

Slavă:

Toată înălţimea cugetelor care s'a ridicat Părinte, o ai smerit cu multă înţelepciunea ta, pierzând pomenirea lor.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel pururea fiitor împreună cu Tatăl, şi ca un Dumnezeu Cuvânt neîntrupat mai 'nainte, în vremile cele de pre urmă s'a întrupat din curate sângiurile tale, prea lăudată.

Peasna 5, Irmos:

Pre mine cela ce deapururea mă rătăcesc de noap„tea necunoştinţei, spre calea „cea pierzătoare de suflet, cu „lumina cunoştinţei tale „Doamne, povăţueşte-mă, du„cându-mă la cărarea porun„cilor tale.

Urmând morţei cei de bună voie, acelui ce s'a omorît pentru milostivire, te-ai şi răstignit lumei şi patimilor,

te-ai învrednicit vieței cei mai pre sus de lume, vrednicule de laudă, Părinte înțelepte.

Învrednicitu-te-ai fericirei, făcându-te blând iertător și pașnic, și celor flămânzi dătător de pâine neîmputinată și împărțitor săracilor, și îmbrăcăminte celor goli.

Impodobindu-te Părinte cu dumnezeeștile împărtășiri, ca un înger ai slujit cu sfințenie lui Dumnezeu fără de prihană, luminând pre credincioși cu învățăturile tale cele sfințite.

A Născătoarei.

Luminează sufletul meu cel întunecat cu dezmierdările vieței, Curată fără prihană, cu lumina ta, ceea ce ai născut pre Hristos lumina, risipindu-mi întunerecul necunoștinței.

Alt Canon, Irmos:

Mânecând strig către tine...

Poftind curățirea întregei înțelepciunei cei dumnezeești, prea înțelepte, degrab ai părăsit toată desfătarea vieței.

Tu cele de gând înțelegătoare, care sunt mai pre sus de știință, de Dumnezeu arătătorule, cu înțelepciune le-ai câștigat, fiind împărtășit cu învățătura cea dumnezeească.

Slavă...

Nor, carele cu ploile cunoștinței înneci toată necunoștința, te știm pre tine purtătorule de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre un crin ce strălucește în mijlocul spinilor, aflându-te pre tine Mirele, Maică Fecioară, te-a iubit.

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, și lui „voiu spune scârbele mele, că „s'a umplut sufletul meu de „răutăți, și viața mea s'a a„propiat de iad, și ca Ionà „mă rog: Dumnezeule, din „stricăciune scoate-mă.

Indeletnicindu-te întru rugăciuni și întru postire, și rugând pre Dumnezeu cu priveghere, te-ai învrednicit arătărilor și vedeniilor dumnezeești, de Dumnezeu înțelepțite, învățându-te cele mai pre sus de gând prin curăția cugetului, înțelepte.

Ca un înger cu trup ai viețuit pre pământ Părinte, jertfe pașnice fără de sânge cu credință, cu inimă și cu Duh zdrobit aducând Făcătorului, veselindu-te fericite Ioane.

Vieața ta strălucind mai mult decât soarele, a dat raze de milostivire, care au gonit

norul cel întunecos al sărăciei celor ce aveau trebuință prea fericite, și încălzind pre cei biruiți de iuțimea gerului, de Dumnezeu însuflate.

A Născătoarei:

Pricepând de Dumnezeu grăitorii prooroci adâncimea tainei tale Fecioară, prooroceşte o a vestit mai 'nainte, luminându-se cu dumnezeescul Duh, și acum noi văzând arătat săvârșirile, credem.

Alt Canon, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Fiind împodobit cu Darul înțelepciunei, și vieața luminându-o cu traiul cel ales, te-ai făcut dumnezeesc slujitor de cele sfinte, mijlocind între Ziditorul și între zidire, și te-ai făcut învățător prea lăudat și prea mărit, Părite.

Apropiatu-te-ai de muntele bunătăților, și fiind acoperit cu dumnezeescul nor fericite, ai priimit dela Dumnezeu lespezile dogmelor cele scrise de Dumnezeu, prea fericite, și te-ai arătat nouă al doilea Moisì, puitor de legea Darului.

Slavă:

Jertfitu-te-ai pre sine-ți tăinuit de bună voie, ca o jertfă junghiată de voie, stând înaintea Ziditorului Nile, împodobit cu știința și cu fapta, adu-ți aminte de noi, cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei:

Văzând grăitorii de Dumnezeu prooroci cu chipuri însemnătoare, adâncimea înfricoșatei tainei tale, au vestit mai'nainte, că Dumnezeu se va sălăslui în pântecele tău Preacurată. Și acum văzând noi împlinirea, te slăvim.

Irmosul.

Curățește-mă Mântuito-
„rule, că multe sunt fărăde-
„legile mele, și mă ridică din-
„tru adâncul răutăților, rogu-
„mă. Căci către tine am stri-
„gat, și mă auzi Dumnezeul
„mântuirei mele.

CONDACUL Ierarhului, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Bogăția ta o ai împărțit săracilor, și cerească bogăție acum ai luat Ioane prea înțelepte. Pentru aceasta toți pre tine te cinstim, săvârșind pomenirea ta, o cel cu milostenia asemenea numite.

ICOS.

Ata frumsețe puind în sufletul tău, dragostea cea curată, și milostivirea cea frumoasă, Fecioară frumos împodobită cu stâlpări de maslin, pre milostenie noaptea nemincinos o ai văzut Ioane, carea lin a grăit către tine: De mă vei agonisì pre mine

prietenă și împreună lăcuitoare, te voiu duce pre tine înaintea Impăratului Hristos; și supuindu-te cu gândul nu ai rătăcit, o cel cu milostenia asemenea numite.

Intru această lună în 12 zile, pomenirea celui dintru sfinți părintele nostru Ioan milostivul Arhiepiscopul Alexandriei.

Stih: Ioan milostenie dând săracilor și cu îndurare împrăștiind.
O ce fel de daruri ia acum înaintea lui Hristos stând.
Milostivul s'a dus dela cele sărace.
In ziua a douăsprezece.

Acesta a fost Chipriot de neam, fiu lui Epifanie domnului țărei, și însurându-se cu voia tatălui său și făcându-se tată de copii, apoi murindu-i și femeea și copii, își întoarse toată pofta spre adaosul bunătăților și spre buna plăcere a lui Dumnezeu. Și pentru strălucirea vieței sale, se făcù Arhiepiscop Alexandriei, cerându-l poporul Alexandrenilor dela împăratul Iraclie. Carele după cuvântul Evangheliei puindu-se ca o făclie în sfeșnic, strălucì ca o lumină de foc în lume. Deci petrecând mulți ani în scaunul arhieriei sale, și multe minuni făcând, și dând de ajuns la săraci cele ce le trebuià. Drept aceea și dintru această faptă luând numele milostivului, și având toți spre dânsul evlavie, nu numai credincioșii, ci și necredincioșii, precum arată istoria ce scrie de dânsul, către Domnul s'a mutat.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nil pustnicul.

Stih: Nu adapă Nil numai Eghipetul, ci și făptura prea cu îndestulare,
Cu cuvântul adăpându-o, Nil și după moarte este mare.

Acesta aveà multă putere în cuvinte, fiind eparh Constantinopolei, pe vremea împărăției lui Mavrichie, și căsătorindu-se cu o femee cinstită, și născând doi copii unul parte bărbătească și altul femeească, după aceea își înduplecă femeea cu cuvintele și o făcù ca să lase Constantinopolul, și să meargă să lăcuiască la mânăstirile Eghipetului, și să-și împartă copiii, să ià el pre fiul său Teodul, și ea pre fiică-sa. Și făcând așà, se despărțiră unii de către alții. Deci aflându-se sfântul Nil cu părinții și cu fiul său, la muntele Sinai, niște barbari îi loviră fără de veste ca niște hiare, și luară pre fiul său Teodul rob împreună și cu alți mulți, pre carele îl plângeau fără de seamă ca pre un rob, precum se vede la cartea ce este făcută de dânsul. Deci învrednicindu-se după aceasta dumnezeeștei preoții, și alcătuind cuvinte pustnicești pline de toată înțelepciunea și înțelegerea și folosul, care cu puterea cuvântului și cu Darul sfântului Duh, îndeamnă spre nevoință. Și tocmind multe cărți prin care aducând pre mulți către Hristos cu dragoste dumnezeească, cu pace s'a săvârșit, și zace cu fiul său Teodul împreună și cu alți pustnici, precum zic unii în sfânta biserică a sfinților Apostoli, la Orfanotrofon de desubtul jertfelnicului, puși acolo de Iustin împăratul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Martin făcătorul de minuni, episcopul Franciei.

Stih: Nu eră lumea vrednică ție Martine fericite,
Pre care și lăsându-o te-ai dus în lumea cea mare cu cinste.

Acest Martin, eră pe vremea împăratului Traian în Roma, Comis cu rangul; și așezându-se de împăratul, voevod, a fost trimis la războiu împrotiva barbarilor, unde văzând mulțimea vrăjmașilor, s'a temut precum se cădeà a se teme. Insă luând îndrăzneală dintr'o dumnezeească vedenie, ce i s'a arătat lui în vis, și carea îi făgăduià că va birui pre vrăjmași. Pentru aceasta dând războiu, i-a biruit pre ei; pentru care biruință, a luat dela împăratul mare mulțumită și cinste. Ci însă sfântul mulțumeà mai mult împăratului Cerului, Domnului, fiindcă-i dăruise lui biruința preste toată nădejdea, pentru o mică facere de bine ce a făcut. Căci mai 'naainte de începerea războiului, a mers către el un sărac, tânguindu-și nevoia și

cerând milostenie; iară sfântul milostivindu-se asupra întâmplărei lui, a rumpt o bucată din hlamida sa și l-a îmbrăcat pre el, asemenea l-a și hrănit pre el fiind flămând, și l-a adăpat fiind însetat. Drept aceea i s'a arătat că a văzut pre Domnul în visul său, față stând și zicându-i: Fiindcă m'ai hrănit găsindu-mă flămând, și m'ai adăpat însetat fiind, și gol, m'ai îmbrăcat; pentru aceasta voiu fi cu tine și te voiu întări, și-ți voiu dărui biruință asupra vrăjmașilor. Deci sfântul mulțumind lui Dumnezeu s'a lepădat de lume și de ale lumei, și a ales mai mult petrecerea monahicească. Și după ce s'a îndeletnicit în sihăstrie șapte ani și s'a deprins în dumnezeeștile Scripturi, atuncea s'a făcut episcop cetății Constantinei, carea se află în Galia, carea acum se numește Francia. Acesta cu Darul lui Hristos a înviat morți, a omorît balauri, a prefăcut în aur o porumbiță vie ca să ajute pre un sărac la nevoia lui, și iarăși o a prefăcut pre ea porumbiță precum erà mai 'nainte; și alte încă multe minuni făcând, în pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea sfântului proroc Ahia.

Stih: Că mai 'nainte de a muri proorocul Ahia,
A mustrat pre Ierovoam fiul lui Sarira.

Acesta a fost din Silom, din cetatea lui Ilì preotul, unde a fost mai 'naainte cortul lui Moisì. Acesta a proorocit pentru Solomon, că va greși Domnului, și că femeile îl vor depărtà dela Dumnezeu. Și a mustrat pre Ierovoam, căci cu vicleșug se purtà cu Domnul. Văzut-a și o pereche de boi călcând biserica și alergând asupra preoților. Care a și luat sfârșit, că viind Babilonenii o au arat; și răposând cu pace, fu îngropat aproape de copaciul Silomului.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Martin episcopul Tarachinului.

Stih: Martin dela Dumnezeu mărire prea mare a luat,
Ca cel ce este cu milostivirea îmbrăcat.

Acesta erà din Saboria Tafoniei, strălucit cu neamul și mare cunoscându-se de către Ilirici, adică de slavoni. Și fiind împodobit cu vrednicìi apostolești, a fost vrăjmășit de Arieni. Și în multe rânduri fiind bătut înaintea poporului, de ei, a fost izgonit. După care mergând la Mediolan, a pătimit cele asemenea dela episcopul de acolo Auxentie, arian și el fiind. Deci fiind silit fericitul, a fugit și s'a dus la ostrovul Talarie cel pustiu și nelăcuit, carele este aproape de marea Tirinichiei, și acolo liniștindu-se, mâncà numai rădăcinile verdeturilor. Iară mai pre urmă s'a făcut episcop bisericei din Tarachin. Și atâta a strălucit și a sporit fericitul întru iubirea de săraci, cât mai întâiu a împărțit toată averea sa săracilor. Apoi dacă se întâmplà să poarte numai o singură haină, și vedeà vre un sărac că tremură de frig, tăià haina aceea de prin genunchi, și o dà săracului. Acest sfânt văzând odată un mort, că-l duc la îngropare, și pre un năpăstuitor că nu lăsà să-l îngroape, spuind că este dator cu atâția bani, pre mortul acela l-a înviat, iară pre năpăstuitorul mincinos dovedindu-l, a poruncit să moară în locul celui mort. Deci cu un chip ca acesta cu plăcere de Dumnezeu și întru cele de asemenea minunat vieţuind, a adormit în pace.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Antonie și cei dimpreună cu dânsul Zevinà, Ghermanò, Nichifor și Maratò fecioara.

Stih: Sabia pre Zevinà, Ghermanò și Nichifor.
Impreună cu Antonie îi arată de biruință purtători.

La sfânta Maratò.

Stih: Fecioara Maratò băgată în foc fiind,
Acum cu înțeleptele fecioare este dănțuind.

Aceștia erau pre vremea lui Maximian, din carii Antonie erà bătrân cu vârsta; iară Nichifor și Zevinà și Ghermanò, tineri încă și în floare. Fiind prinși în Chesaria, și mărturisind pre Hristos în priveliște, li s'au tăiat capetele de sabie. Iară Maratò fecioara, din Schitopoli fiind, și prin toată ce-

tatea fiind purtată goală, s'a aruncat în foc, şi s'a săvârşit.

Intru această zi, cuviosul Nil izvorîtorul de mir, carele s'a nevoit în munţii marei Lavre din Aton, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Nil s'a arătat nu apă izvorând, ci mir mirositor,
Al căruia Darul este de mir dătător.

Intru această zi, sfântul mucenic Arsachie de sabie s'a săvârşit.

Stih: Se bucură Arsachie sabia văzând,
Căci şi cununa dimpreună cu sabia era privind.

Intru această zi, sfântul Leon patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Leon dracii din aer gonind;
Este ca un leu din trestii, din vieaţă ieşind.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Sava Nigdeli carele în Constantinopol a mărturisit; iară în Cuciuc-Caraman s'a îngropat, la anul una mie şaptesute treizeci şi doi, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Tăindu-ţi-se capul Savo mărirea mucenicilor;
Te împreuni cu Hristos capul tuturor.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Nicolae Constantinopolitul, carele în Constantinopol a mărturisit, la anul o mie şaptesute treizeci şi doi

Stih: Biruieşti pre vrăjmaşul cu nevoinţa ta fericite;
O Nicolae şi ei răsplătiri negrăite.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii evreeşti, au călcat în cuptor văpaia cu îndrăz-„neală, şi focul în rouă l-au „schimbat strigând: Bine eşti „cuvântat Doamne Dumne-„zeule în veci.

Cu fapte ai adeverit cuvintele Mântuitorului, şi te-ai împreunat în ceata celor ce se fericesc, fiind milostiv şi curat cu Duhul, Ioane purtătorule de Dumnezeu.

Gustarea cea mai dulce decât mierea, s'a prefăcut ţie întru aur lămurit; că luând aminte Făcătorul la învoirea ta cea îndestulată, răsplătirile cele bogate ţi-a dat.

Luminându-te cu lumina Treimei cea neînserată, slugă a Treimei, acum luminezi pre cei ce te cinstesc şi cântă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

A Născătoarei.

Tu una Fecioară ai născut pre unul din Treime în două firi, pre cel ce se vede întru un ipostas, căruia cântăm: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Alt Canon, Irmos:
Tinerii cei din Iudeia...

Adăpându-te Părinte cu ploi cereşti, te-ai arătat mult roditor, aducând Stăpânului roduri prea frumoase, pre cei ce strigă cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Limba ta prea fericite, descoperind jghiaburile dogmelor, degrab înneacă rătăcirea eresurilor, învăţând pre credincioşi a cântă: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Vieţuire îngerească ai vieţuit Părinte în trup pre pământ, şi cu dumnezeeştile gândiri, te îndulceai de vederile cele de sus, şi cântai: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei.

Din pântece fecioresc întrupându-te, te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta pre Maica ta ştiindu-o Născătoare de Dumnezeu, cu mulţămită strigăm: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Cei ce s'au făcut cu Darul tău biruitori tiranului şi „văpăiei, tinerii cei ce au pă„zit foarte poruncile tale, au „strigat: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre Dom„nul.

Stea luminoasă arătându-te pre tine Hristos, întru înălţimea Bisericei Părinte, prin tine luminează pre cei ce cântă cu credinţă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Milostiv te-ai arătat, blând, lesne iertător şi fără de răutate Părinte, bogăţie săracilor, şi podoabă, şi îmbrăcăminte celor goli, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Impodobit-ai sfinţit scaunul lui Marco, cu fapte dumnezeeşti Părinte; iară mai ales cu milostenia şi cu iertăciunea. Pentru aceea te-ai numit milostiv, mai mult decât toţi sfinţii, carii au strălucit întru milostenie.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai prea sfinţit lăcaş al izvorului celui viu, din care bând noi cei omorîţi, câştigăm vieaţă strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Canon, Irmos:

Muziceştile organe...

Ţinutu-te-ai de bunătatea cea desăvârşit, iubind pre bunătatea cea dintâiu, şi acum luminându-te cu strălucirile ei, strigi: Pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fiind îmbogăţit de ştiinţă cunoscătoare, te-ai suit spre bună voirea cea de fapte, trimiţând razele Darului, celor ce strigă: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fugind de gâlcevile cele

lumeşti, te-ai aşezat la limanul liniştei, şi năpădirile patimilor le-ai omorît, strigând: Pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Ştiind adevărat Fecioară pre cel ce s'a născut din tine că este Dumnezeu Cuvântul, te lăudăm cu bună credinţă, noi credincioşii, cântând: Pre Domnul lăudaţi-l şi-l prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Muziceştile organe împreună glăsuind, şi noroade „fără de număr închinându-„se chipului celui din Deirà, „trei tineri neplecându-se, pre „Domnul au lăudat şi l-au „prea înălţat întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, cei „mântuiţi prin tine, cu cetele „cele fără de trupuri, mărin-„du-te pre tine.

Iată după sfârşit, că te-au priimit în mijloc, doi sfinţi părinţi în mormânt, dându-ţi Părinte ţie prea sfinţite, cinste.

Ca zorile, ca ziua a strălucit luminată adormirea ta, Părinte Ioane, luminând pre cei ce cu credinţă te fericesc pre tine.

Impreunatu-te-ai cu cetele Arhiereilor, cu ale proorocilor, cu ale apostolilor şi cu ale mucenicilor; cu carii dimpreună, adu-ţi aminte Părinte de cei ce te laudă.

Sicriul, unde zac cinstitele şi sfintele tale moaşte, părinte Ioane, este izvor de minuni celor ce aleargă către tine.

A Născătoarei:

Fecioară ceea ce te-ai arătat mai desfătată decât cerurile, desfătează cugetul meu cel strâmtorat, făcându-l priimitor darurilor celor dumnezeeşti.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul..

Văzându-te vrăjmaşul Părinte, că rumpi legăturile dezmierdărei cei lumeşti, şi te apropii către Dumnezeu, a pornit asupra ta întreite valuri varvaricesti, socotind să slăbească tăria ta, iară cu purtarea de grijă cea dumnezeească ai lepădat departe măestriile lui, pururea fericite.

Strălucind cu raze bogate ale învăţăturilor, ai luminat în multe feluri sufletele celor ce se apropie către tine cu bună credinţă. Că apropiindu-ţi buzele de paharul cel curat al înţelepciunei, prea în-

ţelepte Nile, ai scos şi ai dat din destul celor ce pofteau.

Slavă:

Jertfitu-te-ai pre tine însu-ţi, cu osârdie Părinte tăinuit, ca o junghiere fără prihană, Ziditorului tău, iubindu-l pre el curat Nile, căruia înaintea scaunului stând înţelepte, roagă-l neîncetat pentru cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, ca să câştige strălucirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Indreptat-ai Fecioară alunecarea strămoaşei, născând pre Cuvântul, cel ce îndreptează pre cei lepădaţi, ca un bun şi Atotputernic, pre cel ce din multa milostivire, s'a întrupat din tine, şi a mântuit lumea cu patimile sale, cele omorîtoare de patimi.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pământ„tului s'au minunat, că Dum„nezeu s'a arătat oamenilor „trupeşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat decât ce„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, „începătoriile cetelor înge„reşti şi omeneşti te slăvim.

SVETILNA

Podobie: Cela ce ai împodobit Cerul...

Să lăudăm pre Ioan cel ce s'a arătat următor lui Dumnezeu celui iubitor de milostivire, ca printr'însul să dobândim toţi dezlegare de datorii, şi iertare de greşale.

Slavă, a Cuviosului, asemenea.

Cu vărsările lacrămilor îngrăşindu-ţi sufletul, Nile gânditorule de Dumnezeu, roagă-te lui să spele de necurăţie sufletele noastre, ale celor ce cu dragoste şi cu căldură te lăudăm pre tine.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce eşti veselia îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoare creştinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pre noi, şi ne mântueşte de muncile cele veşnice.

A Crucei, a Născătoarei.

Din pântecele tău cel fecioresc Preacurată, a răsărit Făcătorul soarelui şi al lunei, pre carele văzându-l ridicat pre lemn, toată făptura s'a clătit.

LA HVALITE.

Stihirile sfântului Ioan milostivul, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pre Ierarhul lui Hristos şi slujitorul, credincioşii să-l cinstim dupre vrednicie, pre dumnezeescul Ioan, hrănitorul săracilor şi gata sprijinitor al văduvelor, pre îndură-tul Părinte al sărmanilor şi apărătorul credinţei.

Darul cel îndurător al ce-

lui milostiv, viind la tine Ioane noaptea, ca o tânără încununată cu ramuri de maslin, strigă ție: De mă vei câștigà pre mine prietenă, te voiu aduce arătându-te pre tine lui Hristos, celui milostiv.

Urmând lui Avraam tu înțelepte întru obiceiurile iubirei de străini, ai adunat pre cei fără de acoperemânt și străini, pre goli i-ai îmbrăcat, și săracilor îndestulător te-ai făcut Ioane; drept aceea precum acela de demult, te-ai învrednicit fericirei, pururea pomenite.

Stând acum înțelepte Ioane înaintea Impăratului veacurilor, roagă-te pentru robii tăi, ca să fie păziți de toată vătămarea și de ispite și de primejdii și de scârbe și de tot felul de boale, și-i povățuește la vieața cea neînserată.

Slavă, glas 6.

Bine slugă bună și credincioasă, bine lucrătorule al viei lui Hristos, tu și greutatea zilei ai purtat, tu și talantul cel dat ție l-ai înmulțit; și celor ce au venit după tine nu le-ai pizmuit. Pentru aceasta s'a deschis ție ușa cerurilor; intră întru bucuria Domnului tău, și te roagă pentru noi Ioane fericite.

Și acum, a Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieței; ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu cuviosul Ioan, și cu toți sfinții, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

După ce te-a văzut pre tine spânzurat pre lemn, ceea ce te-a născut Hristoase, strigà cu plângere: Fiul meu și Dumnezeul meu, cum mori acum pre Cruce? Cum și în mormânt te pui?

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a Cuviosului glas 6.

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieșit vestirea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale. Taberile drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns; a cărora vieață fără prihană ai urmat. Având îndrăznire către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Fecioară curată, roagă pre cel ce l-ai născut, să mântuiască tot neamul omenesc; că pre tine Maică Fecioară te mărturisim cu limba și cu inima, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Dacă te-a văzut cea fără de prihană spânzurat pre Cruce, tânguindu-se, strigà ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, Fiul meu cel prea dulce, nu mă părăsì pre mine roaba ta.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului şi ale Ierarhului. Peasna 3 pe 4. Prochimen, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostolul către Corinteni: *Fraţilor, cel ce seamănă cu scumpete...* Aliluia, glas 2: Gura dreptului se va învăţà înţelepciune... Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Voi sunteţi lumina lumei...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 13 ZILE

Cel dintru sfinţi părintele nostru Ioan Gură de aur, arhiepiscopul Constantinopolei.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 4. Glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria..

Pre Botezătorul asemenea cu numele l-ai urmat bine, cu înfrânarea Părinte, şi pre marele Ilie cu postul şi cu curăţia. Cu rîvna amândurora fiind rănit Gură de aur, asupra slavei împărăteşti îndrăznind, ca un păstor al Bisericei lui Hristos. De două ori.

Cu dumnezeească însuflare a Cuvântului, încunjurând precum scrie în tot pământul vestirea învăţăturilor tale

Părinte, ai luminat lumea. Deschisu-ne-ai nouă intrarea pocăinţei, cu purtarea de grijă a săracilor, închipuind Evanghelia lui Hristos.

Cu curăţia sufletului tău şi cu strălucirea luminei soarelui cea neîntinată, strălucind lumei dogmele bunei cinstiri, înţelepte părinte Ioane Gură de aur, goneşti negura cea păcloasă, şi arăţi lumei lumina bunei credinţe.

Slavă glas 4.

Fosta-i gură de aur, de Dumnezeu însuflat organ, prin carele nouă Duhul Sfânt ne-a glăsuit, că cu strălucită glă-

suire a încunjurat marginile vestirea învățăturei tale. Și următor fiind apostolilor Cuvioase, la ceata aceea ai ajuns, de care ai dorit. Roagă-te Domnului prea fericite, să împace lumea și să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Mântuește-ne pre noi de nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Făcătorul tuturor, ca toți să strigăm ție: Bucură-te una folositoarea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Trîmbiță în chipul aurului, luminat glăsuind dumnezeeștile măriri, te-ai arătat Ioane, la marginile lumei.

Stih: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimei mele pricepere.

Legea ca și Moisi, ai luat dela Domnul, Gură de aur, lumea înțelepțind și luminând cu dumnezeeștile tale învățături.

Stih: Preoții tăi Doamne se vor îmbrăcà întru dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucurà.

Propoveduitor cu adevărat, al dumnezeeștei împărății ai fost, cel cu cuvinte de aur, strigând: Pocăiți-vă, cufundând desnădăjduirea.

Slavă, Podobie aceeași.

Intru o stăpânie a cinstitei Treimi, ai învățat a crede în Tatăl, în Cuvântul și în Duhul, Gură de aur părintele nostru.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Fecioară pre cel ce s'a născut din tine, Dumnezeu Cuvântul, roagă-l de Dumnezeu Născătoare, împreună cu Gură de aur să mântuiască sufletele noastre.

Troparul, glas 8.

Din gura ta ca niște lumină de foc strălucind Darul, lumea a luminat. Vistieriile neiubirei de argint lumei a câștigat. Înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne părinte Ioane Gură de aur, roagă pre Cuvântul Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Cela ce pentru noi te-ai născut...

Caută la sfârșitul cărței.

Ectenia cea mică, și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuitul Psalm, cetim: Fericit bărbatul Slava dintâiu.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Trîmbița cea cu aur terecată, organul cel de Dumnezeu însuflat, noianul dogmelor cel nedeșertat, întărirea Bisericei, mintea cea cerească, adâncul înțelepciunei,

paharul cel cu totul de aur, carele varsă din sine rîuri de învățături cu miere curgătoare, și adapă făptura, cu dulce cântare să-l lăudăm. De două ori.

Steaua cea neapusă, carea cu razele învățăturilor, luminează toată partea cea de sub soare, pe propoveduitorul pocăinței, buretele cel cu totul de aur, carele șterge umezeala relei deznădăjduiri, și rourează inimile cele topite de păcate; pre Ioan Gură de aur dupre vrednicie să-l cinstim.

De două ori.

Îngerul cel pământesc, și omul cel ceresc, rânduneaua cea bine grăitoare, și mult glăsuitoare, vistieria bunătăților, piatra cea nezdrobită, pilda credincioșilor, cel cu mucenicii asemenea, întocma stătător cu sfinții îngeri, cel asemenea la obiceiu cu apostolii, întru cântări Gură de aur să se mărească. De două ori.

Ca pre o trîmbiță cu aur ferecată, avându-te pre tine Ioane Gură de aur, cinstita Biserică, luminat glas trimite marginilor, și pre toți oamenii îndeamnă, să se împărtășească de învățăturile tale cele aurite. Pentru aceasta roagăte, să se mântuiască din stricăciune și din primejdii, cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta cea pururea cinstită. De două ori.

Slavă, glas 6.

Cuvioase de trei ori fericite, prea sfinte Părinte, păstorule cel bun, și ucenice al lui Hristos mai marelui Păstor, cel ce ți-ai pus sufletul pentru oi. Insu-ți și acum prea lăudate Ioane Gură de aur, cere cu rugăciunile tale, să se dăruiască nouă mare milă.

Și acum, a Născătoarei.

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaș din tine cea Curată a ieșit, negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind, și cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei și citirile.

Dela Pilde, citire.

Cap. 10. Vers 8.

Pomenirea dreptului cu laude, și binecuvântarea Domnului pre capul lui. Fericit este omul carele a aflat înțelepciunea, și muritorul care știe priceperea. Că mai bună este negutătoria acesteia decât a aurului, și a argintului vistieria. Și mai scumpă este decât pietrile cele de mult preț; și tot ce este scump nu este vrednic ei. Pentru că

lungimea zilelor, și anii vieței sunt în dreapta ei, și în stânga ei bogăție și mărire. Că din gura ei iese dreptate, legea și mila pre limbă le poartă. Deci ascultați-mă pre mine o fiilor! că lucruri de cinste voi să zic; și fericit este omul, care căile mele va păzi. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață, și se gătește vrerea dela Domnul. Pentru aceasta vă rog pre voi, și pun înainte glasul meu fiilor omenești. Că eu înțelepciunea am tocmit, sfatul și știința, și gândul eu l-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este pricepererea și a mea este tăria. Eu pre cei ce mă iubesc pre mine, îi iubesc; și cei ce mă caută vor află Dar. Înțelegeți dar cei fără de răutate chibzuiala, și cei neînvățați lipiți-vă inima. Ascultați-mă pre mine iarăși: Că lucruri de cinste voiu să zic. Și voiu scoate din buzele mele cele drepte, că adevărului se va învățà grumazul meu. Și urâte sunt înaintea mea buzele mincinoase. Cu dreptate sunt toate graiurile gurei mele, nimica nu este într'însele strâmb, nici răzvrătit. Toate sunt drepte celor ce înțeleg, și netede celor ce află cunoștința. Că vă învăț pre voi adevărul, ca să fie în Domnul nădejdea voastră, și să vă umpleți de Duh.

Dela Înțelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 10. Vers 32.

Gura dreptului izvorăște înțelepciune; și buzele oamenilor înțelepți știu Darul cel bun. Gura înțelepților se învață înțelepciune, și dreptatea mântuește pre dânșii din moarte. Sfârșindu-se omul drept, nu-i piere nădejdea. Că fiul drept se naște întru viață; și întru bunătățile sale va culege roada dreptății. Lumina dreptților este deapururea, și dela Domnul vor aflà har și slavă. Limba înțelepților știe cele bune, și în inima lor odihnește înțelepciunea. Iubește Domnul inimile cele cuvioase, și priimiți sunt lui toți cei fără prihană în cale. Înțelepciunea Domnului luminează fața celui priceput, că sosește la cei ce o doresc mai 'nainte de ce o cunosc pre dânsa. Cela ce mânecă la dânsa nu va ostenì, și cel ce priveghează pentru dânsa, degrab fără de grijă va fi. Că pre cei vrednici ei, singură umblă împrejur căutându-i, și în cărări se arată lor cu bună priință, pre înțelepciune nici odată nu o birueste răutatea. Pentru aceasta am fost și iubitor frumseței ei. Și o am iubit și o am căutat pre dânsa din tinerețele mele. Și o am căutat să o aduc mie mireasă. Ca pre Stăpânul tuturor o am iubit, că este învățătoare întru ascuns de știința lui Dumnezeu, și aflătoare de lucrurile lui. Ostenințele ei sunt bunătățile, și învață aceea curățenie și minte, și dreptate, și bogăție, decât care mai de trebuință nimic nu este întru viața oamenilor. Și de poftește cinevà multă știință, știe cele trecute, și cele ce vor să fie le semuește, știe tâlmăcirea cuvintelor, și dezlegările vorbelor celor ascunse, semne și minuni mai 'nainte știe și întâmplările vremilor și ale anilor, și tuturor este sfetnic bun. Că nemurire este într'însa, și mărire întru împărtășirea cuvintelor ei. Pentru aceasta am făcut vorbă către Domnul, și m'am rugat lui, și am zis dintru toată inima mea: Dumnezeule al părinți'or, și Domnul milei, cel ce ai făcut toate cu cuvântul tău, și cu înțelepciunea ta ai tocmit pre om, ca să stăpânească făpturile cele făcute de tine. Și să îndrepteze lumea întru cuviință și dreptate, dă-mi înțelepciunea care șade pre scaunele tale, și nu mă despărți pre mine dela slugile tale, că eu sunt robul tău și fiul slujnicei tale. Trimite-o pre dânsa din ceruri dela lăcașul tău cel sfânt, și dela scaunul slavei tale, ca fiind cu mine să mă învețe ce place înaintea ta. Și să mă îndrepteze spre cunoștință și să mă păzească întru slava sa. Că gândurile celor muritori toate sunt cu temere, și cu greșală cugetele lor.

Dela Înțelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 4. Vers 14.

Lăudându-se dreptul, se vor veseli noroadele că pomenirea lui este fără de moarte. Pentrucă dela Dumnezeu se cunoaște, și dela oameni, și

place Domnului sufletul lui. Iubiți dar o oamenilor înțelepciunea, poftiți-o pre dânsa, și vă veți învăța, că începerea ei este dragostea, și paza legilor. Cinstiți înțelepciunea, ca să împărățiți în veci. Spune-voiu vouă, și nu voiu ascunde de voi tainele lui Dumnezeu. Că acela este conducător înțelepciunei, și îndreptător înțelepților, și știutor a tot cugetul și lucrul, și toate gândurile le învață înțelepciunea, că este într'însa duh înțelegător și sfânt, și strălucirea luminei cei ce este deapururea, și chipul bunătății lui Dumnezeu. Aceea așază soți lui Dumnezeu și prooroci, și mai frumoasă este decât soarele, și de cât toată facerea stelelor, luminei asemănându-se se află mai întâi. Aceea pre cei ce slujesc ei, i-a scăpat de dureri, și i-a îndreptat pre cărări drepte. Datu-le-a lor cunoștință sfântă, și i-a păzit pre ei de vânători, datu-le-a lor și luptă tare; ca să înțeleagă toți că mai puternică este decât toată credința. Și nu va birui răutatea nici odată pre înțelepciune; nici va trece judecata pre cei răi certându-i. Că a zis întru sine, gândind cu nedreptate: Să facem silă dreptului, să nu ne fie milă de sfințenia lui, nici să ne rușinăm de cărunțețele bătrâneților celor de mulți ani. Că ne va fi tăria noastră lege, și să vânăm pre dreptul, că nu ne este nouă de nici o treabă, și stă împrotiva lucrurilor noastre, și ne impută nouă greșalele legei, și ne defăimează nouă păcatele învățăturei noastre. Și ne spune nouă, că are cunoștința lui Dumnezeu, și fiu lui Dumnezeu pre sine se numește. Și ne-a fost nouă spre vădirea cugetelor noastre, și greu ne este nouă și vedem, că nu este asemenea altora viața lui, și s'au schimbat cărările lui. Intru batjocură ne-am socotit înaintea lui și se depărtează de căile noastre ca de niște necurății, și fericește cele mai de pre urmă ale drepților. Să vedem dar de sunt cuvintele lui adevărate, și să ispitim cele ce vor să i se întâmple lui. Cu ocară și cu muncă să-l întrebăm pre dânsul, ca să cunoaștem blândețele lui, și să ispitim nerăutatea lui, spre moarte de ocară să-l judecăm pre dânsul. Că va fi luare de seamă din cuvintele lui. Acestea a gândit, și a rătăcit; că i-a orbit pre dânșii răutatea lor. Și nu au cunoscut tainele lui Dumnezeu, și n'au socotit, că tu ești Dumnezeu însu-ți, carele ai stăpânire preste viață și preste moarte. Și mântuești în vreme de scârbă, și mântuești de toată răutatea, îndurat și milostiv, și dai sfinților tăi Dar, și cu brațul tău mândrilor stai împrotivă.

La LITIE Stihira hramului și ale sfântului singur glasul. Glas 1. A lui Anatolie.

Luminătorule Ioane, gura cea în chipul aurului, podoaba bunătăților celor dumnezeești lucrate, lăcașul Scripturilor celor de taină mari. Tu a prea curatului și sfântului Duh nestricăcioasă vistierie ai fost. Drept aceea ai veselit toată Biserica, cu cuvântul tău cel ce este de mântuire. Deci îndrăznire aflând către Dumnezeu, întru desfătarea moștenirei cei de sus; roagă-te pentru noi, Părinte prea sfinte.

A aceluiaș.

Vărsatu-s'a Dar în buzele tale, cuvioase părinte Ioane Gură de aur. Pentru aceasta te-a uns pre tine Dumnezeu Arhiereu poporului său, ca să pești turma lui întru cuviință și dreptate. Pentru aceasta, încins fiind cu arma celui puternic, ai tăiat limba cea vătămătoare a eresurilor. Și acum nu încetă rugându-te, ca să împace lumea, și să

mântuiască sufletele noastre.

Glas 2. A lui Studitul.

Pre tine Arhiereul cel mare şi Păstorul cel fără de răutate şi cuvios, propoveduitor pocăinţei, gura cea cu cuvinte de aur a Darului, lăudându-te cu dragoste, te rugăm: Dă-ne nouă rugăciunile tale Părinte, spre mântuirea sufletelor noastre.

A lui Gheorghie Nicomideanul.

Cu cuvintele tale cele de aur, Biserica ca cu o podoabă de aur împodobindu-se Ioane Gură-de-aur, ca o mireasă bucurându-se, strigă către tine: Săturatu-m'am de apele tale cele cu aur curgătoare, veselindu-mă cu învăţăturile cele în chipul aurului şi cu mursă de aur. Că din lucrare la privirea cea de sus mă ridic, prin învăţăturile tale cele blânde şi cu Hristos Mirele cel sufletesc mă împreun, împreună împărăţind cu dânsul. Pentru aceasta şi noi adunându-ne întru pomenirea ta, strigăm: Nu încetà rugându-te pentru noi către Domnul, ca să mântuiască sufletele noastre.

Luat-ai Ierarhe filozofia cea mai de sus. Şi afară de lume ai fost, vieţuind mai pre sus decât cele ce se văd. Şi oglindă neîntinată dumnezească, te-ai arătat lui Dumnezeu. Deci fiind pururea împreună cu lumina, lumină ai luat; şi mai luminat ai dobândit fericitul sfârşit. Roagă-te Ioane Gură de aur pentru sufletele noastre.

Glas 4.

Cu cuvintele tale cele de aur strălucite, pământul luminat l-ai adăpat, de aur izvorîtor având-ţi sufletul şi trupul prea fericite; şi toate poleindu-le cu cuvintele tale lucrătorule de aurul învăţăturilor tale, şi cărţi scriind cu aurul scrise, ai zburat la ceruri. Pentru aceasta strigăm către tine: De aur izvorâtorule şi cel cu gura de aur, pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă glas 4, a lui Ghermanò.

Cu cuviinţă eră împărătesei cetăţilor, pre Ioan a-l aveà Arhiereu, ca pre o podoabă oarecarea împărătească, şi trâmbiţă de aur vărsată, carea glăsuind, vesteşte în toate marginile învăţăturile cele de mântuire; şi pre toţi împreună îi ridică, spre râvna cântărilor celor cuvioase lui Dumnezeu, către carele să strigăm: Cel ce eşti cu cuvintele de aur, şi cu gura de aur, pre Hristos Dumne-

zeu roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine zid te-am câştigat Născătoare de Dumnezeu prea curată şi liman cu bună linişte şi întărire. Pentru aceasta te rugăm, cei ce suntem învăluiţi în lume, îndreptează-ne şi ne mântueşte pre noi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te cela ce eşti strălucit ca aurul şi frumos, organul cel de Dumnezeu însuflat al Bisericei. Limba care cu iubirea de oameni, chipuri de pocăinţă în multe feluri ne-ai scris nouă. Mintea cea în chipul aurului, rânduneaua cea cu gura de aur, porumbiţa (precum la Psalmi) cea cu raze de aur între umere, întru strălucirea faptelor bune, izvorul cel în chipul aurului, carele varsă din sine ape; gura cea dumnezeească şi al dumnezeeştei iubiri de oameni credincerule. Pre Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimei mele pricepere.

Bucură-te Părintele săracilor, năpăstuiţilor ajutorul cel grabnic, dăruirea lipsiţilor, hrana celor flămânzi, îndreptarea celor ce greşesc. Doftorul sufletelor cel bine ştiut şi prea cinstit, adeverinţa cuvântărei de Dumnezeu celei prea înalte, luminarea Scripturilor celor duhovniceşti, legea cea prea lucrătoare, îndreptarea cea prea înaltă, privirea la cele de sus şi lucrarea, înţelepciunea cea prea înaltă. Pre Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Stih: Gura dreptului va deprinde înţelepciune şi limba lui va grăi judecată.

Făcutu-te-ai casă sfinţită a bunătăţilor celor sfinţite; că întru tine şi-au pus lăcaşul Părinte, ca întru o biserică sfântă şi prea curată. Că ocârmuindu-ţi arătat simţirile trupului, ţi-ai păzit ca întru o vistierie nefurată înţelegerea curăţită de patimi. Pentru aceasta făcându-te prea îndumnezeit cu totul fericite, ai fost cap Bisericei, împodobindu-te cu ierarhia şi rugând pre Hristos, carele dă lumei mare milă.

Slavă, glas 6:

Trâmbiţă cu glas de aur te-ai arătat, cel cu cuvinte de aur Hrisostoame, aurind inimile credincioşilor, cu învăţăturile tale cele cu ostenele ca aurul. Că dupre proorocie a ieşit vestirea dogmelor tale

cuvioase Părinte şi marginile a toată lumea ai luminat.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcătorul şi Mântuitorul meu Preacurată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâiu pre Adam a mântuit. Pentru aceasta ţie Preacurată toţi, ca Maicei lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te; bucură-te Stăpână folositoarea şi acoperemântul, şi mântuirea sufletelor noastre.

La binecuvântarea pâinilor.
Troparul, glas 8.

Din gura ta ca nişte lumină de foc strălucind Darul.. De două ori.

Caută-l la Vecernia cea mică.

Şi Născătoare de Dumnezeu... odată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Ierarhului de două ori. Slavă. Şi acum, al Învierei. După întâia Stihologhie, Sedealna glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi...

Înţelepciunea cea de sus cunoscând, şi Darul cuvintelor celor dela Dumnezeu, tuturor ai strălucit ca aurul în topitoare, şi pre sfânta Treime, unime o ai propoveduit, înşelăciunea iubirei de argint săgetându-o cu cuvintele tale. Pentru aceasta şi cu rîvnă pre împărăteasa mustrând, ai ruşinat trufia lui Arie cea streină, Ioane Gură de aur. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu cel smerit Fecioară, carele în viforul ispitelor lumeşti acum este înnecat, ca şi cum ar fi o corabie fără de cârmuitor, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi de sarcina păcatelor se arată nedeşertat, şi în fundul iadului a cădea este silit. Întâmpină-l Născătoare de Dumnezeu cu călduroasă rugăciunea ta, şi-l mântueşte, dându-i limanul tău cel cu bună linişte, ca cu credinţă să strig către tine: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşale să-mi deà mie, că pre tine te am nădejde, eu nevrednicul robul tău.

După a doua Stihologhie, Sedealna glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Vas dumnezeesc al Bisericei, bogăţie nefurată a bunei credinţe te-ai arătat, Ierarhe Gură de aur, întru nepătimire luminându-ţi viaţa ta, celor ce se rugau le-ai turnat milă, Părinte cuvioase; pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să dăruiască nouă mare milă.

Slavă, glas 5:

Podobie Pre Cuvântul cel împreună...

Grădina cuvintelor Scrip-

turilor celor de Dumnezeu însuflate, pre cel ce ne-a povățuit pre noi la pocăință, carele multe ispite a răbdat; pre Ioan Gură de aur credincioșii, ca cei ce ne-am învățat dela dânsul să-l cinstim dupre datorie; că se roagă Domnului, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Înfricoșată minunea zemislirei și chipul cel negrăit al nașterei, întru tine s'a cunoscut curată pururea Fecioară. Spăimântează-mi mintea, și-mi înfricoșază gândul, slava ta Născătoare de Dumnezeu cea tinsă tuturor, spre mântuirea sufletelor noastre.

După Polieleu, Sedealna, glas 4:

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cu cuvintele tale cele de aur, Biserica adăpându-se, pre toți îi adapă cu apă de aur, și vindecă boalele inimilor, lăudându-te pre tine Eufratul cel de aur, prea fericite Gură de aur.

Slavă, glas 5:

Podobie: Pre Cuvântul cel împreună..

Nici vrăjmășia sinodului ceea ce a fost fărădelege, nici pizma împărătesei care era fără minte, bunătățile cele dintru tine Părinte nu le-a putut stinge. Ci ca aurul în foc lămurindu-te de ispite, te rogi neîncetat către prea sfânta Treime, pentru carea te-ai nevoit, arzând cu Duhul.

Și acum, a Născătoarei.

Grabnicul tău acoperemânt, și sprijineala, și mila arată-o spre robii tăi, și valurile gândurilor celor deșarte Curată potolește-le, și sufletul meu cel căzut ridică-l Născătoare de Dumnezeu. Că știu Fecioară, știu, că poți câte le voiești.

Apoi Antifonul cel dintâi al glasului al 4, Prochimen, glas 4.

Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimei mele pricepere.

Stih:

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce lăcuiți în lume.

Toată suflarea..

Evanghelia dela Ioan, Cap. 10, Vers 1. După Psalm. 50. Slavă glas 2.

Astăzi săltează întru Duhul, adunările Arhiereilor împreună cu noi, cinstind pomenirea ta Ierarhe Gură de aur cuvioase, luminătorule al Bisericei.

Și acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Și Stihira, glas 6.

Vărsatu-s'a Dar în buzele tale cuvioase Părinte, și ai fost păstor Bisericei lui Hri-

stos, învățând oile cele cuvântătoare, să crează în Treimea cea de o ființă, întru o Dumnezeire.

CANOANELE.

Intâi al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Și al sfântului pe 8.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Apa trecându-o ca pe uscat, și din răutatea Eghipe-„tului scăpând Israilteanul „strigà:Mântuitorului și Dum-„nezeului nostru să-i cântăm.

De multe ispite fiind cuprins, alerg către tine căutând mântuire, o Maica Cuvântului și Fecioară, mântuește-mă de rele și de nevoi.

Asuprelele chinurilor mă turburâ, și de multe scârbe se umple sufletul meu, așază-le Fecioară, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău.

Pre tine Fecioară ceea ce ai născut pre Mântuitorul Dumnezeu, te rog, scapă-mă din nevoi, că la tine alerg acum, tinzând înaintea ta sufletul și gândul meu.

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, învrednicește-mă cercetărei cei dumnezeești, și purtărei tale de grijă Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce una ești bună și născătoare celui bun.

Alt CANON, al Ierarhului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

A Duhului te cânt pre tine gura cea de aur...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon ce se purtà...

Al pocăinței fiind prea călduros propoveduitor Gură de aur, ca să mă pocăesc eu din toată inima mea Părinte, lui Dumnezeu te roagă, și sămi vindece ranele greșalelor celor de demult cu milostivirea ta, rogu-mă.

Toată raza sfântului Duh Părinte luând, cu totul luminat stâlp te-ai arătat, înainte povățuitor Bisericei Cuvioase, și nor luminat prea fericite, umbrind adunările drept credincioșilor.

Slavă:

De Hristos pus fiind învățător, dumnezeești învățături cu limba cea în chipul aurului, și cu mintea cea înțelepțită de Dumnezeu, tu din destul ai izvorît. Că rîu al lui Dumnezeu plin de apele Duhului te-ai arătat, de Dumnezeu grăitorule Gură de aur.

Și acum, a Născătoarei:

Impodobită fiind cu multe feluri de daruri, ceeace ești de Dumnezeu dăruită, pre Cuvântul Tatălui carele trup s'a făcut, pentru milostivirea cea negrăită mai pre sus de minte și de cuvânt, binecuvântată

l-ai născut, rămâind Fecioară neîntinată.

Catavasia: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut cele deasupra crugului ce-„resc, şi ai zidit Biserica, tu „pre mine mă întăreşte în-„tru dragostea ta, că tu eşti „marginea doririlor, şi cre-„dincioşilor întărire, unule iu-„bitorule de oameni.

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, te pun acoperemânt vieţei mele, tu pre mine mă îndreptează către adăpostirea ta, ceea ce eşti pricina bunătăţilor, şi credincioşilor întărire, însă-ţi întru tot cântată.

Rogu-mă Fecioară, risipeşte-mi viforul scârbelor, şi turburarea sufletului meu. Că tu Mireasă dumnezeească, ceea ce eşti singură întru tot cântată, ai născut pre Hristos începătorul liniştei.

Ceea ce ai născut pre dătătorul de bine, carele este pricina binelui, izvorăşte tuturor bogăţia facerei de bine. Că toate le poţi, ca ceea ce ai născut pre Hristos cel puternic întru tărie, fericită de Dumnezeu.

Cu boale cumplite, şi cu chinuri pline de dureri fiind strîns, ajută-mi Fecioară, că ştiu, că eşti comoară de tămăduiri neîmputinată şi necheltuită, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce ai întărit cerurile...

Cu gândul lui Hristos tu îmbogăţindu-te prin vieaţa ta cea curată, mântuirei oamenilor te-ai făcut ajutător şi învăţător, şi lucrător Gură de aur, învăţături de mântuire izvorînd de Dumnezeu însuflate.

Din vistieriile cele nefurate ale Duhului tu îmbogăţindu-te, din izvoarele mântuirei ai luat izvorul învăţăturilor cel pururea curgător, şi ai adăpat cuvioase Părinte toată faţa Bisericei.

Slavă:

Ţarinile sufletelor cele stufoase Gură de aur, cu prea înţeleaptă lucrarea de pământ a cuvintelor tale le-ai curăţit cu adevărat, şi aducătoare de roadă le-ai arătat, cu cereşti ploi acelea adăpându-le, de Dumnezeu priimite.

Şi acum, a Născătoarei:

Prihană întru tine şi întinăciune nu este nici de cum Fecioară, ci lăcaş mai vârtos te-ai arătat cereştilor bunătăţi. Că întru tine s'a sălăşluit toată sfinţenia bunătăţilor, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Catavasie: Pre ai tăi cântăreți...

Sedealna glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Din înțelepciunea cea negrăită, prin dumnezeească vedere luând bogăția cea tainică, tuturor ai adunat apele ortodoxiei, cele ce veselesc dumnezeește inimile credincioșilor, iară învățăturile necredincioșilor, precum li se cade le-ai cufundat. Pentru aceasta dintru amândouă, cu sudori evlavioase, te-ai arătat nebiruit al Treimei apărător, Ioane Gură de aur. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

De două ori.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

De văpaia gheenei și de arderi, de plângerea cea dintr'însul și tânguirea, de despărțirea cea mult ticăloasă și prea amară. De moștenirea și adunarea sfinților, aducându-ți aminte, înfricoșază-te suflete al meu și suspină, și zapisele datoriilor tale celor cu miile, nevoește-te a le șterge cu lacrămile umilinței. Ajutătoare nerușinată având pre prea curata Maica lui Dumnezeu; că pentru dânsa se dă iertare de greșale, celor ce cu bună credință pre dânsa o slăvesc Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina iconomiei tale, înțeles-am „lucrurile tale, și am prea „slăvit Dumnezeirea ta.

Imblânzește turburarea chinurilor, și viforul păcatelor mele Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Domnul îndreptătorul.

Chemând eu adâncul milostivirei tale dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pre cel milostiv, pre Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pre tine.

Nădejde și întărire, și zid de mântuire nemișcat, câștigându-te pre tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, scăpăm de toate nevoile cele cumplite.

Indulcindu-ne Preacurată cu darurile tale, ție cântare de mulțumită cântăm, știindu-te pre tine Maica lui Dumnezeu.

Celui ce zac în patul neputinței, și al durerilor mele, ajută-mi, ca o iubitoare de oameni, Născătoare de Dumnezeu, una pururea Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne...

Alt Apostol cu acelaș obiceiu, cel ce cu purtare de

grijă de toți grijește, Hristos ca un bun te-a dat nouă pre tine propoveduitor cereștei învățături celei de taină, și tâlcuitor dumnezeesc tainelor celor de sus, Ioane prea fericite Gură de aur.

Pre cel cu raze de aur, și cu cuvinte de aur, pre Ioan Gură de aur să-l cinstim, carele pre toți cu aur i-a poleit, cu strălucirile învățăturei cele în chipul aurului, și lumea a luminat cu limba cea mai strălucită decât aurul, și mai plină decât lumina, carea a izvorît Dar dumnezeesc.

Tot ai fost lăcaș dumnezeesc, tot te-ai arătat organ al Duhului, glăsuind cântare însuflată de Dumnezeu a toată bunătatea, și pricina mântuirei, și arătând frumsețea împărăției cerurilor, Ioane Gură de aur prea fericite.

Slavă:

Tu ai propoveduit milostivirea lui Dumnezeu, chipurile pocăinței tâlcuind, și fugirea dela cele rele prea bine învățând, și prea desăvârșit prea fericite, și învățăturile lucrurilor celor prea alese arătând, prea cinstite părinte Gură de aur.

Și acum, a Născătoarei:

După Dumnezeu folositoare pre tine te-am agonisit. Că tu Maică lui Dumnezeu Făcătorului și Ziditorului te-ai făcut, celui ce a luat chipul nostru, ceea ce ești cu totul fără prihană, și pre acesta l-a mântuit din stricăciune și din moarte, și cu dumnezeeasca slavă l-a prea slăvit.

Catavasie: Sfatul cel neurmat...

Peasna 5, Irmos:

Luminează-ne pre noi Doamne cu poruncile tale, „și cu brațul tău cel înalt, pa„cea ta dă-o nouă, iubitorule „de oameni.

Preacurată umple de veselie inima mea, dăruindu-mi bucuria ta cea deapururea, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Mântuește-ne pre noi din nevoi prea curată Născătoare de Dumnezeu, carea ai născut mântuirea cea veșnică, și pre cela ce întrece toată mintea lumei.

Risipește întunerecul păcatelor mele Maica lui Dumnezeu, cu strălucirea luminei tale, care ai născut lumina cea dumnezeească și veșnică.

Tămăduește Preacurată neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetărei tale, și-mi dărueste sănătate cu rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce mai lepădat...

Bisericei luminător prea luminat toți pre tine te știm, și sufletelor mântuitor, care le răpești pre dânsele din gâtlejul cel de moarte aducător, și la vieața veșnică le povățuești. Părinte pururea fericite.

Risipești taberile ereticilor, tu îngrădindu-te cu armele bunei credințe, și cu bărbăția sufletului prea sfințite și adunî bucurându-te prea luminat cetele drept credincioșilor, cu legătura Duhului.

Slavă:

Pline sunt ca niște pahare, de dumnezeești mirezme fălcile tale, și lumea cu bune mirosuri înțelegătoare o veselesc, cu ungătoare învățătura cea de taină a înțelegerilor, și cu frumsețea cuvintelor tale prea înțelepte.

Și acum, a Născătoarei.

Ca pre ceea ce ai zemislit pre Dumnezeu Făcătorul și Ziditorul și Domnul, pre tine neamurile omenești toate Curată te fericesc, și căpeteniile cetelor celor fără de trup cele înțelegătoare, ca pre Maica lui Dumnezeu, pre tine te slăvesc.

Catavasie: Spăimântatu-s'au toate...

Peasna 6, Irmos:

Rugăciunea mea voiu vărsà către Domnul, și lui voiu „spune necazurile mele, că „s'a umplut sufletul meu de „răutăți, și vieața mea s'a „apropiat de iad, și ca Ionà „mă rog: Dumnezeule, din „stricăciune scoate-mă.

Cum a mântuit de moarte și de stricăciune, firea mea carea era ținută de moarte și de stricăciune, însuș pre sine dându-se spre moarte, Fecioară roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, să mă scape de răutățile vrăjmașilor.

Pre tine te știu folositoare și păzitoare vieței mele prea tare Fecioară, care risipești turburarea năpăștilor, și gonești asuprelele dracilor. Ci mă rog totdeauna, scapă-mă din stricăciunea chinurilor mele.

Pre tine Fecioară te-am dobândit ca un zid de scăpare, și sufletelor mântuire desăvârșit, și destătare întru scârbe, și de lumina ta pururea ne bucurăm, o Stăpână! Și acum ne scapă din nevoi și din chinuri.

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu. Ci mă rog ție celei bune, carea ai născut pre

Dumnezeu, şi Mântuitorul lumei, şi Tămăduitorul boalelor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Alt Canon, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Cu înţelepciune duhovnicească, lumea toată ai îmbogăţit, bogat împărţitor de cuvânt fiind; că Darul cel bogat Ierarhe, de sus s'a vărsat în buzele tale.

In tot pământul ca un fulger a ieşit vestirea ta, şi puterea cuvintelor tale Gură de aur, ca o trîmbiţă prea bine glăsuitoare, toate marginile lumei, de glas le-a umplut.

Slavă:

In haina cea de sus ţesută a bunătăţilor, îmbrăcându-te prea fericite, şi cu strălucirea cuvintelor împodobindu-te, adevărului te-ai arătat văzută întărire.

Şi acum, a Născătoarei.

Cel ce cu puterea cea atot stăpânitoare le poartă toate, în trup neputincios din tine s'a îmbrăcat, Fecioară cu totul fără prihană, spre facerea de bine a oamenilor, iubitorul de oameni.

Catavasie: Inţelepţii lui Dumnezeu...

CONDAC, glas 6.

Podobie: Plinind rânduiala...

Din Cer ai luat dumnezeescul Dar, şi cu buzele tale pre toţi înveţi, să se închine în Treime unuia Dumnezeu, Ioane Gură de aur prea fericite cuvioase, dupre vrednicie te lăudăm pre tine, că eşti îndreptător, ca cel ce arăţi cele dumnezeeşti.

ICOS.

Făcătorului tuturor îmi plec genunchele, către Cuvântul cel mai 'nainte de veci mâinile îmi întind, cerând dăruire de cuvânt, ca să laud pre Cuviosul, pre carele însuş l-a slăvit, că zice prin proorocul cel ce viază în veci: Prea mări-voiu pre cei ce cu credinţă mă preamăresc pre mine. Pentrucă cel ce întru cei de demult pre Samuil a înălţat, a prea mărit acum pre Ierarhul. Că cu talantul care i s'a încredinţat, bine neguţătorie făcând, Impăratului l-a adus. Pentru aceasta l-a şi înălţat pre dânsul, cel mai pre sus înfiinţat. Al acestuia Dar cer eu nevrednicul, ca să iau cuvânt, ca să pot cu bună credinţă să-l laud pre el. Că marginilor lumei el el este îndreptător, ca cel ce arată cele dumnezeeşti.

Intru această lună în 13 zile pomenirea celui dintru şfinţi, părintele nostru Ioan Gură de aur arhiepiscopul Constantinopolei.

Stih: Auritul Ioan gura închizând
A lăsat nouă cărţile, altă gură fiind.
In treisprezece a contenit,
Buzele cele aurite, şi a tăcut.

Acest mare și vestit luminător dascăl al lumei, a fost din marea cetate Antiohia, din părinți binecredincioși și ortodocși amândoi, anume Secund Stratilatul, și maică-sa Antusa. Deci chiar dela începutul vieței sale, a avut mare dragoste la știința cuvintelor, și cu nevoința ce pusese la învățătură, și cu ascuțirea firei ce avea, a învățat toată învățătura elinească, făcându-se ucenic lui Libanie și Andragatie, sofiștilor din Antiohia, după aceea la cei ce se aflau în Atena. Și deprinzând toată înțelepciunea elinească și creștinești Scripturi, la a cărora săvârșire a cunoștinței ajungând, și împodobindu-și viața cu curăție, a fost înălțat la rânduiala clericului, de sfântul Meletie patriarhul Antiohiei; iară de Flavian s'a făcut diacon și preot. Alcătuind foarte multe cuvinte de învățătură sfătuitoare pentru pocăință și pentru buna podoabă a obiceiurilor omenești, și tâlcuind toată dumnezeeasca Scriptură. Deci întâmplându-se a părăsi viața aceasta Nectarie patriarhul Constantinopolei, a fost chemat Ioan dela Antiohia, cu soarta episcopilor, și cu porunca împăratului Arcadie, de s'a făcut patriarh Constantinopolei, priimind hirotonia canonicește. Deci mai mult a sporit întru nevoința tâlcuirei dumnezeeștilor Scripturi, și la dăscălia întrebărilor, prin care pre mulți a tras la cunoștința dumnezeească și la pocăință. Și atâta s'a dat spre nevoință și răbdare, cât mâncarea lui era numai puțină zeamă de orz; și dormeà puțin, însă nu pe pat, ci stând și ținându-se de niște funii. Iară de se muià vre odată de somn, atuncea ședeà; așa în cât în prisosirea iubirei de oameni, fost-a pildă și altora multora. Pentru aceasta și la cuvintele sale, învață ca să se deà cu totul spre această faptă bună, și să se părăsească de lăcomie. Pentru carea s'a și certat întâiu cu Eudoxia împărăteasa, de i s'a și făcut vrăjmașă, că aceea luase cu răpire o vie a unei văduve sărace ce se numeà Calitropia, care strigà cerând al ei. Iară sfântul sfătuià pre împărăteasa, să nu ție lucrul străin în silă. Și nevrând să asculte cuvintele sfântului o mustrà, și cu pilda Izabelei o vădeà. Iară ea s'a făcut cu totul hiară ținând cu tărie via, și a fost sfântul alungat din scaun întâiu de dânsa, și al doilea rând prin mijlocul episcopilor, carii se purtau mai mult silnicește decât creștinește. După aceea s'a întors iarăși la scaunul său. Și în cele din urmă, sfântul a fost izgonit la Cucuso al Armeniei, și petrecând multe scârbe, și-a dat cinstitul său suflet lui Dumnezeu. Deci precum se vede la istoria lui, pre urmă după scoaterea lui din scaun și după depărtare, cei ce pre urmă au fost îndemnători spre aceasta, căzând în multe feluri de boale, rea moarte au luat. Pătimind aceasta întâiu Eudoxia, căci a fost ea întâiu întru fărădelege, și a fost pricină pierzărei episcopilor. Și zic că după moartea ei, spre semnul strâmbătății ce a făcut Hrisostomului, mormântul întru care erà băgată, a tremurat treizeci și doi de ani. Iară dacă s'au adus sfintele moaște ale Hrisostomului, și s'au pus acolo unde și acum se află, a încetat acel cutremur.

Intru această zi, pomenirea Cuviosului și noului mucenic Damaschin, cel din cetatea împărătească, carele iarăși acolo a mărturisit la anul una mie șasesute optzeci și unul.

Stih: Vezi nevoitorule cu îndulcire sabia,
Căci împreună cu sabia vedeai și cununa.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi. Amin.

Peasna 7, Irmos:

Tinerii cei ce mersese din Iudeea în Vavilon oare-„când, cu credința Treimei, „văpaia cuptorului o au căl-„cat, cântând: Dumnezeul pă-„rinților noștri, bine ești cu-„vântat.

Când ai vrut să tocmești mântuirea noastră Mântuitorule, te-ai sălășluit în pântecele Fecioarei, pre carea o ai arătat folositoare lumei: Bi-

ne eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Maică Prea curată, roagă pre voitorul milei carele ai născut, să mântuiască de păcate şi de spurcăciunea sufletească, pre cei ce strigă cu credinţă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Comoară de mântuire, şi izvor de curăţie, şi turn de tărie, şi uşă de pocăinţă, pre ceea ce te-a născut pre tine o ai arătat celor ce strigă: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

De neputinţele trupeşti, şi de păcatele sufleteşti, pre cei ce vin cu dragoste către acoperemântul tău cel dumnezeesc, învredniceşte-i să se tămăduiască Născătoare de Dumnezeu, carea ai născut nouă pre Mântuitorul Hristos.

Alt Canon, Irmos:
De pogorîrea lui Dumnezeu...

Adâncul bunătăţei şi al milostivirei lui Dumnezeu cunoscând, credincer te-ai arătat mântuirei, celor ce se pocăesc cu căldură, şi cu tot sufletul strigă Domnului: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Indreptat-ai Hrisostoame cu învăţăturile tale mintea, şi vindeci neputinţele sufletelor ca un milosârd, şi împreună cu cei ce umblă, bine cânţi veselindu-te: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă:

Inălţatu-te-ai bucurându-te, ales fiind, cuvios, fără de răutate, Preot celui prea înalt, cu dreptate îmbrăcat fiind luminat, şi cu veselie strigând prea fericite: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei:

Zemislit-ai Preacurată pre Dumnezeu şi Domnul, cel ce este preste toate, carele bine a voit a mântuì neamul omenesc din stricăciunea morţei, pre carele dupre vrednicie lăudându-l strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: N'au slujit făpturei...

Peasna 8, Irmos:

Pre Impăratul ceresc, pre carele îl laudă oştile în„gereşti, lăudaţi-l şi-l prea în„nălţaţi întru toţi vecii.

Nu trece cu vederea, pre cei ce le trebue ajutor dela tine, Fecioară, şi te cântă, şi te înalţă întru toţi vecii.

Tămăduieşte neputinţa sufletului meu, şi durerile chinurilor mele Fecioară curată, ca să te slăvesc în veci.

Bogăție de tămăduiri verși Fecioară, celor ce te laudă cu credință, și te prea înalță întru toți vecii.

Tu gonești asuprelele ispitelor și năvala patimilor Fecioară! Pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:
De șapte ori cuptorul...

Noi carii cu înțelegerea ne împărtășim cuvintelor tale Gură de aur, ne învățăm cinstita cuvântare de Dumnezeu și rodim tot felul de bunătăți, și de vătămarea răutății scăpăm. Că de obște purtător de grije de mântuire te-ai făcut, strigând: Prea înălțați pre Hristos în veci.

Pentru noi roagă-te Stăpânului, Gură de aur, cu milosârdă îndrăznirea care ai, și cu milostiva și cea de oameni iubitoare dragostea ta Părinte. Că pre tine către Mântuitorul, te punem înainte credincioșii mijlocitor, și folositor, și prea cald rugător, de Dumnezeu înțelepțite Ierarhe, prea fericite Ioane.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Copilăreasca împrotivire, și neplecatul gând, și nedreptatea împăraților o ai vădit, cu căldură folosind celor năpăstuiți Cuvioase; și sărmanilor, și văduvelor, și săracilor, părinte ai fost, cu iubitoare voință strigând: Prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Cu trupești chipuri și cu feluri de vorbe întunecate, și cu însemnătoare și închipuitoare arătări, mai 'nainte au vestit grăitorii de Dumnezeu nașterea ta cea mai pre sus de fire și minunată, Fecioară. Pentru aceasta veselindune cu bună credință pre tine te lăudăm, pre Hristos prea înălțându-l întru toți vecii.

Catavasie:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...
Pre tinerii cei bine credincioși...

Paasna 9, Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim „pre tine Fecioară curată, cei „mântuiți prin tine, cu cetele „celor fără de trupuri, mărin„du-te pre tine.

Să nu te întorci de către izvorul lacrămilor mele, Fecioară, carea ai născut pre Hristos, cel ce a luat toată lacrăma dela toată fața.

Umple de bucurie inima mea Fecioară, ceea ce ai priimit plinirea bucuriei, și ai pierdut grija păcatului.

Cu strălucirea luminei tale luminează Fecioară negura neștiinței, și o gonește dela cei

ce cu credință te mărturisesc pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Adăpostire, și folosire fii Fecioară celor ce scapă la tine, și zid nemișcat, scăpare și acoperemânt și veselie.

Pre mine carele zac de boală în locul cel de răutate, tămăduește-mă Fecioară, și mă întoarce dintru nesănătate în sănătate.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta...

Cu viața cea adevărată îndulcindu-te Părinte, pentru carea te-ai nevoit dupre putință, pre pământ cu viață îngerească strălucind, și a lui Hristos limbă dobândind, și gură lină, roagă-te grăitorule de Dumnezeu, să se mântuiască cei ce cu credință, mai ales pre tine te fericesc.

Cuvintele tale de trei ori fericite sunt cuvintele vieței care solesc viață nesfârșită; că pre tine izvor curgător te-a arătat Hristos, și rîu carele verși din tine izvoare de învățături dumnezeești, și pârîu de dulceață cu adevărat, și curgere de iertare, și luminat propoveduitor al pocăinței.

Slavă:

Mijlocitor prea luminat te-ai arătat Arhiereule, între Dumnezeu și între oameni prea strălucit. Că tu te-ai arătat, luminător luminat bunei credințe, și dumnezeeștei cunoștințe, și de milostenie învățător. Pentru aceasta cela ce ești cu cuvinte de aur, pre tine cu dragostea inimei acum dupre vrednicie te mărim.

Și acum, a Născătoarei:

Curată prea mărită Maica lui Dumnezeu, pre cei ce te laudă cu dragoste mântuește-i, risipind turburarea ispitelor și a patimilor. Căci ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu, toate câte le voești, le săvârșești, și le isprăvești neoprit, și poți Fecioară. Pentru aceasta toți pre tine te mărim.

Catavasie: Tot neamul pământesc...

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul stând în biserică...

Cu cuvintele tale cele cu raze de aur, Biserica lui Hristos se luminează și strălucește, o părinte Gură de aur! Și sufletele credincioșilor se veselesc, cinstind prea sfântă pomenirea ta. Că tu tuturor te-ai arătat povățuitor pocăinței, și îndreptător mântuirei.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Femei auziți glas...

Pre propoveduitorul cel prea mare, și glăsuitorul de

pocăință, vistieria săracilor, gura Bisericei cea de aur, și bine grăitoare, luminarea Scripturilor, pre Ioan cel prea înțelept să-l lăudăm toți, ca cei ce ne-am întărit dela dânsul.

Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Fecioară cea ce ești cu totul fără prihană, Doamna mea și Stăpâna, pre Fiul tău roagă-l împreună cu măritul Gură de aur, ca să se mântuiască de toate ispitele cei ce te laudă pre tine, și să dobândească cerești le bunătăți prea sfântă, că poți câte voești.

La HVALITE, Stihirile pe 4, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Sfințite învățăturile tale, cele mai strălucite decât aurul, vărsându-le prea înțelepte, îmbogățești Gură de aur inimile săracilor, și gonești negura patimei, și iarna cea cumplită a iubirei de argint. Pentru aceasta pre tine te fericim dupre datorie, și rămășița moaștelor tale o cinstim, ca un izvor de sfințenie.

Stâlpul cel de foc, rîul cel plin de apele învățăturilor, mintea cea cerească, gura cuvântărei de Dumnezeu cea cu totul de aur, credincerul păcătoșilor, al pocăinței dumnezeescul propoveduitor. Luminătorul cel prea luminat, cerescul om, fericitul Gură de aur, astăzi să se laude.

Soare mult luminat ai fost, lumea cu cuvintele tale luminând, stea prea luminoasă, făclie prea strălucită, rază carea pre cei viforâți în marea lumească, totdeauna îi aduci la limanul cel prea lin, cu Darul mântuirei, cel cu cuvinte de aur Hrisostoame, rugătorule pentru sufletele noastre.

Fără dreptate gonit fiind dela turma ta Părinte cuvioase, te-ai împărtășit necazurilor și amarelor izgoniri, întru care te-ai învrednicit fericitului sfârșit, ca un viteaz nevoitor, biruind pre cel mult viclean, și cu coroană de biruință pre tine Hristos te-a încununat, Ioane Gură de aur; rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă, glas 8, a lui Anatolie.

Cu cuvinte de aur, și cu învățături de Dumnezeu grăite, împodobind Biserica lui Dumnezeu, bogăție duhovnicească ai adunat într'însa, cuvintele tale cele de Dumnezeu date. Pentru aceasta, cunună din flori nestricăcioase împletind cu cântări, aduce sfintei pomenirei tale, cela ce ești cu totul de aur, cu sufletul și cu limba, Ioane de Dumnezeu înțelepțite. Ci ca cela ce ai în-

drăzneală Cuvioase, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi, din toată nevoia şi necazul.

SLAVOSLOVIA cea mare. Ecteniile şi otpustul. Ciasul 1 şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul sfântului, Peasna 3 şi a 6 pe 8. Prochimen, glas 1: Gura mea va grăi înţelepciune... Stih: Auziţi acestea toate neamurile... Apostolul către Evrei: *Fraţilor, Arhiereu ca acesta se cădea să fie nouă...* Aliluia, glas 2: Gura dreptului va deprinde înţelepciune... Evanghelia, dela Ioan: *Zis-a Domnul: Eu sunt uşa...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 14 ZILE.

Sfântul şi întru tot lăudatul apostol Filip.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6. Glas 6. Podobie: Toată nădejdea puindu-şi...

Lucrarea cu păşirea la privirea adevărată, iară sfârşitul iubitoarei de Dumnezeu lucrări, puind fericite privirea, pre Hristos ai rugat, slava Tatălui cea negrăită să-ţi arate ţie, pentrucă doreşte toată firea cea cuvântătoare mărite, pre Dumnezeu cel ce alcătueşte; şi pre cel dorit ai dobândit. A aceluiaş îndată luând pecete pre Fiul; pre carele cu îndrăzneală roagă-l, pentru sufletele noastre. De două ori.

De dumnezeeştile înălţări totdeauna dorind, ca Moisi mai întâiu pre Dumnezeu a vedeà ai poftit. Şi gândind l-ai văzut, chipul lui priimindu-l spre asemănare. Pentru că grabnică cunoştinţa Tatălui este Fiul şi arătarea. Şi a Fiului, şi a Părintelui, o fiinţă se cunoaşte, şi de toţi o întocmire se înalţă cu cinste, şi o împărăţie, şi o putere, o mărire şi o închinăciune. De două ori.

Organ răsunând cu dumnezeeştile însuflări, şi cu învăţăturile Duhului sfânt ai fost, şi cea mai pre sus de lume a Mântuitorului Evanghelie, dulce glăsuind în lume cu limba ta cea de foc, toată înşelăciunea ai ars, ca pre o materie carea lesne se arde, şi ca nişte iarbă a pământului veştejită. Şi pre Stăpânul cel ce este preste toate Domnul Hristos, lumei l-ai propoveduit Filipe dumnezeescule. De două ori.

Slavă, glas 6, a lui Vizantie.

Cu strălucirile luminei cei mari Filipe aprinzându-te, ai strălucit toată lumea luminătorule. Şi pre Părintele lu-

minilor, în Fiul căutându-l l-ai aflat, că întru lumină, lumina se află. Pentrucă acela este pecete întocma la chip, arătând chipul cel dintâiu. Pre carele roagă-l Apostole, să se mântuiască cei pecetluiţi cu dumnezeescul sânge.

Şi acum, a Născătoarei:

Cine nu te va fericì pre tine prea sfântă Fecioară? Sau cine nu va lăudà prea curată naşterea ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit, negrăit întrupându-se. Din fire Dumnezeu fiind, şi cu firea om făcându-se pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pre acela roagă-l Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Peşti oarecând vânând Apostolul, de oameni vânător, de la Dumnezeu arătat s'a făcut. Cu mreaja cuvintelor pre păgâni a vânat; cu undiţa Crucei lumea a tras. O! ce vânătoare lui Hristos a adus, dumnezeescul lucrător! A căruia pomenire acum prăznuim.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor...

O prea slăvită minune! Fiind trimis de Dumnezeu apostolul Filip, oaie în mijlocul lupilor, fără de temere a umblat; pre hiare, miei cu credinţa le-a arătat. Lumea dumnezeeşte o a prefăcut. O lucrurile credinţei! O puteri negràite! Pentru ale căruia rugăciuni Hristoase, mântueşte sufletele noastre, ca un milostiv.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

O prea slăvită minune! Fântână ce izvorăşte vieaţă, cu luare de înţelepciune, celor din lume a fost Apostolul Filip. Dela carele curgerile învăţăturilor au ieşit; din carele bem izvoarele minunilor; o câte minuni înfricoşate a lucrat dumnezeescul lucrător! A căruia pomenire cu credinţă o mărim.

Slavă, glas 2, a lui Vizantie.

Lăsând cele de pre pământ ai urmat lui Hristos şi pecetluit fiind cu însuflarea sfântului Duh, te-ai trimis dela dânsul la neamurile cele pierdute, ca să întorci pre oameni la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, Filipe apostole. Şi săvârşindu-ţi nevoinţa dumnezeescului tău dor, prin chinuri de multe feluri, sufletul tău lui Dumnezeu ţi-ai dat. Pre acela roagă-l prea fericite,

să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperemântul tău.

Troparul, glas 3:

Apostole sfinte Filipe, roagă pre...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine ceea ce ai solit...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul Apostolului de 2 ori. Slavă, Şi acum. Troparul Învierei, al Născătoarei.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Dumnezeeasca strălucire a Mângâitorului, fericite Filipe priimindu-o întru tine, pre cei întunecaţi cu necunoştinţa i-ai luminat, şi capiştile idolilor le-ai surpat, şi cununile nevoinţei pentru răbdarea ta luând. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l să dăruiască nouă mare milă.

Slavă, altă Sedealnă, glas 1:

Podobie: Mormântul tău...

Apostole al lui Hristos şi însu-ţi văzătorule şi mucenice Filipe prea înţelepte, prietene al Domnului prea fericite, pre cei ce cu credinţă prăznuesc cinstită pomenirea ta, scapă-i cu rugăciunile tale, de greşalele cele ce-i cuprind, şi-i învredniceşte să dobândească cereasca moştenire.

Şi acum, a Născătoarei:

Rugul pre carele Moisi nears l-a văzut, muntele lui Dumnezeu, norul cel sfânt, cortul cel nespurcat, masa cea de Dumnezeu priimitoare, polata prea înaltului Impărat, uşa cea cu totul luminată şi neumblată; Fecioară pre tine te lăudăm.

După a doua Stihologhie, Sedealna glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Înşelăciunea idolilor surpând şi de patimile Mântuitorului dorind, Filipe, mărite, pre toţi cei din lume cereşti i-ai arătat, izvorînd minuni, şi al neamurilor ai fost apostol, prea fericite. Pentru aceasta pomenirea ta dupre vrednicie o cinstim, cu cântări mărindu-te pre tine apostolul Domnului şi cu credinţă strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, glas 5.

Podobie: Pre Cuvântul cel...

Ucenic Cuvântului, propoveduitor adevărului, ca o săgeată te-ai trimis, luminând pre cei ce erau întru întunerecul cel cumplit, sfinte Apostole şi negura nedumneze-

irei gonind de pre pământ, pre toți cei ce bine au crezut fii zilei i-ai arătat, de Hristos văzătorule sfinte Filipe.

Și acum, a Născătoarei:

Pre noi carii avem nădejde nesmintită spre tine Fecioară Preacurată, ceea ce ești acoperemânt. Din feluri de ispite și de primejdii și din cumplite nevoi ne mântuește, rugând pre Fiul tău cu Apostolii lui, și mântuește pre toți cei ce te laudă pre tine.

Psalm 50.

CANOANELE.

Intâi al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6. Și al apostolului pe 6.

CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 5, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu celui ce a povățuit pre „norod prin mare, cu picioa„re neudate, și pre Faraon „cu toată oastea l-a înnecat, „aceluia unuia să-i cântăm, „că s'a proslăvit.

Ceea ce ești ușa luminei cei neapropiate cu totul fără prihană, ușile pocăinței deschide-le sufletului meu, și-i dă intrarea bucuriei cei de acolo și a frumseței.

Avându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu folositoare nebiruită, și zid nesurpat, și acoperemânt nestricat, m'am mântuit de șarpele cel amăgitor, carele caută de demult să mă înghită pre mine cumplit.

Să nu mă dezgolești pre mine de dumnezeescul tău acoperemânt, nici să mă arăți deșert de Darul tău Doamne, nici să mă lepezi rușinat, ci îmi dă mie mila ta.

Potolește durerea cea nesuferită a inimei mele cei dosădite și necăjite, Născătoare de Dumnezeu, și-mi dărueste Maica lui Dumnezeu, strălucirea mântuirei cei dumnezeești și izbăvirea.

Alt CANON, al Apostolului.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Pre slăvitul Filip îl laud cu înțelepciune...

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând...

Cu razele cele prea luminate ale dumnezeeștei strălucirei lui Hristos, îndulcindu-te luminat, de Dumnezeu propoveduitorule Filipe, cu strălucirile tale cele dupre împărtășire, luminează-ne pre noi.

Cela ce ție ți-a arătat mărirea Părintelui prin sine Filipe, Hristos cu ceata ucenicilor pre tine te-a rânduit, a ta faptă bună mai 'nainte cunoscând, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Acum nu întru închipuiri întunecate, nici în umbre, nici în oglinzi vezi prea înțelepte pre izvorul bunătăților Hristos, marginea dorirĭlor, ci față către față îl vezi luminat.

Și acum, a Născătoarei.

Lipsind căpeteniile din seminția Iudei, Preacurată, Fiul tău și Dumnezeu, viind povățuitor marginilor pământului, cu adevărat acum a împărățit.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Inima mea ceea ce se clătește de valurile vieței, întă„rește-o Doamne, la liman lin „povățuindu-o, ca un Dum„nezeu.

Scăparea lumei tu ești Preacurată, și tot carele aleargă la tine cu gând călduros, scapă de nevoi, pentru aceasta pre mine cel ce alerg la acoperemântul tău, mă scapă de toată mâhnirea cea cumplită.

Ceea ce ești una sprijineala tuturor pământenilor, tu mă sprijinește dupre mila ta, Stăpâna lumei cea bună, și mă păzește cu dumnezeească cercetarea puterei tale. Că ai putere nebiruită.

Cu puterea ta din mâna luptătorului, și din tirania lui mă apucă Stăpâna lumei cea bună, ca biruindu-mă să nu mă apuce și să mă soarbă, și la pierderea muncei veșnice să mă aducă.

Cu frică și cu cutremur căzând strig către tine Născătoare de Dumnezeu, tu-mi fii mie ajutătoare Stăpâna lumei cea bună în ciasul morței, când voiu vrea să dau răspunsuri de cele ce am făcut în vieață.

Alt Canon, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Tu fiind plin de lumina privirei la cele de sus, prin lucrare, lui Hristos lumânei cei mari ce a fost cu noi, te-ai învrednicit a slujì Filipe dumnezeescule.

Temeiu dogmelor celor creștinești a ta învățătură de taină creștinește s'a arătat, că printr'însa pre Fiul cu bună credință am cunoscut, unit fiind cu Părintele.

Slavă:

Sfeșnic de aur ai fost, strălucind oamenilor lumina cea pururea veșnică, și luminând printr'însul lumea arătat, cu cunoștința Filipe prea alesule.

Și acum, a Născătoarei:

Spre tine prea sfântă curată nădăjduindu-mă, să nu

caz din nădejdea cea întru tine. Ci ca o Maică milostivă a iubitorului de oameni Dumnezeu, din cursele vrăjmaşului mă mântueşte.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Inţelepciunea şi Cuvântul...

Izgonitor de draci arătându-te, şi luminător celor din întunerec văzându-te, ai arătat pre Soarele cel ce a strălucit din Fecioară. Şi capiştile idoleşti sfărâmând, ai ridicat biserici fericite, spre slava Dumnezeului nostru. Pentru aceasta pre tine te cinstim, şi dumnezeească pomenirea ta luminat o prăznuim, şi cu un glas strigăm către tine, apostole Filipe: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, asemenea.

Nor purtător de ploaie duhovnicească, cu adevărat te-ai arătat celor de pre pământ, adăpând ca pre o ţarină în taină inimile celor de pre pământ; că încunjurând cu cuvântul, ai adăpat marginile, şi ca nişte ploi verşi miruri din sicriu. Pentru aceasta suflând în inimile cele credincioase mireazma Duhului, în tr'însele ai adunat, apostole Filipe: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei.

Sufletul meu cel smerit Fecioară, din pruncie întinându-l eu spurcatul, şi cu cuvinte şi cu fapte înoroindumă, nu am ce face, sau unde să scap, dară nici altă nădejde ştiu fără numai pre tine Curată. Vai mie netrebnicul! Pentru aceasta acum năzuesc rugător către tine cea cu totul fără prihană, şi mă rog, mărturisindu-mă ţie că am greşit: Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşale să mi se dea, că spre tine miam pus nădejdea eu netrebnicul robul tău.

Pesna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău şi m'am temut, înţe„les-am iconomia ta, şi te-am „prea mărit pre tine unule „iubitorule de oameni.

Ceea ce covârşăşti pre toţi cei născuţi, ca ceea ce ai purtat în pântecele tău pre Stăpânul şi Dumnezeu, pre cel ce este mai pre sus decât toţi oamenii, milostiveşte-te spre mine cel greşit.

Mişcările trupului meu şi poftele, stinge-le cu ploile rugăciunilor tale, şi făclia suflе-

tului meu cea stinsă o aprinde cu focul dragostei cei dumnezeeşti Preacurată.

Ceea ce eşti tăria celor neputincioşi Fecioară cu totul fără prihană, nădejdea celor deznădăjduiţi, mângâerea celor ce plâng, dă-mi plângere bine priimită prin carea să aflu iertare.

Pre tine zid şi întărire Stăpână, şi folositoare nemincinoasă, pre tine turn nebiruit al credincioşilor pururea agonisindu-te, mă nădăjduesc prin tine a dobândì mântuire.

Alt Canon, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Lăcaş Soarelui Hristos adevăratei lumini, şi Biserică carea ai încăput strălucirea lui te-ai arătat, şi Cer carele ai spus slava lui Dumnezeu oamenilor.

Intru omenirea cea stricată prin patimi, puindu-te tu de Hristos dumnezeească sare, ai uscat putrejunea ei cea cumplită, de Dumnezeu grăitorule, cel ce eşti vrednic de minune.

Slavă:

Cu puterea lui Hristos Filipe fiind întărit, decât tabăra dracilor, şi a celor rău credincioşi te-ai arătat mai tare, celor de pre pământ strigând bună vestirea dumnezeeştei vieţi.

Şi acum, a Născătoarei:

Liman cu bună linişte Hristos te-a arătat, celor ce cu credinţă şi cu dragoste adevărată pre tine Stăpâna cea cu totul fără prihană, din cuget curat de Dumnezeu Născătoare te vestesc.

Peasna 5 Irmos:

Mânecând strigăm ţie Doamne, mântueşte-ne „pre noi: Că tu eşti Dumne„zeul nostru, afară de tine „pre altul nu ştim.

Cine va rumpe mie zapisul greşalelor, şi al păcatelor celor nemăsurate Curată, de nu vei apuca tu înainte, şi să-mi dai mântuire.

Venit-am întru deznădăjduire din nepricepere multă, socotind mulţimea răutăţilor mele Fecioară; pentru aceasta strig către tine, milueştemă şi mă mântueşte.

Maica lui Dumnezeu cea fără stricăciune, a lui Dumnezeu Născătoare, a lui Dumnezeu celui ce a săvârşit toate numai cu vrerea, izbăveştemă de pedeapsa cea veşnică pre mine robul tău.

Având luminată lauda tecioriei, ca o Maică a lui Dumnezeu, neîncetat te lauzi de

cetele îngerilor mai pre sus de gând Preacurată, pentru aceasta cu Gavriil, bucură-te aducem ţie.

Alt Canon, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta...

Veninul vrăjmaşului cel de suflet stricător, cu palmele tale cele tămăduitoare, de Dumnezeu grăitorule l-ai uscat, pre cei ţinuţi întru mânia cea de moarte aducătoare, a cumplitei dureri, mântuindu-i.

Cu foc însuflat arătându te cu venirea Mângâitorului, şi cu Darul Filipe, pre cei amorţiţi de frigul nedumnezeirei, cu căldura credinţei i-ai înviat.

Slavă:

Aproape de Hristos ai fost, strălucirile cele date ţie fără mijlocire luându-le, şi ducând, luminând şi povăţuind la Ziditorul tău, pre cei ce aleargă la tine.

Şi acum, a Născătoarei.

Cel ce cu cuvântul toate le zideşte, şi cu înţeleaptă purtare de grijă le iconomiseşte, însuş Domnul precum voeşte pentru milostivire s'a zidit din tine, şi negrăit trup Preacurată s'a făcut.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimilor cea sălbăticită, cu viforul cel stri„cător de suflet, potoleşte-o „Stăpâne Hristoase, şi din „stricăciune mă scoate ca un „milostiv.

Ceea ce ai născut viaţa cea fiinţească Stăpână Curată, apucă-mă din moartea cea înţelegătoare, şi vieţei cei veşnice mă învredniceşte.

Pre tine cea neasemănată adevărat întru frumseţe cu toţi cei născuţi, te rog Stăpână Mireasă dumnezeească, izbăveşte-mă de toată răutatea cea grozavă.

Nu am sprijinitoare în lume afară de tine ceea ce eşti bună, pentru aceasta caz către tine, şi strig ţie: Nu te depărtà dela robul tău Preacurată.

Amăgitorul, făcătorul de rele; mintea mea cu desfătări pururea o turbură, Stăpână ajută-mi, apucându-mă pre mine din vicleşugul lui.

Alt Canon, Irmos:

Prins a fost, dar nu s'a ţinut...

Văzând înşelăciunea vrăjmaşului, mâncând şi pierzând pre neamul omenesc, săgeţile tale cele ascuţite, adică pre apostoli încordându-i, i-ai slobozit şi ai desfăcut închietura pieptului balaurului Hristoase, pre toţi de vătămarea şi

stricăciunea lui, Mântuitorule vindecându-i.

Cu lumină de sus strălucind, te-ai arătat ca un fulger lumei luminând, și ca un munte ce pică dulceață, ca niște rouă dumnezeească ce cade din Cer, ca un apostol ales, ce ai plinit ceata numărului al doisprezecelea, a ucenicilor lui Hristos prea fericite.

S'avă:

Învățându-se de adâncul tainei tale dumnezeescul ucenic, ca pre un rîu al păcei ce izvorăște izvor de dulceață, ca pre un val ce înnecă mărirea păgânilor, pre tine te-a propoveduit cu mare glas, și a ta mărită pogorîre, Bunule, cea pentru noi bine o a vestit.

Și acum, a Născătoarei:

Pre toți oamenii cei omorîți și vătămați de moarte, tu pre Hristos născând, nemurirea cea nestricăcioasă, i-ai chemat la vieața veșnică; și ai luminat pre cei întunecați și i-ai slobozit dezlegând legăturile izgonirei noastre, ceea ce ești prea lăudată.

CONDAC, glas 8:

Podobie: Ca pre niște pârgă a firei...

Ucenicul și prietenul tău și următorul patimei tale, lumei Dumnezeu pre tine te-a propoveduit, de Dumnezeu grăitorul Filip. Pentru ale căruia rugăciuni, de vrăjmașii cei prea fărădelege, Biserica ta și cetatea ta o păzește, pentru Născătoarea de Dumnezeu mult milostive.

ICOS.

Curgere de cuvânt dă-mi mie Doamne, cela ce ai zidit firea apelor, întărește-mi inima Stăpâne, cel ce ai întărit pământul cu cuvântul tău. Și luminează gândul meu, cela ce cu lumina ca cu o haină te îmbraci, ca să cânt și să grăesc cele ce se cuvin; și dupre vrednicie să laud pre ucenicul tău mult milostive.

Intru această lună în 14 zile, pomenirea sfântului slăvitului și întru tot lăudatului apostol Filip, unul din ceata dintâi, a celor doisprezece.

Stih: Filip de picioare pre lemn spânzurat fiind;

Țic Mântuitorule spălarea picioarelor s'a arătat plătind.

Filipe de cap ai fost spânzurat,

Și întru a patrusprezecea zi și te-ai mutat.

Acest apostol era din Vitsaida Galileii, împreună cetățean cu Andrei și cu Petru apostolii, și multă înțelepciune avea acest dumnezeesc apostol, îndeletnicindu-se în cărțile proorocilor, și feciorelnic în toată vieața sa cunoscându-se; pre acesta aflându-l Domnul după botez în Galileea, l-a chemat ca să-i urmeze lui. Iară el iarăși întâlnind pre Natanail, i-a zis:« De carele «a scris Moisi în lege și prooroci am «aflat pre Iisus Fiul lui Iosif cel din Na«zaret». Și alte încă multe ziceri se află în sfânta Evanghelie, arătătoare pentru acest apostol. Deci acesta luând dupre sorți pământul Asiei, avea pre apostolul Vartolomei următor lui și ajutător la propoveduirea Evangheliei. Mai avea încă și pre soră-sa cea dupre trup Mariamni, carea urmă și le slujeà lor. Deci tre-

când apostolii aceştia prin cetăţile Lidiei şi Misiei, şi propoveduind întru ele Evanghelia lui Hristos, multe ispite şi necazuri au suferit dela cei necredincioşi, bătuţi fiind, zdrobiţi cu toiegele, prin închisori închişi, şi cu pietre împroşcaţi. După aceea a aflat pre iubitul ucenic, şi de Dumnezeu cuvântătorul Ioan, carele propoveduià pre Hristos în Asia. In care vreme şi femeea lui Nicanor Antipatului a crezut în Hristos. Şi tot odată casa lui Stahie a fost arsă de Antipatul, şi de norodul elinesc. Deci mergând dumnezeescul Filip la Ierapoli, acolo a fost târît pre pământ de elini, prin mijlocul uliţelor cetăţii. După aceasta sfredelindu-i-se gleznele picioarelor, a fost pironit pre un lemn cu capul în jos, şi aşa făcând rugăciune, şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu.

Deci îndată ce şi-a dat duhul, sfântul Apostol, înfricoşându-se pământul ca şi când ar fi fost însufleţit, a scos înfricoşat glas şi gemăt, şi aşa s'a despicat şi a înghiţit pre mulţi din cei necredincioşi. Iară ceilalţi temându-se, au îngenunchiat la dumnezeescul Vartolomei şi la sfânta Mariamnì, spânzuraţi fiind şi aceştia. Şi dezlegându-i pre ei de pre lemn, au năzuit la adevărata credinţă a lui Hristos; iar moaştele Apostolului le-au îngropat. Sfântul Vartolomeiu aşezând pre mai sus zisul Stahie episcop cetăţei, e ieşit şi s'a dus împreună cu Mariamnì la Licaonia.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie arhiepiscopul Tesalonicului făcătorul de minuni, căruia îi zic şi Palamà, carele a strălucit la anii una mie trei sute patruzeci.

Stih: Pre strălucitul propoveduitor al luminei acum cu adevărat mare.

Izvor de lumină îl aduce către lumina cea neapuitoare.

Intru această zi, sfântul noul mucenic Constantin cel ce din Idra a odrăslit, iară în Rodos a mărturisit, la anii una mie opt sute, prin sugrumare s'a săvârşit.

Stih: La Idra cea fără de apă acum curge strein;

Apă de vindecări din sicriul lui Constantin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu foc, pre tinerii cei cuvân-„tători de cântare i-ai mân-„tuit, bine eşti cuvântat Dum-„nezeul părinţilor.

O! de Dumnezeu fericită Născătoare de Dumnezeu Preacurată, vindecă necazul sufletului meu, şi-i dărueşte liniştea mântuirei şi veselia vieţei.

Ceea ce eşti uşă neumblată, cu cuvintele deşertăciunei uşile mi-am închis, prin care mi-au venit mie moartea şi pierzarea pentru păcat.

Izvorît-a cel născut al tău rîurile nestricăciunei, ci cu rugăciunile tale, găteşte-mi şi mie bogăţia şi curgerea milostivirei lui cea nemăsurată.

Mântueşte-mă Preacurată pre mine de tot necazul, de asuprelele vieţei, de dosezi şi de nevoi, şi de boale şi de primejdii, şi de clevetirea cea cumplită.

Alt Canon, Irmos:
Coconii în Babilon...

Ca o lumină te-ai trimis în chip de săgeată Apostole, cu luminoase raze luminând, pre cei ce cu credinţă strigă: Bine eşti cuvântat Doamne,

Dumnezeul părinților noștrii.

Cu bogate vărsări de lumină ale dumnezeeștei propoveduiri, fericite, strălucind luminat, pre cei din întunerec dulce a cântà i-ai luminat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Slavă:

Bârfirea ritorilor, și toată măestria vorbelor, cu puternic cuvântul credinței biruindu-o ai cântat: Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noștrii.

Și acum, a Născătoarei:

In două firi mai pre sus de fire împreunate, Fecioară curată, ai născut neamestecat pre Hristos, căruia strigăm: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștrii.

Peasna 8, Irmos:

Tie Făcătorului a toate, tinerii în cuptor danț a toa„tă lumea împreunând cântau: „Toate lucrurile pre Domnul „lăudați-l, și-l prea înălțați în„tru toți vecii.

Intru ispite să te aflu pre tine folositoare, în necazuri apărătoare, în nevoi ajutătoare, în primejdie liman de mântuire, și întru toată întristarea mângâere, Curată.

Vezi credința mea Fecioară Curată, vezi și dorul meu care am către tine, vezi dragostea sufletului meu cea dumnezeească, și-mi dă mie înmulțit Darul tău.

Lumina cea înțelegătoare tu în pântece o ai zemislit, luminează-mi ochii inimei mele, dezleagă întunerecul datoriilor mele, și negura patimilor o risipește.

Ceea ce ai născut mântuirea cea mai pre sus de minte, și tuturor oamenilor ai dăruit mântuire, Fecioară dă-mi dumnezeească mântuire, necazul cel din păcate potolindu-mi.

Alt Canon, Irmos:

Pentru legile părintești...

Lumină lumei pre tine te-a săvârșit, lumina cea părintească, Cuvântul cel ipostatnic, alegându-te din lume, Apostole de trei ori fericite. Și întrarmându-te cu dumnezeească puterea sa, te-a trimis ca pre un ostaș întrarmat nebiruit, carele ai strigat: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu putere dumnezeească întărit fiind, cetele cele împrotivă luptătoare le-ai biruit, cumplită oștirea lor surpând; că pacea, soartă nebiruită luând, pașnică așezare ai răsă-

dit lumei strigând: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Slavă:

Cu toată dragostea te-ai lipit de Cuvântul lui Dumnezeu cel ce s'a întrupat Apostole, ucenic lui făcându-te, și dumnezeească slugă, și de taine grăitor. Pentru aceasta de dânsul fiind trimis la păgâni, ai propoveduit venirea lui, strigând: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Tot s'a unit mai pre sus de cuget, fără schimbare cu toată omenirea, Dumnezeu cel prea înalt în pântecele tău prea sfântă Fecioară. Pentru aceasta în două firi se cunoaște Hristos, unul fiind dupre amândouă căruia cântând, strigăm: Pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:

Isaie dănțuește, Fecioara a avut în pântece și a născut „fiu pre Emmanuil, pre Dum„nezeu și omul, răsărit este „numele lui, pre carele mărin„du-l, pre Fecioara o fericim.

Cu dureri multe fiind încunjurat, genunchile îmi plec către tine Curată, cu fața la pământ caz ca un ticălos, și lăcrămând strig către tine, cerând ca să mă mântuesc, ceea ce ești bună, și răsăritul mângâerei să mi se arate.

Puterea deznădăjduirei cea dintru mine se întărește, din buze spurcate ce cântare este ție? Dela cei ce au inimă sângerată ce priimire? Ci minunează spre cei ticăloși milele tale.

Schimbatu-m'am de necazuri, negritu-mi-s'a mintea și ochiul, încunjurat-a vieața mea dureri cumplite. Pentru aceasta mă usucă îngrozirile cele de acolo, Curată. De care mă izbăvește, durerile schimbându-mi.

Traiul vieței mele cel scurt se cheltuește întru răutăți, și întru mulțimea necazurilor. Pentru aceasta Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut bucuria tuturor, acestea cu rugăciunile tale cele bine priimite le ușurează.

Alt Canon, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Acum învrednicindu-te slavei celei negrăite, și luminei cei neînserate, unde este veselia cea nespusă, unde este bucuria cea neîncetată, în Biserica celor întâiu născuți, unde sunt lăcașurile drepților, pentru toți creștinii roagă-te Filipe prea înțelepte.

Impodobit fiind cu podoaba bunei cuviinţei cei înţelegătoare, şi cu cununa împărăţiei încununat de Dumnezeu înţelepţite, şi cu îndestulate dări de lumină Filipe fiind încunjurat, şi cu razele luminei cei mai pre sus de fiinţă, bucurându-te, înaintea scaunului Stăpânului tău stai fericite.

Slavă:

Cu toţi cinstiţii apostoli, şi cu proorocii, şi cu purtătorii de chinuri Filipe, cu cuvioşii, cu Ierarhii şi cu dreptţii, cu Născătoarea de Dumnezeu roagă-te, dezlegare de greşale, şi de multe păcate curăţire să dăruiască, celor ce cu credinţă săvârşesc de lumină purtătoare, şi dumnezeească pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul întrupat, cel ce mai 'nainte fără de trup a fost, Fecioară Maică l-ai născut; pentru aceasta dupre adevăr, toţi pre tine cu bună credinţă te propoveduim, mai adevărată numire ţie aducând Curată; că tu rădăcină mântuirei credincioşilor rămâi.

SVETILNA

Podobie: Cu Duhul stând în Biserică...

Mergerea frumoaselor tale picioare Filipe, întorcându-o la cereasca călătorie, te-ai suit bucurându-te. Şi stând înaintea Treimei, în Tatăl vezi pre Fiul şi pre Duhul cel dumnezeesc. Pentru aceasta cu dragoste, prea sfinţită şi dumnezeească pomenirea ta cinstim.

Slavă, altă Podobie,

Cel ce ai împodobit Cerul...

Raza dumnezeescului Duh fericite luând, şi lumea luminând cu vestirea cuvintelor tale, pentru noi acum te roagă Domnului, să ne mântuiască pre noi.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea:

Prea sfântă Fecioară, rugăciune acum aducând către Fiul tău, pentru noi, împreună cu Filip dumnezeescul, şi de Dumnezeu grăitorul, de toate răutăţile mântueşte-ne pre noi.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Glasurile cereştilor tale vestiri, pre pământ prea fericite au răsunat, şi l-a umplut de învăţături. Prin care pre Fiul, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, de o fiinţă Dumnezeu a fi zicându-l, Apostole cu taină îl slăvim.

Ca pre un purtător de lumină din toţi apostolii lui Hristos, şi luminat luminător al cinstitei Biserici, Filipe de

trei ori fericite avându-te, acum la suflete ne luminăm, şi din primejdii cumplite scăpăm cu rugăciunile tale, întru tot lăudate.

Prin Cruce lupta nevoinţei sfârşindu-ţi, cu cununi de biruinţă te-ai încununat Filipe, dupre vrednicie. Cu care intrând întru împărăţia cea de sus, stai înaintea lui Hristos Apostole, şi te rogi să ne mântuim noi.

Glas 2, singur glasul.

Pahare de mirezme în lume, s'au arătat fălcile tale, înţelepte apostole Filipe, revărsând credincioşilor băutura cea de vieaţă dătătoare. Căci având lucrarea cu suirea la privire, ai stătut următor lui Hristos. Şi Biserica neamurilor, cea stearpă şi neroditoare, bine roditoare întru dânsul, îmbogăţindu-o cu învăţăturile. Pentru care şi acum te roagă, să se mântuiască de primejdii şi de nevoi; căci poţi întru Dumnezeu, fiind foarte aproape de el.

Năstrapă cerească de înţelepciune te-ai arătat. Căci ai fost desfătat lăcaş Duhului, şi ai dezvălit revărsările bunătăţilor, vânând pre oameni cu undiţa cea gânditoare a înţelepciunei lui Dumnezeu. Pentru aceasta te rugăm pre tine apostole Filipe, roagă-te pentru sufletele noastre.

Glas 3, a lui Ghermanò.

Vânătoarea peştilor, întru vânătoare de oameni mutându-o, pre cei ce erau întru adâncul înşelăciunei trăgându-i cu năvodul cel de taină Filipe apostole, toată lumea ai vânat, şi învăţătorului tău Hristos o ai adus. Pentru aceasta te rugăm pre tine, roagă-te neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre, celor ce cu credinţă alergăm la acoperemântul tău.

Slavă, glas 8:

Apostole al Mântuitorului, Filipe prea lăudate, lăcaşul credinţei, dascălul neamurilor, şi următorul patimei lui Hristos. Indrăzneală având, roagă-te neîncetat întru prăznuirea ta, ca să se păzească cu pace sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi, din toată nevoia şi necazul.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi otpustul.
Ceas 1. Şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului,

Peasna 3 și a 6 pe 8. Prochimen, glas 8: In tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile povestesc... Apostol, către Corinteni: *Fraților, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi...* Aliluia, glas 8: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Ioan: *In vremea aceea, vrea Iisus să meargă în Galilea...*

CHINONICUL

In tot pământul a ieșit vestirea...

CADE-SE A ȘTI

Că mâine dimineață, care este în 15 zile ale acestei luni, se începe postul Nașterei lui Hristos. Și de se va întâmplă începutul postului acestuia Sâmbătă, Vineri seara la Doamne strigat-am, punem Stihirile sfinților pe 6. Iară de va fi Duminică, Sâmbătă seara, Stihirile mai întâiu ale Invierei, și ale sfinților 3, Slavă a sfinților; Și acum, a Născătoarei Invierei. Stihoavna Octoihului, Slavă, a sfinților, Și acum, a Născătoarei. Seara și la Utrenie la Dumnezeu este Domnul: Troparul sfinților de 2 ori, Slavă, și acum a Născătoarei; iară de va fi Duminică, Troparul Invierei de 2 ori. Slavă, al sfinților. Și acum, a Născătoarei Invierei.

Iară în celelalte zile, de Luni până Vineri cântăm Aliluia, pentru cinstea începutului sfântului post. La Doamne strigat-am: Stihirile mai 'nainte ale Născătoarei de Dumnezeu 3. Caută-le la Octoih dupre glasul Stihirilor sfinților, și ale sfinților 3; Slavă, Și acum, a Născătoarei, sau a Crucei. După Invrednicește-ne Doamne, facem trei metanii mari. Stihoavna Octoihului. Slavă, Și acum, a Născătoarei sau a Crucei. După sfinte Dumnezeule, zicem Troparele cele de post: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... și facem metanii mari trei, și Otpustul.

Iară la Utrenie în loc de Dumnezeu este Domnul, cântăm Aliluia, și Treimicile glasului. Iară după a 6 Peasnă, Condacul sfinților. Așà facem în toate lunile, Miercurile și Vinerile postului acestuia când scrie Aliluia, și cântăm toată slujba cu metanii, precum o cântăm în patruzecimea cea mare; iară ceasurile le cântăm cu jumătățile de ceasuri.

(VEZI) Că de se va întâmplă Luni, Miercuri sau Vineri, în postul acesta (sau al sfinților apostoli), să aibă sfinții Slavă la Vecernie; și la Liturghie Apostol și Evanghelie, nu se cântă Aliluia, afară de începutul postului, ori în ce zi se va întâmplă de Luni până Vineri, și măcar și Slava și Apostol și Evanghelie de vor avea sfinții (afară de Doxologhie), tot se cântă Aliluia, pentru cinstea începutului sfântului post.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 15 ZILE.

Sfinții mucenici și mărturisitori, Gurie, Samonă și Aviv. Aliluia.

La Doamne strigat-am, Stihirile, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Aviv cel prea înțelept, Samonă cel minunat, și Gurie cel mărit, adunând ceată de obște credincioșilor, acum dănțuesc împreună cu noi pătimitorii întru veselie. Că sufletelor mucenicilor, aceasta s'a dat dela Dumnezeu, ca cele ce sunt aicea, cu gândul să le privească.

Răbdând durerile muncilor celor nesuferite, și nevoindu-vă vitejaște cei ce sunteți întocma cu numărul Treimei, Samonà, Gurie și Aviv, de Dumnezeu înțelepțiților,

acum vă veseliți de îndulcirea cea veșnică și veselitoare, dându-vă vouă Hristos răsplătire împrotiva ostenelelor; pre carele fierbinte rugați-l, să mântuiască sufletele noastre.

Mărturisind pre unimea cea întreit numărată sfinților, ați risipit cugetul elinilor cel cu mulți dumnezei, și înțelepciunea cea nebună, cu puterea Crucei, carea ei o socotesc nebunie prea fericiților. De carea întărindu-vă, ați și răbdat bătăile cele amare ale muncilor, cu cuget îndrăzneț.

Ajungând purtătorilor de chinuri către limanul cel fără de valuri, și către luciul cel lin, acum ați luat schimb răsplătirea cea veșnică și stătătoare, a statorniciei cei fără pătimire; luând dela Dumnezeu și darurile pentru osteneli, dupre vrednicie fericiților.

Slavă, glas 2, a Casiei monahiei.

Edesa se veselește, că s'a îmbogățit cu sicriul sfinților Gurie, Samonà și Aviv, și chemând turma cea iubitoare de Hristos strigă: Veniți iubitorilor de mucenici, de vă luminați întru pomenirea cea luminată. Veniți iubitorilor de praznic de vă veseliți. Veniți de vedeți luminători cerești, petrecând pre pământ. Veniți de auziți, ce moarte amară a răbdat, diamanturile cele viteze, pentru vieața cea fără de sfârșit. De care fiind păzitori adevărului, au mântuit pre o tânără care era aruncată în mormânt de vie, și pre spurcatul acela ce nu i-a băgat în seamă pre ei, l-au dat pierzărei, ca pre un ucigaș și nemilostiv. Și ne încetat se roagă, prea sfintei Treimi, să se mântuiască din stricăciune și de supărări, și de toate nevoile, cei ce cu credință săvârșesc pomenirea lor.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn.

Ce-ți voiu aduce eu ticălosul Stăpână a lumei? fără numai izvoare de lacrămi, și mărturisire de cele ce am făcut. Ci cu ochiul tău cel milostiv Fecioară, caută spre slăbiciunea smeritului meu suflet, și risipește norii patimilor mele, și mă mântuește de negura care m'a cuprins, pre mine robul tău, rogu-mă.

A Crucei, a Născătoarei.

Pre lemnul Crucei văzându-te Iisuse pironit cea neispitită de nuntă, plângeà și ziceà: Fiule prea dulce! Pentruce mai lăsat singură pre mine ceea ce te-am născut? Cela ce ești lumina cea ne-

apropiată a Tatălui celui mai 'nainte fără de început; grăbește de te proslăvește, ca să dobândească dumnezeeasca mărire, cei ce slăvesc dumnezeeștile tale patimi.

STIHOAVNA.

Din Octoih, iară de voești zi aceste de față, Stihirile, glas 1.

Podobie: Cea ce ești bucuria...

Minune mai minunată de cât alte minuni, dupre vrednicie s'a arătat lumei minunea voastră, mucenici ai Domnului, cei dela apus, că pre tânăra, carea odinioară s'a dat îngropărei fără dreptate, o ați mântuit voi, dându-o în brațele maică-sa.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții...

Mucenicește nevoindu-vă fericiților de Dumnezeu, cu osârdie ați priimit chinurile vrăjmașilor ca un dar bogat, ne băgând seamă de munci nu v'ați plecat, poftind a câștigà cu alegere doririle cele dumnezeești.

Stih: Sfinților celor ce sunt pre pământul lui.

Astăzi toți să lăudăm cu cântări prin credință, pre marele și prea viteazul Gurie, dimpreună cu dumnezeescul Samonà, și pre Aviv cel lăudat, carele este și sfințit, că sunt ajutători mai fierbinți de cât toți la nevoi.

Slavă, glas 2:

Veniți toți iubitorilor de mucenici, să cinstim cu laude pre vitejii lui Hristos; pre Gurie, pre Aviv și pre Samonà, că prea mărit lucrează minuni. Că n'au lăsat întru nebăgare de seamă jurământul pentru mutarea Fecioarei, ci împlinind cererea, a mântuit pre tânăra, făcând răsplătire gotului, celui fărădelege. Prin carii Hristoase Dumnezeule, ca un bun și iubitor de oameni, mântuește sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Numai tu singură ai zemislit în pântece desfătat pre Dumnezeu cel neîncăput, făcându-se om pentru bunătatea, prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu. Pentru aceea te rog, scapă-mă de patimile cele ce mă supără, ca trecând pre cărarea cea strîmtă și dreaptă, să ajung la calea ceea ce duce către vieață, Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzând Preacurată pre Făcătorul a toată lumea, că rabdă ocări, și se înalță pre Cruce, suspinai, zicând: Prea slăvite Doamne, Fiul meu și Dumnezul meu, cum suferi necinste Stăpâne, vrând să cinstești zidirea ta. Slavă milostivirei tale ceii multe, și po-

gorîrei tale, iubitorule de oameni.

Tropar, glas 4.

Apărătorii şi ajutătorii Edesei, cei ce lucraţi minuni mari în lume; căci pre tânără o aţi dat în mâinile maică-sa, şi pre călcătorul de lege got, l-aţi arătat osândit cu dreaptă judecată. Cereţi pentru noi neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Sau acesta glas, 5.

Minunile sfinţilor tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă Hristoase Dumnezeule. Pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipeşte, schiptrurile împărăţiei le întăreşte, ca un bun şi de oameni iubitor.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Din Octoih, şi al sfinţilor pe 4.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Pre cei trei împreună învăţători, îi laud cu cugetarea.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mării roşii cu urme neudate, pedestru tre-
„cându-l Israil cel de demult,
„cu mâinile lui Moisi în chi-
„pul Crucei, puterea lui A-
„malic în pustie a biruit.

Cu cinste teologhisind pre o începătorie a Treimei sfinţilor, prea lesne aţi risipit negura cea nestatornică a multor începătorii; răsărind dela răsărit, ca nişte stele mult luminoase.

Câte trei mărturisitorii luminându-se cu Darul Treimei cei stăpânitoare, de faţă au pierdut rătăcirea mulţimei dumnezeilor, arătând tare împrotivire.

Slavă:

Fiul cel din fire, făcându-vă pre voi fii dupre Dar slăviţilor, v'a arătat dimpreună moştenitori moştenirei, şi părtaşi împărăţiei cei ce i s'a dat lui acum dela Tatăl, ca un milostiv.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai cort înţelepciunei cei mai pre sus de înţelepciune, ceea ce eşti fără prihană. Că bine a voit a-şi găti eişi casă, din prea curate sângiurile tale cinstită, spre mântuirea sufletelor noastre.

Peasna 3, Irmos
Veseleşte-se de tine Biserica...

Mărturisitorii şi slugile lui Hristos, de bună voie şi-au dat trupurile durerilor şi bătăilor celor cumplite.

Rugaţi-vă sfinţilor, să se mântuiască de cugetele cele cumplite ale păcatului, cei ce

cu credință cinstesc nevoința voastră.

Slavă·

Spânzurându-se cinstiții mucenici pre lemn cu răbdare prin toată buna credință, au păzit mărturisirea nevătămată.

Și acum, a Născătoarei:

Cel ce a încăput în pântecele tău, te-a arătat pre tine izvor de tămăduiri, Maica lui Dumnezeu Preacurată, ci tămăduește sufletul meu.

Irmosul:

Veselește-se de tine Bise-„rica ta Hristoase, strigând: „Tu ești puterea mea Doam-„ne și scăparea și întărirea.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Vestind credința cinstitei Treimi, cu bărbăție ați surpat înșelăciunea idolilor cea de mulți dumnezei înțelepților, ca niște apărători ai credinței. Și pre tânăra cea închisă în mormânt de vie, o ați mântuit de primejdia morței, carea pre voi vă fericeà.

Slavă, glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea și Cuvântul...

Intrarmându-vă cu Crucea lui Hristos, printr'însa ați surpat toată puterea tiranilor cu bărbăție, vădind toată nedumnezeirea idolilor, ca niște păzitori ai credinței și cu osârdie propoveduind Treimea, sfinților. Pentru aceasta dupre vrednicie ați luat dela dânsa cununile biruinței, ca cei ce ați pătimit dupre lege, pătimitori prea lăudați. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfânta pomenirea voastră.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Înțelepciunea și Cuvântul în pântecele tău zemislindu-l, negrăit Maica lui Dumnezeu, lumei ai născut, pre cela ce ține lumea și în brațe ai avut, pre cela ce cuprinde toate, pre Dătătorul de hrană al tuturor și Făcătorul și Domnul. Pentru aceasta te rog pre tine prea sfântă Fecioară, și cu credință strig către tine, ca să mă mântuesc eu de greșale, când voiu vrea să stau înaintea feței Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, al tău ajutor atuncea să-mi dăruești, că poți câte voești, Preacurată.

A Crucei a Născătoarei:

Văzându-te Născătoarea de Dumnezeu și Maica ta, cea prea curată Hristoase, răbdând patimi de bună voie pre Cruce, i se rănià inima și grăià către tine Cuvinte, glasuri iz-

vorâtoare de lacrămi: Vai mie! dumnezeescule Fiu şi lumina ochilor mei! Cum te-a osândit la moarte poporul cel fărădelege? Dară acestea le suferi acum, ca să mântueşti firea oamenilor cea căzută mai de 'nainte. Laud milostivirea ta şi puterea cea negrăită, o prea bune Dumnezeule! Lesne iertătorule Doamne, cel ce voeşti mântuirea poporului tău, plecându-te spre îndurarea milostivirilor tale.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţei, a stătut „întru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă „puterei tale Doamne.

Purtătorii de chinuri fără de milă muncindu-se cu multe feluri de munci, au arătat la toţi răbdare întărită, strigând cu un glas: Slavă puterei tale Doamne.

Mucenicii cei încununaţi carii sunt întocma cu numărul Treimei, luminează cu lumina cea în trei lumini, pre cei ce săvârşesc acum pomenirea lor cea sfântă; dând tămăduiri la toţi.

Cu smerenie să alergăm la sicriul cel luminat al mucenicilor, celor de Dumnezeu înţelepţiţi; că izvoraşte vindecări celor ce strigă cu credinţă: Slavă puterei tale Doamne.

Slavă...

Mărturisind taina cea mai pre sus de gând a dumnezeeştei rândueli, cu limbi de Dumnezeu grăitoare, toată sprînceana tiranilor o au surpat, dumnezeeştii şi prea înţelepţiţii mărturisitori.

Şi acum, a Născătoarei:

Mai pre sus de gând ai născut o Fecioară! şi după naştere te-ai arătat feciorind iarăşi. Mare este taina zemislirei tale, Maică pururea Fecioară Preacurată.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne, lumina mea, în lume ai venit, lumina „cea sfântă, carea întorci din„tru întunerecul necunoştin„ţei, pre cei ce te laudă pre „tine cu credinţă.

Păzitorii credinţei, strălucind arătat cu strălucirile nevoinţelor, au defăimat semeţia tiranilor cea neputincioasă.

La toate marginile lumei, s'au propoveduit minunile mucenicilor arătat, şi pre toţi i-au întărit cu credinţa.

Slavă:

Ca un pământ bun, primind seminţele Darului întru

credință, dumnezeeștii mucenici, prin dragostea ostenelei, au sporit lucrarea pământului.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce singur este bun, și cu noianul bunătății toate le ține, Maica lui Dumnezeu, a priimit să se ție în brațele tale.

Peasna 6, Irmos:

Jertfi-voiu ție cu glas...

Ca niște ostași buni înțeleptiților de Dumnezeu, țiind toate dupre lege, și păzind credința cu adevărat, ați luat cununile dumnezeeștei dreptăți.

Mai 'nainte s'a ridicat la înălțime Avvacum cu porunca Stăpânului. Iară prin voi grăitorilor de Dumnezeu, s'au dat fiică tirănită în seama maică-sa, carea o a hrănit.

Slavă:

Strălucește sicriul mucenicilor cu minunile, și izvorăște rîuri de vindecări, tuturor celor ce vin către dânșii, și celor ce cinstesc cu credință răbdarea lor.

Și acum, a Născătoarei:

Pre tine singură aflându-te ca un crin curat în mijocul spinilor, și ca o floare din văi, o Maică a lui Dumnezeu, Mirele cel înțelegător s'a sălășluit întru tine.

Irmosul:

Jertfi-voiu ție cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curățindu-se, cu sân„gele cel curs prin milostivi„re din coasta ta.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

De sus luând Dar înțelepților, celor dintru ispite le ajutați prea lăudaților. Pentru aceasta sfinților, pre tânără din amară moarte o ați scăpat. Că voi sunteți cu adevărat mărirea Edesei și bucurie lumei.

ICOS.

Mântuește-ne de robia vrăjmașului Iisuse dătătorule de viață, plecându-te prin rugăciunile pătimitorilor tăi, ca avându-mi sufletul și trupul nerobit patimilor, să laud ajutorul lor cel grabnic; că apucând ei înainte, au scăpat din mormânt și din moarte pre tânără, pre carea o au pus înaintea maică-sa, carea strigà mucenicilor: Voi sunteți mărirea Edesei, și bucurie lumei.

Intru această lună în 15 zile, pomenirea sfinților mucenici și mărturisitori, Gurie, Samonà și Aviv.

Stih: Sabia dă sfârșit lui Samonà și lui Gurie.

Și focul lui Aviv, a cărora bucurie este focul și sabie.

In a cincisprezecea zi pre Aviv focul l-a topit,

Iară pre ceilalţi sabia i-a săvârşit.

Dintru aceşti sfinţi mucenici, Samonà şi Gurie s'au nevoit în zilele împăratului Diocliţian şi a lui Antonie ducele. Insă Gurie se trăgeà din satul Sargochitia, iară Samonà din Ganad. Deci pârându-se că întorc oamenii a nu jertfi la idoli, îndată îi spânzurară şi pre unul şi pre altul de câte o mână, îngreuindu-le picioarele de desupt cu pietre, şi au stătut spânzuraţi dela al treilea ceas, până la al şaselea. Deci pogorîndu-i, i-au băgat într'o temniţă întunecoasă, cu picioarele strînse în gros, şi au zăcut patru luni, chinuiţi de foame şi de sete, în legături. Apoi scoţându-i iarăşi muncitorii, au spânzurat pre sfântul Samonà de un picior, şi deznodându-i-se genunchile, l-au spânzurat cu capul în jos, dela al doilea ceas, până la al cincilea. Iară pre sfântul Gurie, lăsându-l mai mult mort de cât viu, îl scoaseră a doua zi de i-au tăiat capul. Iară Aviv, diacon fiind cu rânduiala, a fost pârît în zilele împăratului Lichinie, că învaţă în oraşe şi în sate cuvântul Domnului. De aceea spânzurându-l şi bătându-l, şi aducându-se iarăşi la întrebare, şi neînduplecându-se dupre voia tiranului, l-au băgat în foc, băgându-i în gură o curea ca unui tâlhar, şi aşà îşi săvârşì muceniea sa.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Chintion episcopul Seleuciei.

Stih: Chintion jertfitorul Darul l-a înmulţit.

Deci ce este mai mult decât aceasta? Că bine slugă a auzit.

Intru această zi, pomenirea binecredincioşilor împăraţi, Iustin şi Teodora.

Stih: Pre împăratul Iustin împreună cu Teodora,

I-a chemat către Cer împăratul tuturora.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici Elpidie, Marcel, Eustohie şi cei dimpreună cu dânşii.

Stih: Nădejdea răsplătirilor te învită pre tine Elpidie,

Să suferi focul împreună cu amândoi prietenii.

Fericitul acesta Elpidie, erà unul din sfetnicii senatului, căruia i se încredinţase tainicile lucrări ale apostatului împărat Iulian, in anii trei sute şaizeci şi unul. Şi scriind legile, s'a cunoscut că este creştin. Deci mergând faţă la apostatul, şi nesupuindu-se a se lepădà de Hristos, a fost îmbrăcat cu îmbrăcăminte aspră, ţesută de păr de capră, carea avea cuie de fier petrecute printr'însa, iară pre deasupra erà unsă cu păcură fiartă, şi cu aceasta se întărià cuiele. Apoi bătut fiind preste haina aceea, găureà cuiele trupul sfântului ce se află sub dânsa. După aceasta a fost sfântul aruncat într'un lac, şi erà opărit acolo cu apă fiartă, care se vărsà preste tot trupul lui; apoi trupul lui cel uscat, a fost învălit cu o plastură, alcătuită adică din păcură şi din untură, şi din alte feluri lipicioase şi arzătoare, însă cu covârşire în foc clocotite. Mai pre urmă a fost adăpat cu niste prea iuţi băuturi, amestecate cu pucioasă şi cu catran. După aceasta au fost legaţi de cai sirepi şi sălbateci, împreună cu Eustohie şi Marcel, cu scop ca să se spintece de ei. Ci însă dobitoacele, din dumnezeeasca putere, au rămas nemişcate. Deci zdrobindu-li-se membrele cu toiege groase, şi după aceasta fiind aruncaţi în foc, în care aflându-se fericiţii, şi-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Zic unii însă că după aceasta, s'au îngropat sfintele lor trupuri în muntele Carmilului. Iară făcându-se îndată fulgere şi trăsnete, a venit acolo Stăpânul Hristos cu îngereştile puteri, şi a sărutat pre mucenici, şi pre Eustohie adică şi pre Marcel, mutându-i într'un loc unde însuş a voit. Iară pre minunatul Elpidie l-a înviat, şi întărindu-l l-a trimis ca de adoua oară să se lupte în mărturisire, pre carele văzându-l Iulian, a poruncit să se întinză de patru părţi, şi să se bată neîncetat, apoi să i se toarne oţet şi sare preste ranele lui, iară ranele să i se frece cu târsîni de păr. După acestea a fost întins mucenicul lui Hristos preste cărbuni aprinşi, încă şi preste capul

lui erau puşi cărbuni. Apoi a fost spânzurat pre lemnul cel de muncă, şi i s'a pus preste umere o tablă de fier, ce aveà gaură în mijloc, şi preste acea tablă, a fost pusă o grămadă de cărbuni aprinşi, cu socotinţă ca să-i arză simţirile. Iară după acestea, a fost bătut preste cap, cu un ciocan de fier, şi fiind păzit sfântul nevătămat din toate acestea, pre mulţi din cei necredincioşi, i-a întors la credinţa lui Hristos, şi i-a înduplecat ca să-şi zdrobească idolii. Deci în sfârşit aruncat fiind mucenicul într'un cuptor înfocat, şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu. Şi aşà a luat dela el cununa biruinţei.

Intru această zi sfântul mucenic Dimitrie.

Stih: Dimitrie fiind tăiat de mâna gealatului.

Impreună dănţueşte cu cetele nevoitorilor Domnului.

Acesta fiind prins pre vremea lui Maximian şi Mximin împăraţilor, şi a domnului Puplie, multe munci a răbdat pentru Hristos, şi pre urmă i s'a tăiat capul cu sabia.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bu„nei credinţe, mai vârtos de „cât cu văpaia focului fiind „aprinşi, au strigat: Bine eşti „cuvântat în Biserica slavei „tale Doamne.

Cel ce a mântuit în cuptor pre cei din Avraam, acesta a mântuit şi pre tânăra cea streină din primejdia cea cumplită, acum prin mijlocirea slugilor lui, ca un milostiv.

Pentru neomenia cea prea cumplită, a luat răsplătire de năprasnă, pedepsindu-se pentru toate răutăţile, vrăjmaşul cel cu nume rău, dela a ta dreaptă judecată Cuvinte al lui Dumnezeu, înţelepciunea şi puterea.

Slavă:

Fiind întărită tânăra, întru nădejdea voastră măriţilor, carea erà închisă în mormânt cu morţii, nu şi-a pierdut nădejdea, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul meu şi Domnul.

Şi acum, a Născătoarei.

Ca o oglindă de amestecătură nouă, şi plină de strălucire, ai cuprins raza luminei cei dumnezeeşti, carea s'a sălăşluit întru tine Fecioară. Bine eşti cuvântată între femei, Stăpână fără prihană.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi...

A toată lumea prăznuire luminată a mucenicilor lui Hristos, avem noi astăzi, care luminează cu Darul minunilor, pre cei ce aleargă cu credinţă şi cu bucurie duhovnicească, şi cu dragoste strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Mărturisitorii Dumnezeirei tale, prea lesne au pierdut nedumnezeirea Stăpâne, ne-

spăimântându-se de îngrozirea vrăjmaşilor tirani, şi fiind întăriţi cu credinţă, strigau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Prea înţelepţii mărturisitori ţiindu-se de dumnezeeştile tale porunci, au biruit taberile vrăjmaşilor, şi omorându-se prin sabie, s'a arătat biruinţă prea mărită aievea şi luminată; căci ei căzând, pre cei protivnici i-au biruit.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai pre Hristos, carele se vede în două firi, purtând arătat un Ipostas alcătuit, împreunându-se Dumnezeirea cu omenirea, dupre unirea firească mai pre sus de minte. Pentru aceea toţi bine te cuvântăm pre tine, Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele de„schise în groapă le-a încu„iat; şi puterea focului a „stins, cu buna faptă încin„gându-se tinerii cei iubitori „de buna credinţă, strigând: „Binecuvântaţi toate lucruri„le Domnului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Urmând graiurilor Mântuitorului Hristos, celor dumnezeeşti şi de Dumnezeu însuflate, mărturisitorilor, cei luminaţi de Dumnezeu, cu bucurie aţi ridicat Crucea pre umere, urmând urmelor celor purtătoare de vieaţă, vrednicilor de laudă.

Apropiindu-se de toată lumina Treimei cu veselie vitejii mărturisitori, au luat darurile nevoinţelor; învrednicindu-se a petrece dimpreună cu cetele celor fără de trup.

Acum nu prin oglindă vedeţi nădejdile celor fericiţi, mărturisitorilor ai Mântuitorului, ci mai vârtos vedeţi de faţă frumuseţea prea înţelepţilor purtători de cununi, cei cu totul cinstiţi.

Slavă:

Arătându-vă întocma cu numărul Treimei cei mai pre sus de Dumnezeire, mărturisitori de Dumnezeu grăitori, acum străluciţi cu razele ei; şi ca cei ce aţi pătimit pentru dânsa, vieaţă nestricată aţi dobândit.

Şi acum, a Născătoarei:

Vrând să vie cu trup Cuvântul cel ce a împodobit toate, întru tine s'a sălăşluit, numai pre tine aflându-te mai sfântă decât pre toţi, şi te-a arătat Născătoare de Dumnezeu cu adevărat Maică Fecioară.

Irmos:

Hristos piatra cea netă-„iată de mână, cea din mar-„ginea unghiului, din tine „muntele cel netăiat Fecioară „s'a tăiat, adunând firele cele „osebite. Pentru aceasta vese-„lindu-ne, pre tine Născătoare „de Dumnezeu te slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziți...

Precum odinioară ați mântuit de moartea cea amară sfinților, pre tânăra cea aruncată în mormânt, și pre gotul cel fărădelege l-ați dat morței, izbăviți-mă și pre mine acum de patimile cele neoprite, ca să săvârșesc luminat pomenirea voastră, cea purtătoare de lumină.

A Născătoarei:

Cela ce plinește toate cu Dumnezeirea, ca un necuprins, din tine s'a întrupat Dumnezeu negrăit Fecioară, pentru milostivire, îndreptând căderea lui Adam, făcându-se Adam nou. Pre carele roagă-l ca pre un fiu al tău, pentru noi Născătoare de Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei.

Dacă ai văzut pre Cruce pre Hristos, pre carele l-ai născut Preacurată, te-ai mirat de îndelungă răbdarea lui cea negrăită. Pentru aceasta împreună cu dânsul pre tine te slăvim.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Prochimen, glas 4: Sfinților carii sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul... Apostol către Efeseni: *Fraților, întăriți-vă întru Domnul...* Aliluia, glas 4: Strigat-au drepții... Stih: Multe's scârbele drepților... Evanghelia dela Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor sài: Tot cel ce va mărturisì întru mine...*

CHINONICUL.

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 16 ZILE

Sfântul Apostol și Evanghelist Mateiu.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6 glas 4.

Podobie: Cela ce de sus ești chemat...

Cela ce cearcă inimile oamenilor, când a ta dumnezeească voință Apostole, cu dumnezeească mai 'nainte cunoștință o a vă-

zut, şi din nedreptate, şi din lume te-a mântuit. Atuncea pre tine lumină a toată lumea te-a făcut, poruncindu-ţi ca să luminezi marginile lumei, şi să le străluceşti. A căruia şi dumnezeeasca Evanghelie te-ai învrednicit arătat a o scrì; pre carele roagă-l să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Cela ce dela vamă ai fost chemat la ucenicie, când Cuvântul cel fără de început pre tine te-a chemat, poruncindu-ţi, şi împărtăşirea împărăţiei făgăduindu-ţi, atuncea prea fericite toate lăsându-le, şi de valul cel turburător osebindu-te cu osârdie, ai urmat lui; şi acum de Dumnezeu văzătorule, săturându-te de vederea lui cea negrăită luminat: Roagă-te să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

O vedere oarecare ascuţită proorocească arătată de demult, piatră scumpă pre tine te-a văzut, tăvălindu-te pre pământ, şi meşteşugirile înşelăciunei sfărâmându-le. Iară Cuvântul cel ipostatnic prea înţelepte, lumină pre tine lumei, şi propoveduitor dreptăţei şi adevărului te-a săvârşit, strălucit cu razele luminei cei întreit strălucitoare, prea cinstite. Pre carele roagă-l să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Cu limbă de foc te-ai arătat arzând înşelăciunea, pururea fericite, Matee prea înţelepte, priimind înfăţişarea Mângâitorului, carele înfiinţat a venit la tine. De aici ai îngrozit toată mintea celor ce ascultà cuvântul tău, propoveduindu-le măririle celui Atotputernic; şi acum în tot pământul a ieşit vestea ta cea dumnezeească. Pre carele roagă-l, să se întărească toţi cei ce te laudă pre tine.

Slujitorule al prea îndumnezeitei Treimi, când neapropiata lumină, cu trup a venit, precum bine a voit, ca să împrăştie negura necunoştinţei; atuncea fiind chemat, ai urmat poruncilor celor purtătoare de vieaţă şi vistiar dumnezeesc te-ai făcut celor mai pre sus de înţelegere, aşezându-te luminător Bisericei, Matee, desfătatule lăcaş al lui Hristos. Pre carele roagă-l să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Cel ce te-ai preumblat în desfătarea raiului, te-ai arătat prea fericite fântână dumnezeeşte curgătoare, şi rîu carele izvoraşte apele cunoştinţei de Dumnezeu, adăpând faţa Bisericei, de aicea vred-

nicule de laudă, ai acoperit cu cunoştinţa lui Hristos, pre mările cele amare ale neamurilor, îndulcindu-le cu dumnezeescul Dar şi prefăcându-le întru izvor mai dulce, lui Hristos Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Slavă, glas 4.

Lui Hristos celui ce te-a chemat spre ucenicia cerească cu osârdie ai urmat de Dumnezeu priimite, toată îndeletnicirea grijei pământeşti de odată lepădând. Că vrednică cunoştinţa împărăţiei cei de sus luând cu plecăciune, de vieaţa cea râvnitoare de cele de jos şi de mărirea deşartă te-ai depărtat, evanghelist din vameş făcându-te, şi lumină celor dintru întuneric te-ai arătat, şi celor rătăciţi povăţuitor spre mântuire, şi acum rugător a toată lumea prea cald, şi celor ce te cinstesc pre tine Matee, păzitor de mântuire.

Şi acum, a Născătoarei, a Invierei.

Proorocul David, carele pentru tine este al lui Dumnezeu Părinte, cu cântare mai 'nainte pentru tine a glăsuit, către cel ce a făcut ţie măriri: Stătut-a Impărăteasa aproape deadreapta ta; că pre tine Maică pricinuitoare a vieţei te-a arătat, Dumnezeu cel ce fără de tată din tine a se face om bine a voit, ca iarăşi să zidească chipul său cel stricat de patimi şi oaia cea rătăcită pierdută prin munţi aflându-o, pre umere ridicându-o, la Tatăl să o aducă şi dupre voia sa cu puterile cereşti să o împreuneze şi să mântuiască, Născătoare de Dumnezeu lumea, Hristos, cel ce are mare şi bogată milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu trâmbiţa cuvintelor tale, pre oameni ai adus la cunoştinţa lui Dumnezeu pururea pomenite. Şi adunările înşelăciunei de pre pământ le-ai gonit şi întru unirea gândului pre credincioşi i-ai îndreptat. Şi te rogi acum, de stricăciune şi de primejdii să se mântuiască, cei ce cu credinţă săvârşesc pururea cinstită pomenirea ta.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor....

Cela ce cu limbă de foc a Duhului pre tine te-a întrarmat, împrotiva înşelăciunei Apostole, Hristos Dumnezeul nostru; prin carele ai luat luminate răsplătirile Darului; pre acela roagă-l de stricăciune şi de primejdii să se mântuiască, cei ce cu credinţă.

săvârşesc pururea cinstită pomenirea ta.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

La adâncurile Duhului privind Apostole, bogăţia cea nedeşertată o ai cunoscut şi din tr'însa luând Dar de prisosit, nouă tuturor oamenilor, bogat pre acesta l-ai împărţit; şi te rogi acum, din strică-ciune şi din primejdii să se mântuiască, cei ce cu credinţă săvârşesc pururea cinstită pomenirea ta.

Slavă, glas 6:

Dintru adâncul răutăţei celei mai de jos, la înălţimea cea prea înaltă a bunătăţei, ca un vultur ce sboară sus cu prea mărire ai alergat, Matee prea lăudate; că urmelor lui Hristos ai urmat, celui ce a acoperit cerurile cu bunătatea şi de cunoştinţa sa tot pământul a umplut, următor lui înfocat întru toate te-ai arătat, binevestind pacea, vieaţa şi mântuirea, celor ce s'au plecat cu bună credinţă dumnezeeştilor porunci. Intru care îndreptează-ne pre noi, cei ce facem cele plăcute Ziditorului, şi pre tine te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcătorul şi Mântuitorul meu, Preacurată, Hristos Domnul din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâiu pre Adam l-a mântuit. Pentru aceasta ţie Preacurată ca Maicei lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul: Bucură-te. Bucură-te Stăpână folositoarea şi acoperemântul şi mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, glas 3.

Apostole sfinte şi evangheliste Matee, roagă pre milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine, ceea ce ai solit mântuirea neamului nostru...

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul apostolului de 2 ori. Slavă, Şi acum, a Născătoarei, Invierei. După întâia Stihologhie, Sedealna. glas 1.

Podobia: Mormântul tău...

Cela ce întâi a scris Evanghelia lui Hristos, şi a luminat toată făptura cea de sub Cer, Matei prea înţeleptul, şi tăinuitorul lui Hristos cel prea ales, acum cinstindu-se cu sfinţite cântări, tuturor cere iertare de greşale, celor ce-l cinstesc pre dânsul cu dragoste.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Maica lui Dumnezeu pre tine te ştim toţi, carea Fe-

cioară cu adevărat și după naștere te-ai arătat, cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate. Că pre tine te avem păcătoșii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire, una cea cu totul fără prihană.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas 3.
Podobie: Pentru mărturisirea...

Cu faptele ortodoxiei strălucind, toată credința cea rea o ai stins, biruitor fiind nebiruit. Evanghelia tuturor ai propoveduit, bisericile toate din destul le-ai împodobit, Matee apostole, lui Hristos Dumnezeu te roagă, să ne dăruească nouă mare milă.

De două ori.
Slavă, Și acum, a Născătoarei:

De ființa cea dumnezească nedespărțindu-se, trup s'a făcut în pântecele tău; dar întrupându-se, Dumnezeu a și rămas, cel ce după naștere pre tine Maică Fecioară cu totul fără prihană, ca și mai 'nainte de naștere te-a păzit, unul Dumnezeu; pre acela cu deadinsul roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Psalm 50.
CANOANELE.
Amândouă din Octoih, fără mucenicîne, și al Apostolului pe 6.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glas 4, Irmos:
Deschide-voiu gura mea.....

Din destul dă-mi Darul cel ce s'a sălășluit întru tine Matee prea lăudate, și sluga lui Hristos. Și voiu strigà luminat propoveduind, și voiu cântà minunile tale bucurându-mă.

De tot ai lăsat turburarea celor pământești, dacă ai auzit glasul Cuvântului celui ce s'a întrupat, și ispravnic Darului te-ai arătat, și propoveduitor priimit de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Insu-ți văzător fiind, și sluga Cuvântului celui ce a strălucit mai 'nainte de veci din Tatăl, Apostole, ai încunjurat, bine vestind venirea lui, tuturor neamurilor.

Și acum, a Născătoarei:

Pierderea morței, și stricarea stricăciunei și arătarea vieței, bine o ai vestit înțelepte, că Fecioara în pântece zemislind pre cel necuprins, lumea a înnoit.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:
Pre ai tăi cântăreți...

Pre ai tăi apostoli Cuvântule al lui Dumnezeu, luminători vieței i-ai arătat, carii au gonit negura nedumnezeirei, Stăpâne, și cu dumnezeească mărirea ta lumea toată au luminat.

Cu toată arma ta întrarmând pre Mateiu prea alesul,

Mântuitorule, mai tare decât pre tirani pre acesta l-ai făcut Stăpâne, şi pierzător l-ai arătat înşelăciunei idoleşti, iubitorule de oameni.

Slavă:

Vestirea limbei tale cei de foc a ars capiştile dracilor, Matee de Dumnezeu însuflate, organe al Mângâitorului, prin carele Hristos Cuvântul cel mai 'nainte de veci se propovedueşte.

Şi acum, a Născătoarei

Trâmbiţa cea de Dumnezeu cuvântătoare a lui Mateiu înţelepţitului de Dumnezeu, a luminat popoarele, care a vestit cu osârdie strălucirea Treimei, şi întruparea cea mai pre sus de minte a Cuvântului, cea din tine Preacurată.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Aurul lăsând cu adevărat, şi pre Hristos iubind cu iubire de bună credinţă, Matee Apostole, marginilor te-ai arătat luminător, şi din vameş te-ai arătat apostol mărit, ucenic fiind şi propoveduitor credinţei. Pentru aceasta adunându-ne, dupre datorie cinstim prea cinstită pomenirea ta, şi cu credinţă prăznuim, cântând şi grăind: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruească, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta. De 2 ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Pre ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm, pre scara cea cerească, raiul cel cuvântător, mântuirea Evei, şi odorul cel mare a toată lumea, că într'însa s'a lucrat mântuirea lumei, şi iertarea greşalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, să dăruească iertare greşalelor, celor ce se închină cu credinţă prea sfintei naşterei tale.

Peasna 4, Irmos:

Sfatul cel dumnezeesc...

De Cuvântul tău cel ipostatnic Dumnezeule, învăţându-se ucenicul cel văzător de Dumnezeu, a risipit înţelepciunea cea lumească, cu mare glas strigând: Slavă puterei tale Doamne.

Ţie celui fericit de Hristos, ce laudă îţi vom aduce de Dumnezeu grăitorule? Că nu poate omul, Darul cel înflorit preste tine să-l spue cu cuvântul, dupre vrednicie minunate.

Slavă:

Mintea ta cea neîntinată

şi curată, văzându-o cel prea înalt ca pre o făclie în sfeşnic înalt, carea luminează celor dintru întunerec, tuturor de Dumnezeu arătătorule, o a pus înainte.

Şi acum, a Născătoarei:

Firea omenească cea smerită, ceea ce eşti binecuvântată, o ai înălţat, ca ceea ce ai născut tăria celui prea înnalt, mai pre sus de fire prea curată Maică, precum Mateiu a învăţat.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Luând Darul prea sfântului Duh, dumnezeesc lăcaş te-ai arătat, dumnezeeşte te-ai învăţat de lumina cunoştinţei de Dumnezeu, încredinţat fiind, învăţăturile lui Hristos cu scrisori a le întocmì, ca un însu-ţi văzător de Dumnezeu ales.

Limba ta trestie Mângâitorului s'a făcut, carele dă degrab mântuire celor ce cunosc stăpânia lui, şi suflă în sufletele lor cunoştinţă cerească, o Matee întru tot cinstite.

Slavă:

Pre tine strălucind cu minuni, şi cu daruri de tămăduiri, Hristos te-a trimis lumei, carele ai călcat puterea dracilor, şi ai luminat sufletele tuturor credincioşilor celor ce te laudă pre tine, propoveduitorul păcei.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ai născut pre Fiul cel mai 'nainte de veci, cel ce s'a îmbrăcat în firea omenească, precum grăitorul de Dumnezeu învăţându-ne, a zis, şi o a mântuit pre aceasta din stricăciune cu nemărginita bunătate, şi Fecioară ai rămas.

Peasna 6, Irmos:

Venit-am întru adâncurile....

Evanghelist din vameş, dacă ţi-a urmat ţie, s'a prefăcut de Dumnezeu grăitorul cu tăria ta cea atotputernică, atot Ziditorule, Mateiu cel prea ales.

Indreptează-se cu cuvintele cele de suflete hrănitoare, ale Evangheliei, mulţimea neamurilor, înălţându-se la vârful cel înalt al bunătăţilor, o Matee prea fericite.

Slavă:

Vânează-se, cu mrejile cele de Dumnezeu împletite ale lui Mateiu uceniculuì, adunările credincioşilor totdeauna, spre a ta cunoştinţă făcătorule de bine, îndreptându-se.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară însemnându-te, bine te-a vestit pre tine Ma-

teiu cel prea ales. Ceea ce ai născut fără de sămânţă şi fără stricăciune, pre cela ce a făcut toate, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cela ce te-ai înălţat...

Jugul vămei lepădând, la jugul dreptăţei te-ai lipit, şi te-ai arătat neguţător prea ales, bogăţie adunând înţelepciunea cea dintru înălţime. Pentru aceasta ai propoveduit Cuvântul adevărului, şi sufletele celor leneşi le-ai ridicat, scriind ceasul judecăţei.

ICOS.

Tirănia vrăjmaşului mă sileşte pre mine fără saţiu, şi toată sămânţa sufletului meu o răpeşte, Matee prietene al lui Hristos. Ci însăşi sămânţa rugăciunilor tale dându-mi, fă-o să rodească spre slujba ta, şi mă arată pre mine cel mai mic cântăreţ al tău, şi spuitor de isprăvile tale cele multe şi mari, şi pentru dragostea lui Hristos cum toate îndatăşi lăsându-le, ai urmat cu fierbinţeală celui ce te-a chemat pre tine, întâiu tu fiind Evanghelist în lume, scriind ceasul judecăţei.

Intru această lună în 16 zile, pomenirea sfântului apostol şi Evanghelist Mateiu.

Stih: Mântueşti Iisuse şi vameşi cu Darul tău...

Aşà strigă Mateiu din mijlocul focului.

Intru a şasesprezecea focul a omorît pre neobositul Mateiu.

Acest dumnezeesc Apostol şezând la vamă, a auzit să-i zică Domnul: «Urmează-mi mie». Deci în ceasul acela a lăsat toate şi a urmat Domnului, făcând Domnului în casa sa mare găzduire, precum zice însuşi în Evanghelia sa. Iară de atuncea şi în urmă erà împreună numărat cu ceilalţi apostoli. Acesta după ce a priimit puterea sfântului Duh, în ziua a cinzecea, şi s'a înţelepţit cu cele dumnezeeşti, atuncea a scris Evanghelia sa pre limba evreească; în urmă după opt ani dela înălţarea lui Hristos, o a trimis pre ea la evreii cei de nou luminaţi. Şi după ce a învăţat pre Parteni şi pre Mideni, şi le-a aşezat lor biserici, şi multe minuni a făcut, în urmă şi-a luat sfârşitul prin foc de către cei necredincioşi. Iară când erà încă în vieaţă dumnezeescul acesta Apostol; ceilalţi adică împreună ucenici şi apostoli, încunjurà fiecarele locul şi cetatea, ce o luà cu soartă, propoveduind Evanghelia lui Hristos. Iară acesta la Parteni aflându-se, s'a suit singur într'un munte şi s'a zăbovit acolo, având o haină şi fără de acoperământ. Dupăce a trecut câtăva vreme, i s'a arătat lui, Dumnezeu ca un prunc, cel ce a zidit din pământ pre om, şi întinzându-şi dreapta sa, a dat Apostolului un toiag şi i-a zis: Ia acesta şi pogorându-te din munte, şi mergând la cetatea Mirmina, sădeşte toiagul acesta înaintea uşei bisericei de acolo, carele făcând rădăcini, şi înălţându-se din mâna mea cea dreaptă, se va face copaciu mult roditor; şi din vârful crengilor sale, se va pogorî mursă de miere, iară din rădăcina sa va ieşì izvor de apă, cu care spălându-se oamenii cetăţei cei cu mintea de hiară, şi din mursa copaciului împărtăşindu-se, li se vor îndulcì simţirile, şi vor contenì spre a face fărădelegi.

Atuncea Mateiu priimind cu cucernicie toiagul cel dat de Domnul, s'a pogorît din munte şi s'a dus la Mirmina. Iară femeea împăratului Partilor, Fulvanà cu numele, având drac viclean, a întâmpinat pre Apostolul împreună fiind ea cu fiul şi cu fiică-sa, carii şi aceştia

DIAVOL

erau ținuți de duhuri necurate, și cu glasuri aspre, și cu săltări sălbatece, strigà în preajma Apostolului, zicând: Cine te-a silit ca să vii aicea și la locurile noastre? Sau cine este cel ce ți-a dat ție toiagul acesta spre pierzarea noastră? Atuncea Apostolul lui Hristos cu glas liniștit, pre duhurile cele necurate adică le-a certat, iară pre cei ce pătimeau și se aflau în zbuciumări i-a vindecat, și i-a făcut pre ei ca să-i urmeze lui cu bună rânduială și cu minte. Iară episcopul cetății aceea Platon cu numele, aflând de venirea sfântului a ieșit afară împreună cu clirosul și l-a întâmpinat, și amândoi împreună au intrat în cetate înaintea tuturor. Atuncea Apostolul înfigând toiagul în pământ, a slăvit pre Dumnezeu cel ce i s'a arătat lui ca un prunc, și i-a poruncit să o facă aceasta. Și o minune! Indată toiagul cel uscat, a prins rădăcină, și a făcut crengi și roadă a dat, cari picà mursă de miere, precum a zis Domnul. Lângă rădăcina copaciului s'a făcut o fântână, ce izvorà apă prea curată și prea dulce, în cât toți cei ce treceau pe acolo, s'au spăimântat de această minune. Și fiindcă vestea aceasta s'a împrăștiat în toate părțile cetății, alergà împreună toate mulțimile ca să vază minunea. Carii priimind din dulceața copaciului, și spălându-se cu apa cea din izvor, lepădà îndată toată nebunia, și cruzimea cea sălbatică din sufletul lor, ce o aveau cu înșelăciune întru închinarea de idoli. Deci multe pătimind dela împăratul Apostolul Domnului, și prin foc priimindu-și sfârșitul, în urmă a făcut pre împăratul să se întoarcă la credința lui Hristos, prin minunea ce au făcut moaștele sfântului. Carele botezându-se, s'a numit Mateiu și zdrobind idolii, a înduplecat, pre supușii săi și au crezut toți în Hristos. Apoi și episcop făcându-se, a lăsat după moarte episcopia fiului său, dupre așezământul, ce prin vedenie i-a făcut lui dumnezeescul Apostol.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Făcutu-te-ai dumnezeească închipuire strălucirei cei dintâiu, ca un ucenic cu razele lui luminându-te, căruia cântând ai zis: Prea lăudate Domnul părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Ca o slugă a Cuvântului prea fericite, întru dumnezeeștile lăcașuri, unde Hristos lăcuește tu te-ai sălășluit, precum ție ți-a făgăduit Dumnezeu cel prea înalt, Domnul părinților, și însuși Dumnezeul tuturor.

Slavă:

Boalele Matee se gonesc, și fuge mulțimea dracilor, prin darurile cele dintru tine ale dumnezeescului Duh, întru care ai și cântat: Domnul părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Pre prea lăudata Fecioară o ai vestit, cu dumnezeeștile tale cuvinte, pre ceea ce a născut pre Făcătorul a toate, Apostole; căruia toți cântăm: Prea lăudate Domnul Părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Peasna, 8 Irmos:

Pre coconii cei bine...

Cu voință neslăbită spre tine Mateiu prea sfințitul fi-

ind îndumnezeit, şi cu punere făcându-se ceea ce tu din fire eşti, lumea a tras Stăpâne să cânte ţie: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca pre un fulger lumei, Cuvântul pre grăitorul de Dumnezeu l-a trimis, ca să gonească negura, şi pre păgâni să-i lumineze cu dogmele dreptei credinţe, pentru aceasta a şi cântat: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cuvânt curat, şi cu privirea s'a dat ţie a vorbì cu Hristos. Căci dacă ai lepădat materia, de dânsul te-ai apropiat, şi te-ai lipit prea lăudate. Pentru aceasta ai şi cântat: Pre Domnul lăudaţi-l lucrurile, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Spre facerea de bine a oamenilor, Cuvântul a se întrupà a voit; că prin uşa Fecioarei a trecut Domnul, şi Născătoare de Dumnezeu o a arătat. Pentru aceasta strigăm: Pre Domnul lucrurile lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Tot neamul pământesc...

Dumnezeească coroana frumseţei cei înţelegătoare ai luat Apostole, şi cu cunună prea bine înfrumseţată a împărăţiei te-ai împodobit, cu dreapta cea atotputernică, şi străluceşti înţelepte, împreună cu îngerii stând înaintea scaunului Stăpânului Hristos, prea fericite.

Pomul vieţei dupre vrednicie ai dobândit, propoveduitorule al Dumnezeului celui viu, bine vestind lumei dumnezeeasca cercetare de vieaţă, că cu pomul cunoştinţei nu ţi-ai stricat mintea, rămâind neclătit şi nemişcat stâlp al Bisericei, prea fericite.

Slavă:

Mireasa lui Hristos, Biserica dumnezeeşte cu Evanghelia ta, ca cu o coroană o ai împodobit, de Dumnezeu fericite. Şi acum dumnezeească pomenirea ta prăznueşte luminat, carea, ca să se mântuiască de toată bântuiala, şi de cumplite primejdii roagă-te.

Şi acum, a Născătoarei.

Din sânurile Părintelui celui fără de început nedespărţindu-se, Cuvântul cel fără de început, precum bi-

ne vesteşte Mateiu scriind: Dumnezeu s'a întrupat din tine Curată cu totul fără prihană, întru tot chipul omenesc dupre toată asemănarea îmbrăcându-se, şi toate însuşirile lui luându-le.

SVEALNA.

Podobie: Cu Duhul înainte stând..

Jugul vămei lepădând cu pricepere, lui Hristos ai urmat, o Matee de Dumnezeu înţelepţite! Şi urmelor lui minunat urmând, întru împărtăşirea împărăţiei lui te-ai făcut moştean mărirei, şi tăinuitor celor negrăite. De două ori.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Prea sfinte mâinile tale de Dumnezeu Născătoare Fecioară cu care pre Ziditorul ai purtat, tinde-le spre rugăciune pentru noi robii tăi către dânsul, ca să ne mântuiască pre noi de toată ispita diavolească, şi a dobândi bunătăţile acelea ce vor să fie să ne învrednicească, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

LA HVALITE, Stihirile pe 4, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Strălucit-ai Apostole, luminos ca soarele cu razele Duhului, şi toată lumea ai luminat fericite cu cunoştinţa de Dumnezeu, şi ai gonit negura mulţimei dumnezeilor, Matee prea înţelepte. Pentru aceasta a ta prea luminată şi vrednică de minune prăznuire astăzi săvârşim, ca pre un izvor de sfinţenie.

Intru înălţimea cunoştinţei de Dumnezeu şezând Apostole, ai luat raza Duhului, ceea ce s'a arătat ţie în chip de foc, şi în limbă de foc, şi ai ars arătat toată materia păgânătăţei cea cu mulţi dumnezei. Pentru aceasta ca pre un Apostol şi de Dumnezeu grăitor te cinstim, săvârşind astăzi sfântă pomenirea ta.

Tunat-ai prea înţelepte în lume învăţăturile cele sfinţite şi de mântuire, şi toată făptura o ai curăţit de nebunia idolească Matee, şi ai luminat popoarele cu strălucirile Evangheliei. Şi capiştile idoleşti surpându-le cu Darul, ai zidit biserici spre lauda lui Dumnezeu.

Glas, 8.

Să dănţuim astăzi cu cântări credincioşii, întru pomenirea cinstitului apostol şi Evanghelistului Mateiu. Căci acesta aruncând jugul, şi aurul vămei, a urmat lui Hristos, şi dumnezeesc propoveduitor Evangheliei s'a arătat. Pentru aceasta a ieşit vestea lui, prooroceşte în lume, şi se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glas 2, a lui Vizantie.

Jugul nedreptăţei lăsând şi lăcomia aurului lepădând, la jugul dreptăţei ai alergat; şi nedeşertată bogăţie ai răpit, ca un neguţător înţelept schimbând cele vremelnice cu cele stătătoare, şi cele pieritoare cu cele ce rămân. Că mărgăritar de Dumnezeu strălucit şi de mult preţ agonisind cele ce sunt ale Cesarului, Cesarului, şi cele ce se târăsc pre pământ, înţelepţeşte le-ai lăsat. Şi lui Hristos Impăratului a toate cu plecăciune urmând, toată făptura ai îmbogăţit înţelepte, cu evangheliceştile cuvântări de Dumnezeu. Ci cere şi acum Matee prea alesule, celor ce te cinstesc pre tine, mântuire şi mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Când de pre lemn...

Toată vieaţa mea întru răutăţi cheltuindu-o eu ticălosul, acum Curată am rămas pustiu cu totul de toată fapta bună. Şi văzând că se apropie moartea, tremur, vai mie, de judecata Fiului tău şi Dumnezeu. Din carea scoate-mă Fecioară şi mai 'nainte de nevoia aceea, întoarce-mă Stăpână şi mă mântueşte.

SLAVOSLOVIA cea mare. Ecteniile şi Otpustul Ceas 1. Şi otpustul desăvârşit.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului, Peasna 3 şi a 6 pe 8. Prochimen, glas 8: In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile povestesc... Apostol, către Corinteni: *Fraţilor, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi...* Aliluia, glas 8: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia, dela Mateiu: *In vremea aceea, trecând Iisus a văzut pre un om şezând la vamă...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit vestirea.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 17 ZILE.

Pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie episcopul Neochesariei, făcătorul de minuni.

La Doamne strigat-am Stihirile pe 6, glas 8:

Podobie: Ce vă vom numì...

Ce te voi chemà Grigorie? Lucrător, că patimile le-ai supus minţei? Privitor, că ai ales rodul înţelepciunei, învrednicindu-te vedeniei cei dumnezeeşti? Invăţător dogmelor celor cereşti? Lucrător de cele sfinte pre sfinţite? Făcător de minuni prea minunate? Roagă-te să se mântuească sufletele noastre. De două ori.

Ce te voiu grăi acum prea cuvioase? Povăţuitor celor rătăciţi, şi celor bolnavi doftor? Dătător îndestulat celor lipsiţi, carii cer dela tine?

Dracilor prea tare izgonitor? Indemnător nevoinței mucenicilor, care prooroceşte străluceşti cu Darul, vrednicule de minune? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

De două ori.

Ce te voiu numì Grigorie? Tare surpător păgânătăței cei fără de Dumnezeu? Hotărîtor bunei credințe, şi învățător prea înțelept? De pace dătător nebiruit? Risipitor de războaie nesurpat? Vieţuitor prin munți, şi văzător de cele de prin cetăți? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te voiu vestì acum prea cuvioase? Următor apostolilor, că însu-ți ai fost făcător de minuni? Că ai oprit rîul cu chemarea lui Hristos? Şi ai uscat iazărul cel ucigător de frați? Stricător adunărilor celor luptătoare de Dumnezeu şi înmulțitor şi luminător aşezământurilor creştineşti? Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, glas 6:

Viind întru adâncurile privirei prea înțelepte Ierarhe al lui Hristos, te-ai învățat arătarea cea dumnezeească a Treimei, văzând mai 'nainte neabătut cu Duhul, pre Hristos Dumnezeul nostru, ne izvorăşti nouă adâncime de minuni. Prefăcând firea apelor cea umedă, în fire de piatră, şi pre purtătorul de grijă al capiştei, scăpându-l din rătăcirea cea întunecoasă, ai plecat pre izgonitori să se încredințeze a crede adevărului. Şi arătându-te lor stâlp de bună credință al bunătăței, te-ai numit prooroc minunilor. Pentru aceasta te rugăm, nu încetà a rugà pre Mântuitorul pentru noi, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Podobie: Toată nădejdea...

Fiind alunecat cu mintea, şi robit de înşelătorul cu înşelăciune, Mireasă a lui Dumnezeu, către milostivirea ta cea prea minunată, şi către rugăciunea ta cea fierbinte scap eu ticălosul, prea sfântă Fecioară. Scapă-mă de legătura supărărilor şi a nevoilor, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi mă mântueşte de năvălirile dracilor, ca să te măresc, şi cu dragoste să te laud, şi să mă închin ție, şi să te măresc pre tine Stăpâna cea pururea fericită.

A Crucei, a Născătoarei:

Văzându-te Doamne spânzurat pre lemn, în mijlocul tâlharilor, Maica Fecioară carea te-a născut fără de dureri şi fără de stricăciune, s'a rănit la

suflet cu săgeată cumplită, şi se sfărâmă la cele din lăuntru suspinând cu amar, şi fără de milă zgâriindu-şi faţa, şi vărsând lacrămi de foc, cu suspin strigă către tine Mântuitorule: Vai mie Fiul meu, inima mea cea prea dulce, cum pătimeşti acum fără dreptate?

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a sfântului, glas 6:

Priveghere dela Dumnezeu ţi s'a dat ţie înţelepte, asemenea ca lui Daniil. Că precum aceluia visul, întru acestaş chip ţie ţi s'a descoperit taina credinţei. Pentru aceea roagă-te, să se mântuiască sufletele noastre, Cuvioase părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Cuvântul Arhanghelului ai priimit, şi scaun de heruvimi te-ai arătat, şi în braţe ai purtat pre nădejdea sufletelor noastre, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei:
Podobie: A treia zi ai înviat...

Văzându-te răstignit Hristoase, ceea ce te-a născut, strigă: Ce taină streină este aceasta carea văz Fiul meu? Cum mori pre lemn, fiind spânzurat cu trupul? Dătătorule de vieaţă.

Troparul, glas 8.

Intru rugăciuni privegind, la lucrările minunilor răbdând, asemenea numire cu îndreptările ai câştigat. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu părinte Grigorie, să lumineze sufletele noastre, ca să nu adormim întru moarte cu păcate.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul căreţi.

LA UTRENIE

CANOANELE
Amândouă din Octoih, şi al sfântului pe 6.
CANONUL sfântului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Făcătorului de minuni Grigorie îi ţes lauda...
Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purtă în căruţă, l-a cufundat toiagul lui Moisi, cel ce a făcut minuni oarecând; în chipul Crucei lovind, şi despărţind marea, şi pre Israil fugătorul mergătorul cel pe destru l-a mântuit; pre cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Arată întru mine părinte Grigorie şi acum luminat lucrarea cea dumnezeească a minunilor, scăpându-mă de adâncimea greşalelor mele fericite, şi cu luminarea ta luminează-mă, ca dupre vrednicie să te laud.

Ca un purtător de grijă, şi cu numele înţelepciunei nu-

mit, şi înţelept, ai ales mai de cinste bun neamul sufletului, decât dezmierdările trupului fericite, culegând cu iubire de osteneală dogmele înţelepciunei, prin care aceea se hrăneşte, apropiindu-se de Dumnezeu, Grigorie.

Văzând şarpele cel cumplit, Grigorie, că ai soră curăţia, ca pre un ajutor bun, a întărîtat asupra ta pre zavistnici, pre carii i-ai ruşinat părinte cu îndelungă răbdare, vindecând pre femeea carea erà cuprinsă de patimi.

Slavă:

La pământ străin petrecând Cuvioase, tuturor te-ai arătat cucernic pentru bunătăţi, bun credincios şi iubitor de Dumnezeu, luând Dar dela Dumnezeu a face minuni, prin care te-ai cunoscut, că ai strălucit în lume ca soarele, de Dumnezeu grăitorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Din rădăcină împărătească, ai odrăslit Curată, şi ai născut pre Impăratul Hristos, pre Cuvântul lui Dumnezeu mai pre sus de gând, şi de cuget, întrupat din curate sângiurile tale, fiind în două firi şi într'un Ipostas.

Peasna 3, Irmos:
Cel ce ai întărit cerurile...

Curăţindu-ţi gândul de întreitele valuri ale patimilor, şi umplându-l de privire îndumnezeită, te-ai arătat lăcaş cu bună cuviinţa înţelepciunei, şi te-ai îmbogăţit cu Darul proorociei Grigorie.

Vorbind cu Scriptura cea însuflată de Dumnezeu prea fericite, şi din multe feluri de vieţuiri înţelepţeşte alegând un chip de bunătate, l-ai întărit întru sine-ţi, de Dumnezeu înţelepţite Grigorie.

Arătătorul de cele dumnezeeşti, cu dumnezeească tăinuire învăţându-se taina bunei credinţe, ne-a luminat pre noi a cinstì Treimea întru o fiinţă şi întru o fire, nezidită şi împreună veşnică.

Slavă.

Povăţuindu-te de Dumnezeu, ca unul ce l-ai căutat cu dragoste, ai câştigat învăţător pre prea curata şi Născătoarea de Dumnezeu Maria, şi pre Fiul tunetului, carii te-au învăţat lumina Treimei, pre tine grăitorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Toiag, care ai odrăslit pre Hristos floarea nestricăciunei şi cădelniţă de aur, toţi pre tine te ştim Curată; carea porţi

în braţele tale cărbunele dumnezeeştei fiinţe, de Dumnezeu fericită Fecioară.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru „început cerurile întru pri„cepere, şi pământul pre ape „l-ai întemeiat, pre piatra po„runcilor tale Hristoase mă „întăreşte, că nu este sfânt a„fară de tine, unule iubitorule „de oameni.

Sedealna, glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Nou Moisì te-ai făcut prin fapte, luând tablele credinţei pe muntele arătărei de Dumnezeu cei de taină, puind lege popoarelor, buna credinţă a tainei Treimei Grigorie. Pentru aceasta toţi credincioşii cinstim pomenirea ta, prin tine cerându-ne mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Singură şi prea curată Maică Fecioară, te-ai făcut cort dumnezeesc al Cuvântului, întrecând cu curăţia pre îngeri, ci dar cu apele tale cele dumnezeeşti, curăţeşte-mă pre mine, carele mai mult decât toţi m'am făcut ţărînă spurcată cu păcatele trupului, ceea ce eşti cinstită, dându-mi mie Preacurată, mare milă.

A Crucei, a Născătoarei.

Mielușaua Cuvântului cea nespurcată, Fecioara Maica cea nestricată, văzând pre Cruce spânzurat, pre cela ce fără de durere a odrăslit dintr'însa, precum se cade ca unei maici tânguindu-se strigà: Vai mie Fiul meu, cum pătimeşti de voie? Vrând să mântueşti pre om de patimile cele de necinste.

Peasna 4, Irmos.

Tu eşti tăria mea Doamne, tu şi puterea mea, tu Dum„nezeul meu, tu bucuria mea; „cela ce nu ai lăsat sânurile „părinteşti, şi a noastră să„răcie o ai cercetat. Pentru „aceasta cu proorocul Avva„cum strig către tine: Slavă „puterei tale, iubitorule de „oameni.

Pământului celui bun te-ai asemănat Părinte de Dumnezeu înţelepţite priimind sămânţa Cuvântului, evangheliceşte o înmulţeşti însutit, încă şi acum Grigorie, aducând cu învăţăturile tale pre cei ce cu credinţă cântă: Slavă puterei tale, iubitorule de oameni.

Ca fulgerul strălucind viaţa ta Părinte, a gonit înşelăciunea dracilor; că de lumina bunătăţei tale, n'a putut să se atingă întunerecul acelora. Pentru aceea mai marele capiştei, dela înşelăciunea cea pierzătoare de suflet,

ca o piatră tăvălindu-se, se luminează.

Învrednicitu-te-ai a vedeà norul luminei cei dumnezeești, luând legea cea scrisă de Dumnezeu.a teologhiei,Părinte, ca Moisì te-ai învățat adeverința. Pentru aceea te-ai arătat dătător de lege Bisericei lui Hristos, cugetătorule de Dumnezeu Grigorie.

Slavă:

Abătutu-te-ai dela înșelăciunea ritorilor și luminându-te cu Darul cuvântului, Părinte, cu adevărat ai luat putere bogată apostolicească asupra dracilor; că mai marele întunerecului, fuge de raza ta cea strălucitoare, Grigorie.

Și acum, a Născătoarei:

Sicriul carele aveà într'însul legea cea scrisă de Dumnezeu, pre tine cea fără prihană, te însemnà mai 'nainte de departe, carea ai zemislit în pântece nespus pre Cuvântul cel începător de viață, carele hrănește din destul sufletele celor ce strigă: Slavă puterei tale iubitorule de oameni.

Peasna 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumină „neapusă? Și m'a acoperit în„tunerecul cel strein pre mine „ticălosul. Ci mă întoarce și „la lumina poruncilor tale în„dreptează căile mele, rogu„mă.

Cu lucrarea cuvintelor tale, ai ogorît inimile cele înțelenite și ai semănat într'însele dumnezeeasca sămânță Ierarhe; și ai adus Mântuitorului roadă de multe feluri, mântuire credincioșilor, grăitorule de Dumnezeu.

Stătătorul înaintea lui Dumnezeu Fedim, fiind aprins cu râvnă, te-a uns pre tine Părinte, nefiind tu de față, bizuindu-se bunei credințe și vieței tale cei curate și nădăjduindu-se lui Dumnezeu, celui ce pre toate le vede, grăitorule de cele dumnezeești Grigorie.

Cu curgerile dogmelor tale ai stins focurile cele idolești și cu învățăturile tale, ai întărit pre credincioși prea înțelepte, suindu-te ca Samuil la înălțimea științei și te-ai făcut tare ca un copaciu.

Slavă:

Înțeleptite de Dumnezeu Ierarhe, cu rugăciunile tale mântuește-mă de cele cumplite și sparge zapisul greșalelor mele Părinte. Că preot fiind, ai luat dela Dumnezeu putere să ierți greșalele.

Şi acum, a Născătoarei.

Înfrumseţatu-te-ai Fecioară cu frumseţile cele curate ale fecioriei tale, şi grozăvia cea urâtă a Evei cei dintâiu o ai împodobit, născând pre Hristos, carele dă îmbrăcămintea nemurirei, celor ce te cinstesc pre tine.

Peasna 6, Irmos:

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Făcând minune, ai uscat iazerul cel ucigător de frate, şi pornirile rîului le-ai oprit înţelepte, înfigându-ţi toiagul care s'a şi făcut copaciu, cu voia lui Dumnezeu, Grigorie.

Râvna lui Dumnezeu te-a mâncat pre tine Grigorie. Că nesuferind a vedeà ocărându-se Dumnezeu, ai pierdut poporul cel ce cugetà cele deşarte, cu rugăciunile tale, grăitorule de Dumnezeu.

Slavă.

Vrând să te defăimeze pre tine, ticălosul evreu cel cu credinţă rea, s'a omorît, prea slăvindu-te pre tine Dumnezeu, ca pre o slugă dumnezeească, că te-ai arătat împlinitor poruncilor lui.

Şi acum, a Născătoarei.

Venit-a preste tine Preacurată Duhul, carele lucrează toate, şi Cuvântul lui Dumnezeu s'a sălăşluit întru tine, şi s'a făcut trup nepovestît, rămâind neschimbat.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă. Căci către tine am strigat, şi mă auzi Dumnezeul mântuirei mele.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Căutând cele de sus...

A multora minuni luând lucrarea, cu semne înfricoşate pre draci i-ai îngrozit; şi boalele oamenilor ai gonit, prea înţelepte Grigorie. Şi făcător de minuni te numeşti, chemarea din fapte luând.

ICOS.

De unde voiu începe a alcătuì laude, eu ticălosul? văzând multe şi prea minunate lucruri. De voiu începe din vieaţa Cuviosului, nici cum nu voiu puteà; că toată mintea covârşaşte dumnezeeasca vieaţa lui. Iară de voiu începe din minuni, şi întru aceasta mă voiu ruşinà, că mai mult decât nisipul sunt. Pentru aceasta s'a numit de minuni făcător, chemarea din fapte luând.

Întru această lună în 17 zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie făcătorul de minuni episcop Neochesariei.

Stih: Grigorie făcând minuni şi de demult, Stând faţă la Dumnezeu, face minuni mai mult.

Intru a şaptesprezecea zi, marele făcător de minuni a adormit.

Acesta a fost în zilele împăratului Aurelian, din părinţi elini, şi dându-se numai decât spre partea cea mai bună, a cunoscut adevărata credinţă în Hristos. Crescând el în vârstă, creşteà şi buna credinţă într'însul. Iară de mărimea şi mulţimea minunilor ce făceà, a dobândit numire numelui său, numindu-se făcător de minuni. Căci aflându-se încă la şcoală în Alexandria dupre obiceiu, învăţând filozofia, merse la dânsul o femee desfrânată, cu învăţătură ca să-l clevetească, îndemnată fiind de alţi ucenici, ce erau cu dânsul, şi îndrăcindu-se ea pentru năpaste; şi scuturându-o jos grozav, o tămăduì sfântul cu rugăciunea sa. Văzut-a şi pre prea sfânta Născătoarea de Dumnezeu, împreună şi pre Ioan cuvântătorul de Dumnezeu aieve, învăţându-l taina sfintei Treimi. Şi dupăce se hirotonì episcop Neochesariei, de Fedim episcopul Amasiei, şi dupăce a mers la biserica ce i s'a dat, spun că a făcut multe minuni, care nu s'au auzit. Şi mai mari decât a se crede. Că a pornit o piatră mare cât un munte cu rugăciunea, de o a mutat într'altă parte. Şi fiind sfântul trecător, s'a abătut de a intrat într'o capiste idolească, unde a gonit dracii de acolo, şi dupăce s'a dus sfântul, n'au mai cutezat să intre dracii acolo. Aceasta aflând cel ce purtà grija capiştei, s'a mâniat pre sfântul. Iar sfântul a scris pe o hârtie: Eu Grigorie, zic ţie satano intră, şi puindu-o în capiste, au intrat iarăşi dracii în ea. Iară mai marele capiştei se îngrozì de o minune ca aceea. Şi în loc de slujitor dracilor, se făcù îndată ucenic lui Hristos, apropiindu-se de marele Grigorie. Şi un iazăr mare ce făcea valuri ca marea, îl secă de-l făcù uscat. Secând împreună şi vrajba a doi fraţi ce aveà între dânşii, zicând amândoi că a fost iazerul al lor, şi erà vrajbă mare între dânşii. Oprit-a şi calea unui rîu, rugat fiind de locuitorii de acolo, înfigându-şi toiagul în udătura pământului cea repede, adaose minune preste minune. Că se vede unde se întoarce apa înapoi, ca cum s'ar fi temut a se atinge de toiag, care toiag uscat fiind, şi lipsit fiind de fireasca umezeală, se făcù copaciu verde şi frunzos, şi nici îndelungarea vremei n'a stricat minune, ci şi acum pre cum zic, ocolind apa pre departe, şi copaciul stând atâţia ani, se propoveduieşte puterea lui Hristos, prin marele Grigorie. Afară dintru aceasta, şi evreul ce s'a făcut că este mort, zăcând răsturnat, se făcù lucru adevărat, precum el s'a închipuit şi s'a făcut. Şi odinioară iară făcând rugăciune în munte, se părù că este copaciu, celor ce-l căutà să-i facă rău. Şi a dat moarte în cei necredincioşi, şi viind la credinţă îi mântuì de moarte. Deci vrând să treacă către Domnul, mulţumì lui Dumnezeu, că fiind cetatea sa cu mulţi oameni, şi fiind plină de necredincioşi, şi păgânătate, i-au lăsat aşezaţi în credinţă, că câţi au găsit în necredinţă, atâţia au şi lăsat pre cei ce au priimit credinţa.

Intru această zi, pomenirea părintelui nostru cuviosului şi mărturisitorului Lazăr zugravul.

Stih: Nu te zugrăveşte Lazăr pre tine acum Cuvinte.
Ci neprins de văpsele acum viu te vede.

Acest sfânt de mic copil s'a făcut monah şi a învăţat meşteşugul zugrăviei. Iară pe lângă aspra vieaţă, şi înfrânarea ce întrebuinţà, se sileà fericitul încă şi spre milostenie. Pentru care a şi priimit Darul preoţiei. Deci dupăce se făcù preot, a dat războiu împrotiva tuturor eresurilor. Şi atât de multe necazuri a suferit, nu numai dela Nestorieni şi Eutihieni şi Dioscoreni, ci şi dela luptătorii de icoane. Intru cât este cu neputinţă prin cuvânt a se spune. Ci şi la Roma cea veche a fost trimis ca să ajute părinteştile şi apostoleştile dogme, cărora le da războiu luptătorii de icoane. Şi întorcându-se dela Roma la Constantinopol cu mare încuviinţare, iarăşi a fost trimis la Roma pentru aceleaşi pricini; şi în drumul său de a doua oară la Roma, pre la mijlocul căei, s'a bolnăvit din turburările vremei, şi aşà şi-a

dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Iară cinstitul lui trup, fiind adus la împărăteasa cetăţilor, s'a aşezat în mânăstirea, ce se numea a lui Evandru de ceea parte de zid.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Zaharia Ciobotarul şi Ioan. Povestire foarte folositoare.

Stih. Zaharia şi Ioan împreună.
Aveau minte heruvimicească priveghelnică.

Un om oarecarele vestit întru lucrurile lumeşti, cu numele Ioan, lepădând toate îndulcirile vieţei, ducea o vieaţă smerită şi monahicească. Şi îndeletnicindu-se în fapte dumnezeeşti, se sîrguià ca să placă numai lui Dumnezeu. Deci ostenindu-se pururea întru rugăciuni şi cereri, întinzându-se şi sporind la cele mai înaintate, şi mai mari isprăvi. Fiindcă pe lângă celelalte ale lui păşiri, avea obiceiu de a se duce ca să privegheze toată noaptea la bisericile Domnului, drept aceea într'o noapte, s'a dus la Biserica cea mare a sfintei Sofiei ce se află în Constantinopol, şi aflând uşile încuiate, a şezut acolo pe un scaun ce era aproape, fiind ostenit el, şi întru şederea sa îşi citeà slujba cu glas şoptitor.

Şi iată vede o strălucire de lumină, ce veneà de afară, şi privind mai cu luare aminte, a văzut un bărbat cucernic, carele urmà după lumina aceea. Deci bucurându-se pentru acea privire, mai bine luà aminte, voind ca să vază ce are să facă acel om. Şi când a ajuns omul acela la porţile bisericii sfintei Sofiei ce erau închise, şi-a plecat genunchele dinaintea porţilor, şi îndestul a făcut rugăciune, apoi a ridicat în sus mâinile sale, şi făcând semnul Crucei pe porţi, o minune! îndată ele s'au deschis de sine, şi împreună cu lumina a intrat înlăuntru şi minunatul acela. Şi dupăce a intrat, iarăşi a plecat genunchele pe pardoseală, unde deasupra era zugrăvită Icoana prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu, şi sculându-se a deschis şi acolo porţile, şi viind la porţile cele frumoase de argint ale bisericei în pridvor, în destulă rugăciune a făcut acolo. Apoi cu semnul Crucei le-a deschis şi prc acelea, şi aşà a intrat în biserică cu totul luminat fiind.

Deci mergând în mijlocul bisericei, şa ridicat mâinile în sus, îmblânzind pre Dumnezeu. Iară dupăce şa isprăvit rugăciunea, s'a întors iarăşi înapoi, şi trecea prin pridvorul bisericei. Iară porţile se încuiau din dumnezeeasca lucrare, îndată ce acela ieşì afară; deci stà sfântul om Ioan, şi căută cu luare aminte, unde va merge dumnezeescul acela bărbat, după ieşirea din biserică. Şi fiindcă acela mergeà pe drumul drept, nu s'a lenevit avramicescul Ioan a-i urmà, ca să afle unde se ascunde acest fel de scump mărgăritar al lui Dumnezeu. Şi abătându-se acela puţin din dreptul drum, mergeà spre schela cea pogorîtoare a sfântului mucenic Iulian; şi apropiindu-se de o prea mică casă, şi bătând cu mâna în uşă, a strigat încet numele femeei ce era înlăuntru: Maria, şi aşà a intrat înlăuntru. Atunci lumina ce-l luminà pre cale, s'a ridicat din mijloc, şi aşà între amândoi s'a făcut noapte întunecată.

Iară femeea dumnezeescului acela bărbat, a aprins lumînarea din candelă, şi o a dus bărbatului ei, însă el nu s'a culcat pre pat, nici şa odihnit trupul cu vreun alt chip, ci a început să lucreze, căci era ciobotar. Atunci şi cel ce-i urmà lui, vrednicul de pomenire Ioan, fără de sfială a intrat înlăuntrul casei, şi căzând la picioarele lui, le udà cu lacrămi şi rugându-l pre el, ziceà: Nu ascunde de mine, cine eşti, şi care este înalta ta vieţuire, prin care faci străine minuni, pre care le-am văzut însu-mi cu ochii mei. Iară smerit cugetătorul acela ziceà: Iartă bătrânule pentru Domnul. Eu sunt om păcătos, şi nu am la sine-mi nici o faptă bună. Că cine sunt eu păcătosul? Sau de unde am învăţat vre-o înaltă vieţuire, precum singur zici, în vreme ce sunt sărac, şi mă aflu lucrător unui meşteşug celui mai neînsemnat; te-ai înşelat omule, te-ai înşelat, şi ai văzut nălucă, iar nu adevărul.

Atunci bătrânul a adaos lacrămi peste lacrămi, şi nu încetà a-l jurà pre el pre numele lui Dumnezeu, ca să-i arate lui,

fapta bună a sa cea mare. Căci ziceà: De nu era lucrul dumnezeeștei pronii; ca să se descopere petrecerea ta, cu adevărat nu m'aș fi învrednicit eu cel mai mic să fiu privitor acestui fel de taină. Deci strîmtorat fiind de jurământuri minunatul acela bărbat, s'a sculat de pe scaun, și făcând mai întâiu metanie bătrânului, a început a zice așà:

Bine să știi fratele meu, că nici o ispravă pre pământ n'am câștigat decât să mă înnoroesc, și să mă întinez cu păcatele. Să cinstesc mai mult desfătarea trupească. Iară după aceasta, din bunătatea Dumnezeului meu, luând în minte frica muncei, dupăce aceasta ce o vezi o am luat femee, n'am întinat curățenia trupului. Ci și amândoi cu unire păzim fecioria și o tăinuim aceasta, zicând, că ea este stearpă. Și până acum cu ajutorul lui Dumnezeu, se păzește de noi adevărata curățenie a sufletului și a trupului, pentru dorința și dragostea Ziditorului nostru. Voiu adăogà încă și alta, pentru legătura jurământului. Bogăția mea toată, nu este mai multă fără numai trei arginți și jumătate, și cu aceștia cumpărând piei, lucrez meșteșugul cioboatelor; și dobânda ce o scot de acolo, o despart în două părți, și o parte adică cea mai dreaptă și de căpetenie, o hărăzesc lui Hristos, împărțind-o pre ea la săraci — frații lui Hristos; iară cealaltă parte o cheltuesc la trebuințele noastre; și așà pururea petrecând, aștept neîncetat pre înfricoșatul judecător ce va să vie. Și-mi aduc aminte de cercetarea cea înfricoșată ce au să-mi facă cumpliții draci. Această povestire auzind-o Ioan, și înspăimântându-se, de curată și fericită vieața a pururea pomenitului Zahariei (căci așà se numea), l-a lăudat pre el. Apoi binecuvântându-l pre minunatul bărbat, a ieșit din casa lui cu bucurie și veselie. Și Ioan s'a dus la casa unde găzduià, mulțumind lui Dumnezeu pentru minunile mari ce a văzut. Iară fericitul Zaharia, cel ce întru adevăr aveà nemândrie, voind ca să fugă de amăgirea deșertăciunei lumești, ș'a lăsat casa sa aceeea și a fugit, cu desăvârșire, necunoscut tuturor făcându-se.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Longhin, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ai nevoitor Hristoase pre marele Longhin:
Ai încă și sihastru pre alt mare Longhin.

Intru această zi, sfântul Ghenadie Patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ghenadie a aflat raiul cunună,
Viteaz arătându-se, către gânditoarea luptă.

Intru această zi, sfântul Maxim Patriarhul Constantinopolei, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Maxim a avut dureri și fii născând.
S'a dus din vieață, curatele fapte uneltind.

Intru această zi, prea cuviosul Iustin, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Sihăstrescul ochiu se închide cel priveghetor.
Iustin minunea Sihastrilor cel nevoitor.

Intru această zi, cuviosul Ghenadie cel ce s'a nevoit în mânăstirea Vatopedului și a fost dohiar, și s'a învrednicit a vedeà chip deșert, că a izvorît untdelemn prin minunea Născătoarei de Dumnezeu, cu pace sa săvârșit.

Stih: Ghenadie a văzut streină oarecare și mare minune.
Chip deșert izvorând, din Darul celei Preacurate.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorîrea lui Dumnezeu focul s'a rușinat în „Vavilon oarecând. Pentru a„ceasta tinerii în cuptor cu „bucuros picior, ca întru o „grădină verde săltând, au „cântat: Bine ești cuvântat „Dumnezeul părinților no„ștrii.

Lauda părinților și a dascălilor, cinstea cea cuvântătoare, luminătorul Bisericei, stâlp nemișcat al bunei cre-

dinţe, tu te-ai arătat Grigorie strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Strălucind cu minunile, ai luminat lumea. Pentru aceea gânditorule de Dumnezeu, adunându-ne, te fericim noi cei ce ne îndulcim de cuvintele tale, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Slavă:

Tuturor celor bolnavi ai izvorît vindecări prea înţelepte. Că s'a revărsat Darul din destul în buzele tale cu minunile, dintru care strigai: Dumnezeul părinţilor noştrii bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Acum s'au umplut toate de lumină dumnezeească, prin tine Preacurată, că tu te-ai arătat uşă prin care s'a împreunat Dumnezeu cu lumea, luminând pre cei ce strigă cu credinţă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Peasna 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cei ce ne-am îmbogăţit prin tine, de lumina Treimei cei de o fiinţă şi cinstită Grigorie, săvârşind prăznuirea ta acum, cerem să ne luminăm cu Darul cel făcător de minuni, strigând Stăpânului: Preoţi bine-l cuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Ca o oglindă de curând arătată, priimind strălucirile Dumnezeirei cei stăpânitoare prea fericite, ai luminat lumea, trimiţând razele luminei celor ce cu dreaptă credinţă strigă, cântând: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind acoperit de Dumnezeu prea înţelepte, a fi pricină de bună credinţă, celor ce cinstesc pre Dumnezeu, fiind tăinuit în munte, ca un alt Moisi dătător de lege, învăţând strigai Grigorie: Pre Făcătorul şi Mântuitorul, preoţi bine-l cuvântaţi, popoare prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Făcutu-te-ai lăcaş luminei cei neapusă Preacurată, strălucind cu frumuseţile feciorei, şi ai luminat pre toţi cei ce din suflet te mărturisesc pre tine, adevărată Născătoare de Dumnezeu, şi strigă: Tineri bine-l cuvântaţi, preoţi lăudaţi-l, noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, „muncitorul haldeilor l-a ars

„nebuneşte, cinstitorilor de „Dumnezeu. Iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului „şi Mântuitorului, au strigat: „Tineri bine îl cuvântaţi, pre„oţi lăudaţi-l, noroade prea „înălţaţi-l întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Spăimântatu-s'au de aceasta...

Strălucind cu lumina vieţuirei cei alese, acum stai înaintea luminei cei mari, fiind încununat cu faceri de minuni lucrate de Dumnezeu, ca un biruitor cuvioase părinte Ierarhe Grigorie, făcătorule de minuni, gânditorule de Dumnezeu, luminătorule al Bisericei, podoaba drept credincioşilor.

Roagă-te cu rugăciunile tale, să se îndrepteze acum preoţia cea împărătească, cea aleasă şi sfinţită făcătorule de minuni, şi cei ce săvârşesc acum cu credinţă pomenirea ta, roagă-te să se învrednicească a dobândi împărăţia cea de sus, şi dumnezeeasca veselie.

Slavă:

Biruind năpădirile dracilor, şi supuind cugetul trupului, şi făcându-te Arhiereu fără de răutate şi cuvios, îmbrăcat fiind cu îmbrăcămintea dreptăţei făcătorule de minuni, stai lângă scaunul Impăratului tuturor cu îndrăzneală, întru tot fericite.

Şi acum, a Născătoarei.

Arătatu-te-ai o Fecioară a fi Maică lui Dumnezeu, născând mai pre sus de fire pre bunul Cuvânt cu trup, carele l-a izbucnit Tatăl din inima sa mai 'nainte de veci ca un bun. Pre carele acum îl înţelegem mai pre sus decât trupurile, măcar şi în trup de s'a îmbrăcat.

Irmosul.

Spăimântatu-s'a de aceasta Cerul şi marginile pă„mântului s'au minunat, că „Dumnezeu s'a arătat oame„nilor trupeşte, şi pântecele „tău s'a făcut mai desfătat de „cât cerurile. Pentru aceea „pre tine Născătoare de Dum„nezeu, începătoriile cetelor „îngereşti şi omeneşti te mă„rim.

SVETILNA.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Pre Ierarhul Grigorie, carele s'a arătat ales în lume, cu multe feluri de minuni, să-l lăudăm iubitorilor de prăznuire, cu cântări dumnezeeşti, ca cu rugăciunile lui să luăm dezlegare de greşale.

Slavă, altă Svetilnă...

Cu minunile ai strălucit

făcătorule de minuni Grigorie, pre slujitorul cel idolesc l-ai scăpat din stricăciune şi deînşelăciunea diavolului, piatra o ai ridicat cu porunca, şi iazerul l-ai uscat, şi rîul l-ai oprit. Pentru aceea toţi cu un glas te lăudăm de trei ori fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce mi-a zavistuit vieaţa cea de demult dumnezeească şi fericită în rai, vrăjmaşul cel prea viclean, şi meşteşugareţ, şi m'a depărtat din Edem, acum se omoară prin naşterea ta Fecioară.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre lemnul Crucei văzând spânzurat pre Fiul tău şi Domnul, Maică Fecioară cu totul fără prihană, plângând ai strigat: Cum ai apus, Soarele slavei, lumina mea cea prea dulce,

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara cea cu...

Bucură-te cela ce eşti lăudat în cuvântarea de Dumnezeu, prea sfinţite arătat. Stâlpul Bisericei, temelia dogmelor. Dumnezeescule organ al Mângâitorului. Gândul cel ceresc, vioara Duhului, păstorule cel mare, al lui Hristos mai marelui păstorilor, oaie curată şi miel prea blând. Izvor carele izvorăşti apele dogmelor şi rîuri de tămăduiri, sfinţite tăinuitorule Grigorie, roagă-te lui Hristos, să dăruiască sufletelor noastre mare milă. De două ori.

Bucură-te podoaba Ierarhilor, lăcaşul cel luminos al bunătăţilor. Cumpăna Bisericei, canonul preoţiei, rîul cel de ape dumnezeeşti. Din care se adapă toată lumea cea de sub soare, spre bună rodire sufletească, şi de mântuire. Şi noroiul eresurilor se spală. Omule ceresc, îngere pământesc; gură care deplin a învăţat dumnezeeasca lege. Grigorie moştenitorule al lui Hristos, cel ce dă lumei mare milă.

Cu ploile sfintelor tale rugăciuni, ai uscat odinioară iazerul cel pricinuitor de vrajbă. Şi cu toiagul carele s'a făcut copaciu prin dumnezeescul Dar, ai oprit rîul înţelepte, cel ce fără de orînduială se vărsà. Capiştile dracilor le-ai surpat la pământ, Grigorie. Iarna necredinţei o ai topit, cu rugăciunile tale cele fierbinţi către Dumnezeu. Cu minuni ai întărit sufletele, şi le-ai adus Făcătorului de bine al tuturor. Dela carele ai şi luat plata ce ţi s'a căzut. Pre carele roagă-l, să deà sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glas 8.

De Ierarhul cel prea lăudat întru minuni, şi cele fără de suflet ruşinându-se, prea slăvit se prefăceà; că iazerul se uscà, îndreptând mintea fraţilor. Şi toiagul crescând a oprit rîul. Piatra prin cuvânt s'a mutat, aducând pre cei necredincioşi către cunoştinţa lui Dumnezeu, prin care Dumnezeule, dărueşte sufletelor noastre mare milă.

Şi acum, a Născătoarei:

Acoperemântul tău Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este casă de doftorie duhovnicească. Că la aceea scăpând, ne izbăvim de boale sufleteşti.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre Emmanuil Mielul şi Cuvântul lui Dumnezeu, văzându-l spânzurat cu trupul pre lemn, Mieluşaua cea prea curată şi Fecioara, lăcrămând erà cuprinsă de întristare.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, glas 4.

Luând soarta preoţiei de la Dumnezeu, şi cu dumnezeesc veşmânt îmbrăcându-te dela înălţime, pre cei ce erau mai 'nainte fii necredinţei, i-ai făcut fii luminei şi moştenitori, vărsându-se în buzele tale Darul înţelepciunei lui Dumnezeu, însu-ţi lucrătorule al Domnului de lucruri prea slăvite Grigorie. Pentru aceea şi acum întru pomenirea ta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Glasul dumnezeescului Gavriil aducem ţie cu bucurie, şi strigăm: Bucură-te raiule carele ai în mijlocul tău totdeauna pomul vieţei. Palatul cel prea mărit al Cuvântului, bucură-te Fecioară cea cu totul fără prihană.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: Dat-ai semn...

Văzând Stăpâna cea cu totul fără prihană, pre Stăpânul făpturei răstignit, cu tânguire strigà: Vai mie dumnezeescule Fiu! Cum suferi dureri fiind Dumnezeu fără de pătimire? Cetele îngerilor cu fricà s'au spăimântat, văzând taina răstignirei tale cei nespuse. Iisuse Atotputernice, Mântuitorul sufletelor noastre.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului, şi ale sfântului, Peasna 3 pe 4. Prochimen, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voiu răsplăti Domnului... Apostol, către Corinteni: *Fraţilor, fieştecăruia se dă arătarea Duhului*... Aliluia, glas 2: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcà întru

dreptate... Evanghelia dela Mateiu: *In vremea aceea chemând Iisus pre cei doisprezece...*

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 18 ZILE.

Sfinţii mucenici Platon şi Romanò.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6 ale sfântului Platon 3, şi ale sfântului Romanò 3. Stihirile sfântului Platon, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Fiind plin de înţelepciune, cu gând bărbătesc ai răbdat tăierea mădulărilor şi spintecarea trupului, şi focul cel nesuferit, foamea şi moartea, aşteptând slava cea veşnică şi neîncetată, ce erà gătită ţie, şi mai 'naainte văzând fericirea cea vecuitoare.

Trecând cu vederea preste toate simţirile trupului, şi mutându-ţi cugetul către vieaţa cea de sus, cu gând cugetător de Dumnezeu, şi cu suflet bărbătesc, ai defăimat deşertăciunea şi slăbiciunea celor văzute. Pentru aceea strujindu-te, şi cu foc arzându-te pentru Hristos, mucenice, prea vitejaşte ai răbdat.

Toată năvălirea vrăjmaşului, şi pornirile gonacilor, sfărâmându-le cu Darul, te-ai încununat prea fericite, cu cununa biruinţei şi a veseliei cei nestricate, şi învrednicindu-te dumnezeeştei străluciri cei negrăite, unde acum fiind, cere iertare de păcate, celor ce te laudă pre tine.

Alte Stihiri, ale sfântului Romanò, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu sihăstria aprinzându-te, cu nevoinţa întărindu-te, cu multele munci subţiindu-te, te-ai făcut sabie cu două ascuţişuri, tăind taberile dracilor Romane, podoaba nevoitorilor. Dumnezeească lauda cinstitei Biserici. Infrumseţarea celor ce prin al lor sânge s'au săvârşit, prea lăudate.

Rumpându-te şi strujindu-te, şi în temniţă fiind închis şi de limbă fiind lipsit mărite, şi fălcile sfărămându-ţi-se, şi cu zugrumarea cea silnică priimind fericit sfârşit, te-ai arătat neplecat şi nesupus, cu lucrarea dumnezeescului Duh; Romane lăudate, purtătorule de chinuri. Pentru aceasta cu credinţă te fericim.

Pruncul grăeşte ca un ritor, şi spăimânteză pre cei fără de minte, şi se înfrumseţează, cu împrotivirile cele cinstite, şi cu săvârşirea se luminează, îmbogăţindu-se de lauda sfinţilor mucenici, a cărora rîvnă a câştigat, vred-

nicule de minune Romane, cel cu gând viteaz. Cu carele împreună roagă-te, să ni se trimiță nouă tuturor iertare de greșale.

Slavă, glas 6.

Intricoșate și prea slăvite sunt biruințele mucenicului tău Doamne, că rîvnind îndrăznirei pescarilor și bunei cinstiri,împletitorule de mreji cu cuvinte și cu fapte a surpat basnele lui Platon, și bârfeala cea stoicească. Că jupuindu-se de piele, și tăindu-i-se capul, cu vărsarea sângiurilor lui a înnecat pre vrăjmași. Ci o! lauda mucenicilor, cela ce ai propoveduit cu îndrăzneală numele cel mare al lui Hristos, făcătorule de minuni Platone prea fericite, cere să se deà sufletelor noastre mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu tu ești vița cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieței. Ție ne rugăm: Roagă-te Stăpână cu sfinții mucenici, și cu toți sfinții, să miluiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Fecioara și curata Maica ta, văzând pre norodul cel fărădelege, pironindu-te fără dreptate pre lemn, i se rănià rărunchii, Mântuitorule, precum mai 'nainte a zis Simeon.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă, glas 6.

Cărbune dumnezeesc te-ai aprins dela Domnul cel a toate țiitor, mare mucenice Platone, toată înșelăciunea nebuniei idolești arzându-o, iară pre toți credincioșii luminându-i cu învățăierile minunilor. Pentru aceasta și noi întru pomenirea ta astăzi, cu inimă veselă, și cu gând cugetător de Dumnezeu, lăudăm minunate luptele tale prin care puterea diavolului la pământ o ai surpat, cerșind ca să dobândim prin tine curățire de greșale, și mare milă.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Dumnezeu din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pre acela roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Dupăce te-a văzut pre tine spânzurat pre lemn Hristoase, ceea ce te-a născut, strigà cu plângere: Fiul meu și Dumnezeul meu, cum mori acum pre Cruce? Cum și în mormânt te pui?

Tropar, glas 4:

Mucenicii tăi Doamne...

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Caută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al sfântului pe 4.

CANONUL sfântului Platon.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt lăţimea laudelor tale o Platone.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 8, Irmos:

Pre Faraon cela ce se purtà în căruţă, l-a cufundat „toiagul lui Moisì, cel ce a „făcut minuni oarecând, în „chipul Crucei lovind, şi de„spărţind marea, şi pre Isra„il fugătorul mergătorul cel „pedestru l-a mântuit. Pre cel „ce cântà cântare lui Dum„nezeu.

Pre lăţimea cea prea curată a împărăţiei cei veşnice umblând slăvite, mântueşte de toată scârba şi de strâmtoarea supărărilor, pre cei ce te laudă, carii călătoresc ne întors, pre calea ceea ce duce către Cer.

Fiind întrarmat cu arma bunei credinţe, te-ai arătat turn nemişcat Platone, toată sălbăticirea ranelor ai răbdat, şi necazurile durerilor ai suferit, desfătându-te cu dumnezeescul Dar.

Slavă:

Arătând împrotivire bărbătească, ai lepădat prea înţelepte grosimea cea muritoare şi stricăcioasă, prin pătimire, şi îmbrăcându-te în haina nestricăciunei, stai bucurându-te înaintea Stăpânului.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai binecuvântată Fecioară, mai pre sus de gând întrupat pre Cuvântul cel unul născut, şi împreună veşnic cu Tatăl cel fără de început. Pentru aceea drept înţelegând, te propoveduim, Născătoare de Dumnezeu, şi cu cinstire multă te numim.

Peasna 3, Irmos:

Cela ce a întărit cerurile...

Ca un fără de durere ai suferit foarte cu răbdare văpaia cea prea iute a focului, cu totul fericite, arzându-te arătat de râvna bunei credinţe, şi fiind înfierbântat cu dumnezeescul foc al credinţei.

Pătimind bărbăteşte pentru Hristos, prea fericite ai luat daruri cereşti, şi cununi dela dânsul, care petrec pururea, arătându-te purtător de cunună, Platone gânditorule de Dumnezeu, prea fericite.

Slavă.

Întinzându-ţi-se trupul cel tare pre lemn, se strujeà cumplit cu chinurile. Dar tăria sufletului tău răbdà, întărindu-se cu dragostea Stăpânu-

ROMAN., PLATON, ZACHEI

lui, şi cu dorirea împărăţiei.

Şi acum, a Născătoarei:

Uşă luminei eşti Născătoare de Dumnezeu, fiind luminată cu razele Duhului; că prin tine s'a pogorît către noi Cuvântul, luminând cu dumnezeească lumină pre toţi cei ce te laudă pre tine.

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru „început cerurile întru pri„cepere, şi pământul pre ape „l-ai întemeiat, pre piatra po„runcilor tale Hristoase mă „întăreşte; că nu este sfânt „afară de tine, unule iubito„rule de oameni.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Ca pre o stea prea mare câştigându-te pre tine Biserica, prea lăudate Romane, se luminează adevărat cu pătimirile tale, mărind pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Sedealna glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Cu lăţimea pătimirilor lăţindu-te întru credinţă, mucenice înţelepte prea lăudate, ai strâmtorat măestriile vrăjmaşului şi le-ai pierdut, şi bine săvârşind călătoria cea dumnezeească, veselindu-te ai ajuns la desfătarea raiului. Drept aceea strălucind Biserica astăzi cu lăţimea bunei credinţe, prăznueşte pomenirea ta, şi strigă către tine fericite: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste şi cu credinţă prăznuesc pomenirea ta.

Slavă, glas 1:

Podobie: Mormântul tău...

Fiind tânăr frumos, prea fericite, ai biruit pre vrăjmaşul înşelătorul cel vechiu, cu ostenelele trupului, şi cu puterea Darului. Pentru aceasta toată Biserica cu o unire săvârşeşte pomenirea ta Platone mărite; lăudând pre Hristos.

Şi acum, a Născătoarei.

Preacurată, ceea ce eşti cu totul fără prihană, iconomiseşte ticăloasă vieaţa mea, şi te milostiveşte spre sufletul meu, cel ce se alunecă de mulţimea greşalelor întru adâncul pierzărei. Şi în ceasul înfricoşatei morţi, tu pre mine mă răpeşte dela dracii cei ce mă clevetesc, şi din toată munca.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

O minune înfricoşată! o taină nouă! Strigă Fecioara cea curată şi cu totul fără prihană, dacă a văzut pre Domnul întins pre lemn. Cel ce ţine în mână toată lumea, se

osândește pre Cruce ca un vinovat, de judecătorii cei fărădelege.

Peasna 4, Irmos:

Tu ești tăria mea Doamne, Tu și puterea mea, Tu „Dumnezeul meu, Tu bucu„ria mea. Cela ce nu ai lăsat „sânurile părintești și a noa„stră sărăcie o ai cercetat. „Pentru aceasta cu proorocul „Avvacum strig către tine: „Slavă puterei tale, iubitorule „de oameni.

Fiind împreunat cu totul întru dragostea Ziditorului, nu simțiai durerile trupului, fiind dezbrăcat de trupul cel pătimitor și muritor, și de hainele cele de piele, fiind îmbrăcat cu haina curăției și cu a mântuirei, Platone.

Arătatu-te-ai dumnezeesc lucrător de cele sfinte, ca un miel fără prihană și desăvârșit, aducându-te pre sine-ți Mucenice ardere de tot Mântuitorului Hristos, celui ce s'a junghiat pentru mântuirea tuturor. Că aprinzându-ți-se sufletul cu dragostea Stăpânului, n'ai băgat seamă de arderea trupului.

Slavă:

Urmând celor trei tineri din Babilon, nu te-ai spăimântat de focul cel ce mistuește toate, ci cu vitejie ai răbdat văpaia lui cea nesuferită. Pentru aceea dupre vrednicie te-a priimit dătătorul de rouă, dimpreună cu aceea în cămara luminei.

Și acum, a Născătoarei.

Ca una ce ești de neam împărătesc, ne-ai născut nouă pre Cuvântul lui Dumnezeu, carele stăpânește pre toți făcându-se trup, și rămâind neschimbat. Pentru aceea pre tine cu adevărat și dupre vrednicie, o prea sfântă Fecioară te slăvim.

Peasna 5 Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela fața ta, cela ce ești lumină „neapusă? Și m'a acoperit în„tunerecul cel strein pre mine „ticălosul. Ci mă întoarce și „la lumina poruncilor tale în„dreptează căile mele, rogu„mă.

Genelor dormitare și somn ochilor tăi, n'ai dat Mucenice, până când ai adormit somnul cel fericit și datornic, și împreună cu cei ce iubesc pre Dumnezeu, Platone, tăinduți-se capul cu sabia.

Ca cum ai fi pătimit în trup strein, așà te-ai nevoit prea lăudate, ca cum ar fi pătimit alții fiind tu privitor, așà te-ai nevoit, că fiind aprins de dumnezeeasca dragoste, nu

te-ai îngrijat de chinurile, care erau înainte mărite.

Slavă.

Aflat-ai avere şi mărire, avere adecă nerăpită şi mărire neveştejită, dănţuind în lăcaşurile cele cereşti împreună cu îngerii, şi făcându-te părtaş nemurirei cei vecuitoare şi stătătoare, prea lăudate.

Şi acum, a Născătoarei.

Dezlegare păcatelor dărueşte cu rugăciunile tale robilor tăi, mântuindu-i pre ei de supărări şi de primejdii, de nevoi şi de stăpânirea hulitorilor eretici, Născătoare de Dumnezeu Fecioară pururea lăudată.

Peasna 6, Irmos.

Curăţeşte-mă Mântuitorule...

Făcându-te ales mai pre sus de patimi şi de munci, ai răbdat tăierile trupului mărite, că ai avut sprijinitor şi ajutor pre Hristos întru lupte, carele te întărià.

Slavă.

Cu gândul sufletului uitându-te pururea la buna cuviinţa Ziditorului, şi ca prin oglindă văzând frumseţea lui cea negrăită, ai defăimat stricăciunea celor văzute.

Şi acum, a Născătoarei.

Ca un sicriu însufleţit, ai încăput întru tine pre Dătătorul de lege. Şi ca un lăcaş sfânt, ai priimit pre sfântul, făcându-se om, spre facerea de bine a oamenilor, pururea Fecioară.

Irmosul:

Curăţeşte-mă Mântuito-„rule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică din-„tru adâncul răutăţilor, ro-„gu-mă. Căci către tine am „strigat, şi mă auzi Dumne-„zeul mântuirei mele.

CONDACUL sfântului Platon, glas 3.

Podobie: Fecioară astăzi...

Sfântă pomenirea ta lumea veseleşte, chemând pre toţi întru prea cinstită Biserica ta. Unde acum cu bucurie adunându-ne, cântăm cu cântări şi cu luminări. Pentru aceasta Platone strigăm: Mântueşte de vrăjmaşi pre poporul tău sfinte.

ICOS.

Toată deşertăciunea elinească lăsând, învăţăturile ucenicilor lui Hristos, cele folositoare de suflet, foarte le-a iubit Platon de Dumnezeu înţeleptitul. Pentru aceasta s'a arătat de toţi cinstit, ca o ancoră credinţei în patria sa, a căreia şi numirea arătat Anghira se numeşte, că bine pre acesta crescându-l, tare acoperemânt asupra vrăjmaşilor şi folositor cald în războae a-

flă totdeauna, strigând: Mântuește de primejdii pre poporul tău, sfinte.

Intru această lună, în 18 zile pomenirea sfântului marelui mucenic Platon.

Stih: Intru puțin neștiindu-se, a trecut de la noi Platon.

Acel Platon, pre carele ascuțitul sabiei îl omoară.

In a optsprezecea zi a omorît sabia pre Platon.

Acesta era din țara Galatilor, din cetatea Anghirei, frate sfântului mucenic Antioh. Și pentru mărturisirea lui Hristos, se aduse înaintea ighemonului Agripin, tânăr fiind de vârstă. Și se rânduiră doisprezece slujitori de-l bătură. Și-l tinseră pe un pat de aramă ars în foc, bătându-l iarăși deasupra, și-l arseră cu măciuci de fier arse la subțiori și la coaste. Și-i scoaseră fășii de pielea sa de pre spinare în chip de curele, și-i frecară carnea și coastele cu seceală, până i se schimosì fața și atuncea îi tăiară capul.

Intru această zi, sfântul mucenic Romanò.

Stih: De răbdarea lui Romanò toți se vor minună,

Căci cu bucurie zugrumarea așteptà.

Acesta era în zilele împăratului Maximian, și pentru dragostea ce avea în Hristos trase înapoi pre eparhul Asclipiad, vrând să intre în capiștea idolilor, zicându-i: Că idolii nu sunt dumnezei. Deci îl bătù preste gură, și spânzurîndu-l îl strujiră pre coaste, și poftì sfântul de se aduse un copilaș întru mustrarea eparhului, și-l întrebă eparhul, pre care Dumnezeu se cade să-l cinstim, și să ne închinăm? Iară el zise: Pre Dumnezeul creștinilor. Deci bătând eparhul pre copilaș, fiind și maică-sa de față, el poftì apă fiindu-i sete, iară maică-sa fiind bine credincioasă, și de Dumnezeu iubitoare, îi zise: Nu bea fiul meu dintru această apă, ci du-te și bea din apa cea vie. Și fiindcă mustrà copilul pre tiranul, îl mai bătù iarăși, și-i tăiară capul. Iară sfântului Romanò i-au tăiat limba, și după ce i-o tăiară grăì, mulțămind lui Dumnezeu. Deci auzind împăratul Maximian de minunea aceasta a sfântului, ordonă să fie zugrumat în temniță, și părăsì această vieață deșartă, luând cununa muceniei.

Intru această zi, sfântul prunc, întrebându-se de eparhul, pre care Dumnezeu se cade a-l cinstì, și zicând pre Hristos, de sabie s'a săvârșit.

Stih: Pruncul prin a sabiei tăiere moștenind sânurile lui Avraam.

S'a arătat împreună șezător, cu pruncii cei din Betleem.

Intru această zi, sfântul mucenic Romanò diaconul Palestineanul.

Stih: Viteaz era Romanò către munci fiind statornic,

Cu puterea Cuvântului celui Atotputernic.

Acesta erà din Palestina, și a fost diacon bisericei cei din Cesaria Palestinei. Și a săvârșit mărturisirea lui, în orașul Antiohiei, pre vremea lui Dioclițian. Deci acest pururea pomenit îndemnà cu învățătura sa la mucenie pre creștinii, carii temându-se de munci nu mărturiseau pre Hristos. Drept aceea și de sineși chemat a stătut față înaintea judecătorului, mărturisind pre Hristos Dumnezeu adevărat. Și îndată fu osândit a se aruncà în foc. Carea aflându-o Dioclițian, în foc adecă n'a lăsat să-l arunce, ci a poruncit să-i taie limba, dar mucenicul lui Hristos de și s'a lipsit de limbă, mai tare însă și mai curat vorbeà, propoveduind în priveliște pre Hristos. După acestea l-au pus pre el la închisoare, și i-au băgat picioarele în butuc, apoi încingându i gâtul cu funie, prin zugrumare l-au omorît.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Zacheiu, diaconul bisericei Gadirilor și Alfeu de sabie s'au săvârșit.

Stih: Zacheiu cel de demult, împarte bogăția pe jumătate,

Iară acest de acum Mântuitorule tot sângele și-l varsă prin sabie.

Stih: Alfee, dacă ți se taie capul rabdă.

Și vei aveà dobândă pre Treimea cea netăiată

Acest fericit Zacheiu, a fost dus înaintea judecătoriei închinătorilor de idoli, având pre grumazii săi un lanț

greu de fier. Şi întrebat fiind de judecător, a mărturisit în priveliște pre Hristos. Deci a fost muncit, cu grele şi crude chinuri. După aceea legându-l, l-a aruncat în închisoare, şi i-a băgat picioarele în butuc, şi aşà fiind întins, a suferit cu bărbăție, patru zile şi patru nopți. Apoi după aceasta a fost dus față la judecătorie, şi sfântul Alfeu, care era plin de Duhul sfânt. Şi dupăce i-a strujit tot trupul cu bătăile, şi i-a ars coastele, l-a băgat în închisoare ca să pătimească acolo cele asemenea, cu împreună nevoitorul lui, sfântul Zacheiu. Căci a fost întins şi el pre lemnul de muncă o zi şi o noapte. Iară în ziua următoare, li s'au tăiat amândurora capetele prin sabie, şi aşà au luat fericiții cununa nevoinței.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne şi ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos

De pogorîrea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Babi„lon oarecând. Pentru acea„sta tinerii în cuptor cu bu„curos picior, ca întru o gră„dină verde săltând, au cân„tat: Bine eşti cuvântat Dum„nezeul părinților noştrii.

Pre tine carele ai pătimit dupre lege, şi ai călcat pre vrăjmaşii tăi, te-a încununat puitorul de nevoințe, cu cununa biruinței, carele strigai şi ziceai: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noştrii.

Mutatu-te-ai veselindu-te către cel pururea dorit al tău, a căruia patima cea curată, carea s'a făcut pricina mântuirei oamenilor, râvnindu-o, cântai: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noştrii.

Slavă.

Spăimântatu-s'au toate puterile cerurilor de răbdarea chinuirei tale, şi oamenii cei ce priveau atuncea; că tăindu-te strigai celui mai pre sus de fire: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noştrii.

Şi acum, a Născătoarei:

Dezlegându-ne Preacurată cu dumnezeească naşterea fecioriei tale, de legăturile morței, şi de blestemul lui Adam celui întâiu zidit, ştiindu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, strigăm: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noştrii.

Peasna 8, Irmos:
De şapte ori cuptorul...

Cu luminate pătimiri te-ai nevoit prea lăudate, dar mai cu multă luminată şi strălucită mărire te-a dăruit Hristos pre tine, şi stătător în veci, sălăşluindu-te în corturile cele cereşti, întru care cu osârdie cânți: Preoți binecuvântați, popoare prea înălțați pre Hristos întru toți vecii.

Ca pre un rugător prea credincios, ca pre un ajutător prea fierbinte, te punem pre tine acum, înaintea Impăratului tuturor, şi Făcătorului lumei; roagă-l pentru

noi cu îndrăzneala ta cea mucenicească, solind pentru cei ce te laudă, şi cu credinţă cântă: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl....

Invrednicitu-te-ai a lua împărăţie nemişcată, prin credinţa ta cea lucrătoare, precum a făgăduit să-ţi deă ţie Dumnezeu cel nemincinos, pentru care ţi-ai dat trupul focului şi muncilor, cântând şi strigând: Preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Cuvântul lui Dumnezeu cel fără de început, şi dimpreună cu Tatăl numărat, pre cela ce cu voia cea părintească, a alcătuit toată lumea din ce n'a fost; pre acela l-ai născut cu cuviinţă dumnezeească, făcându-se trup pentru noi oamenii. Pentru aceea cu dreaptă credinţă, ştiindu-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, pre Hristos înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul mun-
„citorul Haldeilor, l-a ars
„nebuneşte, cinstitorilor de
„Dumnezeu. Iară văzându-i
„pre aceştia cu putere mai
„bună mântuiţi, Făcătorului
„şi Mântuitorului, au strigat:
„Tineri bine îl cuvântaţi, pre-
„oţi lăudaţi-l, popoare prea
„înnălţaţi-l întru toţi vecii.

Peasna, 9 Irmos:
Infricoşatu-s'a tot auzul...

Veniţi iubitorilor de mucenici, să lăudăm pre Mucenicul cel de Dumnezeu încununat, carele şi-a întins viţele bunei credinţei sale. Că făcându-se vie de mlădiţele vieţei, pune înaintea voastră roadă, carea izvoraşte vin de umilinţă.

Cinstită se vede înaintea lui Dumnezeu moartea Mucenicilor, că s'a făcut pricinuitoare prea cu adevărat vieţei cei veşnice şi nepieritoare, şi dă răsplătire bogată, şi mărire negrăită, şi moştenire nemuritoare.

Slavă.

Toată vieaţa ta Mucenice o ai sfinţit Stăpânului şi Dumnezeu, şi te-ai adus bucurându-te pre sine-ţi ca o jertfă bine plăcută şi vie. Pentru aceasta te-ai învrednicit Platone desfătărei cei mai pre sus de minte. Ci roagă-te să ne mântuim de supărări, cei ce te lăudăm pre tine.

Şi acum a Născătoarei.

Mântueşte-mă Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre Hristos Mântuitorul

meu, Dumnezeu şi om, îndoit în fire, iară nu în Ipostas. Unul născut din tatăl, mai 'naainte de toată făptura, şi din tine întâiu născut. Pentru aceea toţi pururea pre tine te slăvim.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul „de nespusa pogorîre a lui „Dumnezeu, căci cel prea în„nalt, de voie s'a pogorît până „şi la trup, din pântece fe„cioresc făcându-se om. Pen„tru aceea pre prea curata „Născătoarea de Dumnezeu, „credincioşii o mărim.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul stând în Biserică...

Inălţatu-te-ai ca un soare dela răsărit prea fericite cu minunile, strălucind tu Romane purtătorule de nevoinţe, şi împreună ajutător de la Dumnezeu, te-ai dăruit credincioşilor, celor ce chiamă ajutorul tău cel nebiruit, ajutător şi mântuitor din primejdii de pe mare, din moarte şi din toată vătămarea.

Slavă.

Altă Podobie: Femei auziţi...

Văzându-te nebiruit tiranul, mare mucenice, te ispiteà la mai multe munci. Pre carele defăimându-l, cu Darul lui Hristos te-ai nevoit pentru dânsul până la moarte, Platone prea înţelepte. Pentru aceasta şi acum purtând cunună, împărăţeşti împreună cu Ziditorul.

Şi acum, a Născătoarei.

Marie prea curată, cădelniţă de aur, ceea ce ai fost încăpere Treimei cei neîncăpute, întru carea Tatăl bine a voit şi Fiul s'a sălăşluit, şi Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

A Crucei, a Născătoarei.

Stând lângă Cruce Preacurată, şi văzând pre Fiul tău pre lemn întins, fără suflare, tânguindu-te ca o Maică, te văitai plângând, şi zicând: Ce minune este aceasta? Că tu Ziditorul lumei ai suferit, a te întinde pre Cruce.

STIHOAVNA Octoihului.

Slavă, a sfântului Platon, glas 2.

Veniţi toţi iubitorii de mucenici, adunându-ne împreună, să încununăm cu laude ca cu flori, pre Platon cel de Dumnezeu încununat, ca pre un mucenic nebiruit; căci acesta întru necazurile nevoinţei, cu dumnezeescul Dar lăţindu-se, a călcat pre balaurul cel neîmpăcat. Şi săvârşind cu bărbăţie calea muceniei, s'a încununat cu cununa biruinţei cei neveştejite a

dumnezeeştei măriri. Şi acum în ceruri împreună cu îngerii, dănţuind purtător de cunună, se roagă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperemântul tău.

A Crucei, a Născătoarei.

Podobie: Când de pre lemn...

Răstignirea ta cea fără dreptate, prea bunule Cuvinte, Maica ceea ce te-a născut pre tine, văzându-o plângeà şi strigà cu amar: Vai mie Fiule prea dulce, cum mori fără dreptate, vrând ca să mântueşti pre oameni din stricăciune. Insă laud şi slăvesc iconomia ta cea cu adevărat necuprinsă de minte, o iubitorule de oameni.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 19 ZILE.

Sfântul prooroc Avdie şi sfântul sfinţitul mucenic Varlaam.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale prooroculuì 3 şi ale mucenicului 3.

Stihirile prooroculuì, glas 1.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici.

Făcându-te lăcaş luminos Duhului, Avdie, şi luminându-te dela dânsul, te-ai îmbogăţit cu feluri de proorocii îndumnezeite, şi cu cunoştinţă de mai 'nainte a celor viitoare şi cu cunoştinţa adevărului. Deci, acum roagă-te, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Prin osebirile cele de mai 'nainte, prin care se închipueşte Dumnezeu, şi prin arătarea înfiinţărilor, printr'acestea cinstiţii şi măriţii prooroci, împărtăşindu-se Darului al doilea, dupre Dar se împărtăşesc, luminând Domnul pre slugile sale cu a sa lumină.

Fiind plin de lumină neapusă, şi văzând slava cea mai pre sus de gând, şi de cuget, şi stând înaintea Stăpânului tuturor, Avdie fericite, ca un prooroc slăvit şi dumnezeesc, vestitor de Dumnezeu; roagă-te lui, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale sfântului Varlaam, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Mai tare decât stâlpul de piatră, şi mai puternic decât arama, şi mai vârtos decât fierul te-ai făcut. Că fiecare dintru acestea se supune focului, topindu-se şi degrab risipindu-se, fiind biruit de sila lui. Iară dreapta ta fiind neplecată, când se întindeà a

biruit jeratecul cel arzător, prea înțelepte.

Ca un preot ce ai fost, și înaintea lui Dumnezeu stând, și către dânsul apropiindu-te fericite, nu prin sânge strein, ci mai vârtos cu sângele tău, și cu mână de mucenic, ai adus tămâie cu bun miros, nu la înșelăciunile dracilor, ci lui Hristos Mântuitorului și Stăpânului, celui ce pururea împărățește.

Preot ce aduci jertfă, și Miel adus jertfă, pre tine însu-ți prea lăudate, cu amândouă bucurându-ne te numim, ca unul ce te-ai făcut însu-ți amândouă lui Dumnezeu. Ca o junghiere fără prihană, cu totul te-ai adus jertfă cu focul muncilor. Pre carele roagă-l să se mântuiască, cei ce cinstesc pomenirea ta cea pururea lăudată.

Slavă, Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ești palat purtător de lumină a Stăpânului, de Dumnezeu dăruită, și nor de lumină celui ce a răsărit din pântecele tău Preacurată, luminează-ne nouă și sufletul și cugetul, pierzând sminteleie vicleanului, și cu rugăciunea ta Fecioară, întărește gândurile noastre.

A Crucei, a Născătoarei:

Dacă te-a văzut Doamne Fecioara și Maica ta pre Cruce spânzurând, s'a spăimântat, și privind a zis: Ce ți-au răsplătit ție, cei ce s'au îndulcit de darurile tale cele multe Stăpâne? Ci mă rog, nu mă lăsà singură în lume, ci grăbește de învia, împreună înviind pre strămoși.

Troparul, glas 2.

A prooroculuì tău Avdie, pomenirea Doamne prăznuind, printr'însul te rugăm, izbăvește sufletele noastre.

Slavă, glas 4.

Și părtaș obiceiurilor...

Și acum, a Născătoarei:

Cnută la sfârșitul cărței.

LA UTRENIE

CANOANELE.

Din Octoih unul, cu Irmosul pe 6, și ale sfinților 2, pe 8.

CANONUL sfântului prooroc.

Al căruia acrostih la Greci este acesta: Cânt mărirea lui Avdie, a celui ce vede.

Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 5, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu celui ce a povățuit pre „norod prin mare, cu picioare „neudate, și pre Faraon cu „toată oastea l-a înnecat, ace„luia unuia să-i cântăm, că „s'a proslăvit.

Stând înaintea Mântuitorului Dumnezeu, ca un prooroc, cu îndrăzneală te roagă de Dumnezeu însuflate, să se lumineze cu razele cele lumi-

nătoare, cei ce te laudă pre tine cu credință, Avdie.

Cel ce cu cunoștință mai 'nainte vede arătat toate, văzând neturburarea și curăția și lumina inimei tale fericite, te-a prea mărit pre tine, ca pre un prooroc, de Dumnezeu priimitor.

Văzând vedeniile cele ce adevărat s'au arătat ție dela Dumnezeu, ai propoveduit fraților celor cu credință rea, piericiunea cea cumplită, și pierzarea lor cea dupre dreptate, fericite.

A Născătoarei.

Cei ce ne-am izbăvit prin tine cu nașterea ta cea fără de sămânță, Născătoare de Dumnezeu curată, rugămu-ne ție, mântuește-ne pre noi de primejdia cea lumească, carii cu un glas strigăm cântare de biruință.

Alt CANON, al mucenicului.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Cânt întinderile tale cele răbdătoare Varlaame.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glas 4, Irmos:
Cânt ție Doamne...

Cu luminările pătimirei tale luminându-te, păzește-ne cu rugăciunile tale pre noi, cei ce cu credință cinstim pomenirea ta Varlaame.

Să se cinstească cu cântări Varlaam cel minunat, cela ce a stins focul necredinței, cu focul credinței cei adevărate, cel însuflat de Dumnezeu.

Nevoindu-te pentru buna credință, purtătorule de cunună Varlaame, acum te-ai cinstit dupre vrednicie cu cununa slavei, din dreapta Atotțiitorului.

S'avă:

Putere ți-a dăruit ție Stăpânul, asupra chinurilor celor de multe feluri, prea tericite mucenice, cu carea ai biruit sălbătăcia celor fără de Dumnezeu.

Și acum, a Născătoarei:

Scară cerească te-ai arătat prin carea s'a pogorît la noi Fecioară, Cuvântul, pre carea de demult, mai 'nainte te-a văzut strămoșul tău Iacov.

Peasna 3, Irmos:

Cu puterea Crucei tale Hristoase, întărește gândul „meu, ca să laud și să mă„resc răstignirea ta cea mân„tuitoare.

Rîu de ape tainice ieșind din adâncul Darurilor Duhului, te-ai făcut fericite Avdie.

Din voia și din purtarea de grijă a lui Dumnezeu, te-ai rânduit a spune mai 'nainte cele ce vor să fie, și a vestì

mai 'nainte cele viitoare, vrednicule de laudă.

Luminându-te cu lumina cea dumnezeească, și cerească, ai spus mai 'nainte mântuirea ce va să fie neamurilor prea fericite.

A Născătoarei:

Sălășluitu-s'a Cuvântul întru tine Maică Fecioară, și cu mijlocirea ta, mântuește pre cei ce te știu pre tine Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cu totul tără prihană.

Alt Canon, Irmos.

Arcul celor puternici...

Toată legătura trupului, și închieturile mădulărilor tale se rumpeau, iar tăria sufletului tău se păzià nerumptă.

Pornirile celor ce strujiau coastele tale, bărbătește le-ai suferit, arătând tare, și vitejască răbdare prea fericite.

Slavă:

Cine va lăudà precum se cade cu laude? Tăria și întărirea, și cugetul cel nespăimântat al gândului tău prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Incetat-a stricăciunea morței, arătându-se vieața cea ipostatnică la oameni, prin trup Preacurată din pântecele tău Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Arcul celor puternici a „slăbit, și cei neputincioși s'au „încins cu putere. Pentru a-„ceasta s'a întărit întru Dom-„nul inima mea.

Sedealna prooroculuí, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Marele Avdie, având gândul său luminat cu dumnezeeștile strălucíri, a propoveduit cele viitoare, grăind prin sfântul Duh. Pre acesta astăzi cinstindu-l cu gând creștinesc să săvârșim sfințită pomenirea lui, mărind pre Hristos.

Slavă, altă Sedealnă a Mucenicului, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Ca un ostaș al lui Hristos nespăimântat, biruitor adevărat nebiruit, lauda pătimitorilor prea slăvite, ai luat din Cer cununa cea nevestejită, bucurându-te împreună cu îngerii, dănțuești neîncetat. Deci cu rugăciunile tale păzește pre cei ce laudă cu credință sfântă nevoința ta.

Și acum, a Născătoarei:

Nu vom tăceà nici odinioară noi nevrednicii, a vestì puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ai fi stătut tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi mântuit pre noi dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărtà

dela tine Stăpână. Mântueşte pre robii tăi dintru toate nevoile, ceea ce eşti una binecuvântată.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea:

Văzându-te Hristoase pre tine cel născut din Tatăl cel fără de început, ceea ce te-a născut mai pre urmă cu trup pre Cruce spânzurat, strigà: Vai mie prea iubite Iisuse! Cum tu cela ce eşti slăvit de îngeri ca un Dumnezeu Fiule, vrând te răstigneşti acum de oamenii cei fărădelege? Te laud îndelung răbdătorule.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am auzul puterei Crucei tale, că raiul s'a „deschis printr'însa, şi am „strigat: Slavă puterii tale „Doamne.

Ca unul ce mai 'nainte ţi-ai curăţit sufletul de patimi, luând Darul proorociei prin Duhul sfânt, strigai: Slavă puterii tale Doamne.

Proorocul Avdie, luminându-se cu strălucirea Duhului sfânt, ne-a luminat pre noi a strigà ţie: Slavă puterii tale Doamne.

Arătatu-te-ai împodobitor Bisericii prea fericite, propoveduind că din Sion va să iasă Mântuitorul, căruia strigăm: Slavă puterii tale Doamne.

A Născătoarei:

Născut-ai Preacurată cu cuviinţă dumnezeească, pre Cuvântul cel împreună fără de început şi împreună veşnic cu Tatăl, căruia strigăm: Slavă puterii tale Doamne.

Alt Canon, Irmos:

Acoperit-a cerurile...

Lepădând bârfelele cele ritoriceşti, ai priimit învăţătura cea adevărată a apostolilor, şi te-ai făcut mărturisitor adevărului.

Cela ce ai câştigat alegerea voirei mai tare decât focul, surpând nebunia tiranilor, strigi: Slavă puterii tale Doamne.

Stând împrotiva focului şi a muncilor pentru Hristos până la moarte, cu suflet răbdător, cânţi cu glas mare: Slavă puterii tale Doamne.

Slavă:

Cu dragoste tare prea fericite, fiind legat, ai surpat înşelăciunea, şi cu cuget dumnezeesc ai cântat: Slavă puterii tale Doamne.

Şi acum, a Născătoarei:

Intrupându-se cel fără de trup din Fecioară, a venit către oameni pre pământ, pentru aceasta strigăm: Slavă puterii tale Doamne.

Peasna 5, Irmos:

Mânecând strigăm către tine Doamne: Mântue-„şte-ne pre noi, că tu eşti „Dumnezeul nostru, afară de „tine pre altul nu ştim.

Mânecând către Domnul, ai luat din Cer, Darul prea sfântului Duh, de Dumnezeu însuflate.

Având vieaţa cea dumnezeească întru ajutor, te-ai învrednicit a vedeà pre cel ce nevăzut se înţelege.

Răsăritu-ţi-a ţie lumină ca unui prooroc, şi ţi s'a dăruit ţie însoţire veselia, prea fericite.

A Născătoarei:

Cel ce a făcut toate numai cu voia, Preacurată, din tine s'a zidit asemenea ca noi, cel prea îndumnezeit.

Alt Canon, Irmos:

Cela ce ai răsărit lumina...

Cela ce s'a făcut următor patimilor lui Hristos şi mucenic, cântă: Slavă ţie, slavă ţie, Iisuse Fiule al lui Dumnezeu.

Impletitu-ţi-s'a cununa şi plata biruinţei, pentru răbdarea cea multă, carele cânţi: Slavă ţie, slavă ţie, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Slavă:

Săgeţile cuvintelor tale le-ai înfipt în inimile vrăjmaşilor, strigând: Slavă ţie, slavă ţie, Iisuse Fiul lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Ştiindu-te pre tine Fecioară Curată, munte sfânt, şi ca un cort al celui prea înnalt, strigăm către tine: Slavă ţie Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră.

Peasna 6, Irmos:

Incunjuratu-m'a adâncul, groapă s'a făcut mie chitul, „iară eu am strigat către tine „iubitorule de oameni; şi m'a „mântuit dreapta ta, Doamne.

Cu puterea dumnezeescului Duh, vedeai cele ce vor să fie Proorocule, priimind semnele dumnezeeştilor arătări ca întru o oglindă cu luminarea sufletului.

Imblânzeşte pre Domnul, prea fericite, cu rugăciunile tale, pentru cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, cerând să li se dăruiască iertare greşalelor.

Milostiveşte-te spre robii tăi şi le dă lor iertare greşalelor, iubitorule de oameni, având rugător pre Proorocul tău, carele te-a vestit pre tine mai 'nainte lumei.

A Născătoarei:

Cel ce a înfiinţat toate cu cu-

vântul dumnezeeştei puteri, se poartă în braţele tale, ceea ce eşti neispitită de nuntă. Pre carele roagă-l, să se mântuiască sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Strigat-a mai 'nainte...

Cu dreapta cea arzătoare să se bată tetele dracilor, iară inimile credincioşilor să salte şi cetele celor fără de trupuri luminat să se veselească.

Luminează-se adunarea cea aleasă, şi purtătoare de lumină a celor întâiu născuţi, văzând semnele de biruinţă ale nevoinţelor tale celor bune, şi darurile şi biruinţele pătimirilor tale.

Slavă:

Sculaţi-vă acum zugravii cei buni şi înfrumseţaţi chipul Mucenicului cu meşteşugurile voastre cele bune, închipuind întru dânsul aieve, pre puitorul de nevoinţe.

Şi acum, a Născătoarei:

Veselească-se de tine Maica lui Dumnezeu cu totul fără prihană, strămoaşa, slobodă fiind cu naşterea ta de blestemul cel de demult, şi de osânda cea amară a morţei.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte în„chipuind îngroparea ta cea „de trei zile, proorocul Ionà „în chit rugându-se: Scoate„mă din stricăciune, Iisuse „Impărate al puterilor.

CONDACUL mucenicului, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Arătatu-te-ai prea minunate, tăriei ardere de tot, tămâie cu bun miros, şi pre sine-ţi te-ai adus jertfă lui Hristos, şi cununa cinstei ai priimit Varlaame pătimitorule, roagă-te pentru noi pururea.

Alt CONDAC al proorocului, glas 2.

Podobie: Căutând cele de sus...

Cu dumnezeeasca lumină strălucindu-ţi mintea, prin vedere arătată ai vestit cele viitoare, Avdie de Dumnezeu priimite, prooroc mare al Darului făcându-te însu-ţi lui Dumnezeu, şi rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Spus-ai Hristoase prin înţelepţii prooroci, negrăită slava ta, arătându-ne nouă Cuvântul tău prin Duhul. Precum marele şi înaltul grăitor Avdie te strigà pre tine în lume Dumnezeul tuturor, pentru carele şi ziceà: Cel ce pre toate le împlineşte, acesta vine ca să mântuiască, şi să ridice fiinţa oamenilor ca un iubitor de oameni. Căci cel ce ai fost, eşti Domnul, pre carele acest Prooroc îl însemnà, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună în 19 zile, pomenirea sfântului prooroc Avdie.

Stih: Ar fi spus încă iarăşi ceva viitor Avdie,
De nu ar fi avut sfârşitul oarecum spre sfială.
Intru a nouăsprezecea zi s'a sfârşit viaţa lui Avdie.

Acesta se tâlcueşte robul Domnului, ori mărturisit. Acesta era din pământul Sihem, din ţarina lui Vitaharam, fiind mai 'nainte de naşterea lui Hristos cu opt sute de ani, el slujeà mai întâiu împăratului Samariei Ahaav, şi după aceasta lui Ohozia. Când a trimis Ohozia către sfântul şi marele prooroc Ilie pre doi căpitani cu câte cincizeci de oameni, să-i zică să se pogoare din munte să meargă la el, carii prin rugăciunea Proorocului arseră împreună cu cetele lor cu tot, fiindcă a căzut foc din Cer şi i-a mistuit. Deci atuncea a trimis al treilea rând, la acest prooroc Avdie, ca să-l cheme, şi să i-l aducă înainte, că acesta este al treilea căpitan preste cinzeci de oameni, pre carele nu l-a stricat Ilie. Carele mergând la Proorocul, a căzut la picioarele lui, şi s'a rugat să nu-l arză, ci să se pogoare şi să meargă la împăratul. Pre carea aceasta o a şi făcut Proorocul lui Dumnezeu, precum de aceasta se pomeneşte la capul întâiu al cărţei a patra a Împăraţilor. Şi de atuncea şi în urmă părăsind pre Impăratul, a urmat proorocului Ilie de-i slujeà, şi făcându-se ucenic lui, şi proorocind multe, murì, şi se îngropă în mormântul părinţilor săi.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Varlaam.

Stih: Varlaam împreună cu tămâierea focul suferind,
S'a arătat Domnului tămâie bine mirositoare fiind.

Acest sfânt mucenic Varlaam era din Antiohia Siriei, bătrân fiind cu vârsta şi fiind că mărturiseà pre Hristos, a stătut înaintea stăpânitorului Antiohiei, şi neînduplecându-se a jertfì la idoli, s'a bătut cu vine de bou; după aceea i s'a dezrădăcinat unghiile. Apoi aducându-se la un jertfelnic idolesc, a poruncit ca să-i deschiză cu sila mâna cea dreaptă a lui, şi i-a pus în ea cărbuni aprinşi şi tămâe, căci socoteà stăpânitorul, că nu va puteà suferì, ci va aruncà cărbunii împreună cu tămâia deasupra jertfelnicului idolilor, şi prin aceasta să se arate, că a adus jertfă la idoli. Iară pătimitorul lui Hristos a stătut cu mare bărbăţie neschimbat şi neturburat, fără a'şi mişcà mâna cea dreaptă a sa. Carea cu adevărat s'a arătat mai puternică decât arama şi fierul, până când focul i-a mâncat toată carnea mânei cei drepte a lui, şi spărgându-i-se aceea, a căzut focul singur pre pământ; căci a ales mai întâiu viteazul nevoitor al adevărului cu cuget bărbătesc şi întărit, ca mai bine să-i arză mâna lui, fără a o mişcà cât de puţin, decât să se arate păgânilor cum că a adus tămâe şi jertfă dracilor. Pentru aceasta şi în munca aceasta şi-a dat sufletul său în mâinile lui Dumnezeu, luând dela dânsul cununa mărturisirei. Deci pre viteazul acesta nevoitor, l-a cinstit cu cuvinte de laudă ritoriceşti, atât marele Vasile cât şi dumnezeescul Hrisostom.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Azi, făcătorul de minuni.

Stih: Mucenicul Azi, către sabie cu osârdie a alergat.
Ca un cerb oarecarele de apă fiind însetat.

Acesta erà pe vremea împăratului Diocliţian, în anii două sute optzeci şi nouă, trăgându-se din satul Isaurilor, ostaş cu meşteşugul. Deci lăsând viaţa ostăşască, petreceà prin pustietăţi, întru care aflându-se, făceà multe vindecări şi minuni, iară de oarecarii vânători fu pârît. Deci aducându-se faţă la Diocliţian şi credinţa lui Hristos mărturisind, a fost dat la eparhul Achilin împreună cu o sută cincizeci de ostaşi. Carii trimişi fiind ca să pearză pre sfântul, au crezut şi ei întru Hristos. Prin minunea ce a făcut sfântul în acea călătorie; căci în vremea ce ostaşii erau însetaţi, a scos apă şi i-a adăpat în loc fără de apă. Deci eparhul priimind pre sfinţi în mâinile sale, i-a dus la un loc şi a pedepsit pre sfântul Azi'

cu multe rane și munci, ca doară văzând ceilalți să se teamă, apoi l-au spânzurat pre el pe o roată și sub el a aprins un foc mare. Deci fiindcă văpaia s'a stins și sfântul a rămas nevătămat; pentru aceasta femeea eparhului și fiica lui a crezut în Hristos; atuncea eparhul a poruncit, mai întâiu să se taie capetele acelor o sută și cincizeci de ostași și a femeei și a fiicei sale, iară mai în urmă a poruncit să bată pre sfântul cumplit și să-i taie și lui capul. Și așà fericiții pătimitori ai lui Hristos, au luat cu toți cununa cea neveștejită a mărturisirei.

Intru această zi, sfinții o sută cincizeci de ostași de sabie s'au săvârșit.

Stih: Intreitei cincizecimi Hristoase, ce pentru tine a fost tăiată,
Răsplătește-le cu cincizecimea cununilor întreită.

Intru această zi, sfintele femei, soția și fiica eparhului prin sabie s'au săvârșit.

Stih: Lăsând pre Achilin femeea cu a sa fiică,
A aflat pre Mirele Hristos prin sabie fiind tăiată.

Intru această zi, sfinții doisprezece ostași, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Douăsprezecimea oștenilor zice Impăratului a toate,
Astăzi mă ostășesc ție prin sabie cu scumpătate.

Intru această zi sfântul mucenic Agapie de hiare rumpându-se s'a săvârșit.

Stih: De și m'am spintecat de hiare, eu Agapie,
Neclătit sunt întru credința ta Cuvinte.

Intru această zi pomenirea sfântului mucenic Iliodor cel din Maghido a Pamfiliei.

Stih: Iliodor văzând pre Soarele Hristos,
S'a arătat de întunerecul muncilor mai sus.

Pe vremea împărăției lui Aurelian în Roma domnind Aetie în Maghido cetatea Pamfiliei, în anii două sute șaptezeci și doi; fericitul acesta Iliodor aflându-se întru aceastaș cetate și pre Hristos propoveduindu-l cu îndrăznială, a fost pârît la ighemonul. Deci stând față înaintea lui, și auzind multe măguliri, și fiindcă nu s'a plecat a jertfi idolilor, a fost spânzurat și strujit și ars cu făclii aprinse; a cărora iuțimea de munci străbătând pre sfântul la inimă, zicea: Doamne Iisuse Hristoase ajută-mi. Și îndată a venit glas din Cer, zicând: Nu te teme căci eu cu tine sunt. Pre acest glas auzindu-l acei ce țineau făcliile, către acestea văzând încă și patru îngeri, carii îi opriau pre ei de a munci pre sfântul, au crezut în Domnul, iară pre ighemonul l-au înfruntat și l-au rușinat. Pentru aceasta fiind aruncați în mare, au luat dela Domnul cununile muceniei.

Atuncea poruncind ighemonul să arză un bou de aramă, și înlăuntrul lui să bage pre Mucenicul lui Hristos. Deci dupăce l-au băgat pre el într'însul și a făcut rugăciune sfântul, o minune! Boul ce scânteià, s'a văzut îndată rece și Mucenicul cântà înlăuntru lui. Deci ighemonul auzind pre sfântul că cântă, s'a spăimântat, și apropiindu-se acolo și cunoscând, că boul cel cu puțin mai 'nainte foarte arzător, de odată s'a prefăcut în foarte rece, a zis către sfântul: O cap necuvios, vrăjile tale și acest foc l-au biruit. Iară sfântul i-a răspuns. Vrăjile mele sunt Hristosul meu. Ci dă-mi vreme de trei zile, ca să socotesc ce trebue să fac. Deci învoindu-se a intrat pre ascuns în capiștea ce se numià Panteon, fiindcă acolo erau toți idolii dumnezeilor, și făcând întru aceasta rugăciune sfântul, îndată s'a făcut cutremur, și din acel cutremur, au căzut jos toți idolii și s'au zdrobit. Aceasta aflând-o ighemonul, a adus pre Mucenicul față la divanul său, și umplându-se de mânie, a poruncit să spânzure pre sfântul și să i se bată în capul lui cuie de fier înfocate. Și fiindcă simțeà Mucenicul lui Hristos iuțeala acestei dureri, iarăși a chemat ajutorul lui Dumnezeu, și prin chemare a luat ușurință de covârșitoare durere. Deci văzând ighemonul că nu se biruește sfântul de munci, a poruncit ca legat cu lanțuri grele să-l ducă pre el la cetatea Atalenilor. Și dupăce l-au dus acolo, iarăși l-au întors înapoi, și iarăși a stătut față la divanul său.

Deci multe vorbindu-i ca să jertfească

idolilor, și văzându-l neînduplecat, a poruncit ca să bage în cele patru deschizături ale lemnului celui de muncă mâinile și picioarele Mucenicului. Apoi arzând în foc o tigae, l-a băgat într'însa; iară sfântul stând în mijlocul tigăei își făceà rugăciunea. Și nu numai aceasta, ci încă și pre cei ce erau împrejur, îi îndemnà să intre în tigae, încredințându-i că vor rămânea nevătămați de foc. Pentru aceasta crezând cuvintelor lui au intrat mulți dintr'înșii, carii rămâind nevătămați precum ziceà sfântul, au crezut în Domnul nostru Iisus Hristos, zicând: Cu adevărat, mare este Dumnezeul creștinilor. Acestea dupăce le-a văzut ighemonul, s'a temut, ca nu cumva cei ce au crezut, să răpească pre sfântul din mâinile lui. Drept aceea a poruncit ca să-l ducă pre el iarăși la Maghido, carele pre cale făceà rugăciune și cântà. Și dupăce a ajuns în cetate, iarăși a fost înfățișat la întrebare. Și dupăce a vorbit multe, și nu s'a înduplecat sfântul să jertfească idolilor, a poruncit ighemonul Aetie, să i se tae limba și spânzurându-l să fie bătut două ceasuri; după aceasta a pus pre dânsul frîu, și-l trăgeà afară din cetate ca să-l omoare. Și făcând sfântul semn cu mâna, către cei ce-l trăgeau, ca să-i deà lui puțină vreme de rugăciune, a stătut la rugăciune, și plinindu-și rugăciunea i s'a tăiat capul și așà a luat fericitul cununa mărturisirei.

Intru această zi, pomenirea sfinților mucenici Antim, Talaleu, Christofor și Eufimia și cu fiii lor, și sfântul Panharie.

Stih: Priimește Hristoase Dumnezeule cinci nevoitori,
Și dă răsplătiri nevoitorilor cinci cununi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Cela ce în cuptorul cel cu foc, pre tinerii cei cuvân-„tători de cântare i-ai mân-„tuit; bine ești cuvântat Dum-„nezeul părinților.

Mai pre sus de fire este cu adevărat mărirea proorocilor tăi; bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Invrednicindu-te a lăcuì cu Dumnezeu, cânți: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Prin proorocii tăi arăți Darul cel dumnezeesc; bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

A Născătoarei:

Fiind mântuiți cu nașterea ta Fecioară cântăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Alt Canon, Irmos:

Nu ne rușină pre noi...

Cu ceata mucenicilor, ca un mucenic nebiruit te-ai învrednicit a strigà cu glas mare lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Cu făclii luminate ai intrat în dumnezeeasca cămară de mire, mare Mucenice, strigând lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Slavă:

Având dreaptă mai tare decât focul, stând deadreapta Stăpânului tău, strigi: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind mântuiţi cu prea curată naşterea ta, te lăudăm credincioşii neîncetat, strigând: Bine este cuvântat Preacurată rodul pântecelui tău.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de veci „Fiul şi Dumnezeu şi în a-„nii cei mai de pre urmă, din „Fecioară Maică s'a întrupat: „Preoţi lăudaţi-l, noroade „prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

Luminându-se dela Dumnezeu proorocii, proorocesc cunoştinţa celor viitoare, strigând cu cuget dumnezeesc: Preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Ca un luminător prea mare, ai luminat prea fericite celor dintru întunerec, luminându-te Avdie cu dumnezeeştile străluciri, strigând: Noroade prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Dupre dumnezeeasca fiinţă cela ce eşti de o fiinţă cu Părintele tău, cu noi de un neam te-ai arătat, din trup de Maică neispitită de bărbat născându-te. Pentru aceasta te lăudăm, şi te prea înălţăm Hristoase în veci.

Alt Canon, Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce a păzit...

Toată întrarmarea vrăjmaşului o ai surpat Varlaame vrednicule de minune, şi ai ars toată înşelăciunea idolească, strigând: Pre tine te prea înălţăm Hristoase în veci.

Fiind împodobit cu bună cuviinţă, stai înaintea lui Hristos pătimitorule pururea pomenite, purtând porfiră văpsită cu sângele mucenicesc, şi slăvind pre Stăpânul în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiind înfierbântat cu focul bunei credinţe, ca pre nişte spini ai ars toate nălucirile cele drăceşti, strigând: Lăudaţi, şi prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei:

Cei ce bine te cuvintează cu credinţă, se binecuvintează de Domnul, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Că ai născut pre Stăpânul cel ce binecuvintează zidirea, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu cel ce a „mântuit în cuptorul cel cu „foc în Vavilon pre tinerii e-„vreeşti, preoţi bine-l cuvân-„taţi, noroade îl prea înălţaţi „pre el în veci.

Peasna 9, Irmos:

Pre tine Maica lui Dumnezeu, cea mai pre sus de „minte şi de cuvânt, carea ai „născut negrăit sub ani pre „cel fără de ani; credincioşii „cu un gând te mărim.

Fiind împodobit cu cuvânt dumnezeesc şi cu faptă, te-ai înălţat cu Duhul, Avdie dumnezeescule,şi te-ai învrednicit a vedeà cele viitoare.

Sălăşluit fiind unde sunt cetele proorocilor şi luminările sfinţilor, roagă pre Domnul să se mântuiască cei ce te laudă pre tine cu credinţă.

Cu totul fiind dat lui Dumnezeu, curat ai vorbit dumnezeeştile arătări, de care şi acum te îndestulezi, prea fericite.

A Născătoarei.

Pre tine sfeşnicul luminei te lăudăm Curată, carea ai priimit pre Cuvântul întrupat, şi lespede Darului ştiindu-te te mărim.

Alt Canon, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Hotarul laudelor se birueşte de mărimea nevoinţelor tale. Numai Stăpânul Hristos ştie a te mărì cu dumnezeească luminare. Pre carele roagă-l neîncetat, pentru cei ce te laudă cu credinţă.

Cu totul pre sine-ţi te-ai adus jertfă vie Domnului, cu totul te-ai arătat împreună moştenitor împărăţiei lui şi părtaş, şi cu dânsul împreună împărăţeşti acum, veselindu-te pururea pomenite.

Slavă:

Pentru dragostea ta Mântuitorule, împrotivindu-se dumnezeescul mucenic până la sânge, şi până la moarte, cu sabie şi cu foc, şi cu munci a priimit dela tine nemurire, îndulcindu-se, iubitorule de oameni.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre tine folositoarea lumei, şi Maică lui Dumnezeu Fecioară, bucurându-mă te pun înainte apărătoare a toată vieaţa mea, şi a sufletului meu. Că tu ceea ce ai născut pre Dumnezeu, poţi a mântuì pre cei ce te laudă.

Irmosul:

Hristos piatra cea netă„iată de mână, cea din mar„ginea unghiului, din tine „muntele cel netăiat Fecioa„ră s'a tăiat, adunând firile „cele osebite. Pentru aceasta „veselindu-ne, pre tine Nă„scătoare de Dumnezeu te „mărim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 20 DE ZILE.

Inainte prăznuirea Intrării în Biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu; şi cuviosul părintele nostru Grigorie Decapolitul. Şi cel dintru sfinţi părintele nostru Proclu, Arhiepiscopul Constantinopolei.

(VEZI) Pentru hramul sfântului Grigorie şi pentru cinstea sfintelor lui moaşte, ce se află la sfânta monastire Bistriţa. Şi pentru cei ce vor aveà evlavie ca să-l prăznuiască numai pre sfântul; i s'a aşezat slujba şi cu priveghere, după această slujbă.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale înainte prăznuirei 3, şi ale sfântului Grigorie 3. Stihirile înainte prăznuirei, glas 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Făclii purtând fecioare pre pururea Fecioara luminat petrecându-o, proorocesc adevărat cu Duhul, ceea ce va să fie. Că Născătoarea de Dumnezeu, fiind Biserica lui Dumnezeu, în Biserică cu strălucire feciorească, pruncă fiind se aduce.

Dupre făgăduinţa cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu şi rodul cel lăudat, s'a arătat lumei cu adevărat, ca cea mai înaltă decât toţi, carea cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, plinind rugăciunea celor ce o au născut, fiind păzită cu dumnezeescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită Fecioară, cu credinţă în Biserica Domnului, ai născut lumei pre Cuvântul vieţei; căruia ca o Biserică aleasă şi cu totul fără de prihană, mai 'nainte te-ai logodit prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu şi Tatălui.

Alte Stihiri ale sfântului Grigorie, glas şi Podobie aceeaşi.

In cereştile lăcaşuri, cu veselie lăcuind, şi cu îngerii Părinte, cu îndrăzneală stând înaintea scaunului Domnului, celor ce săvârşesc pre pământ pomenirea ta, iertare de greşale şi de patimi, ca să le dăruiască, roagă-te.

Cu secerea rugăciunilor, Părinte Grigorie, spinii patimilor tăindu-i, şi arând cu plugul înfrînărei pământul cel sufletesc, ai semănat într'însul semineţele bunei credinţe. Prin carea ne creşti nouă, roduri de tămăduiri.

Vas priimitor de fapte bune, pre tine te numim Cuvioase, ca pre un iubitor de linişte, şi lucrător de priveghere şi stâlp înfrânărei, şi de rugăciune lăcaş nestricat, şi vistierie de minuni; şi rugător pentru cei ce te cinstesc pre tine Grigorie.

Slavă, şi acum, a înainte prăznuirii, glas 4.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în Biserica Domnului se aduce, şi Zaharia o priimeşte pre dînsa. Astăzi sfintele sfinţilor se bucură şi ceata îngerilor cu taină prăznueşte. Cu cari şi noi prăznuind astăzi, împreună cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

(VEZI) Dacă este Vineri seara, Slavă, a înainte prăznuirei, Şi acum, Dogmatica glasului.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile sfântului Proclu, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Cu luminarea dogmelor, şi cu strălucirea vieţei, cu bună credinţă ai împodobit Arhieria, Procle pururea pomenite, şi Bisericei stâlp te-ai arătat cu adevărat, luminând pre toţi cu cuvintele tale. Pentru aceasta pre tine te fericim, şi cu psalmi şi cu cântări, prăznuim sfântă şi prea cinstită pomenirea ta.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui...

Luminat ai învăţat, şi cu dumnezeească înţelepciune, ai propoveduit pre Născătoarea de Dumnezeu Fecioară prea curată, carea a născut pre Ziditorul cel mai 'nainte de veci, şi Stăpânul, Fiul şi Cuvântul Tatălui, carele în vremile cele mai de apoi, şi om s'a făcut pentru noi de bună voie, şi nu s'a schimbat cu firea. Şi pre Nestorie păgânul şi prea nebunul, l-ai ruşinat.

Stih: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcà întru dreptate şi cuvioşii tăi cu bucurie se vor bucurà.

Apele cele ca aurul luminoase, ale înţelepţitului de Dumnezeu propoveduitorului; le-ai luat pururea pomenite, al căruia şi moştenitor bunei cinstiri, şi scaunului te-ai arătat, întărind cu învăţăturile adevărului turma lui Hristos, şi sfintele şi prea cinstitele lui moaşte, ca o podoabă prea frumoasă Bisericei le-ai dat.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii, glas 4.

Veniţi toţi credincioşii, pre ceea ce una este fără de prihană să o lăudăm, pre cea mai 'nainte propoveduită de prooroci, şi în Biserică adusă, carea mai 'nainte de veci a fost rânduită a fi Maică, şi în anii cei mai de pre urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne pentru rugăciunile ei pacea ta dăne-o nouă, şi mare milă.

Troparul sfinţilor, glas 4.

Dumnezeul părinţilor noştrii...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, al înainte prăznuirii, glas 4.

Bucurie mai 'nainte ne în-

credinţează nouă Anna astăzi, rod protivnic întristărei odrăslind, pre una pururea Fecioara. Pre carea o şi aduce, rugăciunile plinindu-şi, astăzi bucurându-se, în Biserica Domnului, ca pre ceea ce este Biserica Cuvântului lui Dumnezeu, şi Maică curată.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul înainte prăznuirii de 2 ori. Slavă, al sfinţilor, Şi acum, al înainte prăznuirii.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glas 4.

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Cele din 'naintea uşilor Bisericei, şi sfintele sfinţilor, arătat astăzi Zaharia, luminat împodobindu-le, bine le găteşte. Că va să intre Fecioara în lăuntrul acestora, carea s'a gătit spre sălăşluirea lui Dumnezeu, a căreia dumnezeească intrare mai 'nainte o prăznuim.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif.

Lăcaşul lui Dumnezeu, cămara cea de mult preţ, în Biserica lui Dumnezeu, cu făclii strălucită, şi cu bucurie mai 'nainte vine să intre. Şi se bucură de aceasta Zaharia, văzând arătat ceata sfinţilor prooroci, petrecându-o pre aceasta, şi se veseleşte, şi înainte prăznuind cântă, zicând: Bucurie mai 'nainte vesteşte, intrarea ta Fecioară Maică nenuntită.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

Psalm 50.

CANOANELE

Al înainte prăznuirii cu Irmosul pe 6 şi ale sfinţilor 2 pe 8.

CANONUL înainte prăznuirii.

Al căruia acrostihul la Greci este, dupre alfa vita.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duhul, şi „cuvânt voiu răspunde Impă„rătesei Maicei, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu cântà intrarea ei, bu„curându-mă.

Intru sfintele sfinţilor cea prea sfântă şi fără de prihană a lăcuì înainte merge, ca să fie Biserică sfinţită lui Dumnezeu celui prea sfânt, şi înaintea ei merg fecioare tinerele.

Sfatul cel mai 'nainte de veci, al Dumnezeului nostru celui mai 'nainte de veci, s'a plinit, mai 'nainte mergând tu a te hrănì întru sfânta sfintelor, spre lăcaşul Cuvântului Fecioară cu totul fără prihană.

Dumnezeeştii tăi părinţi, pre tine ceea ce erai să fii Născătoare de Dumnezeu, te-au pus să te hrăneşti în sfânta sfintelor, rugăciunea, cu carea

s'au rugat, plinindu-o Preacurată.

Dă putere Stăpână neputinței inimei mele, și o întărește, că se clătește de patimi, ca cu credință și cu dragoste să te fericesc, pre tine cea pururea fericită, și cu totul fără prihană.

Alt CANON, al sfântului Grigorie.
Facerea de Iosif.
Peasna 1, glas 8, Irmos:
Pre Faraon cel ce se purtà...

Smeritul meu suflet cel omorît cu dulcețile trupului, cu rugăciunile tale învieză-l părinte Grigorie. Că viață neîmbătrînitoare acum ai luat, omorîndu-ți mădulările cele de pre pământ Cuvioase, cu pustnicești le nevoințe.

Infrînându-ți dulcețile trupului cu vitejia minței, din vârsta prunciei te-ai făcut Părinte organ Duhului. Ale aceluia lucrări arătat în lăuntru luându-le, și cu chip dumnezeesc cunoscându-te.

Cu iubirea dumnezeească poftele trupului ai veștejit, și ție însu-ți fericite ți-ai logodit soție curăția, din carea s'a născut ție fii, toate bunătățile pururea pomenite, care te-au făcut fiu lui Dumnezeu.

A Născătoarei.

Ceea ce ești scară cerească, carea ajungi dela pământ la Cer, prin carea Cuvântul lui Dumnezeu cu oamenii a vorbit, binecuvântată Preacurată, minune nespusă, vedere cu mintea necuprinsă, mântuește pre cei ce scapă la tine.

Alt CANON al sfântului Proclu.
Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glas 1, Irmos:
Dreapta ta cea purtătoare...

Prin lucrare și prin cuvânt adevărat, cu înțelegătorii îngeri fiind de un chip, de Dumnezeu priimite, și împreună cu dânșii înaintea scaunului cinstitei Treimi stând, Procle, roagă-te să ne mântuiască pre noi.

Urmelor lui Gură de aur urmând înțelepte Părinte pururea pomenite, a aceluia cinstită și dumnezeeasca îmbrăcăminte a preoției, ca o moștenire părintească ai luat dupre vrednicie, minunate.

Slavă:

De demult Isaia a strigat cu Duhul, cum că Dumnezeu era să vie pre pământ; iar Nestorie cu minte vătămată a hulit întruparea, carele de tine de trei ori fericite prin sinod s'a condemnat.

Și acum, a Născătoarei:

Cu cuvinte de Dumnezeu însuflate, înfricoșată întruparea cea din Fecioară a Cuvân-

tului Dumnezeului nostru, o ai luminat Procle, şi Născătoare de Dumnezeu pre aceasta o ai propoveduit, învăţăturilor celor prea înţelepte ale Apostolilor urmând.

Peasna 3, Irmos

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea „ce eşti izvor viu şi îndestu-„lat, carii s'au împreunat ceată „duhovnicească întăreşte-i, şi „întru dumnezeească intra-„rea ta, cununilor slavei în-„vredniceşte-i.

Începând fecioare a merge înaintea Fecioarei, făclii ţiind luminat ceea ce erà să fie a însemnat. Că dintr'însa erà să se nască luminarea cunoştinţei, carea a dezlegat întunecarea înşelăciunei.

Râvnind de demult cu dumnezeesc gând Anna, rugăciunea a plinit şi te-a pus întru cea sfântă, pre tine ceea ce eşti cu totul fără prihană, carea erà să aibi zemislire prea sfântă şi naştere.

Soarele şi-a tins razele, văzând pre norul luminei tins cu voia lui Dumnezeu, înlăuntru în sfânta sfintelor, din carele erà să plouă iertare celor înţeleniţi cu greşalele.

Îndumnezeeşte-mă, Dumnezeu cel ce s'a sălăşluit întru tine pentru îndurarea, prea cinstită curată, pre mine cel furat prin mâncare mai 'naainte de înşelăciunea şarpelui. Şi în locul stricăciunei, iarăşi desfătare nestricăcioasă îmi dărueşte.

Alt Canon, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

In muntele faptelor bune alergând Cuvioase, în norul privirei la cele de sus ai intrat, şi ai cunoscut pre cât ai putut cuprinde, pre cel necuprins cu firea, plin de lumină fiind Părinte.

Cel ce s'a născut în peşteră pentru mântuirea omenească de demult, pre tine cel ce ai lăcuit în peşteră prea fericite, cu lumină cerească te-a luminat, ca pre Pavel luminos arătându-te, părinte Grigorie.

Uşa cea cerească, Preacurată Maica lui Hristos, ţie celui încunjurat de asuprelele drăceşti, Părinte, ţi-a dat aripi, şi puternic cu tărie te-a făcut asupra lor cu Darul său.

A Născătoarei.

Bucură-te ceea ce una ai născut pre Domnul tuturor. Bucură-te ceea ce ai solit vieaţă oamenilor. Bucură-te munte umbrit şi netăiat. Întărirea credincioşilor, bucu-

ră-te ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Insu-ţi cela ce ştii neputinţa...

Lumină din lumină prin dumnezeească vedenie prea fericite luând, Bisericei lumină ai fost; pentru aceasta ţi-a răsărit şi dumnezeească lumină cu înţelegere, precum este scris. Cu carea fiind strălucit, luminezi pre cei ce laudă pomenirea ta Procle.

Trâmbiţând cu tunetul dogmelor, ca zidurile Ierihonului ai surpat toate îndrăznelele eresurilor şi oştirile. Şi semne de biruinţă ai ridicat, propoveduind luminat întruparea lui Dumnezeu cea din Fecioară.

Slavă:

De izvorul înţelepciunei lipindu-ţi gura ta de Dumnezeu priimite, şi dumnezeeştile ape ale înţelepciunei cei duhovniceşti luând Procle, ai înnecat rîurile cele turburi prea fericite, adecă învăţăturile lui Nestorie, cele fără de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce unul născut din Tatăl sus negrăit se cunoaşte, unul născut din tine jos Preacurată, mai pre sus de cuvânt şi de pricepere s'a născut, şi a îndumnezeit pre om prin tine cea cu totul fără de prihană, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, carea nu ştii de nuntă.

Irmosul:

Insuţi cela ce ştii nepu-„tinţa fiinţei omeneşti, şi du-„pre milostivire te-ai închi-„puit într'însa, încinge-mă cu „putere de sus, ca să strig „ţie: Sfântă este Biserica cea „însufleţită, a slavei tale cei „nepovestite, iubitorule de „oameni.

CONDACUL sfântului Grigorie, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Soare luminos pre tine Biserica te cunoaşte, carele cu podoabele faptelor bune şi cu razele tămăduirilor pre toţi luminezi, a lui Hristos slugă. Pentru aceasta prăznuim dumnezeească pomenirea ta, şi cinstim nevoinţele tale prea fericite părinte, înţelepte Grigorie.

Alt CONDAC al sfântului Proclu, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Dupre vrednicie astăzi, prăznueşte cea mai cinstită decât toate cetăţile cu adevărat, cinstită mutarea ta Părinte al părinţilor, prea fericite Procle înţelepte.

Sedealna sfântului Grigorie, glas 4.

Podobie: Degrab ne întimpină pre noi...

Cu dumnezeească strălucire fiind luminat, ai izgonit

întunerecul patimilor celor de suflet păgubitoare, Grigorie pururea pomenite. Inălţându-te spre înălţimea nepătimirei cea prea curată; ai revărsat cu strălucire raze de tămăduiri, sălăşluindu-te întru lumina cea neapusă, a împărăţiei lui Hristos.

Slavă, altă Sedealnă a sfântului Proclu, glas 4.
Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Intru înălţimea Bisericei, Domnul te-a pus ca pre o stea luminoasă, luminând pre cei ce cântă: Procle lauda părinţilor pururea pomenite.

Şi acum, a înainte prăznuirii, glas 4.

Pre cinstita intrarea Fecioarei, astăzi mai 'nainte prăznuindu-o luminat credincioşii, cu cântări de Dumnezeu grăitoare, pre dânsa să o lăudăm neîncetat, ca pre ceea ce este cu totul fără prihană.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul sfat cel neurmat, al celui prea înalt, „al întrupării tale cei din Fe„cioară, proorocul Avvacum înţelegându-l, a strigat: Slavă puterei tale Doamne.

Sfinţite limbi mai 'naite te-au vestit Curată, că erà să fii lăcaş firei cei neîncăpute. Pentru aceasta pre tine cetele fecioarelor te-au petrecut la cele sfinte, făclii purtând.

Laudă a dobândit Ioachim cu Anna, mergând, şi ducându-te pre tine în sfânta Biserică cu veselie; ceea ce eşti Biserica lui Dumnezeu prea sfântă, preacurată Stăpână, cu totul fără prihană.

Dezleagă-se osândirea strămoşilor, că iată a înflorit viţa care ne-a rodit nouă strugurul cel nestricat, cel ce aduce vin de veselie marginilor.

Pre tine una cea cu totul fără prihană, Cuvântul Ziditorul aflându-te, s'a sălăşluit în pântecele tău, lucrând a noastră mântuire cu Darul Preacurată, pentru mila cea negrăită.

Alt Canon, Irmos:
Tu eşti tăria mea Doamne...

Cela ce pentru noi streină pogorîre a avut, strein fiind pentru bunătatea, pre tine strein pentru dânsul, din moştenire văzându-te te-a priimit Grigorie, şi dumnezeesc moştenitor al împărăţiei sale, strălucit cu bunătăţi te-a făcut.

Pentru Hristos cel ce a pruncit pentru noi, şi a fost prunc, Cuvioase la şcoala pruncilor te-ai dat pre tine, însuţi prunc cu răutatea făcându-te, de Dumnezeu cugetătorule părinte, şi cu dumnezeeasca smerenie, răutatea

vrăjmaşului o ai smerit fericite Grigorie.

Cu ploile lacrămilor tale părinte Grigorie, ca cu nişte rouă dumnezeească adăpându-te, toată fapta bună ai crescut, toată roada bună a dreptăţei ai înflorit, ca un pom roditor lângă izvoarele apelor răsădit, ale postniciei cei desăvârşit.

A Născătoarei

Maica lui Dumnezeu binecuvântată, cu totul fără prihană, vindecă ranele sufletului meu. Stinge desfătările trupului. Inima mea cea întunecată luminează-o. Impacă-mi ştiinţa mea. Şi mă scapă de toată vătămarea şi năvălirea vrăjmaşilor.

Alt Canon, Irmos.
Munte umbrit.

Ca nişte aur în foc prea sfinţite, cu înfrînarea înţelepte, cinstit trupul tău curăţindu-ţi, frumos l-ai arătat Făcătorului, pentru aceasta îmbrăcămintea preoţiei ţie în vecie ţi-a dăruit.

Vestirea cuvintelor, şi tunetul cel cu bun glas al dogmelor învăţăturilor tale, Biserica lui Dumnezeu înţelepţeşte veselindu-o, gonesc îndrăzneala ereticilor, sfinţitorule Procle prea mărite.

Slavă.

Intru învăţătura dumnezeeştei cunoştinţe fiind, ca un Ierarh sfinţit, cu bună dăruire tuturor ai dat luminare, şi dumnezeească strălucire, spre mântuirea sufletelor dupre vrednicie minunate.

Şi acum, a Născătoarei

Cărbunele cel dumnezeesc în pântece, ceea ce eşti cu totul fără prihană, priimindu-l mai pre sus de minte, nu te-ai ars cu adevărat. Că rugul de departe cu însemnare a închipuit naşterea ta, spre mântuirea noastră şi înnoirea.

Peasna 5, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de cinstită intrarea ta; că tu „Fecioară carea nu ştii de nun„tă, înlăuntru ai intrat în Bise„rica lui Dumnezeu, ca o prea„curată Biserică, tuturor celor „ce te laudă pre tine, mântu„ire dăruindu-le.

Norii să roureze dreptate astăzi; căci ca în Cer se tinde dumnezeescul nor în Biserica lui Dumnezeu. Carele pică dulceaţa, ceea ce scoate toată amărăciunea sufletelor noastre.

Streină este zemislirea ta, streină este şi naşterea ta, streină este petrecerea ta Fecioară şi ducerea ta înlăuntrul Bise-

ricei. Streine şi prea slăvite sunt ale tale, care covârşesc cuvântul şi cugetul, Preacurată.

Pre tine toată te-a sfinţit prea sfântul Duh, ceea ce ai petrecut înlăuntrul Bisericei, şi te-ai hrănit cu hrană cerească, Mireasa Tatălui cea prea frumoasă. Pentru aceasta ai fost şi Cuvântului Născătoare.

Spre tine toată nădejdea mea Fecioară puindu-o, la îndurările tale alerg. Vătămărei diavoleşti arată neîmpărtăşit sufletul meu cel căzut, şi slăbit de înnecările desfătărilor.

Alt Canon, Irmos:

Pentruce mai lepădat...

Cu lucrarea Cuvântului viţă aducătoare de roadă te-ai arătat Cuvioase, carea aduce struguri de fapte bune, copţi şi prea mari, carii izvorăsc din sine vin duhovnicesc de mântuire Părinte, carele veseleşte inimile credincioşilor.

Roma cea strălucită Părinte, dela răsărit priimindute pre tine luminător neapus prin credinţă, s'a luminat cu cinstitele darurile tale. Că pre Hristos ai avut în suflet ca o lumină, luminând pre cei ce te văd pre tine Părinte.

Pre şarpele ce se târâ şi păzeà călcâiul tău Grigorie, cu dumnezeească priveghere în căile vieţei umblând, ca o slugă a lui Dumnezeu, ca un lucrător al poruncilor lui, l-ai omorît cu puterea Duhului.

A Născătoarei:

Folositoarea lumei Maică pururea Fecioară, tu mă chivernisește, şi mă povăţueşte la calea cea dreaptă, şi ocârmueşte la cărările dreptăţei gândul meu, umbletele sufletului meu îndreptându-le.

Alt Canon, Irmos:

Luminează-ne pre noi...

Purtător de lumină ca un sfeşnic prea fericite făcându-te, sfintei Biserici te-ai arătat apărător şi luminat ai arătat, cea din sfânta Fecioară a lui Dumnezeu naştere neschimbată, slăvite Procle.

Intruparea cea slăvită a lui Dumnezeu din Fecioară, puindu-o în praştia dogmelor, ai surpat mintea cea îndrăzneaţă a lui Nestorie, ca şi de demult dumnezeescul David pre Goliat cel de altă seminţie.

Slavă:

De învăţăturile lui Pavel fiind plin, şi a lui vedere văzând prea mărite, Eliseu al doilea te-ai arătat, cu unge-

re dumnezeească a preoției fiind uns în taină.

Și acum, a Născătoarei:

Nici turburare nici amestecare, în pântecele Fecioarei n'a luat Dumnezeu cu trup ieșind; ci ce-l ce a fost a rămas, Dumnezeu și om fără schimbare, cu lucrările arătându-se.

Peasna 6, Irmos

Cugetătorilor de Dumnezeu săvârșind acest praznic „dumnezeesc și cu totul cin„stit al Maicei lui Dumne„zeu, veniți să plesnim cu „mâinile slăvind pre Hristos, „cel ce sa născut dintru dânsa.

Întărindu-se cu dumnezeescul Dar dumnezeeștii părinți ai Fecioarei, pre aceasta ca pre o porumbiță fără prihană, întru cele sfinte a se hrăni cu dragoste o a pus.

Înaintea ta ceea ce erai să priimești lumina, ceea ce iese din lumină, luminări aprinzând fecioare cinstite, au mers cu chip luminat la dumnezeeasca Biserică dănțuind.

Polata cea plină de mărire, mare glăsuirea proorocilor, scaunul cel sfânt, în lăuntru în cele sfinte se pune, Impăratului tuturor gătită fiind.

Laud Fecioară zemislirea ta, laud nașterea ta cea negrăită, laud acoperemântul tău, prin care scap de toată vătămarea, la limanul tău alergând.

Alt Canon, Irmos:

Curățește-mă Mântuitorule...

Cu voința cea spre Dumnezeu fiind îndumnezeit prea sfințite, prin vedeniile cele de taină și dumnezeeștile străluciri, ca un prooroc îndumnezeit, ca o slugă a lui Dumnezeu, te-ai învrednicit dumnezeescului Dar.

Cu liniște vieața ta săvârșindu-ți Grigorie, decât valurile lumești mai pre sus te-ai arătat, și mai înalt decât patimile, și a tot pământul strein și nemernic.

Ca o oglindă curată cu dumnezeească rază te-ai îmbogățit. Iară ca un vas sfințit Biserica cea de sus ai împodobit Grigorie, și adunarea celor întâiu născuți o ai luminat.

A Născătoarei.

Marie curată, polata Impăratului, pre mine cel ce m'am făcut necurată peșteră tâlharilor, cu rugăciunile tale curățindu-mă, celui ce s'a născut din tine, Biserică sfântă mă arată.

Alt Canon, Irmos:

Incunjuratu-ne-au pre noi...

La marele scaun suindute Cuvioase, cu mai mari isprăvi l-ai împodobit pre acesta cu dumnezeeească cuviință. Pentru aceasta adunându-ne, te lăudăm pre tine Arhiereule, cu mare glas, Procle pururea pomenite.

Ca alt sicriu Bisericei lui Hristos, trupul prea fericitului Gură de aur l-ai dat, Procle cu ale tale învățături, și ai veselit adunările drept credincioșilor cu venirea lui.

Slavă:

Pre ajutătorii eresurilor, cei ce ca niște hiare încunjurau turma lui Hristos, i-ai gonit cu toiagul învățăturilor tale, Procle fericite, și la pășunea dreptei credințe turma ți-ai îndreptat.

Și acum, a Născătoarei:

Văzutu-te-ai covârșind pre Heruvimi de Dumnezeu dăruită Fecioară, că pre cel ce se poartă pre umerile lor, Preacurată, în brațele tale l-ai purtat. Pentru aceasta pre tine Fecioară, pururea toți te mărim.

Irmosul:

Incunjuratu-ne-a pre noi „adâncul cel de desubt, și nu „este mântuitor, socotitu-„ne-am ca oile de junghiere, „mântuește pre poporul tău „Dumnezeul nostru. Că tu „ești tărie și îndreptare celor „neputincioși.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

De veselie astăzi lumea toată s'a umplut, întru bine vestit praznicul Născătoarei de Dumnezeu, strigând: Aceasta este cortul cel ceresc.

ICOS.

Făcătorul tuturor, Ziditorul și Stăpânul, plecându-se pentru milostivirea cea negrăită, și pentru singură iubirea sa de oameni, pre cel ce l-a alcătuit cu mâinile sale, văzându-l căzut s'a milostivit, și a-l ridică pre dânsul bine a voit, prin zidire prea îndumnezeită, și cu smerenia sa ca un bun din fire, și milostiv. Pentru aceasta pre Maria mijlocitoare a tainei lui o a luat, ca pre o Fecioară și Curată, din carea firea noastră a purtat, precum bine a voit. Aceasta este cortul cel ceresc.

Intru această lună în 20 de zile, pomenirea prea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Grigorie Decapolitul.

Stih: Grigorie Darul lui Dumnezeu cel viu,
Ingrădire este împrejurul tău.
Grigorie în douăzeci este chemat.
La cerul cel cu lungime și înalt.

Acest sfânt a fost din Isauria, născut și crescut într'una din cele zece cetăți, ce se chiamă Irinupol, fecior lui Serghie și Mariei, în vremile necredincioșilor luptători de icoane. Deci când a fost de opt ani s'a

dat la carte, și învățând bine, se îndeletniceà pre la biserici. Iară dacă se făcù de vârstă, se găteau părinții să-l însoare; iară el fugind pre ascuns, și mai vârtos pentru eresul ce stăpâneà al luptătorilor de icoane, umblà din loc în loc sărutând pre cei ce mărturiseau pentru sfintele icoane, și strîngând la sine dela aceia folosul sufletesc. Apoi supuindu-se pre sine la toată înfrânarea și aspra petrecere, s'a luptat cu multe ispite, și mai vârtos cu cele aduse dela demoni; pentru care se și arătă mare făcător de minuni. Acesta a mers și în Asia și Vizantia, dorind ca să mărturisească pentru sfintele icoane. Iară de acolo se duse la Roma, și încunjurând tot apusul, și spăimântând pre mulți cu semnele și cu minunile ce făceà, iarăși se întoarse la Vizantia; și de acolo se duse la muntele Olimpului. Deci suindu-se acolo, și topindu-se foarte, s'a bolnăvit de idropică, atât în cât numai dupre glas se cunoșteà la cei ce-l știau. Deci pogorându-se din munte se duse la Tesalonic, și de acolo viind iarăși la Vizantia, află pre Simeon mărturisitorul și purtătorul de Dumnezeu, închis în temniță pentru sfintele icoane. Și închinându-i-se lui, și rugându-l mult ca să se roage pentru el, cu pace s'a săvârșit. (Și sfintele moaște, ale acestui sfânt Grigorie, se află întregi în România la sfânta monastire Bistrița (jud. Vâlcea), care este făcută din temelie de răposatul Banul Barbul Craiovescul. Și carele cu multă cheltuială a adus aceste sfinte moaște la această sfântă monastire, unde se află și până astăzi făcător de minuni, precum și sfânta monastire de multe primejdii este ferită, și pământul acesta multă folosință și ajutor are, și cine merge la sfântul cu smerenie, și cu credință, află folosință și tămăduire atât trupește cât și sufletește).

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui noatru Proclu arhiepiscopul Constantinopolei, carele a fost ucenic fericitului Ioan Hrisostomul, și moștenitor scaunului lui.

Stih: Lăcuința cerească Procle pre tine este avându-te,

In carea împreună cu Hrisostomul ești bucurându-te.

Acest dintru sfinți părintele nostru Proclu, a fost pe vremea împărăției lui Teodosie cel mic, în anii patru sute opt. Deci fiindcă erà cucernic și îmbunătățit, s'a hirotonit episcop Chizicului de către sfântul Sisinie patriarhul Constantinopolei. Și mergând la Chizic nu s'a priimit de către clericii eparhiei sale, căci aveà hirotonit pre altul cu numele Dalmat. Pentru aceasta s'a întors înapoi la Constantinopol rămâind fără de eparhie. Deci după ce a murit Maximian patriarhul Constantinopolei, carele se prăznuește la douăzeci și una ale lui Aprilie, în vremea care încă se aflà moaștele lui în altarul marei biserici, s'a ales acesta patriarh Constantinopolei. Și s'a suit în scaun, întru însăși ziua mântuitoarelor patimi a Domnului, adică în sfânta și marea Joi. Deci bine vieţuind și patriarhind doisprezece ani și trei luni, cu pace s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pătimirea sfântului mucenic Dasie celui din Durostor.

Stih: Urmà a se nevoi și Dasie prin sabie,
Și a află prin ea cununa nevoinței.

Acest sfânt a fost pre vremea lui Maximian în anii două sute nouzeci și opt, aflându-se în cetatea Durostor, care se află aproape de rîul Dunărei. Deci în această cetate erà obiceiu să săvârșască elinii în tot anul, serbarea spurcatului dumnezeului lor Cron. Iară mai 'nainte cu treizeci de zile de spurcata aceasta serbare, alegeà un ostaș tânăr și frumos cu fața, și-l gătеà spre jertfă. Pre carele mai întâiu îl îmbrăcà împărăteşte, apoi îl îndemnà ca să'și facă el mai întâiu orice poftă a sa, și apoi îl junghià preste jertfelnicul lui Cron. Deci fiindcă a venit rândul să se jertfească și ostașul acesta Dasie, pentru aceasta ostașii cei împreună cu dânsul încunjurându-l, îl sileau ca să-și împlinească orice poftă a sa. Iară Dasie și-a pus în minte un gând foarte bun și înțelept, și a zis către ei: Fiind că este să mor, mai bine îmi este să

mor pentru Hristos ca un creştin. Deci înfăţişat fiind la divanul ighemonului, a mărturisit cu îndrăzneală pre Hristos; de aceasta înştiinţându-se Diocliţian şi Maximian, au adus înaintea lor pre sfântul, şi fiindcă în priveliştе a mărturisit buna cinstire, multe munci a luat dela ei, şi în sfârşit i s'a tăiat capul prin sabie, şi aşà a luat fericitul cununa muceniei.

Intru această zi, sfinţii mucenici Nirsa episcopul şi Iosif ucenicul său şi episcopul şi alţii împreună cu dânşii, ce s'au săvârşit în Persida prin sabie.

Stih: Nirsa şi Iosif, mor împreună amândoi,
Cu moarte de sabie, dupre zisa Apostolului.

Din aceştia, Nirsa erà episcop, bătrân cu vârsta de optzeci de ani, iară Iosif fiind cu aceeaşi vrednicie cinstit, adică episcop, erà de optzeci şi nouă de ani de bătrân. Impreună cu carii şi alţi oarecarii episcopi şi preoţi, şi din rândul celor mai proşti, şi femei fecioare şi sihastre. Toţi prin feluri de chipuri fiind cercetaţi, şi cu feluri de munci fiind lămuriţi, şi de credinţă nelepădându-se, li s'au tăiat capetele, şi aşà au luat cununa muceniei.

Intru această zi, sfinţii mucenici, Isachie, Ioan şi Savorie, cu pietre împroşcându-se s'au săvârşit.

Stih: Cu pietre împreună pre Ioan cu Savorie,
Slujitorii pietrilor omoară şi pre Isachie.

Intru această zi, sfinţii mucenici Gheitazet şi alţi trei, cu sulițele împungându-se s'au săvârşit.

Stih: Pre Gheitazet şi pre trei nevoitori împreună,
Vrăjmaşii Treimei cu sulițele îi omoară.

Intru această zi, sfintele fecioare, Tecla, Vautha şi *D*enahida de sabie s'au săvârşit.

Stih: Pre Tecla, Vautha, Denahida, înţeleptele fecioare,
Nevoinţa cea prin sabie le-a arătat fecioare nevoitoare.

Intru această zi, sfinţii mucenici Evstatie, Tespesie şi Anatolie.

Stih: Inşelătorii au tăiat capetele la trei ce acum adormise,
O înşelăciune! nearătând milostivire nici dupăce murise.

Aceştia au fost pre vremea împărăţiei lui Maximian, în anii trei sute. Patrie având Galatia, iară cetate Gangra, fiind ei fii ai lui Filoteu şi a Evseviei. Tatăl lor era din Galatia iară maica lor din Nicomidiea. Deci Evstatie se sârguia spre învăţătura cărţilor, iară Tespesie şi Anatolie întrebuinţau meşteşugul părintesc, fiind tatăl lor vânzător de haine. Deci Filoteu tatăl lor viind odată dela răsărit la Nicomidia împreună cu fiul său Anatolie, s'a învăţat credinţa lui Hristos de Luchian preotul şi dascălul, cel ce călătorea împreună cu ei; carii supuindu-se învăţăturilor aceluia, au crezut în Hristos şi s'au botezat. Iară Evstatie şi Tespesie, mergând şi ei la Nicomidia, s'au întâlnit cu fericitul Antim episcopul Nicomidiei şi învăţându-se de el credinţa lui Hristos, s'au botezat şi ei; iară după aceea tatăl lor Filoteu, s'a hirotonisit preot, şi Evstatie s'a hirotonisit diacon.

Insă n'a trecut multă vreme în mijloc, şi au murit părinţii acestor sfinţi. Deci fură pârâţi la Maximian că sunt creştini. Şi bătuţi fiind cu toiege, mai pre urmă au fost puşi la închisoare. Intru care viind dumnezeescul înger, i-au dezlegat pre ei din legături, iară a doua zi au fost daţi la hiare, şi luptându-se cu ele au rămas nevătămaţi de dânsele. Deci luându-i pre ei Antonie comitul, şi ducându-i la Nicheea, i-a pedepsit cu multe munci. Căci spânzurându-i pre lemn, i-a strujit atâta de mult cu unghii de fier sălbatecul, încât tot pământul de sub dânşii s'a roşit de sângele lor. După aceea i-a aruncat în temniţă. Intru care iarăşi arătându-li-se dumnezeescul înger, i-a uşurat pre ei de durerile ranelor, şi trupurile lor le-a făcut sănătoase. Aceste văzându-le acel vărsător de sânge, a hotărît asupra lor moarte de sabie. Şi viind la locul hotărît spre tăiere, fără de veste şi-au dat sfinţii sufletele lor lui Dumnezeu cu pace; iară gealaţii cuprinşi fiind de frica tiranului, le-au tăiat capetele, moarte fiindu-le trupurile.

Intru această zi, pomenirea sfântului Teoc-

tist mărturisitorul şi Patrichiul, ce a fost famen, în zilele Teodorei Augustei împărătesei în anii 829.

Stih: Patrichiul, iubind aşezămintele părinţilor,
Acum se numără împreună cu cetele lor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetătorii de Dumnezeu, fără „numai Făcătorului. Ci îngro„zirea focului bărbăteşte căl„cându-o, se bucurau cântând. „Prea lăudate Domnul părin„ţilor şi Dumnezeule, bine eşti „cuvântat.

Ca pre un soare purtător de lumină, te-au priimit în lăuntru în Biserica cea sfântă pre tine ceea ce ai strălucit rază de mântuire marginilor Curată Fecioară, care erai să fii Biserică prea sfântă, Fiului lui Dumnezeu.

Cu mâinile plesniţi toţi, văzând pre ceea ce nu ştie de nuntă purtând chipurile mântuirei. Că cu mână de înger s'a hrănit, ca ceea ce erà să ne nască nouă negrăit, pâinea cea cerească.

Toate sufletele dreptilor cele de desubt te-au bine vestit, şi mai 'nainte te-au arătat pre tine, porumbiţă de aur, carea porţi încetarea potopului celui înţelegător, şi în sfânta sfintelor cu bună credinţă ai dănţuit.

Ca o frumoasă pre cel frumos ai născut, carele grozăvia noastră o a întors, la chipul cel dintâiu Fecioară cu totul fără prihană, căruia şi cântăm. Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:
De pogorîrea lui Dumnezeu...

Cu vărsările lacrămilor focul păcatului ai stins, şi apa nepătimirei, şi curate izvoarele tămăduirilor izvorăşti, celor ce cântă Grigorie: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Cu căruţă de văpaia cinstitei dragoste, şi a săvârşirei, suindu-te la înălţime te-ai ridicat, întru carea ţi-ai agonisit vieaţa ta de Dumnezeu înţelepţite, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Alinat-ai valurile patimilor cu stările la priveghere, şi adormind cu somnul cel cuvios dreptilor, Părinte, la lumină ai trecut Grigorie, strigând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

A Născătoarei.

Pre mine cel ce sunt mort prin păcat şi pierit, ceea ce

ai născut vieața, Curată Fecioară, înviază-mă și mă mântuește, și din gheena mă scoate pre cel ce cântă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Alt Canon, Irmos:

Pre tine te cunoaștem...

Trupul și mintea, și sufletul curățindu-ți cu lepădarea patimilor, Ierarhe Procle înțelepte, de acolo ai învățat pentru Dumnezeu cel ce a luat trup și suflet, și minte, carele s'a născut din Fecioară fără schimbare, ca să ne mântuiască pre noi.

Foc înțelegător în gândurile tale aprinzând, eresul cel plin de uscăciune și putred, al răului credincios Nestorie l-ai ars. Pentru aceasta ție ne rugăm, desfătările noastre cele pline de uscăciune cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu arzându-le, curățește-ne pre noi.

Slavă:

Tu către Hristos dobândind îndrăzneală sfinte, roagă-l, ca cei ce laudă pre pământ cu cântări mărită pomenirea ta, de toată primejdia să se mântuiască, carii cântă lui Dumnezeu celui lăudat, Procle dumnezeescule.

Și acum, a Născătoarei:

Porți pre Dumnezeu cel înfășurat cu trup, în brațele tale Curată, ca un scaun de Heruvimi, pre cel ce poartă toate cu Cuvântul puterii. Căruia dulce cântăm și zicem: Lăudat este Dumnezeul părinților noștrii și prea slăvit.

Peasna 8, Irmos:

Ascultă pruncă Fecioară Curată, să zică Gavriil „sfatul celui prea înalt, cel „de demult adevărat, fii gata „spre priimirea lui Dumne„zeu; că prin tine cel necu„prins, cu oamenii va să pe„treacă. Pentru aceasta și bu„curându-mă, strig: Binecu„vântați toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Ascultă și înțelege bătrânule înțelepte Zaharie, Anna a zis: Cu sfatul lui Dumnezeu pre aceasta ce o am pruncă curată, cu suflet voios o priimește; că printr'aceasta va să fie mântuirea, și în Biserica cea sfântă o du pre ea, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Bine este cuvântat unul Domnul, strigat-a preotul. Cel ce intrările vieței, acum le arată aievea nouă, văzută făcând polata ceea ce a încăput pre Dumnezeu; întru care vrea să se sălășluiască Hristos Impăratul tuturor. Către

carele tot pământul strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Iată bătrânule prea înţelepte, Anna a zis cu bună cucernicie. Pre această prea bună pruncă, carea mi-a dat mie Dumnezeu, luminat o priimeşte, şi prooroceşte, că singură va să aducă întru lucruri propoveduirile, cu carii proorocii strigă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Acum am cunoscut femee prea luminat, înţelepţeşte a zis bătrânul: Că pom în mijloc erà să răsară din tine, carele va să înflorească cu adevărat dumnezeească roadă, ceea ce va să ducă în raiu pre oamenii cei goniţi în stricăciune, carii vor strigà cu bucurie: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Din cuvintele învăţăturilor celor negrăite, sufletul tău Fecioară Curată, arătat va fi, bătrânul a zis luminat: Iată întru această dumnezeească Biserică vei să lăcueşti. Că de înger fiind hrănită, pre Ingerul sfatului celui mare vei să naşti, căruia cânt: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Glasul lui Gavriil cântăm ţie Fecioară Curată cu bucurie. Bucură-te ceea ce una eşti pricina bucuriei tuturor, bucură-te curăţirea sufletelor, ca ceea ce ai născut mântuirea noastră şi înnoirea, celor ce cântăm lui: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu slujindu-te prin răbdare, ai luat prea fericite, ceea ce ai cerut cu credinţă. Că noaptea dormind tu, arătându-se ţie îngerul, sabie de foc ţi-a dat, care ţi-a tăiat patimile inimei, şi cu foc fără materie te-a curăţit şi cu mărire te-a luminat negrăit.

Ca un soare cu totul luminos, cu înţelegere ai strălucit arătat cu lumina faptelor bune Grigorie, şi cu strălucirea minunilor, rază dând în tot pământul, şi luminând pre cei ce cântă cu bună credinţă: Prunci binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Îngerească cântare ai auzit Grigorie, încă umblând în muritorul tău trup; din carea simţirile sufletului arătat îndulcindu-ţi, cuvios şi lumi-

nos te-ai cunoscut, strigând Stăpânului: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

A Născătoarei:

Ceea ce pre Judecătorul și Domnul mai pre sus de cuvânt l-ai născut, pre acela ca pre un fiu al tău, prea sfântă roagă-l: In ceasul judecății, de osândă și de foc, și de întunerecul cel neluminat, și de scârșnirea dinților, să mântuiască, pre cei ce cântă întru credință cu bună cuviință: Noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Alt Canon, Irmos.

In cuptor tinerii...

Ca întru o topitoare luminoasă, întru tot slăvite, cu curăția, patimile trupului curățindu-ți, ca niște aur tuturor ai strălucit, cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Cu organul cinstitei tale limbi, fericite, veselindu-se prin vestire Biserica, pogorîrea cea de mântuire a lui Dumnezeu pre pământ o laudă, tuturor glăsuind luminat și strigând: Pre tine te prea înălțăm Hristoase în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Alăută dumnezcească te-ai arătat cu adevărat, vestire glăsuind celor ce priimesc cu credință mântuitoare, întruparea lui Dumnezeu cea pentru noi, dumnezeescule Procle, cu credință strigând: Pre Domnul lăudați-l, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei:

Păzind semnele fecioriei tale nestricate Stăpânul, Fecioară, a ieșit Hristos din tine mai pre sus de cuget, ca să mântuiască pre cei ce strigă: Pre Domnul lăudați, și-l prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In cuptor tinerii lui Is„rail, ca întru o topitoare, cu „podoaba bunei credințe, mai „curat decât aurul au strălu„cit, grăind: Binecuvântați „toate lucrurile Domnului pre „Domnul, lăudați-l, și-l prea „înălțați întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos.

Tot neamul pământesc să sălteze cu duhul fiind lu„minat, și să prăznuiască firea „minților celor fără de trup, „cinstind sfântă intrarea Mai„cei lui Dumnezeu, și să stri„ge: Bucură-te prea fericită, „Născătoare de Dumnezeu cu„rată, pururea Fecioară.

Iată muntele lui Dumnezeu cel sfânt, cu făclii luminoase înlăuntru întru cele

sfinte merge, dintru carele piatra s'a tăiat, şi capiştele şi chipurile cele drăceşti au zdrumicat; şi pre oameni în locul acelora îi face, şi biserici şi lăcaşuri cinstite.

Juratu-s'a Domnul, şi acum a plinit, din seminţia Iudei dându-ne nouă pre pururea Fecioara! dintru al căreia pântece a răsărit pomul vieţei, carele de mâncarea cea aducătoare de moarte mântueşte, pre cei ce s'au supus căderei prin mâncare, şi au fost furaţi cu amăgirea şarpelui.

Cu gură luminoasă Anna a strigat în Biserica lui Dumnezeu: Ţie închin pre această pruncă, carea mi-ai dat-o Stăpâne! Dintru care, pentru milostivirea cea negrăită, purtător de trup arătându-te, vei să mântueşti lumea, carea o ai zidit, mărindu-o pre dânsa ca pre o Maică a ta.

Iată a luminat ziua mântuirei, celor ce erau în noaptea celor cumplite; uşa cea cerească, uşile Bisericei deschizând, cu făclii merge înlăuntru întru cele sfinte, să se hrănească dela sfânta putere, spre lăcaş sfânt lui Dumnezeu.

Luminează Curată ochii sufletului meu, ceea ce ai născut lumina. Ca să nu mă acopere întunerecul cel adânc al păcatului, nici să mă acopere adâncul deznădăjduirei, ci singură pre mine mă mântueşte, şi mă îndreptează la limanul voiei lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos.

Spăimântatu-s'a tot auzul...

Cu sudorile postniceşti ai stins cărbunii păcatului, şi din Cer arătat în chipul focului ai luat Dar, carele nu te-a ars înţelepte, ci mai vîrtos te-a rourat, şi cu tăria, puternic împrotiva patimilor pre tine te-a arătat.

Ca un trandafir în văile postniciei ai înflorit părinte Grigorie, şi ca un crin bine mirositor. Pentru aceasta oasele tale izvorăsc mir cu dulce miros din destul. Că mirezme pline de vieaţă sunt, şi fălcile tale, ca nişte pahare cu miruri s'au arătat.

Astăzi împreună cu noi adunarea îngerilor şi a cuvioşilor se veseleşte, a patriarhilor, şi a proorocilor, întru pomenirea ta Grigorie. Impreună cu noi prăznuesc apostolii, mucenicii, cu carii pomeneşte pre cei ce te cinstesc pre tine cu credinţă, vrednicule de laudă.

Sicriul unde zace cinstitul şi mult pătimitorul tău trup, Dar de minuni ne izvo-

raşte nouă părinte, Grigorie, sfinţind sufletele şi trupurile noastre, celor ce ne îmbogăţim cu tine folositorul, şi caldul sprijinitor.

A Născătoarei.

Glasul lui Gavriil noi credincioşii cu bucurie glăsuim către tine: Bucură-te raiule, cela ce ai răsărit pomul vieţei. Bucură-te dezlegarea blestemului, încununarea mucenicilor, lauda cuvioşilor, şi oamenilor celor binecredincioşi întărirea.

Alt Canon, Irmos.

Chipul naşterei tale...

Chipurile şi umbrele ai trecut, şi la Hristos adevărul ai alergat, născându-te de a doua oară prin baia botezului, şi Preot prea sfinţit ungându-te. Pentru aceasta şi Născătoare de Dumnezeu, pre ceea ce l-a născut pre dânsul o ai propoveduit.

Sfinţitele obiceiuri şi dogmele lui Gură de aur, şi rîvna cea sfinţită a credinţei lui, cuprinzându-le fericite, ai vărsat noianul învăţăturilor tale, care cu Darul usucă rîurile eresurilor.

Slavă:

Potoleşte cu sfinţite rugăciunile tale, viforul cel ridicat asupra noastră, şi goneşte întunecarea ispitelor, şi toată răutatea oamenilor, ca cela ce ai îndrăznire, spre Mântuitorul şi Dumnezeul nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

O! minunile tale cele mai pre sus de minte. Că pre Cuvântul lui Dumnezeu, cel ce s'a făcut trup, tu una l-ai născut mai pre sus de fire, Maică Fecioară, pre cela ce ţine înţelepţeşte toate cu dumnezeească voinţă, şi le chiverniseşte.

Irmosul:

Chipul naşterei tale cei „curate, l-a arătat rugul cel „ce ardeà ne ars; şi acum te „rugăm, ca să stingi cupto„rul ispitelor cel sălbătăcit a„supra noastră, ca să te mă„rim pre tine Născătoare de „Dumnezeu neîncetat.

SVETILNA sfântului Grigorie.

Podobie: Privind ucenicii tăi Doamne...

Trupul ţi-ai supus minţei tale, şi l-ai chivernisit de Dumnezeu înţelepţite cu mare înţelepţie. De unde şi înalt făcându-te, răsplătire ai luat în ceruri cu îngerii, a lăudà pre Mântuitorul tuturor.

Slavă, a sfântului Proclu.

Podobie: Cu ucenicii să ne...

Ca cel ce ai fost întocma la obiceiu, cu faptele cele bune ale înţeleptului Gură de aur, şi următor te-ai făcut scau-

nului aceluia, mărite Procle, de Dumnezeu propoveduitorule, stricând eresul lui Nestorie celui rău credincios, pre Născătoarea de Dumnezeu, încredinţat şi adevărat Curată, şi Fecioară o ai propoveduit; cu carea pentru turma ta pre Hristos roagă-l.

Şi acum, a înainte prăznurei.

Pre ceea ce este Biserică înţelepciunei lui Dumnezeu, şi scaun mai înalt decât Heruvimii, pre Curata de Dumnezeu Născătoarea, bine o împodobeşte Zaharia, ca să o priimească pre dânsa intrările Bisericei în sfânta sfintelor, şi cu noi cântă Fecioarei, cele dinaintea prăznuirei din carea Hristos Domnul întrupându-se, lumea mântueşte.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile înaintea prăznuirii, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Veniţi credincioşii adunându-ne, cu cântări să cinstim, pre ceea ce s'a născut cu strălucire din Maică stearpă, pre Mireasa lui Dumnezeu, Maica Făcătorului, şi cu fecioare şi cu făclii, să o întîmpinăm pre ea, intrând în Biserică în cele sfinte.

Stih: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, şi cele de aproape ale ei se vor aduce ţie.

Ca nişte flori de multe feluri adunând, din grădinile cele înţelegătoare, ale cuvintelor celor duhovniceşti, cununi de laude cu bucurie să împletim Fecioarei, şi Dar înnaintea prăznuirei aceleia, ei dupre vrednicie să le aducem.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie, şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.

Să se împodobească uşile Bisericei Domnului, şi să se deschiză, şi pre ceea ce este casă slavei, şi una mai înaltă decât cerurile, mai pre sus de minte, să o priimească bucurându-se, şi pre Hristos Mântuitorul să-l laude.

Slavă, Şi acum, glas 1.

Facerea lui Gheorghie Nicomideanul.

Să se bucure astăzi cerul de sus, şi norii veselie să stropească, pentru prea lăudate măririle Dumnezeului nostru. Că iată uşa ceea ce caută spre răsărituri, născându-se dupre făgăduinţă din cea stearpă neroditoare, şi lui Dumnezeu sfinţită fiind spre lăcaş, astăzi în Biserică ca un Dar fără prihană se aduce, să se bucure David, lovind în alăută. Că zice: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce. Inlăuntru in cortul lui Dumnezeu, înlăuntru altarului lui, să se hrănească spre lăcaş, celuia ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără stricăciune, spre

mântuirea sufletelor noastre.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile înainte prăznuirei, Peasna 3 și 6 pe 8. După Vohod, zicem Troparul hramului lui Hristos, unde este hram. Și Troparul înainte prăznuirei și al sfinților. Apoi Condacul hramului lui Hristos, și al sfântului Grigorie; Slavă, al sfântului Proclu, Și acum al înainte prăznuirei. Prochimen, glas 1: Gura mea va grăi înțelepciune... Stih: Auziți acestea toate neamurile... Apostolul zilei și cel de mâine. Apoi al sfântului Proclu către evrei: *Fraților, Arhiereu ca acesta se cădea*... Aliluia, glas 2: Gura dreptului va deprinde înțelepciune. Asemenea și Evanghelia zilei și cea de mâine, și a sfântului, dela Ioan: *Zis-a Domnul, eu sunt ușa*...

CHINONICUL.

Intru pomenire veșnică va fi dreptul...

CADE-SE A ȘTI

Că de se va întâmplă înainte prăznuirea intrărei în biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu Duminică, Sâmbătă seara, La Vecernia cea mică, Stihirile învierei și ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obiceiu.

La Vecernia cea mare, Catisma dupre obiceiu. La Doamne strigat-am, Stihirile învierei 3, a lui Anatolie 1, ale înainte prăznuirii 3; și ale cuviosului Grigorie 3. Slavă, a înainte prăznuirei. Și acum, a Născătoarei, a glasului. Litia, dupre obiceiu. La Stihoavnă, Stihirile învierei, Slavă, Și acum, a înainte prăznuirei. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 3 ori. Iară de nu este Priveghere, Troparul învierei, Slavă, al Cuviosului Grigorie glas 3: Chip te-ai făcut înfrânărei, Și acum, al înainte prăznuirei și Otpustul.

La Utrenie; La Dumnezeu este Domnul, Troparul învierei de 2 ori. Slavă, al sfântului, Și acum, al înainte prăznuirei. După obișnuitele Stihologhii, Sedelnele învierei cu troparele Născătoarei, Polieleul, și Troparele învierei: Soborul îngeresc... Ectenia, Ipacoi și Antifoanele glasului. Prochimenul și Evanghelia învierei: *Invierea lui Hristos văzând*... Psalm 50 și Stihira învierei. Canoanele: al învierei cu Irmosul pe 4 și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, al înainte prăznuirei pe 4, și al sfântului Grigorie pe 4. Catavasie: Deschide-voiu gura mea... După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul înainte prăznuirei, și Condacul sfâtului Grigorie, Slavă, Sedealna lui, Și acum, a înainte prăznuirei. După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul învierei. La a 9 Peasnă cântăm: Ceea ce ești mai cinstită... Svetilna învierei, Slavă, a sfântului Grigorie, Și acum, a înainte prăznuirei. La Hvalite Stihirile învierei 4 și ale înainte prăznuirii Podobnice 3, cele dela Stihoavnă, cu Stihira cea de Slavă și cu Stihurile lor. Slavă, Stihira Evangheliei, Și acum, Prea binecuvântată ești, Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul învierei numai. Ecteniile și Otpust. Apoi ceas 1. La care zicem Troparul învierei, Slavă, al înainte prăznuirii. Și acum, a Născătoarei ceasului. După Tatăl nostru. Condacul înainte prăznuirii. Asemenea și la celelalte ceasuri, Condacele: al învierei, și alte înainte prăznuirii, le zicem schimbându-le.

La Liturghie, Fericirile glasului pe 6 și din Canonul înainte prăznuirii, Peasna 3 pe 4. După vohod Troparul învierei, și al înainte prăznuirei și al hramului sfântului, apoi Troparul sfântului Grigorie, Condacul învierei, și al hramului, Slavă al sfântului Grigorie, Și acum, al înainte prăznuirii, Prochimen, Apostol, Aliluia. Evanghelia și Chinonicul, întâiu ale învierei, apoi ale sfântului; slujba cuvioșască.

Iară slujba sfântului Proclu, se cântă când va voi cel mai mare.

INTRU ACEASTĂ ZI

Slujba prea cuviosului părintelui nostru Grigorie Decapolitul, care s'a pus cu priveghere.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am... Stihirile sfântului Grigorie, pe 4, glas 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

In cerești lăcașuri cu veselie lăcuind...

De două ori.

Cu secerea rugăciunilor, părinte Grigorie...

Vas priimitor de fapte bune, pre tine te numim Cuvioase... Caută-le înapoi, pag. 285.

Slavă, glas 2:

Prea cuvioase, lepădându-te de lume, și de cele din lume, Evanghelia lui Hristos ai urmat, și pre tainâ, viețuind în pustie ca în rai. Prin înfrânarea trupului, desăvârșit ai omorît pre șarpele cel ucigaș de oameni. Pentru aceasta fericite Grigorie, în ceruri te sălășluești, și dimpreună stai înaintea scaunului lui Hristos Dumnezeu; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a înainte prăznuirei, glas 4.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în Biserica Domnului se aduce, și Zaharia o priimește pre dânsa. Astăzi sfintele sfinților se bucură, și ceata îngerilor cu taină prăznuește. Cu carii și noi prăznuind astăzi, împreună cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Amăgiturile viclenilor draci biruindu-le, cu puterea Crucei, luminat ai arătat slava lui Hristos, părinte Grigorie.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuvioșilor lui...

Ridicatu-te-ai ca Ilie, în car de foc, și ai mers fericite, fără mijlocire la Treime, Grigorie prea fericite.

Stih: Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, intru poruncile lui.

Purtând Crucea Domnului pre mâinile tale Părinte, nălucirile dracilor, Grigorie, le-ai pierdut.

Slavă, glas 2.

Podobie aceeași.

De lumina Treimei săturându-te Părinte, prin împărtășirea aceeași dintâiu, al doilea lumină închipuindu-te, te-ai arătat revărsând raze.

Și acum, asemenea.

Lumina Treimei, a strălucit ție Fecioară, când a strigat Gavriil către tine: Bucură-te cea plină de Dar.

Troparul sfântului, glas 3.

Chip te-ai făcut înfrână-

rei, şi prin dumnezeescul Duh pre toţi i-ai luminat. Alergarea dreptei credinţe o ai săvârşit, şi cu învăţăturile lumea ai luminat, şi ai mustrat cugetele celor rău credincioşi, părinte cuvioase Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, al înainte prăznuirii, glas 4.

Bucurie mai 'nainte ne încredinţează nouă Anna astăzi, rod protivnic întristărei odrăslind, pre una pururea Fecioara, pre carea o şi aduce, rugăciunile plinindu-şi, astăzi bucurându-se în Biserica Domnului, ca pre ceea ce este Biserica Cuvântului lui Dumnezeu, şi Maică curată.

Apoi Ectenia mică, şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obişnuitul Psalm citim: Fericit bărbatul...
Slava dintâiu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 8 ale înainte prăznuirei 3, şi ale sfântului Grigorie 5.
Stihirile înainte prăznuirei glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Făclii purtând fecioare, pre pururea Fecioara luminat petrecându-o, proorocesc adevărat cu duhul, ceea ce va să fie. Că Născătoarea de Dumnezeu fiind Biserica lui Dumnezeu, în Biserică cu strălucire feciorească, pruncă fiind se aduce.

Dupre făgăduinţa cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu şi rodul cel lăudat, s'a arătat lumei cu adevărat, ca cea mai înaltă decât toţi, carea cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, plinind rugăciunea celor ce o au născut, fiind păzită cu dumnezeescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită Fecioară, cu credinţă în Biserica Domnului, ai născut lumei pre Cuvântul vieţei; căruia ca o Biserică aleasă şi cu totul fără de prihană, mai 'nainte te-ai încredinţat prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu şi Tatălui.

Alte Stihiri ale Sfântului Grigorie, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cu dumnezeeasca lumină fiind strălucit, când ai căutat cu curăţia minţei, şi asemenea socotind pentru ceste de acum, cele veşnice ce vor să fie. Atuncea foc ai priimit în inima ta, şi aprinzându-te cu dumnezeeasca dragoste, ai uitat trupul şi sângele, şi spre nevoinţele sihăstriei te-ai gătit. Pentru aceasta patimile trupeşti, sufletului tău le-ai supus, Părinte prea cuvioase.

De două ori.

Suindu-te la înălţimea

dumnezeeştilor munţi, te-ai sălăşluit, şi topindu-ţi acest smerit trup, cu necazurile scârbelor, cu starea la priveghere, şi cu neîncetatele rugăciuni, părinte Grigorie, prea Bunului împărtăşindu-te te-ai luminat. Şi luând Dar a multe feluri de minuni, tuturor celor ce vin cu credinţă la racla sfiintelor tale moaşte, vindecări le dăruieşti. Pentru aceasta ca pre un dumnezeesc făcător de minuni şi învăţător, pre tine te slăvim.

De două ori.

Năvălirile, şi săgeţile dracilor, prin închipuirea rugăciunilor tale le-ai tâmpit, şi cu puterea lui Dumnezeu biruinţă luând asupra lor slăvite, de aicea Părinte prea Bunul ţi-a dăruit ţie Daruri de minuni, prin smerenia inimei tale odihnindu-te. Pentru aceasta şi minuni prea slăvite, cinstitele tale moaşte izvorăsc. Că bună mireazmă te-ai arătat lui Hristos, Grigorie.

Slavă, glas 6:

Pre cel dupre chip păzindu-l nevătămat mintea, stăpân preste patimile cele păgubitoare, sihăstreşte puindu-ţi spre cel dupre asemănare, cât este dupre putinţă te-ai suit, că bărbăteşte firea silindu-ţi, te-ai nevoit pre cel mai rău a-l supune celui mai bun, pre trup a-l face rob duhului. Pentru aceasta călugărilor te-ai arătat mai mare, cetăţean pustiei, celor ce bine călătoresc povăţuitor, îndreptător de fapte bune prea adevărat. Şi acum în ceruri oglindele dezlegându-se fericite, curat vezi sfânta Treime, rugându-te fără mijlocire, pentru cei ce cu credinţă, şi cu dragoste te cinstesc pre tine.

Şi acum, glas acelaşi.

Astăzi împreunările credincioşilor adunându-ne, duhovniceşte să prăznuim, şi pre dumnezeeasca fiică Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, carea s'a adus în Biserica Domnului, cu bună credinţă să o lăudăm; pre cea mai 'naainte aleasă, din toate neamurile, spre sălăşluirea Impăratului tuturor, lui Hristos şi Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeţi înaainte, cinstind prea cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicilor întristarea toată lepădând, cu bucurie împreună urmaţi celeia ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu, şi solitoare de bucurie lumei. Toţi împreună cu bucurie, bucură-te! cu îngerul să trigăm celei pline de Dar, carea pururea se roagă pentru sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină..:

Prochimenul zilei, şi citirile.
Dela Înţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 3. Vers 1.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s'a întru ochii celor nepriceputi a muri, şi s'a socotit pedepsire ieşirea lor, şi mergerea dela noi sfârîmare, iară ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor luà şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dăruì, că Dumnezeu i-a ispitit pre dânşii, şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pre ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a priimit. Şi în vremea cercetăr:i sale vor străluci, şi ca scânteile pre pae vor fugì. Judeca-vor limbi şi vor stăpânì noroade, şi va împărăţi într'înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduesc spre dânsul vor înţelege adevărul; şi credincioşii în dragoste vor petrece cu dânsul. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

Dela Înţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 5. Vers 61.

Dreptii în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii dela cel prea înalt. Pentru aceasta vor luà împărăţia podoabei, şi stema frumseţei din mâna Domnului, că cu dreapta sa va acoperì pre ei, şi cu braţul său îi va apărà. Lua-va toată arma dragostea lui, şi va întrarmà făptura spre izbânda vrăjmaşilor. Imbrăca-se-va în zaua dreptăţei, şi-şi va pune luişi coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită, sfinţenia; şi va ascuţì cumplită mânie întru sabie, şi va da războiu împreună cu dânsul lumea asupra celor fără de minte. Mergevor drept nemeritoare săgeţile fulgerilor, şi ca dintr'un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovì. Şi din mânia cea zvârlitoare de pietre, pline se vor aruncà grindine. Intări-se-va asupra lor apa mărei, şi rîurile îi vor înnecà de năpraznă. Sta-va împrotiva lor Duhul puterei, şi ca un vifor va vânturà pre ei. Şi va pustii tot pământul fărădelegea, şi răutatea va răsturnà scaunele puternicilor. Auziţi dar împăraţi, şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Luaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimi, şi cei ce vă trufiţi întru noroadele neamurilor. Că dela Domnul s'a dat vouă stăpânirea, şi puterea dela cel prea înalt.

Dela Înţelepciunea lui Solomon citire.
Cap. 4. Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţele sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi căruntele sunt înţelepciunea oamenilor, şi vârsta bătrâneţelor vieaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi vieţuind între păcătoşi, s'a mutat. Răpitu-s'a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşale sufletul lui. Că rîvna răutăţei întunecă cele bune, şi neînfrînarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu se preste puţin, a plinit ani îndelungaţi. Că plăcut erà Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s'a grăbit a-l scoate pre dânsul din mijlocul răutăţei. Şi noroadele văzând, şi necunoscând, nici puind în gând una ca aceasta. Că Dar şi milă este întru cuvioşii lui, şi cercetare întru aleşii lui.

LA LITIE.
Stihira Hramului, şi a sfântului, Stihirile glas 1.

Fericite părinte, pătimirile tale cele din sihăstrie cine le va spune? Şi va grăì nevoinţele tale? Luptele cu dracii, şi petrecerea cea rea, lacrămile şi zdrobirea inimei, postirea şi golătatea, de ger şi de vânturi chinuindu-te, şi de soare arzându-te, ca un fără de trup, dar în trup ai trăit, şi acum pre toţi credincioşii cu pomenirea ta îi veseleşti. Pentru carii roagă-te

lui Hristos, să-i izbăvească pre dânşii de ispitele celui viclean, prea cuvioase Grigorie cu rugăciunile tale.

Cele pământeşti toate ai lăsat, de cele stricăcioase şi trecătoare n'ai băgat seamă. Cu poruncile lui Dumnezeu luminându-ţi sufletul fericite Grigorie, împodobitu-te-ai cu strălucirea minţei, şi în pustie ai voit a te sălăşluì, pre Hristos cu totul l-ai iubit, carele şi viind împreună cu Tatăl şi cu Duhul, lăcaş a făcut întru tine, şi Dar de vindecări şi de minuni ai luat, a izgonì duhurile cele viclene. Că Hristos Dumnezeu te-a proslăvit pre tine. Pre carele roagă-l prea cuvioase, să mântuiască sufletele noastre.

De petrecerea cea împreună cu îngerii, şi de lumina veşnicei vieţi, aducându-ţi aminte de vieaţa celor din lumină, din lume ai fugit, şi Crucea ta cu bucurie luând Grigorie, ai urmat celui ce s'a răstignit pentru tine, şi prin arătare de înger biruinţă asupra dracilor ai luat. Prea mărite minuni săvârşind şi acum întru lumina sfinţilor te veseleşti. Pentru aceasta pomenirea ta slăvim, şi ne rugăm. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Prea cuvioase părinte Grigorie, din pruncie cu osârdie spre fapte bune nevoindu-te, te-ai făcut organ sfântului Duh, şi dela dânsul luând lucrarea minunilor, ai îndemnat pre oameni să urască dulceţile. Şi acum cu dumnezeeasca lumină mai curat fiind strălucit, luminează şi gândurile noastre, celor ce cu credinţă te laudă pre tine, şi cu dragoste se închină sfintelor tale moaşte.

Slavă, glas, 5.

Cuvioase părinte, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăţia şi slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta tuturor ai strigat: Iubiţi pre Dumnezeu şi veţi aflà Dar veşnic. Nimic să nu cinstiţi mai mult decât dragostea lui. Că atuncea când va venì întru slava sa, să aflaţi odihnă cu toţi sfinţii; cu ale cărora rugăciuni Hristoase, păzeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, glas 4.

Veniţi credincioşii, pre ceea ce una este fără de prihană să o lăudăm, pre cea mărturisită de prooroci, în Biserică adusă, carea mai 'nainte de veci a fost rânduită a fi

Maică, şi în anii cei mai de pre urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne, pentru rugăciunile ei, pacea ta dă-ne nouă şi mare milă.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile, glas 2.
Podobie: Când de pre lemn...

Când te-ai rănit cu dragostea lui Hristos, frumseţile lumei ai lăsat, şi aceluia bucurându-te ai urmat, şi cu osârdie pustia ai ajuns, şi într'însa cu plăcere dumnezeească bine ai vieţuit, iară acum în trup cu lucrare duhovnicească în mormânt fiind mort, ca un viu te arăţi, izvorând minuni, pre norodul tău îl sfinţeşti, Grigorie de Dumnezeu purtătorule, frumseţea călugărilor.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea Cuvioşilor lui...

Arătatu-te-ai vistierie de fapte bune, că pre toţi cei ce au pătimit în vieaţă pentru Hristos, cu dragoste aprinzându-te i-ai cercetat, şi ridicându-i pre ei. cu dumnezeeştile învăţături, ai şi dorit a te nevoi dimpreună cu dânşii, şi prin credinţă dumnezeeştilor îndreptări i-ai asemănat pre dânşii, cărora împărtăşindu-te, chip dumnezeesc te-ai arătat, şi dimpreună părtaş desfătărei.

Stih: Fericit bărbatul carele se teme de Domnul, intru poruncile lui va voi foarte.

Trâmbiţă de taină te-ai arătat, prefăcând spre lauda cea duhovnicească pre toţi, şi surlă de Dumnezeu mişcată, lăudând dumnezeeştile tabere. Toţi sfinţii slăvind, şi biruinţele lor propoveduind. Care pre cei ce pătimiau pentru sfintele icoane i-ai întărit, că tu din adâncul cuvintelor ai băut din izvoarele cele mântuitoare, ce adapă casa lui Dumnezeu.

Slavă, glas 8:

Şezând în carul cel alergător la Cer minunate, prin înfrânare ai ajuns vieaţa cea desăvârşită a faptelor bune, din pustie socotind Ierusalimul cel de sus, şi prin nevoinţele cele cu durere cu vrednicie plată luând, dimpreună cu începătoriile cetelor cereşti te bucuri fericite, veşnicilor bunătăţi moştenitor, şi lăcuitor împărăţiei te ai făcut. Pentru aceasta purtătorule de Dumnezeu Grigorie, roagă-te Mântuitorului a toate, să împace lumea, şi să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, asemenea:

David mai 'nainte a glăsuit de tine Curată, mai 'naainte văzând sfinţirea intrării tale în Biserică, întru carea marginile astăzi prăznuesc,

mărindu-te pre tine prea lăudată. Că prin tine ceea ce mai 'nainte de naştere Fecioară, şi după naştere ai rămas nestricată, Maică a Cuvântului vieţei, astăzi în Biserică Zaharia se veseleşte, priimindu-te Stăpână. Şi sfânta sfintelor se bucură, luându-te pre tine hrănitoarea vieţei noastre. Pentru aceasta şi noi cu Psalmistul strigăm ţie: Roagă pentru noi pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

La binecuvântarea pâinilor.
Troparul sfântului, glas 3:

Chip te-ai făcut înfrânării şi prin dumnezeescul Duh... De două ori.

Caută la Vecernia mică. Şi

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...

odată. Şi citire a Cuvântului. Iară de nu va fi priveghere, Troparul sfântului, Slavă, Şi acum, al înainte prăznuirei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul înainte prăznuirei de 2 ori. Slavă, al sfântului, Şi acum al înainte prăznuirei.
După întâia Stihologhie, Sedealna, glas 1.
Podobie: Mormântul tău..

Răsărind ca un soare prea cuvioase, de departe străluceşti raze a toată lumea, făcătorule de minuni mare Grigorie, lauda prea cuvioşilor. Pentru aceasta roagă pre Stăpânul tău să lumineze sufletele noastre, celor ce te lăudăm pre tine, de Dumnezeu înţelepţite Părintele nostru.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii.

Roada dreptilor, a lui Ioachim şi a Annei, se aduce lui Dumnezeu în Biserica cea sfântă, cu trupul pruncă fiind hrănitoarea vieţei noastre, pre carea o a binecuvântat sfinţitul Zaharia, pre aceasta toţi ca pre Maica Domnului, cu credinţă să o fericim.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas 4.
Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Prin strălucirea credinţei cei lucrătoare de lumină cu adevărat, cuvioase Grigorie, întocma îngerilor te-ai arătat, arătând bărbăţie tare a minţei tale; cu postul biruind patimile cele oştitoare. Pentru aceasta şi după sfârşit ca un viu stând înaintea sfintei Treimi, roagă-te să ne mântuim noi. De două ori.

Slavă, şi acum, a înainte prăznuirii.

Mai 'nainte de zemislire, Curată, te-ai sfinţit lui Dumnezeu, şi născându-te pre pământ, Dar te-ai adus acum lui, plinind făgăduinţa părintească, şi în dumnezeeasca Biserică ca ceea ce eşti dumnezeească Biserică cu adevăvat, din pruncie curată cu făclii luminoase dată fiind, te-ai arătat lăcaş luminei cei ne apropiate, şi dumnezeeşti. Ma-

re este cu adevărat mai 'naainte mergerea ta, ceea ce una eşti dumnezeească Mireasă şi pururea Fecioară.

După Polieleu, Sedealna glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Curăţindu-ţi întunerecul patimilor, şi poruncile lui Hristos cu adevărat ca o lumină luând, în post ai strălucit. Şi trupul ţi-ai omorît, iară cu duhul ai trăit, cursele vrăjmaşului fericite ai călcat. Pentru aceasta şi puterilor celor de sus îngereşti, cu Darul Duhului, părinte Grigorie dimpreună părtaş te-ai făcut; roagă pre Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta. De două ori.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirii.

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure David scriitorul de cântări, şi să dănţuiască Ioachim împreună cu Anna, că rod sfânt dintr'înşii a ieşit, Maria cea purtătoare de lumină, dumnezeească făclie. Şi se bucură intrând în Biserică, pre carea şi văzându-o fiul lui Varahie o a binecuvântat, şi bucurându-se a strigat: Bucură-te minune a toată lumea.

Apoi Antifonul cel dintâiu al glasului 4.

Prochimen, glas 4:

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor lui.

Stih: Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Toată suflarea să laude pre Domnul...

Evanghelia dela Mateiu.

In vremea aceea, mers-au după Iisus noroade multe...

Şi Psalm 50, Slavă, glas 2.

Pentru rugăciunile cuviosului tău Grigorie, milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive, curăţeşte mulţimea păcatelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...

Şi Stihira, glas 6.

Prea cuvioase părinte Grigorie, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale, pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora vieaţă fără prihană ai urmat; îndrăzneală având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

CANOANELE

Al înainte prăznuirei cu irmosul pe 6 şi ale sfântului 2 pe 8.

CANONUL înainte prăznuirei şi al sfântului celui dintâiu.

Alt CANON al prea cuviosului Grigorie.

Facerea sfântului Macarie.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Hristos se naşte slăviţi-l...

Purtătorule de Dumnezeu, roagă pre unul Dătătorul de bine, ca să ne fie milostiv, celor ce prăznuim întru tot

sfântă pomenirea ta, şi cere iertare de păcate, ca întru laude Domnului să cântăm, că cu slavă s'a proslăvit.

Cel ce toate le vede, văzând vieaţa ta cea îngerească, a ascultat rugăciunile tale şi înger trimiţând ţie, sabie de foc ţi-a dat, tăindu-ţi patimile inimei. Pentru aceasta cu negrăită slavă cânţi, întru veselie: Domnului să-i cântăm, că cu slavă s'a proslăvit.

Slavă

Cu căldură ai alergat la Dumnezeu, dorind de mărirea cea fără de moarte, părinte Grigorie de tot pre tine te-ai sfinţit, cu vieaţă fără prihană şi cu înfrânarea şi cu luminată inimă, neîncetat întru veselie lauzi. Să cântăm Dumnezeului nostru că s'a proslăvit. Şi acum, a Născătoarei.

Toiagul lui Aaron cel înfrunzit, rădăcina ceea ce a crescut din Iesseiu, mai 'naainte a închipuit Preacurată floarea lumei, care a răsărit pre Dumnezeu întrupat. Pre carele roagă-l pururea Fecioară neîncetat, pentru noi cei ce alergăm la tine.

Catavasie: Deschide-voiu gura mea...

Peasna 3, Irmos:

Fiului celui născut...

Intocma vieaţă îngerească vieţuind pre pământ, întocma ca şi îngerii, ai aflat lumina ca dânşii, cu strălucirea vederei lui Dumnezeu, părtaş lor te-ai făcut; cu carii dimpreună pururea te bucuri, şi ca un dumnezeesc prooroc, şi ca un vîrf călugărilor, strigi: Sfânt eşti Doamne.

Balaurul cel viclean, cumplit se sălbătăcise asupra ta Părinte, ci prin rugăciunile tale a pierit ca Aviron, pentrucă dumnezeescul Dar, nevăzut duhovniceşte te umbrează pre tine, întru tot fericite, multora dând vindecare, Grigorie de Dumnezeu înţeleptite.

Slavă:

Pre Hristos ca pre Făcătorul şi Domnul, de carele toate se înfricoşază şi se cutremură, întru tine l-ai câştigat, pre Hristos întru inima ta l-ai purtat. Pre Hristos întru tine l-ai avut grăitor, cu puterea lui duhurile cele necurate le-ai certat Părinte, şi toate s'au supus ţie, ca unui ucenic vestit al lui.

Şi acum, a Născătoarei:

Cămară prea curată mai pre sus de cuvânt, a întrupărei Cuvântului şi casă împărătească de taină şi scaun drept te numim şi te mărturisim pre tine, şi bucurându-ne de naşterea ta, te slăvim;

Marie Mireasă a lui Dumnezeu.

CONDACUL şi ICOSUL înainte prăznuirei.
Caută înapoi la pag. 295.

Sedealna sfântului Grigorie, glas 4.

Podobie: Degrab ne întimpină...

Cu dumnezeească strălucire fiind luminat, ai depărtat întunerecul patimilor celor de suflet păgubitoare, Grigorie pururea mărite, înălţându-te spre înălţimea nepătimirei cea prea curată, ai revărsat cu strălucire raze de tămăduiri, sălăşluindu-te întru lumina cea neapusă a împărăţiei lui Hristos. De două ori.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirei, glas 1.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Lăudaţi fecioarelor, maicilor mai 'nainte prăznuiţi, noroadelor cu cântări slăviţi, preoţi binecuvântaţi, pre Preacurata Maica lui Dumnezeu, că cu trupul mai 'nainte fiind tânără în Biserică s'a adus, ca o Biserică a lui Dumnezeu prea sfântă. Pentru aceea, praznic duhovnicesc săvârşind, să o lăudăm pre dânsa, ca pre folositoarea neamului omenesc.

Peasna 4, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Iesseiu...

Poruncile aceluia ai păzit, pentru care gunoaie toate le-ai socotit, luminându-te cu dragostea lui Hristos, frumseţile lumei le-ai lăsat, de gâlcevile lumei ai fugit şi la pustie ajungând, dela Domnul Părinte te-ai învăţat. Limanul cel mai pre sus de lume ai câştigat, fericite Grigorie.

Pom te-ai sădit în valea înfrânărei, adăpat cu Darul Duhului, acum roduri de fapte bune şi de tămăduiri, înainte pui pomenirea ta, prea cuvioase.

Slavă:

Din vârsta tinereţelor cu nerăutatea, cu blândeţele şi cu smerenia împodobindu-te, iubitor de poruncile lui Dumnezeu te-ai arătat, şi mai 'naainte ai iubit trica lui, care este începerea înţelepciunei.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu sfinţite glasuri pre tine frumseţea lui Iacov te lăudăm, ceea ce ai născut lumei lumina cea întrupată, care este din lumina ce luminează sufletele, celor ce prăznuesc cu dragoste pomenirea sfinţilor lui.

Peasna 5, Irmos:

Dumnezeu fiind păcei...

Cu lumina Treimei strălucind prea înţelepte, gândul tău ţi l-ai luminat şi ai întunecat relele întărâtări ale dracilor, şi căscarea gurilor hiarelor, şi durerile bătăilor, ca pre un păianjen le-ai socotit, aprinzându-te cu dumne-

zeescul foc, Părinte prea cuvioase, prea minunate Grigorie.

Prea cuvioase Părinte, înstreinându-ți gândul de cele pământești, de cerești bunătăți te-ai lipit Grigorie, și de acolo ai câștigat prea luminată strălucire, cu curăția făcându-te preot luminat.

Slavă.

Dar de vindecări dânduse ție a multor feluri de neputințe, părinte Grigorie, pre toți vindeci îngrab, și asupra gândurilor celor necurate înțelepte, Hristos ți-a dăruit putere. Că biruind firea Părinte, te-ai învrednicit darurilor Duhului, celor mai pre sus de fire.

Și acum, a Născătoarei:

Pre Adam cel ce prin putredul năravă a căzut, l-ai ridicat prea nevinovată, născând viața cea ipostatnică din pântecele cel fecioresc cu Duhul sfânt, și la dumnezeeasca cea tără de patimă și nestricăcioasa hrană, l-ai chemat pre el, Stăpână.

Peasna 6, Irmos:

Din pântece pre Ionă...

Prea bunului Domn ce s'a făcut sărac pentru noi, părinte Grigorie, dumnezeește te-ai asemănat, umblând întru cuviință, de ne agonisală te-ai ținut, bogăția bunătăților celor veșnice ți-ai învistierit, dintru carea răsărit-a ție prin dumnezeescul Duh, înțelegătoare veselie.

Odraslă de înțelepciune, din început iubind frica lui Dumnezeu, ai înflorit în valea înfrînărei, prea cuvioase, ca un crin bine mirositor, bine mirezmind în inima noastră prea mărite, cu dumnezeeasca ta vieață.

Slavă:

Instreinatu-te-ai de moștenire, și de rudenii de bună voie, și de Hristos te-ai apropiat de Dumnezeu înțeleptite, Crucea pre umere luând fericite, prin înfrînare ai viețuit Grigorie înțelepte, la carele te-ai și mutat.

Și acum, a Născătoarei.

Zburdările patimilor tinereților mele alinează-le Fecioară, și milostiv și păciuitor cere să fie nouă, Fiul tău și Dumnezeu, acum Curată robilor tăi, și ne păzește pre noi întregi de toate meșteșugurile celui protivnic.

CONDACUL sfântului Grigorie, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Soare luminos pre tine Biserica te cunoaște, carele cu podoabele faptelor bune, și cu razele tămăduirilor pre toți luminezi, a lui Hristos slugă.

Pentru aceasta prăznuim prea lăudată pomenirea ta, şi cinstim nevoinţele tale, prea fericite Părinte, înţelepte Grigorie.

ICOS.

Povăţuitorului bisericesc şi dascălului, şi lucrătorului de sfinţenie, ca unui tainic celor negrăite, dimpreună cu un glas strigăm, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, deschide-ne nouă buzele, şi ne învredniceşte să grăim cuvintele învăţăturilor tale, şi a lăudà nevoinţele tale. Că tu dimpreună părtaş arătându-te Treimei, ca alt soare luminezi în lume, strălucind cu minunile, şi cu învăţăturile ca Moisì pururea învăţându-te în legea Domnului, cu cuvintele şi cu fapta te-ai făcut lumină lumei, rugându-te neîncetat pentru toţi, cei ce te fericesc pre tine, întru tot fericite Părinte înţelepte Grigorie.

Peasna 7, Irmos:

Coconii în buna...

Alergarea postului săvârşind, şi credinţa fericite păzind, ca un plin cu adevărat de înţelegere duhovnicească, de Dumnezeu înţeleptite, cununa dreptăţei ai luat dela Hristos; şi acum te odihneşti în lăcaşurile cele luminate, dimpreună cu dreptii strălucind prea slăvite. Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Una gândind, aceea ce te-a povăţuit pre tine la vieaţă, frumseţile lumei le-ai trecut, pentru aceasta moştenirea cea mai pre sus de lume ai câştigat, pentru care luminează sufletele celor ce te laudă pre tine Grigorie, învrednicindu-i nespusei luminări şi săltări, strigând: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Slavă:

Impovăraţi fiind de păcate, şi gârbovi de patimi, la tine Părinte alergăm, pentru amândouă căutând mântuire. Ci ca un părinte ales, Stăpânului Hristos roagă-te, ca să ne ridice din prăpastiile cele păgubitoare de suflet, ca cu mulţumită să cântăm: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei:

Curată de Dumnzeu Născătoare, ranele sufletului meu, smintelele şi căderile în păcate curăţeşte-le, prefăcându-le spre izvoarele cele din coapsele naşterei tale, şi spre repejunile cele ce curg dintr'însele, căci către tine strig, şi la tine alerg, şi pre tine te chemăm cea plină de Dar.

Peasna 8, Irmos:
Cuptorul cel răcorit...

Intru mutarea către Hristos, Părinte, cea multă iubire s'a supus ţie, ca şi de demult lui Moisi, văzătorului de Dumnezeu. Căruia prin bunătăţi asemenea făcându-te; ai despărţit marea patimilor, şi neoprit ai trecut la pământul făgăduinţei, biruind pre cei protivnici şi cântând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Vestea graiurilor tale celor izvorîtoare de miere, prea fericite, în tot pământul a ieşit, şi razele învăţăturilor şi lumina minunilor, şi dumnezeeştile arătări ale lucrurilor, la marginile lumei au strălucit.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sicriul moaştelor tale, izvor de vindecări s'a arătat, izvorînd mir bine mirositor, cu care inima mea spală-o, mă rog, bună mireazmă lui Hristos, arătându-mă pre mine, mintea mea o veseleşte, ca să laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină, şi să cânt: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei.

Cel ce preste toate este desăvârşit, şi cu firea şi cu fiinţa nepipăit, mie pipăit s'a arătat, dintru tine cea neispitită de nuntă, cu trup înfăşurat. Pre carele cu deadinsul roagă-l, să uşureze mie sarcina fărădelegilor mele, şi să mântuiască pre cei ce te laudă pre tine. Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Peasna 9, Irmos:
Taină străină...

Graiurile dumnezeeştilor tale vestiri şi învăţăturile dumnezeescului Dar, ca un fulger grabnic au încunjurat tot pământul, Treimei întru o unime, şi unime în Treime a ne închina Grigorie, propoveduind şi învăţându-ne pre noi.

Sfinţitu-te-a Domnul din pântece fericite, şi către dânsul ai îndreptat călătoriile tale. Drept aceea te-ai numărat cu prea cuvioşii, cei ce dumnezeeşte au vieţuit, cu carii dimpreună te îndulceşti de dumnezeeasca slavă, prea lăudate.

Slavă.

Asemenea îngerilor vieţuind pre pământ, având întru pomenire pre Hristos cel ce s'a răstignit pentru noi pre Cruce, vieaţă răstignită ai avut, şi sfârşit fericit ai luat, şi împreună părtaş dumnezeeştei lui slave te-ai făcut.

Ci ca cela ce dimpreună cu îngerii stai înainte-i, roagă-te lui pentru cei ce cu dragoste laudă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre Emmanuil Stăpânul a toată făptura, l-ai născut fără stricăciune rămâind Fecioară; şi după naştere Maică Fecioară, pre carele neîncetat roagă-l, de ispitele vrăjmaşului să mântuiască pre cei ce scapă sub acoperemântul tău.

SVETILNA sfântului

Podobie: Privind ucenicii...

Trupul ţi-ai supus minţei tale, şi l-ai chivernisit de Dumnezeu înţelepţite cu mare înţelepţie. De unde şi înalt făcându-te, răsplătire ai luat în ceruri cu îngerii, a lăudà pre Mântuitorul tuturor.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a înainte prăznuirei.

Pre ceea ce este Biserică înţelepciunei lui Dumnezeu, şi scaun mai înalt decât Heruvimii, Preacurata de Dumnezeu Născătoarea, bine o împodobeşte Zaharia, ca să o priimească pre dânsa intrările Bisericei în sfânta sfintelor, şi cu noi cântă Fecioarei, cele dinaintea prăznuirei, din carea Hristos Domnul întrupându-se, lumea mântueşte.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, ale înainte prăznuirei 3, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Veniţi credincioşii adunându-ne, cu cântări să cinstim, pre ceea ce s'a născut cu strălucire din maică stearpă, pre Mireasa lui Dumnezeu Maica Făcătorului, şi cu fecioare şi cu făclii, să o întîmpinăm pre ea, intrând în Biserică în cele sfinte.

Ca nişte flori de multe feluri adunând, din grădinile cele înţelegătoare ale cuvintelor celor duhovniceşti, cununi de laude cu bucurie să împletim Fecioarei, şi Dar înaintea prăznuirei aceleia, dupre vrednicie să le aducem.

Să se împodobească uşile Bisericei Domnului, şi să se deschiză, şi pre ceea ce este casă mărirei, şi una mai înaltă decât cerurile, mai pre sus de minte, să o priimească bucurându-se, şi pre Hristos Mântuitorul să-l laude.

Alte Stihiri, ale sfântului, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Ca un soare prea luminat, răsărind prea cuvioase întru tot sfântă pomenirea ta, raze străluceşte lucrurile faptelor tale celor bune prea fericite Grigorie, luminând simţirile credincioşilor, cu lumina minunilor tale. Pentru aceasta dar, prăznuind cu bucurie lăudăm, şi cu credinţă fericim, întru tot cinstită pomenirea ta.

Ca un înger vieţuind pre

pământ mărite, prin înfrânare topindu-ți trupul tău cu privegherea și aducerea aminte de moarte, cu osârdie învățându-te; dumnezeești fapte ai crescut Părinte, și cu mari suișuri la vârful cel dorit, la însuș Hristos, cu adevărat printr'acestea te-ai apropiat.

Patimile trupești prin înfrânare și prin neîncetata rugăciune le-ai omorît, și pre șarpele cel amăgitor, cu curgerile lacrămilor tale l-ai înnecat Părinte. Și lui Dumnezeu i-ai făcut spre plăcere mai mult decât cei mulți, prea minunate Grigorie. Pentru aceasta cu dumnezeești daruri te-a împodobit pre tine Iisus iubitorul de oameni, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, glas 8.

Mulțimile călugărilor pre tine îndreptătorul te cinstim, Grigorie, părintele nostru. Că prin tine pre cărarea cea dreaptă, cu adevărat, a umblà am cunoscut. Fericit ești că lui Hristos ai slujit, și ai biruit puterea vrăjmașului. Cela ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu drepții și cu cuvioșii împreună lăcuitor. Cu carii roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum, asemenea.

După ce te-ai născut tu dumnezeească Mireasă Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrănești în sfânta sfintelor, ca o sfințită. Atuncea și Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ție aducându-ți. Cele cerești toate s'au minunat, văzând pre Duhul sfânt întru tine sălășluindu-se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, cea ce ești în Cer și pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu mântuește neamul nostru.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul înainte prăznuirei, Peasna 3 pe 4, și din Canonul sfântului, Peasna 6 pe 4. Prochimen. Apostolul către Galateni: *Fraților roada Duhului...* Aliluia, Evanghelia dela Mateiu: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Toate-mi sunt date mie dela Tatăl...*

CHINONICUL.

Intru pomenirea veșnică va fi...

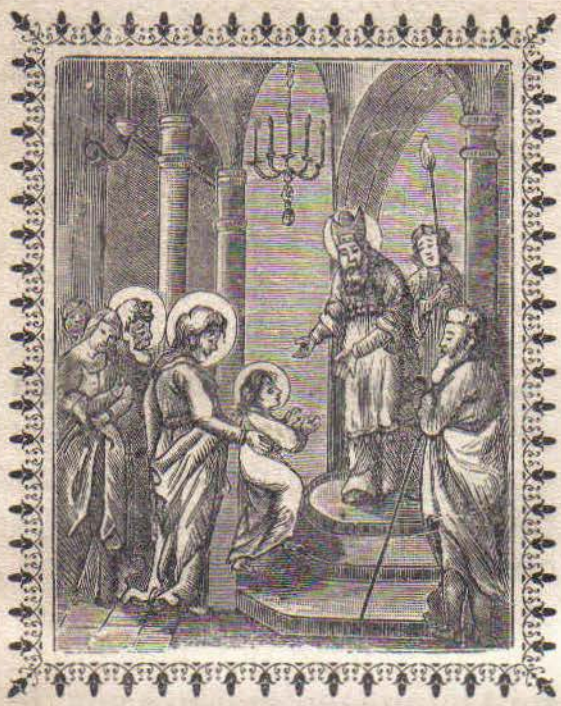

INTRU ACEASTĂ LUNĂ
IN 21 DE ZILE.

Intrarea în Biserică a prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, şi' pururea Fecioarei Mariei.

LA VECERNIA CEA MICĂ

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 4, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Dela Domnul luând roada făgăduinţei, Ioachim şi Anna, pre Maica lui Dumnezeu, jertfă bine priimită, în Biserică o au adus astăzi, şi Zaharia marele arhiereu, binecuvântându-o, o a priimit. De două ori.

Sfânta sfintelor s'a adus întru cele sfinte a lăcuì, dupre vrednicie ca o jertfă de Dumnezeu priimită, şi pre aceasta fecioare cu fapte bune împodobite, înainte făclii purtând, o au adus lui Dumnezeu, ca pre un vas prea sfinţit.

Să se deschiză uşa Bisericei cei de Dumnezeu priimitoare, că pre ceea ce este Biserica Impăratului tuturor şi scaun, astăzi cu slavă înlăuntru priimindu-o, Ioachim o a pus dându-o Domnului, pre cea aleasă de dânsul spre Maică lui'şi.

Slavă Şi acum, glas 8.

David mai 'nainte a glăsuit de tine Curată, mai 'naainte văzând sfinţirea intrărei tale în Biserică, întru care marginile astăzi prăznuind, te binecuvintează pre tine, prea lăudată. Că prin tine ceea ce mai 'nainte de naştere Fecioară, şi după naştere ai rămas nestricată, Maica Cuvântului vieţei, astăzi în Biserică Zaharia se veseleşte, priimindu-te Stăpână. Şi sfintele sfinţilor se bucură, luându-te pre tine hrănitoarea vieţei noastre. Pentru aceasta şi noi cu cântări strigăm ţie: Roagă pentru noi pre Fiul tău şi Dumnezeul nostru, să ne dăruiască nouă mare milă.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Uşile Bisericei, priimiţi în lăuntru pre Fecioara, uşa cea încuiată, carea este păzită Cu-

vântului lui Dumnezeu, celui Atotputernic.

Stih: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei și cele de aproape.

Fecioare petreceți pre prea curata Fecioră, luminat făclii purtând întru sfânta sfintelor, ca pre o Mireasă, a Impăratului a toate.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.

Pâine cuvântătoare, cămara Cuvântului lui Dumnezeu, fiind priimită de mâna îngerului ce o aduce, lui Dumnezeu mai 'nainte era logodită.

Slavă, Și acum, asemenea.

Lumina cea întreit strălucitoare, aprinzându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, în Biserica slavei, hrană cerească ți-a trimis ție mărindu-te.

Tropar, glas 4.

Astăzi înainte însemnarea bunei voințe a lui Dumnezeu, și propoveduirea mântuirei oamenilor, în Biserica lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată, și pre Hristos tuturor mai 'nainte îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te plinirea rânduelei Ziditorului.

Ectenia mică și Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE.

După obișnuitul Psalm, citim: Fericit bărbatul, Slava dintâiu; iară de este Sâmbătă seara, Catisma toată.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glas 1.

Podobie: O prea slăvită minune...

Astăzi credincioșii să dănțuim în psalmi și în cântări, Domnului cântând și cinstind sfințit cortul lui, sicriul cel însuflețit, carele pre cuvântul cel neîncăput l-a încăput. Că se aduce lui Dumnezeu mai pre sus de fire, cu trupul pruncă fiind, și dumnezeescul preot Zaharia o priimește pre aceasta veselindu-se, ca pre un lăcaș al lui Dumnezeu. De două ori.

Astăzi Biserica cea însuflețită, a sfintei slave a lui Hristos Dumnezeului nostru, singură cea binecuvântată între femei, Curată, se aduce în Biserica legei, să viețuiască în cele sfinte. Și se bucură împreună cu dânsa, Ioachim și Anna, cu duhul. Și cetele fecioresti Domnului cântă, cu psalmi lăudând, și cinstind pre Maica lui.

Tu ești propoveduirea proorocilor, slava apostolilor, și lauda mucenicilor, și a tuturor pământenilor înnoirea, Fecioară Maica lui Dumnezeu.

Că prin tine cu Dumnezeu ne-am împăcat. Pentru aceasta cinstim a ta intrare în Biserica Domnului, şi împreună cu îngerii toţi cu cântări, bucură-te ţie celei Preacurate strigăm, cu rugăciunea ta mântuindu-ne.

Alte Stihiri, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Intru sfânta sfintelor, sfânta şi cea fără prihană, cu Duhul sfânt se aduce şi prin înger se hrăneşte, cu adevărat ceea ce este prea sfântă Biserică a sfântului Dumnezeului nostru, celui ce a sfinţit toate cu intrarea ei, şi a îndumnezeit firea oamenilor cea alunecată.

De două ori.

Fecioare bucurându-se şi făclii purtând, merg astăzi înaintea făcliei celei înţelegătoare, şi o aduc pre ea în sfânta sfintelor cu sfinţenie, mai 'nainte arătând pre raza cea negrăită, ce erà să răsară din tr'însa şi să lumineze cu Duhul, pre cei ce şedeau întru întunerecul necunoştinţei.

Veselindu-te priimeşte Zaharie, pre ceea ce o au propoveduit proorocii lui Dumnezeu cu Duhul, a strigat Anna cea prea lăudată, şi o du pre dânsa în sfânta Biserică, cu sfinţenie să se hrănească. Ca să fie Stăpânului tuturor dumnezeesc scaun, şi polată şi pat, şi luminată sălăşluire.

Slavă, Şi acum, glas 8.

Dupăce te-ai născut tu dumnezeească Mireasă Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în sfintele sfinţilor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi, cele cereşti toate s'au minunat văzând pre Duhul sfânt întru tine sălăşluindu-se. Pentru aceasta, nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântueşte neamul nostru.

VOHOD, Lumină lină...

Prochimenul zilei şi citirile.

Dela Eşire citire, cap. 40, vers 1.

Grăit-a Domnul către Moisì, zicând: In ziua dintâiu a lunei cei dintâiu, vei întinde cortul mărturiei, şi vei pune într'însul sicriul, şi-l vei acoperì cu perdea, şi vei pune înlăuntru masa şi sfeşnicul, şi vei pune cădelniţa cea de aur, ca să cădească înaintea sicriului mărturiei, şi vei pune acolo acoperemântul perdelei deasupra cortului mărturiei, şi vei luà untdelemn de ungere, şi vei unge cortul, şi toate cele dintr'însul, şi-l vei sfinţì pre dânsul şi toate vasele lui, şi vor fi sfinte, şi vei sfinţì altarul şi va fi altarul sfântul sfintelor. Şi a făcut Moisì toate câte au poruncit lui Domnul Dumnezeu sfântul lui Israil. Şi a acoperit nor cortul mărturiei, şi s'a umplut cortul de slava Domnului. Şi nu puteà Moisì să intre în cortul mărturiei. Că umbrià deasupra lui norul, şi s'a umplut cortul de slava Domnului.

Dela a treia carte a Impăraților citire.
Cap. 8, Vers 1.

Fost-a dacă a săvârșit Solomon a zidi casa Domnului, adunat-a pre toți bătrânii lui Israil în Sion, ca să ridice sicriul legei Domnului din cetatea lui David, și aceasta este Sionul; și au ridicat preoții sicriul legei Domnului, și cortul mărturiei, și toate vasele cele sfinte, care erau în cortul mărturiei, și împăratul și tot Israilul mergeà înaintea sicriului. Și au dus înlăuntru preoții sicriul legei Domnului în sfânta sfintelor, sub aripile Heruvimilor. Pentrucă Heruvimii erau cu aripile întinse preste locul sicriului, și acoperiau Heruvimii sicriul, și sfintele lui cele deasupra, și nu erà altceva în sicriu, fără numai două lespezi ale legei, ce le pusese Moisì acolo în Horiv, care i-au poruncit Domnul; și a fost dacă au ieșit preoții din altar, a umplut un nor casa, și nu puteau preoții să steà să slujească de fața norului, că se umplúse casa de slava Domnului Dumnezeu Atotțiitorului.

Din proorocia lui Iezechiil citire.
Cap. 43, Vers 26.

Așà grăește Domnul, fi-va din ziua a opta și mai 'naintea face-vor preoții pre altar arderile cele întregi ale voastre, și cele ce sunt de mântuirea voastră. Și voi priimì pre voi, zice Domnul, Domnul. Și m'a întors pre mine la calea ușei sfintelor cea mai din afară, care caută spre răsărituri, și aceasta erà încuiată. Și au zis Domnul către mine: Ușa aceasta încuiată va fi și nu se va deschide, și nimenea nu va trece printr'însa, că Domnul Dumnezeul lui Israil va intrà printr'însa, și va fi încuiată. Că povățuitorul acesta va ședeà într'însa, să mănânce pâine înaintea Domnului. Pre calea ușei pridvorului va intrà, și pre calea lui va ieșì și m'a dus pre mine pe calea ușei sfintelor, cea despre miazănoapte, în preajma casei, și am văzut, și iată erà plină de slavă casa Domnului.

LA LITIE.
Stihirile, glas 1, ale lui Gheorghie Nicomideanul.

Să se bucure astăzi Cerul de sus, și norii veselie să stropească, pentru mult lăudate măririle Dumnezeului nostru. Că iată ușa ceea ce caută spre răsărituri, născându-se dupre făgăduință din cea stearpă neroditoare, și lui Dumnezeu sfințită fiind spre lăcaș, astăzi în Biserică ca o jertfă fără prihană se aduce. Să se bucure David, lovind în alăută. Că zice: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce. Inlăuntru în cortul lui Dumnezeu, înlăuntru altarului lui, să se hrănească spre lăcaș, celuia ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără stricăciune, spre mântuirea sufletelor noastre.

Glas 4, a aceluiaș.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu în Biserica Domnului se aduce, și Zaharia pre dânsa o priimește. Astăzi cele prea sfinte se bucură, și ceata îngerilor, cu taină prăznuește. Cu carii și noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce ești cu Dar dăruită, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

Asemenea.

Veniţi toţi credincioşii, să lăudăm, pre ceea ce una este fără de prihană. Pre cea mărturisită de prooroci, şi în Biserică adusă. Carea mai 'naainte de veci a fost rânduită a fi Maică, şi în anii cei mai de pre urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne pentru rugăciunile ei, pacea ta dă-ne-o nouă, şi mare milă.

Slavă, Şi acum, glas 5, a lui Leon Maistrul.

Strălucit-a zi de bucurie, şi praznic prea cinstit. Că astăzi ceea ce este mai 'naainte de naştere Fecioară, şi după naştere a rămas Fecioară, în Biserica cea sfântă se aduce. Şi Zaharia bătrânul, tatăl Mergătorului înainte se bucură, şi strigă cu veselie: Apropiatu-s'a nădejdea celor necăjiţi, în Biserica cea sfântă ca o sfântă, să se sfinţească spre sălăşluirea Impăratului tuturor. Să se veselească Ioachim strămoşul, şi Anna să se bucure, că au adus lui Dumnezeu, ca pre o junice de trei ani, pre Stăpâna cea fără prihană. Maicelor împreună bucuraţi-vă, fecioare săltaţi, şi cele sterpe împreună dănţuiţi. Că ne-a deschis nouă împărăţia cerurilor, cea mai 'nainte rânduită Impărătească a toate. Bucuraţi-vă noroade şi vă veseliţi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara cea cu bun..

Bucură-se Cerul şi pământul, văzând pre Cerul cel înţelegător mergând în dumnezeeasca casă, a se hrăni cu cinste, pre una Fecioara şi cea fără prihană. Către carea mirându-se Zaharia, a strigat: Uşa Domnului, uşile Bisericei deschid ţie, bucurându-te dănţueşte într'însa. Că am cunoscut şi am crezut, că iată mântuirea lui Israil va veni arătat, şi se va naşte din tine Dumnezeu Cuvântul, dăruind lumei mare milă.

Stih: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, şi cele de aproape ale ei se vor aduce ţie.

Anna aduce cu veselie în Biserica lui Dumnezeu Darul cel dumnezeesc cu adevărat, pre Curata, pururea Fecioara, carea i s'a dăruit. Chemând ca să meargă înaintea ei, fecioare purtând făclii,şi zicând: Mergi fiică, ca să fii celui ce te-a dat, şi Dar şi tămâe cu bun miros. Intră în cele neintrate şi cunoaşte Tainele, şi te găteşte să fii lui Iisus Hristos sălăşluire veselă, şi frumoasă, celui ce dărueşte lumei mare milă.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.

Inlăuntru în Biserica lui Dumnezeu, Biserica în carea

Dumnezeu au încăput, s'a pus Fecioara cea prea sfântă. Şi fecioare acum făclii purtând, i-au mers înainte. Săltează însoţirea părinţilor ei cea aleasă, Ioachim şi Anna dănţuind, că au născut pre ceea ce a născut pre Făcătorul. Carea dănţuind întru dumnezeeştile lăcaşuri, şi hrănindu-se cu mâna îngerului, cea cu totul fără prihană, s'a arătat Maica lui Hristos, celui ce dă lumei mare milă.

Slavă, Şi acum, glas 6, a lui Serghie Aghiopolitul.

Astăzi împreunările credincioşilor adunându-ne, duhovniceşte să prăznuim, şi pre dumnezeeasca fiică, Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, carea s'a adus în Biserica Domnului, cu bună credinţă să o lăudăm! Pre cea mai 'naainte aleasă din toate neamurile, spre sălăşluirea Impăratului tuturor, lui Hristos şi Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeţi înainte cinstind pre cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicelor întristarea toată lepădând, cu bucurie împreună urmaţi, lăudând pre ceea ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu, şi solitoare de bucurie lumei. Toţi împreună cu bucurie, bucură-te, cu îngerul să strigăm celei pline de Dar, carea pururea se roagă pentru sufletele noastre.

La binecuvântarea păinilor.

Troparul, glas 4:

Astăzi înainte însemnarea bunei voinţe a lui Dumnezeu...

Caută-l la Vecernia cea mică.

Şi citirea Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de trei ori.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glas 1.

Podobie: Ceata îngerească...

Roada dreptilor, a lui Ioachim şi a Annei, se aduce lui Dumnezeu în Biserica cea sfântă cu trupul, pruncă fiind hrănitoarea vieţei noastre. Pre carea a binecuvântat-o sfinţitul Zaharia; pre aceasta toţi ca pre Maica Domnului, cu credinţă să o fericim.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.

După a doua Stihologhie, Sedealna, glas 4:

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Davide mergi înainte în Biserica lui Dumnezeu, şi bucurându-te priimeşte pre Impărăteasa noastră, şi către dânsa strigă: Intră Doamnă, în Biserica Impăratului, intră. Acăreia slavă acoperit se cunoaşte. Din carea va să izvorască nouă tuturor lumina Hristos.

Slavă, Şi acum, glas acelaş.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Mai 'nainte de zemislire, Curată, te-ai sfinţit lui Dum-

nezeu, şi născându-te pre pământ, Dar te-ai adus acum lui, plinind făgăduinţa părintească şi în dumnezeeasca Biserică, ca ceea ce eşti dumnezeească Biserică cu adevărat, din pruncie Curată, cu făclii luminoase, dată fiind, te-ai arătat lăcaş luminei celei neapropiate, şi dumnezeeşti. Mare este cu adevărat, mai 'naainte mergerea ta, ceea ce una eşti dumnezeească Mireasă şi pururea Fecioară.

După Polieleu, Sedealna, glas 8.
Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure David scriitorul de cântări, şi să dănţuească Ioachim împreună cu Anna, că rod sfânt dintr'înşii a ieşit, Maria dumnezeeasca făclie cea purtătoare de lumină, şi se bucură intrând în Biserică. Pre carea şi văzându-o fiul lui Varahie o a binecuvântat, şi bucurându-se a strigat: Bucură-te minune a toată lumea.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.
Apoi Antifonul dintâiu al glasului al patrulea.
Prochimen, glas 4:

Ascultă fiică şi vezi, şi pleacă urechia ta...

Stih:

Izbucnit-a inima mea cuvânt bun...
Toată suflarea...

Evanghelia dela Lucă:

In vremea aceea, sculându-se Maria, mers-a la munte.

Psalm 50, Slavă, glas 2:

Astăzi Biserica cea însufleţită, a marelui Impărat, în Biserică intră, să se gătească lui spre dumnezeească sălăşluire; noroade veseliţi-vă.

Şi acum, iară aceasta.
Apoi Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila ta...
Şi Stihira, glas 4:

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu, în Biserica Domnului se aduce, şi Zaharia pre dânsa o priimeşte. Astăzi cele prea sfinte se bucură, şi ceata îngerilor cu taină prăznueşte. Cu carii şi noi prăznuind astăzi, împreună cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce eşti cu Dar dăruită, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

CANOANELE.
Ale praznicului 2. Unul glas 4; iară altul glas 1. Irmoasele ale amândurora Canoanelor, câte de două ori, şi Troparele pe 12. Cât să fie ele pe 16, cu Irmoasele.
CANONUL dintâiu.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Tu Stăpână Dar cuvântului dă-mi.
Facerea lui Chir Gheorghe.
Peasna 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea, şi se va umpleà de Duh, „şi cuvânt voiu răspunde Im„părătesei Maicei, şi mă voiu „arătà luminat prăznuind, şi „voiu lăudà intrarea ei bu„curându-mă.

A înţelepciunei vistierie Preacurată, pre tine te ştim şi al Darului izvor, carele iz-

vorăşti neîncetat, picăturile tale cele de cunoştinţă, pre care rugămu-ne rourează-le Stăpână, ca să te laud pre tine pururea.

Biserică mai înaltă decât cerurile Preacurată fiind şi polată, în Biserica lui Dumnezeu te-a pus, ca să te găteşti lui, spre dumnezeească sălăşluire a venirei sale.

Lumina Darului Născătoare de Dumnezeu răsărind, pre toţi i-a luminat şi i-a împreunat, ca să împodobească prea luminat prăznuirea ei cu cântări: Veniţi să ne adunăm.

Uşa cea mărită de gânduri necuprinsă, deschizând uşile Bisericei lui Dumnezeu, acum porunceşte, adunându-ne noi, să ne îndulcim cu minunile ei dumnezeeşti.

Alt CANON al praznicului.
Facerea lui Chir Vasilie.
Peasna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, „celui ce a făcut minuni mi„nunate, cu braţ înalt, şi a „mântuit pre Israil, că s'a „proslăvit.

Să ne adunăm astăzi la Născătoarea de Dumnezeu cinstindu-o cu cântări, şi să prăznuim praznic duhovnicesc. Că în Biserica lui Dumnezeu, Dar se aduce.

Cu cântări să lăudăm petrecerea Născătoarei de Dumnezeu cea prea slăvită, că în Biserică astăzi, ca o Biserică a lui Dumnezeu, se aduce Dar de mult preţ dupre proorocie.

Anna cea fără prihană s'a bucurat, ca ceea ce a adus lui Dumnezeu Dar de mult preţ, în Biserică ca o Maică. Şi Ioachim împreună cu dînsa prăznueşte luminat.

David strămoşul tău te-a lăudat de demult, Fecioară dumnezeească Mireasă, numindu-te fiică Impăratului Hristos. Pre carele şi născându-l prunc ca o maică l-ai aplecat.

Cu trupul de trei ani fiind, Născătoarea de Dumnezeu, Domnului s'a adus, şi Zaharia preotul lui Dumnezeu priimindu-o pre ea, în Biserică bucurându-se o a pus.

Fecioare dănţuiţi, făclii purtând, începeţi astăzi, şi Maicelor cântaţi, Impărătesei Maicei celei ce merge în Biserica Impăratului Hristos.

Slavă:

Treime ceea ce eşti de o fiinţă, Părinte şi Cuvinte, şi Duhule sfinte, pre tine cu credinţă te slăvim, ca pre Făcătorul tuturor, şi ţie strigăm cu

bună credinţă, mântueşte-ne pre noi Dumnezeule.

Şi acum

Din văpseala sângelui tău, Preacurată, în porfiră îmbrăcându-se, ieşind Impăratul şi Dumnezeu, a înnoit tot neamul omenesc cu milostivirea sa.

V Catavasie.

Hristos se naşte slăviţi-l, „Hristos din ceruri întâmpi-„naţi-l, Hristos pre pământ, „înălţaţi-vă. Cântaţi Domnu-„lui tot pământul, şi cu ve-„selie lăudaţi-l noroade, că s'a „proslăvit.

(VEZI) Dintru această zi, aceste Catavasii se cântă până la întâia zi a lui Ianuarie.

Peasna 3, Irmos

Pre ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ce-„ea ce eşti izvor viu şi în-„destulat, carii s'au împreu-„nat ceată duhovnicească în-„tăreşte-i, şi întru dumneze-„ească intrarea ta, cununilor „slavei învredniceşte-i.

Impodobită de nuntă astăzi s'a arătat frumoasă Biserica Fecioarei şi cămara, primind pre cea însufleţită cămara lui Dumnezeu, pre cea curată şi fără prihană, şi mai luminată decât toată făptura.

David înainte începând dănţuirea, săltează şi dănţueşte cu noi, şi Impărătească împodobită te chiamă prea cinstită, pre tine Preacurată, ceea ce stai în Biserică, înaintea Impăratului şi Dumnezeu.

Din carea a ieşit neamului omenesc călcarea poruncei, dintru aceea au înflorit îndreptarea şi nestricăciunea, Născătoarea de Dumnezeu astăzi, aducându-se în casa lui Dumnezeu.

Săltează oştile îngereşti, şi mulţimea tuturor oamenilor, şi înaintea feţei tale Preacurată aleargă astăzi purtătoare de făclii, strigând: Măririle tale, în casa lui Dumnezeu.

V Alt Canon, Irmos.

Să se întărească inima mea „întru voia ta Hristoase Dum-„nezeule, carele preste ape ai „întărit Cerul al doilea, şi ai „întemeiat pământul preste „ape, Atotputernice.

Să prăznuim iubitorilor de praznic, şi împreună să ne veselim cu duhul, mângâindu-ne astăzi, întru acest sfânt praznic al ficei Impăratului, şi Maicei Dumnezeului nostru.

Ioachime veseleşte-te astăzi şi te bucură Anno cu Duhul, pre ceea ce s'a născut din voi aducându-o Domnului, de trei ani fiind, ca pre o junice Preacurată, şi cu totul fără prihană.

Lăcaşul lui Dumnezeu în sfânta Biserică se aduce, Născătoarea de Dumnezeu Maria, cu trupul de trei ani fiind; şi făclii ţiind, fecioare merg înaintea ei.

Mielușaua lui Dumnezeu cea nespurcată, şi porumbiţa cea neîntinată, cortul cel de Dumnezeu încăpător, sfinţenia slavei, în cortul cel sfânt a lăcuì a ales.

Cea de trei ani cu trupul, şi de mulţi ani cu Duhul, cea mai desfătată decât cerurile, şi mai înaltă decât puterile cele de sus, să se laude cu cântări, dumnezeeasca Mireasă.

Prăznuind petrecerea Născătoarei de Dumnezeu, întru cele ce nimenea nu intrà, făclii înţelegătoare purtând cu veselie astăzi, şi noi cu fecioarele la Biserică să ne apropiem.

Preoţii lui Dumnezeu învăţaţi-vă întru dreptate cu Darul, şi întâmpinaţi, luminat dând întrările fiicei Impăratului şi Dumnezeu, întru cele sfinte.

Slavă:

Lumină este Tatăl, lumină Fiul aceluia, lumină este şi Duhul Mângâitorul. Pentrucă, ca dintr'un soare, Treimea strălucind, dumnezeeşte luminează, şi păzeşte sufletele noastre.

Şi acum:

Pre tine proorocii te-au propoveduit mai 'nainte, sicriu sfinţeniei, Curată, şi cădelniţă de aur, şi sfeşnic şi masă, şi noi ca pre un cort de Dumnezeu încăput te lăudăm pre tine.

Catavasie:

Fiului celui născut fără „stricare din Tatăl mai 'na„inte de veci, şi mai pre urmă „din Fecioară întrupat fără de „sămânţă, lui Hristos Dum„nezeu să-i strigăm: Cela ce „ai înălţat cornul nostru, sfânt „eşti Doamne.

Sedealna, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif..,

Strigă Davide, ce praznic este acesta de acum? Care l-ai lăudat oarecând în cartea psalmilor, pre fiica prunca lui Dumnezeu şi Fecioara. Că ai zis: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei şi cele de aproape ale ei. Minunat şi a toată lumea praznic fă celor ce strigă: Născătoarea de Dumnezeu este de faţă nouă, solitoarea mântuirei.

Slavă, Şi acum, asemenea:

Mielușaua cea nespurcată, şi cămara cea neîntinată, în casa lui Dumnezeu Născătoa-

rea de Dumnezeu Maria, cu veselie se aduce prea luminat. Pre carea îngerii lui Dumnezeu o încunjură cu credinţă, şi toţi credincioşii o fericesc pururea, şi cu mulţămită cântă ei neîncetat cu glas mare: Slava noastră şi mântuirea tu eşti cea cu totul fără prihană.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeescul stat cel neurmat, al celui prea în„nalt, al întrupărei tale cei din „Fecioară, proorocul Avva„cum înţelegându-l a strigat: „Slavă puterei tale Doamne.

Pre uşa cea neumblată, casa lui Dumnezeu priimindu-o astăzi, a încetat toată umbra legei; căci cu adevărat s'a arătat adevărul, strigând celor de pre pământ.

Muntele cel umbrit, carele mai 'nainte l-a văzut de demult Avvacum, mai 'nainte a vestit pre ceea ce a încăput înlăuntru întru cele neumblate ale Bisericei; căci cu adevărat a odrăslit bunătăţile, şi acopere marginile.

Vedem tot pământul lucruri prea mari streine şi minunate; cum Fecioara dela înger hrană priimind, chipurile rânduelei poartă.

Biserică şi palat, şi Cer însufleţit arătându-te dumnezeească Mireasă Impăratului, în Biserica legei te-ai adus astăzi, aceluia, păzită fiind Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Cu Duhul văzând mai'na„inte proorocule Avvacume, „întruparea Cuvântului, ai „propoveduit strigând: Când „se vor apropià anii, te vei „cunoaşte, când va venì vre„mea, te vei arătà. Slavă pu„terei tale Doamne.

Prooroace Isaia, proorocește nouă, carea este Fecioara ce are în pântece? Ceea ce din rădăcina Iudei a odrăslit, şi s'a născut din David împăratul, din sămânţă sfântă, rod binecuvântat.

Incepeţi fecioare şi cântaţi cântări, în mâini ţiind făclii şi prăznuiţi cu noi, lăudând petrecerea celei Curate şi de Dumnezeu Născătoare, carea acum merge în casa Domnului cu strălucire.

Ioachime şi Anno veseliţi-vă acum, în Biserica Domnului ducând pre cea Curată, carea va să fie Maică lui Hristos Dumnezeu Impăratului a toate, ceea ce s'a născut din voi ca o junice de trei ani.

Sfânta sfintelor fiind Curată, în sfânta Biserică ai iu-

bit a te sălăşlui, şi cu îngerii Fecioară vorbind petreci, cu minune din Cer pâine luând hrănitoarea vieţei.

Născând mai pre sus de nădejde pre cea prea sfântă Curată, cu bună credinţă o a făgăduit a o aduce lui Dumnezeu; şi a plinit dând ca o jertfă pre ceea ce s'a născut dintr'înşii, Ioachim astăzi şi Anna, în casa lui Dumnezeu.

Odrăslit-a toiagul lui Aaron oarecând, mai 'nainte închipuind Preacurată, naşterea cea dumnezeească. Că fără de sământă erai să zemisleşti şi nestricată să rămâi, şi după naştere Fecioară să te arăţi, prunc aplecând pre Dumnezeul tuturor.

Fecioare pre Fecioara, maicelor pre Maica, cu bună credinţă adunaţi-vă să o cinstiţi împreună cu noi, pre ceea ce s'a născut, şi a născut, carea ca o jertfă fără prihană s'a adus lui Dumnezeu, toţi împreună luminat să prăznuim.

Slavă:

Treime în feţe, unimea de un chip cu bună credinţă să o slăvim, pre Dumnezeu cel adevărat, pre carele îl laudă începătoriile cetelor îngereşti şi ale arhanghelilor, ca pre un Stăpân al făpturei, toţi cu credinţă închinându-ne pururea.

Şi acum:

Roagă neîncetat prea sfântă Fecioară Curată, pre Fiul tău şi Dumnezeu, carele l-ai născut cu trup, din multe feluri de curse diavoleşti, şi de toate ispitele ce vin asupră, să mântuiască pre toţi robii tăi.

Catavasie:

Toiag din rădăcina lui Ie„seiu şi floare dintr'însul Hri„stoase, din Fecioară ai o„drăslit cel lăudat, din mun„tele cel cu umbra deasă, ve„nit-ai întrupându-te din cea „neispitită de bărbat, cel fără „de trup şi Dumnezeu, slavă „puterei tale Doamne.

Peasna 5, Irmos.

Spăimântatu-s'au toate de cinstită intrarea ta. Că tu „Fecioară carea nu ştii de „nuntă, înlăuntru ai intrat în „Biserica lui Dumnezeu, ca o „prea curată Biserică, tuturor „celor ce te laudă pre tine, „mântuire dăruindu-le.

Sfinţenia cea prea slăvită şi sfinţita dăruire, astăzi Preacurata Fecioară puindu-se în Biserica lui Dumnezeu, Impăratului a toate, Dumnezeului nostru, unuia spre lăcaş se păzeşte, precum ştie însuş.

Frumseţea sufletului tău Preacurată, văzându-o oarecând Zaharia cu credinţă a strigat: Tu eşti mântuirea. Tu

eşti bucuria tuturor. Tu eşti chiemarea noastră, prin carea cel ne încăput, încăput mie se va arătà.

O! minunile tale cele mai pre sus de minte Preacurată! Streină este naşterea ta! Strein este chipul creşterei tale! Streine şi prea slăvite sunt ale tale toate şi de oameni nespuse, dumnezeească Mireasă.

Sfeşnic mult luminos fiind dumnezeească Mireasă, astăzi ai strălucit în casa Domnului, şi ne luminezi pre noi cu cinstite darurile minunilor tale Curată, Născătoare de Dumnezeu prea lăudată.

Alt canon, Irmos:

Răsări nouă luminată, lu„mina cea pururea fiitoare, „celor ce mânecăm către ju„decăţile poruncilor tale, Stă„pâne iubitorule de oameni, „Hristoase Dumnezeul no„stru.

Lumini să purtăm drept măritorilor, toţi împreună alergând, şi lăudând pre Maica lui Dumnezeu. Că rodul lor astăzi Domnului se aduce, ca o jertfă bine priimită.

Să se veselească strămoşii astăzi Stăpână, şi să se bucure ceea ce te-a născut pre tine, împreună cu părintele tău. Că rodul lor Domnului se aduce.

Pre Mieluşaua cea mult numită şi prea slăvită şi fără prihană, ca pre ceea ce cu trup a născut pre dumnezeescul Mieluşel, toţi să o lăudăm, prăznuind cu credinţă.

Dumnezeeştile semne ale încredinţărei naşterei tale, celei mai pre sus de minte se scriu, Curată Fecioară, astăzi întru Duhul sfânt în Biserica lui Dumnezeu.

Să se deschiză cele din 'naintea uşilor slavei Dumnezeului nostru, şi să priimească pre Maica lui Dumnezeu, ceea ce nu ştie de nuntă, ca pre o junice de trei ani nespurcată.

Muntele cel de mult preţ şi umbrit să-l lăudăm, pre pururea Fecioara ceea ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu. Că aceasta a strălucit la margini lumină.

Slavă:

Pre o Dumnezeire preste toate stăpânitoare, şi pururea vecuitoare slăvind, să ne închinăm ei cei cinstite în trei feţe, nedespărţite în fire, şi cu slava aceeaşi.

Şi acum:

Liman cu bună linişte şi zid nesurpat, am agonisit rugăciunea ta întru primejdii de Dumnezeu Născătoare, pu-

rurea mântuindu-ne din nevoi şi de necazuri.

Catavasie:

Dumnezeu fiind păcei, „Tată îndurărilor, pre Inge„rul sfatului tău celui mare, „dăruindu-ne pace l-ai trimis „nouă. Deci povăţuiţi fiind la „lumina cunoştinţei de Dum„nezeu, de noapte mânecând, „te slăvim iubitorule de oa„meni.

Peasna 6, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu săvârşind acest praz„nic dumnezeesc, şi cu to„tul cinstit al Maicei lui Dum„nezeu, veniţi să plesnim cu „mâinile slăvind pre Hristos, „cel ce s'a născut dintru „dânsa.

Cela ce toate le poartă cu cuvântul, rugăciunea dreptilor o a auzit. Pentru aceasta boala sterpiciunei dezlegând ca un îndurat, le-a dăruit lor pricina bucuriei.

Vrând să arate Domnul neamurilor mântuirea sa, pre ceea ce n'a ştiut de nuntă, acum din oameni o a luat, pre ceea ce este semnul împăcărei şi al înnoirei.

Ca ceea ce eşti casa Darului, întru carea sunt puse vistieriile rânduelei lui Dumnezeu celei negrăite Preacurată, în Biserică te-ai împărtăşit dulceţei cei nestricate.

Pre tine stema cea împărătească, priimindu-te Biserica, dumnezeească Mireasă s'a luminat, şi la cele mai bune a trecut, văzând întru tine împlinirea celor mai 'nainte zise.

Alt Canon, Irmos:

Pre proorocul Ionà ur„mând strig: Scoate viaţa „mea Bunule din stricăciune, „şi mă mântueşte Mântuito„rul lumei, pre mine cel ce „strig, slavă ţie.

Să prăznuim credincioşii praznic duhovnicesc, pre Maica lui Dumnezeu lăudându-o cu bună credinţă. Că este mai sfântă decât minţile cele cereşti.

Cu cântări duhovniceşti să lăudăm credincioşii, pre Maica luminei, că astăzi s'a arătat nouă mai 'nainte mergând în casa lui Dumnezeu.

Nespurcata Mieluşa, şi Curata porumbiţă s'a adus să lăcuiască în casa lui Dumnezeu, ca o fără prihană, mai 'nainte rânduită, a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

In Biserica legei intrări săvârşeşte Biserica lui Dumnezeu, cortul cel ceresc. Din tru carea nouă celor din întunerec, lumina ne-a strălucit.

Pruncă fiind cu trupul, şi desăvârşit cu sufletul, sfântul sicriu în Biserica lui Dumnezeu intră, ca să se hrănească cu dumnezeescul Dar.

Din toate ispitele şi primejdiile sufleteşti, mântueşte-ne pre noi, cei ce alergăm la tine prea lăudată, cu rugăciunile tale, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Slavă:

Părinte şi Fiule şi Duhule cel drept, Unime în trei staturi, şi nedespărţită Treime, milueşte pre cei ce se închină dumnezeeştei tale stăpânii.

Şi acum.

In pântecele tău încăput fiind, cel neîncăput de toţi, Maica lui Dumnezeu, a ieşit din tine Preacurată îndoit în fire, Dumnezeu şi om.

Catavasie:

Din pântece pre Iona ca „pre un prunc l-a lepădat hia„ra mărei, precum l-a priimit, „şi în Fecioară sălăşluindu-se „Cuvântul, şi trup luând, a „ieşit, păzindu-o nestricată. „Că cel ce nu a pătimit strică„ciune, pre ceea ce l-a născut, „o a păzit nevătămată.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Prea curată Biserica Mântuitorului, cămara cea de mult preţ şi Fecioara, sfinţită vistieria slavei lui Dumnezeu, astăzi se aduce în casa Domnului, împreună aducând Darul Duhului lui Dumnezeu. Pre carea o laudă îngerii lui Dumnezeu, aceasta este cortul cel ceresc.

ICOS.

Al Tainelor lui Dumnezeu celor negrăite şi dumnezeeşti, văzând în Fecioară Darul arătat şi plinit cu adevărat, mă bucur. Şi chipul cel strein şi nespus a-l înţelege nu mă pricep. Cum aleasă Curată singură s'a arătat mai pre sus de toată făptura, cea văzută şi cea gândită. Pentru aceasta, vrând a o lăudà pre dânsa, mă spăimântez foarte cu gândul şi cu cuvântul. Insă îndrăznind, propoveduesc şi măresc: Aceasta este cortul cel ceresc.

Intru această lună în 21 de zile, Intrarea în Biserică a prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Mariei.

Stih: Inlăuntrul Bisericei, Gavriil, Fecioară pre tine hrănindu-te,
Carele va veni însă după puţin zicându-ţi: Bucură-te.
In douăzeci şi una Maria intrând,
In sfânta Biserică, a rămas petrecând.

Intrarea în Biserica legei a Doamnei de Dumnezeu Născătoarei, a pricinuit ortodocşilor creştini praznic minunat şi a toată lumea. Fiindcă s'a făcut aceasta într'un chip minunat şi este înainte mergătoare a marei şi înfricoşatei taini a întrupărei Cuvântului lui Dum-

nezeu, care aveà a se face în lume prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu. Deci praznicul Intrărei s'a început din pricina aceasta: Anna cea pururea pomenită, fiindcă mai toată vieața o a petrecut stearpă fără să nască prunc, rugà pre Stăpânul firei împreună cu bărbatul său Ioachim, ca să le dăruiască lor prunc; și făgăduindu-se, dacă vor câștigà dorirea, îndată îl vor afierosì lui Dumnezeu pre pruncul cel născut. Și așà a născut preaslăvit pre ceea ce s'a făcut pricina mântuirei neamului omenesc, pre împăcătoarea și împrietenirea lui Dumnezeu cu oamenii, pre pricina înnoirei de a doua oară a lui Adam celui căzut, și a sculărei și a îndumnezeirei lui, pre prea sfânta Stăpână de Dumnezeu Născătoarea Maria. Deci, când a fost de trei ani, o au luat părinții ei, și au adus-o ca în ziua de astăzi în Biserică. Și plinindu-și făgăduința o au afierosit pre fiica lor lui Dumnezeu celui ce le-a dăruit-o; și a dat-o pre ea preoților, și mai ales lui Zaharia arhiereului celui de atuncea. Carele luându-o pre ea, o a băgat în cele mai dinlăuntru ale Bisericei, unde numai singur Arhiereul odată în an intrà. Și aceasta o a făcut dupre voința lui Dumnezeu, celui ce după puțin aveà a se naște dintr'însa, spre îndreptarea și mântuirea lumii. Deci acolo a rămas Fecioara doisprezece ani, cu st.einà cuviință, hrănindu-se cu hrană cerească de către Arhanghelul Gavriil. Invrednicindu-se și dumnezeeștei arătări, până ce s'a apropiat vremea dumnezeeștei Bunei Vestiri, și a descoperirilor celor cerești, și mai pre sus de fire, carea i s'a descoperit ei. Că bine a voit Dumnezeu a se întrupà dintr'însa pentru iubirea de oameni, ca să înnoiască de a doua oară lumea cea stricată prin păcat. Deci, atunci Născătoarea de Dumnezeu, ieșind din sfintele sfintelor, s'a dat lui Iosif Logodnicului, ca acela să-i fie păzitor și martor al fecioriei ei. Și ca să slujască, atât la nașterea ei cea fără de sămânță, cât și la fuga ei cea în Eghipet, și la întoarcerea cea de acolo în pământul lui Israil.

Cu ale ei sfinte rugăciuni Dumnezeule, miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturei cugetătorii de Dumnezeu, fără „numai Făcătorului. Ci îngro„zirea focului bărbătește căl„cându-o, se bucurau cân„tând: Prea lăudate Domnul „părinților, și Dumnezeule „bine ești cuvântat.

Iată astăzi a strălucit marginilor, primăvara cea veselă luminând sufletele noastre, și gândul și mintea cu Darul prăznuirea Născătoarei de Dumnezeu. Astăzi cu taină să ne veselim.

Daruri să aducă astăzi toate Impărătesei Maicei, Cerul și pământul, și cetele îngerilor, și mulțimea oamenilor, și să strige: In Biserică se aduce bucuria și veselia.

Scriptura a trecut, legea a lipsit ca umbra, și razele Darului au strălucit, în Biserica lui Dumnezeu intrând tu Fecioară Maică curată, întru carea bine ești cuvântată.

Supusus'au celui născut al tău, Preacurată, ca unui Făcător și Dumnezeu, Cerul și pământul, și cele de desupt, și toată limba oamenilor mărturisește. Că Domnul s'au arătat Mântuitorul sufletelor noastre.

Alt Canon. Irmos

Cuptorul Mântuitorule, se „răcoreà, iară tinerii dănțu-„ind cântau: Dumnezeul pă-„rinților noștrii, bine ești cu-„vântat.

Să dănțuim iubitorilor de praznic astăzi, să lăudăm pre curata Stăpână, pre Ioachim și pre Anna dupre vrednicie cinstindu-i.

Prooroceşte cela ce grăeşti cu Duhul, aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Biserică ție Impărătesei Maicei.

Bucuratu-s'au cetele îngerilor, veselitu-s'au duhurile drepților, când Maica lui Dumnezeu în cele sfinte s'a adus.

Şi cu trupul şi cu duhul s'a bucurat, rămâind Maria cea fără prihană în casa Domnului, ca un vas prea sfințit.

Priimind hrană cerească, sporit-a cu înțelepciunea şi cu Darul, făcându-se Maică dupre trup Mântuitorului Hristos.

Dusu-te-au pre tine în cele mai din lăuntru ale Bisericei, înțelepții părinții tăi Preacurată, ca să te hrănești strein spre sălăşluirea lui Hristos Dumnezeu.

Slavă:

Să slăvim Treimea cea nedespărțită, să lăudăm o Dumnezeire, împreună cu Tatăl pre Cuvântul, şi pre Duhul cel cu totul sfânt.

Şi acum:

Roagă pre Domnul carele l-ai născut, ca pre cel ce este milostiv din fire, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele celor ce te laudă pre tine.

Catavasie:

Coconii în buna credință „fiind crescuți, păgânească „poruncă nebăgându-o în sea-„mă, de groaza focului nu s'au „spăimântat, ci în mijlocul vă-„păiei stând, au cântat: Dum-„nezeul părinților bine ești „cuvântat.

Peasna 8, Irmos:
Al căruia acrostih de pe margine la Greci este dupre Alfa Vita.

Ascultă pruncă Fecioară Curată, să zică Gavriil „sfatul celui prea înalt, cel „de demult adevărat, fii gata „spre priimirea lui Dumne-„zeu: că prin tine cel necu-„prins, cu oamenii va să pe-„treacă. Pentru aceasta şi bu-„curându-mă, strig: Binecu-„vântați toate lucrurile Dom-„nului pre Domnul.

Pre Biserica cea Curată în Casa Domnului, aducându-o Anna oarecând, strigând a zis, cu credință preotului:

Prunca cea dată mie dela Dumnezeu, luându-o acum, o du în Biserica Ziditorului tău şi bucurându-te, cântă lui: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Zis'a Annei oarecând văzând cu duhul Zaharia: Pre Maica vieţei cea adevărată aduci, pre carea luminat proorocii lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu o au propoveduit şi cum Biserica o va încăpeà pre ea? Pentru aceasta mirându-mă, strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Roaba lui Dumnezeu am fost eu, răspuns-a Anna lui, chemându-l pre dânsul cu credinţă şi cu rugăciune, ca să iau rodul durerei mele, şi după naştere pre cea născută să o aduc celui ce mi-a dat-o pre ea. Pentru aceasta săltând strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Al legei lucru este cu adevărat, zis-a ei preotul; şi strein lucru cu totul a fi cunosc, văzând pre ceea ce se aduce în casa lui Dumnezeu, prea slăvit covârşind cu Darul cele sfinte. Pentru aceasta bucurându-mă, strig: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Întărescu-mă, zis-a Anna lui, înţelegând cele ce grăeşti: Că le cunoşti acestea cu Duhul lui Dumnezeu, luminat cele ce sunt ale Fecioarei ai propoveduit. Priimeşte Dar pre cea Curată în Biserica Ziditorului tău, şi bucurându-te, cântă lui: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Făclie purtătoare de lumină s'a aprins nouă, strigat-a preotul, bucurie prea mare strălucind în Biserică: Sufletele proorocilor să se veselească împreună cu mine, ca cele ce văd lucruri străine, săvârşindu-se în casa lui Dumnezeu, şi să strige pururea: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Canon, Irmos:

De carele se înfricoşază „îngerii, şi toate oştile ca de „Făcătorul şi Domnul, lău„daţi-l preoţi, preamăriţi-l ti„neri, bine îl cuvântaţi po„poare, şi îl prea înălţaţi în„tru toţi vecii.

Veseleşte-se astăzi luminat Ioachim şi Anna cea fără prihană, Domnului Dumnezeu aducând jertfă pre sfânta fiică, cea dată ei din făgăduinţă.

Laudă-se sfinţii, David şi

Ieseiu şi Iuda se cinsteşte. Că din rădăcina lor a odrăslit rod Curata Fecioară. Din carea s'a născut Dumnezeu cel mai 'nainte de veci.

Maria cea prea curată, şi cortul cel însufleţit, s'a adus astăzi în casa lui Dumnezeu, şi o a priimit pre ea Zaharia cu mâinile, ca pre o vistierie sfântă a Domnului.

Ca pre o uşă de mântuire şi munte înţelegător, ca o scară însufleţită, să cinstim credincioşii dupre adevăr pre Fecioara şi Maica lui Dumnezeu, cea binecuvântată de mâinile preoţilor.

Proorocii, apostolii şi mucenicii lui Hristos, cetele îngerilor şi toţi pământenii, să cinstim cu cântări pre Fecioara cea Curată, ca pre o binecuvântată Maică a celui prea înalt.

In Biserică te-au adus pre tine, prea cinstită Curată, cei ce dumnezeeşte te-au născut, ca pre o jertfă curată, şi strein te sălăşlueşti întru cele neumblate, ca mai 'nainte să te gătesti lui Dumnezeu spre lăcaş Cuvântului.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să se laude cel întreit sfânt Tatăl şi Fiul şi Duhul sfânt, unimea cea nedespărţită, o Dumnezeire, care ţine în mână toată făptura întru toţi vecii.

Şi acum.

Cuvântul cel fără început s'a început, cu trup născându-se precum bine a voit, Dumnezeu şi om din prunca Fecioară, iarăşi zidindu-ne pre noi cei căzuţi mai 'nainte, pentru multa milostivire.

Catavasie.
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a în-
„chipuit chipul minunei cei
„mai pre sus de fire, că nu
„a ars pre tinerii pre carii
„i-a priimit, precum nici fo-
„cul Dumnezeirei pântecele
„Fecioarei în care a intrat.
„Pentru aceasta cântând să
„strigăm: Bine să cuvinteze
„toată făptura pre Domnul, şi
„să-l prea înalţe pre dânsul
„întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:

Care la Greci este pe Alfa Vita, citind literile înapoi.

Ceea ce eşti mai cinstită... Nu cântăm, ci Stihirile acestea:

Ingerii intrarea cei Preacurate văzând, s'au mirat, cum Fecioara a intrat în sfânta sfintelor.

Irmosul:

Ca de un sicriu însufle-
„ţit al lui Dumnezeu, nici
„cum să nu se atingă mâna
„necredincioşilor, iară buzele
„credincioşilor, fără tăcere
„glasul îngerului cântând, cu
„bucurie să strige Născătoa-

„rei de Dumnezeu: Cu ade-
„vărat mai pre sus decât toți
„ești Fecioară curată.

Și a doua ceată, asemenea cântă acestaș Irmos; apoi Stihirile de rând.

Ingerii intrarea cei Preacurate văzând s'au mirat, cum cu slavă a intrat în sfintele sfintelor.

Ca ceea ce ai prea luminată frumsețea curăției sufletului, Născătoare de Dumnezeu Curată, și de Darul lui Dumnezeu din Cer ești plină cu lumina cea pururea fiitoare, luminezi pururea, pre cei ce cu veselie strigă: Cu adevărat mai pre sus decât toți ești Fecioară Curată.

Ingerii intrarea Fecioarei văzând s'au mirat, cum cu prea slăvire a intrat în sfintele sfintelor.

Mai pre sus zboară decât puterea cuvintelor, minunea ta Născătoare de Dumnezeu Curată. Că trupul întru tine îl socotesc mai pre sus de cuvânt, de curgerea păcatului nepriimit. Pentru aceasta cu mulțumită strig către tine: Cu adevărat mai pre sus decât toți ești Fecioară Curată.

Ingerii și oamenii intrarea Fecioarei să o cinstim, că cu slavă a întrat în sfintele sfintelor.

Cu prea slăvire mai 'naainte te-a închipuit Curată, legea pre tine cort și dumnezeească năstrapă, sicriu și catapeteazmă, și toiag, Biserică nestricată, și ușă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta învață a strigà către tine: Cu adevărat mai pre sus decât toți ești Fecioară Curată.

Ingerii intrarea Fecioarei văzând s'au mirat, cum cu dumnezeească plăcere a intrat în sfintele sfintelor.

Dulce cântând ție mai 'naainte a glăsuit David, numindu-te pre tine fiică Impăratului, cu podoaba faptelor bune stând deadreapta înaintea lui Dumnezeu, văzându-te împodobită. Pentru aceasta proorocind a strigat: Cu adevărat mai pre sus decât toți ești Fecioară Curată.

Ingeri săltați cu sfinții, fecioare împreună dănțuiți, că fiica lui Dumnezeu a intrat în sfintele sfintelor.

De Dumnezeu priimitoare mai 'nainte văzându-te Solomon, Născătoare de Dumnezeu, te-a vestit pre tine ușă deschisă a Impăratului, și izvor viu pecetluit, din care apa cea ne turbure a izvorît nouă, celor ce strigăm cu credință: Cu adevărat mai pre sus decât toți ești Fecioară Curată.

Ingerii și oamenii pre Fecioara, cu cântări să o mărim, că cu dumnezeească cuviință a intrat în sfintele sfintelor.

Dai darurile tale cele liniștite Născătoare de Dumnezeu sufletului meu, izvorînd vieață celor ce te cinstesc dupre datorie. Singură apărându-i și acoperindu-i și păzindu-i, ca să strige către tine: Cu adevărat mai pre sus decât toți ești Fecioară Curată.

Altă pripeală, glas 1:
Măreşte suflete al meu, pre ceea ce s'a adus în Biserica Domnului, şi s'a binecuvântat de mâinile preoţilor.
Irmosul:

Pre norul cel purtător de „lumină, întru carele Stăpâ„nul tuturor, din Cer ca ploa„ia pre lână s'a pogorît, şi s'a „întrupat pentru noi, făcân„du-se om cel fără de înce„put; să o mărim toţi, ca pre „o Maică Curată a Dumne„zeului nostru.

(Şi cântă şi a doua ceată, tot această pripeală, şi Irmosul. Apoi printre Tropare zicem tot pripeala aceasta).

Din cei drepţi a ieşit, din Ioachim şi din Anna, rodul făgăduinţei, dumnezeeasca pruncă Maria; şi ca nişte tămâie priimită, cu trupul pruncă fiind, se aduce în sfânta Biserică, ca o sfântă, întru cele sfinte să lăcuiască.

Pre ceea ce a fost prunca cu firea, şi mai pre sus de fire s'a arătat Maică lui Dumnezeu, să o lăudăm cu cântări. Că în Biserica legei Domnului astăzi s'a adus, spre mireazmă cu bun miros, ca un rod al drepţilor duhovnicesc.

Cu îngerul bucură-te Născătoarei de Dumnezeu cu cuviinţă să strigăm credincioşii: Bucură-te prea bună Mireasă. Bucură-te nor luminos, din carele ne-a strălucit nouă Domnul, celor ce şedeam întru întunerecul necunoştinţei. Bucură-te nădejdea tuturor.

Sfânta sfintelor şi a lui Dumnezeu Maică Marie, cu rugăciunile tale Curată scapă-ne din cursele vrăjmaşului, şi din tot eresul şi necazul, pre noi cei ce ne închinăm cu credinţă icoanei sfântului tău chip.

Cântare dupre vrednicie Născătoarei de Dumnezeu, toată zidirea cu îngerul Gavriil, să-i strige glăsuind: Bucură-te Maica lui Dumnezeu, cu totul fără prihană, prin carea ne-am mântuit din blestemul cel dintâiu, făcându-ne părtaşi nestricăciunei.

Mai pre sus decât Heruvimii, şi decât Serafimii mai înaltă, şi mai desfătată decât cerurile te-ai arătat Fecioară, ca ceea ce pre cel neîncăput de toate Dumnezeul nostru, în pântecele tău l-ai încăput şi l-ai născut negrăit; pre carele roagă-l cu deadinsul pentru noi.

In loc de Slavă:
Măreşte suflete al meu, Stăpânia Dumnezeirei celei în trei staturi şi nedespărţite.

Firea cea în trei ipostasuri, şi slava cea nedespărţită şi întru o Dumnezeire lăudată neîncetat, în Cer şi pre pământ, Treimea cea nedespărţită să o slăvim, Tatălui

şi Fiului, împreună şi Duhului închinându-ne, cu bună credinţă.

In loc de Şi acum:

Măreşte suflete al meu, pre cea mai cinstită şi mai mărită decât oştile cele de sus.

Pre cei ce aleargă cu credinţă supt milostivirea ta, şi se închină cu bună cinstire Fiului tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, ca unui Dumnezeu şi Domn al lumei, roagă-te să-i mântuiască de stricăciune, şi de primejdii şi de toate ispitele.

Catavasie:

Taină streină văz şi prea „slăvită, Cer fiind peştera, „scaun de Heruvimi Fecioara, „eslea sălăşluirea, întru carea „s'au culcat cel neîncăput, Hri„stos Dumnezeu, pre carele „lăudându-l îl mărim.

SVETILNA

Podobie: Femei auziţi glas...

Pre carea de demult mai 'naite o a vestit adunarea proorocilor, năstrapă şi toiag şi tăbliţă, şi munte netăiat, pre Maria a lui Dumnezeu fiică, cu credinţă să o lăudăm. Că astăzi se aduce, în sfintele sfintelor, să se hrănească Domnului. De două ori.

Slavă, Şi acum, altă Svetilná.

Podobie: Cu ucenicii să...

Cetele fecioarelor, purtând făclii astăzi, petrec împreună cu îngerii, pre singură pururea Fecioara şi Curata Născătoarea de Dumnezeu, în casa Domnului, ca pre o sfinţită dăruire şi lăcaş prea sfinţit, întru care Dumnezeu negrăit au lăcuit, înnoind toată firea oamenilor pentru milostivirea milei.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Făclii purtând fecioare, pre pururea Fecioara, luminat petrecându-o, vestesc adevărat cu Duhul, ceea ce va să fie. Că Biserica lui Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu fiind, în Biserică cu mărire feciorească, pruncă fiind, se aduce.

Dupre făgăduinţa cea sfântă, Născătoare de Dumnezeu, şi rodul cel mărit, cu adevărat s'a arătat lumei, ca cea mai înaltă decât toţi, carea cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut a plinit, fiind păzită cu dumnezeescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită Fecioară, cu credinţă în Biserica Domnului, ai născut lumei pre Cuvântul, pâinea vieţei, căruia ca o Biserică aleasă, şi cu totul fără de prihană, mai 'nainte te-ai lo-

godit prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu şi Tatălui.

Să se deschiză uşa Bisericei celei de Dumnezeu primitoare. Că pre ceea ce este Biserica Impăratului tuturor, şi scaun, astăzi cu mărire primindu-o Ioachim înlăuntru o a pus, sfinţind Domnului pre cea aleasă de dânsul, spre Maică lui'şi.

Slavă, Şi acum, glas 2. A lui Leon Maistrul.

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălăşluirea Impăratului a toate Dumnezeu, şi hrănitorului a toată vieaţa noastră. Astăzi sfinţenia cea prea curată, ca o junice de trei ani, în sfintele sfintelor se aduce. Acesteia să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te ceea ce numai tu eşti între femei binecuvântată.

SLAVOSLOVIA cea Mare. Ecteniile şi Otpustul. Şi se face ungere fraţilor dela preot, cu sfânt untdelemn din candelă.

Ceasul 1 şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul întâi, Peasna 3 pe 4. Şi din Canonul al doilea, Peasna 6, pe 4. După vohod, Troparul praznicului. Slavă, Şi acum. Condacul, Prochimen, glas 3: Peasna Născătoarei de Dumnezeu. Măreşte suflete al meu pre Domnul... Stih: Că a căutat spre smerenia roabei sale... Apostolul, către evrei: *Fraţilor, cortul cel dintâiu aveà...* Aliluia, glas 8: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechia ta... Stih: Feţei tale se vor rugà bogaţii poporului... Evanghelia dela Lucà: *In vremea aceea intrat-au Iisus într'un sat...*

CHINONICUL

Paharul mântuirei voiu luà, şi numele Domnului voiu chiemà.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmplà acest praznic Duminică, Sâmbătă seara, la Vecernia cea mică, la Doamne strigat-am, Stihirile Invierei ale glasului, pe 4, Slavă, Şi acum, a praznicului, care este la Doamne strigat-am, a Vecerniei cei mici. La Stihoavnă o Stihiră a învierei, după aceea Stihoavna praznicului, a vecerniei cei mari, cu Stihurile cele de prăznuire, Slavă, Şi acum, a praznicului. Troparul învierei. Slavă, Şi acum al praznicului. După aceasta ectenia cea mică şi Otpustul.

LA VECERNIA CEA MARE

La Doamne strigat-am, Stihirile învierei 3 ale lui Anatolie 1 şi ale praznicului 6. Slavă, Şi acum a praznicului; după aceasta Vohod, Prochimenul zilei, şi citirile praznicului 3. La Litie, Stihirile, Slavă, Şi acum, a praznicului; Strălucit-a zi de bucurie... La Stihoavnă, Stihirile învierei. Slavă, Şi acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul praznicului de 3 ori. Şi citire a Cuvântului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul învierei de 2 ori, Slavă, Şi acum, al praznicului. După obişnuitele Stihologhii, Sedelnele învierei cu ale Născătoarei, şi citire din tâlcuirea Evangheliei. După aceea Polieleul, cu Mărimurile praznicului, şi Troparele învierei: Soborul îngeresc... Ipacoi al glasului şi Sedelnele toate ale praznicului, câte odată. Slavă, Şi acum, a praznicului. Antifoanele glasului. Prochimen şi Evan-

ghelia praznicului. Deci *Învierea lui Hristos văzând...* Psalm 50, și sărutarea Evangheliei dupre obiceiu, apoi Slavă, Stihira praznicului. Și acum tot aceeaș, și Stihira praznicului, Canonul învierei, cu irmosul pe 4, și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și ale praznicului 2 pe 8. Catavasie: Hristos se naște mărițí-l... întru amândouă stranele împreună. După a 3 Peasnă, Condacul și icosul învierei și Sedelnele Praznicului de 2 ori, și citirea praznicului după a 6 Peasnă, Condacul și Icosul praznicului și citim Prologul. La a 9 Peasnă, Stihiri nu zicem, ci Ceea ce ești mai cinstită, Svetilna învierei, Slavă, Și acum a praznicului. La Laude, Stihirile învierei 4 și ale praznicului 4, cu Stihurile praznicului. Slavă a praznicului. Și acum, Prea binecuvântată ești, apoi Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul învierei numai. Ecteniile și Otpustul. Deci Stihira Evangheliei. La ceasuri, Troparul învierei, Slavă, Troparul praznicului, Și acum a Născătoarei-ceasurilor. După Tatăl nostru, Condacul învierei. Asemenea și la toate ceasurile, Condacele le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE

Fericirile învierei, ale glasului pe 6 și ale praznicului, Peasna a 3 pe 4. După Eșire, Troparul învierei și al praznicului, Slavă Condacul învierei, Și acum, al praznicului. Prochimen, Apostol, Aliluia și Evanghelia. Chinonicul, mai 'nainte al zilei apoi al prăznuirei.

CADE-SE A ȘTI:

Că de se va întâmplà după praznicul Intrărei în Biserică a Născătoarei de Dumnezeu Duminică, și vre un sfânt ce se prăznuește pe 4 sau pe 6.

SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia cea mică, Stihirile învierei și ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

LA VECERNIA CEA MARE

După obișnuita Catismă, la Doamne strigat-am Stihirile învierei 3 și a lui Anatolie 1, și ale praznicului 3. Ale aceiași zile a rândului, și ale sfântului din Mineiu 3. Iară de se cântă sfântul pe 6, sau are și Polieleu, atuncea cântăm ale învierei 3 și ale praznicului 3 și ale sfântului 4. Slavă, a sfântului de are. Iară de nu, slavă a praznicului, Și acum. Dogmatica glasului, Eșire, Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului, ale Stihoavnei zilei aceiași a rândului, și ale sfântului, dacă are Polieleu. Slavă, Și acum, a praznicului. Iară de are sfântul Slavă, Slava a sfântului, Și acum, a praznicului. La Stihoavnă, Stihirile învierei, Slava sfântului dacă are, iară de nu, Slavă, Și acum, a praznicului: Acum slobozești... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru, La binecuvântarea pâinilor, Tropar: Născătoare de Dumnezeu Fecioară... de 2 ori, și al praznicului odată, și cetire.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul învierei de 2 ori. Slavă, al sfântului de este, iară de nu, Slavă, Și acum, al praznicului. După obișnuitele Catisme, Sedelnele învierei, cu ale Născătoarei, și cetire din tâlcuirea Evangheliei. Apoi Polieleul, și Troparele învierei: Soborul îngeresc, Ipacoi, Antifoanele și Prochimenul glasului. Evanghelia învierei: *Învierea lui Hristos văzând...* Psalm 50, și Stihira învierei, și celelalte, Canonul învierei cu Irmosul pe 4, și al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și al praznicului pe 4, și al sfântului pe 4. Iară dacă are sfântul Polieleu, Canonul învierei cu Irmosul pe 4, și al praznicului pe 4, și al sfântului pe 6. Catavasie: Hristos se naște slăviți-l. După a 3 Peasnă, Condacul și Icosul praznicului, și al sfântului de are, și Sedealna sfântului, Slavă, Și acum, a praznicului, și cetire. După a 6 Peasnă, Condacul și Icosul învierei, și citim Prologul. După a 9 Peasnă cântăm: Ceea ce ești mai cinstită... Svetilna învierei, Slavă, a sfântului de are, iară de nu, Slavă, Și acum, a praznicului. La Laude, Stihirile învierei 4, și ale praznicului cu

cea de Slavă 4, ale Stihoavnei Utreniei zilei cei de rând, cu Stihurile praznicului. Iară de are sfântul Stihiri, la Hvalite, cântăm Stihirile învierei, pe 4, şi ale sfântului cu cea de Slavă pe 4, cu Stihurile lui. Slavă, Stihira Evangheliei, Şi acum, Prea binecuvântată eşti, Slavoslovia cea mare. După sfinte Dumnezeule, Troparul învierei numai. Ecteniile şi Otpustul şi învăţătură a lui Studit, şi obişnuita ieşire în Pridvor. Apoi ceasul 1. La ceasul 1 Troparul învierei, Slavă, Troparul praznicului, Şi acum, al Născătoarei-ceasului. După Tatăl nostru Condacul praznicului. La ceasul 3, Troparul învierei, Slavă al sfântului, Şi acum, a Născătoarei-ceasului. După Tatăl nostru, Condacul învierei. Asemenea şi la celelalte ceasuri zicem Troparele învierei totdeauna, cu al praznicului şi cu al sfântului, schimbând Troparele, dacă este şi al sfântului. Iară Condacul învierei şi al praznicului le zicem schimbându-le, şi de este Polieleu, şi al sfântului.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6 şi ale praznicului, Peasna cea de rând pe 4. Iară de are şi sfântul Peasnă în Tipic, ale învierei pe 4 şi ale praznicului, Peasna cea de rând pe 4, şi ale sfântului Peasna 6 pe 4. După Eşire, Troparul învierei şi al praznicului şi al hramului sfântului, şi al sfântului de are. Apoi Condacul învierei, Slavă al sfântului, Şi acum, al praznicului; iară de nu are sfântul Tropar şi Condac, Slavă, Condacul învierei, Şi acum, Condacul praznicului. Prochimen, Apostol, Aliluia; Evanghelia, şi Chinonicul zilei, şi al sfântului de are; iară de nu, una a Duminicei cei de rând.

In ştiinţă să fie că acest praznic se prăznueşte numai cinci zile.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 22 ZILE.

Sfântul apostol Filimon, şi cei împreună cu dânsul. Şi sfânta muceniţă Cecilia.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale praznicului 3, şi ale sfinţilor 3.

Stihirile praznicului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

O prea slăvită minune! Acum se însemnează mai 'nainte cele negrăite ce vor să fie, cele închipuite, astăzi văzute se înţeleg; că ceea ce a strălucit lumina cea dumnezeească în lume, ca o mireasă se aduce în Biserica lui Dumnezeu, pre carea să o lăudăm ca pre o Biserică dumnezeească prea luminoasă, sfântă şi strălucită, a dătătorului de lumină Hristos.

Cu adevărat pârgă bine priimită, au adus Ioachim înţeleptul, împreună cu Anna, celui ce i-au învrednicit a le da lor rod dumnezeesc, pre fiica lui Dumnezeu Fecioara Maria cu adevărat, prin carea s'a izgonit pricina întristărei. Pre carea să o lăudăm cu bună credinţă veselindu-ne. Că aceasta s'a făcut pricină de bucurie a toată lumea.

Veniţi să alergăm, cu toţii tăinuit, şi luminându-ne cu luminările credinţei, să înce-

pem înainte acum întâmpinarea Fecioarei. Că lumina intră în Biserica lui Dumnezeu, mai 'nainte logodindu-se arătat prin Duhul. Căreia să-i prăznuim prăznuirea cea veselă, ospătându-ne toți cu cuviință dumnezeească la intrarea ei.

Alte Stihiri ale sfinților apostoli, glas 2.
Podobie: Când de pre lemn...

Fiind viță a viei cei de vieață, slăvite Filimoane, ai picat vin de dumnezeească cunoștință, în sufletele cele cu durere, și ai veselit inimile cele întunecate cu întunerecul înșelăciunei, și ținute de negura nebuniei idolești. Pentru aceasta cu veselie prăznuim pomenirea ta cea luminată de Dumnezeu.

Cetatea Gazenilor te cinstește, că prin tine a văzut lumina cunoștinței, fericite. Iară a Colosenilor, având ca o bogăție dumnezeescul tău trup, culege tămăduirile și darul cel ce izvorăște totdeauna. Pentru aceea săvârșind noi pomenirea ta, ne apărăm de primejdii, slăvite Filimoane, cu rugăciunile tale.

Cu credință să lăudăm împreună cu cinstita Apfia, și pre înțeleptul ierarh Arhip, cântând pre Filimon, și pre Onisim, sfinții de Dumnezeu propoveduitori, prea cinstiții dascăli, carii au dezrădăcinat toată înșelăciunea mulțimei dumnezeilor cu cuvântul, și au sădit tuturor cunoștința adevărului, celor ce cinstesc totdeauna pomenirea lor cu bună credință.

Slavă, a sfinților, glas 6.

Veniți să lăudăm cu un glas, pre văzătorii Cuvântului, și tăinuitorii minunilor lui. Pre Filimon și Onisim, pre Apfia și pre Arhip, pre Apostolii lui Hristos, strigând către dânșii: Bucurați-vă luminătorii lumei, părtinitorii Colosenilor. Bucurați-vă cei ce sunteți lăcuitori împreună cu îngerii, carii ați răsturnat bărbățește rătăcirea idolilor, și ați propoveduit pre Mântuitorul Hristos, izbăvind pre oameni din rătăcire. Pentru aceasta, ca cei ce stați lângă scaunul sfintei Treimi, rugați-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum, a praznicului, glas 1, a lui Gheorghie Nicomideanul.

Să se bucure astăzi Cerul de sus, și norii veselie să stropească, pentru foarte prea lăudate măririle Dumnezeului nostru. Că iată ușa ceea ce caută spre răsărituri, născându-se dupre făgăduință din cea stearpă neroditoare, și lui Dumnezeu sfințită fiind spre lăcaș, astăzi în Biserică

ca o jertfă fără prihană se aduce. Să se bucure David, lovind în alăută; că zice: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce. Inlăuntru în cortul lui Dumnezeu înlăuntru altarului, să se hrănească spre lăcaş, celuia ce s'au născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără stricăciune, spre mântuirea sufletelor noastre.

(VEZI) Stihirile sfintei Ceciliei ale Vecerniei s'au pus la Lăudări.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Astăzi psalmiceşte, cetele fecioarelor, făclii aprinzând, luminat merg înaintea ceii singure prea fără prihană.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei.

Pre muntele cel gânditor, pre dumnezeeasca masă, pre podul şi năstrapa, primeşte-o Prooroace, pre cea singură fără prihană.

Stih: Aduce-se-vor întru bucurie şi veselie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Uşile altarului, deschizându-le Zaharie, priimeşte Prooroculе, pre dumnezeească uşa lui Dumnezeu, prea cea pururea Fecioară.

Slavă, a sfinţilor, glas 2.

Veniţi adunarea credincioşilor, cu cântări de laude să lăudăm pre dumnezeeasca odraslă a Colosenilor, pre păstorul Gazenilor. Bucură-te, strigându-i lui, Apostole mărite, carele cu cuvintele tale cele de Dumnezeu înţelepţite ai întors pre oameni către dumnezeeasca cunoştinţă, vânând sufletele lor către calea pocăinţei. Bucură-te că ai prea iubit pre sfinţi, pentru Hristos Dumnezeu, Filimoane prea lăudate. Pentru care şi Pavel scriind ţie, te cinsteşte cu laude, mărturisindu-te pre tine, odihna celor dinlăuntru ale lor. Şi acum în ceruri stând faţă înaintea scaunului Impăratului a toate Dumnezeu, cere nouă curăţire de păcate şi mare milă.

Şi acum, a praznicului asemenea.

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara...

Caut-o înapoi la Laudele praznicului.

Troparul apostolilor, glas 3.

Sfinţilor apostoli, rugaţi pre milostivul Dumnezeu, ca să deà iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de două ori.

Slavă al sfinţilor, Şi acum fără al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Pre tine, o înţelepte, când te-a trimis, mărite, Dumnezeu

Cuvântul lui Dumnezeu, către toate marginile pământului, ca o stea prea luminată, fericite, ai luminat sufletele cele ce zăceau întru întunerec şi le-ai povăţuit pre ele la dumnezeeasca cunoştinţă, Filimoane apostole.

Slavă, Şi acum.

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Fecioare lăudaţi, maicelor prăznuiţi, popoare prea măriţi, preoţi binecuvântaţi pre prea curată Maica lui Dumnezeu, că cu trupul pruncă fiind mai 'nainte, s'a adus în Biserică ca un lăcaş prea sfinţit al lui Dumnezeu. Pentru aceasta praznic duhovnicesc prăznuind strigăm ei: Ca ceea ce este folositoarea neamului omenesc.

După a doua Stihologhie, Sedealna glas 1:

Podobie: Mormântul tău...

Să cinstim credincioşilor cu un glas, slăvită pomenirea cinstitului Filimon, Onisim, Arhip şi Apfia, strigând către dânşii: Dumnezeeştilor propoveduitori şi slujitori ai Cuvântului, mântuiţi sufletele noastre de veşnica muncă, cu rugăciunile voastre.

Slavă, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Dumnezeească făclie luminoasă, te-ai pus cetăţei Colosenilor, mărite, sfinţite apostole Filimoane fericite, luminătorule al marginilor lumei.

Şi acum, asemenea.

Podobie: Degrab ne întîmpină...

Davide mergi înainte în Biserica lui Dumnezeu, şi bucurându-te, priimeşte pre Impărăteasa noastră, şi către dânsa strigă: Intră Doamnă în Biserica Impăratului intră, a căreia slavă acoperită se cunoaşte; din care miere şi lapte va să curgă nouă tuturor, lumina Hristos.

După Psalm 50.

CANOANELE

Al praznicului cel dintâiu cu Irmosul pe 6, şi al sfinţilor 2 pe 8.

CANONUL sfinţilor apostoli.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Te slăvesc Filimoane, cel ce ai iubit pre Hristos.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniţi noroade să...

Umblând prin lăcaşurile cele cereşti cu bucurie, lucrătorule de cele sfinte, dă-mi mie Dar, celuia ce laud dumnezeeşte sfântă pomenirea ta, că tu te-ai prea mărit.

Cu rîurile cuvintelor tale, ai adăpat inimile, şi le-ai gătit a lucrà înţelegeri cereşti cu credinţă, fericite apostole Filimoane, vrednicule de laudă.

Lucrând cu sfinţenie sfinţita Evanghelie, cu strălucirile Duhului, ai luminat sufletele izbăvindul-le de întunerecul

nebuniei idoleşti, înţelepte Apostole.

A Născătoarei.

Pre tine ceea ce eşti nespurcată, cu adevărat te-a însemnat de demult dumnezeească ceata proorocilor cu multe feluri de însemnări, pre ceea ce singură ai născut pre Stăpânul.

Alt CANON, al sfintei.
Peasna 1, glas 1, Irmos:
Hristos se naşte slăviţi-l...

Lăcaş prea sfânt al lui Hristos, sălăşluire cu chip de lumină a lui Hristos, Biserică prea curată a lui Hristos; slăvită Cecilie, muceniţă cinstită, cu rugăciunile tale luminează-ne pre noi cei ce te lăudăm.

Dorind de frumseţea lui Hristos, întărindu-te de dragostea lui Hristos, supuindu-te poruncilor lui Hristos, te-ai omorît lumei, şi tuturor celor din lume, muceniţă cinstită, şi te-ai învrednicit vieţei celei veşnice.

Slavă:

Purtând suflet nespurcat şi trup curat şi prea lămurit, te-ai făcut Mireasă lui Hristos Dumnezeu, carele te păzeşte Curată şi fără prihană muceniţă în veci, în cămara Mirelui cea înţelegătoare, de Dumnezeu fericită.

Şi acum, a Născătoarei:

Roagă-te Fecioară fără prihană Domnului şi Stăpânului tău neîncetat, să ne mântuim noi robii tăi de stăpânirea patimilor, pre carele l-ai întrupat Preacurată din sângiurile tale, şi s'a împărtăşit cu noi.

Peasna 3, Irmos:
Întăreşte-ne pre noi întru...

Propoveduind patimile lui Hristos şi învierea, ai ridicat ca din mormântul necredinţei şi al omorârei pre oameni, Filimoane vrednicule de laudă.

Pre Onisim cel dumnezeesc, şi pre Filimon, pre Apfia şi pre Arhip, pre stelele care luminează marginile pământului, să-i lăudăm cu cântări sfinţite.

Curăţind puterea cea de vedere a gândului, aţi dobândit dumnezeeştile vederi, şi inimile cele rătăcite le-aţi întors spre cunoştinţă, prea sfinţiţilor.

A Născătoarei.

Arătându-te Curată şi cu totul nestricată, ai priimit în pântece pre Dumnezeu Cuvântul, pre cel ce a curăţit firea noastră, carea erà întinată cu căderile în păcate, Fecioară.

Alt Canon, Irmos:

Fiului celui născut...

Căutând pre Hristos, Dumnezeu, carele s'a întrupat din Fecioară negrăit, cu cuget curat, strigai către dânsul: După tine am alergat Stăpâne, şi de dragostea ta mi-am legat sufletul meu.

Având cămară cerească şi zestre stătătoare, ai defăimat cea de pre pământ şi pieritoare, ca pre o vremelnică, curată muceniţă Cecilie, pentru Hristos păzindu-ţi fecioria nespurcată şi neîntinată.

Slavă:

Cu dragostea cea nematerialnică, ai veştejit dragostile cele materialnice, şi pre logodnicul tău cu cuvinte de vieaţă, şi prea înţelepte, l-ai plecat să păzească fecioria împreună cu tine, cu carele dimpreună te-ai adunat cu cetele îngerilor, muceniţă vrednică de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Ceea ce ca un pământ nelucrat, şi ca o vie foarte roditoare, Preacurată, luând în pântece, şi născând strugurul cel fără de stricăciune pre Hristos, din carele curge vinul cunoştinţei de Dumnezeu, roagă-l pre dânsul ca pre un Dumnezeu, să ne mântuim noi.

Irmosul:

Fiului celui născut fără „stricare din Tatăl mai 'na„inte de veci, şi mai pre urmă „din Fecioară întrupat fără „de sămânţă, lui Hristos Dum„nezeu să-i strigăm: Cela ce „ai înălţat cornul nostru, sfânt „eşti Doamne.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului, şi al sfântului Filimon, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Sfinţite apostole al lui Hristos Filimoane, pre cei ce cu credinţă săvârşesc astăzi prea sfântă pomenirea ta, mântueşte-i pre toţi de tot felul de ispite şi de necazuri.

ICOS.

Cine va puteà lăudà dupre vrednicie, pre cel ce Pavel căpetenia apostolilor prea înălţându-l prin epistolă, îl mărturiseşte mare întru credinţa către Domnul, şi întru dragostea către sfinţi, şi odihnă măruntaelor acelora, pentru covârşirea milosteniei? Sau cine va binecuvântà durerile, care pentru propoveduirea Evangheliei ai suferit Filimoane apostole, răsturnând înşelăciunea idolească, cea cu rea credinţă, şi întorcând neamurile către dreapta credinţă, şi vitejaşte nevoindu-te până la sânge. Ci cu credinţă prăznuind adormirea ta, strigăm

ţie: Mântueşte-ne pre noi pre toţi de feluri de ispite şi de necazuri.

Sedealna apostolilor, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea şi...

Cu plugul cuvântului, bine lucrând inimile cele înţelenite, lucrătorule de cele sfinte, le-ai gătit a lucrà cunoştinţa cea dumnezeească, şi surpând capiştile idolilor, ai ridicat Biserică întru slava Ziditorului tău, fericite. Pentru aceasta adunându-ne, slăvim sfântă pomenirea ta Filimoane, luminat sfinţindu-ne, şi cu un glas strigăm ţie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Sedealna sfintei, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Având pre Hristos Mire adevărat, ai urît dragostea mirelui celui pământesc, şi l-ai adus şi pre el la Dumnezeu, prin credinţă pătimind tare împreună cu tine Cecilie, şi luând cununa biruinţei, adu-ţi aminte de noi, împreună cu el.

Şi acum, a praznicului, asemenea.

Roada dreptilor, a lui Ioachim şi a Annei, se aduce lui Dumnezeu în Biserica cea sfântă, cu trupul pruncă fiind hrănitoarea vieţei noastre, pre carea o a binecuvântat sfinţitul Zaharia. Pre aceasta toţi pământenii cu frică, întru credinţă să o fericim.

Peasna 4, Irmos.

Te laud pre tine că am auzit...

Cu vetreala Crucei zburând, ai trecut neînviforat noianul cel cumplit al supărărilor vieţei fericite, ocârmuind pre mulţi din primejdia mării, către limanul mântuirei, cu Darul cel dumnezeesc.

Luminători luminaţi pune înainte dumnezeeasca cetate a Colosenilor, pre sfinţitul Arhip, şi pre Filimon, şi pre Apfia, şi pre Onisim cel mărit, carii luminează marginile lumei.

Izvorît-a rîul cel dumnezeesc al inimei tale, grăitorule de cele dumnezeeşti, şi au încetat apele şi rîurile nedumnezeirei; iară sufletele cele topite de arsura necunoştinţei, le-a adăpat cu Darul.

A Născătoarei

Te laud cu adevărat prea lăudată, că ai născut mai pre sus de fire, pre Dumnezeu Cuvântul. Ci mă rog să tămăduieşti boalele smeritului meu suflet, ca una ce eşti bună, mireasă a lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Toiag din rădăcina lui Ieseiu...

Înger luminos stând lângă tine, şi dându-ţi-se ţie pă-

zitor, te-a luminat cu lumină dumnezeească, izbăvindu-te mărită de tot împrotivnicul, şi păzindu-te nestricată Curată, plăcută lui Hristos cu credinţă şi cu Darul, Cecilie.

Plecându-se dumnezeeştilor tale învăţături, o Cecilie! Valerian cel cu cuget viteaz, a părăsit întunerecul cel prea adânc, viind cu bucurie către Botezul cel făcător de Dumnezeu, şi luminându-i-se sufletul a strălucit cu lumina muceniei. Slavă:

Cămara cea de mire o ai schimbat cu cămara de mire curată, cea pământească cu cea cerească, ceea ce eşti vrednică de minune, întru carea lăcueşti cu bucurie, luminată cu frumseţile fecioriei, şi cu razele muceniei, strălucită muceniţă Cecilie, mireasă a lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei.

Toiag odrăslit fără de umezeală, te-a închipuit Aaron pre tine Fecioară, că ai înflorit pre săditorul a toată lumea. Pre carele roagă-l totdeauna, să sădească frica sa în inimile tuturor bine credincioşilor, Stăpână cu totul fără prihană. Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină Doamne...

Văzând pre cei bolnăviţi de putrejunea relelor nebuniei idoleşti odinioară, i-ai vindecat cu cuvântul tău cel lucrător, mărite Filimoane, fiind tare primejduiţi.

Ca un îndreptător nerătăcit Filimoane, ai arătat căile cele cereşti celor rătăciţi cumplit, şi i-ai povăţuit a iubì cu cuviinţă numai calea lui Hristos.

Praznic luminat face Biserica Colosenilor, cea cinstită a lui Hristos, cu bucurie cinstind pre dumnezeescul Arhip, şi pre grăitorul de Dumnezeu Filimon.

A Născătoarei:

Stăpână mântueşte-ne pre noi, carii suntem înviforaţi de furtuna cea cumplită a supărărilor, şi de năvălirile barbarilor cele sălbatice, şi de împresurările cele rele ale dracilor.

Alt Canon, Irmos.

Dumnezeu fiind păcei...

Căutând tu Valeriane baia cea dumnezeească, ţi s'a arătat înger luminându-ţi cugetul şi inima, cu descoperire de cuvinte sfinţite. Şi învăţându-te să te împreuni cu cetele cele cereşti, nevoindu-te pre pământ.

Trimisu-v'a vouă Hristos cununi văzute de trandafir dulce mirositor, căci v'aţi

păzit cu fecioria şi trupul şi gândul, şi aţi fost legaţi împreună întru dumnezeescul Duh. Că a lui Hristos bună mireazmă sunteţi, prin credinţă cu adevărat, prea lăudaţilor.

Slavă:

Părăsind rătăcirea cea urâtă Tiburtie, ai priimit miros de dumnezeească cunoştinţă, şi cu osârdie ai mers pe calea, care duce către vieaţa cea adevărată, crezând cu tot sufletul în Treime, şi pătimind pentru dânsa foarte cu dragoste.

Şi acum, a Născătoarei:

Arătatu-te-ai Fecioară curată mai aleasă decât sfinţii îngeri, că ai născut pre Ingerul sfatului celui mare, pre Dumnezeu Emmanuil, carele au făcut pre oameni cereşti, cu pogorârea sa Fecioară, pentru milostivirea sa cea nespusă.

Peasna 6, Irmos:

De adâncul greşalelor...

Arătatu-te-ai Cer, povestind tuturor slava cea mântuitoare, a celui ce te-a slăvit pre tine, şi te-a pus în rânduiala celor şaptezeci de ucenici, prea fericite.

Înstrăinându-te de patrie, cu cuvântul tău cel strein ai vânat pre cei înstreinaţi de Dumnezeu, şi i-ai arătat lăcuitori Sionului, Ierarhe Filimoane.

Strălucind cu sfinţite bunătăţi, şi lui Dumnezeu slujind prea ales, te-ai suit spre Cer, dănţuind împreună cu îngerii Apfie.

A Născătoarei:

Întrupează-se Cuvântul în pântecele tău, şi pentru milostivirea se cunoaşte om, ca pre om să-l facă Dumnezeu, Fecioară cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Din pântece pre Iona...

Ridicând mâinile către Dumnezeu cu osârdie, au surpat capiştile cele idoleşti şi le-au sfărâmat, şi înălţările dracilor le-au dat piericiunei, mucenicii cei foarte tari. Pentru aceea au luat cunună de biruinţă frumoasă şi luminată.

Miei cuvântători fiind sfinţilor, nu v'aţi îngrozit de pornirile hiarelor, nu aţi dat cinste fără socoteală dracilor, nu aţi adus jertfă de piericiune. Ci mai vârtos pre voi înşi-vă v'aţi adus jertfe curate lui Dumnezeu.

Slavă:

Dragostea lui Dumnezeu şi dorirea dela inimă, şi dumnezeeasca iubire te-a aprins pre tine cu totul, şi te-a fă-

cut înger cu trup, slăvită, că ai plecat grumazii la sabie prea cu osârdie, şi pământul l-ai sfinţit cu sângiurile, şi văzduhul cu sufletul.

Şi acum, a Născătoarei:

Până la tine a stătut moartea, Fecioară, că ai purtat în pântece pre Hristos viaţa; pre cel ce dărueşte celor ce cred întru el curat, veselia cea nemuritoare şi dumnezeească. Pre acela roagă-l prea sfântă Fecioară, să izbăvească pre robii tăi de primejdii.

Irmosul:

Din pântece pre Iona, ca „pre un prunc l-a lepădat „hiara mărei, precum la prii„mit; şi în Fecioară sălăşlu„indu-se Cuvântul, şi trup lu„ând, a ieşit păzindu-o ne„stricată. Că cel ce nu a pă„timit stricăciune, pre ceea ce „l-a născut, o a păzit nevă„tămată.

CONDACUL sfintei, glas 4:

Podobie: Cel ce te-ai înălţat...

Pre Cecilia, carea s'a făcut mireasă lui Hristos de bună voie, şi s'a împodobit cu bunătăţile inimei, cu cuviinţă dumnezeească să o lăudăm mulţimea credincioşilor. Că aceasta a ruşinat semeţia lui Almachie, strălucind ca soarele în mijlocul celor ce o căutau, şi după aceea s'a arătat celor de pre pământ, dumnezeească întărire, întărind credinţa.

ICOS.

Incepere de bună nădejde s'a dat sfinţilor, a face lucruri minunate, înfricoşate şi mari, care minuni sunt vrednice a fi de mirare, dimpreună cu carii şi bunătatea fecioarei Ceciliei, şi luminarea cea neîntinată a ei este de mirare. Cum dezbrăcându-se, a scăpat de boerul întunerecului, şi alergând către lupta vrăjmaşului, a stătut întărită fără de frică. Ci şi noi pentru minunea aceasta a lucrurilor ce s'a făcut, adevărat să zicem: Cum pentru Hristos cu călcâiul a dat în veliar, întărind credinţa.

Intru această lună în 22 de zile, pomenirea sfinţilor apostoli din cei şaptezeci, Filimon, Arhip, Onisim şi Apfia, cei ce au fost ucenici apostolului Pavel.

Stih: Hristos chemându-vă v'aţi arătat cu streină alergare,
Ai lui Hristos ucenici, mergând către a lui chemare.
In douăzeci şi două de zile, aici a ridicat,
Pre Filimon cel prea lăudat.

Aceştia au fost pre vremea împărăţiei lui Neron, ucenici fiind sfântului Pavel, şi au mărturisit la Colose oraşul Frigiei, aproape de Laodichia. Făcând clinii praznic Artemidei, în capiştea lor din Colose, sfinţii cu alţi creştini dimpreună, lăudau pre Dumnezeu în sfânta Biserică. Induplecându-se aceştia la năvala idololatrilor, au rămas numai ei singuri cu Apfia, credincioasă fiind şi ea, dorind de mărturisirea lui Hristos. Deci prinzându-i, îi aduseră la Androcleu ighemonul Efesului, şi au fost

bătuţi de dânsul, şi nesupuindu-se a face jertfă la idolul ce se chemă de dânşii Mina, îi îngropară până la brâu, şi aşà îi uciseră cu pietre, săgetându-se întâi de copii mici cu săgeţile.

Intru această zi, pomenirea sfintei muceniţă Cecilia, Valerian şi Tiburtie.

Stih: O Cecilie! fierberea cea prin baie suferind,
Te speli însă cu baia sângelui prin sabie voind.
Pre Va'erian şi pre cel împreună nevoitor al său,
Sabia îi omoară; căci cu ocară au surpat înşelăciunea celui rău.

Aceştia au suferit pre vremea împărăţiei lui Diocliţian, însă Cecilia era din Roma, din părinţi luminaţi. Deci măritându o după Valerian, îl întoarse spre credinţa lui Hristos, şi-l plecă a petrece cu curăţenie. Iară Valerian, întoarse pre Tiburtie carele îi era frate bun, şi la atâta faptă bună se suì Tiburtie, cât şi cu îngerii vorbeà în toate zilele. Aceştia dar fiind îngropători de moaştele mucenicilor lui Hristos, au fost pârâţi la Tuschie Almatie eparhul cetăţei, şi aducându-se înaintea lui, şi pre Hristos mărturisind, s'au dat pre seama lui Capeclaric Maxim, să li se taie capetele. Carele dupăce tăiară pre sfinţi, văzând îngeri petrecând şi purtând ca nişte odoare sufletele mucenicilor, crezù şi el. Iară sfânta Cecilia, băgându-se întru o baie foarte tare înfierbântată, şi ne lăsându-o să iasă, trei zile a stătut într'însa. Apoi din porunca eparhului, îi tăiară capul acolo întru acea baie.

Intru această zi, sfântul Maxim Capiclarie, bătut fiind s'a săvârşit.

Stih: Maxim al temniţei păzitor, este bătut,
Indată ce poruncilor lui Dumnezeu, păzitor s'a făcut.

Intru această zi, nevoinţa sfinţilor mucenici, Marco, Ştefan şi a altui Marco.

Stih: Ştefane împreună cu doi Marco de sabie tăiat fiind,
Impreună cu ei eşti, multe cununi de biruinţă priimind.

Aceştia erau pre vremea împăratului Diocliţian, şi a ighemonului Magnus, din cetatea Antiohiei Pisidiei. Deci fiind prinşi, şi pre Hristos în privelişte mărturisind, şi multe chinuri suferind, şi ne vrând a se lepădà de Hristos, li s'a tăiat capetele.

Intru această zi, chinuirea sfântului mucenic Procopie, cel din Palestina.

Stih: Către tăiere ca spre Cer năvălind,
Şi Procopie odrasla Palestinei fiind.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Menign Năl'bitorul.

Stih: Menigne Năl'bitorule, capul de sabie ţi s'a tăiat.
Şi 'nă'bindu-te pre sine-ţi, de înşelăciunea ce aveai te-ai spălat.

Acesta era din Colonia Elespontului din cetatea Parie. Şi auzind pre oarecarii ostaşi strigând pre uliţă, că Nazarineanul Iisus viind noaptea, a furat pre legaţii noştrii, acesta foarte aprinzându-se cu duhul, multă grijă puneà ca să câştige mucenia. Căci în aceastaşi cetate a sfântului, mulţi mucenici, fiind închişi prin închisori de păzitori, uşile fiind încuiate, sfinţii de dumnezeesc înger au fost dezlegaţi din legături; carii negăsindu-se, foarte s'au turburat gonacii. Deci fiind că Menign a auzit şi dumnezeesc glas chemându-l pre el şi îndemnându-l către lupte, n'a prelungit. Ci dând înapoi stăpânilor, hainele ce le luase spre năl'bire, şi poruncile date de tirani rumpându-le, a fost bătut cumplit de muncitori, şi cu brânci aruncat pre pământ, şi fiind spânzurat pre lemn a fost strujit, şi degetele picioarelor i s'au tăiat. Deci aducându-se înaintea tiranilor, şi ne vrând ca să jertfească, s'a osândit spre moarte, şi fiind lovit de gealat cu sabia, şi-a dat Domnului duhul.

Intru această zi, prea cuviosul părintele nostru Avvà.

Stih: Pre Avvà cel ce este al Avvalilor închipuire prea arătat,
Il cinstesc cuviincios dupre purtarea numelui ca un fiu adevărat.

Acesta era din neamul ismailtenesc. Deci lăsându-şi părinţii, şi patria şi bogăţia, a urmat unui monah, şi luând chipul monahicesc, petreceà împreună cu monahul câţi-va ani. Mai în urmă

s'au dus amândoi la marele Evsevie nevoitorul, carele adormind întru Domnul, a rămas acesta în locul lui. Deci petrecând acolo treizeci și opt de ani, pururea sporeà întru fapte bune, ca cum atunci ar fi început. Căci încălțăminte pre picioarele lui nu a pus nici odată. Mâncarea lui era atâta de puțină, în cât să deà numai puțină putere trupului, de prisos socoteà încă și băutura de apă, fiind încins cu grele lanțuri de fier, prea puțin ședeà; iară partea cea mai multă de zi și noapte o cheltuià stând drept și făcând rugăciune. Stà și pre genunchi, aducând rugăciuni Domnului; iară de a se culcà pre pat, pururea se lepădà, càci niminea nu l-a văzut pre el culcat, ci și dupăce s'a făcut igumen, și proistos monahilor de acolo se puneà pre sine înaintea ascultătorilor frați, chip și pildă de înțelepciune și de faptă bună. Deci prin așa petrecere plin de zile făcându-se, s'a odihnit în Domnul.

Intru această zi, sfinții Hristofor, și Eufimia, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Pre Eufimia împreună a o lăudà am cunoscut arătat,
Carea cu tine Hristofore cugetătorule de Hristos s'a junghiat.

Intru această zi, sfinții Talaleu și Antim, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Talaleu și Antim tăiați fiind,
Ca niște odrasle dumnezeești sunt pururea înflorind.

Intru această zi, prea cuviosul Calist, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Calist azvârlind cu călcâiul pre vrăjmașul cel prea rău,
Se apropie ales prieten fiind al lui Dumnezeu.

Intru această zi, sfântul Tadeu, de roată legat, și din deal slobozindu-se, s'a săvârșit.

Stih: Spre vale pre Tadeu, roata îl întoarce.
Căci pre glasul tunetului în roată, Psalmul zice.

Intru această zi, chinuirea sfinților mucenici, Agapion, sfințitul mucenic Sisinie și Agapie.

Stih: Agapion ne vătămându-se de hiară s'a mutat,
Căci pre acesta și firea hearelor l-a iubit arătat.

Mă aveai jertfitor, iară acum și jertfă streină fiind,
Mă ai pre mine Sisinie, prin sabie cuvinte murind,
Pentru Dumnezeu cel ce s'a întins în locul Căpățânei,
Capul tău Agapie îl întinzi sabiei.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru ierarhului și făcătorului de minuni Climent, episcopul Bulgariei cel din Ahrida, carele s'a numit și Bulgaro-Chiricos.

Stih: Pre Climent propoveduitorul bulgarilor cel mare,
Care iubitor de fapta bună l-ar ascunde cu tăcere.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:
De chipul cel de aur...

Fiind frumoase picioarele tale cele cinstite, Filimoane, ai umblat cu deadinsul pre cărările Evangheliei, și ai vestit tuturor celor biruiți pacea cea sfântă, și ai împedecat pornirile dracilor.

Cu lumina cuvintelor tale s'a izgonit întunerecul cel adânc al Gazenilor; că te-ai făcut între ei lucrător de cele sfinte ca un prea sfințit, păstorind pre toți prea ales Apostole, și învățându-i a cântà: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Pentru întâia oară s'a împărtășit de binele tău cetatea Gazenilor. Că te-ai arătat și mai mare scaunului ei, și lerarh mântuitor, ca un arătător de cele sfinte Filimoane, îndemnând să strige: Bine

eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Iubind pre Hristos, carele a iubit pre oameni pentru milostivire, pre cei ce erau urîţi pentru prieteşugul vrăjmaşului, i-ai făcut prieteni lui Dumnezeu Filimoane, ca să cânte: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

A Născătoarei.

Puterea celor smeriţi şi sfeşnic luminos, şi dumnezeească masă, munte şi uşă ne umblată, scaun lui Dumnezeu şi palat, şi toiag al lui Aaron şi năstrapă de aur eşti Fecioară, carea porţi pre Hristos cel ce este manna vieţei.

Alt Canon, Irmos.

Tinerii în buna credinţă...

Cuptorul l-au prefăcut tinerii în rouă cu bună credinţă, iară tu Cecilie, răcorindu-te cu baia Botezului, nu te-ai ars în baia cea arzătoare, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Tiburtie părăsind rătăcirea, cu învăţăturile tale cele nerătăcite, prea înţeleaptă, se îmbracă cu podoaba nestricăciunei cea dumnezeească. Şi se numără împreună cu pătimitorii lui Hristos, strigând: Dumnezeul părinţilor noştrii bine eşti cuvântat.

Slavă, a Treimei:

Mărturisind cu bună credinţă, pătimitorilor, raza cea în trei sori a Dumnezeirei, aţi risipit negura cea cu mulţi dumnezei, făcându-vă luminători, şi luminând cugetele credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te strigăm ţie, ceea ce ai născut bucuria, Preacurată, şi ne-ai izbăvit pre noi pre toţi de blestem, cu mijlocirea ta Curată, cea neispitită de nuntă, carii cântăm: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Pre cel ce s'a pogorît...

Purtând în inima ta Cuvântul ca un sfeşnic luminos, care aprinde pre cei mai de 'nainte stinşi, pre cei ce zăceau întru mult întunerec al necunoştinţei, i-ai sculat către ziua cunoştinţei de Dumnezeu, mărite.

Sfinţita ta mutare către Dumnezeu, s'a mărit cu sfinţite petreceri ale apostolilor, şi de gândurile celor fără de trup. A cărora vieţuire ai avut pre pământ, ca un tăinuitor sfinţit, Filimoane, grăitorule de cele dumnezeeşti.

Picând mir cu miros dulce de sfinţite minuni arătat, fericite, ai umplut de miros bun

minţile şi cugetele cele cu bună credinţă, şi patimile cele împuţite le-ai gonit, dela cei ce prea înalţă pre Hristos, înţelepte Filimoane.

Ca nişte stele luminoase, împodobesc pururea cu cuviinţă întărirea Bisericei, minunatul Arhip, împreună cu Apfia, Filimon şi Onisim, luminând sufletele noastre.

A Născătoarei:

Rai nou ni s'a arătat nouă cu adevărat, pântecele tău Curată, odrăslind lemnul vieţei. Şi pre cei morţi înviindu-i cu roada lemnului, îi bagă iară în rai, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:
Cuptorul cel răcorit...

Cu dumnezeeştile ploi ale minunilor tale, speli spurcăciunea patimilor noastre, pre cei topiţi de arsura durerilor îi răcoreşti, cinstită muceniţă Cecilie, pururea pomenită, carii strigă cu credinţă cântând: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Cu osârdie călduroasă, ai intrat în văpaia cea vâlvâitoare, cugetătoare de vitejie, şi nu te-a ars nicidecum, ci ai ieşit ca dintru o baie de nestricăciune Cecilie, cântând lui Hristos Impăratului tuturor: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

De răbdarea dumnezeescului Valerian s'au spăimântat mulţimile îngerilor, că îndesându-se cu toiege de pretutindenea, şi cu mulţime de chinuri, foarte cu tărie răbdau, sfărâmând pre vrăjmaşi, şi cântând prea ales: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Năstrapă carea porţi mana Dumnezeirei, te cunoaştem pre tine Fecioară. Sicriu şi masă şi sfeşnic, scaun al lui Dumnezeu, şi palat şi pod, carea treci către viaţa cea dumnezeească, pre cei ce cântă: Bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-l prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuptorul cel răcorit a în„chipuit chipul minunei cei „mai pre sus de fire, că nu „a ars pre tinerii pre carii „i-a priimit, precum nici fo„cul Dumnezeirei pântecele „Fecioarei în care a intrat. „Pentru aceasta cântând să „strigăm: Bine să cuvinteze „toate făptura pre Domnul,

„şi să-l prea înalţe pre dân-
„sul întru toţi vecii.

Peasna, 9 Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Fiind încuviinţat întru prea sfinţita ceată a sfinţilor apostoli, lăcueşti în ceruri, îndumnezeindu-te cu împărtăşirea cea dumnezeească, şi strălucind cu lumină nespusă. Şi fiind totdeauna plin de bucurie duhovnicească, Ierarhe Filimoane.

Cât este de minunat obiceiul tău, cât este de bun, cât este de frumoasă vieţuirea ta, cât este de slăvită adormirea ta, fericite apostole, cât a fost de luminată ziua întru carea ai lăsat cele de pre pământ, şi te-ai suit pre sferele cerurilor, veselindu-te.

Astăzi se veseleşte toată Biserica lui Hristos; săvârşind bucurie de praznic duhovnicesc, întru pomenirea ta. Carea, păzeşte-o nemişcată cu rugăciunile tale cele bine priimite către Mântuitorul şi Dumnezeu, Filimoane prea sfinţite.

Sicriul moaştelor tale, izvoraşte picături de vindecări celor ce merg către el, fericite Filimoane apostole, boalele încetează, şi sfinţeşte sufletele tuturor, celor ce purrurea prăznuesc dumnezeeasca pomenirea ta.

A Născătoarei:

Porţi pre cela ce toate le poartă, şi hrăneşti pre cela ce hrăneşte toate, neştiind nici cum mijlocirea zemislirei, ceea ce eşti cu totul fără prihană. Minunea ta este mai pre sus de gând, că înfricoşază pre îngeri, şi pre oameni, carii te ştiu pre tine singură Fecioară Maica lui Dumnezeu.

Alt Canon, Irmos:

Chipul naşterei tale...

Grădină închisă eşti, izvor pecetluit, frumseţe păstrată, mireasă aleasă, lăcaş cu chip luminos, rai bine înflorit şi dumnezeesc, al Împăratului tuturor, cugetătoare de Dumnezeu Cecilie.

Ajuns-aţi la limanul cel lin, povara bunei credinţe o aţi liniştit, şi cu razele Dumnezeirei celei în trei luminători vă luminaţi, îndumnezeindu-vă dupre Dar, vitejilor pătimitori, pururea lăudaţi, de Dumnezeu fericiţi.

Slavă:

Părinte, Fiule şi Duhule, Treime nedespărţită, dă dumnezeească luminare, celor ce cu credinţă cer dela tine, iertare de păcate, prin rugăciunile înţelepţilor tăi mucenici,

ca dupre datorie neîncetat să te slăvim.

Şi acum, a Născătoarei:

Firea noastră cea lepădată prin strălucirea naşterei tale, a văzut lumină, cea cu totul fără prihană, şi a scăpat din noaptea necunoştinţei, şi din turburarea cea întunecoasă a patimilor. Pentru aceea ca pre o pricină a mântuirei noastre, pre tine te cinstim.

Irmosul:

Chipul naşterei tale cei „curate, l-a arătat rugul cel „ce ardeà ne ars. Şi acum te „rugăm, ca să stingi cupto- „rul ispitelor cel sălbătăcit „asupra noastră, ca să te mă- „rim pre tine Născătoare de „Dumnezeu neîncetat.

SVETILNA sfinţilor.

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Arătându-vă apostoli, şi înşi-vă văzători Cuvântului, Arhipe prea sfinţite, Filimoane împreună cu Apfia, şi cu muceniţa Cecilia, aduceţi rugăciune către Ziditorul, pentru noi carii cu credinţă săvârşim sfinţită pomenirea voastră, ca să luăm iertare greşalelor şi să dobândim milă, că îndrăznind vă punem rugători către Stăpânul.

Slavă, Şi acum a praznicului:

Mielușaua cea fără prihană, Fecioara cea prea bună, astăzi intră în Biserică minunat, şi înaintea ei merg cetele celor fără de trup, şi mulţimile îngerilor, cu mulţime de fecioare, pre care o a priimit în braţe dumnezeescul preot, bucurându-se.

LA HVALITE.

Stihirile Sfinţilor pe 6, glas 4.

Podobie: Ca pre un viteaz...

Soarele cel slăvit, Iisus Dumnezeul nostru, te-a trimis ca pre o rază cu multă lumină, la toate marginile lumei, pre tine Filimoane Apostole, ca să goneşti întunerecul răutăţei, şi să luminezi inimile cele întunecate de necunoştinţă, şi de biruirea patimilor, sfinţite propoveduitorule prea fericite.

Făcutu-te-ai sălăşluire Treimei, Curată, înfrumseţându-ţi inima cu luminările bunătăţilor, pururea pomenită Apfio, şi strălucind cu lumina bunei credinţe mai luminat de cât soarele, învăţându-te toată taina cea dumnezeească. Pentru aceea te veseleşti împreună cu ceata celor fără de trupuri, ceea ce eşti aleasă de Dumnezeu.

Impreună cu dumnezeescul Filimon, să lăudăm pre Arhip, pre propoveduitorul de cele sfinte, şi pre Onisim, ca pre nişte ierarhi cugetători

de Dumnezeu, ca pre nişte mucenici prea mari, pre cei înţelepţi din apostoli, şi părtaşi luminării celei de sus, carii stau lângă scaunul slavei, şi ne cer nouă iertare păcatelor.

Alte Stihiri ale sfintei, glas 4.
Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Trupul ţi l-ai păzit neîntinat, şi cugetul nepriimitor de desfătări, şi te-ai adus pre sine-ţi mireasă nestricată, celui ce te-a împodobit şi te-a sfinţit cu mucenia, pururea fericită. Pentru aceasta te-a şi priimit în cămară de mire prea luminată şi nestricată, Cecilie prea lăudată.

Bine mirosindu-te Domnul pre tine ca pre trandafiri de mirosuri dulci, arătat vânează prin mijlocirea ta fecioară cinstită, pre doimea fraţilor, cuprinzându-i pre ei cu rugăciunea ta cea neîncetată. Pentru aceea părăsind credinţa cea învechită a rătăcirei, s'a învrednicit Mirelui celui dumnezeesc, carele pentru nespusa bunătate s'a născut din Fecioara pruncă.

Averea o ai defăimat, poftind cea cerească, şi pre logodnicul tău nu l-ai băgat în seamă, numărându-te pre sine-ţi în cetele fecioarelor, prea înţelepţeşte. Şi te-ai adus pre sine-ţi Mirelui celui ceresc, prea cinstită. Pătimind prea tare, şi călcând la pământ bărbăteşte trufia vrăjmaşului, podoaba pătimitorilor.

Slavă, glas 8:

Pre trîmbiţa cea bine glăsuitoare a prea sfântului Duh, pre Filimon Apostolul să-l lăudăm. Căci acesta arătat propoveduind întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, a scăpat de nebunia idolească noroadele cele rătăcite, fii lui Dumnezeu, făcându-i. Pre carele cu dragoste lăudându-l, să-l rugăm zicând: Roagă-te pentru noi, cei ce cu credinţă săvârşim, pururea cinstită pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului, asemenea:

După ce te-ai născut tu dumnezeească Mireasă Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în sfintele sfinţilor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi, cele cereşti toate s'au minunat, văzând pre Duhul sfânt întru tine sălăşluindu-se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântueşte neamul nostru.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Priimește, o Zaharie, înlăuntrul Bisericei, pre sfânta sfinților, în sfintele sfintelor, pre ceea ce este Născătoare de Dumnezeu.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urmă ei, și cele de aproape.

Din rădăcina lui David, ai odrăslit Fecioară, aducându-ți Gavriil bucurie strigă: Că vei naște pre Dumnezeu, Preacurată.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în Biserica Împăratului.

Ferice de sfințita și dumnezeeasca însoțire a lui Ioashim și Annei, din carii năccându-te Curată, te-ai adus acum Ziditorului tău.

Slavă, Și acum, glas 4.

Astăzi Biserica ceea ce a încăput pre Dumnezeu, Născătoarea de Dumnezeu în Biserica Domnului se aduce, și Zaharia pre dânsa o priimește; astăzi sfintele sfinților se bucură, și ceata îngerilor cu taină prăznuește. Cu carii împreună și noi prăznuind astăzi, cu Gavriil să strigăm: Bucură-te ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine, cel ce are mare milă.

Și cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială, și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului, Peasna 1 pe 6. Prochimen, glas 8: In tot pământul a ieșit vestirea lor... Stih: Cerurile povestesc... Apostolul către Filimon: *Pavel legatul lui Iisus Hristos, și Timoteiu fratele; lui Filimon iubitului...* Aliluia glas 8: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Lucă: *In vremea aceea arătat-a Domnul și alți șaptezeci de ucenici...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieșit...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 23 DE ZILE

Cel dintru sfinți părintele nostru Amfilohie episcopul Iconiei. Și sfântul părintele nostru Grigorie episcopul Acragantenilor.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6.

Stihirile sfântului Amfilohie, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Mintea însăși de sine stăpânită, și gând însuși stăpânitor ai câștigat asupra patimilor, prea fericite; cu bună înțelepciune ai dat stăpânirea la partea cea mai bună, împrotiva ceii mai rele, cumpănind, Părinte, cu cumpăna cea dreaptă. Pentru aceea te-ai făcut cunoscător cunoștinței de Dumnezeu, și de înțelegere dumnezeească, Ierarhe de Dumnezeu însuflate.

Cursele eresurilor le-ai risipit, și mrejile le-ai stricat, Cuvioase, cu îndreptarea dog-

melor, şi cu teologia cea prea aleasă, fugind şi de despărţire şi de cea prea rea strîmtoare; ai ajuns pre scurt la hotarele bunei noastre credinţe, propoveduind pre Treime întru o Dumnezeire.

Cu înţelepciune meşteşugind pre împăratul cel de pre pământ, ai trecut pre fiul său nebăgând seamă de dânsul, înţelepţeşte învăţându-l. Că trecând cu vederea pre fiul lui Dumnezeu fără de închinăciune, se va mânia Tatăl foarte, pre carele mai 'nainte de veac l-a născut, fără de patimă, mai pre sus de gând neîntrupat, precum însuş ştie, Cuvioase.

Alte Stihiri ale Sfântului Grigorie, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Părinte sfinţite Grigorie, din scutece te-ai dat lui Dumnezeu, lipindu-te cu voiri neîndoite a toate Făcătorului, şi dela dânsul luminându-te ai trecut noaptea patimilor, şi ai luminat lumină de vindecări şi daruri de minuni, gonind neputinţele cele de mulţi ani şi duhurile înşelăciunei.

Părinte minunate Grigorie, luminându-ţi-se gândul curat, cu arătări de lumină, degrab ai trecut marea patimilor cea cu multe valuri, şi cu aripi prea curate de nepătimire zburând, ai ajuns unde este nespusa frumuseţe cea desăvârşit. Rugându-te totdeauna, pentru noi cei ce te lăudăm.

Părinte al părinţilor Grigorie, canonul preoţiei, icoana curăţiei, întărirea călugărilor, sprijineala Bisericei, sfeşnic al dragostei, scaun simţirei, izvor minunilor, şi limbă de foc, gură dulce grăitoare, vas dumnezeescului Duh, şi rai înţelegător te-ai făcut, de Dumnezeu fericite.

Slavă, Şi acum, a praznicului, glas 4.

Veniţi toţi credincioşii, pre cea singură fără prihană să o lăudăm, pre cea mai 'nainte propoveduită de prooroci, şi în Biserică adusă; carea mai 'nainte de veci a fost rânduită a fi Maică, şi în anii cei mai de pre urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne pentru rugăciunile ei, pacea ta dă-ne nouă, şi mare milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Aduce-se-vor zice dumnezeescul părinte David, Împăratului fecioare, în Biserica Domnului, pre urma ta Fecioară, dănţuind cu făclii luminoase, şi în cele sfinte te vor aduce Curată, ca pre un si-

criu sfânt al lui Dumnezeu.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare.

Ca nişte flori de multe feluri culegând, din grădinile cele înţelegătoare, din cuvintele Duhului, să împletim cu bucurie cununile cele de laudă Fecioarei; şi în urma praznicului să le aducem la dânsa, Dar dupre vrednicie.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie...

Să se deschiză uşa Bisericei celei de Dumnezeu priimitoare, şi să ia înlăuntru pre uşa cea cerească, şi firea oamenilor să prăznuiască, şi îngerii să salte, prăznuind împreună cu noi luminat, intrarea Maicei lui Dumnezeu.

Slavă, Şi acum, glas 5, a lui Leon Maistrul.

Strălucit-a zi de bucurie şi praznic prea cinstit. Că astăzi ceea ce este mai 'nainte de naştere Fecioară, şi după naştere a rămas Fecioară, în Biserica cea sfântă se aduce; şi se bucură bătrânul Zaharia, tatăl Mergătorului înainte, şi strigă cu veselie: Apropiatu-s'a nădejdea celor necăjiţi, în Biserica cea sfântă ca o sfântă, să se sfinţească spre sălăşluirea Impăratului tuturor. Să se veselească Ioachim strămoşul, şi Anna să se bucure, că au adus lui Dumnezeu, ca pre o junice de trei ani, pre Stăpâna cea fără prihană. Maicilor împreună bucuraţi-vă, fecioare săltaţi, şi cele sterpe împreună dănţuiţi. Că ne-a deschis nouă împărăţia cerurilor, cea mai 'nainte rânduită Impărătească a toate. Bucuraţi-vă noroade şi vă veseliţi.

Troparul părinţilor glas 4:

Dumnezeul părinţilor noştrii...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, al praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul praznicului, de două ori.

Slavă, al sfinţilor, Şi acum, iară al praznicului.

După întâia Stihologhie, Sedealna sfântului Amfilohie, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Având cerească minte, de trei ori fericite, ai surpat cu totul cursele rău credincioşilor, înfruntând cugetarea cea bârfitoare a eresurilor. Pentru aceasta pre tine Părinte, Biserica dupre vrednicie, te-a făcut începător al păstorilor în chipul lui Dumnezeu, şi rugător prea cald.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

Impreună cu Ioachim şi pre Anna Moşii (lui Dumnezeu), să-i fericim toţi credincioşii dumnezeeşte; căci în casa lui Dumnezeu au dat pre rodul lor, pre Preacurata şi prea sfânta Fecioară, într'însa cu cinste a se hrăni, spre lăcaş Cuvântului celui negrăit.

După a doua Stihologhie, Sedealna sfântului Grigorie, glas 4.

Şi acum — Podobie: Arătatu-te-ai astăzi...

Cu strălucirile cele dătătoare de lumină, ale sfântului Duh, Biserica luminează pre cei ce săvârşesc strălucită adormirea ta, cuvioase Părinte, prea fericite Grigorie.

Slavă, Şi acum, a praznicului.

De veselie astăzi, lumea toată s'a umplut, întru bine vestită prăznuirea Născătoarei de Dumnezeu, strigând: Aceasta este cortul cel ceresc.

Apoi Psalm 50.

CANOANELE.

Al praznicului cel de al doilea cu Irmosul pe 6.
Şi ale sfinţilor două pe 8
CANONUL sfântului Amfilohie.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Cânt pre Păstorul, cel ce a săgetat înşelăciunea.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glas 4, Irmos:
Adâncul mărei Roşie...

Cursele eresurilor celor cu credinţă rea şi trufiile lor, fiind luminat cu raza dreptei credinţe, prea lesne le-ai risipit, întru carea păzeşte pre cei ce te laudă pre tine, descoperitorule de cele sfinte.

Domnul carele pururea voeşte mântuirea tuturor, te pune pre tine Ierarhe, înainte povăţuitor turmei celei sfinte, văzându-te de tot strălucit şi cu cuvântul şi cu vieaţa.

Alegând a pătimi dupre lege pentru Biserica lui Hristos, te-ai îngrădit pre sine-ţi Părinte, cu toată întrarmarea Crucei, şi te-ai arătat prin Dar biruitor şi purtător de cunună.

A Născătoarei:

Pre Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi pururea înfiinţat, carele este de aceeaşi fiinţă cu cel ce l-a născut, l-ai născut întrupat şi nespus, ceea ce eşti neispitită de nuntă.

Alt CANON al sfântului Grigorie.
Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Mă voiu minuna de Grigorie, făcătorul de minuni.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glas 8, Irmos:
Celui ce a sfărâmat...

Cu razele Duhului pururea fiind luminat, sfinţite Grigorie, te-ai făcut stea vărsătoare de lumină, luminează-mă pre mine cu totul prin rugăciunile tale, ca să te laud pre tine.

Cel ce cunoaşte toate mai 'nainte, umplându-ţi gândul de Dar, cu lumini date de Dumnezeu, din scutece te-a sfinţit pre tine, fiind casă strălucită cu bunătăţi dumnezeeşti şi cu minuni, Părinte.

Slavă:

Dormitarea lenevirei lepădând dela genele tale, te-ai arătat stejnic de privighere, purtătorule de Dumnezeu; a-

rătând cu lucrurile, că este adevărată numirea ta Grigorie.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu adevărat te mărturisim pre tine Doamnă Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pre Domnul negrăit în două fiinţe, şi în două voiri cunoscut, Preacurată Fecioară.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine...

Dumnezeeasca şi luminoasa strălucire a dogmelor tale, a stins ceata cea cu credinţă rea a ereticilor, Amfilohie mărite.

Arhiereu făcându-te, fost-ai ca un rîu îndestulat de Dumnezeu, cu ape făcătoare de vieaţă, cu carii noi credincioşii ne adăpăm.

Fiind luminat cu raze bogate, ţi-ai luminat gândul cu bună podoaba învăţăturilor tale, Cuvioase.

A Născătoarei:

Sfeşnic strălucitor de lumină şi masă a bunei credinţe, cea hrănitoare de suflete, şi sicriu te propoveduim pre tine, Preacurată, toţi credincioşii.

Alt Canon, Irmos.

Intăritu-s'a inima mea...

Priimind Ziditorul osteneala ta cea pentru dânsul Părinte, te-a adus în pustie la un bătrân, carele te-a învăţat descoperirea a toată Scriptura, Grigorie.

Petrecând toată săptămâna nemâncat Părinte, te hrăneai cu mâncare cerească, adăpându-te cu ploile lacrămilor tale, şi dumnezeeşte îndulcindu-te.

Slavă.

Dela Dumnezeu ţi s'a dat lărgime inimei, Ierarhe, că ai izvorît din destul ape prea curate ale învăţăturilor, cu care ai adăpat inimile credincioşilor.

Şi acum, a Născătoarei:

Graiul propoveduitorilor celor grăitori de Dumnezeu s'a plinit; că iată Fecioara a născut prunc tânăr, mai vechiu decât Adam, şi împreună şezător pre scaun cu Tatăl.

Irmosul:

Intăritu-s'a inima mea în„tru Domnul, înălţatu-s'a cor„nul meu întru Dumnezeul „meu, lărgitu-s'a gura mea „asupra vrăjmaşilor mei, ve„selitu-m'am de mântuirea ta.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.
Apoi CONDACUL sfântului Grigorie, glas 3.
Podobie: Fecioara astăzi...

Ca un soare mare cu răsăriturile minunilor, luminând Biserica lui Dumnezeu, mântuit-ai cu rugăciunile tale pre mulţi oameni. Gonit-ai din

turma ta pre cei cu rea credinţă. Pentru aceasta te cinstim pre tine Părinte, cugetătorule de Dumnezeu, înţelepte Grigorie.

Sedealna sfântului Amfilohie, glas 4.

Podobie: De grab ne întîmpină...

Luminatu-s'au marginile întru pomenirea ta înţelepte, că trupul tău izvorăşte izvoare de tămăduiri, Amfilohie mărite. Pentru aceasta şi de toată neputinţa mântueşti, pre cei ce cu credinţă aleargă către cinstită Biserica ta; pentru carii şi acum te rogi să ne mântuim noi.

Slavă, a sfântului Grigorie, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea....

Din scutece fiind dat Domnului, ca odinioară prea măritul Samuil, asemenea ai urmat Mântuitorului celui ce te-a chemat pre tine; şi curăţindu-ţi sufletul cu adaosul bunătăţilor, cu vrednicie ai luat Darul preoţiei. Pentru aceasta păstorindu-ţi turma la păşunea cunoştinţei de Dumnezeu, ai strălucit lucrările tămăduirilor, Grigorie. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu credinţă prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului

Podobie: Porunca cea cu taină...

Să se bucure David scriitorul de cântări, şi să dănţuiască Ioachim împreună cu Anna, că rod sfânt dintr'înşii a ieşit, Maria cea purtătoare de lumină, dumnezeească făclie. Şi se bucură intrând în Biserică, pre carea şi văzându-o fiul lui Varahie, o a binecuvântat, şi bucurându-se a strigat: Bucură-te minune a toată lumea.

Peasna 4, Irmos:

Văzându-te Biserica...

Veniţi cugetătorilor de Dumnezeu, să săvârşim cu credinţă sfinţita prăznuire a dumnezeescului şi grăitorului de Dumnezeu Amfilohie, întărindu-ne cu dogmele, şi cu cuvântările lui de Dumnezeu.

Făcându-te aducător de mireasă Bisericei celei întru Hristos, cu frumuseţea cuvintelor o ai înfrumuseţat pre ea, şi cu podoaba dreptei credinţe o ai luminat, purtătorule de Dumnezeu.

Limba ta cea cuvântătoare de Dumnezeu, la toţi a vestit luminat puterea cea de sineşi cinstită a Treimei celei stăpânitoare, şi a cinsti o Dumnezeire în trei ipostasuri.

A Născătoarei:

Cort nou te cunoaştem pre tine Fecioară, şi sfinţenie curată, a Stăpânului tuturor, că

ai născut pre cel ce s'a amestecat cu trup dupre ipostas, Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul tău..

Ca un pământ bun ai odrăslit spic Părinte, cu rod însutit, şi cu secerea învăţăturilor tale ai tăiat părerile ereticilor, celor rău credincioşi, arătându-te apărător sinodului, cuvioase Grigorie.

Alegerea cea cerească te-a arătat pre tine Arhiereule, slugă lui Dumnezeu, ca să îndreptezi bine turma, carea o a câştigat Hristos cu sângele său. Cel ce a ştiut mai 'naainte strălucirea sufletului tău Părinte.

Slavă...

Lăcaş lui Dumnezeu te-ai făcut curăţit de întinăciunea patimilor, şi stând în Biserică, sfinţite, arătat ai priimit venirea Duhului, supt chip de porumbiţă curată, mărindu-te pre tine Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Neamul omenesc s'a mântuit cu naşterea ta cea mai pre sus de gând, prea sfântă Stăpână, şi cei din întunerecul stricăciunei au văzut lumina, care a strălucit din pântecele tău Fecioară, carea eşti pricina zidirei noastre.

Peasna 5 Irmos:

Tu Doamne lumina mea...

Luminându-te cu lumina Dumnezeirei celei în trei Sori, ai şezut pre scaunul Arhieriei cugetătorule de Dumnezeu, Amfilohie.

Cu totul te-ai sfinţit pre tine lui Dumnezeu, şi te-ai făcut cuvântător de Dumnezeu cu glas mare, Părinte prea fericite Amfilohie.

Praznic de bucurie şi prea sfinţit ne-a sosit nouă, al învăţătorului şi dumnezeescului înţelept, carele sfinţeşte lumea.

A Născătoarei.

Infrumseţarea cea cu bună cuviinţă a tuturor credincioşilor, Preacurată Maică a lui Dumnezeu, spală spurcăciunea sufletului meu, cu rugăciunile tale.

Alt Canon, Irmos.

Negura sufletului...

Cu cuvântul tău ai curăţit de boala cea urîtă odinioară, pre leprosul cel ce s'a apropiat de tine cu credinţă. Că dela Dumnezeu ai priimit Dar de minuni înţelepte, ca dumnezeescul Eliseiu, gânditorule de Dumnezeu, Grigorie.

Deschis-ai cu rugăciunea ta, gura şi urechile gângavului, fericite, fiind îmbogăţit de

lucrarea tămăduirilor, Grigorie. Şi ai grăit cele tainice ale teologhiei, care usucă mările celor fără de Dumnezeu.

Slavă:

Curăţindu-te Părinte de patimile cele pământeşti, ca Petru căpitenia apostolilor, cu umbra ta săvârşeai tămăduiri, vindecând pre cei cuprinşi de viforul boalelor celor cumplite.

Şi acum, a Născătoarei:

Cel ce n'a părăsit sânurile Tatălui, când s'a întrupat, se vede în braţele tale, Curată, ţiindu-l ca pre un prunc. Pre acesta îmblânzeşte-l, celor ce cu credinţă te cinstesc Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 6, Irmos.

Jertfi-voiu ţie cu glas de...

Omorînd cugetul trupului cel rîvnitor de cele pământeşti, te-ai împodobit cu Darul nepătimirei, Părinte învăţătorule de cele sfinte, şi cu învăţături prea curate ai propoveduit Treimea.

Cu frica cea dumnezeească întărindu-te, plăcutule al lui Dumnezeu, şi curăţindu-ţi sufletul de spurcăciuni, te-ai arătat prea sfinţit organ al teologhiei, Cuvioase.

A Născătoarei.

Ştiindu-te pre tine curat şi sfinţit lăcaş, al Impăratului slavei, şi Biserică şi scaun al celui prea înalt, ne rugăm ţie prea lăudată, să mântueşti sufletele noastre.

Alt Canon, Irmos:

Precum ai mântuit pre..

Intăreşte-se cu rugăciunile tale Cuvioase, fecioara carea era cu trupul slăbănoagă în mulţi ani, viind către tine cu credinţă, şi măreşte pre pricinuitorul tuturor Hristos.

Urmând urmelor Stăpânului cu vieaţă nespurcată, mărite, fără dreptate fiind necăjit şi năpăstuit, ai rămas nebiruit Grigorie.

Slavă:

Cei ce vieţuiau cu răutate, răpindu-te pre tine mielul cel fără de răutate, ca nişte hiare sălbatece, te-au osândit în temniţă, pre tine carele te-a păzit Darul cel dumnezeesc, Părinte.

Şi acum, a Născătoarei:

Nu poate gândul să înţeleagă taina cea mare a naşterei tale, că ai născut pre Dumnezeu, carele s'a făcut om mai pre sus de gând, pururea Fecioară.

Irmosul:

Precum ai mântuit pre „proorocul dintru adâncul cel „mai de desupt Hristoase „Dumnezeule, şi pre mine mă

„izbăveşte de păcatele mele.
„Ca un iubitor de oameni, şi
„îndreptează vieaţa mea ro-
„gu-mă.

CONDACUL sfântului Amfilohie, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Dumnezeescul tunet, trâmbiţa Duhului, săditorule al credincioşilor, şi tăietorule al eresurilor, ierarhe Amfilohie, slujitorule cel mare al Treimei, împreună cu îngerii fiind pururea, roagă-te neîncetat pentru noi toţi.

ICOS.

Dela Duhul sfânt fiind însuflat prea înţeleptul Ierarh al lui Hristos, Biserica o a pecetluit, având puterea lucrărei, mărit tăinuitor şi învăţător credinţei priimit, auzind buna cetire a dumnezeeştilor scripturi, cu facerea închipuirei purtătoarei de vieaţă şi cinstitei Cruci, pre Evnomie l-a depărtat, şi credinţa o a luminat, propoveduind pre Hristos; se roagă neîncetat pentru noi toţi.

Intru această lună în 23 de zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Amfilohie episcopul Iconiei.

Stih: Imbrăcându-te Amfilohie cu hainele morţilor;
Împrăştii şi mort cursele dracilor.
Moartea pre Amfilohie l-a luat,
In douăzeci şi trei, şi la Cer l-a mutat.

Acest sfânt, dupăce a trecut fiecare treaptă bisericească, şi a strălucit cu nevoinţa şi dumnezeeasca cunoştinţă, s'a prohirisit episcop Iconiei, cu voinţa lui Dumnezeu şi alegerea a tot poporul, în vremea împăraţilor Valentinian şi Valent; ajungând încă şi până în vremea marelui Teodosie şi a fiilor lui în anii trei sute şaptezeci şi patru. Invăţător făcându-se al dreptei credinţe şi cu vitejie stând pururea pomenitul împrotiva eresurilor lui Arie şi ale lui Machedonie şi ale lui Evnomie. Carele din pricina aceasta, multe goniri şi necazuri a răbdat dela cei necredincioşi. Acesta s'a arătat împreună nevoitor al părinţilor celor o sută şi cincizeci, ce s'au adunat la sfântul şi a toată lumea al doilea sinod asupra lui Machedonie Pnevmatomahul (adică luptătorul de Duh), fiind unul dintre ei, în anii trei sute optzeci şi unul. Iară dupăce marele Teodosie a dat stăpânirea părţilor apusului Europei lui Valentinian celui tânăr, şi a biruit pre tiranul Maxim, s'a întors la Constantinopol. Atuncea marele acesta Amfilohie, intrând la împăratul, l-a rugat ca să gonească pre arieni. Şi fiindcă el se lepădă de aceasta, aşà dar a aflat o măestrie minunatul acesta părinte, prin a căreia mijlocire a putut să înduplece pre împăratul.

Căci mergând la împăratul, pre Teodosie ca pre un împărat, l-a heretisit. Iară pre Arcadie fiul lui, pre carele atuncea nou împărat îl hirotonise, cu chip prea înjosit l-a heretisit. Deci mâniindu-se pentru aceasta Teodosie, pre necinstea fiului său o a numit a sa necinste. Atuncea sfântul prea înţeleptește a arătat lucrul zicând: Vezi o împărate, cum nu suferi necinstea fiului tău, ci te mânii? Aşà dar să crezi că şi Dumnezeu şi Tatăl, asemenea se întoarce şi-i urăşte pre aceia, carii hulesc pre Fiul lui, şi zic că acesta este mai de jos decât Tatăl. Atuncea socotind lucrul împăratul, îndată a scris lege ca să se izgonească ereticii departe dela cei drept credincioşi. Aşà dar pururea pomenitul acesta Amfilohie, mulţi ani păstorind turma lui Hristos, şi alcătuind învăţături drept credincioase, şi ajungând la adânci bătrâneţe, s'a odihnit cu pace.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Grigorie episcopul bisericei Acragantenilor.

Stih: Dela Acraganta mergi către Dumnezeu Cuvântul părinte,
Carele judecă marginile pământului prea fericite.

Acesta a fost pre vremea împăratului Iustinian al doilea, carele şi Rinotmit se chemà, în anii şase sute optzeci şi cinci. Trăgându-se din cetatea Acraganta carea se află în ostrovul Sichiliei, fiind fiu din părinţi carii se numeau Hariton şi Teodota, oameni evlavioşi şi împodobiţi cu toate faptele bune, şi carii trăiau cu îndestulă avere. Deci când era sfântul de opt ani, s'a dat de părinţii săi să înveţe sfintele scripturi. Şi atâta de silitor şi nelenevos s'a arătat la acestea, încât pre toţi i-a făcut a se minunà. Deci ajungând la optsprezece ani, s'a pecetluit cliric, adecă s'a făcut Anagnost de către sfântul Potamion, căci era îndemănatec la citire pentru buna glăsuire ce aveà. Iară într'o noapte în vremea când dormeà sfântul acesta înaintea patului arhidiaconului Damian, aude glasul dumnezeescului înger, de trei ori chemându-l pre el, ca şi pre proorocul Samuil, şi zicându-i: Grigorie, s'a «auzit rugăciunea ta. Deci grăbeşte şi «mergi. Iară sfântul fără a întârzià, a ieşit şi a mers la Cartagena, carele acum se numeşte Tunis. Şi aflând acolo pre Marco monahul purtătorul de Duh, carele s'a trimis de Dumnezeu către el, a rămas lângă dânsul patru ani. Şi de acolo mergând împreună cu acelaşi Marco la Antiohia, şi făcându-se acolo foarte minunat. Apoi îndemnându-se din oarecare dumnezeească descoperire ce a văzut, a mers la Ierusalim, şi acolo s'a făcut diacon de către Macarie, episcopul Ierusalimului. După aceea de acolo s'a dus la Constantinopol, şi s'a arătat lui Gheorghie celui ce era atuncea patriarh. Deci fiindcă atuncea se adunase acolo sinod asupra lui Serghie, Pir şi Pavel monoteliţi, s'a luptat cu dânşii dumnezeescul Grigorie, şi de ajuns a mustrat nebunia lor. Şi atâta de mult s'a vestit sfântul, încât vestea lui a ajuns până şi la urechile împăratului. Deci dela Constantinopol s'a întors la Roma, şi acolo s'a hirotonit episcop patriei sale, cetăţei Acragantiei, strălucind foarte în biserica aceea, săvârşind minuni, şi împodobindu-o cu vrednicia arhieriei. Pentru aceasta Savin şi Crischentie şi cu prietenii lor, pizmuind pre sfântul, nenumărate ispite au ridicat asupra lui şi vinovăţii plăzmuind asupra lui, l-au prihănit pre el la Papa Romei, carele înşelându-se de cuvintele lor cele mincinoase, a închis pre sfântul în temniţă doi ani şi jumătate.

Apoi după porunca împăratului, a scos pre sfântul din temniţă pentru ca să se judece cu prihănitorii săi. Atuncea a făcut acele minunate semne a lemnelor şi cărbunilor. Dumnezeu mărind pre sluga sa. Pentrucă feţele necuraţilor şi necuvioşilor acelora prihănitori ai sfântului, s'au acoperit cu oarecare negreaţă întunecată, şi s'au negrit. In cât şi până astăzi se văd dupre neam feţele acelora însemnate şi înnegrite. Ci şi tânăra aceea, carea s'a amăgit de dânşii (şi a năpăstuit pre sfântul), după-ce de ajuns s'a pedepsit de un duh necurat, la urmă cu totul s'a vindecat de către sfântul înaintea poporului. Iară sfântul s'a întors iarăşi la patria şi eparhia sa cu mare cuviinţă, făcând semne şi minuni mai mari de cât cele dintâiu. Deci aşà vieţuind dumnezeescul părinte, şi ajungând la adânci bătrâneţe, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Sisinie Mărturisitorul.

Stih: Multe sălnicii mai întâiu suferind în vieaţă,
S'a mutat Sisinie prin silă din vieaţă.

Acesta era pre vremea împăratului Diocliţian, şi a ighemonului Alexandru, având patrie cetatea Chizicului, deci fiind pârât la Alexandru că este creştin, a fost legat de cai sirepi cari erau siliţi să alerge; apoi a fost bătut cu cruzime, şi a priimit oţet iute pe nas, şi alte munci suferind, şi minuni săvârşind, a fost aruncat la închisoare.

Iară la soborul întâiu cel a toată lumea adunat împrotiva lui Arie, fiind față, a sugrumat pre Arie, cu vinele dreptelor sale dogme, propoveduind pre Fiul de o ființă cu Tatăl, și așà bine și cu plăcere de Dumnezeu vieţuind s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul Ishirion episcopul, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Ishirion era tărie Bisericei vieţuind,
Pre carea gânditor și după moarte se vede întărind.

Intru această zi, sfântul Elen episcopul Tarsului, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Elen proestosul Tarsului cerescul jertfitor,
Să sue cu sufletele Tarsenilor până la Cer.

Povestire de vedenia oarecăruia Ioan, foarte de folos.

Stih: Suflete, de judecătorul când se arată în vis teme-te,
Insă mai tare când va veni aievea fii temându-te.

Fost-a un om pre vremea împăratului Constantin cel mare cu numele Ioan, carele era cunoscut împăratului prin meșteșugul său. Acesta având vieață înrăutățită, nu și-a pus în minte nici odată gheena. Iară Domnul cel ce pre toate le iconomisește spre folos, a neguțătorit îndreptarea lui prin vedenie. Căci acesta a văzut odată în vis, că a adus împăratului Constantin un lucru de meșteșugul său, și că pentru aceasta, vorbeà împăratului cu îndrăzneală și se bucurà împreună. După aceasta vede pre împăratul, că scoate o sabie goală și strângându-i părul la un loc, se grăbeà ca să-i tae capul fără milă; iară Ioan plecà adesea gâtul său, socotind adică că glumește cu împăratul. Insă în vremea ce o făcea aceasta, aude pre împăratul că cu groază îi zice: Când sabia va mâncà părul tău, atuncea gâtul tău se va umpleà de sângele tău. Deci i s'a părut lui, că i s'a tăeat gâtul, și când sabia a venit spre piept, nedumerindu-se Ioan și temându-se, căută ajutor dela cineva și de frica și groaza acelei lupte s'a deșteptat, și viindu-și în sine stà cu totul spăimântat, deci făcându-și semnul crucei preste trupul lui ziceà, mulțumescu-ți ție visule, că grozava această luptă mi-ai arătat-o numai cu nălucirea, iară nu și cu fapta. Și așà a rămas iarăși ne pocăit și ne îndreptat.

Iară după câtăva trecere de vreme, a căzut la grea boală, și chemà ajutorul lui Dumnezeu. Deci atunci a văzut iarăși nu în vis, ci întru uimire fiind, că stà față la un divan judecătoresc. Vedeà încă și un înfricoșat împărat șezând pre scaun, și îmbrăcat tot odată cu podoabă împărătească și arhierească, și deadreapta și deastânga lui, ședeau oarecarii bărbați, cu sfințită cuviință și cucernicie, iară el stà de desuptul acelora, și deadreapta împăratului, vedeà că stà oarecarii fameni tineri și frumoși, iară deastânga sa, vedeà că stà unul mai smerit, și mai priimitor. Iară pre partea din dosul împăratului, vedeà că era o prăpastie foarte întunecată, și prea adâncă. Carea din vedere numai, pricinuia frică nespusă, și durere mare. Deci în vremea ce el stà cu frică și cu cutremur, i-a zis lui Împăratul cel ce ședeà, o tânărule, oare știi cine sunt eu? Iară Ioan i-a răspuns, știu Stăpâne, că tu ești cel ce te-ai întrupat Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu, precum dumnezeeștile noastre scripturi glăsuesc. Iară Împăratul zice către dânsul, și dacă tu din scripturi mă cunoști, cunoști încă și pre cei împreună cu mine șezători, deci cum ai uitat îngrozirea aceea, carea cu câțiva ani înainte ți-a făcut ție împăratul Constantin? Sau nu înțelegi ceea ce-ți zic? Iară Ioan i-a răspuns, înțeleg Stăpâne, și încă frica groazei aceea o am în inima mea. Și dacă a zis Împăratul, rămășițile groazei aceea le ai încă în inimă, cum stăruești întru răutăți? Deci învață-te prin cercare, că eu eram cel ce și mai 'nainte ți-am dat ție groaza aceea, și nu Constantin.

Și acestea zicându-le s'a arătat că cu semnul numai a poruncit Împăratul celor ce-l încunjurau, ca să arunce pre Ioan în prăpastia ce se vedeà din dos. Deci îndată ce a început famenii, să împingă fără milă pre Ioan în prăpastie, îndată el chemà ajutorul Născă-

toarei de Dumnezeu; că i s'a părut, că a văzut pre Născătoarea de Dumnezeu acolo în mijloc. Şi după acestea, a auzit pre Împăratul zicând: Lăsaţi-l pre el să meargă, pentru rugăciunile Maicei mele. Până aicea este vedenia ce a văzut Ioan; iară el spăimântându-se şi viindu-şi întru sine, s'a dus la un monah cucernic, şi i-a povestit-o lui; iară monahul i-a zis: Dă slavă lui Dumnezeu, frate, că te-ai învrednicit să iei asemenea învăţătură, şi de aceia deşteaptă-te iubitule, nu cumva şi tu să pătimeşti, cele asemenea cu acela, pentru carele îţi voiu povesti.

O asemenea vedenie ca a ta, a văzut-o un om. Adică că se află la împărăteştile judecătorii, un Gheorghie cu numele, carele cu silnicie ducându-se legat, ca să se arunce întru o grozavă prăpastie, cu totul s'a înspăimântat. Iară unul din cei ce stă acolo faţă, având îndrăzneală către împăratul, a oprit pre cei ce-l duceau pre el în prăpastie, şi-i rugă ca să-l lase, dându-le lor chezăşie că în douăzeci de zile se va îndreptă. Deci dupăce i s'a dat drumul lui Gheorghie, prin acest fel de chezăşie şi ajutor, s'a dus cel ce a văzut vedenia, şi a înţeles ce însemnează, şi o a arătat pre ea lui Gheorghie, carele era tras în prăpastie, căci îi erà prieten şi cunoscut. Iară Gheorghie auzindu-le acestea, întru nimic le-a socotit. Aşa dar a rămas ticălosul neîndreptat. Iară dupăce a trecut acele douăzeci de zile, a fost răpit vai! din viaţa a ceasta, şi s'a dus ca să plătească făgăduita datorie. Acestea, cu chip de adăogire le-a povestit monahul acela către Ioan. Iară Ioan auzindu-le acestea, şi având în mintea sa încă vieţuind îngrozirile ce a văzut, şi-a mărturisit fără de ruşine toate păcatele sale, şi schimbându-şi viaţa spre mai bună, a petrecut mulţi ani cu plăcere de Dumnezeu vieţuind, şi aşà murind, s'a dus la veşnicile lăcaşuri.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc...

Luând aminte cu osârdie la graiurile tale cele dumnezeeşti, şi de taină Părinte, fugim de osebirea carea făceà Arie Dumnezeirei, slăvind cu credinţă pre Treimea cea nezidită şi de o fiinţă.

Văzând pre Machedonie înfruntat de învăţăturile tale Părinte, cu credinţă slăvim pre Duhul cel bun, carele este cu Tatăl şi cu Fiul, împreună închinat, şi împreună fără de început.

Descoperind cu cuvântul întruparea Cuvântului, cea mai pre sus de cuvânt, ne-ai învăţat cu cuget dumnezeesc a cinstì un Dumnezeu în două firi, şi a ne ferì de despărţire, şi amestecare, de Dumnezeu priimite.

A Născătoarei.

Veniţi să lăudăm pre Născătoarea de Dumnezeu cu osârdie, toţi cei ce ne-am mântuit prin credinţa celui ce s'a născut dintr'însa, strigând: Binecuvântată eşti tu între femei, cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos.

Cel ce ai mântuit prin înger...

Ziditorul a arătat minunea când te-ai judecat fericite, că femeea cea curvă, carea a fost cuprinsă de întărâtările

dracilor, tuturor te-a arătat pre tine curat, Grigorie.

Dumnezeeștii ucenici ai Mântuitorului, cei dătători de lumină, viind la tine Cuvioase, te dezleagă pre tine carele erai legat pre lemn, sărutându-te cu bucurie.

Slavă:

Luând aminte Stăpânul la răbdarea ta Părinte, te-a luminat pre tine sfințit, cu lucrări de minuni mai mari, ca să gonești negura boalelor.

Și acum, a Născătoarei.

Ca o Maică ai născut pre Ziditorul tuturor, și ca un scaun heruvimicesc, ai purtat în mâini pre cel ce ține toată lumea, cea ce ești neispitită de nuntă.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-și...

Înfrumsețatu-s'a gura ta carea cu cântări a mărturisit arătat pre Treimea cea fără de început, nezidită, de o ființă, neamestecată, în trei Ipostasuri, Părinte de Dumnezeu înțeleptite, căreia strigăm: Toate lucrurile lăudați pre Domnul.

Bogăție și slavă adevărată ți-a dat ție Înțelepciunea cea Ipostatnică, că ai mărturisit prea înțelepte, cu bună credință, și ai surpat sprânceana eresurilor, și ai cântat cu osârdie: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cela ce dă viață tuturor, pre tine ca pre un Ierarh credincios, și grăitor de Dumnezeu, te-a adus în Biserica celor întâiu născuți Cuvioase, lucrând cele sfinte tăinuit, și cu credință cântând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei:

Iată acum a lipsit arătat, boierii și povățuitorul din neamul Iudei. Că tu cea cu totul fără prihană, ai născut pre acela ce de demult erà gătit așteptarea limbilor, pre Hristos, căruia cântăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt canon, Irmos:

Cel ce acopere cu ape...

Cu rugăciunea ta fericite, se izbăvește de groaznică chinuirea drăcească, tânăra carea prin înșelăciunea bărbaților celor fărădelege, te-a năpăstuit pre tine cel ce erai drept, și în mijlocul soborului, te-a mărit puitorul de nevoință Hristos în veci.

Cei ce au îndrăznit asupra ta cu înșelăciune, Părinte, s'au umplut de negură întunecoasă, iară vieața ta cea lu-

minată Grigorie, a strălucit înaintea părinţilor; înaintea cărora ai făcut minune, purtând jeratec în mână.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca o stea prea luminoasă cu adevărat arătându-te, întru înălţimea Bisericei Părinte, ne luminezi pre noi totdeauna cu bunătăţile şi cu razele minunilor, pre cei ce lăudăm pomenirea ta, cea purtătoare de lumină Ierarhe Grigorie, gânditorule de cele dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei.

Naşterea ta cea prea slăvită, spăimântează cugetele noastre, însă-ţi binecuvântată; că Dumnezeu a luat din tine trup, rămâind cel ce a fost neschimbat din fire, Născătoare de Dumnezeu, pre carele îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cel ce acoperi cu ape cele „mai pre deasupra ale tale, „cela ce pui mărei hotar ni„sipul, şi toate le ţii. Pre tine „te laudă soarele, pre tine te „măreşte luna, ţie îţi aduce „toată făptura laudă, ca Fă„cătorului tuturor în veci.

Peasna 9, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Cu toată buna credinţă, mărturisind o fire în trei Ipostasuri, pre sfânta Treime, pre începătoarea Dumnezeirei cea necuprinsă, acum te-ai cinstit, descoperitorule de cele sfinte, Amfilohie.

Având îndrăzneală către Dumnezeu, ca un Ierarh purtătorule de Dumnezeu, stând înaintea Stăpânului tău; adu-ţi aminte totdeauna de cei ce săvârşesc, sfânta şi purtătoarea de lumină pomenirea ta, prea fericite.

Dă-mi mie Dar îndestulat, celui ce cu inimă sârguitoare, am împletit ţie laudele, gânditorule de Dumnezeu, cerându-mi dezlegare greşalelor ca un preot prea credincios, cuvioase părinte Amfilohie.

A Născătoarei.

Strănepoată lui Adam te-ai arătat, şi Maică lui Dumnezeu eşti cunoscută, că tu din veac te-ai arătat, decât toată zidirea mai sfântă. Binecuvântată eşti Preacurată, pentru aceea toţi te slăvim.

Alt Canon, Irmos:
Bine este cuvântat Domnul...

Iată praznic luminat. Iată pomenire sfinţită. Iată Darul carele izvorăşte vindecări din destul tuturor credincioşilor carii s'au adunat, ci să ne apropiem către el, că ne izvorăşte nouă, sîcriul lui Gri-

gorie, lumină pururea curgătoare și nemurire.

Ca un rîu te-ai umplut de apele lui Hristos. Ca un maslin izvorăști untdelemn de vieață. Ca un finic te-ai înălțat Grigorie. Ca o viță ne aduci nouă strugurii bunătăților tale, din care ne adăpăm cu vinul nestricăciunei.

Să se veselească astăzi întru pomenirea ta, dimpreună cu noi soborul preoților, și mulțimea cuvioșilor, și cetele tuturor îngerilor; cu carii împreună stând înaintea Făcătorului luminat, adu-ți aminte Părinte, de cei ce cu dragoste te laudă cu cântări.

Slavă:

Vas sfințit al lui Hristos te-ai făcut Părinte, stâlp Bisericei, și liman credincioșilor, și sabie carea taie înșelăciunile. Izvor de tămăduiri și adâncime înțelesurilor celor dumnezeești, și lumină nestinsă, și păstor păstorilor.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai născut lumina cea fără de ani, care a strălucit din Tatăl, luminează gândul și sufletul meu Stăpână, gonind departe dela mine întunerecul patimilor Fecioară, ca să te fericesc pre tine, carea pururea ești fericită, nădejdea credincioșilor.

Irmosul.

Bine este cuvântat Dom„nul Dumnezeul lui Israil, cel „ce a ridicat nouă corn de „mântuire, în casa lui David „slugei sale, întru care ne-au „cercetat pre noi răsăritul cel „dintru înălțime, și ne-au în„dreptat pre calea păcei.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul stând...

Ca niște Ierarhi cuvioși, purtătorilor de Dumnezeu, arătându-vă păstori prea adevărați, ai Mielului și Păstorului, Amfilohie cuvioase și Grigorie fericite, rugați-vă pentru noi toți, cei ce săvârșim sfântă pomenirea voastră, să ne izbăvim de primejdiile sufletești, împreună și de cele trupești.

Slavă, Și acum, a praznicului.

Cele mai din lăuntrul Bisericei, astăzi Născătoare de Dumnezeu Fecioară pre tine te-au priimit, prin mâinile Arhiereului, întru care dela trei ani până la cincisprezece ai petrecut, fiind hrănită cu mâna dumnezeescului înger, ca un sicriu sfânt, al celui ce toate le-a zidit.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glas 2,

Podobie: Casa Eufratului...

Ridicatu-s'a păretele cel din mijloc al îngrădirei, cu

dumnezeeasca intrare, a celei cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, şi cei de jos, neam împreunat acum cu cei de sus.

Stih: Aduce-se-vor Impăratului fecioare în urma ei, şi cele de aproape ale ei se vor aduce ţie.

Cetele cele fecioreşti, cântau dumnezeească cântare, petrecând în casa lui Dumnezeu, cu purtare de făclii, pre însăşi cea cu totul fără prihană.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în Biserica Impăratului.

Priimeşte o Zaharie, înlăuntrul Bisericei, pre sfânta sfinţilor, pre ceea ce este Născătoare de Dumnezeu, în sfintele sfinţilor.

Slavă, Şi acum glas 6.

Astăzi împreunările credincioşilor adunându-ne, duhovniceşte să prăznuim, şi pre dumnezeeasca fiică Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, carea s'a adus în Biserica Domnului, cu bună credinţă să o lăudăm. Pre cea mai 'nainte aleasă din toate neamurile, spre sălăşluirea Impăratului tuturor, lui Hristos şi Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeţi înainte, cinstind pre cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicelor întristarea toată lepădând, cu bucurie împreună urmaţi, lăudând pre ceea ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu, şi solitoare de bucurie lumei. Toţi împreună cu bucurie, bucură-te, cu îngerul să strigăm celei pline de Dar, carea pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Şi ccalaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile prazniculuí, Peasna 4 şi a 5 pe 6. Prochimen, glas 7: Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voi răsplăti Domnului... Apostol, către Evrei: *Fraţilor, aduceţi-vă aminte de mai marii voştri*... Aliluia, glas 2: Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcà întru dreptate... Evanghelia dela Matei: *Zis-a Domnul, privegheaţi, că nu ştiţi*...

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă dreptii întru Domnul...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 24 DE ZILE.

Sfânta şi marea muceniţă a lui Hristos şi prea înţeleapta Ecaterina. Şi sfântul marele mucenic Mercurie.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6. Ale sfintei Ecaterinei 3, şi ale sfântului mucenic 3. Stihirile sfintei, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Astăzi se veseleşte cetatea Alexandria, ţiind îmbrăcămintele tale muceniţă, întru dumnezeească Biserica ta, avându-le prea înţelepţeşte. Pentru aceasta şi noi cu credinţă prăz-

nuim Ecaterino cinstită pomenirea ta, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Pomenirea Ecaterinei acum să o prăznuim; că aceasta cu adevărat toate puterile vrăjmaşului, şi cu cuvântul şi

cu fapta le-a surpat tare, şi împrotivirea ritorilor. Deci pentru rugăciunile ei, izbăveşte-ne pre noi Dumnezeule de eresuri.

Bucură-te prea mărită muceniţă, cinstită Ecaterino; că în muntele Sinai, întru carele a văzut Moisì rugul ne ars, întru acela Hristos, trupul tău cel plăcut lui Dumnezeu, acum mutându-l îl păzeşte, până la vremea venirei sale cei de a doua.

Alte Stihiri ale sfântului Mercurie, glas 4.
Podobie: Ca pre un viteaz...

Cu apărarea Duhului, biruind pre împrotivnicul, purtătorule de chinuri Mercurie, ca un ostaş nebiruit, cu arma credinţei, ai tăiat multe mii de Etiopi înţelegători, şi săvârşindu-ţi nevoinţa, dupre lege te-ai încununat cu toţi pătimitorii, mare mucenice prea fericite.

Din Cer ţi s'a trimis înger cu voia dumnezeescului Duh, ca să-ţi vindece ranele, de care fiind tămăduit, ai suferit împungere cu frigări arse, fiind spânzurat, întins şi legat cu piatră prea grea. Şi cu sângiurile tale, fiind stropit preste tot, Mucenice vrednicule de laudă.

Fiind ostaş împăratului celui pământesc Mercurie, şi fiind silit de el să jertfeşti dracilor, cugetătorule de Dumnezeu fericite, ai răbdat munci şi arsura focului, şi moartea cea silnică, şi te-ai suit către Hristos purtând cunună, şi te-ai împreunat cu cetele mucenicilor, rugându-te pentru lume.

Slavă, a sfintei, glas 2.

La prăznuirea de Dumnezeu înţelepţitei muceniţe Ecaterinei, cu bucurie să ne adunăm, o iubitorilor de mucenici! Şi pre aceasta cu laude ca cu nişte flori să o încununăm. Bucură-te strigând către dânsa, ceea ce ai mustrat

gura cea îndrăzneaţă, a ritorilor celor bârfitori, ca unor plini de neînvăţătură, şi i-ai povăţuit pre ei la dumnezeeasca credinţă. Bucură-te ceea ce trupul la multe feluri de munci ţi-ai dat, pentru dragostea Făcătorului tău, şi nu te-ai surpat ca o pruncă nebiruită. Bucură-te ceea ce în lăcaşurile cele de sus răsplătirea durerilor ai moştenit, şi întru slava cea veşnică te desfătezi, de carea dorind cântăreţii tăi, să nu cădem din nădejde.

Şi acum, a praznicului, glas 8.

După ce te-ai născut tu dumnezeească mireasă, Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în sfintele sfinţilor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi, cele cereşti toate s'au minunat, văzând pre Duhul sfânt, întru tine sălăşluindu-se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântueşte neamul nostru.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile praznicului, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Veniţi toţi iubitorilor de praznic să cinstim cu laude pre însăşi Născătoarea de Dumnezeu, cea curată şi Fecioară. Fecioarelor veselinduvă, întâmpinaţi cu făclii luminoase, pre Fecioara cea curată, carea s'a adus cu bucurie, la Biserica Făcătorului.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare...

Să se deschiză uşile cu credinţă, şi să priimească fecioarele purtând făclii, pre Maica Dumnezeului nostru cea curată, şi pre bucuria tuturor, carea s'a adus la Biserică, strigând: Bine eşti cuvântată între femei, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie...

Dupre făgăduinţa cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu, şi rodul cel slăvit, cu adevărat s'a arătat lumei, ca cea mai înaltă decât toţi. Carea cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut a plinit, fiind păzită de dumnezeescul Duh.

Slavă, a muceniţei, glas 2, a lui Vavila monahul.

Cu vieaţa cea fără materie deprinzându-te, şi la divanul cel fără de Dumnezeu ajungând, ai stătut purtătoare de biruinţă cinstită Ecaterino, înflorit purtând dumnezeeasca strălucire, şi cu dumnezeească putere îmbrăcată fiind, porunca tiranului ai batjocorit, şi

cuvintele ritorilor cele bârfitoare le-ai domolit, ceea ce ai fost mult pătimitoare.

Şi acum, glas 6.

Astăzi mulţimile credincioşilor adunându-ne, duhovniceşte să prăznuim, şi pre dumnezeeasca fiică Fecioara şi de Dumnezeu Născătoarea, carea s'a adus în Biserica Domnului,cu bună credinţă să o lăudăm. Pre cea mai 'nainte aleasă din toate neamurile, spre sălăşluirea Impăratului tuturor, lui Hristos şi Dumnezeului nostru. Fecioare făclii purtând, mergeţi înainte, cinstind pre cinstită petrecerea pururea Fecioarei. Maicelor întristarea toate lepădând, cu bucurie împreună urmaţi, lăudând pre ceea ce s'a făcut Maică lui Dumnezeu, şi solitoare de bucurie lumei. Toţi împreună cu bucurie, bucură-te, cu îngerul să strigăm celei pline de Dar, carea pururea se roagă pentru sufletele noastre.

Troparul sfintei, glas 4:

Mielușaua ta Iisuse, Ecaterina...
Sau acesta, glas acelaş.

Cu bunătăţile ca cu razele soarelui ai luminat pre necredincioşii filozofi, şi ca o prea luminoasă lună, ce umblă în noaptea necredinţei, întunerecul l-ai gonit, şi pre împărăteasa o ai încredinţat, dimpreună şi pre muncitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată fericită Ecaterino, cu poftă ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos Mirele cel prea frumos, şi dela dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească; căruia împreună cu îngerii înainte stând, pentru noi te roagă, cei ce săvârşim cinstită pomenirea ta.

Slavă, a mucenicului, asemenea.

Mucenicul tău Doamne, Mercurie...
Sau acesta, glas acelaşi.

Nevoinţele muceniciei trecând ca un ostaş nebiruit, Impăratului celui nemuritor ai stătut înainte, mucenice Mercurie, unde împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală, grăbeşte cu rugăciunile tale, spre ajutorul celora ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

Şi acum, a praznicului.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul Troparul praznicului, şi al sfintei Ecaterinei câte odată, Slavă, al mucenicului, Şi acum, iar al praznicului.
După întâia Stihologhie, Sedealna, glas 1:
Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Fecioare lăudaţi, maicelor prăznuiţi, popoare prea măriţi, preoţi bine cuvântaţi, pre prea curată Maica lui Dumnezeu, că cu trupul pruncă fiind mai 'nainte s'a adus în Bise-

rică, ca un lăcaş prea sfânt al Domnului. Pentru aceasta, prăznuire duhovnicească prăznuind, o lăudăm pre ea, ca ceea ce este folositoarea neamului omenesc.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.
După a doua Stihologhie, Sedealna, glas şi Podobie aceeaşi.

Sfânta sfintelor fiind Născătoarea de Dumnezeu, dupre vrednicie s'a adus a lăcuì întru cele sfinte, ca un chivot însufleţit al lui Dumnezeu, şi cu adevărat lăcaş dumnezeesc al sfântului Duh, Fecioară Maică. Pentru aceasta s'a sălăşluit întru tine unul născut din Tatăl, şi cel de o fiinţă cu Duhul sfânt, Fiul tău neispitită de nuntă, îndumnezeind toată omenirea.

Slavă, Şi acum, iară aceasta.
Psalm 50.
CANOANELE
Al prazniculuì cel dintâiu cu Irmosul pe 6 şi al sfinţilor 2 pe 8.
CANONUL sfintei muceniţe.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Laud cu cântări pre Ecaterina cea pururea pomenită.

Facerea lui Teofan.
Peasna 1, glas 8, Irmos:
Pre gonaciul Faraon...

Pentru rugăciunile Ecaterinei, prea înţeleptei muceniţe, Hristoase, ochiul sufletului meu cel întunecat luminează-l, dându-mi mie Stăpâne, razele vărsărei tale de lumină, carea pierde toată negura greşalelor mele celor stricătoare de suflet.

Îndreptată fiind cu dumnezeeştile porunci ale Stăpânului, ceea ce eşti cu totul înţeleaptă şi cu dragostea lui aprinzându-te, ai alergat la lupte sârguindu-te, şi mintile tiranilor Ecaterino le-ai îngrozit, cu cuvântul şi cu înţelepciunea, şi cu Darul.

Ocârmuită fiind cu mâna cea tare a lui Hristos, mărită, de viforul idolesc muceniţă ai scăpat neudată, înnotând cu vetreala Crucei, şi cu dumnezeeştile vânturi ale Duhului, cântând cântare lui Dumnezeu.

Bucurându-te cu podoabele fecioriei înţeleaptă Ecaterino, şi dumnezeească cunoştinţă din Cer având, pre ajutătorii cunoştinţei cei cu nume mincinos, cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte i-ai ruşinat, pre aceia cu putere biruindu-i.

A Născătoarei.

Cela ce te cunoaşte Născătoare de Dumnezeu Preacurată, întoarcere dela tot eresul poartă. Că ai născut pre cel ce s'a făcut trup fără schimbare, pre cel mai înalt, Născătoare de Dumnezeu, decât toată făptura, pre Cuvântul lui Dumnezeu cel pururea veşnic.

Alt CANON al sfântului Mercurie.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Păzească-mă pre mine puterea lui Mercurie.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glas 8, Irmos:
Cel tăiat a tăiat pre...

Impreună cu cetele cele de sus, stând înaintea izvorului bunătăţilor, bucurându-te Mercurie, şi umplându-te de dumnezeeasca îndulcire, pururea pomenite. Păzeşte pre cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea ta, şi cântă Domnului: Că cu slavă s'au proslăvit.

Cu voia ta ai intrat la nevoinţa muceniei, înţelepte, fiind întărit cu puterea lui Hristos, celui ce de voie pentru noi a răbdat cu trupul patimile cele de mântuire, şi bucurându-te strigai: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'au proslăvit.

Slavă

Cuvântul tiranului de faţă l-ai defăimat, fiind împrumsemţat cu mărturisirea lui Hristos, fericite, şi ai suferit toate felurile durerilor, veselindu-te Mercurie, şi strigând celui ce te-a întărit pre tine: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit.

Şi acum, a Născătoarei:

Din Fecioară pruncă te-ai arătat întrupat, pentru noi făcându-te om ca şi noi, şi ai arătat pre pătimitorul tău Mercurie, că s'a făcut mărturisitor credincios patimilor tale, carele cântă ţie neîncetat: Să cântăm Domnului, că cu slavă s'a proslăvit.

Peasna 3, Irmos:
Cel ce ai întărit cerurile...

Cu pornirile tale cele din voie ai venit la patimă de bună voie, pre Hristos urmând. Şi biruind luminat pre stăpânitorul întunerecului lumei, de cunună purtătoare te-ai arătat, Ecaterino de Dumnezeu priimită.

Cu tăria minţei ai mustrat pre muncitorii cei ce se tăvăleau întru adâncul nedumnezeirei, ritoricind arătat învăţăturile cunoştinţei de Dumnezeu, cu dumnezeească înţelepciune, muceniţă cu totul lăudată, luminată fiind.

Cela ce a şoptit întocma Dumnezeire în urechile Evei, de fecioară tânără acum se calcă. Că cu arma Crucei îngrădindu-se, a ruşinat Ecaterina muceniţa, pre cela ce fără măsură se laudă.

A Născătoarei.

Mintea mea cea omorîtă cu lucrarea vieţei celei ce s'a arătat din tine lumei, ridică-o, bubele şi ranele păcatului ungându-le de Dumnezeu Nă-

scătoare, ceea ce eşti singură cu totul fără prihană.

Alt Canon, Irmos:

Tu eşti întărirea celor ce...

Cu totul fiind înfierbântat de dragostea cea dumnezeească, slăvite, focul şi legăturile şi sabiile şi muncile, ca un vis le-ai socotit.

Lăudat-ai pre Ziditorul, împreunându-te cu bătăi cumplite, mucenice înţelepte, şi priimind vindecarea ranelor.

Slavă:

Intărindu-te cu toiagul cel dumnezeesc, mucenice, ca un pătimitor cu bună putere, ai smerit trufia vrăjmaşului.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca să însemneze mai 'naainte naşterea ta cea mai pre sus de gând Curată, s'a arătat rug arzându-se cu foc, şi nici cum mistuindu-se.

Irmosul:

Tu eşti întărirea celor ce „aleargă la tine Doamne, tu „eşti lumina celor întunecaţi, „şi pre tine te laudă duhul „meu.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului, apoi CONDACUL sfântului Mercurie, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Astăzi săvârşim credincioşii, cu cântări dintr'un glas, toată întrarmarea cea sfinţită a lui Mercurie. Ingerii cu veselie împreună bine voesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceea s'a arătat slavă mucenicilor, împreună şi laudă.

ICOS.

Tarele pătimitorul şi mucenicul Mercurie, fiind mai 'naainte ostaş, a ieşit la război, scoţând la iveală credinţa cea cu nume mincinos a rătăcirei, şi a nedumnezeirei elinilor, şi mărind credinţa cea nemişcată şi adevărată a lui Hristos Impăratului, fiind îmbrăcat cu cinstita Cruce, ca un ostaş întrarmat al lui, şi lăudându-se luminat cu dumnezeeştile patimi. Pentru aceea toţi cu un glas să-l binecuvântăm, ca pre o slavă a mucenicilor, împreună şi laudă.

Sedealna sfintei, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Intelepciune cu adevărat din Cer, prin gura lui Mihail luând muceniţă prea lăudată, şi întru lupte nebiruită, cu înţelepciunea cea din afară pre ritori ai ruşinat; iară cu înţelepciunea cea dumnezeească înşelăciunea ai micşurat. Pentru aceasta văzând nevoinţa ta Ziditorul, a stătut de faţă întărindu-te, zicând: Vino, sue-te, că vistieriile te aşteaptă. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce

prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, a sfântului, glas 4.
Podobie: De grab ne întîmpină...

Mucenicul Mercurie nevoindu-se, a ruşinat pre vicleanul, şi s'a arătat tare purtător de cunună al lui Hristos. Pentru aceasta acum s'a împreunat cu cetele cele cereşti, dupre vrednicie, împărtăşindu-se de slavă neschimbată. Pentru aceea cu credinţă săvârşim sfântă pomenirea lui.

Şi acum, a praznicului, asemenea:

Davide mergi înainte în Biserica lui Dumnezeu, şi bucurându-te priimeşte pre Impărăteasa noastră, şi către dânsa strigă: Intră Doamnă, în Biserica Impăratului intră, a căreia slavă acoperit se cunoaşte, din carea miere şi lapte va să curgă tuturor lumina Hristos.

Peasna 4, Irmos:
Tu eşti tăria mea Doamne...

Vitejască împrotivire Ecaterino ai arătat, mucenită pururea lăudată, vrăjmaşului foarte cu răbdare împrotivindu-te, şi călcându-l pre el cu picioarele tale cele împrumsetate, prin puterea Crucei, purtătoare de biruinţă, lauda mucenicilor.

Mireasa lui Hristos, Ecaterino prea fericită, te-ai arătat, cu razele cele luminoase, ale dumnezeeştei frumseţi luminându-te, şi cu podoaba strălucită fiind. Pentru aceasta şi veselindu-te, cânţi Stăpânului: Slavă puterei tale, iubitorule de oameni.

Tirănească trufie o ai surpat, şi cu dumnezeescul cuvânt al înţelepciunei tale, ca dintru o prăpastie, din slujirea drăcească cea înşelătoare pre cei amăgiţi i-ai răpit, învăţând pre cei ce cântă, să strige lui Hristos: Slavă puterei tale, iubitorule de oameni.

Bine vestita şi de lumină purtătoarea prăznuire a strălucitei tale pomeniri, prea lăudată, călcând tare îndrăzneala vrăjmaşului, ca soarele a răsărit, întru care cu mare glas Stăpânului strigăm: Slavă puterei tale, iubitorule de oameni.

A Născătoarei.

Acum tăria s'a surpat Fecioară, a celor ce se leapădă de închinăciunea cinstitei icoanei tale şi a celui ce mai pre sus de minte s'a întrupat din tine, şi lumea toată a luminat, şi a tuturor sfinţilor; iară pre cei ce te cinstesc cu credinţă i-ai luminat, ceea ce una eşti prea lăudată.

Alt Canon, Irmos:
Auzit-am Doamne taina...

Apropiatu-te-ai de Stăpânul tău, cu patimile mărturisirei celei dumnezeeşti, gânditorule de Dumnezeu, şi de la dânsul ai luat cununi luminate, mărite, ca un nebiruit.

Imbrăcatu-te-ai acum cu haină ţesută din Darul cel de sus, dezbrăcându-te mucenice de hainele stricăciunei şi ale omorârei.

Slavă:

Nevoindu-te mărite, împrotiva păcatului până la sânge, te-ai arătat purtător de biruinţă, şi te-ai învrednicit slavei celei de sus.

Şi acum, a Născătoarei:

Preste tine s'a pogorît Cuvântul cel mântuitor, pururea Fecioară, ca o ploaie, şi a uscat ploile mulţimei dumnezeilor.

Peasna 5, Irmos:
Pentruce m'ai lepădat...

Cu dragostea Stăpânului tău fiind aprinsă mucenită prea lăudată, şi căutând să vezi frumuseţea lui cea neasemănată, cu gând de bună voie, ranelor pre tine te-ai dat, strălucind cu darurile fecioriei.

Cu chinuri prea sfinţite, bună fecioară, împrumsetându-te pre tine însă-ţi înţelepţeşte, ai intrat în cămara cerească a lui Hristos, şi acum luminat veselindu-te, cu Mirele tău te-ai împreunat, prea fericită.

Fecioară prea luminată te-ai arătat, iubind pre unul cel dorit, şi în urma lui prea grabnică alergare săvârşind, la mireazma înţelegătorului tău mir, celui deşertat, ai strigat: Alerg Mirele meu.

A Născătoarei:

Adevărată de Dumnezeu Născătoare, pre tine toţi cunoscându-te, prea curată Stăpână, pre cel ce s'a născut din tine Dumnezeu Cuvântul ştiindu-l, îl vestim în două fiinţe, şi două voi, osebit volnice cunoscut, Fecioară dumnezeească Mireasă.

Alt Canon, Irmos:
Mânecând strig către tine..

Intinzându-te Mercurie, şi fără de milă tăindu-te cu ascuţituri, ai răbdat, fiind întărit cu dumnezeeştile nădejdi.

Intărindu-ţi inima cu piatra cugetului, fiind îngreuiat cu piatră, nu te-ai smintit Mercurie.

Slavă.

Făcându-te părtaş patimilor Stăpânului tău, te-ai împărtăşit slavei lui, şi dumnezeeştei străluciri.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ceea ce ai născut vieaţa, carea a omorît pre moarte, omoară păcatul meu cel viu.

Peasna 6, Irmos:

Intru adâncul păcatelor...

Pre tine toată strălucită, cu prea frumoasă raza fecioriei, şi cu mucenicestile sângiuri văpsită, fecioară, văzându-te Cuvântul cel bun şi prea curat, în cămările cereşti te-au sălăşluit.

Putut-ai prin Cruce a strică stăpânia tiranilor, şi a înţelepciunei lumeşti deşertăciunea ai vădit, izvorând dogmele învăţăturei celei de Dumnezeu însuflate, ceea ce eşti cu mare înţelepciune, Ecaterino pururea pomenită.

Pre cela ce cu înşelăciune mai întâiu a izgonit pre Adam din desfătarea raiului, dureri de rane, tare răbdând, l-ai surpat pre pământ, muceniţă prea lăudată, şi cu cununile împărăţiei te-ai încununat.

A Născătoarei:

Milostiv pre Judecătorul şi Fiul tău, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi Mântuitorul din nevoi, cu rugăciunile tale Maică, fă-l ca să-mi fie mie în ziua judecăţei; căci către tine una, nădejdea îmi pun.

Alt Canon, Irmos.

Rugăciunea mea voiu vărsà către...

Cuvântul cel mântuitor te-a întărit pre tine înţelepte mucenice, văzându-te că rabzi pentru dânsul tot felul de munci, şi prin înger îţi poruncià să fii îndrăzneţ Mercurie. Şi nici cum să nu te spăimântezi de îngrozirea tiranilor.

O morîtu-s'a şarpele celcu multe închipuiri, şi se calcă de picioarele cele frumoase, ale pătimitorului şi viteazului ostaş. Că cu porniri de bună voie a mers spre munci şi spre chinuri, şi către moarte plin de strălucire.

Slavă:

Toată voirea inimei deplin o ai adus Stăpânului, fericite, şi răbdând pentru el chinuri, te-ai încununat de dânsul ca un biruitor. Şi acum împreună cu toţi mucenicii stai înaintea lui în ceruri.

Şi acum, a Născătoarei:

Cu glasul îngerului, ai zămislit întru tine pre Ingerul sfatului celui mare Fecioară, şi întrupându-se din prea sfinte sângiurile tale Preacurată, ai născut pre cela ce a arătat tuturor intrările în vieaţă, pentru nespusa lui milostivire.

Irmosul:

Rugăciunea mea voiu văr-

„să către Domnul, şi lui voiu „spune scârbele mele, că s'a „umplut sufletul meu de rău- „tăţi, şi vieaţa mea s'a apro- „piat de iad, şi ca Ionà mă „rog: Dumnezeule, din stri- „căciune scoate-mă.

CONDACUL Sfintei Ecaterina, glas 3.

Podobie: Fecioara astăzi...

Ritoriceşte grăind astăzi Ecaterina muceniţa, a oprit necredinţa ritorilor, cele de minte vătămătoare, că înger din Cer a stătut înaintea ei, putere dintru cele de sus dându-i; carea şi luându-o cu credinţă, a strigat: Hristos este lauda mucenicilor.

Alt CONDAC, al sfintei, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceată cinstită dumnezeeşte iubitorilor de mucenici ridicaţi acum, cinstind pre prea înţeleapta Ecaterina. Că aceasta în privelişte pre Hristos a propoveduit, şi pre şarpe l-a călcat, mintea ritorilor defăimând.

ICOS.

De la Dumnezeu înţelepciune a luat din pruncie muceniţa, şi înţelepciunea cea dinafară toată, bine a învăţat. Cunoscând dintru aceasta mişcarea şi facerea stihiilor cu amăruntul, şi pre cela ce a făcut acestea din început cu cuvântul, mulţămită lui noaptea şi ziua a adus, idolii surpând, şi pre cei ce slujiau lor fără pricepere, mintea ritorilor defăimând.

Intru această Lună, în 24 de zile, pomenirea sfintei marei muceniţă, Ecaterina.

Stih: Ecaterina înţeleaptă şi fecioară prea frumoasă...

Iară prin sabie şi muceniţă, o trei bunătăţi nespuse...

În a douăzeci şi patra zi sabia a luat...

Pre tânăra ritoră, la Cer o a mutat.

Aceasta eră pre vremea lui Maximian, în anii trei sute patru, trăgându-se din cetatea Alexandriei, fiica oarecăruia principe ce se numea Consta. Foarte frumoasă şi mare la trup, cu vârsta de optsprezece ani fiind. Aceasta a învăţat desăvârşit toată învăţătura şi ştiinţa ellină şi romană sau latinească adică a elinului Omer şi a lui Virghilie prea măritul poet al Latinilor, a lui Asclipie, a lui Hippocrat şi a lui Gallin doftori; a lui Aristotel şi a lui Platon, a lui Filistion şi a lui Evsevie filozofii. Şi învăţătura lui Iannì şi a lui Iamvrì mari Maghi. A lui Dionisie şi a Sibilei. Aceasta a învăţat încă şi tot meşteşugul ritoricesc cât s'a aflat de către oameni. Deci nu numai acestea, ci şi multe alte limbi şi dialecte a multor neamuri cunoştea. Nu numai cei ce o au văzut o admirau, ci şi aceia carii numai auzise de renumele şi înţelepciunea ei. Deci în anii împăratului Maximian şi ai lui Maxentie fiului său, s'a prins pentru mărturisirea cea în Hristos, şi s'a cercetat cu multe feluri de munci. Iară cu înţelepciunea sa şi cu buna grăire, a înduplecat pre o sută şi cincizeci de ritori ca să crează în Hristos, împreună şi cu alţi mulţi ellini. Cu carii împreună i s'a tăiat capul fericitei, şi a luat cununa mărturisirei.

Intru această zi, sfinţii o sută cincizeci de ritori, carii prin sfânta Ecaterina crezând în Hristos, şi băgându-se în foc, s'au săvârşit.

Stih: Bărbaţi ritori mai întâiu împrotiva înşelăciunei stând...

Aflători de cununi s'au făcut prin foc murind.

Intru această zi, Sfânta împărătească, femeea lui Maxentie, de sabie s'a săvârşit.

Stih: Tăindu-se soţia muritorului împărat...
Cămara împăratului cea nestricăcioasă a aflat.

Intru această zi, sfântul Porfirie Stratilatul, împreună cu două sute de ostaşi ai săi, de sabie s'au săvârşit.

Stih: Impreună cu oastea ta Porfirie spre sabie.
Ca un stratilat veneai cu osârdie.

Intru această zi, pomenirea sfântului marelui mucenic Mercurie.

Stih: Mercurie de şi eşti de sabie lovit...
Insă tu şi mort, pre vrăjmaşul Domnului l-ai rănit.

Acesta a fost pre vremea împăraţilor Dechie şi Valerian, în anii două sute cincizeci şi cinci, trăgându-se cu neamul dela răsărit. Şi numărat fiind în polcul ce se numea al martisiilor. Fiind fiu oarecăruia scit ce se numea Gordian. Deci fiindcă odată a biruit pre barbari, căci i s'a arătat înaintea lui îngerul Domnului, şi i-a însuflat în inima lui îndrăzneală şi bărbăţie, pentru aceasta s'a suit la vrednicia arhistratigului; adică s'a făcut general (voevod). Deci acesta pentru mărturisirea lui Hristos a stătut înaintea lui Dechie, şi legându-l la patru pari, i-a tăiat trupul cu cuţitele. După aceea l-a întins deasupra pre foc, pre carele l-a stins cu pâraele sângiurilor sale, apoi l a bătut, şi l-a spânzurat, cu capul în jos, legându-i o piatră prea grea de grumazi. După aceea l-a bătut cu bice de şireang ce erau arămite. Iară la cea de apoi, aducându-l la Chesaria Capadochiei, i-a tăiat capul. Şi aşă a luat pururea pomenitul cununa muceniciei. Deci erà sfântul, când a mărturisit pre Hristos, de douăzeci şi cinci de ani. Mare la trup, frumos la faţă, galben la păr pre carele îl împodobea şi fireasca rumeneală, ce strălucea în obrazul lui.

Intru această zi, prea cuviosul Părintele nostru Petru Sihastrul.

Stih: Cu linişte priveliştea vieţei ţi-ai săvârşit...
Petre ajungând către limanul cel liniştit.

Acest sfânt Părintele nostru Petru, a fost născut din părinţi evsevioşi, de la Marea Neagră, şi dupăce a petrecut cu părinţii săi numai şapte ani, toată cealaltă rămăşiţă a vieţei sale o a petrecut la filozofie, şi la sihăstrie. Căci mai întâiu s'a nevoit la Galatia, apoi pentru ştiinţa sa, s'a dus la Palestina, şi dupăce s'a închinat acolo la toate sfinţitele şi sfintele locuri, s'a pogorît la Antiohia, şi închizându-se întru o chilie, luă aminte de sine, vorbind cu Dumnezeu prin sfintele rugăciuni, fără să mănânce alte bucate, decât puţină pâine cântărită, bând şi prea puţină apă. Şi acestea însă le întrebuinţă la fieştecare două zile. Drept aceea pentru ale sale bunătăţi, a luat dela Dumnezeu stăpânire asupra dracilor, vindecând pre oarecare Daniil. Pre acesta apoi catihisindu-l, l-a făcut de o rîvnă cu el împreună sihastru. Şi a multora orbi, ochii le-a vindecat, şi alte feluri de boale a tămăduit; şi alte încă multe isprăvi se vestesc ale acestui cuvios, altele prin scris, iară altele prin singură predanie. Acesta dar, mare şi vestit făcându-se în toată Antiohia, şi în toate laturile ei, şi vieţuind ani nouăzeci şi nouă, s'a mutat către veşnicile lăcaşuri.

Intru această zi, sfinţii şase sute şaptezeci de mucenici de sabie s'au săvârşit.

Stih: Taie bărbaţi două zecimi întreit zece...
Cu carii împreună şi alţi bărbaţi, de şapte ori zece.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu...

Lauda mucenicilor, şi învăţătoare bunei credinţe ai fost, luminatului tău Mire Hristos, mulţime de mucenici aducând, cu carii împreună strigi prea lăudată cântând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Cuvântul tău prea înțeleaptă spre mântuire a răpit pre mulți din nebunia idolească, și mucenici de lumină purtători i-a arătat, pre cei ce cu mare glas împreună cu tine strigă: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Fecioara după tine urmând, ție s'a adus, de sabie fiind tăiată, a ta prea curată patimă urmând, și ție Ziditorului strigând și grăind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

A Născătoarei:

Sfântul sfinților, întru tine cu sfințenie sălășluindu-se, Curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, întrupat din tine s'a născut, ca să mântuiască pre cei ce strigă cu credință: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștrii.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Fiind strălucit, cu lumina strălucirei celei de sus, viteazule ostaș, luminezi pre cei ce te laudă acum pre tine, și cântă: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Lăudat-ai pre Făcătorul de bine al tuturor, înfierbântându-te de rîvna lui, fericite, și arzându-te cu focul cel simțitor și cântând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Cei ce aduceau cinste pietrelor, având împietrită simțire, au îngreuiat grumazii tăi cu piatră, mucenice Mercurie, carele strigai: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Slavă:

Amestecând sângele tău cel cinstit, cu sângiurile Stăpânului, celui iubitor de oameni, te-ai arătat părtaș patimilor lui, Mercurie, strigând: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule în veci.

Și acum, a Născătoarei.

Cetele îngerilor, se spăimântează de adâncimea tainei tale, Născătoare de Dumnezeu. Că Dumnezeu s'a arătat din tine întrupat, căruia cântăm Preacurată: Doamne Dumnezeule bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Cu învățăturile tale, împărăteasa crezând, a alergat la creștinătate, și tare a răbdat simțirea durerilor, și împărăției cerurilor celei neschimbate arătat s'a învrednicit, strigând Stăpânului: Preoți binecuvântați, noroade prea înălțați-l pre dânsul întru toți vecii.

Cu mucenicii să fie cere-

rile credincioşilor. Că purtătoarea de chinuri stă înaintea lui Hristos, cerând cele mai bune şi cele solitoare de mântuire, celor ce săvârşesc cu osârdie prea sfântă şi cinstită pomenirea ei, şi cu credinţă cântă: Noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Deschizând uşile raiului, te-a priimit Mirele pre tine prea înţeleaptă, şi în cămară prea cinstită a lăcuì te-a făcut, şi împărăţiei părtaşă, ca pre cea împărtăşită patimilor lui te-a arătat, căruia acum stând înainte fiica Impăratului luminată, împodobită, pre noi să nu ne uiţi.

Cu cuvinte amăgitoare te-a ispitit tiranul, vorbe momelnice puindu-ţi înainte cumplitul, nădăjduindu-se că va slăbì tăria ta, mărită, Dar, vrând a te face Mireasă lui Hristos, ai strigat Stăpânului: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi-l întru toţi vecii.

A Născătoarei.

Mai sfinţită eşti Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană, de cât ceata îngerilor cea mai pre sus de lume. Că pre Ziditorul şi Domnul lor ai născut din pântece fecioresc şi neispitită de nuntă, pre Dumnezeu cel în două fiinţe şi întru un Ipostas, cel ce s'a întrupat neamestecat şi neschimbat.

Alt Canon, Irmos:

Ceata pătimitorilor te-a priimit pre tine adaos, fiind împodobit şi luminat cu cinstite frumseţi, ale prea cinstitelor tale patimi, şi a mărturisirei tale celei de bună credinţă şi cinstite, şi acum strigi neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Cu cuget de bună credinţă ţi-ai săvârşit nevoinţa, mărite, şi cu cuget de vitejie ai rupşinat pre vrăjmaşul, ca un biruitor, ridicând biruinţă cerească, te veseleşti acum cu cetele îngereşti, cu care strigi neîncetat. Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Sfârşindu-te prin sabie, fericite Mercurie, şi dobândind sfârşitul cel ce-ţi erà dorit, că pământul l-ai adăpat cu vărsarea sângiurilor, iară purtătorul de biruinţă şi fericitul trup, l-ai arătat mai alb decât zăpada, cântând: Preoţi binecuvântaţi, noroade prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei.

Ca pre o pricină a reînnoirei noastre, Preacurată,

toţi credincioşii te lăudăm pre tine, că mai pre sus de pricină ai născut pre Dumnezeu, carele este pricina tuturor, carele dintru a sa milostivire, a înnoit chipul cel sfărâmat din răutate, însă-ţi binecuvântată şi plină de Dar.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, mun-„citorul Haldeilor, l-a ars ne-„bunește, cinstitorilor de „Dumnezeu. Iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului „şi Mântuitorului, au strigat: „Tineri bine-l cuvântaţi, pre-„oţi lăudaţi-l, noroade prea „înălţaţi-l întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos:
Spăimântatu-s'a Cerul...

Mutatu-te-ai la cămările cele luminoase, cu îmbrăcăminte de mireasă împodobită fiind, tăclie feciorească având în dreapta, iară în ceealaltă purtând capul tău cel tăiat. Şi acum stând înaintea lui Hristos Mirelui tău, pre cei ce te laudă pre tine, păzeşte-i.

Priimită a fost rugăciunea ta, de Dumnezeu înţelepţită, că pre cei ce numesc cu credinţă numele tău cel cinstit, îi mântueşte Stăpânul de ispite, şi bună sănătate le dărueşte, izbăvindu-i de toate felurile de neputinţe sufleteşti şi trupeşti. Pentru aceasta bucurându-ne, pre tine Ecaterino te fericim.

Ajuns-ai acum la limanul cel lin cu cuviinţă, şi uşor trecând marea lumească, muceniţă, de valuri ne ispitindu-te, prea înţeleaptă. Şi bogăţie de multe feluri lui Hristos aducând Fecioară, mulţime de mucenici, Ecaterino prea fericită.

In lăuntru în cămările cereşti acum, cu ceata fecioarelor dănţuind, cu mucenicești raze strălucită fiind, Ecaterino prea înţeleaptă, dezleagă legăturile greşalelor mele, cu osârdie rugând pre Făcătorul de bine al tuturor, pentru carele sângele ţi-ai vărsat.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai, o Fecioară, Maică a lui Dumnezeu, mai pre sus de fire născând cu trup pre Cuvântul cel bun, pre carele din inima sa Tatăl l-a izbucnit mai 'nainte de toţi vecii, ca un bun. Pre carele acum şi mai pre sus de trupuri îl cunoaştem, măcar că şi în trup s'a îmbrăcat.

Alt Canon, Irmos:
Infricoşatu-s'a tot auzul..

Puroaele mucenicilor, acum prin Dar, dau bun mi-

ros, cu Darul şi cu cuvânt negrăit, gonesc patimile noastre cele împuţite. Şi oasele izvorăsc ape de tămăduiri, şi adapă sufletele celor ce laudă lucrarea minunilor lor.

Ca pre un turn mare al Bisericei lui Hristos, şi ca pre un stâlp neclătit, ca pre o cetate nebiruită cu adevărat, ca pre un ostaş tare al lui Dumnezeu Impăratul tuturor, ca pre un gonitor vrăjmaşilor, şi ca pre un luminător gândit şi a toată lumea, te lăudăm pre tine, sfinte.

Înger luminos ai avut întru ajutor la pătimirea ta, cugetătorule de Dumnezeu. Pentru aceea muncindu-te, şi cu făclii arzându-te, şi chinuindu-te cumplit, şi cu sabie tăindu-te, nu te-ai spăimântat mucenice al lui Hristos, prea viteazule.

Slavă:

Ziuă plină de lumină, de veselie şi de bucurie ne-a strălucit nouă, dumnezeeasca ta pomenire, celor ce te cinstim pre tine, mucenice Mercurie. Intru carea adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pre tine, şi ne scapă pre noi de supărări cumplite, de primejdii şi de patimi.

Şi acum, a Născătoarei.

Ceea ce eşti uşa luminei, luminează sufletul meu cel orbit de patimi, şi întunecat de cugete viclene, şi care este în primejdie, şi mă scoate din supărări şi din nevoi, şi din scârbe: Ca să te slăvesc pre tine nădejdea şi întărirea credincioşilor.

Irmosul:

Infricoşatu-s'a tot auzul „de nespusa lui Dumnezeu „pogorîre, căci cel prea în„nalt, de voie s'a pogorît până „şi la trup, din pântece fe„cioresc făcându-se om. Pen„tru aceea pre prea curata „Născătoarea de Dumnezeu, „credincioşii o slăvim.

SVETILNA Sfintei.

Podobie: Cu duhul stând...

Intăritu-ţi-ai mintea femeească, o fecioară Ecaterino prea cinstită, lauda purtătorilor de chinuri, şi nebunia filozofilor întru Dumnezeu, o ai înfruntat, ca o bârfire şi băsnuire. Pre Maica lui Dumnezeu cea cu totul fără prihană, cu adevărat ajutătoare agonisindu-ţi.

Slavă, a mucenicului, asemenea.

Taberile vrăjmaşilor, şi semeţiile dracilor, de tot le-ai surpat la pământ, Mercurie fericite, şi ai luat cununa din mâna Ziditorului tău, ca un mărturisitor al adevărului, şi mântueşti pre toţi de tot fe-

lul de scârbe, şi de smintelele celui strein.

Şi acum, a Praznicului:

Cele mai din lăuntru ale Bisericei, astăzi Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pre tine te-au priimit, prin mâinile Arhiereului întru care dela trei ani până la cincisprezece ai petrecut, fiind hrănită cu mâna dumnezeescului înger, ca un sicriu sfânt al celui ce toate le-au zidit.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 4.

Podobie: Dat-ai semn...

Pomenirea cea prea sfinţită a cinstitei pătimirei tale, Ecaterino prea lăudată săvârşind, slăvim cu glasuri ne încetate, pre cela ce ţi-a dăruit ţie răbdare tare, şi de biruinţă purtătoare pre tine te-a arătat, şi cuvânt ţi-a dat, carele a îngrozit pre ritori, Iisus iubitorul de oameni, şi Mântuitorul şi Domnul.

De două ori.

Muceniţă de bună voie te-ai arătat, Ecaterino prea lăudată, pre muncitori foarte tare mustrând, şi cumplită nebunia mulţimei dumnezeilor cu luminarea cunoştinţei de Dumnezeu surpând, şi cu dumnezeescul Dar. Pentru aceasta ca pre o muceniţă, şi ca o fecioară fără prihană, Hristos te-a încununat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Darul Duhului, Ecaterino prea lăudată ai luat, întru deschiderea gurei, curăţindu-te pre tine însă-ţi cu osârdie prin vieaţă, şi cu gând răbdător sprânceana tiranilor ai surpat, şi decât frumseţea trupului, sufleteasca podoabă cu dumnezeească înţelepciune mai mult ai cinstit, ceea ce eşti frumseţea pătimitorilor.

Slavă, glas 2, a lui Vavila Monahul.

Cu vieaţa cea fără materie deprinzându-te, şi jertfelnicul cel fără de Dumnezeu surpând, ai stătut purtătoare de biruinţă cinstită Ecaterino, înflorit purtând dumnezeeasca strălucire, şi cu dumnezeească putere îmbrăcată fiind, porunca tiranului ai batjocorit, şi cuvintele ritorilor cele bârfitoare le-ai domolit, ceea ce ai fost mult pătimitoare.

Şi acum; a praznicului, glas acelaşi.

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălăşluirea Impăratului a toate Dumnezeu, şi hrănitorului a toată vieaţa noastră. Astăzi sfinţenia cea prea curată, ca o junice de trei ani, în sfintele sfintelor se aduce: Acesteea să-i strigăm ca îngerul: Bu-

cură-te ceea ce numai tu eşti între femei binecuvântată.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile praznicului, glas 2.

Podobie: Casa Eufratului...

Lumina cea cu trei străluciri, luminându-te pre tine Născătoare de Dumnezeu, în Biserica slavei cerească hrană îţi trimite, mărindu-te pre tine.

Stih: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, şi cele de aproape.

Din rădăcina lui David, ai odrăslit Fecioară, Gavriil aducându-ţi ţie bucură-te, strigà: Că pre Dumnezeu vei naşte Preacurată.

Stih: Aduce-se-vor întru veselie şi bucurie, aduce-se-vor în biserica Împăratului.

Ferice de sfinţita şi dumnezeeasca însoţire a lui Ioachim şi a Annei. Din carii Curată născându-te, te-ai adus acum Ziditorului tău.

Slavă, Şi acum glas 4:

Veniţi toţi credincioşii, pre cea singură fără prihană să o lăudăm, pre cea mai 'nainte propoveduită de prooroci şi în Biserică adusă. Carea mai 'nainte de veci a fost rânduită a fi Maică, şi în anii cei mai de pe urmă s'a arătat Născătoare de Dumnezeu. Doamne, pentru rugăciunile ei, pacea ta dă-ne nouă, şi mare milă.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul praznicului, Peasna 7 şi a 8 pe 4. Şi din Canonul mucenitei, Peasna 6, pe 4. Prochimen, glas 4: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi... Stih: In biserici binecuvântaţi pre Dumnezeu... Apostolul, către Efeseni: *Fraţilor, întăriţi-vă întru Domnul...* Aliluia, glas 1: Strigat-au dreptii şi Domnul i-au auzit pe ei. Evanghelia de la Lucà: *Zis-a Domnul ucenicilor săi: păziţi-vă de oameni că vor pune preste voi...*

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţii întru Domnul...

Intru pomenire veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 25 DE ZILE.

Cei dintru sfinţi părinţii noştri, Climent Papa al Romei şi Petru al Alexandriei. Intru această zi, se odovăeşte şi praznicul Intrării în Biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6. Ale praznicului 3, şi ale sfântului Climent 3.

Stihirile praznicului, glas 8.

Podobie: O prea slăvită minune...

Astăzi credincioşii să dănţuim în psalmi...

Astăzi Biserica cea însufleţită, a sfintei slave...

Tu eşti propoveduirea proorocilor, slava apostolilor...

Caută-le la Vecernia cea mare a praznicului. Alte Stihiri ale Sfântului Climent, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Fiind viţă a viei vieţei, părinte Ierarhe, ai rodit prin Duhul struguri frumoşi ai dogmelor prea înţelepte, din cari pică totdeauna vinul cel de mântuire,

al dumnezeeştei cunoştinţe, şi veseleşte inimile tuturor bine credincioşilor, celor ce te cinstesc curat, Climente purtătorule de Dumnezeu, întru tot fericite.

Făcându-te ucenic coriteului Petru, Părinte, pre piatra lui te-ai zidit pre sine-ţi ca o piatră de mult preţ prea lăudate, şi cu întărirea cuvintelor tale, ai surpat toată zidirea cea de mulţi dumnezei, şi ai ridicat biserici dumnezeeşti, întru cinstea Treimei fericite; pentru carea te-ai nevoit, şi ai luat cununa muceniei.

Ca un soare luminos ai răsărit dela apus Părinte, luminând pământul, cu razele dogmelor tale, şi cu minunile tale, ai ajuns în părţile răsăritului de trei ori fericite, şi te-ai apus omorîndu-te, şi ai strălucit către Hristos, Climente. Luminându-te bogat cu străluciri neîncetate, dupre dumnezeeasca împărtăşire.

Slavă, a sfântului Climent, glas 6.

De supărările patimilor odihnindu-ţi gândul, l-ai făcut a se zăbovi la cunoştinţa celor ce sunt cu adevărat prea sfinţite Climente. Pentru aceea, cela ce chiar şi mai 'naainte de toate este, te-a tras la aceasta, prin căpetenia apostolilor Petru, carele te-a învăţat pre tine cele dumnezeeşti, şi te-a lăsat vrednic următor lui'şi, în urma căruia bine cârmuind Biserica prea înţelepte, cu stârşit mucenicesc te-ai mutat către dânsul, ca un Dumnezeu împărtăşindu-te curat, cu Dumnezeu cel adevărat, a căruia îndumnezeire, roagă-te neîncetat, să dobândim şi noi sfinţite mucenice apostole.

Şi acum, glas 8.

Dupăce te-ai născut tu dumnezeească Mireasă Stăpână, ai venit în Biserica Domnului, ca să te hrăneşti în sfintele sfinţilor, ca o sfinţită. Atuncea şi Gavriil s'a trimis la tine cea cu totul fără prihană, hrană ţie aducându-ţi. Cele cereşti toate s'au minunat, văzând pre Duhul sfânt întru tine sălăşluindu-se. Pentru aceasta nespurcată, neîntinată, ceea ce eşti în Cer şi pre pământ slăvită, Maica lui Dumnezeu, mântueşte neamul nostru.

La Stihoavnă. Stihirile praznicului, glas 5.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-se Cerul şi pământul...

Cu Stihurile lor.

Slavă, Şi acum, glas 6.

Astăzi împreunările credincioşilor...

Caută-le la Vecernia cea mare a praznicului.

Troparul sfinţilor, glas 4:

Dumnezeul părinţilor noştrii...

Caută la sfârşitul cărţei.

Slavă, Şi acum, al praznicului:

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul praznicului de două ori. Slavă, al sfinților. Și acum, iară al praznicului.

După întâia, și a doua Stihologhie, Sedelnele Praznicului.

Psalm 50.

CANOANELE.

Al praznicului unul cu Irmosul pe 6, și ale sfinților 2, pe 8.

CANONUL sfântului Climent.

Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Te cinstesc mucenice ca pre o viță a dumnezeeștei vii.

Facerea lui Iosif.

℣ Peasna 1, glas 4, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Stând lângă scaunul dumnezeirei, celei în trei străluciri, și luminându-te cu dumnezeeasca lumină Părinte, luminează inima mea cea întunecată, ca să laud adormirea ta cea purtătoare de lumină.

Cu duhul te-ai plecat Cuvioase, cu cuviință întru adâncurile Duhului, și cât ți-a fost prin putință ai cunoscut pre Domnul, carele prin nepricepere se pricepe prea fericite.

Intrarmându-te cu vetreala Crucei, ai trecut luciul vieței mucenice prea alesule, și ai ajuns la limanul cel cu bună liniște, al luminării celei de sus, Climente prea lăudate.

A Născătoarei:

Sfințește Stăpână cugetul meu cel smerit, ceea ce ai născut pre Cuvântul, cel mai pre sus de ființă, și ești mai sfântă decât puterile cele de sus, cea de Dumnezeu dăruită.

Alt CANON al sfântului Petru.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud pre Petru de trei ori fericitul.

Facerea lui Teofan.

Însă fără troparele Născătoarei:

℣ Peasna 1, glas 8, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Având viețuirea în lăcașurile cele prea luminate, dă-mi mie luminare, cu rugăciunile tale, Petre prea fericite.

Cu cunoștința fiind învățat, și cu preoția împodobindu-te prea fericite Petre, te-ai adus lui Hristos prin sânge.

Slavă:

Podoabă înfrumsețată, și ca o danie de mult preț te-ai dăruit de Dumnezeu cinstitei Biserici, prea fericite.

Și acum, a Născătoarei:

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pre tine te lăudăm, ca pre ceea ce ai născut mai pre sus de fire întrupat, pre Cuvântul cel vecuitor mai pre sus de dumnezei.

Catavasie:

Hristos se naște slăviți-l...

℣ Peasna 3 Irmos:

Nu întru înțelepciune și în...

Pre tine te-a îndreptat către lumina cunoștinței de

Dumnezeu, soarele lumei cel curat şi limpede, Petru minunatul, fericite de Dumnezeu.

Cu picăturile dumnezeeştelor învăţături ale lui Petru, adăpându-se inima ta, te-ai făcut rîu plin de apele Duhului, mucenice de Dumnezeu fericite.

In buzele tale s'a vărsat Darul Duhului. Pentru aceea ai izvorît rîuri de cunoştinţa lui Dumnezeu, pururea fericite, şi ai adăpat toată Biserica lui Hristos.

A Născătoarei.

Ceea ce eşti Născătoare Domnului, carea negrăit ai născut pre Dumnezeu Mântuitorul a toată lumea, roagă-l pre el să mă mântuesc de patimile, de care sunt cuprins totdeauna.

Alt Canon, Irmos

Nu este sfânt ca Domnul...

Suitu-te-ai către cele cereşti cu sângele tău, ca cu o căruţă Cuvioase, unde a intrat mergător înaintea noastră Hristos, cel ce singur este fără de păcat.

Părăsit-ai vieaţa cea stricăcioasă, şi ai aflat vieaţa cea nemuritoare fericite, unde dănţueşti purtând cunună; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă:

Ca un finic foarte cu bună roadă ai răsărit, ca un maslin roditor te-ai arătat în curţile Domnului, de Dumnezeu însuflate. Ca smirna şi ca tămâia, ca mirul cel cu miros foarte bun.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ai născut cea neispitită de nuntă, şi Fecioară ai rămas Maică neispitită de bărbat, Născătoare de Dumnezeu Marie, roagă pre Hristos Dumnezeul nostru, să ne mântuim noi.

CONDACUL sfinţilor, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi lumei...

Ca a cei ce sunteţi ai Bisericei, neclătite şi dumnezeeşti turnuri, şi ai creştinătăţei îndumnezeiţi stâlpi tari, Climente împreună cu Petru prea lăudaţilor, cu rugăciunile voastre, păziţi pre toţi.

ICOS.

Cei ce au strălucit în lume cu mărturisire neclătită şi întărită şi cinstită, şi luminează negrăit, astăzi bine se bucură Climent, vita cea cu adevărat frumoasă a lui Hristos, carea hrăneşte lumea cu strugurii cunoştinţei de Dumnezeu. Petru piatra cea întărită şi nestărâmată a dogmelor Mântuitorului, amândoi slujitorii Darului dumnezeesc şi

tăinuitorii înțelepciunei celei negrăite, și apărătorii cei calzi ai cinstitei Biserici, carii ajută celor obosiți în feluri de primejdii, și mântuesc pre cei ce strigă: Cu rugăciunile voastre păziți pre toți.

CONDACUL sfântului, glas 3:

Podobie: Fecioara astăzi...

Cu dogmele ortodoxiei luminând Biserica, pentru dânsa te-ai luptat, de Dumnezeu fericite Petre, gonind pre turburătorul Arie. Pentru aceasta săvârșind prea sfântă pomenirea ta, cu dreaptă credință strigăm: Bucură-te o Petre, piatra credinței.

ICOS.

La minunata Alexandrie, să grăbim a ne duce cu mintea, și să vedem acolo săvârșite lucruri mari și streine. Cum pre sine'și se pune spre jertfă, ca o oaie fără de răutate, Ierarhul și marele apărător Petru, carele împreună ne-a chemat pre noi aicea, și ne-a pus înainte sfântul său cap, ca pre o mâncare cinstită. Intru carea desfătându-ne toți strigăm lui cu bună credință: Bucură-te o Petre, piatra credinței.

Sedealna sfântului Climent, glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Intizându-te pre pământ ca o viță mult roditoare, din tăierea muncilor, ai înflorit struguri frumoși, din carii pururea curge must de mântuire, și veselește inimile tuturor credincioșilor, vrednicule de minune. Pentru aceasta adunându-ne, săvârșim cu veselie sfântă pomenirea ta, slăvind pre Hristos, mult pătimitorule Ierarhe; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă a sfântului Petru, asemenea.

Din alegerea lui Hristos cea de sus, povățuind turma, o ai păstorit la pășunile cele bine viețuitoare, cu dogmele tale cele prea înțelepte, gonind pre Arie ca pre un lup sălbatec, carele năvălea asupra ei, cu relele învățături. Drept aceea dându-ți sufletul pentru dânsa, te-ai propoveduit păstor, precum a zis Domnul. Arhiereule fericite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greșale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Și acum, a praznicului, glas 4.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif...

Strigă Davide, ce praznic este acesta, care l-ai lăudat oarecând în cartea Psalmilor, pre fiica prunca lui Dumnezeu și Fecioara. Că ai zis, aduce-

se-vor Impăratului fecioare în urma ei, şi cele de aproape ale ei. Şi minunat şi a toată lumea praznic, fă celor ce strigă: Născătoarea de Dumnezeu este de faţă nouă, solitoarea mântuirei.

Peasna 4, Irmos:

Cela ce şade în slavă...

Luminându-ţi-se inima cu razele Duhului, ai luminat sufletele tuturor, cu cuvinte de bună credinţă. Iară întunerecul necunoştinţei cel prea adânc, al celor nebuni închinători idolilor, l-ai gonit prea sfinţite.

Via cea prea roditoare Iisus, te odrăsleşte pre tine prea fericite ca pre o viţă, care rodeşti strugurii cunoştinţei, ce izvorăsc vin în linurile muceniei, care veseleşte inimile tuturor credincioşilor.

Fericitu-te-ai prea înţelepte, fiind ucenic propoveduitorului, carele a fost ucenic Cuvântului, celui ce l-a fericit pre el ca pre un fierbinte, dupre vrednicie, luând descoperirea dela Tatăl ceresc cu adevărat.

A Născătoarei:

De iznoavă zideşti firea omenească, carea era sfărâmată şi supusă stricăciunei, Preacurată, întrupând pre Dumnezeu, şi mai pre sus de fire născându-l ceea ce eşti neispitită de nuntă, căruia strigăm: Slavă puterei tale Hristoase.

Alt Canon, Irmos:

Din munte umbros cu desime...

Umblând Părinte pre calea bunătăţilor, ai ajuns la lăcaşurile cele de sus, purtătorule de Dumnezeu, fiind înfrumseţat cu ungerea preoţiei, şi strălucind cu sângele muceniciei.

Cu ploile şi cu izvoarele sângiurilor tale, fericite, ai stins văpaia înşelăciunei, şi ai risipit negura gonacilor, sfinţite mucenice, vrednicule de laudă.

Slavă.

Asemenea ca alt Petru te-ai arătat nouă, cu adevărat strălucind cu Daruri apostoliceşti, şi te-ai făcut lucrător de cele sfinte, şi mărturisitor patimilor Stăpânului tău, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te aducem ţie de la noi, sfântă Născătoare de Dumnezeu. Bucură-te ceea ce ai născut lumei bucuria. Bucură-te ceea ce singură eşti sprijinitoare oamenilor, bucură-te îngrădirea tuturor.

V Peasna 5, Irmos:
Necredincioşii nu vor vedeà...

Cu sângele muceniei roşindu-ţi sfinţită haina ta, cea sfinţită, slăvite, o ai făcut mai luminoasă, cu carea ai intrat în sfintele sfintelor.

Jertfă fără de sânge ai jertfit lui Hristos, celui ce s'a jertfit pentru noi, şi jertfindu-te, te-ai adus lui ca o junghiere curată şi fără prihană, pătimitorule de Dumnezeu, fericite.

Ca pre unul ce ai fost mai mare scaunului Romei, ca un ucenic al lui Petru, şi ca pre unul ce ai păstorit cu sfinţenie turma cea sfinţită, o prea sfinţite! Te-a priimit pre tine cetăţean Sionul cel de sus.

A Născătoarei

Pre cea curată să o cinstim cu gând curat, pre frumuseţea lui Iacòv, împodobindu-ne cu faptele cele dumnezeeşti, să o lăudăm cu bună credinţă, ca pre o Maică a Dumnezeului nostru.

V Alt Canon, Irmos:
Mânecând strigăm către...

Intărindu-te pre piatra credinţei răbdătorule de patimi, ai rămas neclătit de ispitele cele împrotivitoare.

Cu sabia cea de văpaie a Duhului, ai junghiat Ierarhe pre hulitorul Arie, din dumnezeeasca judecată.

Slavă:

Fiind întărit cu puterea Mântuitorului, slăvite, ai călcat puterea şi tăria vrăjmaşului.

Şi acum, a Născătoarei:

Linişteşte viforul cel nestatornic al patimilor mele, ceea ce ai născut pre Dumnezeu, pre ocârmuitorul şi Domnul.

V Peasna 6, Irmos:
Strigat-a mai 'nainte...

Având temelie şi întărire cuvintele lui Petru, le-ai întemeiat pre ele ca o casă a Treimei, şi lăcaşurile idolilor, le-ai sfărâmat.

Târându-te pre pământ, te-ai tăvălit ca o piatră, şi toată întărirea rătăcirei o ai sfărâmat, Ierarhe Climente, purtătorule de chinuri al lui Hristos prea viteazule.

Luat-ai cununile biruinţei veselindu-te, ca unul ce ai biruit arătat luptele vrăjmaşului, cela ce eşti pârgă sfinţită şi cinstită a sfinţiţilor mucenici.

A Născătoarei:

Invăţatu-s'a tăinuit Isaia adâncimea naşterei tale, şi te-a propoveduit Fecioară având

în pântece, pre cela ce pentru milostivire, s'a întrupat din tine, neispitită de nuntă.

Alt Canon, Irmos:

Haină luminoasă dă-mi mie...

Vieţuind tu lui Dumnezeu cu curăţie şi cu dreptate, prea fericite, ai luat dela el sfârşit fericit.

Jertfă desăvârşit şi priimită te-ai adus pre sine-ţi lui Dumnezeu, celui ce pentru tine s'a făcut jertfă, Petre dumnezeescule.

Slavă:

Fiind plin de cuvintele Duhului, te-ai făcut organ mişcat de Duhul, cântând cele de taină, arătătorule de cele dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei:

Lăcaş lui Dumnezeu şi sicriu, şi cămară însufleţită, şi uşă cerească, te vestim pre tine credincioşii, Născătoare de Dumnezeu.

CONDACUL şi ICOSUL praznicului.

Intru această lună în 25 de zile, pomenirea celui dintru sfinţi părintelui nostru Climent episcopul Romei:

Stih: Ca o viţă a gânditoarei viei lui Hristos cu adevărat,

Te-ai făcut Climente, şi dumnezeescul vin ai revărsat.

Climent împreună cu anghira întru adânc fiind aruncat,

La Hristos anghira cea mai de pre urmă a venit arătat.

In douăzeci şi cinci pre Climent l-a priimit,

Marea împreună cu anghira, şi l-a odihnit.

Fericitul şi prea înţeleptul Climent era roman de neam, şi se trăgeă din neam împărătesc, fecior lui Faust şi a Mathidiei. Deci silindu-se la toată învăţătura înţelepciunei elineşti, şi aflând pre apostolul Petru, s'a învăţat dela dânsul credinţa în Hristos cea adevărată, şi făcându-se propoveduitor Evangheliei, şi scriind aşezămintele sfinţilor apostoli, se făcù şi episcop Romei. Insă prinzându-se de împăratul Dometian, fu muncit, şi ne supuindu-se poruncei lui, fu izgonit la o cetate pustie de lângă Herson, şi acolo legându-i de grumazi o ancoră de fier, de cele de corabie, îl aruncară întru adâncul mărei; şi aşa s'a săvârşit de trei ori fericitul.

Iară Dumnezeul minunilor, şi după moarte mărind pre sluga sa, făcu o mare şi preste fire minune. Că de atuncea şi în urmă în fiecare an depărtându-se apa de trei mile, la pomenirea sfântului acestuia Climent. Şi priimind pre uscat pre cei ce mergeau acolo şapte zile, se făcea mare bucurie celor ce nădăjduiau în Domnul.

Deci odată depărtându-se marea, şi intrând poporul, şi săvârşind praznicul sfântului, şi eşind s'a întâmplat de a rămas acolo un copil mic, uitat de părinţii lui. Deci marea întorcându-se şi locul iarăşi acoperindu-l, părinţii copilului plângând şi tânguindu-se pentru lipsirea lui prin tot oraşul, dupre cum aveau şi dreptate, au pricinuit şi celorlalţi cetăţeni plângere şi jale. Iară când fu la anul, iarăşi trăgându-se marea în laturi, merseră şi aflară copilul sănătos, o minune! şezând lângă mormântul sfântului. Pre care întrebându-l cum s'a hrănit, şi cum s'a păzit nevătămat, aflară că l-a hrănit sfântul cel ce zăceà acolo, şi l-a păzit cu Darul rugăciunilor sale nevătămat de hiarele mărei. Deci luându-l şi mulţumind sfântului precum s'a căzut, se duseră la casa lor slăvind pre Dumnezeu.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Petru episcopul Alexandriei.

Stih: Ne zdrobit era cu credinţa Petru cel ce s'a tăiat,

Carele a văzut veşmântul lui Hristos sfâşiat.

Acesta a fost în zilele împăratului

Maximian, învățător bunei credințe, și dogmelor celor drepte propoveduitor, căruia vrând să i se tae capul din porunca împăratului, căci aflase de cele ce făcea el. Atuncea îl supără Arie cerând iertăciune, rugându-se și tot poporul pentru aceasta. Iară sfântul neînduplecându-se, nu i-a dat iertăciune. Ci l-a gonit blestemându-l, și zicându-l pre el a fi despărțit de mărirea lui Hristos, și în veacul acesta și în cel viitor. Că ziceà către ei, că a văzut pre Domnul în chip de cocon mic strălucind mai mult decât soarele, carele purtà o haină ruptă din cap până la picioare, deci întrebându-l pre el pentru ce'i este ruptă haina? A aflat dela el că Arie a fost cel ce o a rupt. Arătând cu semnul acesta Domnul despărțirea și osebirea ce a făcut Arie Fiului de către Tatăl. Ne mărturisindu-l pre el de o ființă cu Tatăl. Asemenea a arătat și celelalte dogme și cuvinte de hulă ale păgânului. Deci acest sfânt s'a săvârșit dupre porunca împăratului tăindu-i-se capul, câștigând cununa chinuirei cea nevestejită.

Intru această zi, cuviosul Malh cu pace s'a săvârșit.

Stih: Îngerii petrecătorii sufletelor împreună zburând,
Sufletul tău Malhe Domnului sfânt aducând.

Intru această zi, cuviosul Carion, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Depărtându-le pre toate Carion, capul sufletului întreg și-a păzit,
Și s'a nevoit cu trezvie până la sfârșit.

Intru această zi, sfântul Ermoghen episcopul Acragandinilor, cu pace s'a săvârșit.

Stih: Mutându-te Ermoghene dela neamul omenesc,
Ai rușinat trufia neamului drăcesc.

Intru această zi, sfinții Filumen și Hristofor, de sabie s'au săvârșit.

Stih: Tae pre Filumen și pre Hristofor voind.
Arătându-se prieteni ai lui Hristos cu înșuși lucrurile fiind.

Intru această zi, sfântul Evghenie într'o gaură de zid băgându-se, și astupând ușa, s'a săvârșit.

Stih: In zadar tu gaură porți, astupare ca o încuere,
Căci te faci lui Evghenie către Dumnezeu cărare.

Intru această zi, sfântul Procopie și Hristofor de sabie s'au săvârșit.

Stih: Procopie zice, precum eu Hristofore,
Pune și tu lui Dumnezeu gâtul spre tăere.

Intru această zi, sfântul mucenic Alexandru cel din Corint, și prea cuviosul părintele nostru Grigorie cel ce s'a pustnicit la piatra de aur, carele se trăgea despre părțile răsăritului, și viind a lăcuit la acea piatră.

Stih: Alexandru cu bună cugetare se nevoi,
Vădind arătat, cum trebue pre Hristos a-l iubì.
Grigorie din patria Asiei răsărind,
Ca soarele cu bunătățile ai fost strălucind.

Intru această zi, sfântul mucenic Teodor cel din Antiohia.

Stih: Pre tine fericite sabia te tae ca un dar al lui Dumnezeu,
Carele aduci dar lui Dumnezeu sângele grumazului tău.

Acest sfânt era pre vremea apostatului Iulian. Și fu prins de pre ulițe de eparhul Salustie, pentru o pricină ca aceasta. Când rău credinciosul Iulian, a poruncit ca să se ridice dela Dafne, adică dinaintea cetății Antiohiei, moaștele sfinților mucenici Vavila și cei împreună cu dânsul, atuncea creștinii cei ce duceau sfintele moaște, cântau un Psalm al lui David, și la fiecare stare ziceau Stihul acesta: «Să se «rușineze toți cei ce se închină celor «ciopliți». Pentru că elinii socoteau biruință, și neputință a lui Apolon din Dafne mutarea sfintelor moaște. Acest Stih auzindu-l Iulian, s'a turburat. Deci dupre porunca lui, fu prins sfântul Teodor acesta, fiindcă era și el râvnitor bunei cinstiri, și era unul din cei ce cântà pomenitul stih. Deci fiind spânzurat pre lemn pătimitorul lui Hristos, a fost rănit pre spate de bătăile vinelor de bou, și i s'a jupuit coastele cu unghiile; și așa era muncit sfântul de dimineață până în seară, apoi legat fiind cu lanțuri a fost aruncat la închisoare.

Iară a doua zi aflând Iulian de bărbăția ce a arătat tânărul, și știind că câți creștini rabdă până în sfârșit mucenia și se omoară, această moarte, tiranilor celor ce'i muncesc, adică, se

socoteşte sfârâmare şi ruşine; iară mucenicilor celor ce se muncesc, se socoteşte biruinţă şi slavă şi bucurie. Aceasta zic, ştiind-o Paravatul, a poruncit să sloboază pre sfântul din închisoare. După acestea a întrebat unii pre sfântul acesta, de simţia dureri, când cerca amarele acele munci. Către carii a răspuns, că la început, simţea puţină oarecare durere; apoi s'a arătat la el unul ţiind în mâini o basma moale şi răcoritoare, cu carea îi ştergeà de pe obraz sudoarea, şi-l îndemnà spre îndrăzneală şi bărbăţie. Pentru aceasta şi când muncitorii au contenit de a-l munci, ziceà sfântul, că nu s'a bucurat pentru aceasta, ci mai vârtos s'a mâhnit. Căci prin contenirea muncilor, a contenit şi cel ce se arătà (care era înger ceresc) şi nu-i mai pricinuia lui mai mult îndrăzneala aceea şi mângâerea cerească. Cele de acest fel făcând nelegiuitul Iulian, el adică cu amară moarte şi-a lepădat spurcatul său sufleţ în ţara Persilor. Iară sfântul Teodor acestea pătimind dela el, în veci se veseleşte cu Domnul, odihnindu-se cu pace.

Intru această zi, pomenirea cuviosului mucenic Hrisogon şi a cuviosului Marco Trigleanul.

Stih: Hrisogon vederat s'a arătat fiu aurit,
Al lui Dumnezeu Tatăl prin sabie fiind tăiat.

Stih: la Marco.

Marco ne abătut la Dumnezeu Cuvântul aminte luând,
Mutându-se aievea îl vede împreună cu el petrecând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

N'au slujit făpturei...

Înfierbântându-te de râvna credinţei, ai stins până la cenuşe focul necredinţei înţelepte, şi ai luminat pre credincioşii carii strigă cu frică: Prea lăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Dela Roma fiind înfăşurat cu lanţurile, ca cu nişte lanţuşele de aur, chinuindu-te prin mare ai ajuns la Herson, unde ţi-ai săvârşit mucenia, şi nevoinţele cele tari sfinţite tăinuitorule al lui Hristos.

Arătatu-te-ai alăută, răsunându-ne nouă viersul cel mântuitor, prea fericite mucenice, şi către dragostea cea dumnezeească îndulcind inimile celor ce cântă cu credinţă: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştrii.

A Născătoarei.

Cela ce cu voire dă tuturor fiinţa Preacurată, din tine ia începere de vreme, şi se naşte pierzând păcatele cele vechi, ale fiinţei omeneşti celei curgătoare, carea a fost căzută Preacurată.

Alt Canon, Irmos:

Tinerii cei cinstitori....

Înfrumuseţându-te cu viaţă plăcută lui Dumnezeu, şi fiind luminat cu dumnezeească lumină, ai intrat la cele netrecătoare ale cerurilor, veselindu-te înţelepte, şi strigând Făcătorului: Dumnezeul părinţilor noştrii bine eşti cuvântat.

Ca să fii bine plăcut lui Hristos Dumnezeu fericite, de bună voie te-ai dat pre sine-ţi în mâinile celor fărădelege, întru tot fericite, cântând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Slavă:

Fiind cu totul luminat, te-ai învrednicit a vedeà pre Hristos, arătându-ţi ţie mai 'nainte haina lui, cea ţesută de sus, ruptă rău, Cuvioase, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Şi acum, a Născătoarei.

Intrat-a în pântecele tău Născătoare de Dumnezeu, cel ce lăcueşte în ceruri şi toate le cuprinde, şi se hrăneşte cu laptele ţâţelor tale, cel ce hrăneşte acum toată suflarea cu voinţa, bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Peasna 8, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Imbrăcatu-te-ai mărite cu haina nestricăciunei, cea ţesută din Darul cel de sus, lepădând haina dezmierdărei trupeşti Ierarhe, şi lăcueşti la împărăţiile cele de sus.

Ingropatu-s'a dimpreună cu tine mucenice mult pătimitorule, lanţurile, cu care fiind legat, ai risipit înşelăciunea vrăjmaşului Ierarhe, strigând: Toate lucrurile bine cuvântaţi, lăudaţi pre Domnul.

Despărţitu-s'a apa cea nedespărţită, şi cu facerea de minuni dumnezeească, s'a văzut cea neumblată, că dărueşte cale celor ce trec unde zace dumnezeescul tău trup Ierarhe.

Cela ce ai voit să lăcueşti întru adâncul apei, după moarte, şi după îngropare mucenice, cu dumnezeeştile tale rugăciuni cele dătătoare de vieaţă şi cinstite, scoate sufletul meu cel înnecat întru patimi.

A Născătoarei.

O! ce vedere înfricoşată şi negrăită! In pântece lăcueşte cel ne încăput, şi fără de schimbare se face trup, şi mă îndumnezeeşte pentru milostivire, şi pre ceea ce l-a născut o păzeşte Curată şi după naştere.

Alt Canon, Irmos:

Pre cel mărit în munte...

Stricăciunea hulei celei rele a lui Arie, care vătămà, o ai oprit, tăindu-o din adunarea credincioşilor, şi izgonindu-o din ocolul Bisericei, gânditorule de Dumnezeu.

Inainte stătător cetei apostolilor s'a arătat Petru, iară

mucenicilor tu te-ai făcut stâlp Petre, purtătorule de Dumnezeu prea înţelepte, şi sfinţit slujitor dumnezeeştilor taine.

Binecuvântăm...

Fiind învăţat de dumnezeeasca însuflare a cunoştinţei cele ce vor să fie, grăitorule de Dumnezeu, ai cunoscut mai 'nainte mutarea ta dela pământ prin mucenie, către Dumnezeu cel dintru înălţime, Petre gânditorule de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei:

După naştere ai rămas Fecioară ca şi mai 'nainte de naştere, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, născând pre Ziditorul lumei; pentru aceea te lăudăm şi te slăvim întru toţi vecii.

La Peasna 9.

Ceea ce eşti mai cinstită... nu cântăm, ci cântăm Mărimurile praznicului.

Peasna 9, Irmos:

Eva cu adevărat...

Iată că cetele patriarhilor, te-au priimit pre tine Climente mărite, tovarăş, şi cu dragoste se veselesc neîncetat. Cu carii împreună se bucură şi mucenicii, apostolii, proorocii şi dreptii cei din veac, vrednicule de laudă.

Strugure de vieaţă copt, te-a adus pre tine Petru, cu lucrarea Duhului, ca pre unul ce eşti viţă a viei lui Iisus Dumnezeului nostru, că ai picat vinul bunei credinţe, care încetează beţia nedumnezeirei.

Fiind plin de înţelepciune şi de Dar Părinte, ai izvorît adâncime de învăţături, şi rîuri de tămăduiri dumnezeeşti, prin care usuci gârlele patimilor noastre, cu ploile Duhului, Climente podoaba mucenicilor.

Sositu-ne-a nouă pomenirea ta slăvite, cea de Dumnezeu luminată şi sfinţită, şi de bună însemnare, vestită şi lăudată, şi sfântă, şi de lumină purtătoare. Veselind inimile şi sufletele, celor ce dupre datorie te laudă pre tine.

A Născătoarei.

Porţi în braţe pre Dumnezeu Prea sfântă, ca un scaun de foc Preacurată, carele a luat fire omenească, şi s'a amestecat cu ea dupre unire tainică, pentru milostivirea cea fără de măsură. Pentru aceea toţi te mărim pre tine.

Alt Canon, Irmos.

Naşterea pururea Fecioarei...

Să lăudăm pre minunatul Petru, carele s'a orânduit mai 'nainte a preoţi cu sfinţenie, şi carele a luat sfârşitul preoţiei cu bună laudă, şi a urmat patimei lui Hristos.

Pre Petru cel purtător de Dumnezeu să-l lăudăm, carele s'a întărit cu toiagul dumnezeeștilor puteri, și cu sfințenie a slujit și s'a jertfit și s'a adus lui Hristos jertfă.

Să lăudăm pre Petru cel de Dumnezeu priimit, carele cu totul s'a luminat cu lumina Treimei, și cu strălucirea ei cea prea luminoasă se îndulcește, și nouă ne cere mântuire.

Slavă.

Dărueşte-mi mie cu îndestulare mântuirea sufletului meu. Căci ca un Ierarh ai stăpânire a dezlegà și a legà, îndreptându-mi greșalele, cu rugăciunile tale prea sfințite.

Și acum, a Născătoarei:

Tu ești arma noastră și zidul, Născătoare de Dumnezeu. Tu ești sprijineala celor ce aleargă la tine; pre tine te îndemnăm și acum spre rugăciune, ca să ne scăpăm de vrăjmașii noștrii.

SVETILNA praznicului.

Podobie: Femei auziți glas...

Pre carea de demult mai 'nainte o a vestit adunarea proorocilor, năstrapă și toiag, și tăbliță, și munte netăiat, pre Maria a lui Dumnezeu fiică cu credință să o lăudăm, că astăzi se aduce în sfânta sfintelor să se hrănească Domnului.

Slavă, a sfinților.

Luminată zi s'a arătat nouă astăzi, având pre sfinții următori ai sfinților apostoli, pre Climent dimpreună și pre Petru, pre propoveduitorii credinței, și ne biruiții mucenici. A cărora pomenire de preste an, toți cu credință o săvârșim.

Și acum, iară a praznicului.

LA HVALITE.

Stihirile pe 6, glas 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria cetelor...

Făclii purtând fecioare, pre pururea Fecioara luminat petrecându-o, adevărat cu Duhul proorocesc ceea ce va să fie. Că Biserica lui Dumnezeu Născătoarea de Dumnezeu fiind, în Biserică cu mărire feciorească, pruncă fiind se aduce.

Dupre făgăduința cea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu și rodul cel slăvit, cu adevărat s'a arătat lumei ca cea mai înaltă de cât toți; carea cu bună cinste fiind dusă în Biserica lui Dumnezeu, rugăciunea celor ce o au născut a plinit, fiind păzită cu dumnezeescul Duh.

Cu cerească pâine fiind hrănită Fecioară, cu credință în Biserica Domnului, ai născut lumei pre Cuvântul pâinea vieței. Căruia ca o Bise-

rică aleasă şi cu totul fără prihană, mai 'nainte te-ai încredinţat prin Duhul cu taină, Mireasă făcându-te lui Dumnezeu şi Tatălui.

Alte Stihiri ale sfântului Petru.

Glas şi Podobie aceeaşi.

Ne osebind unimea fiinţei Treimei, celei mai pre sus de fiinţă prea fericite, ca pre o unime nezidită, ai surpat pre Arie, arătându-ne nouă nedespărţirea Fiului, ca unuia ce este aceeaşi Dumnezeire cu Tatăl şi cu Duhul.

Încetat-a pornirea cea ucigătoare, a celor ce gonesc pre credincioşi. Vărsarea sângiurilor de tot s'a sfârşit, amândouă pecetluindu-se, înţelepte Petre, cu sfinţită mărturisirea ta, precum odinioară a stătut curgerea sângelui fiului lui Moisi, prin petricica Sepforei.

Încuviinţându-te păstoreşte sfinţite mucenice al lui Hristos, ai arătat nevoinţe mucenicesti, vitejeşte, şi luând cunună prin amândouă, prin preoţie, şi prin durerile patimilor celor mucenicesti, drept aceea roagă-te să ne mântuim noi.

Slavă, a sfântului Petru, glas 4, a lui Anatolie.

De mâna lui Dumnezeu ungându-te a fi preot, cela ce eşti de un nume cu Petru, şi părtaş faptelor lui. Oile cele cuvântătoare le-ai hrănit în livezile cele evanghelicesti, ca un păstor înţelept şi adevărat, şi moştenitor lui Marcu dupre vrednicie te-ai arătat, cu sângele cel mucenicesc ţi-ai săvârşit călătoria credinţei, jertfindu-te pentru norod, şi cu Hristos închipuindu-te, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului, glas 2, a lui Leon Maistrul.

Astăzi în Biserică se aduce Fecioara cea cu totul fără prihană, spre sălăşluirea Impăratului a toate Dumnezeu, şi hrănitorului a toată vieaţa noastră. Astăzi sfinţenia cea Preacurată, ca o junice de trei ani, în sfintele sfintelor se aduce. Acesteia să-i strigăm ca îngerul: Bucură-te ceea ce numai tu eşti între femei binecuvântată.

SLAVOSLOVIA, cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceas întâiu şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile praznicului din amândouă Canoanele. Peasna a 9, pe 8. Prochimenul praznicului şi al sfinţilor, glas 6. Scumpă este înaintea Domnului... Stih: Ce voi răsplăti Domnului... Apostolul praznicului şi al sfinţilor, către Filipeni... *Fraţilor petrecerea noastră în ceruri este:* Aliluia, praznicului şi al sfinţilor, glas 2. Preoţii tăi Doamne se vor îmbrăcă în dreptate... Stih: Legea Dumnezeului lui întru inima lui: Evanghelia praznicului, şi a sfinţilor, dela Mateiu. *Zis-a Domnul ucenicilor săi: Voi sunteţi lumina lumei...*

CHINONICUL praznicului şi al sfinţilor.

Intru pomenire veşnică va fi...

Insemnează că în Mineile greceşti cele vechi, scrise cu mâna, sfânta Ecaterina se prăznueşte în 24 a lunei, iară sfinţii mucenici la 25, dupre cum glăsueşte şi Tipicul acest de faţă; căruia şi noi urmând, aşa am pus slujba ne mai strămutându-o.

CADE-SE A ŞTI:

Că de se va întâmpla odovania praznicului intrării în Biserică a prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu Duminică, se lasă slujba sfântului Petru, şi se cântă când va vrea cel mai mare.

Sâmbătă seara: La Vecernia cea mică Stihirile Invierei, şi ale Născătoarei de Dumnezeu dupre obiceiu.

La Vecernia cea mare, după obişnuita Catismă, La Doamne strigat-am: Stihirile Invierei 3, şi a lui Anatolie 1, şi ale praznicului 3, glas 1. Astăzi credincioşii; şi ale sfântului Climent. Podobnice 3, Slavc praznicului, glas 8. După ce te-ai născut tu... Şi acum, Dogmatica glasului ce se întâmplă. Vohod: Prochimenul zilei. La Litie, Stihirile praznicului. Slavă, Şi acum, a praznicului. La Stihoavnă, Stihirile Invierei. Slavă, Şi acum, a praznicului. La binecuvântarea pâinilor: Născătoare de Dumnezeu Fecioară.... de 3 ori. Iară de nu este privighere, zicem Troparul Invierei, Slavă al sfântului Climent.

Troparul sfântului Climent, glas 4.

Cela ce prea mărit ai minunat marginile lumei, cu lucrările minunilor celor date ţie dela Dumnezeu, sfinţite pătimitorule. Că mai pre sus de fire, faci firea apei mărei, a se despărţi întru cinstită pomenirea ta totdeauna, celor ce cu credinţă aleargă în Biserica ta cea zidită de Dumnezeu, prin moaştele tale cele făcătoare de minuni, şi după eşirea a tot norodul, pre mare o împreunezi şi o faci a curge cu facere de minuni, Climente prea minunate; roagă pre Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a praznicului.

La Utrenie, La Dumnezeu este Domnul: Troparul Invierei, de 2 ori. Slavă, al sfântului Climent, Şi acum al praznicului. După Catisme, Sedelnele Invierei cu ale Născătoarei lor. Polieleul, şi Troparele: Soborul îngeresc... Ipacoi, şi Antifoanele glasului, Prochimenul şi Evanghelia Invierei. Invierea lui Hristos văzând... şi Psalm 50. Stihira Invierei, Canonul Invierei, şi cu al Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 6, şi al praznicului al glasului 1, pe 4, şi al sfântului Climent pe 4. Catavasie: Hristos se naşte... După a 3 Peasnă, Condacul şi Icosul praznicului.

Apoi Condacul sfântului Climent, glas 2.

Podobie: Pre propoveduitorii cei tari.

Viţă a dumnezeeştei vii îmbrăcată cu sfinţire, tuturor arătându-se, picând dulceaţa înţelepciunei, cu rugăciunile tale prea cinstite. Ca ţie, ca unei porfire ţesute, cântare gânditoare să-ţi aducem Climente sfinte: Mântueşte pre robii tăi.

Şi Sedealna sfântului, Slavă, Şi acum, a praznicului. După a 6, Peasnă, Condacul şi Icosul Invierei; şi citim Prologul. La a 9 Peasnă, cântăm: Ceea ce eşti mai cinstită; Svetilna Invierei. Slavă a sfântului Climent, Şi acum, a praznicului. La Hvalite Stihirile Invierei 4, şi ale praznicului cu cea de slavă

4, cu pripelele praznicului. Slavă. Stihira Învierei, Şi acum, Prea binecuvântată eşti... Slavoslovia cea mare. După Sfinte Dumnezeule, Troparul învierei numai. Ecteniile şi otpustul. La ceasul 1, Troparul Învierei, Slavă, al praznicului, Şi acum, a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru, Condacul Învierei şi al praznicului asemenea şi la celelalte ceasuri le zicem schimbându-le.

La Liturghie, Fericirile glasului pe 6, şi din Canonul praznicului Peasna a 9, pe 4. După Vohod, Troparul Învierei, şi al praznicului şi al sfântului. Deci Condacul Învierei, Slavă, al sfântului Climent, Şi acum, al praznicului. Prochimenul, Apostolul, Aliluia, Evanghelia rândului şi a praznicului, Chinonicul: Lăudaţi pre Domnul din ceruri... şi al praznicului.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 26 DE ZILE.

Prea cuviosul Părintele nostru Alipie stâlpnicul; şi Cuviosul părintele nostru Nicon cel ce s'a numit pocăiţi-vă.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, glas 1.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Prea fericite Alipie, din tinereţe ţi-ai dat vieaţa ta lui Hristos Dumnezeului nostru. Acesta întărindu-te, ai supus cugetului patimile trupului, partea cea mai rea plecându-o celei mai bune. Pentru aceasta roagă-te, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Gânditorule de Dumnezeu Alipie, mare luminător te-ai arătat, carele cu strălucirea minunilor, şi cu dumnezeeşti lucrări, luminezi toată lumea cea de sub soare. Pentru aceasta după adormire, te-a priimit lumina cea ne apusă. Deci roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Stâlp neclătit te-ai făcut sihastrilor, înţelepte Alipie, stând deasupra stâlpului îngreuindu-te de arsură, şi de ger, şi de multă postire. Pentru aceea ai dobândit dumnezeeştile daruri ale Duhului, a vindecà boalele, şi a gonì patimile cele cumplite. Şi acum te roagă, să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale sfântului Nicon, glas 6.

Podobie: Toată nădejdea...

Înălţat-a trupul tău ostenelele şi chinurile durerilor, şi pre năravuri le-a înălţat lumina, carea strălucind cu dumnezeescul Duh, a luminat toate cu putere mai pre sus de gând. Că minunat s'a mărit sicriul tău, izvorând vindecări credincioşilor. Streină vedere, cum mormântul n'a legat, nici piatra n'a oprit puterea. Ci precum mai 'nainte de sfârşit, strigai nouă pocăiţi-vă, asemenea şi acum după moarte ne tragi către cunoştinţă.

Veniţi să ne închinăm tot

poporul în casa Domnului, unde este trupul cel prea sfințit al prea fericitului, care cinstindu-l cu cântări veselitoare, și cu făclii luminate, să strigăm către dânsul: Sfinte, apucă mai 'nainte, și milueşte pre cei din nevoi, și ne răpeşte din valul, și din viforul scârbelor, ca să mărim mormântul tău cel veselitor și prea cinstit, și să cinstim chipul tău, carele izvorăşte mir.

Avuție nefurată, te are pre tine cetatea Laconelor, fericite, vrednicule de minune Nicone, carele strălucești cu luminări strălucitoare, căreia și acum dărueşte-i pace, și o umple pre ea cu semne de biruință, smerind trufia vrăjmașilor și taberile lor, cu săgețile rugăciunilor tale, Părintele nostru; și umple inimile noastre de împărtășirea ta cea milostivă, carii te lăudăm pre tine cu credință. Rugându-te cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Slavă, glas 8:

Mulțimile călugărilor pre tine îndreptătorule te cinstim, Alipie părintele nostru. Că prin tine pre cărarea cea dreaptă cu adevărat a umblà am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit, și ai biruit puterea vrăjmașului. Cela ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii și cu cuvioşii împreună lăcuitor. Cu carii roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei:

Podoble: O prea mărită minune...

Stăpână Fecioară prea curată, carea pre Fiul lui Dumnezeu l-ai născut cu trup, pre acela ca pre un bun roagă-l, să ne scoată din ispite și din necazuri, pre noi cei ce cu credință te fericim, și cerem al tău ajutor, o prea curată! Și ne dărueşte lăsare greşalelor celor ce am păcătuit.

A Crucei, a Născătoarei.

Răstignirea ta Stăpâne, carea pentru noi oamenii îndelung răbdând o ai suferit, Fecioara văzându-o cu plângere a strigat ție: Fiul meu, cum te-au pironit pre Cruce fiii evreilor, și te-a omorît? Ci scoală, ca să dobândească mărire, cei ce cu credință laudă Cuvinte, cinstitele tale patimi.

Troparul, glas 1.

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinților celor mai de 'nainte Cuvioase, lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, și vieții celor fără de trup, fiind în trup Alipie părintele nostru. Roagă-te lui

Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, a sfântului Nicon, glas 3.

Bucură-se Lacedemonia având dumnezeească racla moaştelor tale, carea izvorăşte izvoare de tămăduiri, şi mântueşte din nevoi pre toţi, cei ce aleargă la tine cu credinţă, părinte Nicone cuvioase. Pre Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

Şi acum a Născătoarei.
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Unul din Octoih, cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL sfântului Alipie.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Bucurându-mă laud durerile lui Alipie.
Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glas 5, Irmos:

Calul şi pre călăraşul în marea Roşie, cela ce a sfă„râmat războaele cu braţ în„nalt, Hristos i-a scuturat, şi „pre Israil l-a mântuit, pre „cel ce cântă cântare de bi„ruinţă.

Fiind plin de Dar, umple sufletul meu de bucurie ca să laud vieaţa ta şi petrecerea ta Alipie, prin carea ai veselit pre toţi de o potrivă cu îngerii, nevoindu-te.

Ca pre alt Samuil te-a sfinţit Dumnezeu din pântecele maicei tale, Alipie fericite, şi te-a făcut a vedeà cele ce vor să fie, ca pre un prooroc dumnezeesc, vrednicule de laudă.

Ca să arate Dumnezeu strălucirea ta carea ai avut pre urmă, bine nevoindu-te, când te-ai născut Cuvioase, a umplut lăcaşul de lumină dumnezeească, mai pre sus de gând.

A Născătoarei.

Graiul cinstitului prooroc a luat sfârşit, că iată Fecioara a născut pre Dumnezeu cu trup, carele a ridicat pre oamenii cei ce erau mai 'nainte sfărâmaţi de păcatele greşalelor.

Alt CANON al sfântului Nicon.
Peasna 1, glas 8, Irmos:
Pre Faraon cel ce se purtà...

Fiindu-ţi cuprins sufletul de dragostea patriei cereşti, şi poftind frumseţile cele de acolo şi mărirea cea stătătoare, te-ai depărtat pre sine-ţi de patria cea de pre pământ şi de părinţi, Nicone pururea pomenite.

Slavă:

Mutându-te din loc în loc, ai fugit de lucrurile cele trecătoare, lepădând avuţia cea lumească, cu mutările de loc, nesuferind fericite, pre nici unul din cei nemernici să-ţi o-

cărască bunul neam al sufletului.

Şi acum, a Născătoarei:

Prea mărite s'au grăit în neamurile neamurilor pentru tine, ceea ce ai încăput în pântece pre Dumnezeu Cuvântul şi rămâind Curată, Născătoare de Dumnezeu Marie; pentru aceea toţi te cinstim pre tine, carea după Dumnezeu ne eşti nouă folositoare.

Peasna 3, Irmos:

Cela ce ai înfipt pre nimic pământul cu porunca ta, „şi ai ridicat ne ţinut pre cel „îngreueat, pre piatra cea ne„clătită a poruncilor tale Hri„stoase, întăreşte Biserica ta, „unule bunule şi iubitorule „de oameni.

Ca un luminător pus pre sfeşnicul faptei celei mai bune, cu bunătăţile cele luminoase Părinte, tot sufletul, carele cu credinţă s'a apropiat de tine, l-ai luminat cu cugete de bună credinţă, izbăvindu-l de întunerecul păcatului.

Făcându-ţi mişcările sfinţitului tău gând către paza dumnezeeştilor legi ale Duhului, te-ai arătat înger pre pământ, luând vieţuirea îngerilor fiind cu trup, Părinte purtătorule de Dumnezeu Alipie.

Cu mintea te-ai arătat înstreinat de cele supărătoare ale vieţei, pururea pomenite, şi cu osârdie ai mers către greutăţile petrecerei sihăstriei, arătându-ţi inima ta a fi lăcaş Duhului, Cuvioase.

A Născătoarei:

Fecioară prea curată, palatul Cuvântului, arată pre sufletul meu casă Duhului. Şi mă adapă cu apa izvorului celui începător de vieaţă, pre mine carele mă aprinz de arsura păcatului. Ca dupre datorie să te măresc pre tine.

Alt canon, Irmos:

Doamne cela ce ai făcut...

Alergând dela răsărit la apus, pre toţi i-ai aprins cu propoveduirea pocăinţei. Pentru aceasta ai aflat numire de potriva ta, arătându-te purtător de numele pocăinţei, Cuvioase.

Slavă:

Puind în sufletul tău Părinte, râvna Mergătorului înainte, propoveduiai mai 'nainte, arătarea lui Hristos cea de a doua în lume, şi ziceai: Faceţi din inimă roduri vrednice de pocăinţă.

Şi acum, a Născătoarei.

Bucură-te ceea ce singură ai născut pre Domnul a toată lumea. Bucură-te ceea ce ai

pricinuit vieaţa oamenilor. Bucură-te munte umbros şi ne tăiat. Bucură-te cea fără prihană, întărirea credincioşilor.

Irmosul:

Doamne cela ce ai făcut „cele deasupra crugului ce„resc, şi ai zidit Biserica, tu „pre mine mă întăreşte întru „dragostea ta, că tu eşti mar„ginea doririlor, şi credincio„şilor întărire, unule iubito„rule de oameni.

CONDACUL sfântului Nicon, glas 6.

Podobie: Plinind rânduiala...

Vieţei îngereşti urmând, cele frumoase ale lumei ca nişte gunoaie le-ai socotit, cărarea pocăinţei arătându-ne nouă, de Dumnezeu purtătorule Nicone cuvioase. Pentru aceasta pre tine te cinstim, săvârşind acum pomenirea ta. Că eşti cu adevărat izvorul tămăduirilor.

ICOS.

Lui Dumnezeu te-ai făgăduit Părinte din pruncie, fugind de mărirea deşartă a vieţei şi toată fapta bună din tinereţe alegând, ai postnicit prea luminat. Crucea Domnului pre umere luând, pre cărările lui, Nicone ai umblat luminat. Şi urmând toată îndrăzneala Botezătorului Ioan, şi râvna pocăinţei, propoveduitor te-ai arătat, strigând prin cetăţi pocăiţi-vă, apropiatu-s'a împărăţia cerească a lui Hristos cea fără sfârşit, celor ce cu credinţă dreaptă şi cu gând curat o priimesc pre dânsa acum. Pentru aceasta şi sicriului moaştelor tale ne închinăm cu buna credinţă, că este cu adevărat izvorul tămăduirilor.

Sedealna sfântului Alipie, glas 8.

Podobie: Pre Înţelepciunea...

Alt Simeon te-ai arătat nouă înţelepte, că înălţându-ţi trupul dela pământ pre stâlp, părinte Alipie, ai biruit cetele dracilor, cugetătorule de Dumnezeu, tânguindu-se amar, şi i-ai gonit pre ei în locuri ne umblate. Pentru aceea te-ai arătat podoabă dumnezeească, laudă părinţilor, întărire sihastrilor. Pentru aceasta strigăm ţie cu credinţă: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slava sfântului Nicon, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Râvnei celei cinstite a Botezătorului ai urmat, şi în lume ai propoveduit arătarea Ziditorului cea înfricoşată şi de adoua, şi tuturor ai strigat: Acum faceţi roduri vrednice Domnului, şi pocăinţă de-

săvârşit din inimă, Cuvioase părintele nostru.

Şi acum, a Născătoarei:

Chiverniseşte Curată ticălosul meu suflet, şi te milostiveşte spre dânsul, cel ce se alunecă de mulţimea greşalelor întru adâncul pierzărei, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi în ceasul înfricoşatei morţi, tu pre mine mă răpeşte, dela dracii cei ce mă clevetesc, şi de hotărârea cea înfricoşată.

A Crucei, a Născătoarei:

O minune înfricoşată! O taină nouă! strigà Curata şi cea fără prihană Fecioara, când a văzut pre Domnul întins pre lemn. Cel ce poartă toate în palmă, ca un osândit se osândeşte pre cruce de judecătorii cei fărădelege.

Peasna 4, Irmos:

Dumnezeească pogorîrea ta cunoscându-o Avvacum, „cu mai 'nainte vederea Hri„stoase, cu frică a strigat că„tre tine: Spre mântuirea po„porului tău ai venit, ca să „mântueşti pre unşii tăi.

Dragoste adevărată, milostivire şi credinţă, nădejde întărită şi vieţuire ne înşelată, luând asupra ta Părinte, te-ai făcut slugă lui Hristos.

Stând în stâlp nemişcat de pornirile cele împrotivnice, ai biruit tabăra dracilor, şi celor ce se clătiau te-ai făcut întărire nemişcată, prea fericite.

Făcututе-ai plin de ape dumnezeeşti şi ai răcorit sufletele cele topite de arsura cumplitului păcat, gânditorule de Dumnezeu, întru tot fericite Alipie.

Arătatu-te-ai dracilor cu adevărat, cu totul înfricoşat şi ne apropiat, muncindu-i pre ei cu biciul sfinţitelor tale rugăciuni, şi departe gonindu-i, Alipie.

A Născătoarei.

Vindecă patimile sufletului meu, şi-mi luminează gândul şi inima mea Stăpână, ceea ce ai născut pre Hristos dătătorul de lumină; pre Domnul cel prea bun.

Alt Canon, Irmos:

Auzit-am Doamne...

Dorind de cunoştinţă adevărată, fericite, fapta ţi-ai făcut treaptă de suiş către socotinţă, lepădându-te de bârfelele elinilor.

Slavă:

Curăţindu-ţi-se mai 'naainte ochii inimei cu fapte dumnezeeşti, vesteai mai 'nainte cele viitoare, având cuget văzător.

Şi acum, a Născătoarei:

Dăruește-ne nouă iertare greșalelor ca cel ce ești fără de păcat, și împacă lumea ta Dumnezeule, pentru rugăciunile celei ce te-a născut pre tine.

Peasna, 5 Irmos:

Cela ce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, la ti-„ne mânec, și către tine strig: „Luminează sufletul meu cel „întunecat Hristoase, ca un „milostiv.

Fiind dat cu totul la Atotțiitorul, Părinte, ai suferit cu osârdie stare îndelungată fără de acoperemânt, pătimind tare de ploi și de zăduf.

Stând totdeauna Cuvioase întru laude și întru rugăciuni, ai luat Darul strălucirei celei în trei lumini, prin curăția minței, și ai strălucit lumină de vindecări.

Ingrădindu-ți trupul tău în stâlp, nu te-ai oprit să alergi cu gândul către cel dorit al tău, plin fiind de lumină.

A Născătoarei.

Născut-ai pre sfântul Dumnezeu, sfântă Fecioară, carele s'a făcut om pentru milostivire, și sfințește pre cei ce-l sfințesc pre dânsul, cu credință și cu frică.

Alt Canon, Irmos.
Mânecând strigăm...

Pre cela ce erà la tine nemernic, carele erà lovit cu rană de Dumnezeu trimisă, l-ai însănătoșit cu rugăciunile tale, și l-ai făcut a te cinsti pre tine.

Slavă.

Casă prea lăudată ai ridicat, Mântuitorului făcându-te tu mai 'nainte casă vie și însuflețită, dumnezeescule.

Şi acum, a Născătoarei:

Viață ne-ai odrăslit nouă, prea curată Născătoare de Dumnezeu, pre Ziditorul și Domnul, carele înviază toate.

Peasna 6, Irmos:

Marea patimilor cea sălbătăcită, cu viforul cel „stricător de suflet, potole-„ște-o Stăpâne Hristoase, și „din stricăciune mă scoate ca „un milostiv.

Duhurile răutății de față împroșcând cu pietre, nicidecum nu te-au clătit pre tine stând în stâlp, și pe piatra cea întărită.

Mult ai răbdat Cuvioase, dându-ți ție Domnul răbdarea cea adevărată, și de toate nevoile te-a mântuit.

Prea strălucită lumină se vedeà deasupra stâlpului tău Cuvioase în toate zilele, lumi-

nându-ți simțirile sufletului, făcătorule de minuni.

A Născătoarei.

Tare mângâiere întru scârbe, scăpare și folositoare știută, toți te avem pre tine, Născătoare de Dumnezeu; mântuește de primejdii pre robii tăi.

Alt Canon, Irmos:
Curățește-mă Mântuitorule...

Dumnezeul cel ce s'a proslăvit întru mădulările tale, te-a slăvit pre tine cu minunate minuni. Pentru aceea ți-ai și împlinit lipsa vieței pre stâlp, ca să vorbească cu tine în casa cea dumnezeească.

Slavă:

Ca pre alt Moisi te-a cunoscut pre tine Lachedemonia, îngreuind Eghiptul patimilor cu bătăile dumnezeeștilor tale învățături ale pocăinței, scoțându-o din răutate.

Și acum, a Născătoarei.

Mântuitu-ne-am de cumplite greșale cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, și luăm dumnezeeasca strălucire a Fiului și Dumnezeului tău, celui ce s'a întrupat negrăit din tine cea fără prihană.

Irmosul:

Curățește-mă Mântuito„rule, că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică din„tru adâncul răutăților, rogu„mă. Căci către tine am stri„gat, și mă auzi Dumnezeul „mântuirei mele.

CONDACUL cuviosului Alipie, glas 8.
Podobie: Ca niște pârgă a firei...

Ca pre o pricină a faptelor bune și frumusețe a sihastrilor, Biserica te slăvește pre tine astăzi, și te laudă Alipie. Cu rugăciunile tale, dă celor ce cinstesc din dragoste vitejiile și luptele tale, scăpare de cumplite greșale, ca cela ce ești cu numele ne întristăciunei numit.

ICOS.

De vieața lui Alipie cea dumnezeească, și întocma cu a îngerilor, veniți de vă mirați, preoți, împărați, călugări și mireni, și noroadele cele de Dumnezeu înțelepțite. Și să urmăm faptelor lui, ca și părței lui să ne învrednicim, cu rugăciunile lui, o iubitorule de praznic. Pentru că acesta laudă cerească cântă neîncetat lui Dumnezeu, ca cela ce este cu numele ne întristăciunei numit.

Intru această lună în 26 de zile, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Alipie stâlpnicul.

Stih: Stâlpul cel drept carele pre Alipie îl ținea...
Cel ce căută a se sui la Cer, și acolo a rămânea.
In a douăzeci și șasea zi Alipie trece...
Și către casa cea fără de scârbe merge.

Acesta a fost în zilele împăratului Iraclie, în anii şase sute opt, trăgându-se din cetatea Andrianopoliei Pafflagonilor, carele şi mai 'nainte de a se naşte, s'a arătat prin nişte semne dumnezeşti maicei sale în ce chip vrea să fie. Şi după naştere a spăimântat, atât pre oamenii cei de atuncea, cât şi pre cei de acum, cu vederea şi cu auzirea lui. Că se arătă maică-sa când era grea cu dânsul, că ţineà în braţe un mieluşel frumos, şi aveà în cornițele lui făclii aprinse. Care erà semn faptelor celor bune, şi strălucirei ce vrea să aibă mai pre urmă. Acesta dar s'a nevoit cu toată nevoinţa, şi a întrecut pre mulţi cu răbdarea, că a stătut pre stâlp cincizeci şi trei de ani. De aceea rănindu-l şi pre el vicleanul diavol, ca şi pre Iov cu rană, pentru aceasta sfântul în pizma vrăjmaşului s'a rezemat întru acel stâlp numai pre o parte de a răbdat treisprezece ani, de nu s'a mai întors pre cealaltă parte, până când s'a dat cinstitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu. Iară toată vremea vieţei lui a fost o sută de ani.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nicon, ce-i zic pocăiţi-vă.

Stih: La Lachedemoni nicidecum demonul strică.
Căci îl alungă Nicon cu minuni şi cu frică.

Acesta se trăgeà din ţara Armeniei, fiind fiu oarecăruia boier mare. Deci auzind dumnezeescul glas ce zice: «Tot cela ce va lăsà pre Tatăl, sau pre mumă» şi celelalte; aceasta zic auzindu-o, îşi lăsă tot şi s'a dus la o mânăstire. La carea a arătat tot felul de nevoinţă, şi a întrecut pre toţi monahii cei mai de 'nainte de dânsul, cu cea desăvârşit aspră petrecere. Iară după ce s'a înştiinţat tatăl său cum că se află la mânăstire, cercà pre la toate lăcaşurile călugărilor. Iară sfântul eşind din acea mânăstire, încungiură tot răsăritul, propoveduind tuturor şi zicând: «Pocăiţi-vă». Pentru aceea i s'a pus şi numele: «Pocăiţi-vă». Deci s'a dus şi la ostrovul Critului, şi de acolo la toate cetăţile şi oraşele lui, apoi s'a dus la cetatea Lachedemoniei, întru carea făcând multe minuni, a făcut o biserică în numele lui Hristos Mântuitorul nostru. Unde aflându-se până în sfârşit, s'a mutat către Hristos cel dorit, luând dela dânsul cununa nevoinţei.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Stilian Paflagonul.

Stih: Stâlpul cel tare al sihăstriei a căzut...
Căci Stilian d n vieaţă s'a mutat.

Acesta a fost sfinţit din pântecele maicei sale, şi s'a făcut lăcaş Duhului sfânt. Pentru aceasta împrăştiindu-şi bogăţia ce aveà la săraci, şi făcându-se monah, a covârşit pre toţi monahii cei de atuncea, prin aspra vieţuire, şi ostenicioasa sihăstrie. Apoi s'a dus la pustie, şi a intrat într'o peşteră, întru care aflându-se, primeà hrană dela dumnezeescul înger. Şi s'a făcut doftor de feluri de nevindecate patimi. Căci când urmă boală aducătoare de moarte şi mureau pruncii, şi părinţii rămâneau fără de copii, atuncea câte maice chemau cu credinţă numele acestui sfânt Stilian, şi zugrăveau sfânta lui icoană, iarăşi năşteau alţi prunci. Insă şi prunci bolnavi, îi izbăvea de boală. Deci aşa vieţuind pururea pomenitul, şi vindecări şi minuni multe săvârşind, s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, sfântul părintele nostru Acachie cel dela scară.

Stih: De tot răul Acachie în vieaţă fugind...
Se desfătează întru nesfârşite bunătăţi, vieaţa lăsând.

Acest Cuvios erà într'o mânăstire ce se află în Asia: Şi când erà tânăr cu vârsta, vieţuià sihăstreaşcă vieaţă. Avea încă şi conducător şi bătrân, pre un monah foarte leneş şi neînfrânat. Deci atâtea necazuri şi supărări răbdà dela el fericitul, încât la mulţi poate se par necrezute. Căci uneori aveà ochiul negru de lovituri, alte ori gâtul, şi alte ori îşi aveà rănit chipul. Iară după ce a trecut nouă ani, sub ascultarea nemilostivului aceluia bătrân, s'a mutat către Domnul, şi s'a îngropat în cimitirul părinţilor. Atuncea bătrânul său, s'a dus la un

mare și înțelegător Părinte, și i-a zis lui: Fratele Acachie a murit. Iară înțelegătorul acela Părinte n'a crezut cuvintelor lui, iară bătrânul iarăși i-a zis: Vino de vezi. Deci s'au dus amândoi la cimitir. Atuncea marele acela Părinte, a întrebat pre cuviosul Acachie, ca pre un viu așa: «Frate Acachie ai murit? Iară mulțumitorul și adevăratul ascultător, a arătat încă și după moarte supunerea sa. Deci răspunzând a zis: Și cum este cu putință părinte Cuvioase, să moară omul lucrător de ascultare? Atuncea năcealnicul său cel mai de 'nainte și bătrânul, îngrozindu-se de preamărita această minune, a căzut pre fața sa cu lacrămi. Deci făcându-și chilie lângă mormântul Cuviosului, acolo și-a petrecut vieața, cu înfrânare mărturisindu-se părinților pentru bătăile ce da sfântului, și zicând cuvântul acesta «Ucidere am făcut».

Deci dumnezeescul Acachie, cu acest fel de luptă, și mucenia ascultărei săvârșindu-și fericita vieață, s'a învrednicit și de sfârșit fericit. Iară cinstitele sale moaște, au fost păzite din dumnezeească putere mai pre sus de toată stricăciunea și fireasca dezlegare. Și a rămas întregi la multe încunjurări de ani. Deci s'a întâmplat odată ca să iasă monahii mânăstirei aceea, să secere, vremea la aceasta chemându-i; și numai doi frați au rămas în mânăstire. Unul adică, ca să păzească, iară cellalt, pentru că erà bolnav. Deci s'a întâmplat, și a murit cel bolnav, iară cellalt frate singur fiind, nu puteà ca să sape mormântul, și să facă și celelalte trebuincioase spre îngropare. Așa dar deschizând mormântul cel gata al sfântului Acachie, a pus acolo pre fratele cel mort împreună cu sfântul. Deci a doua zi mergând la mormânt, a aflat pre fratele cel mort aruncat afară din mormânt; și iarăși l-a băgat pre el în mormânt. Și fiindcă iarăși l-a aflat pre el aruncat afară, se tânguià către sfântul îndreptându-se și zicând: Auzit-am sfinte Acachie, că nimenea altul n'a sporit întru ascultare precum tu: Ci acum precum văz, te-ai făcut atât de neascultător și mândru, încât nu primești pre fratele în mormântul tău, ci îl arunci afară. Deci, sau lasă-l pre el să se afle cu tine într'un mormânt, sau de-l vei aruncà pre el iarăși afară, mai mult nu te voi suferì, ci te voi scoate afară din mormânt. Așa dar a pus pe fratele iarăși în mormântul sfântului și s'a dus. Iară a doua zi ducându-se iarăși, pre fratele cel mort adică l-a aflat zăcând în mormânt, iară pre sfântul Acachie nu l-a aflat. Și așa până astăzi se vede mormântul deșert, având numirea sfântului Acachie.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Iacov pustnicul.

Stih: Iacov osebindu-se de lume,
Acum lăcuește patria cea mai pre sus de lume.

Acest fericit Iacov ducându-se la muntele ce este treizeci de stadii de orașul Cirului, se zăboveà ne având peșteră, nici cort, nici colibă; ca prin acestea, să scape de fireștile nevoi. Și acestea le zic, nu dela altul aflându-le, ci însu-mi cu ochii l-am văzut. Iară viindu-i lui odată boala de pântece, abia a înduplecat, ca să-l lase pre el, cei ce stau față, și să se ducă la casele lor, căci era învățându-i pre ei cuvântul cel pentru ortodoxie. Ci și ducându-se ei până ce s'a făcut seară, se munceà pre sine de și firea îl sileà pre el spre ușurare. Acesta precum am zis, aveà acoperemânt cerul, către toate nevoindu-se, ca în trup strein. Iară trupul lui era legat cu lanțuri foarte grele, pe subt cămașa sa cea de păr, cu carea erau legate, și gâtul și mijlocul său. Asemenea aveà lanțuri spânzurate, împrejurul gâtului său, două pre partea dinainte, și două pe partea dinapoi, care petrecându-se prin cercul cel de jos de alăturea, închipuià litera H, ci și pre la coatele mâinilor aveà câte un lanț de fer. Hrana lui era seara linte muiată. Iară din aceste ostenele, a secerat darurile Duhului sfânt. Căci și un prunc fiind mort, pre carele îl plângeà tatăl său, și ziceà către sfântul: Știu robule al lui Dumnezeu că poți, numai nu te îngreuià a face rugăciune; pre acesta văzându-l sfântul,

şi înduplecându-se de lacrămile tatălui său, a înviat pre copil, şi l-a dat pre el sănătos în mâinile tatălui său. Deci multe sunt faptele sfântului acestuia, ci pentru mulţime lăsând pre cele multe, de una numai să pomenim. Acesta mult ispitindu-se de către draci, cu singură rugăciunea îi izgoneà pre ei. Căci oarecine îi aduceà lui apă de departe, de două ori pe săptămână, şi închipuindu-se diavolul pre sine întru asemănarea sfântului, întâmpinà pre la mijlocul căiei pre cel ce duceà apa, şi luându-i apa îl trimeteà pre el acasă. Aceasta făcându-o, se sileà ca prin lipsa de apă să aducă pre sfântul întru nedumerire. Iară oarecând preste vreme viind aducătorul de apă, nesimţindu-l spurcatul diavol, văzându-l bătrânul i-a zis: Ce este aceasta fiule? Multă vreme a trecut, de când n'ai adus apă, şi am venit nu în mică supărare pentru lipsa de apă. Iară acela i-a răspuns: Pururea părinte, la ceasul şi ziua rânduită, eu aduc apă, ci tu întâmpinându-mă, când într'un loc, când într'altul, nu mă ertai ca să vin aicea. Iară sfântul a zis către dânsul: De acum înainte, măcar de mii de ori de mă vei vedeà că te întâmpin şi te opresc, sau te cert pre tine fiule, să nu'mi dai vasul până ce vei ajunge la locul acesta. Aşa bine s'a nevoit, şi mare făcător de minuni făcându-se, întru bucurie s'a mutat către Domnul.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Sil episcopul Corintului din Persida.

Stih Depărtându-te de pământ, şi de cele pământeşti împreună părinte.
Acum lăcueşti în ceruri Sile fericite.

Intru această zi, Târnosirea bisericii sântului Gheorghie cel din Ciparis, şi pomenirea sfântului noului mucenic Gheorghie Hiotului, carele a pătimit la anul una mie opt sute şapte.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Domnul părinţilor cel prea înălţat, văpaea o a stins, „pre tineri i-au rourat, pre cei „ce cântau cu un glas: Dum„nezeule bine eşti cuvântat.

Prea răbdătorul şi tarele Alipie, întru mulţi ani îngreuindu-se de îngheţuri, se încălzeà cu căldura Duhului prea slăvit.

Având vieţuire către cereasca înălţime, n'ai băgat în seamă trupul, ca pre cel ce era să se strice, şi când acest trup putrezià, n'ai băgat seamă de dureri.

Nu te-ai îngrijat de osteneli, de toată patima dulce te-ai lepădat Părinte, şi luptându-te cu frigul şi cu zăduhul, te-ai nevoit în văzduh, cântând: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei

Cel necuprins a luat trup cu minte şi cu suflet, din tine pururea Fecioară, ca să mântuească pre cei ce strigă: Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Alt Canon, Irmos:
Din Iudeea venind tinerii...

Suindu-te Părinte pre cele patru bunătăţi ca pre o căruţă, ai alergat la înălţime ca alt Ilie, cântând Mântuitorului tău: Dumnezeul părinţilor noştrii, bine eşti cuvântat.

Slavă.

Ca un râvnitor ţi-ai lăsat

Părinte haina celor ce te iubesc pre tine. Intru carea necăjindu-ți, și îngreuindu-ți trupul, îți odihneai sufletul, strigând: Dumnezeul părinților noștrii, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei:

Cela ce ești înțelepciunea cea Ipostatnică a celui prea înalt, umple de înțelepciune și de putere dumnezeească, prin mijlocirea Născătoarei de Dumnezeu, pre toți cei ce cu credință cântă ție: Dumnezeul părinților noștrii, bine ești cuvântat.

Peasna 8, Irmos:

Tie Făcătorului a toate, tinerii în cuptor danț a „toată lumea împreunând cân„tau: Toate lucrurile pre „Domnul lăudați-l, și-l prea „înălțați întru toți vecii.

Nou Samuil te-ai arătat Alipie, văzând mai 'nainte cu curăția minței, ceea ce va să fie, și spuind tuturor mai 'nainte, ca un prooroc dumnezeesc, cele ce ți s'au arătat ție dela Domnul, Părinte.

Stâlpul Bisericei cel cu chip de lumină, turnul cel neclătit, zidul cel nemișcat al tuturor oamenilor carii cred întru Dumnezeu, slugă lui Hristos, Alipie să se cinstească.

Bine ai adormit Părinte cu somnul, care este rânduit tuturor drepților, adormind mai 'nainte multe feluri de patimi, cu rugăciunile și cu privigherea. Pentru aceasta avându-te acum pre tine folositor ne adormit, ne-am îmbogățit.

A Născătoarei:

Nașterea ta a pierdut acum rodul păcatului, care s'a născut prin înșelăciunea șarpelui, Fecioară ceea ce singură ești pierderea blestemului. Pentru aceasta te cinstim întru toți vecii.

Alt Canon, Irmos:

De șapte ori cuptorul...

Imbrăcămintea sufletului cea curată și nespurcată, trupul tău cel răbdător, și fără patimă, avându-l Lacedemoniea ca o comoară dumnezeească, cere sănătate durerilor celor trupești și sufletești, cântând cu un glas: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Mormântul izvorând daruri de tămăduiri, vindecă toată durerea boalelor și a patimilor, și tot felul de răutate, și toată slăbiciunea, tuturor celor ce cu credință cântă: Tineri bine cuvântați, preoți lăudați, noroade prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Imblânzeşte pre Mântuitorul şi Domnul, pentru noi cei ce scăpăm la acoperemântul tău Cuvioase, ca unul ce eşti cu numele biruinţei, şi stai înaintea lui Dumnezeu, să ne scape de toată răutatea şi supărarea vrăjmaşilor draci, şi de boale, pre cei ce cu credinţă te lăudăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei:

Mintea nu poate să spue lucrul cel înfricoşat al naşterei tale, cum naşti, şi fecioreşti după naştere, Preacurată, precum însuş Domnul tuturor ştie. Pre carele nu încetă rugându-l Fecioară, să se mântuiască cei ce cu credinţă strigă Fiului tău: Popoare prea înălţaţi pre Hristos în veci.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

De şapte ori cuptorul, „muncitorul haldeilor, l-a ars „nebuneşte, cinstitorilor de „Dumnezeu. Iară văzându-i „pre aceştia cu putere mai „bună mântuiţi, Făcătorului „şi Mântuitorului, a strigat: „Tineri bine-l cuvântaţi, pre„oţi lăudaţi-l, noroade prea „înălţaţi-l întru toţi vecii.

Peasna 9, Irmos

Isaia dănţueşte, Fecioara a avut în pântece, şi a năs„cut fiu pre Emmanuil, pre „Dumnezeu şi omul, răsărit „este numele lui, pre carele „mărindu-l, pre Fecioara o „fericim.

Vieaţa ta cea sfinţită, din scutece s'a arătat lui Dumnezeu, strălucind cu lumina bunătăţilor, fericite. Iară moartea ta s'a făcut scumpă înaintea lui Hristos, părinte Alipie, vârful sihastrilor.

Ca un luminător prea luminat, luminezi tot pământul, gonind înşelăciunea patimilor, şi risipind întunericul păcatului, şi cu dumnezeeştile străluciri de tămăduiri, luminezi pre cei ce te laudă pre tine.

Stare pe stâlp ai făcut înţelepte, în cincizeci şi trei de ani nevoindu-te cu osârdie ca un pătimitor, cu căldura şi cu iarna necontenit fiind îngreuiat.

Sfântă pomenirea ta, ne sfinţeşte pre noi înţelepte, cu sfântul Duh, săvârşindu-o pre ea sfinţit, şi pre tine lăudându-te Părinte cu credinţă întru dânsa, ca pre un sprijinitor şi folositor sufletelor noastre.

A Născătoarei

Dărueşte-mi mie lumină, ticălosului şi păcătosului, şi celui ce sunt întru întunere-

cul patimilor, şi mă izbăveşte pre mine de lucruri rele, şi de văpaia carea mă aşteaptă pre mine, Stăpână prea curată, folositoarea celor ce te laudă.

Alt Canon, Irmos:

Spăimântatu-s'a Cerul...

De faţă îndulcindu-te Părinte de vieaţă, pentru carea te-ai nevoit pre pământ, dupre putinţă încuviinţându-te cu vieaţă îngerească, şi mutându-te fericite Nicone, către petrecerile cele fără de materie, roagă-te purtătorule de Dumnezeu, să se mântuiască cei ce cu credinţă alearg㠠la Biserica ta.

Slavă:

Te bucuri în Cer cu îngerii, stând înaintea Dumnezeului tuturor. Şi pre pământ izvorăşte daruri sicriul, întru care cu cinste zace sfântul şi cinstitul tău trup, celor ce cu credinţă se apropie, şi cu frică se ating de moaştele tale, prea fericite Nicone.

Şi acum, a Născătoarei:

Intru tine s'a cinstit curăţia fecioriei prea lăudată Marie, că numai tu zămislind pre Dumnezeu în pântecele tău fără sămânţă, l-ai născut întrupat, rămâind Fecioară prea adevărată. Pentru aceea mai ales Născătoare de Dumnezeu te lăudăm pre tine, şi ne închinăm ţie, şi te slăvim.

Irmosul:

Spăimântatu-s'a de aceasta „Cerul, şi marginile pămân„tului s'au minunat. Că Dum„nezeu s'au arătat oamenilor „trupeşte, şi pântecele tău s'a „făcut mai desfătat decât ce„rurile. Pentru aceea pre tine „Născătoare de Dumnezeu, în„cepătoriile cetelor îngereşti „şi omeneşti te slăvim.

SVETILNA sfântului Alipie.

Podobie: Femei auziţi...

Mai pre sus de om te-ai luptat Părinte Cuvioase cu puterea lui Hristos. Că ai stătut pre stâlp ani cincizeci şi trei, înţelepte Alipie, strâmtorându-te de pretutindenea, şi acum ai aflat săvârşirea tuturor bunătăţilor, fericite.

Slavă, a sfântului Nicon:

Sicriul unde zace trupul tău cel cu bună laudă, izvorăşte daruri de tămăduiri din destul, tuturor celor ce vin cu credinţă către tine pururea, purtătorule de Dumnezeu Nicone.

Şi acum, a Născătoarei:

Toate cetele îngerilor şi ale Arhanghelilor te laudă pre tine Fecioară, Maica lui Dumnezeu celui prea înalt, şi tot neamul omenesc te prea măreşte pre tine cu dragoste.

A Crucei, a Născătoarei:

Pre cei ce se închină cu toată inima şi cu toată cucernicia Crucei şi patimilor Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, părtaşi slavei şi lăcuitori raiului îi arată.

LA HVALITE

Stihirile pe 4, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Indestulându-te de cele dorite Cuvioase, luminezi cugetele tuturor celor de pre pământ, carii cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, purtătorule de Dumnezeu Părintele nostru. Şi s'au adunat la dumnezeeasca ta Biserică, cu toată buna credinţă, prea fericite.

De două ori.

Urmând tu râvnei Mergătorului înainte, strigai tuturor, prea fericite: Pocăiţi-vă din toată inima, că a sosit împărăţia lui Hristos; pre carele roagă-l neîncetat pentru noi, carii cu credinţă te mărim pre tine.

Dela răsărit ai alergat Părinte la apus, şi pre toţi i-ai luminat cu cuvintele pocăinţei, cunoscându-te cetatea ta Lachedemonia, ca pre alt Moisi tăind acum Eghipetul patimilor, cu învăţăturile pocăinţei.

Slavă, glas 6:

Cuvioase Părinte, în tot pământul a ieşit vestea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelelor tale; taberile drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns. A cărora vieaţă fără prihană ai urmat, îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Şi acum, a Născătoarei.

Prefacerea celor scârbiţi, izbăvirea celor neputincioşi fiind Născătoare de Dumnezeu Fecioară, păzeşte cetatea şi poporul, pacea celor din războaie, liniştea celor înviforaţi, una folositoarea credincioşilor.

A Crucei, a Născătoarei.

Dacă te-a văzut Preacurata pre Cruce spânzurat, tânguindu-se strigà ca o Maică: Fiul meu cel prea dulce, şi Dumnezeul meu, cum suferi patimă de ocară.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 27 DE ZILE.

Sfântul marele mucenic Iacov Persul.

La Doamne strigat-am..Stihirile pe 6, glas 2.

Podobie: Când de pre lemn...

Părăsind cele veselitoare ale lumei, neamul, strălucirea, bo-

găția, și frumusețea, și lepădându-te de toată simțirea, și tăindu-ți-se trupul ai urmat patimilor lui Hristos Iacove bucurându-te. Și ca un părtaș al patimilor lui, ai ajuns acum a fi părtaș cu adevărat, mărirei și împărăției lui. De două ori.

Secerându-ți-se mădulările trupului, și răbdând dureri, și ranele cele nesuferite, mucenice al lui Hristos, vrednicule de laudă Iacove. Și călcând cu bărbăție cruzimea tiranilor, ai luat cununa biruinței cea de mult preț. Cu care acum împodobindu-te fericite, stai înaintea dumnezeescului scaun, al Stăpânului tău, împreună cu cei ce au pătimit cu tine. De două ori.

Având către Hristos îndrăznire mucenice, pururea pomenite, stai întru ajutor cu fierbințeală, pentru toți cei ce săvârșesc cinstită prăznuirea ta, scăpându-i de nevoi, păzindu-i de patimi, izbăvindu-i de toată întâmplarea celor rele, dându-le și mântuire sufletească, cu dumnezeeștile tale rugăciuni, ca să mărim nevoințele tale cele luminate.

De două ori.

Slavă, glas 2, a lui Studit.

Răbdând întru patimi mucenice Iacove, ai dat trupul tău pentru Hristos Dumnezeu. Și tăindu-ți-se mâinile și picioarele și coapsele și brațele și pulpele și degetele și mai pre urmă capul tău, ai zburat în ceruri, împărățind cu Împăratul a toată lumea. Pentru aceasta, mai viteazule decât toți mucenicii, nu lipsi a te rugà, să se mântuiască sufletele noastre, de toată vătămarea celui strein.

Și acum, a Născătoarei.

Podobie: Când de pre lemn...

Singură prea sfântă Mireasă a lui Dumnezeu, ai zămislit în pântece fără strâmtorare pre Dumnezeu cel ne încăput, făcându-se om pentru bunătate. Pentru aceasta te rog, scapă-mă de patimile care mă necăjesc, ca umblând pre calea cea strâmtă și dreaptă, să ajung la calea care duce la viață, Fecioară.

A crucei, a Născătoarei, asemenea.

Când a văzut Mielușaua cea prea curată pre Mielul său, de voie trăgându-se spre junghiere ca un om, tânguindu-se ziceà: Te sârgueşti Hristoase să mă faci fără de fiu pre mine, carea te-am născut? Pentru ce ai făcut aceasta Mântuitorule a toată lumea? Dar încă laud, și măresc bunătatea ta cea desăvârșit mai pre sus de gând și de cuvânt, iubitorule de oameni.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a sfântului, glas 5.

Pre toţi ai minunat Iacove, făcându-te îndelung răbdător muncilor. Că tăindu-ţise degetele şi mâinile, braţele, picioarele, şi pulpele până la coapse, ai răbdat. Mai pre urmă rugându-te ţi-a tăiat şi cinstitul cap, mucenice mult pătimitorule; nu încetă pentru noi rugându-te lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei.

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te frumuseţea lui Iacov, pre carea o a ales Dumnezeu, pre carea o a iubit. Uşa celor ce se mântuesc, linguriţa cea purtătoare de văpaie, pierzarea blestemului, cu totul binecuvântată. Pântece încăpător de Dumnezeu, îndreptarea celor căzuţi, mai stântă decât Heruvimii, şi mai aleasă decât zidirea. Vedere cu anevoe a se vedeà, auzire prea nouă, graiu nespus, căruţă a Cuvântului, nor dintru carele a răsărit Soarele Hristos, luminând pre cei dintru întunerec, şi dând mare milă.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

Mieluşaua văzând pre Mielul său odinioară, mergând spre junghiere, cu osârdie urmà, strigând către el acestea: Unde mergi Fiul meu prea dulce Hristoase? Pentru ce ai făcut această călătorie? Au doară că te aşteaptă altă nuntă în Cana, unde mai 'nainte ai făcut din apă vinul? Dămi cuvânt mie roabei tale. Fiul meu prea iubite, nu mă trece cu vederea îndurate cu tăcerea, pre mine carea te-am născut mai pre sus de cuvânt, Dumnezeule, cel ce dăruieşti lumei mare milă.

Troparul, glas 4.

Ou mucenia cea ne obişnuită şi înfricoşată, şi cu vitejiile rabdărei, pre toţi i-ai minunat, mult pătimitorule, cu tăierea a fiecăreia parte de membru, rugăciuni de mulţămită prea minunat ai dat către Dumnezeu. Pentru aceasta întru pătimirea ta cunună ai luat, şi te-ai suit către scaunul Impăratului ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Iacove. Pre acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută-le la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, fără mucenicîne şi al sfântului pe 6.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Laud cu cântări pre mucenicul Iacov persul.

Compunerea lui Teofan.

Peasna 1, glas 2, Irmos:

Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos

„Dumnezeu, celui ce a des-„părțit marea, și a trecut pre „poporul, pre carele l-a mân-„tuit din robia eghiptenilor, „că s'a prea mărit.

Stând acum înaintea scaunului lui Hristos, purtând cunună, mărite mucenice Iacove; cu rugăciunile tale, dămi lumină strălucitoare, și Dar din ceruri.

Răsăritu-ne-ai ca niște zori mult luminoase, eșind de la răsărit, și ai luminat Biserica lui Hristos, cu lumina patimilor, fericite Iacove.

Slavă:

Arătând împrotivire de tânăr ca un biruitor, te-ai învrednicit cununei și darurilor celor desăvârșite, și slavei cei veșnice mucenice Iacove.

Și acum, a Născătoarei:

Trâmbițe proorocești te-au propoveduit pre tine mai 'naainte, învățând taina carea s'a făcut la tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, văzând de departe minunile tale.

Peasna 3, Irmos:

Intărește-ne pre noi întru...

Făcutu-te-ai ca o viță aleasă a lui Hristos, curățit cu secerea patimilor, și aducând multă roadă, ducându-te la linurile Mântuitorului.

Înțelepțește ai trecut cu vederea cele ce se strică, și lesne se risipesc, ale celor curgătoare, purtătorule de cunună. Și ca un isteț ai ales mai de cinste nemișcarea celor ce pururea sunt stătătoare.

Slavă:

Tăindu-ți-se trupul din cruzimea tiranilor, ți s'a pricinuit ție cununi luminate Iacove, și îndulcirea desfătărei raiului.

Și acum, a Născătoarei:

Miluitu-s'a cu adevărat omenirea, prin dumnezeească nașterea ta Fecioară, unindu-se dupre ipostas cu Stăpânul tuturor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul:

Intărește-ne pre noi întru „tine Doamne, cela ce prin „lemn ai omorât păcatul, și „trica ta o sădește în inimile „noastre, celor ce te lăudăm „pre tine.

Sedealna, glas 8.

Podobie: Pre Înțelepciunea...

Răsărind Hristos celor de pre pământ, stea arătată de curând dela Persida, pre dumnezeescul Iacov, și pururea pomenitul mucenic, printr'însul a gonit negura înșelăciunei, și credincioșilor le-a luminat Darul Duhului. Pentru aceasta, noi cei ce săvârșim pomenirea lui, să prăznuim

cu credinţă şi să strigăm, zicând: Purtătorule de chinuri mult pătimitorule, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce cu dragoste prăznuesc sfântă pomenirea ta.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Sufletul meu Fecioară cel smerit, din pruncie întinându-l eu cel spurcat, şi cu cuvintele şi cu faptele, pre mine însu-mi m'am spurcat, şi nu am ce face, sau unde să scap, nici altă nădejde afară de tine Fecioară nu ştiu. Vai mie eu netrebnicul! Pentru aceasta sunt rugător către tine Preacurată, şi acum alergând, mă rog mărturisindu-mă ţie: greşit-am. Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşale să-mi dăruiască mie, că întru tine Fecioară nădejdile mi-am pus, eu robul tău.

A Crucei, a Născătoarei.

Pre tine Dumnezeul şi Stăpânul şi Mântuitorul, Curata văzându-te spânzurat pe Cruce fără dreptate, tânguindu-se, strigă ţie: Că lumea se veseleşte luând mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta, carea rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, cel ce eşti fără de răutate Doamne. Ci grăbeşte de te scoală a treia zi din morţi, o iubitorule de oameni, şi mântueşte turma ta, de toată primejdia şi de toată răutatea.

Peasna 4, Irmos:

Auzit-am Doamne auzul rânduelei tale, şi te-am „prea mărit pre tine, unule iu„bitorule de oameni.

Fiind întărit cu toată întrarmarea ce ţi s'a dat dela Dumnezeu slăvite, toată rătăcirea celor ce se închină focului o ai ars.

Cere-ne nouă curăţire, celor ce săvârşim cinstită pomenirea ta, ca cel ce ai îndrăzneală mucenice Iacove.

Slavă:

Pâraele sângelui care au curs din mădulările tale, de trei ori fericite, au stins toată văpaia înşelăciunei.

Şi acum, a Născătoarei:

Îndreptează gândurile mele Preacurată, către limanul cel bine liniştit al nepătimirei, şi al curăţiei.

Peasna 5, Irmos:

Dătătorule de lumină, şi făcătorul veacurilor Dom„nul, întru lumina poruncilor tale povăţueşte-ne pre „noi, că afară de tine pre alt „Dumnezeu nu ştim.

Ca un pământ bun şi roditor, te-ai făcut cu adevărat,

înțelepte, tăindu-te cu plugul muncilor celor amare, aducând Ziditorului lucrare de pământ cu multă roadă.

Stins-ai prea alesule săgețile cele înfierbântate ale vrăjmașului, cu sângele mădulărilor trupului tău celor tăiate, de trei ori fericite, că te-ai arătat îngrădit cu nădejdea și cu credința.

Cu totul fiind rodit, ca o jertfă a lui Hristos prea înțelepte, când ți se tăiau cumplit mădulările tale, aduceai pururea potrivită cântare, și lesnicioasă laudă.

Slavă.

Dă curăție întinăciunilor sufletului meu, slăvite mucenice al lui Hristos, dând răscumpărare durerilor tale, și pâraele sângiurilor tale, prea lăudate.

Și acum, a Născătoarei:

Glasul cel adevărat aducând cu inima și cu limba, nașterei tale celei cinstite și înfricoșate, te numim pre tine acum, Născătoare de Dumnezeu Curată.

Peasna 6 Irmos:

Intru adâncul greșalelor...

Priimind cu înțelepciune învățătura rudeniilor tale celor de aproape, cu bucurie ai mers către nevoințe slăvite, și ai luat cununile biruinței.

Pătimind ca în trup strein, ai răbdat mucenice Iacove, și tăindu-ți-se mădularile, trimiteai laudă Stăpânului.

De față te-ai îmbrăcat cu haină de mântuire, și cu veșmânt de veselie, văpsit cu sângele tău, prea înțelepte, ca un mucenic purtător de biruință.

Slavă:

Săvârșind călătoria muceniei, ai luat sfințită cunună de biruință, și acum dupre vrednicie dănțuești împreună cu cetele mucenicilor, Iacove mărite.

Și acum, a Născătoarei:

Ne ispitită de bărbat, ai născut Fecioară, vecuești Fecioară, arătând semnele Dumnezeirei celei adevărate, a Fiului și Dumnezeului tău.

Irmosul.

Intru adâncul greșalelor „fiind încunjurat, chiem adân-„cul milostivirei tale cel ne-„urmat, din stricăciune Dum-„nezeule scoate-mă.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Căutând cele de sus...

Indemnat fiind de bună soția ta, ca cel cu suflet răbdător, și de înfricoșatul județ temându-te, porunca Persilor și îngrozirea ai surpat Iacove, și te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o viță fiind tăiat.

IKOS.

Din suflet să suspinăm toţi, lacrămi vărsând, văzând pre mucenicul amar zdrumicat. Pentru căci ca nişte câini lătrând, adunându-se gealaţii, au rumpt membrile minunatului, şi viteazului între mărturisitori mucenicului. Ce este dar, voi spune: De socotiţi puţin aşteptaţi, şi voi zice toate cu osârdie, cum ca o jertfă Domnului s'a dus; la trup ca o viţă fiind tăiat.

Intru această Lună în 27 de zile, pătimirea sfântului marelui mucenic Iacov Persul.

Stih: Persul suferind junghiere şi în bucăţi tăindu-se...
Zicea în zadar îmi sunt mădulările sufletul mântuiască-se...
In a douăzeci şi şaptea zi s'a junghiat.
Persul şi în bucăţi s'a tăiat.

Acesta a fost pre vremea lui Onorie şi Arcadie creştineştilor împăraţi, în anii trei sute nouăzeci şi cinci. Creştin dela strămoşii săi, lăcuind în cetatea Persilor ce se numea Bitlava, în ţara Eluzisiilor, de neam cinstit şi luminat, şi foarte iubit de Izdegherd împăratul Persilor. Şi căci se iubiă de dânsul foarte, s'a lepădat vai! de credinţa lui Hristos, şi se trase împreună cu împăratul la pierzare. Deci osebindu-se mumă-sa şi femeea lui de dânsul, căci a ales mai mult dragostea împăratului decât a lui Hristos, şi pentru mărirea trecătoare, a dobândit ruşine veşnică şi osândă, care acestea i-a arătat cu scrisorile lor. Din aceste cuvinte zic, umilindu-se cu sufletul, se depărtă de legea cea deşartă a împăratului, şi 'şi plângeă păcatul, căci s'a despărţit de Hristos. Drept aceea stând înaintea împăratului, a mărturisit credinţa cea în Hristos. Deci împăratul mâniindu-se foarte asupra lui, a poruncit ca să-i tae fiecare închietură a mădulărilor trupului lui. Deci tăindu-l tot bucăţi, de prin toate închieturile trupului, ale mâinilor, ale picioarelor şi ale braţelor, cât îi rămase numai capul şi pântecele. După aceia i-au tăiat şi capul. Şi aşa a luat de trei ori fericitul cununa nevoinţei cea nestricăcioasă.

Intru această zi prea cuviosul Pinufrie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Pinufrie cu multe văpsele de bunătăţi împodobit...
Ca un nou Curcubeu în ceruri a strălucit.
Intru această zi, Cuviosul Părintele nostru Natanail cu pace s'a săvârşit.

Stih: Suflete către Dumnezeu aleargă lumea lăsând...
Natanail strigă a se mută voind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne milueşte-ne, şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei „trei tineri au defăimat po„runca cea prea tără de Dum„nezeu, şi fiind aruncaţi în mij„locul focului, răcorindu-se „au cântat: Bine eşti cuvântat „Dumnezeul părinţilor no„ştrii.

Cu întărirea gândului, şi cu răbdarea sufletului, tăinduţi-se trupul mucenice, ai fost neschimbat şi neplecat, fiind întărit cu dumnezeeasca credinţă Iacove, şi strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Indreptându-ţi cugetele tale către ţintirea chemărei celei de sus, şi fiind încunjurat cu muncile, nu te-ai înecat, ci cu lesnire ai răbdat

ranele celor fărădelege, şi tăindu-te, cântai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştrii.

Slavă:

Fericit eşti, şi bine îţi va fi ţie acum prea fericite, că ai biruit sălbătăcirea vicleanului cea ne îmblânzită, şi nebunia tiranului, şi ai strigat cu osârdie: Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştrii.

Şi acum, a Născătoarei

Arătatu-te-ai sfeşnic ca aurul strălucit, luminei celei ne apuse, şi făcliei, şi strălucirei celei dumnezeeşti, luminând toată lumea cu raza cinstitei feciorii, carea mântueşti pre cei ce cântă. Bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup.

Peasna 8, Irmos:

Pre Dumnezeu carele s'a...

Întărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, ai risipit adunările, şi rânduelele celor vicleni fericite, şi priimind tărie ai luat cununa biruinţei, strigând: Binecuvântaţi pre Hristos întru toţi vecii.

Tăerile mădulărilor, le vedeai ca nişte adaose de bunătăţi mucenice, ne uitându-te la durerile de acum, ci socotind cele ce vor să fie, împrumseţata încununare a mucenicilor, care s'a gătit de judecătorul cel drept.

Câştigând întărită răbdare, mai pre sus de fire, ai fost ca un turn fericite, priimind pornirile şi săgeţile vrăjmaşilor fără de frică, şi strigând: Binecuvântaţi pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu multă iuţime pornindu-se asupra ta vrăjmaşul, începătorul de răutate şi pierzătorul de suflet, şi îndemnând pre tirani să-ţi surpe tăria sufletului tău, n'au putut slăvite. Că erai îmbrăcat cu toată întrarmarea lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei:

Fântână limpede a nemuririi te ştim pre tine Născătoare de Dumnezeu, ca pre una ce ai născut pre Cuvântul Tatălui cel nemuritor, carele a mântuit de moarte, pre toţi cei ce-l prea înalţă pre el în veci.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu carele s'a „pogorât în cuptorul cel cu „foc la coconii evreeşti, şi „văpaea întru răcoreală o au „prefăcut, ca pre Domnul lău„daţi-l lucrurile, şi-l prea în„nălţaţi întru toţii vecii.

Peasna 9, Irmos:

Pre Dumnezeu cuvântul cel...

Dănţuind împreună cu mucenicii, ca un mucenic,

de trei ori fericite, şi stând înaintea scaunului lui Hristos; cu rugăciunile tale mântueşte de primejdii cumplite, pre cei ce săvârşesc pomenirea ta, şi praznicul tău cel purtător de lumină cu veselie.

In ceruri te-ai sălăşluit cu adevărat ca un mucenic, o Iacove! unde sunt adunările mucenicilor, unde se odihneşte sfinţita mulţime a tuturor sfinţilor, unde sunt Duhurile dreptilor, unde este Biserica celor întâiu născuţi acum.

Purtând făclie, stai acum înaintea Mântuitorului tuturor, pentru carele ai răbdat tăerea mădulărilor trupului tău, şi cu tărie ai defăimat ispita focului şi a bătăilor. Pentru aceasta toţi cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Slavă:

Fiind împodobit cu porfiră împestrită, văpsită cu sângiurile tale, acum împărăţeşti împreună cu Hristos, Iacove. Că prin patimi ai aflat izvorul nepătimirei, cu care te-ai învrednicit a te îndulci în veci, prea fericite.

Şi acum, a Născătoarei:

Ca pre una ce ai zămislit pre Dumnezeu, şi ai fost adevărată Maică lui Dumnezeu, pre tine te lăudăm Născătoare de Dumnezeu, asemănând chemarea cu firea lucrurilor, şi cu cuviinţă aducându-ţi ţie dumnezeescul glas.

Irmosul:

Pre Dumnezeu Cuvântul „cel din Dumnezeu, carele cu „negrăită înţelepciune, a ve„nit să înoiască pre Adam, „cel căzut rău prin mâncare „întru stricăciune, din sfânta „Fecioară negrăit întrupân„du-se pentru noi credincioşii, „cu un gând întru laude îl „slăvim.

SVETILNA.

Podobie: Femei auziţi...

Aprinzându-te de râvna lui Hristos mucenice Iacove, ai ars rătăcirea Persilor, şi ca o viţă a viei, tăinduţi-se trupul din porunca tiranului prea înţelepte, cântai cântare cuvioasă, şi laudă Treimei celei ne apropiate.

A Născătoarei:

Marie prea curată, cădelniţă de aur, ceea ce ai fost încăpere a ne încăputei Treimi, întru carea Tatăl bine a voit, şi Fiul s'a sălăşluit, şi Duhul cel prea sfânt umbrindu-te pre tine Fecioară, te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând lângă crucea Fiului tău Preacurată, și văzând pre cel mai pre sus de fire eșit din pântecele tău pironit cu cue, strigai: Fiul meu, cum pătimești, cela ce cu amenințarea clătești tot pământul; cu adevărat milostivindu-te spre neamul omenesc, suferi cu milostivire.

LA HVALITE.

Stihirile, glas 6.

Podobie: A treia zi ai înviat...

Trecând cu vederea legătura trupului, ți-ai dat mădulările trupului fără cruțare, purtătorule de nevoințe. Pentru aceasta însuș Hristos, puitorul de nevoințe, cu mărirea biruinței din Cer te-a împodobit pre tine.

Soarele slavei Hristos, cu razele cunoștinței, gânditor luminându-te pre tine purtătorule de nevoințe, te-a mântuit cu Dumnezeescul Dar, de întunerecul necunoștinței, și de înșelăciunea nedumnezeirei.

Trecând norul muncilor, purtătorule de nevoință, te-ai sălășluit întru lumina veseliei lui Hristos. Intru carea adu-ți aminte, de cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, și te laudă pre tine Iacove.

Slavă, a sfântului, glas 8, a lui Gheorghie, Sichiliotul.

Cu credință adunându-vă astăzi, iubitorilor de priveală, uitați-vă de vedeți luptă streină și schimbată a lui Iacov, care ne-a strălucit nouă de la Persida, ca steaua ce s'a arătat Maghilor, și i-a povățuit către cunoștința cea adevărată. Că acest viteaz, când cădeà, biruià pre vrăjmași, și când i se tăiau mădulările, slăbiau vinele tiranilor, întărindu-se el cu purtarea de grijă cea de sus, strigând: De și îmi tăeți mădulările care sunt simțitoare, dară am pre Hristos, carele toate îmi face mie dupre gândire. Pentru aceasta văzând mai 'nainte vieața cea viitoare, prin moartea carea era înaintea tuturor, spre aceea se sârguià să treacă. Intru carea și petrecând, ne cere dela dătătorul de cunună Dumnezeu, ertare, luminare și mare milă, nouă celor ce săvârșim pomenirea lui.

Și acum, a Născătoarei:

Podobie: O prea mărită minune...

Fiind cuprins de întunerecul necunoștinței, și îngreuiat de somnul cumplitei mâhniri, și acoperit de negura necazului, și oprit de nevoi, nu mă lăsa să pier până în sfârșit, Stăpână milostivă, păze-

şte-mă de toate supărările acestea. Că numai pre tine te am nădejde după Dumnezeu.

A Crucei a Născătoarei:

Cum voiu suferì văzând junghierea ta cea fără dreptate Cuvinte? Cum voiu vedea dumnezeeştii tăi ochi închişi, carii au luminat pre orbi? Cum voiu vedea buzele tale tăcând, care au deschis buzele celor muţi? Pântece sfăramă-te, inima mea rumpe-te, nu sufer a trăì, strigà Preacurata cu amar lăcrămând.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale sfântului. Peasna 3, pe 4. Prochimen glas 4: Sfinţilor cari sunt pre pământul lui... Stih: Mai 'nainte vedeam pre Domnul... Apostolul către Timoteiu: *Fiule Timoteiu, întăreşte-te în Darul lui Iisus Hristos*... Aliluia, glas 4: Strigat-au dreptii... Stih: Multe-s scârbele dreptilor... Evanghelia dela Ioan: *Zis-au Domnul ucenicilor săi: Eu sunt buciumul viţei*...

CHINONICUL.

Intru pomenire veşnică...

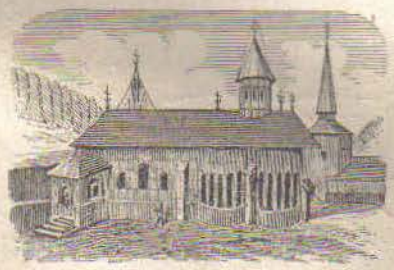

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 28 DE ZILE.

Sfântul cuviosul mucenic Stefan cel nou, şi sfântul mucenic Irinarh.

La Doamne strigat-am, Stihirile pe 6, ale Cuviosului 3 şi ale Mucenicului 3.

Stihirile Cuviosului, glas 6.

Podobie: Toată nădejdea...

Fiind dat din tinereţe cu totul Domnului, te-ai făcut afară de trup, şi de dragostea lumească, prea sfinţite, făcându-te sihastru ales, şi lăcaş dumnezeescului Duh Stefane. Că închizându-te în casă foarte strâmtă, fericite, ţi-ai întrarmat gândul către Cer, ca să vezi frumseţea cea negrăită a Impăratului Hristos şi Dumnezeu, la a căruia asemănare închinându-te, ai pătimit prea tare.

Postind patruzeci de zile ca Stăpânul, fiind păzit în temniţă te-ai gătit pre sine-ţi către mucenie, sfinţite Stefane, întărirea sihastrilor şi podoaba mucenicilor. Pentru aceasta ca nişte hiare năvălind spre tine cei fără de milă, ca pre un miel fără de răutate te-au târît, şi te-au sfărâmat fără dreptate, şi cu cei fărădelege te-au pus, nevoindu-te tare şi rugându-te cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Norodul cel fără de lege plecându-se nelegiuirilor împăratului celui fără de lege, te-a împroşcat cu pietre pre tine Cuvioase, fără de milă, ca pre cel întâiu pătimitor şi cinstit Stefan, capul tău cel sfânt l-au stărâmat, şi cu cruzime târându-te pre drumurile cele mari, au vărsat măruntaele tale, prea fericite, nemilostivindu-se de tine, nici după moarte. O minunată bărbăţiea ta! O ce gând! O cât este de multă răbdarea ta Stefane! prin carea ai luat cunună nevestejită.

Alte stihiri ale Mucenicului, glas acelaş.
Podobie: A treia zi ai înviat Hristoase...

Nevoinţele cinstitului pătimitor, şi ostenelele ostaşului lui Hristos, lăudându-le dupre vrednicie credincioşii, să strigăm Domnului: Pentru rugăciunile lui, scoate-ne pre noi din toată nevoia.

Datu-ţi-s'a dela Dumnezeu pace multă, ţie celui ce ai trecut valul celor cumplite, Irinarhe prea fericite, viteazule ostaş, şi rugătorule pentru cei ce te laudă pre tine.

Împreună cu tine au pătimit ceată de femei, şi dumnezeească adunare de copii, cu sfântul Acachie tare săvârşindu-şi nevoinţele. Şi înşelăciunea împuţinând, Irinarhe tericite.

Slavă, a sfântului Stefan, glas 6, a lui Studit.

Din pruncie te-ai dat lui Dumnezeu, prea sfinţite Stefane, ca marele prooroc Samuil. Şi suindu-te în munte ca un sihastru, bine i-ai plăcut lui, şi iarăşi te-ai dezbrăcat bărbăteşte spre pătimire, şi pentru icoana lui foarte tare ai răbdat izgoniri şi scârbe, şi ai suferit a fi în legături şi în temniţe, fiind târît şi bătut şi cu pietre împroşcat, şi zdrobindu-ţi-se capul, te-ai învrednicit cununilor dela Hristos Dumnezeu. Căruia roagă-te pentru cei ce din dragoste săvârşesc pururea cinstită pomenirea ta, să se izbăvească de patimi şi de supărări, şi de judecata ceea ce va să fie, şi să izbăvească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscut-am că Dumnezeu este întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, însă-ţi Curată, şi singură binecuvântată. Pentru aceasta lăudându-te, neîncetat pre tine te mărim.

A Crucei, a Născătoarei:
Podobie: Toată nădejdea...

Dacă a văzut odinioară mieluşaua cea nespurcată, şi Stăpâna cea fără prihană pre

mielul său înălţându-se pre Cruce, se văieta ca o maică, şi spăimântându-se, strigà: Ce este această vedere nouă şi minunată, prea dulcele meu Fiu? Cum norodul cel nemulţămitor te-a dat judecăţei lui Pilat? Şi te osândesc la moarte, pre tine viaţa tuturor? Insă laud Cuvinte pogorârea ta cea negrăită.

STIHOAVNA din Octoih.
Slavă, a sfântului Stefan, glas 8.

Păzind cea dupre chip fără de vătămare, Cuvioase Părinte, ai stătut împrotivă bărbăteşte pentru icoana lui Hristos; ne spăimântându-te de îngrozirea lui Copronim, ci cu sabia Duhului l-ai ucis pre el. Pentru aceasta având îndrăzneală către Dumnezeu, păzeşte turma ta de toate eresurile, Stefane mult pătimitorule.

Şi acum, a Născătoarei:

Stăpână priimeşte rugăciunile robilor tăi, şi ne izbăveşte pre noi, de toată nevoia şi necazul.

A Crucei, a Născătoarei:
Podobie: O prea mărită minune...

Ce vedere este aceasta ce se vede, carea se arată ochilor mei, o Stăpâne? Cela ce toată zidirea o cuprinzi, spânzuri pre lemn, şi mori cela ce dai tuturor viaţă! zicea Născătoarea de Dumnezeu plângând, când a văzut pre Cruce înălţat, pre cel ce a strălucit dintr'însa negrăit, Dumnezeu şi om.

Troparul sfântului Stefan, glas 4:

Pustniceşte mai 'nainte pedepsindu-te în munte, taberile vrăjmaşilor celor netrupeşti cu toată arma Crucei le-ai pierdut, întru tot fericite. Şi iarăşi spre chinuire bărbăteşte te-ai îmbrăcat, ucigând pre Copronim cu sabia credinţei. Şi pentru amândouă te-ai încununat de la Dumnezeu, Cuvioase mucenice Stefane, pururea pomenite.

Slavă, al Mucenicului, asemenea.

Mucenicul tău Doamne Irinarh...

Şi acum a Născătoarei.

Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

După a doua Stihologhie, Sedealna Octoihului.

Psalm 50.

CANOANELE

Din Octoih unul cu Irmosul pe 6, şi ale sfinţilor două pe 8.

CANONUL sfântului Stefan.

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Hristos te încununează pre tine fericite cu cununa mucenicilor.

Facerea lui Iosif.

Peasna 1, glas 6, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, „pre gonaciul Faraon văzân„du-l înnecat, a strigat: Lui

„Dumnezeu cântare de biru-„ință să-i cântăm.

Cu bucurie trecând tu pre calea cea strîmtă a pustniciei, cu lățimea muceniei tale ai ars până în cenușe pornirea vrăjmașilor, și ai moștenit viață desfătată, fericite.

Rădăcină neroditoare, te-a rodit pre tine mai 'nainte, cea cu numele Annei, ca odinioară pre Samuil, și te-a dat pre tine dar lui Dumnezeu, însemnând darul vieței tale, înțelepte.

Foarte cu sfințenie mergând la dumnezeeasca ceată a sihastrilor, ai strălucit cu bunătățile ca o stea prea luminoasă, luminând pre credincioși tăinuit, cuvioase Ștefane.

Chinuindu-ți trupul cu închisoarea lăcuinței celei strâmte, ți-ai ridicat gândul către cele cerești, înțelepte, lățindu-te cu bune suișuri.

A Născătoarei.

Pre ușa cea ne umblată, pre lăcașul cel curat al curăției, pre cea frumoasă între femei, pre prea sfânta Stăpână, cu glasuri sfințite să o slăvim poporul cel sfințit.

Alt CANON, al Mucenicului,
Al căruia Acrostih la Greci este acesta:

Dă-mi mie Dar pașnic Mucenice.
Facerea lui Teofan.

Peasna 1, glas și Irmos același.

De smintelele vieței și de patimile ce mă supără pre mine, alinează-mi mintea mea, mucenice Irinarhe, și mă învrednicește să laud cu liniște pomenirea ta.

Vitejești cununi ca un viteaz pătimitor, luând mucenice Irinarhe, te-ai mutat de pre pământ, la pacea cea ne oștitoare, și la lumina vieței cea adevărată, de Dumnezeu fericite.

Slavă:

Cu izvoarele sângelui stingând văpaia gonacilor, ai udat gândurile credincioșilor, ca să înflorească cu bună credință dragostea vieței veșnice, mucenice Irinarhe.

Și acum, a Născătoarei:

Ceea ce ai încăput în pântecele tău, pre Cuvântul cel ne încăput, și l-ai născut, Cortule în care Dumnezeu a încăput, mântuește-mă de întreit valul răutăților celor cumplite, care mă îmbulzește pre mine, Curată.

Peasna 3, Irmos:

Nu este sfânt precum tu...

Mintea ta cu plecarea către Dumnezeu înfrumsețându-te Părinte, s'a arătat toarte frumoasă, și plină de tot darul cu adevărat, și părtașă dumnezeeștei lumini.

Închinându-te cinstitei icoanei lui Hristos, şi aceleia ce l-a născut pre el, fericite, n'ai băgat seamă de porunca cea rea a împăratului celui rău credincios, cu puterea dumnezeescului Duh.

Legându-te cel fără de pricepere cu fier, pre tine cel ce ai avut inimă de fier, te trimite în temniţă, ca pre un păzitor al dogmelor lui Hristos, Stefane prea fericite.

Picioarele tale cele frumoase, Cuvioase, le-ai avut de faţă umblând luminat pre cărările muceniei, şi zdrobind capetele vrăjmaşilor, Stefane fericite.

A Născătoarei:

Din tine cea singură curată, s'a întrupat Cuvântul Dumnezeu cel prea înalt, precum ştie. Şi ne-a mântuit pre noi din stricăciune, cei ce ne închinăm dumnezeeştei pogorârei lui, celei pentru milostivire.

Alt Canon, Irmos, acelaş

Întăritu-te-ai cu dumnezeească putere, şi te-ai osebit spre nevoinţe, cu îndrăzneală, prea fericite, suferind rane şi munci dela gonaci, purtătorule de chinuri, mucenice prea viteazule.

Putere ţi-a dat ţie Hristos, puitorul de nevoiţă cel mare, să strici înşelăciunea, şi să ruşinezi pre vrăjmaşul cel ce se laudă fără de ruşine, şi fără de vreme în zadar se făleşte, mucenice Irinarhe.

Slavă:

Surpat-a pre şarpele cel începător de răutate, ceata sfinţilor cu osteneli bărbăteşti nevoindu-se tare, şi cu puterea dumnezeescului Duh, răbdând bătăi şi legături.

Şi acum, a Născătoarei:

Dumnezeeasca scară, carea o a văzut luminat de demult Iacov, tinsă de pe pământ la cereasca înălţime pre Preacurata Maria, polata Stăpânului, să o lăudăm.

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu „Doamne Dumnezeul meu, „carele ai înălţat cornul cre„dincioşilor tăi Bunule, şi ne„ai întărit pre noi pre piatra „mărturisirei tale.

CONDACUL sfântului Irinarh, glas 2.

Podobie: Cele de sus căutând...

Stea luminoasă şi ne răţăcită te-ai arătat lumei, carea vesteşti pre Soarele Hristos cu razele tale, purtătorule de chinuri Irinarhe, şi înşelăciunea toată o ai stins, iară nouă lumină ne-ai dat, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Sedealna, glas 1.

Podobie: Mormântul tău...

Lămurindu-te cu sihăstria ca aurul în ulcea, ai strălucit înțelepte, cu pătimirea cea dupre lege, și ai luat cunună asemenea numirei tale. Pentru aceasta bucurându-ne prăznuim prea sfântă pomenirea ta, cinstindu-ți nevoințele tale, pururea pomenite Stefane.

Altă Sedealnă, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălțat...

Pildă te-ai făcut călugărilor, și pătimitorilor te-ai cunoscut înfrumsețare, împodobindu-te cu amândouă, vrednicule de minune Stefane. Pentru aceasta ai și luat cununi îndoite, ale sihăstriei, și ale pătimirei. Ci roagă neîncetat pre Hristos, pentru noi cei ce te lăudăm pre tine părinte Stefane.

Slavă, a Mucenicului, asemenea.

Pământul și apa au împărțit nevoințele tale cele tari pătimitorule, cel cu cuget viteaz, prin care ai risipit trufia rătăcirei, și ai moștenit strălucirea cea mai pre sus de lumea cea veșnică, dimpreună cu toți sfinții mucenici, prea fericite. Deci roagă-te lui Hristos, pentru toți cei ce te cinstesc pre tine, de trei ori fericite Irinarhe.

Și acum, a Născătoarei.

Ceea ce ești scăpare celor ce se află întru răutăți, și împăcătoare către Dumnezeu celor greșiți, prea sfântă Stăpână păzește-ne de toată primejdia, și de răutatea oamenilor, și de iadul cel îngrozitor, și de patimile necinstei, pre noi cei ce cu credință ne îndoită te chiemăm pre tine pururea, Fecioară prea lăudată.

A Crucei, a Născătoarei:

Stând lângă Crucea Fiului și Dumnezeului tău Fecioară, strigai cu durere suspinând și lăcrămând fierbinte: Vai mie o prea dulce, cum suferi pălmuiri dela bărbații cei fărădelege, și pătrunderile cuelor, și moartea făcătorilor de rele, cu adevărat voind să mântuești neamul omenesc.

Peasna 4, Irmos.

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cin-„stita Biserică cu dumneze-„ească cuviință cântă stri-„gând: Din cuget curat în-„tru Domnul prăznuind.

Luminându-te cu lumina Duhului, prin dumnezeeasca rugăciune, ai dat Părinte lumină orbilor, urmând Stăpânului și Dumnezeului tău, de Dumnezeu însuflate.

Cei ce înnotau în mare te-au văzut pre tine de departe cârmuindu-i pre dânşii către limanul cel lin, fericite, cu dumnezeescul Dar, carii au chiemat cu credinţă numele tău, părinte Stefane.

Jertfindu-te ca o junghiere sfinţită, te-ai adus celui ce s'a jertfit pentru tine Stefane, şi te-ai odihnit în corturile celor întâi născuţi, veselindu-te.

Cu cinstitul tău cuvânt, cel ce mai 'nainte pre jumătate era uscat, cu totul s'a arătat sănătos, minunându-se Mucenice de Darul ce s'a dat ţie dela înălţime din destul, spre îndreptarea oamenilor.

A Născătoarei.

Intru tine cea fără prihană mi-am pus nădejdea mântuirei mele, către acoperemântul tău am alergat, fie-mi mie ajutor Fecioară scoţându-mă din nevoi.

Alt Canon, Irmos acelaşi.

Dupre lege ai alergat, dupre lege te-ai chinuit, dupre lege te-ai şi încununat, cu legea lui Dumnezeu fiind întărit, şi nevătămat pre tine însu-ţi păzindu-te prea fericite.

Nesuferind fericite a urmà înşelăciunei, la dumnezeeasca cunoştinţă ca un înţelept bucurându-te te-ai apropiat, lumina cea înţelegătoare luând, şi luminător arătându-te.

Nici cum nu te-a ascuns pre tine adâncimea iezerului priimindu-te, întru tot fericite mucenice, cunoscându-te că eşti dumnezeesc mărturisitor prea adevărat, al dumnezeeştilor patimi ale lui Hristos, Irinarhe.

Slavă:

Făcându-vă jertfă sfântă, şi junghiindu-vă şi zgâriindu-vă dimpreună, şi cu foc pre de toate părţile arzându-vă, nu v'aţi lepădat de Hristos, purtătorilor de chinuri, vrednicilor de laudă.

Şi acum, a Născătoarei:

Fecioară ai rămas după naştere, precum ai fost şi mai 'nainte de naştere. Că ai născut pre Dumnezeu Cuvântul cel ce ne-a izbăvit pre noi cu mijlocirea ta, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Peasna 5, Irmos:

Cu dumnezeească strălucirea ta Bunule, sufletele ce-
„lor ce mânecă la tine cu dra-
„goste, mă rog luminează-le,
„ca să te vază Cuvinte al lui
„Dumnezeu, pre tine adevă-
„ratul Dumnezeu, pre cela ce

„chemi din negura greşale-„lor.

Cu cununile mucenicilor a încununat ostenelele tale cele postniceşti, cu adevărat Cuvioase, însu-şi puitorul de nevoinţă Dumnezeul nostru, carele te-a întărit pre tine asupra ucigaşilor.

Nevoindu-te cu bună laudă, Mucenice, ai fost împreună cu mulţimea mucenicilor în temniţă împreunându-te cu ei. Carii ca nişte stele încunjurându-te pre tine, ca pre soarele cel neapus, cu mult se luminà.

Cu cuvinte dumnezeeşti fericim pre sfinţii mărturisitori şi râvnitorii dumnezeeştilor patimi, pre cei trei sute şi patruzeci şi doi, carii au biruit pre cei fără de Dumnezeu.

Zmulgerea părului în batjocură, tăierea urechilor şi a mâinilor, şi arderea dumnezeeştilor mădulări, a răbdat pentru icoana lui Hristos, poporul cel bine lăudat al cuvioşilor.

A Născătoarei:

Prea sfântă ceea ce singură ai născut pre pământ cu adevărat pre Dumnezeu cel mai pre sus de sfinţi. Sfinţeşte pre cei ce te propoveduesc pre tine pururea Născătoare de Dumnezeu, şi-i mântueşte cu mijlocirea ta.

Alt Canon, Irmos acelaşi.

Cu sabia răbdării celei tari a Mucenicului celui cu minte vitejască, s'a rănit vrăjmaşul, şi sub picioarele lui l-a supus, şi de râs s'a arătat, fiind ruşinat.

Piciorul tău a stătut întru dreptate, precum zice proorocul, înţelepte Mucenice, cu cuget nestrămutat, puind piedică celui cu multă măestrie, şi înfrumseţându-te cu cărările muceniei.

Slavă:

Tu răutatea gonacilor o ai întors înapoi, Mucenic fără de răutate şi fără de vicleşug arătându-te, prea fericite Acachie. Şi pentru sfârşitul tău cel prin sânge cu cununile nestricăciunei te-ai încununat.

Şi acum, a Născătoarei:

Cunoscând de departe cu taină ceata proorocilor cea de Dumnezeu luminată, adâncul cel negrăit al naşterei tale, Fecioară dumnezeească Mireasă, cu sfinţite închipuiri pre tine mai 'nainte te-a însemnat.

Peasna 6, Irmos:

Marea vieţei văzându-o...

Aflătorii răutăţei n'au putut să rabde puterea cu-

vintelor tale Stefane, pentru aceea te-au dat pre tine la legături şi la pedepse, şi la moarte silnică înşelătorul, foarte cu cruzime.

Ca o pâine ce se coace în foc, fără de milă fiind spânzurat de picioare, te-ai făcut ardere de tot, Pavle, şi te-ai adus jertfă lui Dumnezeu, învrednicindu-te a fi împreună lăcuitor cu mucenicii.

Dupre lege s'a nevoit în Efes cei treizeci şi opt de cuvioşi sihastri închizându-se, şi cu sugrumare pierzându-şi vieaţa, pre cari cu credinţă şi cu dragoste să-i fericim.

Tare te-ai pus împrotiva judecătorului, şi rănindu-ţi-se trupul cu rane, ai voit să mori pentru Hristos cel singur nemuritor, vrednicule de laudă, Petre cel cu nume mare.

A Născătoarei:

Pre singură cea prea lăudată, pre cea frumoasă între femei, pre Născătoarea de Dumnezeu, pre păretele cel nesfărâmat al creştinilor, pre Stăpâna cea prea curată, cu inimă ne îndoită să o fericim.

Alt Canon, Irmos acelaş...

Suitu-te-ai pre ape, fiind cârmuit cu mâna cea de vieaţă începătoare, Irinarhe, şi fiind mântuit, ai cufundat întrânsele închinăciunea gonacilor, cu rugăciunea cea răbdătoare, prea sfinţite.

Cu cele mici cumpărând cele mari, s'au dat pre sine-şi chinurilor sfinţitele femei, omorând cu duhul pre şarpele amăgitorul Evei, începătorul de răutate.

Slavă:

Sfinţii tineri s'au adus pre sine-şi jertfe curate, şi prinoase deplin Mielului, celui ce s'a jerfit pentru noi, ca o jertfă adevărată, spre miros de bună mireazmă, veselindu-se.

Şi acum, a Născătoarei:

Iată s'a întrupat Domnul din curat sângele tău, Fecioară Maică, şi cu oamenii s'a unit, fără de schimbare pentru mila cea negrăită, mântuirea noastră lucrând.

Irmosul:

Marea vieţei văzându-o în„nălţându-se de viforul ispi„telor, la limanul tău cel lin „alergând, strig către tine: „Scoate din stricăciune viea„ţa mea, mult milostive.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Arătatu-te-ai astăzi....

Prăznueşte astăzi Biserica prăznuire de veselie, întru pomenirea ta, şi cu credinţă lăudându-o, strigă că-

tre tine, Stefane dumnezeescule, lauda cuvioşilor.

ICOS.

In tot pământul cu adevărat s'a răspândit vestea faptelor tale, înţelepte Cuvioase mucenice, care le-ai lucrat minunat. Pentru aceasta te rog, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, Cuvioase, roagă-te să-mi dea mie cuvânt vrednic, ca să laud luptele care ai luat dela vrăjmaşii cei văzuţi şi cei nevăzuţi. Pre carii mai întâi pustniceşte i-ai surpat, toate zburdările trupului omorându-le, şi cu pătimirea acum pre tiran l-ai biruit Stefane cela ce eşti lauda cuvioşilor.

Intru această Lună în 28 de zile, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru şi Mărturisitorul Stefan cel nou.

Stih: Noule Stefane capul cu lemn ţi s'a sfărâmat...

Şi dupre cuviinţă cununa cea ne îmbătrânită ai aflat.

In a douăzeci şi opt a zdrobit..

Capul noului Stefan, şi a murit...

Acesta a fost pre vremea împărăţiei lui Anastasie, căruia îi zic şi Artemie, fiind Patriarh sfântul Ghermano. Deci erâ născut şi crescut întru împărătească cetate, fiu din părinţi creştini, anume Ioan şi Anna. Deci din tânără vârstă se îndeletniceà la carte, şi se aflà în toate zilele cu maică-sa la biserica lui Dumnezeu, dându-se pre sine la post şi la vieaţă aspră. Pentru aceasta luă şi cinul îngeresc, când a fost în vârstă de şasesprezece ani, şi de atuncea mai mult sporia la duhovniceştile nevoinţe, biruind toate pornirile trupului. Deci n'a trecut multă vreme, şi minunatul Ioan Igumenul său, s'a odihnit cu pace. Şi s'a pus fericitul Stefan igumen la vestitul muntele acela al sfântului Avxentie, săvârşind calea nevoinţei. Iară de vreme ce semănătorul de zizanie, diavolul, a voit a porni războiu mare şi ne încetat asupra Bisericei, adică a nu se închinà sfintelor şi cinstitelor icoane, şi organul cel dintâi al acestui lucru a fost Leon Isavrul, carele şi conon s'a numit. Ci el lipsì din vieaţa aceasta, înfruntându-se de fericitul Ghermano, şi dojenindu-se din destul. Iară cel dintrânsul născut vrăjmaşul Constantin Copronim, a făcut mai mari răutăţi decât tatăl său, prădând şi pustiind Biserica, şi arzând sfintele icoane, şi izgonind, şi muncind în tot felul pre monahi. Deci acesta aflând şi de sfântul Stefan că se închină icoanelor, şi-l numeşte eretic, neascultând de porunca lui, nici vrând să se iscălească la eres, trimise de-l prinse. şi după multe munci îl închise în temniţa ce se zice Pretorion, unde erau închişi şi alţi aleşi părinţi, carii erau din multe locuri pentru pricina aceasta adunaţi, fiind toţi la număr patruzeci şi doi. Incă era şi alţii cu prea cuviosul Petru şi Andrei, de prin multe ţări, trei sute la număr. Din carii unora nasurile erau tăiate, altora urechile, altora ochii scoşi, şi mâinile tăiate, şi barbele rase. Pre carii aflându-i fericitul Stefan îi sărutà şi-i îndemnà către nevoinţă. Făcând la închisoarea Pretoriului toată rânduiala şi slujba călugărească, aşa precum s'ar fi aflat în monastire. Deci aflând împăratul de aceasta, şi cum că Pretoriul s'a făcut monastire prin Stefan, trecând unsprezece luni de când l-a închis într'acel Pretorion, îl scoaseră de la închisoare, şi stând înaintea lui, porunci şi-l aruncară jos bătându-l cu petre şi cu lemne. Iară unul din ucigaşii aceia, luă un lemn şi-l lovì în moalele capului, de-i despică sfântul cap. Şi aşa şi-a dat cinstitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu, şi a luat cununa mărturisirei. Iară ceilalţi ucigaşi îi trăgeau trupul mort şi gol, pre uliţă, de i se zdrobiau mâinile şi picioarele, bătân-

du-se de pietre, şi i se dezrădăcinau degetele cu unghii cu tot, până când şi altul oarecare din slujitorii diavolului vrând să facă mai multă mulţămire împăratului, aruncă o piatră mare de sparse pântecele Sfântului, şi îndată i se vărsară maţele şi toate măruntaele. Ci şi un cârmaciu ieşi cu un tăciune şi lovindu-l în cap, şi crăpându-i capul în două i s'au vărsat crierii jos pre pământ. Iară cinstitul său trup s'a aruncat de păgânii aceia la locul ce se chiamă a lui Pelaghie. Apoi s'a îngropat de niște creştini la locul unde zace şi astăzi.

Intru această zi, sfântul Andrei târându-se pre pământ, pentru închinăciunea sfintelor icoane, s'a săvârşit.

Stih: Din pământ m'am alcătuit, pământul să mă omoare Andrei zicând:
Căci închipuirile Ziditorului acestuia sunt cinstind.

Intru această zi, sfântul Petru, bătându-se pentru icoane s'a săvârşit.

Stih: Pre Petru de şi pentru icoane îl bat,
Insă cu trupul tare ca piatra l-au aflat.

Intru această zi, sfânta Anna, fiind bătută căci a jelit pre sfântul Stefan s'a săvârşit.

Stih: Pre Anna cea cumplit cu toiege bătută, Hristos o a arătat dupre cuviinţă încununată.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor mucenici ce au mărturisit împreună cu sfântul Stefan, pentru sfintele icoane.

Stih: Cinstind icoana trupului tău Cuvinte
Priimesc sfinţii silnică moarte...

Mulţi din ostaşii mai sus zisului împărat Copronim, drept măritori fiind, s'au lepădat de lume şi s'au făcut monahi. Pre aceştia muncindu-i nelegiuitul împărat, i-a scos din vieaţa aceasta. Căci pre unul dintre ei, Vasilie cu numele, mai întâi l-a orbit, apoi în urmă neplecându-se a se lepădă de închinăciunea sfintelor icoane, l-a lovit cu călcâiul în pântece şi i-a vărsat măruntaele, şi aşa s'a săvârşit. Altul fiind închis la Sostim tăindu-i-se nasul, a fost surghiunit la Hersona. Şi vrând a-l omorî, a fugit la Hazaria, întru care şi episcop făcându-se, mai pre urmă s'a săvârşit. Altul iară Stefan cu numele, fiind surghiunit la Sugdaia, şi pre mulţi folosindu-i, a aflat sfârşitul vieţei. Asemenea şi doi Grigorii împreună cu mulţi alţii fiind surghiuniţi, au adormit în Domnul, ci şi Ioan cel din Legataria fiind surghiunit la Dafnusia şi de multe ori din porunca împăratului fiind bătut şi-a dat duhul.

Intru această zi, pomenirea sfântului mucenic Irinarh. Şi cele dimpreună cu dânsul şapte sfinte femei.

Stih: Pre Irinarh ucigaşa sabie foarte,
Mântuitorule îl uneşte cu a ta parte.

La sfintele femei.

Stih: Sabia în cetatea Sevastei a arătat moarte,
Şapte femei prea cinstite.

Mucenicul Irinarh se trăgeà cu neamul din cetatea Sevastia, deci tânăr fiind, era la slujba ucigaşilor, şi când se munciau sfinţii mucenici, slujià şi el la treaba muncilor. Şi întâmplându-se în zilele împăratului Diocliţian, nişte femei creştine a fi date la muncă de Maxim domnul Sevastei, se lumină sufletul lui Irinarh din dumnezeesc Darul lui Hristos, şi văzând pre femeile acelea înbărbătându-se pentru Hristos, şi ruşinând pre tiranul cu minunile ce făcea, pentru aceasta mărturisind şi el de faţă cu îndrăzneală pre Hristos, şi vădindu-se că este creştin, fu aruncat întâi în iazer din porunca tiranului. Deci ieşind de acolo viu, îl băgară într'un cuptor de foc, şi fiind păzit minunat şi de foc, i-a tăiat capul, împreună şi preotului Acachie ce-l boteza-se pre el.

Intru această zi, sfinţii mucenici Timoteiu şi Teodor episcopi. Petru, Ioan, Serghie, Teodor şi Nichifor, preoţi. Vasilie şi Toma diaconi. Ieroteiu, Daniil, Hariton, Socrat, Comasie şi Eusevie monahi. Şi Etimasie, toţi de sabie s'au săvârşit.

La cei doi episcopi.

Stih: Timoteiu tot odată împreună cu Teodor.
S'a arătat lui Dumnezeu mai ales cinste şi dar.

La cei cinci preoţi.

Cei ce jertfiţi mai 'nainte prea curată jertfă.
Mai pre urmă pre sine-vă v'aţi adus jertfă.

La cei doi diaconi.

Unde este Hristos precum însuşi zice grăind,
Acolo staţi faţă purtătorilor de nevoinţă slujind.

La cei şase monahi.

Şase monahi de sabie tăiaţi fiind,
Cu Serafimii cei câte cu şase aripi sunt înainte stând.

La Etimasie.

Fericite pre Sillava cea dintâiu ridicând,
Numirea pre cinste ce o ai, sus este arătând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi Amin.

Peasna 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvio„şilor tineri. Iară pre haldei „arzându-i porunca lui Dum„nezeu, pre muncitorul l-a „plecat a strigà: Bine eşti cu„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

Vestitu-ţi-s'a ţie sfârşitul fericite, din voia cea lucrătoare de toate. Pentru aceea dându-te pre sine-ţi la mai multă postire, din ce în ce mai mult te-ai prea mărit, fiind ucis pentru Hristos, cel ce este Dumnezeu preste toţi.

Ca un purtător de numele celui întâiu pătimitor, te-ai mărit dimpreună cu el, că înproşcându-te cu pietre, şi fiind târât, şi bătut fără milă, ai umplut pământul de sângiuri, şi sufletul tău l-ai dat lui Dumnezeu bucurându-te.

Pre ulitele cetăţei fiind târât fără de milă, mucenice Stefane, ai netezit cărarea muceniei credincioşilor. Pre carea umblând cu tărie, arătat ai ajuns către cetatea cea cerească.

A Născătoarei.

Prea sfinţiţi prooroci, foarte lămurit au arătat mai 'naainte taina cinstitei naşterei tale Curată, şi acum noi pricepând săvârşirile luminat, te fericim pre tine cu bună credinţă.

Alt Canon, Irmos acelaş.

De milostivirea cea spre trup te-ai despreunat, mintea ta prea fericite aprinzându-ţi şi cu focul dumnezeeştei dragoste arzându-te înţelepte, cântarea coconilor ai cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Fericitu-s'a poporul dumnezeeştilor coconi, şi ceată sfântă de şapte femei, răbdând sfăşieturile, focul, chinurile, dimpreună cu tărie, şi învrednicindu-se de bunătăţile cele cereşti.

Slavă.

Gonescu-se duhurile vicleniei din singură chiemarea ta, cunoscându-te pre tine nevoitor şi mucenic al lui Hristos nebiruit Irinarhe, cântând cu căldură: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei.

Pre mine cel cuprins de lene, ridică-mă spre lucrarea dumnezeeştilor tapte Preacurată, întărindu-mă asupra vrăjmaşilor, celor ce se oştesc asupra mea cumplit, şi cu gânduri protivnice mă amăgesc.

Peasna 8, Irmos:

Din văpaia cuvioşilor...

Ca nişte hiare foarte fără de minţi, toţi au cuprins pre mielul lui Hristos bătându-l, ucigându-l, şi împreună cu oamenii cei fărădelege îngropându-l, cei ce vieţuesc cu nelegiuirea în veci.

Fără de milă capul ţi l-a sfărâmat vrăjmaşul, care Dumnezeu întru înălţime l-a încununat cu cununa cea de biruinţă, purtătorule de cunună mult pătimitorule, lauda mucenicilor, şi a tuturor cuvioşilor.

Puindu-se tare împrotiva gonaciului gânditorul de Dumnezeu Andrei, se chinueşte cu bătăi, şi fără de milă se omoară dreptul, cântând Stăpânului Hristos în veci.

Făcându-te acum casă prea sfântă, ai avut lăcuind întru inima ta pre cel ce se odihneşte întru toţi sfinţii, mult pătimitorule Stefane, întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Cu stropirea dumnezeescului sânge care s'a deşertat din coasta Fiului şi Dumnezeului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, rogu-mă Fecioară, spală întinăciunea carea este asupra mea dela păcatul cel rău.

Alt Canon, Irmos acelaş.

Curgerile sângiurilor încă picând, şi cu frumseţea ranelor fiind împodobit, Făcătorului de biruinţă te-ai arătat vrednic, Irinarhe, daruri de biruinţă dela dânsul luând.

Înălţându-te cu dragostea Atotţiitorului, ai smerit sprânceana cea înălţată a gonacilor, şi mândria idolească o ai ruşinat, mucenice purtătorule de chinuri, prea fericite Irinarhe.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Milostivirei celei dumnezeesti înv redniceşte-mă Mucenice, scăpându-mă de ispite şi de primejdii, pre mine cel ce cu credinţă caldă, te cinstesc pre tine Irinarhe, şi carele alerg sub acoperemântul tău.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te munte sfânt şi de Dumnezeu umblat. Bucură-te arătarea lucrurilor celor negrăite, şi aşezarea cea înfricoşată şi vederea cea cu

anevoe de văzut. Bucură-te chemarea celor căzuți, Fecioară.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Din văpaie, cuvioșilor rouă „ai izvorît, și jertfa dreptului „cu apă o ai ars; că toate le „faci Hristoase cu singură vo„irea. Pre tine te prea înăl„țăm întru toți vecii.

Peasna 9, Irmos:
Pre Dumnezeu a-l vedeà...

Te veselești văzând cetele îngerilor, ale patriarhilor, ale cuvioșilor, ale proorocilor, ale apostolilor, și ale tuturor drepților, de Dumnezeu însuflate. Cu carii împreunându-te, adu-ți aminte, fii apărător celor ce pre pământ te fericesc curat.

Ca lumina, ca zorile, ca soarele cel mare, ca cerul înfrumsețat cu stele, cu luminările minunilor, și ale sfintelor rane te-ai făcut, luminând cu adevărat cugetele tuturor celor ce te laudă pre tine Stefane mucenice, mult pătimitorule.

Nevoințele cele tari ale sihăstriei, surpând începătoriile întunerecului mai 'nainte Părinte, mai pre urmă pătimind foarte tare, le-ai dat de tot pierzărei, Stefane lauda mucenicilor, și podoaba cuvioșilor.

Pomenirea ta cea prea lăudată, astăzi luminează marginile pământului, cu razele darurilor Duhului cele prea luminoase. Și pre noi cei ce o prăznuim pre dânsa acum cu bucurie, luminează-ne și ne sfințește, de Dumnezeu fericite Stefane.

A Născătoarei.

Lăcașule al luminei, cea de Dumnezeu dăruită, cu adevărat întărirea sfinților mucenici, și lauda tuturor cuvioșilor, mântuește-ne pre noi de nevoi și de primejdii, și de năvălirea vrăjmașilor, pre cei ce te lăudăm.

Alt Canon, Irmos acelaș.

Pre însăși cea mai de pre urmă și desăvârșită dorire ai ajuns, cugetătorule de Dumnezeu Irinarhe, și părtaș lui Hristos te-ai făcut, cântând cu cei fără de trupuri: Sfânt, sfânt, sfânt ești Treime a tot puternică.

Scăpând de cursele celor ce te vânau pre tine, în ceata cerească te-ai odihnit, mărite, și cu oștile mucenicilor te-ai împreunat, și cu ale celor împreună cu tine pătimitori. Și acum te roagă pentru noi toți, ca să te fericim pre tine.

Slavă.

Tărie şi putere pre Hristos puind, ai trecut noianul cel cumplit al dracilor, şi la limanurile cele de sus ai ajuns, cu totul fiind împodobit, cu totul fiind încunjurat din destul, cu vărsările de lumină ale Duhului.

Şi acum, a Născătoarei:

Neputând cunoaşte minunea cea necuprinsă a naşterei tale Fecioară Maică, cu tăcere mai mult aceasta o mărim, şi te prea mărim pre tine, una cea prea fericită şi bună între femei şi prea fără prihană.

Irmosul.

Pre Dumnezeu a-l vedeà „nu este cu putinţă oameni„lor, spre carele nu cutează a „căutà cetele îngereşti. Iară „prin tine Preacurată, s'a a„rătat oamenilor Cuvântul în„trupat, pre carele mărindu-l „cu oştile cereşti, pre tine te „fericim.

SVETILNA

Podobie: Cercetatu-ne-a pre noi de sus...

Luat-ai dela Hristos, cunună îndoită Stefane, nevoindu-te întru sihăstrie prea mult, şi mărturisind că cinsteşti icoana lui, şi a tuturor sfinţilor, cu carii dimpreună, adu-ţi aminte de noi.

Alta asemenea.

Pre cei ce nu se închină icoanei lui Hristos, ca pre unii tără de Dumnezeu i-ai ruşinat Stefane, şi te-ai împodobit cu podoabele şi cu ranele muceniei; pentru aceasta pururea cu credinţă te fericim.

A Născătoarei.

Nespurcată Stăpână, Curată şi singură ne ispitită de nuntă, Impărăteasă şi Doamnă! Roagă-te tu Mântuitorului nostru, celui născut din tine, să mântuiască lumea de toate relele şi de nevoi.

A Crucei a Născătoarei, asemenea.

Stând lângă Crucea ta Hristoase ceea ce te-a născut, şi rumpându-se la cele din lăuntru, ca o maică strigà ţie: O Fiul meu prea dulce, cum ai apus dela ochii mei, cela ce eşti lumina cea ne apropiată.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Octoihului, Slava sfântului Stefan, Glas 3.

Dându-te lui Dumnezeu din pântecele maicei tale, ca alt Samuil, Cuvioase Stefane, dupre purtarea numelui cunună te-ai arătat credincioşilor, toiag şi întărire bunei cinstiri, şi sfântului Duh curat lăcaş. Cere-ne nouă, celor ce te cinstim pre tine, mare milă.

A Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, folositoarea tuturor celor din nevoi, întru tine îndrăznim, întru tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră. Roagă-te celui născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

A Crucei, a Născătoarei.

Văzând pre cel născut din tine Preacurată, spânzurat pre lemn fără de suflare, cu amar strigai: Prea iubitul meu fiu, unde a apus frumseţea feţei tale, de voe ascunzându-se sub umbra morţei.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre rânduială şi Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile Octoihului pe 4, şi ale sfântului Stefan. Peasna 3 pe 4. Prochimen, Apostolul către Timotei. *Fiule Timotei, nu te ruşină de mărturisirea Domnului nostru Iisus Hristos...* Aliluia. Evanghelia dela Matei: *Zis-au Domnul ucenicilor săi, Când vă vor goni pre voi din cetatea aceasta...*

CHINONICUL.

Intru pomenirea veşnică va fi...

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

ÎN 29 DE ZILE.

Sfântul mucenic Paramon. Aliluia.
La Doamne strigat-am... Stihirile glas 4.
Podobie: Cela ce de sus eşti chiemat...

Fiind strălucit cu arătarea luminei dumnezeescului Duh arătat, prea fericite Paramoane, de tot te-ai scârbit de întunerecul cel prea adânc al multor dumnezei, şi aflând vreme bună, fericite, din voea ta ai mers către nevoinţele cele ce erau de faţă cu cuget viteaz, şi arătându-te purtător de biruinţă, ai surpat pre trufaşul şi vrăjmaşul tuturor oamenilor, slăvind pre Hristos; pre carele roagă-l să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre.

Văzând mulţimea cea cu mult număr, carea se junghia Paramoane pentru Dumnezeu, şi Impăratul tuturor, te-ai aprins cu râvnă dumnezeească, şi ai strigat: Slugă dreaptă sunt lui Hristos totdeauna, cunoaşteţi tiranilor fărădelege, şi iată că am venit acum de nimenea chiemat, să mă jertfesc ca un miel fără de răutate. Ci dar nu zăboviţi; că mă nevoesc a mă face jertfă priimită celui ce s'a jertfit cu trupul pentru mine de a sa bună voe.

Cinstită ceata purtătorilor de chinuri, fiind cinstită cu înşeptită zecime, şi cu întreită sutime, a surpat prin credinţă rătăcirea cea cu mulţi dumnezei a celor fărădelege, cu care dimpreună nevoindu-te cu cuget viteaz, Para-

moane, te-ai încununat şi te-ai numărat cu cetele celor fără de trupuri bucurându-te; cu carii împreună roagă-te să ne mântuim de toată scârba şi de supărări, noi cei ce te lăudăm pre tine, şi cu curăţie te fericim.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Nu ascunz eu ticălosul răutăţile mele, că toate cele ce urăşte Dumnezeu le am eu, spurcându-mi trupul şi duhul şi gândul meu, cu cugete şi cu fapte şi cu cuvinte de ocară şi fărădelege, şi hulind cu limba pre cei ce păcătuesc, eu sunt carele fac cele mai rele, Născătoare de Dumnezeu, dă-mi îndreptare de acestea de toate; ca trezvindu-mă de obişnuirea mea cea rea, să caz şi să plâng în rămăşiţa vieţei mele, pentru relele ce am făcut.

A Crucei, a Născătoarei:

Nu te tânguì Maica mea pentru mine Fiul tău şi Dumnezeu, văzându-mă spânzurat pre lemn, carele am spânzurat tot pământul pre ape fără ţinere, şi am zidit toată lumea. Că mă voiu sculà şi mă voiu prea mărì şi voiu sfărâmà cu putere împărăţia iadului, şi voiu perde puterea lui şi voiu scoate pre cei legaţi de răutatea lui, ca un milostiv, şi le voiu dăruì lor împărăţia cea veşnică.

Tropar, glas 4:
Mucenicul tău Doamne Paramon...

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

CANOANELE

Amândouă din Octoih, şi al sfântului pe 4.
Al căruia acrostih la Greci este acesta:
Dă-mi acum Darul tău mucenice, ca să te laud pre tine.

Facerea lui Iosif.
Peasna 1, glas 4, Irmos:

Adâncul mărei Roşii cu urme neudate, pedestru tre-„cându-l Israil cel de demult, „cu mâinile lui Moisì în chi-„pul Crucei, puterea lui A-„malic în pustie a biruit.

Cu luminile Duhului cele luminătoare, luminează mucenice Paramoane inima mea, celui ce laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină, şi mă întăreşte să stau întru dumnezeeştile legi.

Imbogăţitu-te-ai luminat fericite, cu bună lauda mucenicilor, încuviinţându-te cu podoabe muceniceşti, şi te-ai înfrumseţat cu rane frumoase, Paramoane. Pentru aceasta cu credinţă te fericim.

Slavă:

Fiind plin de apele cele făcătoare de vieaţă ale Duhului, ai răcorit pre cei topiţi

de ferbinţeala cea rea a nedumnezeirei, şi i-ai îndreptat către apa odihnirei, slăvite.

Şi acum, a Născătoarei:

In vreme ai născut pre cel fără de vreme Curată, făcându-se om. Pre carele roagă-l ne încetat, ca pre Fiul tău şi Domnul, să vindece patimile sufletului meu cele învechite, ceea ce eşti fără prihană.

Peasna 3, Irmos:

Veseleşte-se de tine...

Smerindu-te pentru Hristos, ai surpat înălţarea vrăjmaşului, şi taberile lui le-ai tăiat, cu sabia răbdărei.

Risipit-ai sfatul cel rău asupra credinţei noastre, şi ai pătimit tare, răbdătorule de patimi mucenice Paramoane.

Slavă:

Intăritu-te-ai cu dumnezeescul Dar ca un ostaş tare, şi muncile cele cumplite ca un vis le-ai socotit, mucenice Paramoane.

Şi acum, a Născătoarei:

Intăreşte-mi gândul carele se răzvrăteşte de multe patimi, Maică a lui Dumnezeu prea curată, ca dupre datorie să te măresc.

Irmosul:

Veseleşte-se de tine Bise„rica ta Hristoase, strigând: „Tu eşti puterea mea Doamne „şi scăparea şi întărirea.

Sedealna, glas 4.

Podobie: De grab ne întâmpină...

Mucenicul Paramon, nevoindu-se cu tărie, dumnezeeşte a stins focul multor dumnezei, cu rîurile sângelui. Pentru aceasta luând Darul dumnezeesc al tămăduirilor goneşte draci şi opreşte boale. Cu rugăciunile lui, Hristoase mântueşte sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei...

Cu toţii să lăudăm astăzi Darul Maicei Dumnezeului nostru, că printr'ânsa a strălucit Darul în lume, şi aflând toată firea oamenilor dezlegarea blestemului, bucurându-se strigă: Cu rugăciunile ei Doamne, izbăveşte-ne pre noi de nevoi.

A Crucei, a Născătoarei, asemenea.

Dacă ai văzut pre Fiul tău şi Dumnezeu pre Cruce, Fecioară prea lăudată, şi neispitită de nuntă, lăudai lăcrămând şi strigând: Slavă voirei tale celei înfricoşate Cuvinte, că vrând te-ai omorât vieaţa tuturor, ca să mântueşti lumea din stricăciune, ca un prea bun.

Peasna 4, Irmos:

Ridicat pre Cruce văzându-te Biserica pre tine „Soarele dreptăţei, a stătut în-

„tru a sa rânduială, precum „se cuvine strigând: Slavă „puterei tale Doamne.

Fiindu-ţi inima întărită cu bărbăţie, şi înferbântată cu îndrăzneala, slăvite, muncile cele de multe feluri le-ai socotit ca nişte săgetături de prunci, mucenice al lui Hristos.

Văzând pre pătimitorii omorându-se din poruncile tiranilor, mucenicul Paramon, a luat râvnă dumnezeească asemenea ca aceea, şi singur din sine'şi a mers spre patimi.

Intinzându-te, şi cu sulițe fără de milă împungându-te pre tine, şi biruind tu meşteşugurile vrăjmaşului, te-a încununat Hristos dătătorul de nevoinţe, fericite Paramoane.

Slavă:

Mirându-te de răbdarea mucenicilor, şi lăudând sfârşitul lor, slăvite, te-ai împărtăşit râvnei credinţei lor, şi prea cinstitei patimi.

Şi acum, a Născătoarei.

Cu naşterea ta cea purtătoare de vieaţă, Fecioară Marie, ai înviat pre toţi oamenii cei omorâţi pentru călcarea poruncei, pentru aceasta te slăvim, şi cu cuviinţă dumnezeească te fericim.

Peasna 5, Irmos:

Tu Doamne lumina mea în lume ai venit, lumina cea „sfântă, carea întorci dintru „întunerecul necunoştinţei, „pre cei ce te laudă pre tine „cu credinţă.

Dar de mult preţ te-ai adus pre sine-ţi Ziditorului tău, pătimind şi biruind rătăcirea, cela ce eşti podoaba mucenicilor.

Chipurile şi idolii dracilor le-ai sfărâmat înţelepte, fiindu-ţi cugetul întărit pre piatra dumnezeeştei credinţe, Paramoane.

Slavă:

Mulţimea dracilor, cu bărbăţie o ai rănit, cu rana trupului tău, pătimitorule cel cu gând viteaz. Pentru aceasta te fericim.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiind Domnul întocma la cinste cu Tatăl, şi cu Duhul, s'a întrupat din curatele tale sângiuri, făcându-se om.

Peasna 6, Irmos:
Jertfi-voiu ţie cu glas...

Nu te-ai supus în vremea patimilor, ci mai mult ai stătut de faţă, şi tare către dumnezeeasca pătimire. Pentru aceasta ai luat şi cununile mărirei.

Pusu-te-ai pre sine-ţi în rân-

duiala adunărei mucenicilor, carii s'au săvârşit cu osârdie, înaintea pătimirei tale, pururea pomenite, şi împreună cu dânşii te-ai învrednicit cămărei celei cereşti.

Slavă:

Sulițele te-au făcut pre tine următor lui Hristos. cu care rănindu-te mucenice, ai zburat către el, purtând cunună, omorând pre cei fără de minte, cu săbiile răbdărei.

Şi acum, a Născătoarei:

Păzeşte-mă de smintelele vieţei, Preacurată, pre mine cel cuprins în noaptea nevederei, a cugetelor celor necuvioase, fiind întunecat pururea de răutatea vrăjmaşului.

Irmosul:

Jertfi-voiu ţie cu glas de „laudă Doamne, Biserica stri„gă către tine, de sângele dra„cilor curăţindu-se, cu sân„gele cel curs prin milosti„vire din coasta ta.

CONDAC, glas 4.

Podobie: Cel ce te-ai înălţat pre Cruce...

Cu răbdarea dumnezeeştilor porunci, ţi-ai curăţit sufletul de spurcăciuni, şi către săvârşirea pătimirei ai ajuns. Că te-ai lepădat a jertfi idolilor celor înşelători, şi urmând lui Hristos, cu sulița ai fost împuns. Çi cu osârdie te roagă pentru lume, prea fericite Paramoane.

Intru această Lună în 29 de zile, chinuirea sfântului mucenic Paramon şi a sfinţilor trei sute şaptezeci de mucenici, ce au mărturisit împreună cu dânsul.

Stih: Paramon se împunge cu sulița pentru tine Hristosul meu,
Căci pentru tine moare cunoscându-te singur Dumnezeu.
Bărbaţi de şapte ori zece dau capetele prin sabie la moarte.
Impreună cu cincizecimea de şase ori numărată părăsind toate.
Pre Paramon lungi sulițe l-au împuns.
In a douăzeci şi nouă zi şi l-au ucis.

Aceştia au fost pre vremea împăratului Dechie, şi a lui Achilin ighemonul răsăritului. Iară pricina credinţei în Hristos, şi a sfârşitului lor, aceasta a fost. La locul Balsatiei ce se chiamă leron, se află multe şi bogate izvoare de ape fierbinţi, tămăduind boalele minunat. Deci mergând la acel loc pentru tămăduirea trupului său, Achilin carele cârmuià domnia răsăritului, porunci să-i ducă după dânsul dela Nicomidia pre câţi creştini erau acolo, legaţi pentru credinţa cea în Hristos. Şi mergând Achilin în capiştea Isidei, şi făcând spurcatele jertfe, a poruncit sfinţilor mucenici să se închine şi să facă jertfă la idoli. Deci ei lepădându-se a face una ca aceea, porunci să le dea moarte tuturor, şi aşa vitejii mucenici luară cununa nevoinţei dela Impăratul a toate Hristos Dumnezeu, întărindu-se cu puterea lui, fiind la număr trei sute şapte zeci. Pre aceştia văzându-i sfântul Paramon aşa fără milă omorâţi, strigă cu glas mare zicând: Mare păgânătate văz, că spurcatul acesta stăpânitor junghie ca pre nişte dobitoace atâţia drepţi, şi încă strein. Iară Achilin auzind aceasta şi aprinzându-se de mânie, îndată porunci să-l omoare. De care neştiind fericitul, întru acel loc ce mergeà, îl prinseră trimişii, şi nu îngăduiră să deà voe unuia să-l omoare, ci cu toţii inaintea judecătorului, se sileau şi se nevoiau să verse sânge nevinovat cu mâinile şi cu armele lor, unii lovindu-l cu sulițe, alţii

îi băgau trestii ascuţite prin limbă, şi în celelalte mădulări al sfântului, şi i-a dat sfârşitul în locul acela privind tiranul, şi-l trimise la cereştile lăcaşuri. Ca să se bucure veşnic împreună cu cei trei sute şaptezeci de mucenici. Deci sfintele lui moaşte s'au îngropat împreună cu moaştele sfinţilor celor zişi mai sus.

Intru această zi, sfântul mucenic Filumen.

Stih: Picioarele lui Filumen cu cuele pătrundeà.
Acelui ce iubeà pre Hristos şi de Dumnezeu se iubeà.

Sfântul mucenic Filumen erà pe vremea împăratului Aurelian, trăgându-se din Licaonia, (carea este o parte a Capadochiei). Lucrul său erà, să aducă grâu de vândut la Galatia. Acesta dar fiind pârît la ighemonul Anghirei Felix şi aducându-se înaintea lui, s'a mărturisit că este creştin. Deci mai întâi i-a pătruns picioarele cu cuie de fier, şi l-a bătut. Apoi spânzurându-l, şi iarăşi bătându-l cu toiage, l-a băgat într'un cuptor învăpăiat. Deci fiind păzit nevătămat cu puterea lui Hristos, pentru aceasta i-au bătut cuie în cap, în mâini şi în picioare. Şi fiind silit a alergà treizeci de stadii, în acea alergare leşinând şi-a dat duhul în mâinile lui Dumnezeu dela carele a priimit cununa muceniei cea neveştejită.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul Tesalonicului.

Stih: Ingrijirea lui Nicolae erà poporul său...
A-l supune Domnului şi a-l povăţui spre bine, ferindu-l dela rău.

Intru această zi, pomenirea sfântului sfinţitului mucenic Ioan din Persida.

Stih: Incă şi lui Ioan jertfitorul lui Hristos cel adevărat.
I se numără dela el răsplătirile prea îndestulat.

Intru această zi, pomenirea sfinţilor şase mucenici, carii gonindu-se, crăpând o piatră, şi priimindu-i s'au săvârşit.

Stih: S'a deschis piatra spre îngroparea a şase bărbaţi arătat.
Carii îngropându-se, au aflat pre piatra Hristos cu adevărat.

Intru această zi sfântul Urban Episcopul Macedoniei, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Acesta ce-şi dă duhul în mâinile îngerilor.
Este Urban cel cu vieaţa asemenea lor.

Intru această zi sfântul Dionisie Episcopul Corintului, de sabie s'a săvârşit.

Stih: *Dionisie unul din lăcuitorii cereşti* fiind.
Unul şi din mucenici este prin sabie murind.

Intru această zi, pomenirea prea cuviosului Pagcosmie, cu pace s'a săvârşit.

Stih: Toată lumea nimic erà la Pagcosmie cel laudat.
Căci de singur Edemul doreà pre care l'a şi câştigat.

Intru această zi prea cuviosul Pitirun, cu pace s'a săvârşit.

Stih: La a ta voinţă către tine Hristoase al meu alergând.
Pitirun lucrătorul voinţelor tale cel prea blând.

Intru această zi, sfântul mucenic Valerin de sabie s'a săvârşit.

Stih: Voiu suferì şi sabie pentru prea cinstita cunună.
Strigà mucenicul Valerin cel cu minte bună.

Intru această zi sfântul Fedros, răşina înfierbântată turnându-o pre dânsul s'a săvârşit.

Stih: Mulţi către altele, cu tărie s'au nevoit.
Iară către fierberea răşinei pre singur Fedros l-am cunoscut.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

In cuptorul persesc tinerii lui Avraam, cu pofta bunei „credinţe, mai vârtos decât „cu văpaia focului fiind a„prinşi au strigat: Bine eşti „cuvântat în Biserica mări„rei tale Doamne.

Imbogăţindu-te luminat dela Dumnezeu, cu Darul tămăduirilor şi al minunilor, înţelepte mucenice Paramoane, vindeci pre cei ce strigă:

Bine eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Intinzându-se înaintea ta, măestriile cele de munci, nu te-ai îngrijat, fiindu-ţi tot cugetul către ceruri, vrednicule de laudă, şi strigând: Bine eşti cuvântat în Biserica mărirei tale Doamne.

Slavă:

Cu focul sângiurilor ai ars toată materia cea rea a nedumnezeirei, mărite, iară cu roua minunilor tale, răcoreşti pre cei din arsura nevoilor, Paramoane.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te ceea ce ai născut oamenilor bucurie, bucură-te Cerule, şi scaun de Heruvimi şi palat prea slăvit al Impăratului veacurilor, Stăpână cu totul fără prihană.

Peasna 8, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil...

Câştigându-te pre tine păzitor privighetor al sufletelor, ne-am îmbogăţit, carele adormi totdeauna nălucirile dracilor şi valurile trupului cele rele, şi viforul cugetelor, mucenice mult pătimitorule, celor ce strigă: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul.

Cu pâraele sfinţitelor tale sângiuri, ţi-ai văpsit ţie porfiră, carea nici cum nu se învecheşte, şi fiind înfrumseţat luminat, lăcueşti întru cele cereşti, strigând fericite: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh.

Ca un miel curat şi ca o junghiere fără prihană, şi ca o ardere de tot sfinţită, cu jeratecele nevoinţei, mucenice te-ai adus lui Hristos, puitorului de nevoinţe, cântând înţelepte: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei:

Umbrele legei şi cinstitele propoveduiri ale proorocilor, te-au însemnat mai 'naainte că vei să fii Născătoare Dumnezeului nostru, Curată, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită căruia toţi cântăm: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând:

Mâinile întinzându-şi Da„niil, gurile leilor cele des„chise în groapă le-a încuiat, „şi puterea focului a stins, „cu buna faptă încingându-se, „tinerii cei iubitori de buna „credinţă, strigând: Binecu„vântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Peasna 9, Irmos:
Hristos piatra cea netăiată...

Iată că a strălucit pomenire vărsătoare de lumină a luminatului purtător de chinuri, luminând inimile tuturor credincioşilor, prin dumnezeescul Duh, celor ce dănţuesc cu bucurie, şi-l fericesc cu credinţă.

Ca unul ce eşti cetaş cu zecimea cea înşeptită, şi cu suta cea întreită, a mucenicilor celor nebiruiţi, cu carii dimpreună zace trupul tău, mucenice al lui Hristos, roagă-te cu aceştia să ne mântuim noi.

Trecând călătoria cea cu durere şi plină cu multe teluri de munci, şi biruind pre acestea, luminat împreună cu Hristos cel ce a biruit lumea v'aţi încununat, şi v'aţi sălăşluit în ceruri, purtând cununile mucenicilor.

Slavă.

Ridicatu-te-ai de pre pământ şi ai luat darurile pătimirilor tale; şi acum ne izvorăşti nouă rîuri de minuni, celor ce te cinstim, şi cu bună credinţă prăznuim pomenirea ta Paramoane.

Şi acum, a Născătoarei:

Luminează ochii sufletului meu, cei întunecaţi cu nevederea păcatului celui făcător de stricăciune, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână Preacurată, că tu eşti ajutătoare şi luminare credincioşilor, Curată.

Irmosul:

Hristos piatra cea netă-
„iată de mână, cea din capul
„unghiului, din tine muntele
„cel netăiat Fecioară s'a tăiat,
„adunând firile cele osebite.
„Pentru aceasta veselindu-ne,
„pre tine Născătoare de Dum-
„nezeu te mărim.

SVETILNA.
Podobie: Femei auziţi...

Mulţimea ostaşilor cea nebiruită, cu dumnezeească cântare, pre nebiruiţii mucenici, cu bună credinţă înţelepţeşte să-i lăudăm. Având începător cetei pre Paramon cel minunat, carele a călcat pre muncitorul, şi împreună cu toţi mucenicii au priimit cununa mărirei.

A Născătoarei

Bucură-te palatul lui Dumnezeu. Bucură-te munte netăiat. Bucură-te rugul cel nears. Bucură-te scaunul slavei. Bucură-te masă dumnezeească. Bucură-te cădelniţă cu totul de aur. Bucură-te steşnic prea minunat. Bucură-te norul luminei, Fecioară maică Marie.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul

INTRU ACEASTĂ LUNĂ

IN 30 DE ZILE.

Sfântul slăvitul şi întru tot lăudatul Apostol Andrei cel întâi chemat.

După obişnuitul psalm, citim: Fericit bărbatul... Slava dintâi.

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 8, glas 4.

Podobie: Cela ce de sus eşti chemat...

Cela ce cu lumina Mergătorului înainte te-ai împodobit, când raza cea ipostatnică a slavei Tatălui s'a arătat, neamul omenesc pentru milostivire vrând să-l mântuiască. Atuncea întâiu tu mărite, la dânsul ai alergat, fiind strălucit la minte, cu strălucirea cea desăvârşit a Dumnezeirei lui. Pentru aceasta şi propoveduitor şi Apostol ai fost, al lui Hristos Dumnezeului nostru. Pre carele roagă-l, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre. De trei ori.

Cela ce cu glasul Mergătorului înainte ai fost chemat, când Cuvântul cel prea sfânt s'a întrupat, vieaţă nouă dăruindu-ne, şi mântuire celor de pre pământ bine vestindu-le. Atuncea prea înţelepte, acestuia ai urmat, şi pre tine ca pre o pârgă desăvârşit şi prea sfântă lui te-ai sfinţit. Pre carele l-ai şi cunoscut, şi ai vestit fratelui tău pre Dumnezeul nostru. Pre carele roagă-l, să mântuiască, şi să lumineze sufletele noastre. De trei ori.

Cela ce ai fost ucenic celui ce a odrăslit din cea stearpă, când cel născut din Fecioară a răsărit, învăţătorul bunei credinţe, cel ce a arătat şi curăţia înfrânării, atuncea tu prea fierbinte iubitor taptei bune, Andree fericite te-ai făcut, înălţări în inima ta puind, şi din slavă la strălucirea cea negrăită te-ai înălţat, a lui Hristos Dumnezeul nostru. Pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre. De două ori.

Slavă, glas 4, a lui Anatolie.

Vânarea peştilor lăsând Apostole, pre oameni ai vânat cu trestia învăţăturei, aruncând ca o undiţă îndemnarea la buna credinţă, şi scoţând dintru adâncul înşelăciunei toate neamurile, Andree apostole, cu Petru fiind de un sânge, şi lumei învăţător

cu mare glas, rugându-te nu încetà pentru noi, cei ce cu credință și cu dragoste prea mărite, bine lăudăm pururea cinstită pomenirea ta.

Și acum, glas acelaș.

Isaie dănțuește, pre Cuvântul lui Dumnezeu priimește-l, spune Fecioarei Mariei. Rugul va să se aprinză cu foc, și nu va arde de raza Dumnezeirei. Vitleeme bine te împodobește, deschide-ți ușa Edeme! Și Maghi mergeți, de vedeți mântuirea în iesle înfășată. Pre carele steaua l-a arătat deasupra peșterei, pre dătătorul de viață Domnul, cel ce mântuește neamul nostru.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei, și citirile.

Din întâia carte sobornicească a sfântului apostol Petru, citire.

Cap. 1. Vers 1.

Petru apostol al lui Iisus Hristos, nemernicilor celor aleși ai risipirei Pontului, Galatiei, Capadochiei, Asiei și Vitiniei. Dupre cea mai 'nainte cunoștință a lui Dumnezeu Tatălui, întru sfințirea Duhului, spre ascultarea și stropirea sângelui lui Iisus Hristos; Dar vouă și pace să se înmulțească. Bine este cuvântat Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, carele dupre mare mila sa a doua oară ne-au născut pre noi spre nădejde vie, prin învierea lui Iisus Hristos din morți. Spre moștenire nestricăcioasă și nespurcată și nevestejită. Păzită în ceruri pentru voi. Carii sunteți păziți cu puterea lui Dumnezeu prin credință spre mântuire, gata a se arătà în vremea de apoi. Intru carea vă bucurați acum puțin, de se cuvine, necăjiți fiind întru multe feluri de ispite. Ca lămurirea credinței voastre, cea cu mult mai scumpă de cât aurul cel peritor și prin foc lămurit, să se afle spre laudă și cinste și slavă, întru arătarea lui Iisus Hristos. Pre carele nevăzându-l iubiți; întru carele acum nu privind, ci crezând, vă bucurați cu bucurie negrăită și prea slăvită. Luând sfârșitul credinței voastre mântuirea sufletelor. Pentru carea mântuire au căutat și au cercetat proorocii, carii au proorocit pentru darul ce era să fie spre voi. Cercetând în care, și în ce fel de vreme le arătà Duhul lui Hristos, carele erà întru dânșii, mai 'nainte mărturisind de patimile lui Hristos și de slavele cele după aceea. Cărora s'au descoperit, că nu lor însuși ci nouă slujeau acestea, care acum s'au vestit vouă prin cei ce bine au vestit vouă întru Duhul sfânt cel trimis din Cer, spre care doresc îngerii să privească. Pentru aceea încingând mijloacele cugetului vostru, trezvindu-vă, desăvârșit nădăjduiți spre darul carele se aduce vouă prin arătarea lui Iisus Hristos. Ca fii ascultărei, neprefăcându-vă cu poftele cele mai dinainte ale necunoștinței voastre. Ci dupre sfântul carele v'a chemat pre voi, și voi fiți sfinți întru toată petrecerea. Căci scris este: Fiți sfinți, că eu sfânt sunt. Și dacă chemați tată pre cel ce judecă fără de alegerea fețelor dupre lucrul fiștecăruia, întru frică vremea vieței voastre să o petreceți. Știind că nu cu argint sau cu aur, care se strică, v'ați mântuit de petrecerea voastră cea deșartă, carea era dela părinți dată. Ci cu scump sângele; ca al unui miel nevinovat și nespurcat al lui Hristos. Carele erà cunoscut mai 'nainte de întemeerea lumei, dară s'a arătat în anii cei mai de apoi pentru voi. Cei ce printr'însul ați crezut întru Dumnezeu carele l-au înviat pre el din morți, și i-au dat lui slavă, ca credința voastră, și nădejdea să fie întru Dumnezeu. Curățind sufletele voastre cu ascultarea adevărului prin Duhul, spre nefățarnică iubire de frați, din inimă curată, iubiți-vă unul pre altul cu deadinsul. Fiind născuți a doua oară, nu din

sămânță stricăcioasă, ci din nestricăcioasă, prin Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, și carele petrece în veac. Pentrucă tot trupul este ca iarba, și toată slava omului ca floarea erbei; uscatu-s'a iarba, și floarea ei a căzut, iară Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este cuvântul cel ce bine s'a vestit întru voi. Deci lepădând toată răutatea și tot vicleșugul, și fățărniciile și pizmele, și toate clevetirile, ca niște prunci de curând născuți, să iubiți laptele cel cuvântător și fără de vicleșug, ca printr'însul să creșteți spre mântuire. De vreme ce ați gustat că este bun Domnul. Către carele apropiindu-vă cela ce este piatra cea vie, de oameni cu adevărat nebăgată în seamă, iară la Dumnezeu aleasă și scumpă. Și voi înși-vă ca niște pietre vii, vă ziditi casă duhovnicească, preoție sfântă ca să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu prin Iisus Hristos. Pentrucă scris este în Scriptură. Iată pun în Sion Piatră în capul unghiului, aleasă, scumpă; și cela ce va crede întru dânsa nu se va rușină.

Din întâia carte sobornicească a sfântului apostol Petru, citire.

Cap. 2, Vers 21.

Iubiților, Hristos a pătimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă ca să urmăm urmelor lui. Carele, păcat nu a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui. Carele ocărându-se, împrotivă nu a ocărât, pătimind nu a îngrozit; ci da celui ce judecă cu dreptul. Carele, păcatele noastre însuși le-a ridicat în trupul său pre lemn. Ca păcatelor murind, să viețuim dreptății, cu a căruia rană v'ați vindecat. Că erați ca niște oi rătăcite, ci v'ați întors acum la păstorul și păzitorul sufletelor voastre. Asemenea și femeile plecându-vă bărbaților voștri, că de și nu se pleacă oarecarii cuvântului, prin vieața femeilor fără de cuvânt să se dobândească; văzând vieața voastră cea dimpreună curată întru frică. A cărora podoabă să fie nu cea din afară a împletirei părului, și a înfășurăturei aurului, sau a îmbrăcămintei hainelor. Ci omul cel ascuns al inimei, întru nestricăciunea Duhului celui blând și lin, carele este înaintea lui Dumnezeu de mult preț. Că așă odinioară și sfintele femei, care nădăjduiau întru Dumnezeu, se împodobiau pre sine, plecându-se bărbaților săi. Precum Sarra ascultă pre Avraam, domn pre acela chemându-l, căruia v'ați făcut fii făcând bine și netemându-vă de nici o frică. Bărbații asemenea împreună lăcuind cu femeile sale cu cunoștință, ca unui vas mai slab celui femeesc dându-le cinste, ca și celor împreună moștenitoare darului vieței, ca să nu se curmeze rugăciunile voastre. Iară la sfârșit, toți să fiți cu un gând, milostivi, iubitori de frați, îndurători, blânzi, smeriți. Ne răsplătind rău pentru rău, sau ocară pentru ocară, ci împrotivă, binecuvântând; știind că spre aceasta sunteți chemați, ca să moșteniți binecuvântarea.

Din întâia carte sobornicească a sfântului apostol Petru, citire.

Cap. 4, Vers 1.

Iubiților, Hristos pătimind pentru voi cu trupul și voi dupre acelaș gând vă înarmați. Pentru că cela ce a pătimit cu trupul, a încetat despre păcat. Ca să nu mai viețuiască cealaltă vreme în trup poftelor omenești, ci voei lui Dumnezeu. Că destul ne este nouă vremea cea trecută a vieței, voia păgânească a o săvârși, umblând întru necurății, întru pofte, întru beții, întru oaspețe, întru băuturi, și întru cele de Dumnezeu urâte slujiri idolești. Intru care se minunează, căci nu vă adunați voi la aceeași turburare a curviei hulind. Carii vor da seama la cel ce este gata să judece pre cei vii și pre cei morți. Că spre aceasta și morților s'au binevestit, ca să se judece cu trupul dupre om, și să vieze dupre Dumnezeu cu duhul. Și sfârșitul tuturor s'a apropiat. Deci fiți cu întreagă înțelepciune, și privegheați întru rugăciuni. Iară mai 'nainte de toate unul spre altul dragoste cu osârdie, având, căci dragostea acopere mulțime de păcate. Iubitori de streini fiți între voi fără de cârtire. Fiecarele

precum a luat Darul, între voi cu acela slujind, ca niște buni iconomi ai Darului lui Dumnezeu celui de multe feluri. De grăește cineva, ca cuvintele lui Dumnezeu. De slujaște cineva, ca din puterea carea o dă Dumnezeu, ca întru toate să se mărească Dumnezeu prin Iisus Hristos. Căruia este slava și stăpânirea în vecii vecilor, Amin.

LA LITIE.

Stihira hramului, și ale apostolului, glas 1. Facerea lui Andreiu Ierusalimneanul.

Ucenicul cel întâiu chiemat, și următorul patimei tale închipuindu-se ție Doamne, Andreiu apostolul, pre cei rătăciți oarecând întru adâncul necunoștinței, cu undița Crucei scoțându-i, i-a adus la tine. Pentru aceasta și mântuindu-ne noi credincioșii, strigăm către tine: Pentru rugăciunile lui prea bunule, împacă vieața noastră, și mântuește sufletele noastre.

Să lăudăm credincioșii, pre fratele lui Petru, pre Andreiu ucenicul lui Hristos. Că acesta marea cu mrejile cercând oarecând, pești a vânat. Iară acum lumea a vânat cu trestia Crucei, și pre păgâni din înșelăciune i-a întors la botez. Și înaintea lui Hristos stând, cere lumei pace, și sufletelor noastre mare milă.

Focul cel înțelegător carele luminează gândurile și arde păcatele, în lăuntru în inimă luându-l, apostolul lui Hristos și ucenicul, strălucește cu razele cele de taină ale învățăturilor, în inimile păgânilor cele neluminate, și iarăși arde basnele cele pline de vreascuri ale păgânilor. Că focul Duhului o lucrare ca aceasta are. O minune streină și înfricoșată! Limbă de lut, și fire de țărână, trup de pământ, au luat cunoștință înțelegătoare și fără materie. Ci o tăinuitorule al celor negrăite, și văzătorule al celor cerești, roagă-te să se lumineze sufletele noastre.

Glas 8, a lui Malax.

Pre Dumnezeu cel dorit, văzându-l în trup pre pământ umblând, de Dumnezeu văzătorule întâiule chiemate, către cel de un sânge ai strigat bucurându-te: Aflat-am o Simone pre cel dorit. Iară către Mântuitorul ca David ai strigat: In ce chip dorește cerbul de izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu către tine Hristoase Dumnezeule. De unde și spre dorire dor adăogând, prin Cruce ai trecut la acela de carele ai dorit, ca un adevărat ucenic, și ca cel ce ai fost înțelept următor patimei lui prin Cruce. Pentru aceasta și părtaș slavei lui făcându-te, cu deadinsul roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glas 8, a lui Andreiu Ierusalimneanul.

Pre propoveduitorul credinței și sluga Cuvântului, pre Andreiu să-l lăudăm, că acesta dintru adânc pre oameni a vânat, în loc de trestie Crucea în mâini ținând, și ca o strună aruncând puterea, a scos suflete din înșelăciunea vrăjmașului, și le-a adus lui Dumnezeu dar bine priimit pururea. Pre acesta credincioșii împreună cu ceata ucenicilor lui Hristos să-l lăudăm, ca să se roage lui, să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Și acum, a Născătoarei:

Stăpână priimește rugăciunile robilor tăi, și ne izbăvește pre noi de toată nevoia și necazul.

LA STIHOAVNĂ.
Stihirile glas 5.
Podobie: Bucură-te cămară...

Bucură-te Cer cuvântător, carele vestești totdeauna slava lui Dumnezeu. Cela ce întâi pre Hristos cel ce te-a chiemat l-ai ascultat cu căldură, și nedespărțit cu dânsul ai petrecut. Dela carele fiind luminat, te-ai văzut a doua lumină; și pre cei din întunerec cu fulgerile tale i-ai luminat, bunătății lui urmând. Pentru aceasta prea sfântă prăznuirea ta săvârșim, și sicriul moaștelor tale cu bucurie îl sărutăm, din carele izvorăști mântuire celor ce cer, și mare milă.

Stih: In tot pământul a eșit vestirea lor, și la marginile lumei...

Pre întâiul bunătăților aflându-l, carele pentru milostivire, s'a îmbrăcat cu firea noastră, Andree de Dumnezeu înțelepțite, te-ai lipit de dânsul cu fierbinte dragoste, către cel de un sânge strigând: Pre cela ce l-au propoveduit proorocii cu duhul, l-am aflat. Vino la frumsețile lui, să ne mângâem, și cu sufletul și cu gândul, ca fiind luminați cu strălucirile lui, noaptea înșelăciunei și întunerecul necunoștinței să-l gonim, binecuvântând pre Hristos, cel ce dă lumei mare milă.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor lui o vestește tăria.

Pre păgânii cei ce nu știau pre Dumnezeu, ca dintr'un adânc din necunoștință i-ai vânat cu mreaja cuvintelor tale și ai turburat arătat mările cele sărate. Cal prea ales arătându-te al celui ce stăpânește marea pururea slăvite, și putrejunea nedumnezeirei ai uscat. Sare cinstită puind înțelepciunea ta, de carea s'au și mirat apostole slăvite, cei ce se lipiau fără de rușine de înțelepciunea sa cea nebună, pre Hristos neștiind, cel ce dă lumei mare milă.

Slavă glas 3, a lui Ghermano.

Pre cel de un sânge cu Petru, şi ucenicul lui Hristos, vânătorul de peşti, şi vânătorul de oameni, cu cântări să-l cinstim, pre Andreiu apostolul. Că învăţăturile lui Iisus pre toţi i-a învăţat cu dogme; şi ca o mâncare peştilor, trupul şi-a dat celor fărădelege, şi pre aceia i-a vânat. Cu rugăciunile lui, Hristoase, dă norodului tău pace şi mare milă.

Şi acum, glas acelaş.

Iosife spune nouă, cum pre Fecioara carea o ai luat din cele sfinte, având în pântece o aduci în Vitleem? Eu, zice, proorocii cercând, şi răspuns luând dela înger, m'am încredinţat că pre Dumnezeu va naşte Maria negrăit. La a căruia închinăciune maghii de la răsărituri vor veni, cu daruri scumpe slujind lui. Cela ce te-ai întrupat pentru noi, Doamne slavă ţie.

Tropar, glas 4.

Ca cel decât apostolii mai întâiu chiemat, şi verhovnicului frate adevărat, Stăpânului tuturor Andree roagă-te, pace lumei să dăruiască şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum a Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă...
Caută la sfârşitul cărţei.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul Troparul apostolului de 2 ori. Slavă, Şi acum a Născătoarei Invierei.

După întâia Stihologhie, Sedealna glas 1.

Podobie: Mormântul tău Mântuitorule...

Ca pre un dumnezeesc ucenic, şi întâiu chiemat decât toţi ucenicii lui Hristos, cu dragoste te lăudăm pre tine Andree apostole, şi cu credinţă strigăm către tine: Izbăveşte turma ta, carea dela Dumnezeu ţi s'a încredinţat, de tot necazul, şi de nevoi şi de smintele, şi de toată răutatea. De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei:

Mâinile tale cele cinstite Curată, acum tinzându-le cu umilinţă, dărueşte-ne nouă ajutor din cel sfânt, şi ne dă să săvârşim vieaţă fără primejdii, cei ce mărim prea sfânta naşterea ta, şi pre tine Stăpână Fecioară te mărturisim nădejde şi laudă.

După a doua Stihologhie, Sedealna glas 3.

Podobie: Pentru mărturisirea...

Pre tine cel întâiu chemat, Hristos te-a aflat tăinuitor prea ales, Andree fericite, carele şi poruncile lui cu osârdie vestindu-le lumei, ca şi cum ai fi fost cu aripi, ai luminat adunările păgânilor. Pre acela prea fericite, ca pre un

Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

De 2 ori.
Slavă Şi acum, a Născătoarei :

Dumnezeesc cort ai fost Cuvântului, una Preacurată Născătoare de Dumnezeu, carea cu curăţia pre îngeri i-ai covârşit. Pre mine cela se sunt spurcat mai mult decât toţi cu greşale trupeşti, curăţeşte-mă prea sfântă cinstită cu apele rugăciunilor tale, dăruindune mare milă.

După Polieleu, Sedeana glas 5:
Podobia: Cuvântul cel împreună...

Pre Apostolul toţi să-l lăudăm, ca pre un însuşi văzător Cuvântului, şi dumnezeesc propoveduitor şi al păgânilor duhovnicesc vânător cu adevărat. Că ne-a adus pre noi la cunoştinţa lui Hristos, Andreiu de Dumnezeu grăitorul, marele al nostru folositor cu adevărat. Şi acum se roagă neîncetat, ca să se mântuiască sufletele noastre.

De două ori.
Slavă, Şi acum, a Născătoarei

Ceea ce eşti acoperemânt, celor ce s'au pus nădejdile spre tine fără îndoială, Fecioară prea curată. Din feluri de ispite şi din încunjurări, şi din primejdii cumplite scapă-ne pre noi, rugându-te Fiului tău, împreună cu apostolii lui şi mântueşte pre toţi cei ce te laudă pre tine.

Apoi Antifonul cel dintâiu al glasului, al 4.
Prochimen glas 4.

In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumei cuvintele lor.

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria.
Toată suflarea...

Evanghelia dela Mateiu:
După Psalm 50, Slavă, glas 2:

Pentru rugăciunile Apostolului tău Andreiu, milostive curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostive curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule...
Şi Stihira, glas 8.

Pre învăţătorul credinţei şi sluga Cuvântului, pre Andreiu să-l lăudăm, că acesta dintru adânc pre oameni a vânat, în loc de trestie Crucea în mâini ţiind, şi ca o strună aruncând puterea, a scos suflete din înşelăciunea vrăjmaşului, şi le-a adus lui Dumnezeu Dar bine priimit pururea. Pre acesta credincioşii împreună cu ceata ucenicilor lui Hristos să-l lăudăm, ca să se roage lui, să ne fie nouă milostiv în ziua judecăţei.

CANOANELE.
Al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pe 6, şi ale Apostolului două pe 8.
CANONUL Născătoarei de Dumnezeu.
Peasna 1, glas 1, Irmos:

Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu,

„celui ce a făcut minuni mi-
„nunate, cu braţ înalt, şi a
„mântuit pre Israil, că s'a prea-
„mărit.

Ceea ce singură ai născut întrupat sub ani pre Dumnezeu cel fără de ani, prea sfântă Curată, vindecă toate patimile prea ticălosului meu suflet, cele de mulţi ani.

Ranele sufletului meu Preacurată, înfocarea inimei, şi schimbările minţei, pierde-le ca o bună cu rugăciunile tale.

Ceeace ai născut lumina pre Mântuitorul meu, izbăveşte-mă de întunerec şi de muncile veşnice de acolo, Preacurată, ca mântuindu-mă să laud milostivirea ta.

Cântare de umilinţă Născătoarei de Dumnezeu, cu fierbinţeală să-i aducem, o suflete al meu ticăloase, care te-ai spurcat rău, ca să ne izbăvim din focul cel veşnic.

CANONUL Apostolului. Facerea lui Ioan Monahul.

Peasna 1, glas 1, Irmos:

Dreapta ta cea purtătoare...

Sufletul meu cel turburat de gânduri şi de cuvinte, curăţeşte-l cu dumnezeescul Dar, carele s'a sălăşluit întru tine, propoveduitorul lui Hristos, Andree. Ca curat să izvorăsc ţie cântare vrednică.

Prea cinstită căpetenia ucenicilor săi, Mergătorul înainte al lui Hristos, cel ce a odrăslit din cea stearpă, lui Hristos celui prea slăvit carele s'a născut din Fecioară, pre Andreiu bucurându-se l-a adus.

Cu dragoste, cu poftă ne îndoită, treptele faptei bune începând, şi la suişuri pururea gândind, din putere slabă, la prea înaltă putere Andree ai ajuns.

A Născătoarei:

Bucură-te izvorul Darului, bucură-te scară şi uşă cerească, bucură-te steşnice şi năstrapă de aur şi munte netăiat, ceeace pre dătătorul de viaţă Hristos lumei l-ai născut.

Alt CANON al Apostolului.
Peasna 1, glas acelaş, Irmos:

Lui Dumnezeu celui ce...

Cu trestia Evangheliei dintru adâncul înşelăciunei scoţând, Andree prea lăudate, tu ai vânat noroade precum ţi-a făgăduit Hristos, cela ce te-a învăţat a vână pre oameni ca pre nişte peşti.

Cela ce este stâlp credinţei, scaun învăţăturilor celor adevărate ale lui Hristos Andreiu, cel de Dumnezeu însuflat, toate marginile pământului astăzi le cheamă, să facă

prăznuire de preste ani. Deci să ne adunăm toți credincioșii.

Pre chitul mărei cu mrejile cercându-l, cela ce ai fost cu meșteșugul vânător, în năvodul Duhului, păgânii, neamurile și noroadele le-ai vânat cu Duhul luminat, și adâncul cel de sus, mult minunate, arătat l-ai descoperit nouă.

Cela ce ești cetățean de taină, însuși văzătorule și ritore al cunoștinței lui Hristos celei negrăite, carele ai luat de sus Duhul sfânt cel ce grăește în limbi și șade prin foc împărțind darurile, roagă-l să ne mântuiască pre noi.

Slavă, a Treimei.

Unimei celei mai pre sus de fire, Treimei celei prea fără de început, cu credință mă închin ne împărțind Dumnezeirea. Că este untr'un chip singură prin sine, nedespărțită; și o împreunez pre dânsa în ființă, și în fețe cu credință. o despart.

Și acum, a Născătoarei:

Prunc s'a făcut din Fecioară Dumnezeu, și a înnoit pre cei stricați din Adam, și a stricat zidul cel din mijloc și păretele vrăjmășiei, cu trupul său, blestemul strămoașei l-a binecuvântat, din prea curata Maică eșind.

Catavasie:

Hristos se naște măriți-l...

Peasna 3, Irmos.

Să se întărească inima mea întru voea ta Hristoase „Dumnezeule, carele preste „ape ai întărit Cerul al doi-„lea, și ai întemeiat pământ-„tul preste ape Atotputer-„nice.

Toată nerodirea minței mele celei sterpe o pierde, și roditor de fapte bune pre sufletul meu arată-l, întru tot sfântă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ajutorul credincioșilor.

Mântuește-mă de toată primejdia și de multe smintele ale șarpelui, de flacăra cea veșnică și de întunerec, ceea ce ești cu totul fără prihană, carea ne-ai născut nouă lumina cea neînserată.

De judecata cea înfricoșată Fecioară, și de focul cel nestins, și de hotărârea cea cumplită cu totul mă tem Curată. Sârguește-te, mântuește mai 'nainte de sfârșit ceea ce ești bună pre robul tău.

Născătoare de Dumnezeu neispitită de nuntă, rugăciunile noastre, du-le Făcătorului tău și Dumnezeu, celui

ce s'a născut din mitrasul tău, ca să aflăm desăvârşit mântuire de cele cumplite.

Alt Canon, Irmos.

Unule cela ce ştii...

Alergat-ai cu sete nu chemat fiind Andree, ci de bună voe la izvorul vieţei ca un cerb, şi pre acesta aflându-l, tuturor l-ai propoveduit. Şi bând ai adăpat cu apele nestricăciunei, marginile cele topite de sete.

Cunoscut-ai aşezământurile firei Andree vrednicule de minuni, şi părtaş pre fratele tău l-ai priimit, strigând: Aflat-am pre cel dorit, şi celui ce a făcut cale naşterei celei trupeşti, i-ai arătat cunoştinţa Duhului.

Cu mreaja cuvântului, dintru adâncul înşelăciunei, ai vânat peşti cuvântători Apostole, şi la masa lui Hristos mâncare curată i-ai adus luminaţi, cu Darul celui ce s'a arătat întru asemănarea trupului.

A Născătoarei.

Pre Dumnezeu zămislindu-l în pântece Fecioară, prin Duhul cel prea sfânt, ai rămas nearsă, pentrucă rugul cel aprins carele n'a ars, mai 'nainte arătat te-a însemnat lui Moisi dătătorului de lege, pre tine ceea ce ai priimit focul cel nesuferit.

Alt Canon, Irmos:

Să se întărească inima mea...

Celui ce a chemat cu Cuvântul, vino după mine, lui Hristos îndatăşi a urmat cu Andrei şi Chifà, pre tată-său lăsând, şi luntrea şi mrejile, ca nişte apărători ai credinţei.

Capiştile prefăcându-le întru biserici lui Dumnezeu prea cinstite, ai sfinţit într'însele pre fiii botezului, pre carii Darul i-a înnoit prin apă cu Duhul.

Mărgăritarul cel de mult preţ, cel ascuns în ţarina inimei tale, în taină lumei l-ai pus înainte Apostole, pre carele cu credinţă păgânii aflându-l, comoară l-au făcut.

Ca o vistierie Evanghelia în mâini luând mult lăudate, tot pământul ai îmbogăţit de dumnezeeasca învăţătură. Pentru aceasta şi pomenirea ta cinsteşte, împreună cu chinurile tale.

Slavă a Treimei.

O Treime, o putere cu dreaptă credinţă toţi să lăudăm, pre Dumnezeu cel fără de început, cel nezidit, cel de o fiinţă, cel de un scaun, cel în trei ipostasuri, întreit luminător, aceştia cântând.

Şi acum, a Născătoarei:

Fiecare maică după ce naşte prunc, nu poate să mai fie fecioară. Iată tu după ce ai născut pre Hristos, maică Fecioară ai rămas, cu lapte hrănind pre vieaţa noastră, şi curată rămâind.

Sedealna, glas 8:

Podobie: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Ca pre cel chemat mai întâiu de cât toţi ucenicii, şi însu-ţi văzătorul Cuvântului şi slujitorul, Andree apostole, dupre datorie te cinstim pre tine. Că mieluşelului celui ce a ridicat păcatele lumei, cu neîndoită credinţă, fierbinte ai urmat. Incă şi patimilor părtaşi te-ai arătat, ale celui ce a răbdat moarte cu trupul de bună voe. Pentru aceasta strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă, altă Sedealnă, asemenea:

Semeţiile idolilor surpându-le, şi de patimile Mântuitorului dorind, Andree fericite, te-ai arătat Apostol, din Cer tuturor izvorând minuni, şi păgânilor te-ai făcut prea fericite, învăţător. Pentru aceasta a ta pomenire dupre vrednicie cinstind, întru cântări o mărim, şi cu credinţă o lăudăm Apostole al Domnului: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei:

Bucură-te scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului. Bucură-te Fecioară jilţul Impăratului, patul cel cu porfiră aşternut, cămara cea cu aur împestrită, hlamida cea cu roşu văpsită, Biserică prea cinstită, căruţă purtătoare de fulger, sfeşnice mult luminos. Bucură-te de Dumnezeu Născătoare, cetatea cea cu douăsprezece ziduri, şi uşa cea cu aur ferecată, şi ceardacul cel luminos, masa cea strălucită ca aurul, cortul cel împodobit lui Dumnezeu. Bucură-te strălucită Mireasă, din carea Soarele a izvorît. Bucură-te ceea ce una eşti frumseţea sufletului meu.

Peasna 4, Irmos:

Cu duhul văzând mai'nainte prooroace Avvacume în„truparea Cuvântului, ai pro„poveduit, strigând: Când se „vor apropià anii te vei cunoa„şte, când va venì vremea te „vei arătà, slavă puterei tale „Doamne.

Fecioară Născătoare de

Dumnezeu, ceea ce eşti cort neîntinat, pre mine cel întinat cu greşalele curăţeşte-mă acum, cu prea curatele picături ale îndurărilor tale. Şi-mi dă mie mână de ajutor ca să strig: Slavă ţie Curată de Dumnezeu prea slăvită.

Biserică sfinţită te-ai arătat, a lui Dumnezeu celui ce s'a sălăşluit întru tine mai pre sus de minte Fecioară. Pre dânsul roagă-l, să ne curăţească pre noi de întinăciunea păcatelor, ca să ne cunoaştem case şi lăcaşuri ale Duhului.

Mileşte-mă ceea ce una ai născut, Născătoare de Dumnezeu pre izvorul milei. Şi-mi dezleagă cumplita boală a sufletului meu, şi orbirea inimei, curgeri de lacrămi şi umilinţă mai 'nainte de sfîrşit dându-mi, şi scăpare de cele cumplite.

Spăimântatu-s'au oştile îngerilor văzând, cum cel nevăzut, în chipul nostru dintru tine s'a văzut, Fecioară de Dumnezeu Născătoare. Pre carele roagă-l să învrednicească mântuirei, pre toţi cei ce cu credinţă te măresc pre tine.

Alt Canon, Irmos.

Munte umbrit cu Darul...

Dumnezeească putere a tot făcătorului şi de lumină strălucitorului Duh, pierzătoarea celui mai rău, întru tine Andree sălăşluindu-se cu dumnezeească cuviinţă, în chipul limbei de foc, te-a arătat propoveduitor celor negräite.

Nu arme trupeşti spre mântuire a luat, spre surparea cetăţilor celor tari ale vrăjmaşului, Andreiu prea cinstitul. Ci cu Hristos ocolindu-se robind pre păgâni, i-a adus spre ascultare.

Pre cei ce săvârşesc cu dragoste pomenirea ta întru cântări, din Darul cel de prisosit al învăţătorului tău Hristos, Andree prea fericite, cu apele duhovniceştei veselii a-i umpleà nu încetà, cu rugăciunile tale.

A Născătoarei.

Lăudăm mare şi înfricoşată taina ta. Că de căpeteniile cetelor celor mai pre sus de lume tăinuindu-se, cela ce este deapururea, la tine s'a pogorît ca ploaia pre lână, prea lăudată, spre mântuirea noastră şi înnoirea.

Alt Canon, Irmos:

Cu Duhul văzând mai 'nainte...

Mrejile tale lepădând, şi luând Crucea, pre cale ai urmat lui Hristos, celui ce te-a chemat, şi mreaja Duhului tinzând, în loc de peşti pre oa-

meni ai vânat. Slavă Duhului celui ce ţi s'a dat ţie.

Văpaea Duhului pre limbă luând, te-ai făcut Apostole bărbat de Dumnezeu priimitor, frumseţele celor cereşti încunjurând şi podoabele cele înţelegătoare dintr'însele cunoscând, şi nouă descoperindu-le acelea.

Pustia cea însetată, o ai adăpat înţelepte cu dumnezeeştile tale cuvinte, şi o ai arătat pre ea mult roditoare, fiii Bisericei rodind sămânţa propoveduirei. Slavă Duhului celui ce ţi s'a dat ţie.

Frumseţea ta cea negrăită, Andreiu mai 'nainte văzându-o Iisuse, pre fratele său luminat l-a chemat. Petre cela ce eşti de un sânge cu mine, aflat-am pre Mesia cel propoveduit în lege şi în prooroci. Vino să ne lipim cu adevărat de vieaţă.

Slavă, a Treimei:

Treimea întru unime să o lăudăm credincioşii, întru o Dumnezeire, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul cel dumnezeesc, o fiinţă şi o fire, nedespărţit, neosebit, ne împărţit. Că unul este Dumnezeu în treimea feţelor.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre unul din Treime negrăit în pântece zămislindu-l, l-ai născut fără stricăciune ca pre un fiu. Şi Treimea adăogire nici cum n'a avut, şi curăţia precum a fost şi mai 'nainte de naştere, întreagă a rămas, Maica lui Dumnezeu.

Peasna 5, Irmos:

Pacea ta o dă nouă Fiule al lui Dumnezeu. Că fără „de tine alt Dumnezeu nu cu„noaştem, numele tău numim. „Că Dumnezeu al viilor şi al „morţilor tu eşti.

Mort m'a făcut pre mine gustarea cea rea oarecând în Edem. Iară tu Curată ceea ce ai născut vieaţa, pre cela ce a murit pre lemn de demult, înviază-mă, şi pace dărueşte-mi.

Mântueşte-mă Preacurată de primejdii cumplite. Ridică din gunoiul patimilor, şi scapă de robire şi de răutatea răilor draci, pre netrebnicul robul tău.

Pre ochii sufletului meu deschide-i Curată, ca să văd eu luminat dumnezeeasca strălucire, şi slava ta ceea ce eşti cu totul fără prihană, ca să dobândesc milă şi mărirea cea veşnică.

Impărătească şi Fecioară te vesteşte David pre tine, cea Curată, ceea ce eşti neîntinată,

pentru aceea te rog: Fă-mă pre mine moştenitor al împărăţiei celei cereşti, ca să te fericesc pre tine.

Alt Canon, Irmos:

Străluceşte nouă luminat..

Luat-ai pre acela de carele ai dorit Andree apostole, întru lăcaşurile cele nestricăcioase cu dânsul lăcuind, şi znopii ostenelelor tale secerând dupre vrednicie. Pentru aceasta cu cântări te slăvim.

Iubit-ai pre Stăpânul şi după dânsul ai mers, pre urmele lui la vieaţă fiind povăţuit, şi patimilor lui fără minciună prea cinstite Andree, până la moarte urmând.

Incordându-te pre tine ca pe o săgeată puternică fericite, te-a trimis în toată lumea Domnul, rănind pre draci, şi pre oamenii cei răniţi de păgânătate vindecând.

A Născătoarei.

Veselescu-se puterile cereşti văzându-te. Bucură-se împreună cu dânsele şi adunările oamenilor. Că prin cel născut al tău s'a împreunat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pre tine dupre vrednicie slăvindu-te.

Alt Canon, Irmos:

Lumina ta cea ne apusă Hristoase...

Dorind de Cruce ucenice al lui Hristos, ai dobândit cu Crucea ta nestricata împărăţie. La carea pre toţi tăinuitorii lui Dumnezeu trăgându-i cu Crucea, moştenire ne-ai dat nouă celor cuvântători de Dumnezeirea lui.

Căutat-ai pre Hristos vieaţa cea adevărată, şi căutându-l, tu întâiu l-ai aflat. Şi aflându-l, cu tainâ l-ai priimit, şi ai luat pre aceea, întru acela ce ţi-a dat-o, şi te-ai făcut vistierie de vieaţă nestricată.

Cuvintele dumnezeeştilor tale tunete s'au vărsat în lume, şi de la margini până la marginile pământului au trecut. Că au încunjurat ca o roată, şi au luminat fulgerile tale lumei, precum zice David.

Pomeneşte-ne ucenice al lui Hristos, pre noi cei ce săvârşim pomenirea ta, şi cinstim moaştele tale. Roagă-te pururea cu osîrdie pentru turma, căreea ai fost din început păzitor şi mântuitor.

Slavă, a Treimei:

Pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul Dumnezeu, pre Treimea cea nedespărţită, împărăţia cea în trei feţe să slăvim cu un glas credincioşii, cu ne încetate cuvântări de Dumnezeu, pre dânsa întru credinţă, cu cântări lăudând-o.

Şi acum, a Născătoarei:

Născut-ai lumina, neştiind în ce chip, prea luminate sfeşnice, care ai purtat pre Soarele şi te-ai făcut lăcaş nou luminei celei fără materie carea izvoraşte în tot pământul razele cunoştinţei de Dumnezeu.

Peasna 6 Irmos:

Prooroculuì Ionà, urmând strig: Scapă din strică-„ciune vieaţa mea Bunule, şi „mă mântueşte Mântuitorul „lumei, pre mine cela ce strig: „Slavă ţie.

Pre mine cel întinat la suflet cu multe păcate, te rog cu deadinsul, pre tine cortul cel ne întinat. Spală-mă de tot felul de întinăciune cu milostivirea ta.

O cârmuitoare te fă mie Curată, celui ce înnot în noianul cel cumplit al ispitelor vieţei. Şi îndreptează-mă către calea mântuirei şi mă mântueşte.

Marie ceea ce te-ai arătat cort al sfinţeniei, pre tică̆losul meu suflet cel întinat cu dulceţile, sfinţeşte-l şi fă-l părtaş al dumnezeeştei măriri.

Pre tine Maica lui Dumnezeu, şi cea bună între femei cu deadinsul te rog, să nu mă treci cu vederea Curată, ci milostiveşte-te şi întreg păzeşte-mă de toată vătămarea.

Alt Canon, Irmos:

Incunjuratu-ne-au pre noi...

Marea vieţei trecând în luntrea trupului, pre Hristos cel ce toate le îndreptează, ai aflat cârmaci prea fericite, şi de dânsul fericite Andree bucurându-te te-ai lipit.

Duhurile se gonesc cu cuvântul, boalele fug, mulţimea patimilor sufleteşti departe de la cei bolnavi se depărtează, cu Darul cel dat ţie dela Dumnezeu Andree.

Ca un val plin de Duh blând fiind mişcat fericite, ai uscat mările cele viclene ale mulţimei dumnezeilor cu dumnezeeştile curgeri; şi rîurile cunoştinţei de Dumnezeu tuturor le-ai izvorît.

A Născătoarei.

Veselescu-se de tine Fecioară Curată strămoşii neamului nostru, Edemul luându-l prin tine, carele pentru neascultare l-au pierdut. Că tu Curată şi mai 'nainte de naştere ai fost, şi după naştere.

Alt Canon, Irmos.

Prooroculuì Ionà urmând...

Cela ce din Betsaida a eşit, ne chiamă pre noi a prăznuì

prăznuirea sa, puindu-ne nouă înainte şi vitejiile luptelor sale.

(El cu meşteşugul pescar şi cu credinţa ucenic, ca un adânc cercând inimile credincioşilor, aruncă undiţa Cuvântului, şi ne vânează pre noi.

Focul dragostei lui Hristos în inima ta purtând ucenice, ai strigat împrotiva păgânilor. Văpaea voastră s'a stins cu adevărat, arătându-se Hristos.

Cu sarea lui Hristos mintea sărându-vă, mâncările voastre dulci s'au făcut nouă, adică învăţăturile cereştei şi nestricatei desfătări.

Slavă, a Treimei.

Tatălui şi Fiului şi Duhului celui drept să ne închinăm credincioşii, firei celei în trei Ipostasuri, celei nedespărţite, strigând: Slavă lui Dumnezeu în Treime.

A Născătoarei.

Cu bună voinţa Tatălui s'a întrupat Fiul în pântecele tău Curată, prin Duhul lui Dumnezeu, şi a mântuit chipul cel dintâi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

CONDAC, glas 2.

Podobie: Pre cea întru rugăciuni...

Pre grăitorul de Dumnezeu cel cu nume de bărbăţie numit, şi cel mai întâi chiemat decât ucenicii Mântuitorului, pre fratele lui Petru să-l lăudăm. Că precum de demult acestuia, şi nouă acum a strigat: Veniţi, aflat-am pre cel dorit.

ICOS.

De demult David a oprit pre un păcătos ca mine, ca să spue dreptăţile lui Dumnezeu cu cuviinţă. Insă spre credinţă învaţă iarăşi, şi cu lacrămi mai multe grăeşte. Că astăzi de aţi asculta glasul lui, să nu vă învârtoşaţi inimile voastre, precum oarecând Israil l-a amărît. Şi aduce încă în psalmi: Cântaţi Domnului tot pământul, veniţi, aflat-am pre cel dorit.

Intru această lună în 30 de zile, pomenirea sfântului, slăvitului şi a-tot lăudatului apostol Andreiu cel întâi chemat.

Stih: Răstignire cu capul în jos Andreiu apostolul sufere,
Cu adevărat iară nu prin umbră arătându-se de asemenea pătimire.
Andreiu a suferit răstignire pentru Hristos,
In a treizecea zi Noemvrie, cu capul în jos.

Acesta a fost din oraşul Betsaida, fecior oare căruia Iona evreul, frate lui Petru cel dintâi din ucenicii lui Hristos. Acesta întâi a fost ucenic lui Ioan Mergătorul înainte şi Botezătorul. Apoi dacă a auzit pre dascălul său arătând cu degetul şi zicând: «Iată mielul lui Dumnezeu cel ce «ridică păcatul lumei, lăsându-l pre dân«sul a urmat după Hristos. Şi zicând lui Petru: «Aflat-am pre Iisus cel din Nazaret», l-a tras spre dragostea lui Hristos. Se află şi altele multe în sfânta Scriptură pentru dânsul. Acesta după ce a urmat lui Hristos, când a fost după

înălțarea lui de au luat sorți apostolii, și au mers care într'o țară, care într'alta. Atuncea acestui întâi chemat i-a căzut soarta și a luat Vitinia și marea Neagră și părțile Propontului și Halchidonul, Bizantia, Trachia, Macedonia și părțile cele ce ajung până la rîul Dunărei, Tesalia, Elada și părțile Ahaiei. Asemenea Aminsonul, Trapezunta, Iraclia și Amastrul. Insă acestea le-a umblat nu așa de grab precum le trecem cu cuvântul, nu! Ci în fiecare țară răbdând multe împrotivă, și multe lucruri cu nevoi, însă le-a biruit pre toate cu Darul și cu ajutorul lui Hristos. Dintre care cetăți aducând una la mijloc, voi lăsa celelalte celor ce le știu. Căci mergând acesta la Sinopi și propoveduind Cuvântul lui Dumnezeu, a suferit multe scârbe, și munci dela cei ce locuiau acolo, pentrucă sălbatecii aceia oameni, l-au trântit jos, și apucându-l de mâini și de picioare l-au tras grăpiș, și cu dinții l-au scuturat, și l-au bătut cu lemne și cu pietre, și l-au lepădat departe dela cetate, când și cu dinții i-au rumpt degetul, ci el iarăși s'a arătat cu totul întreg și sănătos de rane, cu Darul Invățătorului și Mântuitorului său. Deci sculându-se de acolo, a trecut multe cetăți și orașe, precum: Neochesaria, Samosatele, Alanii, Avazghii, Zichii, Bosforiții și Hersoniții, apoi s'a întors la Bizantia și acolo hirotonind episcop pre Stahie, și înconjurând celelalte țări, a venit la luminatul Ostrov al Peloponesului și în Palcapatra primindu-se la gazdă de un om anume Sosie, carele boleă greu, l-a tămăduit și îndată toată cetatea Patrelor, a venit la Hristos. Când și Maximila femeea Antipatului, vindecându-se de cumplita boală și dobândind grabnică tămăduire, a crezut în Hristos, împreună și cu prea înțeleptul Stratoclis fratele Antipatului Egheat și alți mulți ce aveau multe feluri de boale, s'au tămăduit cu punerea mâinilor Apostolului. Pentru aceasta mâniindu-se Egheat, și prinzând pre apostolul Domnului și răstignindu-l cu capul în jos pe o cruce, l-a scos din viața aceasta. Pentru aceasta și el nedreptul, dreaptă răsplătire a luat dela Dumnezeu. Căci căzând dintr'o râpă înaltă, s'a risipit. Iară moaștele Apostolului după aceea preste multă vreme s'au mutat la Constantinopol, în zilele împăratului Constantie fiul marelui Constantin, prin porunca lui, de mucenicul Artemie. Și s'a așezat cu ale lui Luca evanghelistul, și cu ale lui Timoteiu, în luminata biserică a sfinților apostoli.

Intru această zi, pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Frumentie, episcopul Indiei.

Stih: Frumentie, cu darul cinstitei Treimi fiind păzit,
Inșelăciunea cea deșartă o a vădit.

In zilele împăratului Constantin cel mare, în anii trei sute treizeci, un filozof ce erà din Tir, s'a dus să se preumble la India cea mai dinlăuntru, având împreună cu el și doi frați dupre trup, tineri, a cărora numele erà Edesie și Frumentie. Iară întorcându-se dela India, a stătut la un liman ca să ia apă, și acolo a căzut în mâinile tâlharilor și ale barbarilor, carii pre unii din cei din corabie i-au aruncat în mare, iară pre alții i-au tăiat. Din cei omorâți, unul erà și pomenitul filozof. Câți au rămas vii, cu carii împreună erau și cei doi frați dupre trup, Edesie și Frumentie, pre aceștia zic i-au dat împăratului Indiei.

Deci văzând împăratul pre acești doi tineri că erau potriviți cu scopul ce el cugetà, i-a pus pre ei, luători aminte și iconomi împărătescului său palat. Ci și fiul împăratului carele a moștenit împărăția după tatăl său, a învrednicit pre tineri de mai mare cinste și îndrăzneală. Deci fiindcă ei aveau mare putere la împăratul Indiei, pentru aceasta porunceà cu îndrăzneală neguțătorilor ce veneau dela părțile Romanilor, ca să se adune la o biserică, dupre obiceiul lor, și să săvârșască dumnezeasca liturghie. Iară trecând câțiva ani s'au dus tinerii la împăratul, și i-au cerut ca să le deà lor plată pentru dragostea cea către ei. Iară plata erà aceasta, să-i lase să se întoarcă la patria lor. Care această dorire dobândindu-o, s'au dus mai întâi la pământul

Romanilor. Și Edesie s'a dus la Tir, ca să-și afle părinții și rudeniile sale, iară Frumentie a cinstit mai mult osârdia către cele dumnezeești, decât vederea părinților săi. Deci ajungând la Alexandria, a arătat arhiepiscopului de acolo, că Indianii foarte doresc să primească lumina slăvirei de Dumnezeu și a credinței. Către carele a răspuns arhiepiscopul Atanasie, (căci acesta era, carele pre acea vreme împodobià scaunul Alexandriei), și carele iubitul meu, este mai bun și mai potrivit decât tine, ca să gonească din sufletele acelora, întunerecul înșelăciunei, și să le pricinuiască lor lumina dumnezeeștei propoveduiri. Acestea zicându-i, l-a hirotonisit pre el arhiereu, și l-a trimis în India, ca cu plugul învățăturei sale, să lucreze acel neam. Deci dumnezeescul Frumentie, nimic socotind atuncea ca să meargă spre a'și vedeà rudeniile sale, ci pentru dragostea credinței cei drepte și pentru binele aproapelui, lăsându-și patria și rudeniile a îndrăznit să călătorească pe mare, noean atât de înfricoșat și mare, până ce a ajuns la India.

Iară dupăce a ajuns acolo fericitul, cu osârdie a bine lucrat, înțelenitele inimi ale Indianilor, sămănând întru ele sămânța credinței. Drept aceea le-au și făcut pre ele vrednice spre rodirea cunoștinței de Dumnezeu și a faptei bune, având împreună lucrător Darul cel dat dela Dumnezeu. Căci el urmând pe toată ziua apostolești învățături, și făcând minuni multe, nu numai pre cei îndrăciți mântuià, și tot felul de boală vindecà, ci și din cei ce se împrotiveau și nu primeau în grabă cele de dânsul zise, pre alții îi da satanei. Dupre cum a făcut Apostolul carele zice: «Dați-l pre «el satanei spre pierzarea trupului, ca «să se mântuiască duhul lui». Iară pre alții îi făceà să se usuce, și altora le orbeà ochii.

Drept aceea pentru această pricină, toți au priimit și au rodit în sufletele lor sămânța credinței lui Hristos. Pentru care și în puțină vreme singur sfințitul Frumentie, cu ajutorul și Darul lui Dumnezeu, a botezat toată laturea Indianilor. Și a zidit biserici, și a hirotonisit preoți, și capiștele idolești le-a surpat, și pre idoli a zdrobit. Așa dar pentru toate acestea, se minunau toți, și însuși împăratul, și ziceà sfântului: Pentru carea pricină o iubitule, în curgerea de vreme a atâția mulți ani, ce ai viețuit mai înainte împreună cu noi, nu ai făcut nici o dată vre un semn și minune? Și acum de unde ți s'a dat ție acest fel de Dar și de putere, iubitule? Iară fericitul Frumentie, a răspuns: Nu este al meu Darul, o prea cinstiților și adevăraților ai lui Hristos prieteni ci al preoției, care mi s'a dat mie dela însuși Hristos. Căci văzând bun cugetul vostru, lăsând pentru aceasta, patria și rudenia, dupre cuvântul Domnului, m'am dus la Alexandria, și arătând cele pentru voi, marelui Atanasie, păstorul Bisericei aceleea, și cu tainică ungere a arhieriei fiind hirotonit de el, și cu Darul apostolesc fiind luminat, prin rugăciunea lui către Dumnezeu, am fost trimis către voi. Iară voi cu credință și cu dragoste priimindu-mă, Darul preoției, iară mai ales al lui Dumnezeu, lucrează prin mine precum vedeți, și face asemenea minuni. Așa dar Frumentie acesta întocma cu apostolii, întru mulți ani viețuind cu plăcere de Dumnezeu între Indiani, și învățându-i poruncile lui Dumnezeu, și spre lucrarea lor prefăcându-i, s'a mutat către Domnul. A căruia cinstitele moaște dau tot felul de vindecări, celor ce se apropie de ele, întru slava adevăratului Dumnezeu, Amin.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluește-ne, și ne mântuește pre noi, Amin.

Peasna 7, Irmos:

De tinerii tăi, cei din cuptor Mântuitorule nu s'a „atins, nici i-a supărat pre „dânșii focul. Atuncea acei „trei ca cu o gură cântau și „binecuvântau, grăind: Bine

„este cuvântat Dumnezeul pă-
„rinților noștri.

Sufletul meu cel pângărit cu patimile, sfințește-l Curată Stăpână ceea ce ești cu totul neîntinată, și cumplitele robiri ale minței, și orbirea inimei și pornirile dracilor degrab perdele.

Mintea mea cea omorîtă de patimile trupului, ceea ce ești cu totul fără prihană, înviază-o, și cele plăcute lui Dumnezeu ale săvârși întărește-mă, ca să te măresc pre tine, și să laud deapururea milostivirea ta.

Mântuește de gheena, Stăpână Curată pre robul tău, scapă-mă de osânda cea înfricoșată a Fiului tău, izbăvește-mă de toată munca pre mine cel osândit, rugând pre Dumnezeu cel prea bun.

Omoară-mi degrab Stăpână Curată, patimile trupului și ale smeritului meu suflet, spală-mi întinăciunea cea cumplită Fecioară, și de pâra dracilor celor răi izbăvește-mă, și mă mântuește.

Alt Canon, Irmos:
Pre tine cuptor înțelegător...

Făgăduința ta cea nemincinoasă arătat s'a plinit Hristoase. Că dumnezeescul tău ucenic, viforul cu cuvântul oprind, întru liniște cuvioasă l-a mutat, cântând: Dumnezeule al părinților cel lăudat și prea slăvit.

La muntele Sionului cel înțelegător a te suì Apostole, poruncindu-ți-se, și paharul mântuirei luând, bucurându-te l-ai băut, trecând prin moarte la dumnezeeasca viață, unde este Hristos Dumnezeul părinților cel prea slăvit.

Tu pământean fiind Apostole, mai pre sus de fire faci minuni. Că prin dragoste unindu-te, ai urmat lui Hristos, celui ce te-a iubit, cântând: Lăudat este Dumnezeu și prea slăvit.

A Născătoarei.

Bucură-te Curată, din carea a eșit Păstorul cel ce s'a îmbrăcat în pielea lui Adam, cu adevărat cel prea înalt, și pre mine tot omul în pântecele tău iarăși m'a zidit. Dumnezeul părinților cel lăudat și prea slăvit.

Alt Canon, Irmos:
Coconii în cuptor...

Focul prea sfântului Duh cel ce s'a pogorît de sus Apostole al lui Hristos, cu limbi nouă, cu care nici odată n'ai grăit, ți-a poruncit ție să grăești marginilor lumei măririle lui.

Prea spăimântează tot cugetul învățătura, carea au răspândit-o în tot pământul, tăinuitorii lui Hristos, și văzătorii celor de sus! Că singuri voi doisprezece fiind, mulțimile pământului ați luminat.

Minunat s'a făcut Darul tău Stăpâne Hristoase întru ucenicii cei de Dumnezeu înțelepțiți. Că mici și proști fiind, tot pământul au înconjurat, dela marginile lui până la toate marginile.

Cine te-a învățat a grăi așa Apostole? Cine ți-a luminat mintea ta? Ca să vezi limpede raza slavei celei ne apropiate, carea a strălucit lumina adevărului în inimile noastre.

Slavă, a Treimei:

In Treime să lăudăm credincioșii slăvind pre Tatăl cel fără de început, și pre Fiul, și pre Duhul cel drept, o ființă singură, carea întreit să o lăudăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești în veci.

Și acum, a Născătoarei:

Ca pre cel ce unul ești din Treime, pre tine Hristoase te slăvim, că din Fecioară întrupându-te fără schimbare, cele omenești toate le-ai purtat, nedespărțindu-te de firea părintească Iisuse, măcar de te-ai și unit cu noi.

Peasna 8, Irmos:

De carele se înfricoșează îngerii, și toate oștile, ca de „Făcătorul și Domnul, lău„dați-l preoți, prea măriți-l ti„neri, bine-l cuvântați noroa„de și îl prea înălțați întru „toți vecii.

Cel fără de trup se întrupează dintru tine cu dumnezeească cuviință. Pre carele roagă-l întru tot Curată, să omoare patimile trupului meu, și să învieze sufletul meu, cel omorît cu păcatele.

Vindecat-ai zdrobirea lui Adam celui de țărână, născând pre Dumnezeu Mântuitorul nostru, ceea ce ești cu totul ne întinată. Pre dânsul roagă-l să tămăduiască ranele sufletului meu celui ce nevindecat bolește.

Scoală-mă pre mine cela ce zac întru adâncul răutăților, bate război cu vrăjmașii cei ce mă luptă pre mine, pre sufletul meu cel rănit cu dulceți necuvioase, Curată să nu-l treci cu vederea, ci îndură-te și-l mântuește.

Vindecă Preacurată patimile inimei mele, ceea ce ai născut pre doftorul tuturor, și părței celor drepți părtaș arată-mă Fecioară, pre Hristos rugându-l.

Alt Canon, Irmos:

In cuptor coconii...

Dumnezeească pomenirea ta cea de lumină purtătoare, şi de veselie făcătoare, Andree apostole al lui Hristos, raze de tămăduiri ne străluceşte nouă, celor ce strigăm: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Firei omeneşti împărtăşindu-te, ai covârşit legile ei, şi la lăcuinţa îngerilor ai trecut Andree apostole, şi strigi: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Suflarea cea de sus a Duhului lui Dumnezeu mai 'naainte aprinzându-te, ritor de Dumnezeu grăitor te-a arătat pre tine Apostole, cel ce strigi Hristosului tău: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Strălucit ca fulgerul spre lumină păgânilor ai eşit, întunerecul necunoştinţei gonind, şi luminând pre credincioşii cei ce strigă: Bine cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul, lăudaţi-l şi-l prea înălţaţi întru tòţi vecii.

A Născătoarei.

Pre ceea ce fără sămânţă şi mai pre sus de fire, din dumnezeescul fulger a născut pre Hristos mărgăritarul cel de mult preţ, să o lăudăm toţi strigând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudaţi-l, şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt canon, Irmos:

Rugul cel aprins în Sinai...

Cu meşteşugul pescăriei din mare, ai vânat peşti prea înţelepte; iară acum cu credinţa pre oameni vânezi lui Hristos, din înşelăciunea vrăjmaşului. Că adânc erà oarecând înşelăciunea, carea cufundà pre păgâni în viforul necunoştinţei.

Adâncul vieţii cel înţelegător, fără învăluire l-ai trecut Apostole, zburându-l cu vetreala Duhului prin credinţa lui Hristos. Pentru aceasta şi la limanul vieţei ai ajuns, bucurându-te întru toţi vecii.

Impreună cu Soarele cel înţelegător, carele a apus pre lemn de a sa bună voie, luminătorul soarelui, căutând a se dezlega şi a apune întru Hristos; pre lemnul Crucei s'a spânzurat marele Andreiu, luminătorul Bisericei.

O ucenice şi prietene al lui Hristos, cel împreună nu-

mărat cu apostolii lui. Când va şedeà pre scaun Judecătorul împreună cu voi cei doisprezece să judece, precum făgăduinţa grăeşte: Fiţi atuncea nouă zid iubirei de oameni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre unimea cea întreit luminată, şi Treimea cea împreună şezătoare să o slăvim, nedespărţindu-o, ci împreunându-o pre ea dupre fire, ca pre o fiinţă cu adevărat unită, în trei feţe neamestecată.

Şi acum a Născătoarei.

Pre unul din treime zămislindu-l, l-ai născut întrupat din tine, pre cel ce a înnoit legile firei cu naşterea ta Curată. Pre acesta ca pre un Dumnezeu, pururea pentru noi rugându-l nu încetà de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 9, Irmos:

Pre norul cel purtător de lumină, întru carele Stă„pânul tuturor, din Cer ca „ploaia pe lână s'a pogorît, „şi s'a întrupat pentru noi, fă„cându-se om cel fără de în„ceput. Să o mărim toţi, ca „pre o Maică curată a Dum„nezeului nostru.

Iubitor de păcate fiind, întru lenevire petrec, şi de judecata cea nemitarnică mă cutremur. Intru carea păzeşte-mă cu sfinte rugăciunile tale nevinovat şi neosândit, ca să te fericesc pre tine deapururea, ca pre o apărătoare.

Mă înfricoşez de judecată Fecioară, şi de ochiul cel neamăgit al Fiului tău, căci am săvârşit fapte urâte pre pământ, şi pentru aceasta strig ţie: Prea milostivă Stăpână, ajută-mi, şi din nevoea cea de atuncea scoate-mă şi mă mântueşte Curată.

Cât de înfricoşată este ziua cercării, Fecioară! Cât de înfricoşată este hotărîrea! Cât de cumplită ruşinea! Cine va suferi de aceea Stăpână cu totul neîntinată? Milueşte ticălosul meu suflet, şi mai 'naainte de sfârşit dă-mi iertare greşalelor, Curată.

Ceea ce ai născut lumina cea dumnezeească, pre mine cel întunecat cu toate meşteşugirile vrăjmaşului, şi carele cu trândăvire vieţuesc, şi întărît pre Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană luminează-mă, povăţueşte-mă către lucrările cele bune, ca ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor.

Alt Canon, Irmos:
Chipul naşterei tale...

Ca un ucenic prea ales al celui ce s'a pironit de bună

voie pre Cruce, Stăpânului tău până la moarte urmând, te-ai suit bucurându-te la înălțimea Crucei, mergere tăcând la ceruri, fericite Apostole.

Ușa Edemului ție s'a deschis, și ți s'a pus înainte scară cerească, și te-a priimit cerești le lăcașuri, și ai stătut bucurându-te Apostole, înaintea lui Hristos dătătorul de vieață, pentru lume rugător prea ales.

Cu patimi deopotrivă cu ale învățătorului tău, te-ai preamărit fericite Andree prea înțelepte. Că prin Cruce dumnezeesc sfârșit ai luat, și dupre împărtășire Dumnezeu te-ai făcut. Pentru aceasta te rugăm, pentru noi roagă-te pururea.

Bucură-te însoțire prea aleasă, ceea ce ai moștenit în ceruri acum împreună petrecere, și vezi zelul cântăreților, biruind puterea acelora, și luminezi cu strălucirile dumnezeeștilor daruri.

A Născătoarei:

Din rădăcina proorocească a lui David, dumnezeescul părinte, ai odrăslit Fecioară, dară și pre David cu adevărat tu l-ai prea slăvit, ca ceea ce ai născut pre Domnul mărirei cel proorocit. Pre carele dupre vrednicie îl mărim.

Alt Canon, Irmos:

Pre norul cel purtător...

Cela ce mreaja vederei cei de taină ai întins, și ca niște pești într'însa ai prins frumsețile cereștilor înțelegeri. Roagă-te sfinte Apostole, sfintei Treimi, să ne izvorască și nouă curățire.

Mulțumim noi neamurile cele prin tine luminate, și de pre pământ la ceruri de tine ridicate. Că dela slujirea vrăjmașului depărtându-ne, ne-am făcut împreună lăcuitori cu sfinții îngeri, și părtaș slavei Domnului.

Singuri văzătorilor de cele negrăite, și slujitori ai Cuvântului și tăinuitorilor, și privitorilor la cele neurmate, ca și noi următori să fim împărăției lui Hristos, rugați-vă apostoli, și părtași Dumnezeirei lui.

Cei ce ați luat putere de la Hristos a legà și a dezlegà, să dezlegați pre toți de legăturile a multe greșale, când va venì Hristos, și voi toți cei doisprezece veți ședeà pe scaune iarăși atâtea, să judecați toate semințiile lui Israil.

Slavă a Treimei.

Firea cea în trei Ipostasuri, slava cea nedespărțită, carea se laudă întru o Dum-

nezeire neîncetat în Cer şi pre pământ, Treimea cea nedespărţită să o slăvim. Fiului împreună şi Tatălui şi Duhului închinându-ne cu bună credinţă.

Şi acum, a Născătoarei:

Pre cei ce scapă sub milostivirea ta cu credinţă, şi se închină cu bună cuviinţă Fiului tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pre acela ca pre Dumnezeu şi Domnul lumei, roagă-l să ne izbăvească de stricăciune şi de primejdii, şi de toate ispitele.

SVETILNA.

Podobie: Cu duhul în Biserică...

Cuvântul cel mai 'nainte fără început, aflându-te pre tine prea fericite, mai întâi chemat decât toţi Apostolii te-a arătat, Andree pururea pomenite. Şi urmelor acestuia urmând te-ai arătat povăţuitor celor rătăciţi, suindu-i pre ei la cerească dumnezeeasca cale.

Slavă, altă Svetilnă.

Podobie: Femei auziţi glas...

Pre cel de un sânge cu Petru, mai întâiul ucenicilor, cel ce s'a făcut însuşi văzător şi slugă Cuvântului, pre Andreiu apostolul prea mărit să-l lăudăm. Că pre neamuri a luminat, şi răstignit fiind s'a sfârşit, ca un ucenic al Stăpânului.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Pre Dumnezeu pre carele ai născut Fecioară cu totul fără prihană, roagă-l pentru toţi cei ce te cinstesc pre tine cu bună credinţă, împreună cu Andreiu cel întâi chemat, ca să dobândim dumnezeească strălucirea Fiului tău, şi starea împreună cu cei aleşi şi sfinţi. Pentrucă poţi precum voeşti.

LA HVALITE.

Stihirile pe 4, glas 1.

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Betsaido veseleşte-te acum, că întru tine au înflorit din grădină de taină, crini bine mirositori, Petru şi Andrei; carii toată lumea au umplut de mireazma propoveduirei credinţei, prin Darul lui Hristos, a căruia şi patimilor părtaşi s'au făcut.

Andree bucură-te şi săltează, că ai luat arătat, întru strălucirea Cuvântului, pre Soarele slavei Hristos dătătorul de vieaţă. Pre carele şi ţiindu-l cu credinţă l-ai propoveduit. Pre acela roagă-l neîncetat pentru noi, carii cu credinţă te lăudăm pre tine.

Grăitorul de taina dumnezeeştei rânduelei lui Hristos, cel ce s'a ales întâi a fi

ucenic Cuvântului, Andrei văzătorul de Dumnezeu, strigând grăeşte: Pre Petru cel de un sânge văzându-l, am aflat pre Mesia, pre carele Scriptura şi proorocii mai 'naainte l-au propoveduit.

Cetatea Patrelor pre tine păstor te-a câştigat, şi dumnezeesc folositor cetăţei, şi mântuitor din toate nevoile, şi păzitor Andree înţelepte, carea cu mulţumită te cinsteşte pre tine: Ci te roagă neîncetat pentru dânsa, să se mântuiască nestricată.

Slavă, glas 8:

Pre propoveduitorul credinţei şi sluga Cuvântului, pre Andrei să-l lăudăm. Că acesta dintru adânc pre oameni a vânat; în loc de trestie, Crucea în mâini ţiind, şi ca o strună aruncând puterea, a scos suflete din înşelăciunea vrăjmaşului, şi le-a adus lui Dumnezeu Dar, bine priimit. Pre acesta pururea credincioşii împreună cu ceata ucenicilor lui Hristos să-l lăudăm, ca să se roage lui, să ne fie nouă milostiv în ziua judecăţei.

Şi acum, glas acelaşi.

Priimeşte Vitleeme pre mitropolia lui Dumnezeu. Că lumina cea neapusă vine să o nască întru tine. Ingeri minunaţi-vă în Cer! Oameni prea slăviţi pre pământ! Maghi de la Persida întreit mărit dar aduceţi! Păstori fluerând cântare întreit sfântă cântaţi! Toată suflarea să laude pre Făcătorul a toate.

SLAVOSLOVIA cea mare.
Ecteniile şi Otpustul.
Ceas întâi şi cel desăvârşit otpust.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Apostolului, Peasna 3 şi a 6 pe 8. Prochimen, glas 8. In tot pământul a ieşit vestirea lor... Stih: Cerurile povestesc... Apostolul, către Corinteni: *Fraţilor, Dumnezeu pre noi apostolii cei mai de apoi...* Aliluia, glas 8: Mărturisi-vor cerurile minunile tale Doamne... Evanghelia dela Ioan: *In vremea aceea, sta Ioan, şi din ucenicii lui doi...*

CHINONICUL.

In tot pământul a ieşit....

TROPARELE SFINŢILOR

CELE MAI DE OBŞTE DIN LUNA LUI NOEMVRIE

LA UN APOSTOL.
Tropar, glas 3.

Apostole sfinte (N), roagă pre milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşale, sufletelor noastre.

LA MULŢI APOSTOLI
Troparul, glas 3.

Sfinţilor Apostoli, rugaţi pre Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşale sufletelor noastre.

LA UN MUCENIC.
Tropar, glas 4.

Mucenicul tău Doamne (N), întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunei a luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori a surpat, zdrobit-a şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

LA MAI MULŢI MUCENICI.
Tropar, glas 4.

Mucenicii tăi Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunei au luat dela tine Dumnezeul nostru. Că având tăria ta, pre muncitori au surpat; zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

LA UN SFINŢIT MUCENIC
Tropar, glas 4.

Şi părtaş obiceiurilor, şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu însuflate, spre suirea privirei la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învăţând, şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA MULŢI ARHIEREI
Tropar, glas 4.

Dumnezeul părinţilor noştri, carele faci pururea cu noi dupre blândeţele tale nu depărtà mila ta dela noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează vieaţa noastră.

LA O MUCENIŢĂ
Tropar, glas 4.

Mielușaua ta Iisuse, (N), strigă cu mare glas: Pre tine mirele meu te iubesc, şi pre

tine căutând mă chinuesc, și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul tău, și pătimesc pentru tine, ca să împărățesc întru tine, și mor pentru tine, ca să și viez întru tine; ci ca pre o jertfă fără prihană, priimește-mă pre mine ceea ce cu dragoste mă jertfesc ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuește sufletele noastre.

LA UN CUVIOS
Tropar, glas 8:

Cu curgerile lacrămilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, și cu suspinurile cele din adânc, spre însutite ostenele o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumei, strălucind cu minunile, (N), părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR
Tropar, glas 8.

Al pravoslaviei îndreptătorule, al bunei credințe învățătorule și al curăției; al lumei luminătorule, podoaba Arhiereilor cea de Dumnezeu însuflată (N) înțelepte, cu învățăturile tale pre toți i-ai luminat, alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA O CUVIOASĂ
Tropar, glas 8.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură cuvioasă (N), Duhul tău.

Sfârșitul lunei Noemvrie, și lui Dumnezeu slavă.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

PE FIECE GLAS CÂNTATE PRESTE TOT ANUL

La Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul și la sfârșitul Utreniei.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 1.

Minunea minunilor, ceea ce ești plină de Dar, întru tine văzându-o, făptura se bucură; că ai zemislit fără sămânță, și ai născut negrăit pre cel ce căpiteniile cetelor îngerești a-l vedeà nu pot. Pre acela roagă-l pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești binecuvântată în ceruri, și pre pământ slăvită, bucură-te mireasă nenuntită.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas 1.

Ceea ce ai zemislit fără de ardere, focul Dumnezeirei, și ai născut fără de sămânță pre Domnul, izvorul vieței; cea plină de Dar, Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre cei ce te măresc pre tine.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer, mai pre sus de înțeles și de auz, pre pământ fără de tată l-ai născut; pre acela Născătoare de Dumnezeu, roagă-l pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glas 1.

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindenea fiind păziți, dupre datorie pre tine toți cu bună credință te mărim.

La sfârșitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la: Dumnezeu este Domnul... glas 1.

Ceea ce ai zemislit fără de ardere...

Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul.. glas 1.

A ta folosinţă agonisind...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 1.

Gavriil zicând ţie Fecioară: Bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pre Făcătorul tău. Slavă celui ce s'a sălăşluit întru tine; slavă celui ce a ieşit din tine; slavă celui ce ne-a mântuit pre noi prin naşterea ta.

La sfârşitul Utreniei.

Pre cel fără de maică în Cer...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 2

Ceea ce eşti izvorul milei, îndurării ne învredniceşte pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos. Arată, precum deapururea, puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trupuri mai Marele Voevod.

La sfârşitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite cu îngereşti cântări pre tine cinstindute, cu bună credinţă te mărim.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul. glas 2.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi prin tine de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pre Dumnezeu întrupat l-ai născut nouă; pentru aceasta dupre datorie, pre tine toţi cu bună credinţă te fericim.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te norul luminei cei neapuse, care ai purtat în braţe pe însuş Domnul slavei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glas 2.

Preamărită fiind Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm; că prin Crucea Fiului tău, s'a prădat iadul şi moartea s'a omorît şi noi cei morţi ne-am sculat, şi vieţei ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţămind, slăvim ca pre un puternic, pre Hristos Dumnezeul nostru, cel singur mult milostiv.

La sfârşitul Utreniei, glas 2.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim, strigând: Bucură-te toiagul, din care fără de sămânţă Dumnezeu odrăslind, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 2.

Firei cei dumnezeeşti ne-am făcut părtaşi... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 2.

Preamărită fiind Născătoare de Dumnezeu... Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 2.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt preamărite Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat; pre carele roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Maică sfântă a luminei cei negrăite, cu îngerești cântări pre tine cinstindute, cu bună credință te mărim.

Iară de se va întâmplă Aliluia, la fiecare glas, se zic acestea, glas al 2-lea.

Apostoli, Mucenici și Prooroci, Ierarhilor, Cuvioșilor și Drepților, carii bine ați plinit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul; pre acela, ca pre un bun, rugați-l pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă.

Pomenește Doamne, ca un bun pre robii tăi, și câte în vieață au greșit, iartă-le; că nimenea nu este fără de păcat, fără numai tu cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Și acum.

Maică sfântă a luminei cei negrăite... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 3.

De frumsețea fecioriei tale, și de prea luminată curăția ta, Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ție? Ce te voiu numì pre tine? Nu mă pricep și mă minunez; pentru aceasta precum mi s'a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glas 3.

Fiecine, unde se mântuește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu de Dumnezeu Născătoare, care acoperi sufletele noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas 3.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, tare ajutătoare lumei, cu rugăciunile tale acopere pre robii tăi de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei, glas 3.

Fiecine, unde se mântuește...

Vezi mai sus

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul.., glas 3.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărîtările vrăjmașilor; noi cei ce cu dragoste neîncetat pre tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 3.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat, Mucenicii au mărturisit, și noi am crezut: Că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și mărim nașterea ta cea negrăită.

La sfârșitul Utreniei.

Fiecine, unde se mântuește...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 3.

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul.., glas 3.

Pre tine ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce priimind patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei.

Proorocii au propoveduit, Apostolii au învățat... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 4.

Celei ce s'a hrănit în Biserică, în Sfânta sfintelor, celei îmbrăcate cu credinţa şi cu înţelepciunea şi cu neîntinata feciorie, Arhistratigul Gavriil i-a adus din Cer închinăciune, şi: Bucură-te! Bucură-te cea binecuvântată, bucură-te prea mărită, Domnul este cu tine.

La sfârşitul Utreniei, Glas 4.

Pre tine cea decât făptura mai înaltă, a te lăudà după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în Dar miluieşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glas 4.

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu nevoinţă să alergăm noi păcătoşii şi umiliţii, şi să cădem cu pocăinţă, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi, sîrgueşte că pierim de mulţimea păcatelor; nu întoarce pre robii tăi deşerţi, că pre tine una nădejde te-am câştigat.

La sfârşitul Utreniei, Glas 4.

Pre tine te mărim, de Dumnezeu Născătoare, strigând: Tu eşti rugul, în care fără de ardere Moisi a văzut, ca o flacără focul Dumnezeirei.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glas 4.

Fecioară cu totul fără prihană, Maică a lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prin sfânt sufletul tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău; pre care, binecuvântată, nu încetà rugându-l, să ne dăruiască nouă iertare de greşale.

La sfârşitul Utreniei, Glas 4.

Născătoare de Dumnezeu pre tine te mărim, strigând: Tu eşti muntele din care negrăit s'a tăiat piatra şi porţile iadului s'au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 4.

Pre Cuvântul Tatălui Hristos Dumnezeul nostru, din tine întrupat l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce eşti una curată, una binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te pre tine, te mărim.

La sfârşitul Utreniei, Glas 4.

Pre tine cea de cât toată făptura mai înaltă... Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la: Dumnezeu este Domnul... glas 4.

Fecioară cu totul fără prihană...

Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei glas 4.

Născătoare de Dumnezeu, pre tine te mărim. Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glas 4.

Taina cea din veac ascunsă, şi de îngeri neştiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat. Dumnezeu întrupându-se întru unire neamestecată, şi Crucea de bună voie pentru noi priimind, prin care înviind pre cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

La sfârşitul Utreniei, glas 4.

Pre tine te mărim Născătoare...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 5.

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, strigăm către tine: Bucură-te uşa cea mai desfătată decât cerurile; bucură-te singura mântuire a pământenilor; bucură-te Curată, cea plină de Dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La sfârşitul Utreniei, glas 5.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei, Hristoase Dumnezeule, şi fii luminei printrânsa ne-ai arătat, miluieşte-ne pre noi.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glas 5.

Acoperemântul tău cel grabnic şi ajutorul şi mila, arată-le spre robii tăi, şi valurile gândurilor celor deşarte, Curată liniştește-le, şi sufletul meu cel căzut ridică-l, de Dumnezeu Născătoare; că ştiu Fecioară, ştiu că poţi câte şi voieşti.

La sfârşitul Utreniei, glas 5.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă, zidul creştinilor, mântueşte ca totdeauna pre poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stăi împrotiva gândurilor celor ruşinoase şi mândre, ca să strigăm către tine: Bucură-te pururea Fecioară.

MARŢI SEARA

Şi Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glas 5.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, înşelăciunea idolilor toată s'a surpat, şi tăria demonilor s'a călcat; pentru aceasta credincioşii, dupre datorie pururea te lăudăm şi bine te cuvântăm, şi Născătoare de Dumnezeu, întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârşitul Utreniei, glas 5.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei... Vezi mai sus.

MIERCURI SEARA

Şi Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 5.

Taina cea străină a Fecioarei, lumei s'a arătat mântuire; că dintrânsa te-ai născut fără sământă, şi cu trup te-ai arătat fără stricăciune, bucuria tuturor, Doamne slavă ţie.

La sfârşitul Utreniei.

Maica lui Dumnezeu prea sfântă...

Vezi mai sus.

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 5.

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită. Vezi mai sus.

La sfârşitul Utreniei

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei... Vezi mai sus.

VINERI SEARA.

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul... glas 5.

Bucură-te uşa Domnului cea neumblată, bucură-te zidul şi acoperemântul celor ce aleargă la tine, bucură-te limanul cel neviforît şi neispitită de nuntă; ceea ce ai născut cu trup pre Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu lipsi a te rugă, pentru cei ce laudă, şi se închină naşterei tale.

La sfârşitul Utreniei.

Cela ce din Fecioară ai răsărit lumei...

Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Şi Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 6.

Începătură mântuirei, vestirea lui Gavriil către Fecioara s'a făcut; că a auzit: Bucură-te! şi n'a fugit de închinăciune, nici s'a îndoit, ca Sarra în cort; ci aşa a zis: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

La sfârşitul Utreniei

Îngerescul cuvânt ai luat şi tron de heruvimi te-ai arătat şi în braţele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pre cela ce este nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Şi Marţi la Dumnezeu este Domnul... glas 6.

Nădejdea lumei cea bună Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi tare solire cerem; îndură-te spre poporul cel fără de apărător; roagă pre înduratul Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre de toată îngrozirea; ceea ce eşti una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei, glas 6.

Nimeni, din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat, curată Fecioară de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă, şi ia Dar spre folosul cererei.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul glas 6.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pre Fiul tău cel ce s'a pironit de bună voe pre Cruce, și lumea din înșelăciune a izbăvit, pre Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei.

Pre cel ce s'a născut mai 'nainte de veci din Tatăl fără maică, pre Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi l-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pre acela roagă-l să ne dăruiască nouă iertare de păcate mai 'nainte de sfârșit.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 6.

Sfântă Stăpână Curată, Maica Dumnezeului nostru care ai născut negrăit pre Făcătorul tuturor, roagă-te împreună cu sfinții Apostoli, totdeauna bunătății lui, ca să ne izbăvească de patimi, și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei, glas 6.

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, tu te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pre unul din Treime, pre Hristos, dătătorul de vieață; spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 6.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară roagă... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei, glas 6.

Pre cel ce s'a născut... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 6.

Mai 'nainte a spus Ghedeon zemislirea, și David a deslușit nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că s'a pogorît, ca ploaia pre lână, Cuvântul în pântecele tău, și ai odrăslit fără de sămânță, pământule sfinte, lumei mântuire; pre Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de Dar.

La sfârșitul Utreniei, glas 6.

Pre cel ce s'a născut... Vezi mai sus.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 7.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, neîntinată, pre Fiul tău roagă-l cu puterile cele de sus, iertare de greșale mai 'nainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pre tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei, glas 7.

Covârșit-ai puterile cerești, pentru că Biserică dumnezeească te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, carea ai născut pre Hristos Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul... glas 7.

Bucură-te, aducem ție de Dumnezeu Născătoare, că de cât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pre Dumnezeu născând.

La sfârșitul Utreniei, glas 7.

Impacă cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu vieața noastră, celor ce strigăm către tine: Milostive Doamne, slavă ție.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul, glas 7.

Pre Hristos Dumnezeu, cel ce s'a răstignit pentru noi și a stricat puterea morței, neîncetat roagă-l de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei, glas 7.

Mântuește-ne de Dumnezeu Născătoare, de păcatele ce ne cuprind pre noi, că altă nădejde credincioșii nu avem fără numai pre tine, și pre Dumnezeu cel ce s'a născut din tine.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 7.

Rodul pântecelui tău Preacurată, este plinirea proorocilor și a legei; pentru aceasta pre tine de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință mărindu-te, cu bună credință te lăudăm.

La sfârșitul Utreniei, glas 7.

Rodul pântecelui tău, dumnezeească mireasă, oamenilor s'a arătat de mântuire mijlocitor; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu limba mărindu-te, credincioșii te lăudăm.

JOI SEARA

Și Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 7.

Pre Hristos Dumnezeu cel ce s'a răstignit... Vezi mai sus.

La sfârșitul Utreniei.

Mântuește-ne de Dumnezeu Născătoare... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Și Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 7.

Ca ceea ce ești vistieria învierei noastre, pre cei ce se nădăjduiesc spre tine prea lăudată, scoatei din groapă și din adâncul greșalelor; că tu, pre cei vinovați păcatului i-ai mântuit, ceia ce ai născut Mântuirea; care mai 'nainte de naștere ai fost Fecioară, și în naștere Fecioară, și dupre naștere iarăși ai rămas Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glas 7.

Bucură-te ceea ce ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput de ceruri; bucură-te Fecioară propoveduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuil; bucură-te Maica lui Hristos Dumnezeu.

DUMINICĂ SEARA

Și Luni la Dumnezeu este Domnul... glas 8.

Bucură-te ceea ce prin înger ai primit bucuria lumei; bucură-te ceia ce ai născut pre făcătorul tău și Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei, glas 8.

Bucură-te ușa Împăratului slavei, prin care singur cel prea înalt a trecut, și pre tine singură pecetluită te-a păzit spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și Marți la Dumnezeu este Domnul.. glas 8.

Întărirea credinței cea neclătită și prețiosul Dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioșii. Bucură-te ceea ce piatra vieței în pântecele tău o ai încăput; bucură-te nădejdea marginilor, sprijinirea celor întristați; bucură-te mireasă pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei, glas 8.

Fecioară Preacurată, mântuește-ne pre noi cu rugăciunile tale, mișcând, milostivirea cea de maică către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA

Și Miercuri la Dumnezeu este Domnul... glas 8.

Pre mielul și Păstorul și Mântuitorul lumei, pre Cruce văzându-l ceea ce l-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură, luând izbăvire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea ta; care pentru toți o suferi, Fiule și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei, glas 8.

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a legei; pentru aceasta pre tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudându-te, cu bună credință te mărim.

MIERCURI SEARA

Și Joi la Dumnezeu este Domnul... glas 8.

Ușa vieței cea înțelegătoare, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pre cei ce aleargă la tine cu credință izbăvește-i din nevoi; ca să mărim prea sfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei

Fecioară Preacurată, mântuește-ne pre noi... Vezi mai sus...

JOI SEARA

Şi Vineri la Dumnezeu este Domnul... glas 8.

Pre mielul şi Păstorul şi Mântuitorul.

Vezi mai sus

La sfârşitul Utreniei.

Rodul pântecelui tău... Vezi mai sus.

VINERI SEARA

Şi Sâmbătă la Dumnezeu este Domnul, glas 8.

Cela ce pentru noi te-ai născut din Fecioară, şi răstignire ai răbdat Bunule; carele cu moartea pre moarte ai prădat, şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna ta. Arată iubirea ta de oameni milostive, priimeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce te-a născut pre tine; carea se roagă pentru noi; şi mântueşte Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

La sfârşitul Utreniei.

Fecioară Preacurată mântueşte-ne pre noi....Vezi mai sus.

Sfârşitul Troparelor Născătoarei de Dumnezeu.

Membrii Comisiunei însărcinaţi de Sfântul Sinod cu revizuirea:

Arhiereul Valerian Râmniceanu
Arhiereul Sofronie Craioveanu
Arhiereul Melchisedec Piteşteanu

Biserica Domnească din Curtea de Argeş